

تەفسىرى قورئانى بەرزو بەپىز

بەرگى ئۆزدەيەم
سۈرەتەكانى
(الشعراء) و (النمل)

عەلى باپىر

تہ فیسیری سووږہ تہ کانی

الشُّعْرَاءُ وَ النَّمَلِ

ته فیسیری سووړه ته کانی

الشُّعْرَاءُ وَ النَّمْلِكُ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی په کهم ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

۵۷۵ لاپهړه

۲۴ ۰۱۷ م

بابه ت : نایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

ته فیسیری سوورہ ته کانی

الشَّعْرَاءُ

و

النَّمْلِ

نووسینی: عہ لی باپیر

پیشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠١ ﴿آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١٠٢ ﴿النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ١٠٣ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ١٠٤ ﴿الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُعْذَلَاتُهَا، وَكُلُّ مُعْذَلَةٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(١).

خۆتەنەرە بەرێزو خۆشەویستەکان!

هیچ گومانی تێدانیە - بۆ مرووفی برۆدار - کە ئەو تەمەنە ی لە خزمەت دوایین کیتی خوا (قورئان) دا بەسەر دەبرێ، جا بە هەر شیوە بەک لە شیوەکانی لە خزمەتدا بووندا بێ، خۆتەندەوه، تیفکری و پامان، فێرکردن، کارپێکردن ... هتد، بە باشترین جێگرتن جیگا دەگرێ و، خاوەنەکە ی لە دنیاو دواڕۆژدا لێی بەهرەمەندە.

(١) ئەوه پێی دەگوترێ: (خطبة الحاجة) کە پێغه مبهەر ﷺ هاوهدلان بەرێزی فێرده کرد، پێش هەر قسه یه کێ گرنک، بیلێن، وهک وتاری جومعه و داخوازیکردن (خطبة) و... هتدو، ئەم وتاره، هه رکام له: الترمذی: (١١٠٥)، النسائی: (١١٠٤)، ابن ماجه: (١٨٩٢) أحمد: (٢٧٢٠)، الطبرانی: (٢٤١٤) هیناویانهو (مسلم) یش به شێکی هیناوه.

منیش که - وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌پوو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خ‌وای به‌به‌زده‌یی و به‌خشهر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بێ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالتی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌رێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خوندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تێوه‌رامانی ئایه‌ته پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تێکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ته‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا نی‌سلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ ته‌ویش هه‌ر پوو‌نکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ننجا له‌مێژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانیکی دڵسۆزی نزیک و ناشنام، دا‌وایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨ه‌) دا‌هاته‌ دڵمه‌وه، که‌ ناوی خ‌وای لی‌به‌یتیم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پیتی ب‌وارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لی‌ ته‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی زۆرو جۆراو جۆریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌ خ‌سی که‌ بتوانم خ‌یرایی تیدا بکه‌م و خ‌ومی بۆ یه‌کلایی (م‌تفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خ‌وا پشتیوان بێ ته‌واوی بکه‌م، ته‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ته‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ته‌و ته‌فسیرانه‌ی که‌ با‌ون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌رامانی خ‌ۆم له‌ خ‌ودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی پ‌وون ده‌کاته‌وه: (القرآن یفسر بعضه‌ بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وا ﷺ، چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ری خواش پ‌وونکه‌ ره‌وه‌ (م‌بین)ی قورئانه، وه‌ك خ‌وا ﷻ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿١١﴾ النحل.

واتە: ۋە زىكرمان بۇ لاي تۆ ناردۆتە خوار، تاكلو ئەۋدى بۇ خەلكى نىرراۋەتە خوار، بۇيان پوون بگەيەۋە، ۋە بەلكو خۇشيان بىرىكەنەۋە.

ئومىدىشم وايە - بە يارمەتى خۋاي بەخشەر ﷻ - شاىستەيى ئەۋەم ھەبى ئەفسىرو لىكئەنەۋەيەكى ۋا بۇ قورئان پىشكەش بە مەسۇلمانانى كوردستان بگەم، كە لە قورئان بوەشەتتەۋە، مايەى بەھرەو سوۋدى خوتنەران بى، بەتايەتەش كە زياتر لە سى (۲۰) سألە لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەكانى و كىتەبەكانى سوننەتدا خەرىكم و، دەيان كىتەب و بەرھەمى جۇراۋجۇرم لە زۆربەى بۋارەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پىشكەش كىردوون.

شاىيان باسىشە كە ئەو بىست و دوو مانگ زىندانىى كرانەم لەلەيەن ئەمىرىكاۋە - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتەكى گەۋرەو گرنگ بوو، بۇ زياتر پىدا قوۋلېۋونەۋدى كىتەبى خۋا (تبارك و تعالى) و، بۇ پەيداۋونى تىگەبشتى تايەت لەبارەى زۆرتك لە ئايەتەكانى يەۋە، ئەم پاستىيەش لە مەۋسوۋەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى)دا زۆر چاك درەۋشاۋەتەۋە^(۱)، بەلام ھەلبەتە ئالەم و ھىچكەسەش بۇى نىە بلىن: كە ئەم تەفسىرەى من تىروتهۋاۋە، چونكە وىراى سىنۋورداربوونى تواناۋ بىستەم، لە بەرانبەر كىتەبى لە ھەموو پوۋىكەۋە پەھا (مطلق)و بىسنۋور (لا محدود)ى خۋادا، نەشمۋىستەۋە كە زۆر بەملاۋلادا بچەم و بچەمە تىۋ ھەندىك وردەكارىيەۋە، كە يان من تىيدا پىسپۇرو

(۱) ئەم مەۋسوۋەيە كە تىستا چاپ كراۋە، كەۋتۆتە بەردەستى خوتنەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەۋرى سى ھەزارو پىنچ سەد (۳۵۰۰) لاپەرەيەۋ، ھەۋلەداۋە بەگشتى تىيدا باسە سەرچەم لايەنەكانى ئىسلام بگەم و، تاكە سەرچاۋەشم قورئان بوۋە، وىراى دەقەكانى سوننەت، كە لە ھۇش (ذاكرة)دا بووون.

شاىيان باسە ئەم مەۋسوۋەيە لە چاپى دوۋەمى دا، كراۋە بە دوازە (۱۲) كىتەبى سەرەخۇ، بە مەبەستى ئاسانتر سوۋد لى بىنرانى .

شاره‌زا نيم، يان خوئنه‌ر پټويستی پټی نيه، له کاتيکدا ده‌يهوټی له قورټان تيټگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راسته‌وخوټی پټی فه‌رمووه؟!

ئيجا هه‌ر لټره‌شه‌وه به پټويستی ده‌زانم پر به دټل سوپاسی ته‌و برا گه‌نجه رووح سووک و گورج و گوټل و دټسوژه بکه‌م (حه‌زی نه‌کرد ناوی به‌يټم)، که هه‌لسا به نووسينه‌وهو هټانه سه‌ر کاغه‌زو، پاشان تاپيکردن و دوايی پټداچوونه‌وهو هه‌له‌گيريی، سه‌رجه‌م ته‌م زنجيره‌ ده‌رسه، که له ته‌سلدا له شيودی وتار (محاضرة) دا پټشکه‌ش کراون، هه‌روه‌ها هه‌لسا به (تخريج)ی سه‌رجه‌م ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، له سه‌رچاوه متمانه پټکراوه‌کانه‌وهو، زه‌حمه‌ت و ماندوووونټيکی زوړی به سه‌رجه‌م به‌رگه‌کانی ته‌م ته‌فسيره‌وه کټشاوه، خوا به باشتريی شيوه پاداشتی بډاټه‌وهو، هه‌ر صالح و ساغ و سه‌لامه‌ت و سه‌ره‌رزبټ^(۱)، له خواي به‌رزو بيهاوتاش داواکارم ته‌و جوړه گه‌نج و لاوانه له کوړان و کچان، له‌نيو گه‌له‌که‌ماندا، زوړ بکات .

شايانی باسيشه که ټيمه له‌م ته‌فسيره‌ماندا، باسی به‌ش (جزء)ه‌کانی قورټان و دابه‌شکردنه‌کانی ديکه‌ی وه‌ک: - (حزب) - ناکه‌ين، چونکه هه‌ر سوورده‌تيک بو‌خوټی شټيکی سه‌ره‌به‌خوټه‌و، سه‌رجه‌م نايه‌ته‌کانی وه‌ک نالقه‌کانی زنجيريک پټکه‌وه په‌يوه‌ستن و، ناشکراشه که دابه‌شکرانی سه‌رجه‌م قورټان بو‌سی (۳۰) به‌ش (جزء) و شه‌ست (۶۰) (حزب)، شټيکه له‌لايه‌ن زانايانه‌وه کراوه، بو‌ناسانکاريی خوټندي قورټان، دياره ټيمه له دابه‌شکردنی به‌رگه‌کانی ته‌م ته‌فسيره‌شدا، ديسان حيساب بو‌به‌شه‌کان (اجزاء)ی ناکه‌ين و، به گوټرده‌ی سوورده‌ته‌کان، به‌رگه‌کانی دياريی ده‌که‌ين.

(۱) ته‌و برا دټسوژه ټيستاش پاش ته‌واوکردنی نيوه‌ی زياتري قورټان، لټيراوانه به‌رده‌وامه و عه‌زميشی جه‌زم کردوه، که نه‌گه‌ر ته‌مه‌غلان به‌رده‌وام بټ، هه‌تا‌کوټايی ته‌م ته‌فسيره سه‌رگه‌رمی کاره‌که‌ی بټ .

دوا قسەشم ئەوێه کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم
پێشەکییەووە هاتووە، لەجیاقی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ.

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دوو شەممە ٢٥ رەجەب ١٤٢٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

بەرچاۋ پرونییه کی گرنک له باره ی ئەم تەفسیره

خۆتەری بەرێز !

هەرچەندە لە (پێشەکی گشتی) ئەم تەفسیره دا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، لە هەموو ئەو تەفسیره باوانە ی دەستم پێیان کەشتووە، بە هەرمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگێکی ئەم تەفسیره دا، سەرچەم ئەو تەفسیرانە ی کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوە کانیانمان بە ریز نووسیون، بە لām لێره ش وە ک جەختکردنەو ی زیاتر بەرچاۋ پرونی باشتر بۆ ئێوە ی بەرێز دە لێم :

مادام ناوی تەفسیره کاغان نووسیوە، نە پتووست دە کات و نە دە شگونجی، بۆ هەر تیکە یشتن و بێرۆکە یە ک، کە زۆر بە ی تەفسیره کان لە باره ی ئایە تیکە وە، یان رستە و بێرۆکە ی ئایە تیکە وە، دە یهینین، تێمە هەموو جار ی ناوی ئەو تەفسیرانە یینین، بە لām بێگومان هەر کات بێرۆکە و تیکە یشتن ی تاییه ی بێکێک لە تەفسیره کان هەب ی و بکە وێتە بەرچاۋم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ رە فزی بکەم، هەر کات بە پتووستی بزانم، بە تاییه ت ئاماژە ی پێدە کەم، ئە گەر نا بە ئاماژە ی گشتی و بە نووسینی ناوی تەفسیره کان لە کۆتایی هەر بەرگێک دا، نیکتیا دە کەم و، زۆریش لە ئەمانه ی زانستی (الأمانة العلمية) دە خە فتم و مەبە ستمه رە چاۋ ی بکەم، چونکە ئە مینی و ئە مانە ت پارێزی، رە وشتن ی گەورە و بەرزی مسو لمانە تیە .

شایان باسی شه جاری وا هە یە بێرۆکە و تیکە یشتن ی تاییه تی خۆم، دەر باره ی کۆمە لە ئایە تیک یان ئایە تیک یان رستە و بێرۆکە ی ئایە تیک، بۆ دروست دە ب ی،

وہك تىگەيشتن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەفسىرەكانى
دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۆى ئەو ھەيە كە من
ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆنە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماوہ.

پێشهکی نهم بهرگه

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام والبركات على عبده محمد النبي
الأمي المبحوث رحمة للعالمين وآله أجمعين صحبا وزواجا وقرابة والتابعين لهم
بإحسان إلى يوم الدين.

خۆنەره بهرێز و خۆشهویسته کانم! سوپاس و ستایش بۆ خوا یارمهتیداین نهم
بهرگی نۆزدهیه مهش نامادهی چاپ بکهین، که ههردوو سوورەتی: (الشعراء)
و (الشمس) ی تێدان واته بهشی نۆزده (الجزء التاسع عشر) بهیپی دابهشکردنی
قورئان له لایهن زانا یانهوه بۆ سی بهش (ثلاثین جزءاً) شایانی باسیشه نهم
بهرگهش و ده سهرجهم بهرگهکانی دیکه و بهههمان شتێواز و بهرنامهیه و،
وێرای تهفسیرکردنی نایهتهکان به ههوت ههنگاو، ژمارهیهک کورته باسیش
له تهفسیرکردنی ههردوو سوورەتهکهدا ههت و ناوێتهیان کردن، گرنگترینیان
نهمانهن:

أ - له سوورەتی (الشعراء) دا :

١- وه لأمی دوو پرسیار.

٢- کورته باسیک له باره ی پوهه کهوه له شهش بېرگه دا.

٣- کاریگهیری شیرک و کوفر له سهه تیکچوونی دهروونی و جهستهیی مروف.

٤- کورته باسیک له باره ی شیر و شاعیرانهوه.

ب- له سوورەتی (الشمس) دا:

١- کورته باسیک: شهش ورده سهه رنج لهو نایهته موباره کانه (١-٣).

٢- راستکردنهوهی ههلهیهکی زهقی (محمد الطاهر بن عاشور).

۳- حیکمەت و ھۆکۈمە شەرعیەکانی بەسەرھاتی سولەیمان علیہ السلام.

۴- ھەوت ھەوونە لەھەلە راستکردنەوہکانی قورئان بۆ ھاوہن کتیبەکان.

۵- کورنەبەسێک لەبارەوی بیستنی مردووانەوہ.

ھیواداریشم تێوہی بەپێز و ھۆشەوێستیش - خۆتەرەوانی ئەم تەفسیرە -
بەشینەیی و سەرئەجدانی وردو تێوہرامانی قوولەوہ ئەم تەفسیرە بخوێنەوہو
باشترین بەھرەوی لێ وەرەبکرن.

خواش پشتیوان بێ بەرگەکانی دیکە ی ئەم تەفسیرە بەخێراییی و یەك لەدوای
یەك چاپ و بڵاو دەکێنەوہ.

والسلام علینا وعلی عبادین الصالحین

سبحان ربك رب العزة عما یصفون، والسلام علی المرسلین والحمدلله رب العالمین

۲ / جمادی الأولى / ۱۴۴۲ھ

۲۰۲۰/۱۲/۱۷ز

تەفسیری سوورپەتی

الشَّعْرَاءُ

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە ۲۶/ی ڕەمەزانی، سالی (۱۴۴۰)ی کۆچی، بەرانبەر (۳۱/ ۵/ ۲۰۱۹)ی زاینییە، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الشُّعْرَاء)، کە تێمە سەرەتا پێناسەی دەکەین و، نێوەڕۆکەکەی دەردەخەین، بەر لەو دە بیێنە سەر شیکردنەوهی چەمک و واتای ئایەتەکانی لە چەند دەرسیکدا و ئەمە وەك پێشەکییە، بۆ تەفسیر کردنی کۆی ئایەتەکانی سوورەتەکە.

نێوەڕۆکی سوورەتی (الشُّعْرَاء) و بابەتەکانی

لە حەوت (۷) بڕگەدا پێناسەی ئەم سوورەتە دەکەین و، نێوەڕۆکەکەی دەخەینە ڕوو:

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر یەک ناوی بۆ بەکارهاتووە، ئەویش بریتییە لە ناوی (الشُّعْرَاء)، چونکە وشەی (الشُّعْرَاء) لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا هاتووە، بۆیە زۆربەی هەر زۆری زانا یان ئەم سوورەتەیان هەر لە سەرەتاوە بە سوورەتی (الشُّعْرَاء) ناسیووە، بەلام کەمێکیش ناوی (طسم)یان بۆ بەکارهێناوە و گوتویانە: سوورەتی (طسم)، هەندیکیش ناوی (الْجَامِعَة)یان بۆ بەکارهێناوە لەو ڕوودە

که بەسەرھاتی ھەوت لە پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەم سوورەتەدا ھاتووە کە بەسەرھاتەکانی: موسای (عَلَيْهِ السَّلَام) و ھاروونی برای، پاشان ئیبراھیم، داوید، نوح، ئنجا ھوود، صالح و لوط و، شوعەیب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

دووەم: شونیی دابەزینی:

لەم سوورەتە مەککەییەو لە شاری مەککە دابەزیووە، بەسەرئەجداتی ئایەتەکانی و ئیوەرۆکیان بە ئاشکرا ئەوە دەزانرێ.

سێھەم: ریزبەندیی لە موصحفە و لە دابەزین دا:

لە ریزبەندیی موصحفەدا ژمارە (٢٦) ھەواتە: کە لە سوورەتی فاتیحەو پێدایەتی، بەلام لە ریزبەندیی دابەزین (تَرْتِيبُ التَّزْوِيل) دا بە پای زۆربەیی زانیان ژمارە (٤٧) ھە، داوی سوورەتی (الواقعة) و، پێش سوورەتی (النمل) دابەزیووە، لە ھەندیک گێردراوان (روایات) دا ھاتووە کە ھەندیک ئایەتی ئەم سوورەتە مەککەیی نەبن، بۆ ئەوە ھەروەکام لە (ابن الزبیر) و (ابن عباس) ھو، (خوا لە خوێان و بابیان پازی بن) ھاتووە کە:

(أ) - وَالشُّعْرَاءُ بِمَعْرِفَتِهِمْ فَلَا ضَافَةَ لَهُمْ تَاكُو كَوَاتِي سوورەتەکە، لە مەدینە دابەزینی.

(ب) - (مقاتل) پێش کە یەکیکە لە زانیانی تابیعین، لێی گێردراوئەتووە کە ئایەتی: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُمْ طُمُؤْتُوا إِلَىٰ إِسْرَائِيلَ﴾، لە مەدینە دابەزیووە، وەك (ابن عاشور) لە تەفسیرەکی ھێناویەتی^(١).

ھەندیک لە تەفسیرەکانی دیکەش ئاماژەیان بەوە داوە، بەلام بێگومان ئەوانە ھیچیان بەلگە نین لەسەر مەککەیی نەبوونی سوورەتەکە و، لەسەر مەدینەیی

بوونی ئەو ئایەتەش کە نامازەیان پێداون، چونکە بە نەبەت ئەو ئایەتەو کە باسی (الشُّعْرَاء) دەکات لە کۆتایی سوورەتە کەدا، لە راستیدا شاری مەککەش شیعری لیبووە و شاعیری لیبوون، هەم شاعیری مسوڵمان هەم شاعیری نامسوڵمان، بە لکو مەککە مەلبەندی شیعەر و شاعیران بوو.

بە نەبەت ئەو ئایەتە شوو کە باسی ئەو دەکات کە: [ایا بۆ ئەوان نیشانە و بە لگە نیە کە زانا یانی بەنو ئیسرا ئیل ئەم قورئانە بزانن؟!] لە مەککەش جوړیک لە تیکە لیبی لە گەڵ خاوەن کتیبان دا هەبوو، و لە زۆر ئایەتی سوورەتە مەککەییەکاندا، ئەو هاتو، نەک ئەنھا لە سوورەتی (الشُّعْرَاء) دا بۆ وێنە:

(أ) - لە سوورەتی (الرعد) دا خوا ددە فرموی: ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ (١٢) واتە: بلی: خوا بە سە شایەد بێ لە نێوان من و تێوە داو، ئەو کەسە کە زانیاری کتیبە پێشووەکانی لە لایە (خاوەن کتیبان).

(ب) - لە سوورەتی (القصص) ییش خوا ددە فرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كُنُوا فِي سَكْنٍ مِّنْ دُونِ الْمَدِينَةِ لَأَخَذْنَا مِنْهُمُ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (١٢٩) واتە: ئەوانە ی پێش ئەم قورئانە، یان پێش پیغمبەر موحمەد ﷺ کتیبان پێداون، ئەوانە برۆی پێ دێن یانی: ئەوانە یان کە ئەهلی ئیصاف و وێزدانن.

(ج) - لە سوورەتی (العنکبوت) ییش دا هاتو، ددە فرموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ آلِ الْكُتُبِ قَالِينَ مَا إِلَهُكُمْ إِلَّا إِلَهُنَّ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ (١٧) واتە: بەو شیوە سەر سوپەینەرە (کە هەر دەبێ بە خوێ بجوێترێ) کتیبان بۆ لای تۆ دا بە زاندو، ئنجا ئەوانە ی کتیبان پێداون (واتە: پێشتر) برۆی پێ دێن و ئەنیا پێروایان (ئەوانە ی کە نایسەلمێتن ئیصاف و عەقڵ و وێزدان بە کارنا هێنن) نکوولی لێ دەگەن.

(د) - هەرودە ها لە سوورەتی (الأحقاف) دا هاتو، ددە فرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٦) واتە: پێم بلی: ئەگەر ئەم قورئانە لە لایەن خواوە

بئ و، ئیووش پئی بیروابن و له بهنوو ئیسرائیل شایه دێك شایه دیی بدات، ئەو برۆا بێنی و ئیووش غۆتان به زل بگرن، {هه‌لوێستان چی ده‌بن؟!} به‌ دلنیاپی خوا خۆبه‌ زلگران راسته‌پێ ناکات.

هه‌له‌ته‌ سوورەتی دیکه‌ش هه‌ن له‌ سوورەته‌ مه‌ککه‌یه‌کان، له‌وجۆره‌، بۆ هه‌وونه‌: له‌ سوورەتی (الکھف) یشدا ئاماژه‌ کراوه‌، به‌ به‌سه‌ره‌اتیک که‌ فوره‌یشیه‌کان چوونه‌ مه‌دینه‌ و راوژێیان به‌ خاوه‌ن کتییان کردوه‌: ئایا ئیمه‌ چۆن بزانی‌ن موحه‌ممەد راسته‌، یان راست نیه‌؟! ئەوانیش فێریان کردوون سێ پرسبازی لێ بکه‌ن: ده‌رباره‌ی: رووح و، (ذی القرنین)، و (أصحاب الکھف)، ئەوانیش پرسبازه‌کانی لێ ده‌که‌ن، وه‌ک کاتی خۆی له‌ تەفسیری سوورەتی (الکھف) دا باسما‌ن کردوه‌، که‌واته‌: ئەوه‌ نابێته‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ که‌ ئەم سوورەته‌ ئەو نایه‌تانه‌ی مه‌ککه‌یی نی‌ن، به‌لکو ئەم سوورەته‌ هه‌موو نایه‌ته‌کانی مه‌ککه‌یین.

چوارهم: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی:

ئهم سوورەته‌ ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی: (٢٢٦)ه، یاخود (٢٢٧)ه، به‌لام زیاتر ژماره‌ی (٢٢٧)یان داناهه‌، له‌و موضعه‌فانه‌دا که‌ له‌به‌رده‌ستمان.

پنجهم: نیه‌مه‌ڕۆکی:

نیه‌مه‌ڕۆکی ئەم سوورەته‌، وه‌ک نه‌خشه‌ی گشتیی ئەم سوورەته‌، نه‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌ین، به‌مجۆره‌یه‌:

ئهم سوورەته‌ نو‌ نایه‌تی سه‌ره‌تای: نایه‌ته‌کانی (١ - ٩)، وه‌ک پێشه‌کیی وان بۆ ئەم سوورەته‌، که‌ باسی هه‌لوێستی نه‌رتنیا‌نه‌ی بیروایانه‌ له‌ به‌رانبه‌ر فوره‌ئانداو، ئاماژه‌یه‌کی کورت به‌ ڕوه‌که‌ به‌ییت و پێژه‌کانی زه‌ویه‌.

پاشان بەسەرھاتی ھەوت لە پتغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دێنن،
ئەگەر ھاپوون و مووسا بەیەکھووە حیساب بکەین، ئەگەرنا دەبن بە ھەشت،
لە پانتایی: (۱۸۲) نایەت دا.

دوایی (۳۶) نایەتی کۆتایی (۱۹۱ - ۲۲۷) دیسان بە پلە یەکەم ھەر باسی
قورئان و ھەلوێستی کەللەپەقەنە کافرانە لە بەرانبەر قورئاندا، وێرای پووچەڵ
کردنەوێ قسە و تۆمەتەکانیان، کەواتە: (۹ + ۳۶ = ۴۵) پێشەکی و پاشەکی، ئەم
سوورەتە (۴۵) نایەتی زیاتر بۆ باس و خواسی قورئان تەرخانکراوە، (۴۵) نایەت
لە (۲۲۷) دیکە، (۲۲۷ - ۴۵ = ۱۸۲) واتە: (۱۸۲) نایەت تەرخانکراون بۆ گێرانەوێ
ھەوت بەسەرھات لە بەسەرھاتی پتغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە
بەسەرھاتەکانی:

- ۱- مووسا و ھاپوونی برای (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و، گەلەکیان لەگەڵ فیرعەون و دارودەستەکیدان.
- ۲- بەسەرھاتی ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام) لەگەڵ بابی و گەلەکیدان.
- ۳- بەسەرھاتی نووح (عَلَيْهِ السَّلَام) و، گەلەکە ی.
- ۴- بەسەرھاتی ھوود (عَلَيْهِ السَّلَام) و، گەلەکە ی (عاد).
- ۵- بەسەرھاتی صالح (عَلَيْهِ السَّلَام) و، گەلەکە ی (ثمود).
- ۶- بەسەرھاتی لوط (عَلَيْهِ السَّلَام) و، گەلەکە ی گەلی لوط.
- ۷- بەسەرھاتی شوعەیب (عَلَيْهِ السَّلَام) و، گەلەکە ی مەدەبن (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ).

شەشەم، تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

دەتوانین کۆمەڵێک تاییەتمەندی لەم سوورەتە دەربێنین، کە تاییەتن بە
خۆیەو، ئەو چوارەیانم لەلا زەق و دیار بوون:

۱- نهم تهعبیره: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿وَلِإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ههشت جارن دووباره بوتهوه، نهم تهعبیره که دوو ثابته بهیهکوهه، ههشت جارن لهم سووردهتهدا هاتوهو، تنها لهم سووردهتهدا وایه.

۲- پینج جارن لهسهر زمانی ههر کام له: نوح و هوود و صالح و لوط و شوعهیب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نهم تهعبیره دووباره بوتهوه: ﴿أَلَا نُنْفِئُكَ﴾ ﴿إِنِّي لَكُرَّ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ ﴿فَانفَعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نهمهش تنها لهم سووردهتهدا بهم شیویه.

۳- وشه (الشعراء) له ههموو قورئاندا تنیا لهم سووردهتهدا هاتوه.

۴- تنیا لهم سووردهتهدا هاتوه که: فیرعهون له مالی نهواندا بهختوکرانی مووسا، کوشتنی کابرای قیبتی، به چاوی مووسادا بداتوهه، تنیا لیرهدا هاتوه که فیرعهون وده منهتیک لهسهر مووسای (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بکات، که له مالی نهواندا بهختو کرلوه، کهچی نهو له بهرانبه نهو چاکه بهدا، بینهکه دههچوه - به حیسابی فیرعهون - نهو کابرا به قیبتیهشی لی کوشتوون، که له سووردهتی (القصص) دا بهسهرهاته کهی هاتوه، وده خوی پهروهردگار ناوا دههفه رموی: ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَك الْيَ قَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ واته: فیرعهون گوتی: تابا به گچکه پی تو مان له نیو خو ماندا بهختو نهکرد و، چهند سالن له تهمنهت له نیو بینهدا نهمایهوه؟! نهو کهتنهشت کرد که کردت و، تو له ناسوپاسان بووی، له سپله و بینهکان بووی؟! حاشای مووسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لهوه، که دواپی دهیگه بهتی، مووسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) چ وهلمیکی ددانشکینی نهو دوو قسانه ی فیرعهون ددهاتهوه!

شایانی باسه: تیمه بهسهرهاتی ههر کام له: نوح و هوود و لوط و شوعهیبمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له ته فیسیری سووردهتی هووددا به درژی بیاس کردوه، بهسهرهاتی (صالح) یشمان له سووردهتی (الحجر) دا باسکردوهو، بهسهرهاتی نیبراهیمیشمان له سووردهتی تیبرهیمدا و، بهسهرهاتی مووسا و هاروونی برای و

گەلەکیان (بەنوو ئیسرائیل) لەگەڵ فیرعهون و دارودەستەکهیدا، لە سوورەتی (الأعراف) دا هەشت قۆناغمان لێ باسکردوون و، پێنج قۆناغ ماون، پێنج قۆناغی سەرەتای ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام ھاروونی برای و گەلەکیان و فیرعهون و دارودەستەکهی، ئەو پێنج قۆناغەش لە کاتێک دا دەگەین بە تەفسیری سوورەتی (القصاص) لەوێدا، خوا تعالى یارمەتیمان بدات باسی دەکەین، بۆیە ئێمە لێرەدا بە کورتیی بەسەر بەسەرھاتی ئەو پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دەڕۆین، چونکە لەو شوێنانەدا کە ئاماژەم پێیاندا، ئێمە کردوومانە بە عادت کە بەسەرھاتی ھەرکام لە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە وردیی و بە وردەکاریەکانەو، ھەموو ئایەتەکانی کە پەیوەستن بە بەسەرھاتی ھەرکام لەم پێغەمبەرانیەو کە دەتوێژینەو، ھەموویان پێکەو دەدین، نجا ئێستا ئەوێ کە مابێ لە بەسەرھاتی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، جگە لە موحمەد صلى الله عليه وسلم کە سەرۆکی پێغەمبەرانی، بیست و چوار پێغەمبەرەکی دیکە، ھەموویان کەم و زۆر بەسەرھاتەکانیانمان باسکردو، بەلێ ئێمە لە تەفسیر کردنی سوورەتەکانی پابردوودا، ژیان و بەسەرھاتی ئەو (۲۴) پێغەمبەردی ناویان لە قورئاندا ھاتو، لە ئادەمەو تا کو عیسا، بەسەرھاتی ھەموویانمان باسکردو.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسیک:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۹) دەگرێتە خۆی، کە وەک پێشەکی وایە بۆ کۆی سوورەتەکە.

دەرسی دوویم: بەسەرھاتی مووسا و ھاروون (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و گەلەکیان بەنوو ئیسرائیل و فیرعهون و دارودەستەکهی، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۲۸) واتە: (۵۹) ئایەت دەگرێتەو.

دەرسی سێیەم: بەسەرھاتی ئیبراھیم عليه السلام لەگەڵ بابیی و گەلەکیداکە ئایەتەکانی: (۲۹ - ۱۰۴) واتە: (۳۶) ئایەت دەگرێتە خۆی.

دهرسی چوارهم: به سه رهاتی نووح **الغیر** و گه له که ی که نایه ته کانسی: (۱۰۵ - ۱۲۲) واته: (۱۷) نایه ت ده گرته.

دهرسی پینجه م: به سه رهاتی هوود **الغیر** و، گه له که ی عاد، که نایه ته کانسی: (۱۲۳ - ۱۴۰) ته ویش دیسان (۱۷) نایه ت ده گرته وه.

دهرسی شه شه م: به سه رهاتی صالح **الغیر** و، گه له که ی (ممود) که نایه ته کانسی: (۱۴۱ - ۱۵۹) واته: (۱۸) نایه ت ده گرته خوی.

دهرسی چه وته م: به سه رهاتی لووط **الغیر** و، گه له که ی که نایه ته کانسی: (۱۶۰ - ۱۷۵) واته: (۱۵) نایه ت ده گرته خوی.

دهرسی هه شته م: به سه رهاتی شوعه یب **الغیر** و، گه له که ی که لیره دا ناویان به: (أصحاب الأیگه) هاتوه، که نایه ته کانسی: (۱۷۱ - ۱۹۱) ته ویش (۱۵) نایه ت ده گرته وه.

دهرسی نویه م: پاشه کیی ته م سووره ته، که نایه ته کانسی: (۱۹۲ - ۲۲۷) واته: (۳۱) نایه ت ده گرته خوی.

❖ **دەرسی یەكەم** ❖

بېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نۆ (۹) ئايەت يېڭىدى، ئايەتەكانى: (۱ - ۹)، كە وەك يېشتىر باسماڭىزد، ئەم دەرسە وەك يېشتەككى ئەم سوۋرەتە وايەو، تەوۋرى سەرەكىي ئەم نۆ ئايەتەش، بىرىتە لە باسى قورئان و ھەلۋىستى خراپ و كەللەقەنەى بېپروايان لە بەرانبەرىدا.

پاشان ئامازەبەكىش بۆ روۋەكە بە يېز و بەرھەمدارەكانى زەوى كراو، بە گشتىي، دوايىش باسى نىشانە بوۋنى روۋەك لەسەر پەروەردگاريتىي خواو تەنيا پەرسىراۋىتىي خوا، كراو.

دوايى باسى بېپروا بوۋنى زۆربەى خەلكى پوزگارى يىغەمبەر ﷺ كراو، خواش ﷺ بە ھەردوۋ سىفەتى بەرز و مەزنى: ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، وەسەف كراو، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، كە وەك گوتمان ئەو تەعبىرە ھەشت جاران لەم سوۋرەتە موبارەكەدا دووبارە بۆتەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿مَسَدَ ۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَيْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قَدْ اٰتٰوْا مٰۤا كَانُوْا بِهٖۤ اَعۡتَدُوْا ۚ ﴿۲﴾ لَئٰلَآءُ بَدِيعِ قَسَمِكَ اَلَا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۳﴾ اِنْ نَّزَّلْنٰ اٰیٰتُهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ ۙ اَوَّاهٌ مُّۢمِۢمٌ ۚ لَآ خٰصِمِيْنَ ﴿۴﴾ وَمَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَيْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قَدْ اٰتٰوْا مٰۤا كَانُوْا بِهٖۤ اَعۡتَدُوْا ۚ ﴿۵﴾ فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيٰۤاْتِيْهِمۡ اَنْۢبِۡۤاۡءُ مَا كَانُوْا بِهٖۤ يَسْتَهۡزِءُوْنَ ﴿۶﴾ اَوَلَمْ يَرَوْۤا اِلَى الْاَرْضِ كَۤا اٰتٰنَا فِيْهَا مِنۢ كُلِّ ذَّوۡۤىۡۤ حَيۡۡۃٍ ۚ ﴿۷﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰیٰةٌ ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمۡ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۸﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيْمُ ﴿۹﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

به‌ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده

(طسم) ١) ئەوانه نایه‌ته‌کانی کتییکی روون و پروونکه‌ره‌وه‌ن (٢) (نهی موحه‌مه‌د!) ٣) پدنگه به‌هۆی نه‌وه‌وه (که‌خه‌لکه‌که) نابنه‌ بروادار، له‌خه‌فته‌تان خۆت بفه‌وتینی ٤) نه‌گه‌ر به‌مانه‌هۆی به‌زۆر بیانکه‌ینه‌ بروادار و ملیان پتی که‌چ بکه‌ین، له‌ئاسمانه‌وه به‌لگه و نیشانه‌یه‌کیان داده‌به‌زیننه‌ سهر، ئنجا که‌ردنیان بۆی زه‌بوون و که‌چ ده‌بتی ٥) ههر بیرخستنه‌وه‌یه‌کی تازه‌شیان له‌(خوای) به‌به‌زه‌یه‌وه بو‌بت، پرووی لی وه‌رده‌گیرن ٦) بیکومان ئەوان ئەو به‌یامه‌ی له‌خو‌اوه‌ بو‌یان هات به‌درۆیان دانا و، به‌مسۆکه‌ری هه‌وا‌له‌کانی نه‌وه‌یان بو‌دی که‌گانه‌یان پنده‌کرد ٧) ئایا سه‌رنجیان نه‌داوه‌ته‌ زه‌وی، چه‌ندان جو‌ره‌ پروودکی به‌پیتز و به‌ره‌مه‌دارمان تیدا پرواندوون؟! ٨) به‌دنیایی له‌وه‌دا نیشانه (و به‌لگه) هه‌یه (له‌سه‌ر ته‌نیا په‌روه‌ردگاریتی و ته‌نیا په‌رستراویتی خوا) له‌حالی‌کدا که‌ زۆربه‌یان بروادار نین ٩) به‌دنیاییش ته‌نیا په‌روه‌ردگارت بالاده‌ستی میهره‌بانه

شیکرنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(الْمُرِينَ): وشه‌ی (مبین) ده‌گونجی له‌ (أَبَانَ) ی (لازم) هاتبی، که‌ پتویست به‌ به‌رکار (مفعول به) ناکات، وه‌ك (أَبَانَ الْقَمَرُ) یانی: (ظَهَرَ) مانگه‌که‌ ده‌رکه‌وت، ده‌شگونجی له‌ (أَبَانَ) ی تپه‌رکه‌ر (مُتَعَذِّي) وه‌ه هاتبی که‌ پتویستی به‌ به‌رکار (مفعول به) ده‌کات، وه‌ك (أَبَانَ الْمُدْرُسَ الدَّرْسَ) مامۆستایه‌که‌ ده‌رسه‌که‌ی پروونکرده، لی‌ره هه‌ردوو واتیه‌کان هه‌لده‌گرێ، چ به‌ مانای (ظَهَرَ) بتی، چ به‌ مانای (وَضَحَ)

بىۋاتە: نەم ئايەتەنە ھى كىتئىكى پوونن، پۇشنن، يان: نەم ئايەتەنە ھى كىتئىكى پوونكەرەون.

(يَبْعُ نَفْسَك): واتە: فەوتىنەرى خۇتى، (البَاخِعُ: الْقَاتِلُ، وَحَقِيقَةُ الْبَطْعِ: إِمَاعُ الدَّبْحِ، قَالَ الزُّمَخْشَرِيُّ: إِذَا بَلَغَ السَّكِينُ الْبَخَاعَ، وَهُوَ عِرْقٌ مُسْتَبْطَنُ الْفَقَارِ) (باخە) بە مانای بكوژ دى، ئەصلى مانای (بەخ) بريتە لە سەربرىنى شتىك بە شتەدەك كە چەقۇكە قوول داگىرى، زەمەخشەرى گوتتوۋىتە: ئەگەر چەقۇكە يەشتە (بەخ) كە بريتە لە دەمارىك لە ئىو بىرگەكانى گەردندايە.

(أَعْنَقُهُمْ): (أَعْنَقُ: جَمْعُ عُنُقٍ وَهُوَ الرُّقْبَةُ) (أَعْنَقُ) كۆى (عُنُق) ە، (عُنُق) ىش واتە: گەردن، مل.

(مُحَدَّث): (أَيَّ جَدِيدٍ، أَيْ ذِكْرٌ بَعْدَ ذِكْرٍ، يُذَكِّرُهُمْ بِمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ)، (مُحَدَّث) واتە: تازە پەيداۋو بەو واتايە كە: خوا ﷻ بىرخەرەوۋە لە دواى بىرخەرەوۋە لە قورنان ناردوۋىتە خوار، واتە: بە نەسبەت ئەوانەوۋە تازە بوۋە، نىچا لەگەل ئەوۋەدا تىكناگىرى كە فەرماشتى خوا ﷻ سىفەتى خوايە و بى سەرەتايە.

(كَرَّ أُنْبَتًا)، (كَرَّ): لىرەدا (خَبْرِيَّةٌ إِسْمٌ ذَالٌ عَلَى الْكَثَرَةِ، وَمَنْصُوبَةٌ بِـ ﴿أُنْبَتْنَا﴾)، (أَيَّ: أُنْبَتْنَا كَثِيرًا) (كەم) لىرەدا پىتى دەگوتى: (كەم الغيرية) ناۋىكە مانای زۆرى دەگەيەن، يانى: (أُنْبَتْنَا كَثِيرًا) كە بە ﴿أُنْبَتْنَا﴾ مەنصوبە كە لە دواى خۇيەوۋە دى، زۆر پوۋەكەمان پواندوون.

(زَوَّجَ): (صِنْف) واتە: جۆر، پۆل.

(كَرِيم): (أَيَّ: نَفِيسٌ مِنْ نَوْعِهِ، أَوْ الْعَسَنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ) (كریم) ھەر شتىكى باشە لە جۆرى خۇى، ياخود: شتى ناياب و پەسند، لىرەدا بە نەسبەت پوۋەكەوۋە يانى: پوۋەكى بەپىز، بەرھەمدار و باش، ئەگەر زەوى بە (كریم) ۋەصف بىرى، يان باسى مروڧى بىرى، باسى ھەر شتىك بىرى، ھەر كاتتىك سىفەتى (كریم) بۇ ھەر شتىك بەكارھاتە واتە: باشتىن ياخود، جۆرىكى زۆر باش لەو شتەى باسكراۋە.

مانای گشتیی نایه‌تەکان

خوَا ۛ ڤه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُ اللَّهَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ﴾ به ناوی خواي به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، وه‌ك زۆرجار باسمان‌كردوه، واته: ده‌ست پێده‌كهم، یان ده‌ست پێكردنم، به ناوی خواي به‌به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه، ئنجا ئهم رسته موباره‌كه ده‌بن ئینسان چوار واتایان له دلی خۆی بگرتی، كاتێك كه ده‌یلتی، واته:

۱- ئهم كارهم ده‌ست پێده‌كهم به ناوی خوا، نه‌ك به ناوی خۆم، یان به ناوی خه‌لك، یان ناوی ههر كه‌سێك.

۲- ئهم كاره ده‌كهم به پیتی به‌رنامه‌ی خوا.

۳- ئهم كاره ده‌كهم به توانیه‌ك كه خوا ۛ پیتی داوم.

۴- ئهم كاره ده‌كهم بۆ رازیی كردنی خوا ۛ.

ئنجا خوَا ۛ سێ پیتان له سه‌ره‌تای ئهم سووره‌ته‌وه دیتنی ﴿طَمَرٌ﴾، كه ئاوا ده‌خوێندرێته‌وه: (طَا سَيْن مِيم) ئه‌مانه سێ پیت له (۲۸) پیته‌كه، كه زمانی عه‌ره‌بیان لێ پێكدی و، قورئانی‌ش به زمانی عه‌ره‌بیی هاتوه، ئیمه‌ش له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سووره‌تی (یونس) دا به درێژی باسیکی سه‌ربه‌خۆمان له باره‌ی ئه‌و (۲۹) سووره‌ته‌وه‌ كرده‌وه، كه به‌و پیتانه ده‌ستیان پێكردوه، كه دووانیان مه‌دینه‌یین و ئه‌وانی دیکه مه‌كه‌یین، ئه‌و پیتانه‌ش پیتان ده‌گوتری: (الْحُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ) پیته‌ پچه‌ر پچه‌رێكان، واته: پیته‌كان وه‌ك وشه‌یه‌ك نین، بۆ وێنه: ناكړی بلیتی: (طَمَر) یان به ﴿طَمَرٌ﴾، بلیتی: (الْم)، چونكه ئه‌وانه پیتی پچه‌ر پچه‌ر، به‌لێ به‌سه‌ر یه‌كه‌وه نووسراون، به‌لام به‌ جیاجیا ده‌بیژرین، ئیمه له‌وقی باسیکی تیر و ته‌سه‌لمان كرده‌وه، له باره‌ی هه‌ركام له‌و (۲۹) سووره‌ته‌وه، كه به‌و

پټه پچر پچرانه، ده‌ست پټه‌که‌ن، باس‌ترین ماناش بو‌یان که من پټی گه‌یش‌تووم، هر نه‌وه‌به که خوا^{ښه} ډه‌به‌و‌ی به هر که‌سیک که قور‌نانه خو‌ښ‌تټه‌وه، به تابی‌ت نه‌وانه‌ی که نه‌یاری قور‌نانه پټیان به‌رمو‌ی: نه‌و قور‌نانه، هر کام له سو‌وره‌ته‌کانی که (۱۱۴) سو‌وره‌تن، هر له‌و پټانه پټ‌کها‌تو‌ه که ټی‌وه قسه‌یان پټی ده‌که‌ن و، ش‌تیا‌ن پټی ده‌نو‌وسن له (ا، ل، م، ن، ص، ق، ... هتد).

که‌واته: ئەو کەرەستەیه‌ی که ئەم قورئانه‌ی لێ پێکهاوته، ئەو فەرماشته بێتۆنه‌یه، ئەو کەرەستەیه له‌بەر ده‌ستی تێوه‌شدا هه‌یه، ئنجا نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن قورئان فەرماشته خوا نیه، بۆ پێغه‌مبه‌ری کۆتایی خۆی موحه‌ممه‌د ﷺ ناردوه، فەرموون تێوه‌ش نه‌وه‌ عه‌رز و نه‌وه‌ گه‌ز، (مه‌یدان مشکان نه‌یانیکێلاوه)؛ ئەو کەرەستەیه که قورئان لێ پێکهاوته، له‌بەر ده‌ستی تێوه‌شدا هه‌یه، فەرموون تێوه‌ش قورئانیکی وا بێتن، وه‌ک خوا ﷻ ته‌حه‌ددای کردن: ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ (٢١) الطور، واته: با قسه‌به‌کی وه‌ک قورئان بێتن، ئنجا که نه‌یانتوانی فەرمووی: ﴿قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ﴾ (١٣) مَعْرِجَت، هه‌ود، واته: با ده (١٠) سووره‌ی هه‌لبه‌ستراو بێتن، تێوه‌ که ده‌ده‌لێن: قورئان هه‌لبه‌ستراوه! ئنجا که هه‌ر نه‌یانتوانی، فەرمووی: ﴿فَأْتُوا بِسُوْرٍ مِّنْ مِّثْلِهِ﴾ (٢٢) البقرة، وێنه‌ی یه‌ک سووره‌ی بێتن، وه‌ک سووره‌ته‌کانی: (العصر، الکوثر، النصر)، ئەو سووره‌تانه که به‌کی ته‌نیا سێ تابه‌تن، به‌لام هه‌ر نه‌یانتوانی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ (٢٣) البقرة، نه‌گه‌ر نه‌توانتی و هه‌رگیزیش ناتوانن، ﴿فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ (٢٤) البقرة، خۆتان له‌و ناگه‌ر به‌اریزن که سووته‌مه‌نیه‌یه‌کی خه‌لکه و به‌رده، بۆ بێتروابان ناماده‌ کراوه.

ننجا دهفه رموی: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي﴾، نهو نایه تانه هی کتیبیکی
پروون، یان: هی کتیبیکی پروونکه ره وون، وشه ی ﴿الَّتِي﴾، هه ردوو واتابه کان
هه لده گری.

بۆيەش بە ئاماژەي دوور فەرموویەتی: ﴿تِلْكَ﴾ چونکە لە زمانی عەرەبیدا ناوی ئاماژە: (هَذَا) بۆ نێر و (هَذِهِ) بۆ مێ، ئەگەر بۆ نێزیک بێ، ئاوا دەلێی، ئەگەر تۆزێ دوورتر بێ دەلێی: ﴿ذَلِكَ﴾ ئەوە بۆ تۆزێ دوورتر، بەلام ئەگەر دوورتر بێ دەلێی: ﴿ذَلِكَ﴾، ئنجا لێرە ﴿تِلْكَ﴾، لە بەرانبەر (ذَلِكَ) یە، یانی ئەو ئایەتانە، بۆچی بە ناوی ئاماژەي دوور هاتووە؟! ئەمە دەگونجێ بە چەند شیوەیەک وەلام بدرتەوه:

(أ) - لەبەر ئەوەی پێگە و مەقامی ئەو ئایەتانە زۆر بەرز و دوورە.

(ب) - ئەو ئایەتانەي ئێوه زۆر بە دووریان دەزانن، فەرمايشی خوا بن.

(ج) - ئەو ئایەتانەي عەقڵی کولی ئێوه دوورە تێیان بگات.

ئنجا خوا ڕوو لە پیغمبەر ﷺ دەکات: ﴿لَمَّا بَخَّسَتْكَ آلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾، ڕەنگە، نێزیکە تۆ فەوتیتەری خۆت بێ بەهۆی ئەوەوە کە نابە برادار، یانی: زۆر خەفەتیان لێ دەخۆی و زۆر نارەحەت دەبی نێزیکە خۆت بفەوتیتنی و لە خەفەتیان خۆت خەفەتخان کردو، ﴿إِنْ نَشَأْ نُزِلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾، ئەگەر ھانەوی لە سەرێو نیشانەکیان بۆ دادەبەزێنین، کە ملەکانیان، گەردنەکانیان بۆی کەچ دەبن، زەبەوون دەبن، بە تەئکید لێرەدا مەبەست لە (آيَةً) واتە: نیشانەیک، موعجیزەیک، وەک ھی پیغمبەرانێ پێشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە تابیەت نیشانەکانی کە مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ بەنوو ئیسرائیلی ھێناون، یان نیشانەکانی کە مووسا پێشانێ فیرەوون و گەلەکەبانی داو، کە نەبانتوانیووە لە بەرانبەر ئەو نیشانانەدا لام و جیم بکەن، ئەگەر ھانەوی لە سەرێو نیشانەکی ئاویان بۆ دادەبەزێنین، کە نەتوانن لە بەرانبەریدا ھیچ بلێن، ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُخْبَرًا إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾، لە خواي خواوەن بەزەییەووش، ھیچ بیرخەرەووەیکێ تازەیان بۆ نایەت، مەگەر ڕووی لێوەرەدەکیڕن.

﴿فَقَدْ كَذَبُواْ فَسَآئِهِمْ﴾ اُنَبُؤُاْ مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿﴾، بە دۇنيایى ئەوان بە درۆيان دانا، (پىغەمبەريان ﷺ) بە درۆ دانا، قورئانیان بە درۆ دانا، پەيامى خۆای پەرودەدگاریان بە درۆ دانا| بە دۇنيایى لەمەودوا ھەوالەکانى ئەودەى کە گالتەى پىدەکەن، بۆیان دى، ئەودەى گالتەیان پىکردوھ چىيە؟! پىغەمبەر ﷺ بوو، قورئان بوو، کە ھەمیشە ئەوانەى گالتە بە شتیک دەکەن، بە زۆرى وایە لەبەر نەفامى خۆیانە، لەبەر ئەودە کە تىناگەن، نایانسان و شارەزای نین.

ننجا خوا ﷻ ئەود کە نیشانە و بەلگەيەکی وایان بۆ دانابەزىنى، کە گەردنیان بۆی کەچ بى و، نەتوانن لە بەرانبەرىدا تەکان بخۆن و، نەتوانن لام و جیم بکەن، نەیفەرموه: بۆچی نابیتیم، بەلام بە تەنکید کە باسى قورئان دەکات، یان: لە جیاتی ئەودەى خوا ﷻ نیشانە و موعجیزەيەك بنیترى، بە ناچارى برۆا بێنن، ئەود موعجیزەيەکی بۆ ناردوون، بەلگە و نیشانەيەکی بۆ ناردوون کە بە ئیختیاری برۆا بێنن، چونکە مەرقابەتیی کاتى خۆی لە قۇناغیکى ساودا بوو، بۆیە لە قەدەر قۇناغى خۆی مامەلەى لەگەڵدا کراو، کە موعجیزەى پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) موعجیزەى بەرھەست بوون، نیشانە و بەلگەى بەرھەست و یاساڤر بوون، بەلام لە دواى ھاتنى پىغەمبەرى کۆتایی، مەرقابەتیی گەیشتۆتە قۇناغیکى پىگەیشتووتر، بۆیە دەبى لە قەدەر ئەو قۇناغەى کە پىگەیشتو، کە قۇناغى کامڵ بوون، قۇناغى زیاتر گەشەکردن و بەرەو پىشچوون، لە قەدەر ئەو قۇناغە بدوێترىن، ئەویش ئەودە کە خوا بەو موعجیزەيە، کە موعجیزەيەکی ئەدەبى، فیکرى، عیلمى، کە لە قورئاندا بەرجەستەيە، بەودە خۆای پەرودەدگار ئەو مەرقابەتییە دەدوێنى، کە سەرپشکیى و ھەلبەزاردنیان ھەيە لە بەرانبەرىدا، برۆای پى بێنن، یاخود برۆای پى نەھینن، بەلام بۆ وێنە: کاتیک خوا ﷻ کىو طووڤرى بەرزکردۆتوھە بەسەر بەنو ئیسرائیلدا وەك سىيەر، وەك دەفەرموى: ﴿وَإِذْ نُنَاقَا الْجِبَلَ فَقَوْمَهُمْ كَانَتْ ظُلُمَةً وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعُ بِهِمْ خُذُواْ مَا آتَيْتُكُمْ بِقُوَّةٍ وَّأَذْكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (١٧١) الاعراف، واتە: کاتیک کە چیايە کەمان بەسەر سەریانەودە وەك

هەورەك بەرز كردهوه و پێیان وا بوو، بەسەریاندا دەكهوێ، ئەوه لهو كەلتەدا مرووف و یست و هەلبژاردنی نامێنێ.

هەروەها خوا ﷻ ئەو نۆ (٩) موعجیزەیهی كە داوێی بە موسا ﷺ كە دەفه‌رموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ فِصْحًا مَّا يَشْكُرُ يَدْعُو فَتْلَٰهُ بِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾﴾ الإسراء، كە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف)دا بە درێژیی باسمان كردوون، لە راستیدا ئەوه جوړك لە ناچاركردنی تیدا بووه، بەلام قورئان ناچاركردنی تیدانیه، بەلكو ئیقناع كردنی تیدایه، ئەوه‌ش جوړكە لە پێزگرتنی خوا ﷻ كە ئەوئەمەتی پێغه‌مبەر ﷺ كە هەموو بەشەریهت تێستا ئۆمەمەتی موخەممەدە ﷺ، چ وەلامی دابێتەوه، كە ئەهلی ئیمان و ئیسلامن، چ وەلامیان نەدابێتەوه، كە بەرده‌وام بانگ دەكرێن و هەموویان لەسەر میلاكی موخەممەدن ﷺ، ئەوه جوړكە لە پێزگرتنی خوا ﷻ كە مروفاپەتیی، لە دواي هاتنی پێغه‌مبەری خاتەمه‌وه ﷺ كە موعجیزەیه‌ك و بەلگەیه‌کیان بۆ بنێرێ، یست و هەلبژاردنیان لە بەرانبەریدا هەبێت.

دوايی خوا ﷻ ئاماژە دەكات بە یه‌كێك لە نیشانه‌ گه‌وره و گرنه‌كانی خۆی، كە ئەویش دیسان هەر لهو نیشانه و موعجیزانه‌ن، كە دەبێ مرووف بە عەقل لیان ورد بێتەوه و لیان تێبكات، نەك بە هەسته‌وه‌ره‌كانی مامەله‌یان له‌گە‌ڵدا بكات، بیینی و دەنگه‌كه‌ی بییستی، بەلكو دەبێ بە عەقل تێبفكرێ، دەفه‌رموێ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَرَّتْ بَيْنَٰهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ﴾، ئایا سەرنجیان نەداوه‌ته زه‌وی، لە زه‌ویان نە‌وانیوه، كە زۆر ڕووه‌کی به‌ره‌مدار و به‌ پیت و پێژمان تیدا ڕوواندوه، ئایا سەرنجیان نە‌داوه؟! كە دە‌لێین: ڕووه‌ك واتە: لە پنجه‌ گیا‌ه‌کی گچ‌كه‌وه‌ بگه‌ر، تاكو هەموو جوړه‌كانی ڕووه‌ك كە لەسەر زه‌وی ده‌‌پوێن، هەموو جوړه‌ سه‌وزه‌كان، هەموو جوړه‌ میوه‌كان، هەموو جوړه‌ دره‌خته‌كان، هەموو ئەوه‌ی كە ده‌‌پوێ، چ به‌ردار بن، چ بێه‌ر بن، هەمووی ده‌‌گرێتەوه، كە ئەوه‌ بۆ خۆی گه‌وره‌ترین، بەلگەیه‌ له‌سەر بالاده‌ستی و میهره‌بانایی خوا، له‌سەر ئەوه‌ كە

خوَّا ﷺ ئەوپەرى مشووری خواردودە لە مروڤە کان و، ھەموو پێداویستیەکانی بۆ داوین کردوون، بۆیە دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾. لەویدا کە باسکرا، واتە: لە ڤووەک دا کە سەر زەوی دادەپۆشتی - کە دواى تێمە باسێکی تايبەت لە بارەى ڤووەک و جوړەکانى ڤووەکەوه دەکەین - لەویدا نیشانە ھەبە، نیشانە بەکى گەورە و گرنگ ھەبە، ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾. بەلام زۆربەیان برادار نین، واتە: خەلکەکەى پۆزگارى پێغەمبەر ﷺ دەشکونجى مەبەست پێى کوێ مروڤایەتیی بێ، زۆربەیان نابنە برادار، لەگەڵ ئەوەشدا کە پەکیان نەکەوتووە لەسەر بەلگە، ئەگەر بیانھوێ برۆا بیتن، بەلام بەلگەکە ئەوە نە کە ناچاریان بکات و، ویست و بژاردەیان لە بەرانبەریدا لە دەست بدەن.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایی تەنیا پەرورەدگارت زالى مېھرەبانە، بالادەستى بەبەزەییە، کە وەك گوتمان، ئەم تەعبیرە: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، ھەشت جارێان لەم سوورەتە موبارەكەدا دووبارە بۆتەووە.

نجا وەك دواى لە بەسەرھاتى ئەو ھەوت پێغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە لەم سوورەتەدا بەسەرھاتەکانیان گێردراوئەتەووە، دەیکەيەنن، ئەم تەعبیرە کە دەفەرموی: ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، (بە دنیایی تەنیا پەرورەدگارت زالى مېھرەبانە، یاخود: بالادەستى بەبەزەییە) زۆر لەگەڵ تێوھەڵکەوێ بەسەرھاتى پێغەمبەراندا دەگونجى، چونکە خوَا زال و بالادەستە بەسەر دوژمنان و ناحەزانی پێغەمبەراندان، مېھربان و بەبەزەییە، بۆ پێغەمبەرەکان و شوێنکەوتوووانیان صەلات و سەلامى خوَا لە پێغەمبەرەکان و، لە شوێنکەوتوووانیان پازى بێ.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

ئايەتە پۈۈن و پۈۈنكەرەۋەكانى قورئان، ھەر لەو پىتانە داپىژراۋن كە
مروۋفەكان پىيان دەدوین، كەچى ئايەتەكان دەستەۋسانكەرىشن بۇ تىكپراى
مروۋفەكان، لە سۆنگەى ئەۋەۋە كە فەرمايشتى خوايە:

خو دەفەرموئ: ﴿طَسَّرَ ۱﴾ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الَّتِي ۲﴾

شىكردنەۋەى ئەم دوو ئايەتە، لە دوو برگەدا:

۱)- ﴿طَسَّرَ﴾، ئەۋانە سى پىتن: پىتى (طا)، پىتى (سىن)، پىتى (مىم)، سى پىتن لەو
(۲۸) پىتەى زمانى عەرەبىيان لى پىكدى، قورئانىش بە زمانى عەرەبىي ھاتو، بەلام نىمە
لە سەرەتاي تەفسىرى سوۋرەتى (يونس)دا، بە درىزى قىسمان لەبارەى ئەۋ پىتانەۋە
كردو، كە لە سەرەتاي (۲۹) سوۋرەت لە سوۋرەتەكانى قورئاندا ھاتوون.

با لىرەش تەنبا ھۆشدارىي و ئاگادارىيەكى گچكە بخەينە پۈۈ، لەبارەى ئەۋ پىتە
پچر پچرانەۋە، كە لە سەرەتاي (۲۹) سوۋرەتى قورئان دا ھاتوون، ھەموو ئەۋ پىتانە
كە ھاتوون ژمارەيان چوارە (۱۴) پىتە، ئەۋ (۱۴) پىتەش ئەم دەقە كۆيان دەكانەۋە:
(نَصْ حَكِيمٌ قَاطِعٌ لَّهٗ يَوْمَ) واتە: دەقىكى كاربەجىتە زۆر راستە نەتىيەكى تىدابه.

ھەلبەتە دەشگونجى بە شىۋەيەكى دىكەش ئەۋ (۱۴) پىتى داپىژرىن، بەلام
ئەۋە بەكىكە لە دارشتەكانيان و، پستەبەكى زۆر گەۋرە و گرنگ لەۋ (۱۴) پىتە
پىكدى، واتە: ئەم قورئانە دەقىكى كاربەجىتەيە، گومانى تىدا نى، گومان و
تۆمەتەكان دەبىرى و نەتىيەكىشى تىدابه.

ننجا (الزمخشری) گوتووێت: وهك (ابن كثير) له تەفسیرەكەى خۆیدا^(۱) لێى خواستۆتەو: (هَذِهِ الْحُرُوفُ الْأَرْبَعَةُ عَشْرُ، مُشْتَمِلَةٌ عَلَى أَصْنَافِ أَجْنَاسِ الْحُرُوفِ مِنْ: الْمَهْمُوسَةِ، وَالْمَجْهُورَةِ، وَالرُّخْوَةِ، وَالشَّدِيدَةِ، وَالْمُطَبَّقَةِ، وَالْمَفْتُوحَةِ، وَالْمُسْتَعْلِيَةِ، وَالْمُنْخَفِضَةِ، وَالْقَلْقَلَةِ) (نەمانە جوړەکانى پیتەکانن) گوتووێت: ئەم چوارده (۱۴) پیتە هەموو جوړەکانى پیتان دەگرێت، چ ئەو پیتانەى بە دەنگى کە دەگوترێن، چ ئەوانەى بە دەنگى بەرز دەگوترێن، مەیلە و نەرمەن، یاخود توندن، ننجا داخراون، یان کراوەن، ننجا بەرز، یاخود نزم، یاخود (قَلْقَلَةُ) ن کاتیک دەبێژرێن، دەنگیان دى، هەموو جوړەکانى پیتەکان، لەو (۱۴) پیتەدا، کە لە سەرەتای ئەو (۲۹) سوورەتەدا هاتوون، هەن.

۲- ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، ﴿تِلْكَ﴾، نامازە بە بۆ دوور:

أ- یان لەبەر ئەوەى پێگەى ئەو نایەتانه زۆر دوور و بەرزە.

ب- یان لەبەر ئەوەى ئەو نایەتانه پێگەى ئەوان دوورترە و، چەمک و واتایەکیان دوورترە، لەوێ عەقلى کولى ئەوان تێبگات.

ج- یان لەبەر ئەوەى ئەوان بە دووریان زانیو، فرمایشتى خوا بێ.

﴿الْمُبِينِ﴾، دەگونجێت لە (أَبَانَ الْأَمْرَ) دەوێ، واتە: ڕوون و ڕۆشن و دیار و بەرچاو، وهك (أَبَانَ الْقَمَرُ) مانگەكە دەرکەوت، دەشگونجێت: ﴿الْمُبِينِ﴾، لێرەدا لە (أَبَانَ الْمُتَعَذِّي) دەوێ هاتبێ، چونکە وشەى (أَبَانَ) هەم بە (فَاصِر) هاتو، هەم بە (مُتَعَذِّي) یش، کە ئەوکاتە ﴿الْمُبِينِ﴾، دەبێتە ڕۆشنکەر، ڕوونکەر، (المُجَلِّي لِلْحَقَائِقِ) ڕوونکەر، بۆ راستیەکان، ننجا لە راستیدا: قورئان، هەم ڕۆشنە بۆ ئەهلى خۆى، هەم ڕۆشنکەر، دەوێ.

مهسه لهی دووهم:

ناموزگاریی خوا ﷻ بۆ پتغه مبه ره که ی که له خه فه تی کافره کان خو ی نه فه وتینی، چونکه نه گهر خوا بیه وی ناچار ی بر و ا هینانیان بکات، نیشانه و مو عجزیه ی مل پی که چکه ریان بۆ داده به زینی و، له مه و دواش هه والی نه وه ی که گاته ی پنده که ن بۆ یان دی:

خوا ده فه رموی: ﴿لَمَّا كَانَ بَيْتُكَ مَسْكًا أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (٣) ﴿إِنْ شَاءَ نَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَائِدَ مَاءً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ (٤) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثًا إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾ (٥) ﴿فَقَدْ كَذَبُوا فَسَادِهِمْ أَنُبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (٦) ﴿الشعره﴾.

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له جهوت برکه دا:

١- ﴿لَمَّا كَانَ بَيْتُكَ مَسْكًا أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾، په نکه فه وتینه ری خو تی له سۆنکه ی نه وه وه که نابنه بر وادار، واته: خه لکه که نابنه بر وادار، (لَعَلَّ: لِلتَّجَرُّبِ لَكِنْ إِذَا جَاءَتْ فِي تَرْجِيئِ شَيْءٍ مَخُوفٍ، سُمِّيَتْ إِشْفَاقًا وَتَوْفَعًا)، (لَعَلَّ) بۆ ئومیده وار بوونه، له کور دیدا ده بیته: په نکه، له وانه یه، نیزیکه، پنده چی، به و وشه کور دیا نه مانا ده کری، به لām نه گهر بۆ ئومیده وار بوون بۆ شتیکی مه تر سیلێکرا و بن، نه و کاته پیی ده گو تر ی: دل پێسو و تان و په رۆش بوون و، چاوه و انکردنی شتی که بی.

که لیره ده فه رموی: ﴿لَمَّا كَانَ بَيْتُكَ مَسْكًا أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ یانی: نیزیکه و په نکه خو ت بفه وتینی له بهر نه وه ی نه وانه نابنه بر وادار، وشه ی (بَيْتُكَ) وه ک پێشتر یش با سمان کرد (الْبَيْتُ: إِعْمَارُ الدَّيْعِ حَتَّى يَبْلُغَ الْبُخَاعِ)، (بَيْتُكَ) له نه صلی زماندا بریتیه له وه که که سیک شتی که سه رده بر ی، ئاژه لیک نیچیر ی که سه رده بر ی، چه قویه که ی وا داگری، تا کو ده گاته (بُخَاعِ)، (بُخَاعِ) یش نه و په گه یه له لای کر که رکه کانی گهر د نه.

كە دەفەرمىۋى: ﴿أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾، واتە: (لأن لا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ) بە ھۆى ئەۋدە كە نابنە بېرۋادار، واتە: لە داھاتوودا نابنە بېرۋادار، بە ھۆى ئەۋدە خەرىكە خۆت بىھەۋىتىنى.

ھەلبەتە ئەمە لەسەرىكەۋە نامۇزگارىيە بۇ پىغەمبەر ﷺ، لەلایەكى دىكەشەۋە، مەدح و پەسندى پىغەمبەرىشە ﷺ كە ئەۋەندە بەپەرۋش و دلسۇز بوۋە لەگەل خەلگەكە، خەرىك بوۋە لەداخ و خەفەتى ئەۋان، كە بېرۋا ناھىتىن و خۇيان لەو ھىدايەت و بەرەكەتەى خوا بىئەش دەكەن، غۇى بىھەۋىتىنى لە خەفەتان، ھەلبەتە لە سوۋرەتى (الكهف) یش دا نرىك لەو ئەعبىرەۋ، لەچەند شۋىتىكى دىكەشدا شىۋەى ئەۋە ھاتۋە، كە دىارە پىغەمبەر ﷺ زۆر بەپەرۋش و بەزدىى بوۋە و زۆر خەفەتى خواردۋە، زۆر نارەھەت بوۋە بە ھۆى بېرۋانەھىنانى خەلگەكە، بۆيە پىۋىستى بەۋە كىردۋە خوا ﷻ چەند جار ئاۋا نامۇزگارىى بىكات كە: زۆر خۇتپان پىۋە نارەھەت مەكە، ئەمە ئەۋەشى لى ودرەگىرى كە مروقى مسۇلمان، ئەۋانەى كە مىراتگرو شۋىنگەۋتۋوى پىغەمبەرن ﷺ، دەبى ئەۋانىش ۋەك پىغەمبەرەكەى خۇيان بن، بەخەم خەلگەكە، كۆمەلگاۋ، دەۋرۋ بەرپانەۋە بن، خەفەتپان لى بخۇن، مشوورىان لى بخۇن، پەرۋشپان بن، بەزەپپان لەگەل بنۋىتىن، چۈنكە پىغەمبەر ﷻ ۋابوۋە، بۆيە جارى ۋابوۋە لەو سىفەتە باشەىدا تىببەپاندۋە، كە بىرىتە لە شەفەقەت و بەزەپپى و، پىۋىستىى بەۋە كىردۋە خوا ﷻ ئاگادارى بىكاتەۋە، كە تىمەپەرتنەۋ زۆر خۆت نارەھەت مەكە.

(۲) - ﴿إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةٌ﴾، ئەگەر بمانەۋى لەسەرىۋە نىشانەبەكىان بۇ دادەبەزىتىن، وشەى (نزل) خۇتپىلۋىشەتەۋە: (نزل) ھەردۋو خۇتپىدەۋەكانىش بەك ۋاتاپان ھەپە، نىشانەپەكىان بۇ دادەبەزىتىن ئەۋ نىشانەپە، ئەۋ موعجىزەپە، چى دەكات؟

(۳) - ﴿فَطَلَّتْ أَعْيُنُهُمْ لَمَّا خَضِبِينَ﴾، گەردنەكانپان بە درىزىپى رۆژ بۆى كەچ دەبن، بۆى زەبوون دەبن، بۇ ئەۋ نىشانەۋ موعجىزەپە كە دامانەپاندەۋە.

(بات) بۆ کاری شەوئ بە کاردی و، (ظَلَّ) بۆ کاری پوژئ بە کاردی، یانی: ئەگەر ئەو ئایەتە دابەزئین، بەدرژایی پوژئ ملی ئەوانە بۆی کەچ دەبێ و، گەردنیان بۆی زەبوون دەبێ، چونکە نامرازی مەرج (إِنْ الشَّرْطِیَّة) کرداری پابردوو دەکاتە داهااتوو، کە دەفەرموئ: (إِنْ)، (إِنْ)ی (شَرْطِیَّة)یە، ئەگەر مانەوئ ئایەتیک دابەزئین لەسەرئۆه بۆیان، یانی: لە داهااتوودا، (فَطَلَّتْ) هەرچەندە پابردوو، بەلام بە هۆی (إِنْ)ی (شَرْطِیَّة)وە دەچێتە داهااتوو، لە داهااتوودا ملیان بۆی کەچ دەبێ.

٤- ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٌ﴾، لەلای خوای خاوەن بەزەییەوه، هیچ زیکرێک (قورئانیک)ی تازەیان بۆ نایەت، (مُحَدِّثٌ) یانی: (جَدید)، لێرەدا (ذکر) مەبەست پێی قورئانە، یانی: چەند ئایەتیک، یاخود سوورەتیک تازەو، بە نسبەت ئەوانەوه تازە پەیدا بوو، قورئان بۆیە ناوی لێراوه (ذکر) چونکە راستییەکان بیر خەلک دەخاتەوه، هەر قورئانیک تازەیان لەلایەن خوای خاوەن بەزەییەوه بۆ بێ.

٥- ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهُمْ مُعْرِضِينَ﴾، مەگەر ئەوان پشتی تێدەکەن و، پرووی لێ وەرەدەچەرخیئن. ٦- ﴿فَقَدْ كَذَبُوا﴾، بە دنیاییەوه ئەوان بە درۆیان دانا، واتە: تێستا دەرکەوت ئەوانە پشت هەلکردنەکیان، پشت هەلکردنی بەدرۆ دانانەو برۆا پێ نەهێنانەیه، ئەک سەرنجیان دا بۆ بۆیان دەرکەوتی کە ناهەقە، ئنجا پێی بێبرۆابن، بەلکو هەر لە سەرەتاوه پشیمان لێ هەلکردوو برۆایان پێ نەهێناوه، ئەک لێی رامێنن و سەرنجی بدەن.

٧- ﴿فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، بە دنیایی لەمەودوا هەوالەکانی ئەوهی کە گالتهیان پێ دەکرد، بۆیان دیت، (أَنْبَاءُ) کۆی (نَبَأ)، کە بریتیە لە هەوالدان لە شتیکی مەزن، یانی: لەمەودوا راستیی هەوالەکانی ئەوهی گالتهیان پێ دەکرد، بۆیان دی، ئەو هەوالە راستانەیان بۆ دین و بۆیان دەرەدەکوئ: خراپ بە هەلە داچوو بوون.

وشە (أَعْنَقَهُمْ) کۆی (عُنُق)و، بە مانای (رَقَبَة)یە، بە کوردیی دەلێن: مل، گەردن، ئەستۆ، بەلام هەندێ لە زانایان گوتووایانە: ﴿فَطَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا﴾

خَضِيعِينَ ﴿١٤﴾ (أَغْنَأُ) وهك چۆن مانای گەردن و ملی هەیه، بە مانای گەورەى قەومیش دى، كهواته: (أَغْنَأُ) واته: گەورەكانیان، سەرۆكەكانیان، هەروەها: (عُنُقُ مِّنَ النَّاسِ، أَي: جَمَاعَةً مِّنَ النَّاسِ) (عنق) بە مانای: كۆمەڵە خەلكى كیش دى.

بەلەم وهك (الطبري) و زۆربەى توێژەرەوان گوتووینە: هەر مانای یەكەمیان زیاتر گونجاوه، واته: ملیان كه چ دەبى و، گەردنیان زەبوون دەبى، لە بەرانبەر ئەو نیشانهیدا كه خوا ﷻ لە ئاسمانهوه بۆیان دایبەزێنى.

وهلامى دوو پرسیار:

یەكەم: بۆچی خوا ﷻ نەبوستوه نیشانهیهكى وا بنێرێ، ملیان بۆی كه چ بن و، لە بەرانبەریدا تەكان نەخۆن؟

وهلەمەكهى نەوهیه: كه خوا ﷻ ئەم ژيانى دنیایەى داناوه، مەروڤى تیدا تاقى بكاتەوه، نجا نەگەر خوا ﷻ نیشانهیهكى واى بناردایه، ئەو كاته خەلك ناچار دەبوون بپروا بینن و، بپروا هیتان ئازایهتیی نەدەبوو، واته: ئەو كاته دەرچوون لە تاقیكردنەوه، دەبوو بە ئیجاباریی و، هیچ هەلبژاردن و سەرپشك بوونی مەروڤى تیدا نەدەما!

بەلەم خوا وىستووێتى: ئێمه لەم ژيانى دنیایەدا تاقىبكاتەوهو، كاتێك مەروڤیش تاقیدەكرێتەوه كه دەرڤەتى هەبى ئاوا بپروا، یان ئاوا بپروا، ئاوا وهلەم بداتەوه، یان ئاوا وهلەم بداتەوه، بەلەم ئەو كاته وهلەمەكه مسۆگەر دەبوو، بۆ وێنه:

ئەگەر خوا ﷻ وهك لەسەر بەنوو ئیسرائیل كێوهكهى راگرتوه، ئاواش شتیكى بەسەر سەرى ئەو خەلكهوه رابگرتابه، ئایا بەسەرتان دا بكهوى، یان بپروا دههینن؟ ئەو كاته بپروا هیتانكه دەبوو بە شتیكى ناچارىی و، ئەو حیکمهتەى

خو! ﷻ مروّقی بۆ هیتاوه ته دی، که بریتیه له تافیکرانه وه، ئهو حیکمه ته تیده چوو.

دووهم: له وانه یه یه کێ پرسایرێکی دیکه بکات: ئه دی خو! ﷻ بۆ به نوو ئیسرائیل بۆچی وایکردوه؟ ده ئین: له راستیدا بۆ به نوو ئیسرائیل که وایکردوه، بۆ ئه وه نه بووه ئیمان بێن، چونکه به نوو ئیسرائیل ئیمانیا نه بووه به خواو به مووسا سه لامی خوا ی لیبی، به لکو بۆ ئه وه بووه پابه ند بن، چونکه خوا ی پهروه ردگار که کتوه که شی به سه ره وه به رز کردوونه وه، ئه وه نه بووه بفهرمووی: ئیمان بێن، به لکو فهرموویه تی: ئایا پابه ند ده بن یا نا؟ ملکه چ ده بن بۆ شه ریعته تیک که خوا به مووسا دا سه لامی خوا ی لیبی ناردوویه تی، یا نا؟ ئه گه رنا بۆ فیرعه مون و قه ومه که ی خو! ﷻ به تی، چهند موعجیزه ی دابوون به مووسا، که نه گه ر نه هلی ئینصاف بان، ده یانزانی نه وانه نیشانه و به لکه ن، له سه ر ئه وه که مووسا راست ده کات، که له ته فسیری سووره تی (الأعراف) دا، به ته فصیل باسما ن کردوون، که خوا ﷻ ئاوا ده ست پیده کات:

﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾
 ﴿١٣٠﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ. وَإِنْ تُصِيبِهِمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِينَا مِنْ آيَةٍ لَنَنْصُرَنَّ بِهَا فَمَا يَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ (الأعراف)

نه مانه هه وتیان به دوا ی به کدا: سالانی گرانیی، که می به رو بووم، توفان، کوله، نه سپ، بۆقه کان، خوین، ههروه ها گۆچانه که ی مووسا له گه ل دهستی راستیشی، نه وه نو، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى شِعْرَ مَائِنَةٍ يَنْتَبِهُ﴾^(١٣٠) ﴿الإسراء﴾ نو به لگه ی روون و ناشکرمان دابوون به مووسا، به لام ئه و به لکه روون و ناشکرمانه، ههچیان نه وه نه بوون که: به تۆبزی ده بی ملکه چ بکه ن، به لکو: فهرموون نه وه

بەلگەیهو، ئاشکرایە، بە چاوی سەر دەبینن و بەهەستەوەرەکانتان مامەڵە ی
لەگەڵدا دەکەن.

بەلّام دیسان دەرڤەتی ئەوێ ماوێ، کە ئینسان وستی خۆی بەکاربینی، بەلّام
بۆ بەنووی ئیسرائیل لەبەر ئەوێ گوتووین: ئیمە ئیمانمان هەیەو، ئیمانمان
هەبوو، بەلّام ناچار کردنە کە بۆ پابەند کردنیان بوو بە تەوراتەو، بەو
شەریعەئەو کە موسا علیّه له خواوێ بۆی هیناون، بۆ پیکخستنی ژيانی
خیزانی و، کۆمەلایەتی و، سیاسیان.

مەسەلەى سىيەم:

سەرنجراكتىشانى خوا ﷻ بۇ جۆرە پېر بەرھەم و، پىزەكانى پروەك لە زەويدا، كە نىشانەيەكى مەزنى تىدايە، بۇ ھەر كەستىك لە خواناسىي بگەرتى و بىەوتى خوا پەرست بى، بەلەم زۆربەيان پىروادار نىن و خواش زالى مېەرەبانە:

خوا دەفەرەموتى: ﷻ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَرَّمْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زوجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

شىكرەنەھى ئەم ئايەتانە، لە پىنچ بىرگەدا:

١- ﷻ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ ﷻ ئايا بۇ زەوييان نەپوانىو، لىرەدا بۆيە (ئىرى) بە (ئىلى) بەركارى وىستە، ئەگەرنا (ئىرى) (ئىراە) خوا بەركار دەخوازى و پىويستىي بە (ئىلى) نىه.

بۇ ئەوئەيە كە ماناى تەماشىا كىردن و تىوەرپامان بگەيەننى، (عُذِّي يَرى بـ (ئىلى) لَتُضْمِنَهُ مَعْنَى النَّظَرِ الْمُؤَدِّي إِلَى الْإِغْتِيَارِ) بۇ ئەوئە ماناى تەماشىا كىردىكى گەيەنەر بە عىيىرەقى بخرتتە تىو، بۆيە بە (ئىلى) تەعەددای كىردە، وەك زۆر جاران گوتوو مانە: لە زمانى عەرەبىيدا بنچىنەيەك ھەيە پىتى دەگوتىرى: (تَضْمِينَ) واتە: خستە نىو، نىواخنكىردن، وشەيەك بۇخوى واتايەك دەگەيەننى، بەلەم تەعەددای پىتى دەكىرى بۇ بەركار (مفعول بە) بە پىتىكى دىكە، كە پىويستىي پىتى نىه لە ھالەتى ئاسايدا، بۇ ئەوئە وىپراى مانايەكەى خوى، مانايەكى دىكەش بگەيەننى.

لىرەدا (ئىرى) ھەم ماناى دىتن، ھەم ماناى سەرنجىدان و، لىوردبوونەو، پەند لىوەرگرتىش دەگەيەننى، بە ھۆى ئەو (ئىلى) يەو كە بەركارى پىتى خواستە.

(دىتن) بىرىتە لەبەچاوەنكاوتنى شىتىك، ئىنجاچ بە چاوبى، چ بە خەيال، يان بە فىكر، يان بە عەقل، خوا دەفەرەموتى: ئايا سەرنجىيان نەداوئە زەوى، لىتى ورد نەبوونەو؟

۲- ﴿كَمْ أُنْثِيَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾، گەلێك پووەکی بەرھەمدارمان تێدا پواندوون. (أُنْثِيَ كَثِيرًا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ) (زوج) پش بەمانای جۆر (نوع) دئی و بەمانای پۆل (صنف) دئی، یانی: زۆر پۆل لە پووەکی بەرھەمدارمان لە زەویدا پواندوون.

وشە (کَریم) یانی: باشتەری لە جۆری خۆی، دەگوتری: (نخلة کرمة، أي: فاضلة كثيرة الثمر) واتە: دارخۆرمایەکە بەرپووومی زۆرە، بەرھەمی زۆرە.

وشە (أُنْثِيَ) (تَبَّتِ الْأَرْضُ) یاخود (أُنْثِيَ الْأَرْضُ) ھەردووکیان چ بە سیانی (ثلاثي) چ بە چواری (رباعي) ھەر یەک واتایان ھەیە، بەلام جاری وایە (أُنْثِيَ) بۆ حالەتی (تَعْدِي) ش بەکار دەھێنرێ، بەلام حالەتی (لازم) یشی ھەر ھەیە، وەک: (أُنْثِيَ الْأَرْضُ الْعُشْبَ الْكَثِيرَ) یانی: زەویەکی گزۆکیایەکی زۆری پواند.

۳- ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾، بە دنیایی لەویدا نیشانەیکە (ی گەورەو گرنگ) ھەیە، واتە: لەو حالەتی سەوز کردنی خوا ﷻ بۆ زۆر جۆرە پووەکی بەرھەمداری بەپیت و پێز لە زەویدا، نیشانە ھەیە، نیشانەیکە گرنگ و مەزن ھەیە، بۆ کەسانێک بخەفتن لە خواناسیی و، بیانەوی خواو خواوەنی خۆیان بناسن و بەندایەتی بۆ بکەن، ئەو بەکێکە لە نیشانەکان.

۴- ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، [لەویدا نیشانەیکە گەورە مەزن ھەیە،] بەلام زۆربەیان برۆدار نین، واتە: خەلکی پۆزگاری پیغمبەر ﷺ، دەشگونجی مەبەستی پێ مەوێتەکان پێ بەگشتیی، زۆربەیان نابنە برۆدار و بەھرە وەرناگرن لەو نیشانەو بەلگەنەی خوا پێشانی داو.

۵- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایی پەرورەدگاری تۆش ھەر ئەو زالی میھربان، چونکە (ل)ی (لەو) بۆ تەنکیدە، (إِنَّ) ش بۆ جەختکردنەوێ، واتە: بەدنیایی تەنھا پەرورەدگارت زالی میھربانە، بالادەستی بەبەزەییە، بە مانای پێ بەپێستی وشە، ئەگەر نا خەلکی دیکەش جووێک لە دەستەلاتی ھەیە و جووێک لە بەزەیی ھەیە، بەلام مانای تەواوی بالادەستی و زالی، ھەرودھا میھربانی و بەزەیی و پەرۆش، بە مانای تەواوی وشە، تەنھا لەلای خوا پەرورەدگارە.

کورته باسیک له باره‌ی رووه‌کوه له شه‌ش برگه‌دا^(۱)

پووهك (نبات) هر شتيكه كه بروئ له سر زهوي، هر له پنجه گيايه كي بچووكه وه، كه پهنگه به ناستم به چاو بييرئ، هه تاكو هه موو نهو دره خته گه ورنه ي كه هه لئه چن، كه دره ختي وا هه يه گوري سيك له قه ده كه ي ناگاته وه، من له هه ندي له ولاتان بينومه، هه ندي دره خت هه ن كه ته مه نيان چهنده هه زار سال دهبئ، به لكو ده لين: له ميسر دارخورماي لين، ته مه نيان شهش هه زار (٦٠٠٠) ساله، واته: هي پيش فيرعه ونه كانيش، تيتاش بهر ده گرن، نه گه ته ماشاي جيهاني پووهك بكه ين، جيهانيكي زور قه ره بالغه، زور جوړاو جوړه، با سه رنج بده ين:

(۱)۔ سوودہ گانی رووہك:

تیمہ سیژده (۱۳) سوودی رووه کمان باسکردوون:

یه که م: له سوو ده کانی پوو دک، که ده که ویتنه به رچاومان، نهو ده که دارو دره ختیکی زۆر هه به خوا ^{هه} بو نهو دروستی کردوون، دنیا سهوز بکهن، کاتیک ئینسان ته ماشای دارستانیک ده کات، په نگه هیچی به ردار نه بن، به لām هه مووی سهوز ده چیتنهو، دیمه نی سهز زهوی زۆر جوان ده کات.

زانایانی شاره‌زای په‌نگه‌کان ده‌لین: باشرین په‌نگ بو‌دل پشکووتی مرووف،
 ئه‌گه‌ر خه‌م و خه‌فه‌تیکه‌ی هه‌بی، بریتبه‌ له‌ ره‌نگی سه‌وز، هه‌روه‌ها ره‌نگی

(۱) نهم کورته باسه راسته و خو له تفسیره که ی (د. محمد راتب النابلسی) دوه ودری ده گرین، ج ۶ ص ۲۹۸-۳۰۰. هه به ته لهو به تیکه لیبی گوتوو به تی، به لام من خالبه ندیبی ده که م و، نوژی برون کر دنه وهی خوشمی له سه ره ده دم.

شین، ئنجا خوا ﷻ پەنگی شینی زۆر کردو، ئەو گومەزە ئاسمان کە بەسەری داداوین، هەمووی شین دەچن، شینی ئاسمانی، هەروەها پەنگی دەریاکانیش کە سێ لەسەر چواری پانتایی زەوی دادەپۆشن، ئەویش هەر شین دەچن، ئەو دوو جوړە پەنگەش زانیانی شارەزای پەنگەکان دەلێن: زۆر ئاسوودەیی بە ئینسان دەبەخشن، ئەو بەکەم حیکمەتی سەوزاییە کە خوا پەروەردگار لەسەر زەوی دایناوە.

دووهم: شتیکی ئاشکرایە کە تێمە مرۆف، هەروەها ژاینداران بە گشتیی بە ئازەل و، دێندەو پەردوور ... هتدەو، ئۆکسجین هەڵدەمژین کە لە (٪۲۱)ی بەرگە هەوای زەوی، ئۆکسجین پێکی دێت، تێمە هەموومان ئۆکسجین هەڵدەمژین، کە ملیۆنان سالە ئازەل و ژاینداران لەسەر زەوی دەژین، ئۆکسجین بۆچی هەر تەواو نەبوو؟

چونکە دارو درەختەکان هەموویان بەبێ هەلاواردن، ئۆکسجینمان بۆ بەرهەم دێن، ئەو دووهم ئۆکسیدی کاربۆنەش کە تێمە دەیدەینەو، وەک زەل و زال و پاشەرۆکێک وایە، کە لە ڕێگەی هەناسە دانەو فرێ دەدەین، دەبێتە خۆراکی پرووەکەکان، ئەو زەوی خۆراکی ئەوانە، پاشەرۆکی تێمە، کە لە ڕێگەی سیەکانەو فرێ دەدەینە دەرو، ئەو زەوی ئەوان وەک پاشەرۆک فرێ دەدەنە دەری کە ئۆکسجینە، خۆراکی تێمە^(۱).

سێهەم: سوودێکی دیکی پرووەکەکان بە گشتیی، بە تاییەتی درەختەکان ئەو بە کە سێهەریان هەیە و مرۆف لە سێهەریاندا پشوو دەدات، وەک پێغەمبەر ﷺ لە فەرمایشتیکییدا دەفەرموێ: (مَا أَنَا وَالْأَنْبِيَاءُ! إِنَّمَا أَنَا فِي الدُّنْيَا، كَرَاكِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا) (آخره أحمد: ۳۷۰۹، والترمذي: ۲۳۷۷، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۴۱۰۹).

واتە: من و دنیایان نەگوتو! من لە ژایانی دنیادا هەروەک پێتواریکم کە لە سێهەری درەختیک دا پشوو دەدا، دواوی دەرواو بەجیتی دێلن.

(۱) ئەم خالە (د. محمد راتب النابلسی) بای نەکردو.

لە راستیدا کەسێک قەدری سێبەر دەزانێ کە لە بیابانێک، لە شونێکی وشک و قاقرو دیمەکار، لە شونێک کە خۆرەتاویکی زۆر گەرم بێ، لێی بقمەومی، خوا خوای پەنایەکیەتی، تۆزێک سێبەرێکی لێ بکات! کە دارو درەختەکان ئەو پۆلە دەبینن، سێبەری دارو درەختەکانیش وەک سێبەری ئەشکەوت و کەپرو سابات نیە، چونکە وێرای ئەوە کە سێبەرە، ئۆکسجینی دەدەنەو، بۆیە ئێنسان لە کاتێک دا لە ژێر سێبەری دارو درەختێک دادەنیشێ، هەست بە ئاسوودەیی دەکات، چونکە ئۆکسجینی بۆ بەرھەم دێنێ و، هەناسەی خۆشتەر بۆ دەدرێ.

چوارەم^١: سوودیکی دیکەی پووەکەکان ئەوەیە، کە ئەو پووەک و دارو درەختانە: هەم گلی زەوی، هەم گلی چیاکان دەپارزێن لە دارووخان، ئەگەرنا کە باران و بەفر و تەرزە، بەلێزمە لە گل دەدات، بە تایبەت گلی چیاکان و گردۆلکەو تەپۆلکەکان، هەمووی دادەشۆرێ، بەلێم ئەو پووەکانە چ پووەکی بچووک، گیاو پنبە گیا، چ گیا گەورەو گچکە و درەختەکان، بە پەگ و ریشەکانیان توێژی سەر زەوی پکیر دەکەن، کە دانەپرووشی و، ئەو گلە لێ دانەشۆرێ.

پنجەم: سوودیکی دیکەی پووەکەکان، ئەوەیە کە جوانیی بە گۆی زەوی دەبەخشن، پێشتر باسی پەنگم کرد، بەلێم هەر لەپووی جوانیشەو وێ، ئنجا مەرج نیە هەر گیاپەکان، جاری وا هەیە پەلە گەمێک پەلە جۆپەک، پەلە مەرەزەپەک، پەلە هەرزێتێک، یاخود پەلە گەمە شامیەک، ئێنسان کە تەماشای دەکات، چاو لە جوانییەکی تێر نابێ، یاخود دارو درەختێک، بۆ وێنە: شۆرەبی، یاخود ئەسپیندارو چنار، داربەرەو، داربەنی چیاو گردەکانی کە لەدەرێ هەن، جوانیش یەکیکە لە بەرھەمەکانی پووەکەکان.

شەشەم: سوودیکی دیکەی هەندێ لە جۆرەکانی پووەک، ئەوەیە کە لە میوەکەیان دەخوین، میوەکانیان زۆر جۆرن: سیو، خووخە، هەرمی، هەنار، تری، هەنجیر، ... هتد، ئنجا ئەوانە کە لە چیاو کتون بۆ وێنە: بەرووی، چەقالە، کەرسکە، ... هتد،

(١) ئەم خالەشیان (نابلسی) باسی نەکردو، بەلێم من هاتە زەینم.

ھەر کەسە لە ولاتی خۆیدا، بەلام لە ولاتان، ھەر شوئیتک و ڕووەکی تایبەتی خۆی لێیە، میویدی تایبەتی خۆی لێیە، کە لەگەڵ ھەواو کەشی ئەویدا گونجاو.

ھەوتەم: سوودێکی دیکە درەختەکان، بە تایبەت درەختە گەورەکان ئەوەیە: سوود لە تەختەو دارەکەیان دەبێت، ئنجا تەختەکانیش بە پیتی جووری درەختەکان دەگۆڕدین، تەختە کەنەدیی ھەیە بۆ دروستکردنی پەنجەرەن، تەختە (زان) ھەیە بۆ دروستکردنی کەل و پەل، زۆر جوورە درەخت ھەیە کە دارو تەختە جوورەجووریان، لێ جیادەکەرتەو.

ھەشتەم: سوودێکی دیکە ڕووەک بە گشتیی و بە تایبەت دارودرەختە گەورەو قەبەکان، ئەوەیە کە، بۆ سووتەمەنی بەکاردێن، لە کۆن دا زیاتر و ئیستاش کەم و زۆر ھەر بە ھەریان لێو در دەگیرێ^(۱).

نۆیەم: درەخت ھەن کە زۆر نەرمەن، لەگەڵ نەرمیشدا زۆر پتەون، بۆ وێنە: بابای ناسنگەر کۆلکێک لە درەختی توو، دەیخاتە ژێر سندانەکە، کە بە چە کوش دواپی بیهوێ ناسنیک نەرم بکات، چونکە درەختی توو ڕیشالەکانی زۆر پتەون و نەرمیشن، ئەو چە کوشە کە بە ھێز لە ناسنەکە دەدا، فشارەکی دەمژێ و دەستی نازاری پێتگات، بەلام ئەگەر لەسەر شتیکی ڕەق بێ، ھەڵدەبەزێتەو.

دەیەم: بە شیک لە ڕووەکەکان دێکیان ھەبە، کە ئەوانە زانایانی ڕووەکناس پێیان دەلێن: ڕووەکە سنوورییەکان، دێکیان ھەیە، ئنجا سبحان الله! ھەندێک لە ژيانداران، ھەندێک لە ئاژەلەن تەنیا ئەو دەخوون، حوشرخۆرکە ھەبە لەلای ئیمە، ھەروەھا زۆر ڕووەکی دێکاوایی دیکە ھەیە لە بیابان دەڕوێ، کە حوشر ئەوانە دەخوات و، باشتەری ئالف و ئالیکە بۆ حوشر.

یازدەھەم: ھەندێک ڕووەک ھەن (لەفکە) یان لێ دروست دەکری، بۆ ئەوێ خۆمانی پێن پاک بکەینەو.

(۱) ئەمیش (النابلسی) بای ئەکر دو.

دوازده: هەندىك پۈۈك ھەن سىۋاكىيان لى دروست دەكرى، بۇ ئەۋدى ددانى خۇمانى
پىن پاك بگەينەۋە، ئەۋ درەختانەى كە پىشالپان ھەيە، زۆربەى خەلك وا دەزانى سىۋاك
دەبى بىس لە دارى ئەرك دروست بكرى، بەلام نەخىر دارى تووش پىشالى ھەيە، ئەۋ
درەختانەى كە پىشالپان ھەيە، دەگونجى سىۋاكىيان لى دروست بكرى.

سىزدە: ھەندى لە بەرھەمى پۈۈكەكان، ياخود پۈۈكەكان خۇيان، بى ئەۋدى بەرو
مىۋەكەشيان بى، بەكاردەھىتەرتىن بۇ چارەسەرى نەخۇشى گورچىلە، بەردى گورچىلە
لادەبەن، ياخود لم (رەملى) گورچىلە ناھىلن و گورچىلە پاك دەكەنەۋە.

۲) جۇرى پۈۈكەكان

بىست و يەك (۲۱) جۇرى پۈۈكەكىشان باسكردوون:

يەك: جۇريان ھەيە لە زەۋىدا پالەدەخرىن، ۋەك: كالەك و، شووتى ھەروەھا ھارۋى
(خيار) و تۇزى و، كدو و كوۋلەكە...

دوۋ: ھەندى لە پۈۈكەكان خۇيان ھەلدەۋاسن ۋەك: لاولو.

سى: ھەندىكى دىكە خۇيان لەشت دەنالىتن.

چوار: پۈۈك ھەيە زۆر بالاپان بەرزە، ۋەك سىپىندارو، چنارو، دارەبەن و، سەۋبەرو،
دارخورما، بەرز ھەلدەچن.

پىنچ: ھەندى پۈۈكەكى دىكە ھەن، پۈۈكەكى زەمىنىن، ۋەك: توۋفەرەنگىي و مۇزو
كەمەشامىي (كۈلەدان) ئەۋانە كە زۆر بەرز نابنەۋە.

شەش: ھەندى پۈۈك ھەن كە لەژىر زەۋى مىۋەمان بۇ دەردەكەن، بەرھەممان بۇ
دەدەن، ۋەك كارگ و دۈمەلەن و پەتاتەۋ گىگاز...

ھەۋت: ھەندى پۈۈك ھەن لە پۈۈى نرەۋە گرەنن، بەلام ھەندىكى دىكە ھەن ھەرزەنن.

ھەشت: ھەندىي پۈۈك ھەن تېمە پەنگە كانيان ليۈدەدە گرېن، ئەۋ پەنگانەي ۋەردە گىرېن ھەممۇيان لە پۈۈكەن ۋەردە گىرېن، لە خودى پۈۈكەكە.

نۆ: ھەندىي پۈۈك ھەن، بەكاردە ھىتېن بۆ دەرمان، چەندان جۆرە دەرمان.

دە: ھەندىي پۈۈك ھەن، تېمە پۈنپان لى ۋەردە گرېن، ۋەك درەختى زەيتوون، گۈلە بەرۋۇدە، كۈنجىي.

يازە: ھەندىي پۈۈك ھەن، بۆ دەفرو قاپ و قاچاغ بەكاردە ھىتېن، ديارە لە ۋلاتى تېمە كەمىر بەكار دېن، بەلەم لەزۇر ۋلاتان لە: پۇژھەلەتى ئاسيا، لە ئەفريقيا، بۆ ۋىتە: لە كۈتۈزى ھىندىي قاۋغەكەي، بەكار دېن.

دوازە: ھەندىي پۈۈك ھەن كە لە قەدەكەي ۋەك: خۇراك بەھرە ۋەردە گىرې.

سىزە: ھەندىي دىكە ھەن لە گەلاكانىانەۋە، بۆ خۇراك بەھرە ۋەردە گىرې.

چواردە: ھەندىي پۈۈكەي دىكە ھەن، لە گۈلەكەيان بەھرە ۋەردە گىرې، ۋەك، گۈلەباغ، كە بۆ چا بەكار دەھىتېن، ھەروەھا نېرگىز و گۈلە حاجىلە، ھەروەھا زۇر جۆرە دەرمان لە كۈلى ھەندىي لە درەختەكان دروست دەكرى، يان زۇر جۆرە خۇراك.

پازە: ھەندىي پۈۈك ھەن، كە لە مېۋەكەيان بەھرە ۋەردە گىرې.

شازە: ھەندىي پۈۈك ھەن، كە لە پەگ و پېشەكەيان، خۇراك ياخۇد دەرمان ۋەردە گىرې، بۆ ۋىتە: توورو، سىرو، پياز.

ھەقەدە: ھەندىي پۈۈك ھەن، كە بەرھەمەكانيان دادەكرى و ھەلدە گىرې، ۋەك گەنم و، جۆۋ، نىسك و، نۆك و، بىرنج و، ھەرزىن، بەلەم ھەيانە كە نەخىر ناگونجى ھەلبىگىرې، بۆ ۋىتە: تىرۋىزى و خەيارو شوۋتېي، لە كۈي ھەلدە گىرې، ھەروەھا بامىھو تەماتھو باينجان، مەگەر بە مەبەستى پاشەكەوت كىردن ۋەك بىكرىنەۋە.

ھەژدە: ھەندىي پۈۈك ھەن، لەيەك كاتدا پىدەگا، ۋەك: گەنم و جۆۋ، نىسك و، نۆك و، بىرنج و، مەرزەۋ، ھەرزىن.

كە بەۋە چاكە خوا ﷺ ۋاي خولقاندون لەبەك كاتدا پىنگەن، ئەگەرنا بەلە
گەمىك، يان بەلە جۆيەك، يان بەلە ھەرزىك، بەلە زوپاتىك، ھەندىكى ئىستا پى
بكات و، ھەندىكى دۋاي مانگىك و، ھەندىك و دۋاي دوو مانگى دىكە، خاۋەنەكەى
چۆلى درەو بكات و چۆن لىتى بەرەمەند بى؟ بەلەم بەلە گەمەكە ھەمووى
پىكەۋە پىدەگات، بەلتى، پەنگە ھەندىكى چەند پۇژىكى بەين بى، بەلەم ھەمووى
پىكەۋە پىدەگا، جۆيە، نىسك و نۆكە، زوپاتە، ھەمووى پىكەۋە پىدەگات.

بەلەم دەبىنن: ميوە، ماۋە ماۋە پىدەگات، بۆ وئىنە: درەختى ھەنجىر ھەيە،
سالى دوو سى جار بەر دەدا، ھەروەھا تەرەكار، بۆ وئىنە: كالكە ھەيە، شووتى
ھەيە، تروژى ھەيە، خەيار ھەيە، نەك ھەمووى بەيەكجار بەر بدات، ھەرمى و
خوخ، سالى ۋا ھەيە چەند جارنىك بەردەدەن، تىرى سالى ۋا ھەيە چەند جارنىك
بەردەدا، ھەروەھا ميوەكانى دىكە، بۆچى؟ چونكە ئەگەر ھەمووى بەيەكەۋە پى
بكات، خاۋەنەكەى چى لى بكات؟ ھەندىكى ئىستا پىدەگات، ھەندىكى دۋاي دە
(۱۰) پۇژى دىكە، ھەندىكى دۋاي مانگىك، ھەندىكى دۋاي دوو مانگى دىكە.

نۆزدە: ھەندى پۈۋەكى دىكە ھەن، زۆر بە تەمەن، ھەندىكى دىكەيان ھەن كەم تەمەن،
بۆ وئىنە: لە درەختە بە تەمەنەكان دارخورما، ھەلبەتە دارخورماش جۆرى زۆر، پەنگە
ھەزاران جۆرى ھەبى، ھەر لەم غىراقەى خۇمان لە خەللى شەرەزام بىستۈە ھەشت سەد
(۸۰۰) جۆرى دارخورما ھەيە، بەلكو پەنگە زىاترىش ھەبى، ھەر كەسە بە پىتى شەرەزايى
خۇى قسان دەكات، بەلەم دارخورما بەگشتى تەمەنى زۆر زۆر، ھەندىك جار شەش ھەزار
(۶۰۰) سالى لە تەمەنەكەى تىدەپەرى.

(مەھمۇد راتىب النابلسى) دەلتى: ھەندىك دار خورما، ھى سەردەمى فىرەۋنەكانن و
ئىستاش ھەموو سالىك بەردەدا.

بىست: سەدان و، بگرە ھەزاران جۆرە گۆل ھەيە، ھەر گۆلە پەنگىكى ھەيە، ھەر كامىكىيان
سروشتىكى تايەتتى ھەيە، ھەر كامىكىيان بە جۆرىكى تايەت بە ھەرى لى ۋەردەگىرى.

بیست و یەك: ۲۰۰ رووهك ھەيە پتووستی بە تیشکی خۆره، ۲۰۰ رووهکی دیکە ھەيە تەنیا پتووستی بە ھەوايە، ھەواي بۆ بچن بەسەتی، ۲۰۰ رووهکی دیکە ھەيە پتووستی بە سێنەرە، ئەوانەي که له خانووه پلاستیکیهکاندا به خێو دهکړن، ۲۰۰ رووهکی دیکە ھەيە پتووستی بە ناوی زۆره، بەلام ۲۰۰ رووهکی دیکە ھەيە پتووستی بە ناوی کەمە، ناوی زۆری بدهیه، زەرەری لێ دەدا، بە تايهتی ئەو ۲۰۰ رووهکانەي که له چياو بهندهنه کان هەن، داره بهن و، دار گوئینی و دار مازو و، دار بهرو و، ئەوانه پتووستیان به ناوی کەمە، چونکه شوتنه کهيان وایه، خوای پهروهردگار توانايه که وای داوێ، به ناوێکی کهم قهناعت بکهن، وهك دار بی و چنارو سپندارن، که له سهر قهراغي ۲۰۰ رووباره کان دهروێن و، ھەموو دەمی ناویان دەست دەکەوی.

(۳) جوگرافیای ۲۰۰ رووهکهکان:

۲۰۰ رووهکهکان ھەيانە پتووستی بە شوتنی بهرزو سارد ھەيە، ھەندێ له ۲۰۰ رووهکهکان ھەن بۆ وێنە: سەنەو بهرو دار بهرو و دار بهن و، مازو و، ئەوانه پتووستیان به شوتنی سارد ھەيە، ھەروەھا گوئینی، که دره ختیکی بچووکه، ھەيانە پتووستی به شوتنی نه سارد نه گەرم ھەيە، میانجیی، ھەشیانە ۲۰۰ رووهکی ھێلی یەكسانین و پتووستیان به شوتنی گەرم ھەيە، ھەر ۲۰۰ رووهکه جوړه سروشتی ھەيە، به گوێره ی سروشته که ی ژینگه شو شوتنیک و دوخیکی تايهت دهخوای.

(E) جووتیتیی له ۲۰۰ رووهك دا:

دینە سەر باری حالەتی جووتیەتی له ۲۰۰ رووهکهکان دا، خوای پهروهردگار ددەرموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (الذاریات، ھەروەھا ددەرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یس: ۱۳)

جاران وایانده زانی: تهنیا هەندێ له ڕووه که کان نێرو مێیان ههیه، بۆ وینه دارخورما، ئەوه دیاره نێرهو مێیهی ههیه، دهبێ تۆوی نێره که بیهی بۆ سهڕ مێیه که، هەندێ ڕووه کی دیکه ش ده یانزانی، نێرو مێی ههیه، به لام ئیستا زانست ده ری خستوه، له وهی که خوا ده فەرموێ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ ٣١ یس، واته: پاکیی بۆ ئەو خۆبیهی که هه موو جووته کانی دروست کردوون، له وهی که زهوی ده پروینتی (هه رچی زهوی ده پروینتی جووتی تیدایه) له خۆشیان (نێرو مێیان ههیه، پیاوو ئافه رت) و له وهی که ناشیزانن.

نهو کاته نه یانزانیوه که ماده ده ش له بارگهی موجیب و سالیب پێک دیت: نیوک له پڕۆتۆن و نیوترۆن پێکدێ، که پڕۆتۆن بارگهیه کی موجیی ههیه و نیوترۆن بی لایه نه، ساردو گهرمی نه، نه لیکتڕۆن که له ده وری سوهرگی گه ردیله ده خۆلپته وه، بارگهیه کی سالیبی ههیه، که واته: له وێشدا ساردو گهرم، یان نێرو مێ، یان پێچه وانهی یه کدی هه ن، ده گونجی نه مه نامازه به وه بی که ده فەرموێ: ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ ٣١، نه و کاته نه یانزانیوه.

ده ش گونجی ئەوه په یوه ندی به هەندێ شتی دیکه شه وه بی، که تا کو ئیستا زانست بۆی ئاشکرا نه بووه و بۆی ده رنه که وتوه، ئیستا ده رکه وتوه که له هه موو ڕووه کی کدا نێرو مێ ههیه، ئنجا ههیه نێرو مێیه که ی جیان وه ک دارخورماو، ههیه نێرو مێیه که ی له ئیو خۆیدا به، پێوستیی به هه نگ و په پووله و باو مرۆف ناکات، تۆوی نێره که به رێ بۆ مێیه که، بۆ خۆی له ئیو خۆیدا به.

8) بەرنامە داربوونى رووھك (برمجة البينات):

ئىنجا ئەگەر لە رووئىكى دىكەوھ سەرنجى رووھكەكان بىدەين، ئەوئىش بىرىتە لەو بەرنامە و پروگرامەى كە لە ئىو رووھكدا دانراوھ، كە بە ەرهەبىي (برمجة)ى پى دەلەين، ئەگەر تەماشىا بگەين:

ئىنسان دەنگە تۆيەك دەروئىتى، ئەو دەنگە تۆوھ دەبىتە درەختىك، ئەو دەنگە تۆوھ دىارە بەرمەجە كراوھ، بەرنامەى بۆ دانراوھ، كە دەتوانى دواىى بىتە درەختىك، زۆر گەورە بى و بەرز ھەلەبەت، بەتەئكىد لەئىو ئەو دەنگە تۆوھدا ئەو بەرنامەيە دانراوھ.

ئىنجا ئەوانەى كە سەريان بۆ ئىلھادو بى دىنىي دەخورى دەلەين: پىوئىست ناكات دەستى خوا بھىتەتتە ئىو بابەتەكەوھ: ئەو دەنگە تۆوھ ھى ھەر شىتەك، بۆ وئە: خۆخە، ھەرمىتە، دارخورمايە، ھەرچى ھەيە، لەئىو خۆئىدا ئەو تۆوھ، بەرنامەكەى تىدایەو جىيەجى دەبى.

بەلەم ئەوھ بەوئەيەك روون دەبىتەوھ: ئەگەر تۆ بەلە خانەيەكى گەورە بىنى، لەسەر كاغەز ئەندازىار نەخشەى ئەو بەلە خانەيە بكتىش، نەخشەى ئەو بەلە خانەيە، لە چەند قاتىك پىك دىت، لەچەند بەشەك پىك دىت، بەلە خانەيەكى قەبەو گەورە، چەند ئەندازىار پىك چەند پۆژىك خەرىك دەبن بۆ نەخشەى ئەو بەلە خانەيە، ئاىا لەخۆوھ دەبىتە بەلە خانە؟ نەخىر!

گرىمان ھەرچى كەرەستەى بۆ دروست كردنى ئەو بەلە خانەيە پىوئىستە، لە چەوو چىمەنتۆو، لم، و، ئاوو، خشتى سوورو، شىلمان و، ئاسن و، دەرگا، پەنچەرەو، ھەرچى پىوئىستە لەوئى دانى، ئاىا لەخۆوھ دەبىتە بەلە خانە؟ نەخىر، گرىمان كۆمەلەك وەستاو كرىكارىش ھاتن لەوئى راوەستان، ئاىا لەخۆوھ دەبىتە بەلە خانە؟ نەخىر، ئەدى كەى دەبىتە؟ دەبى بەپىئى ئەو نەخشەيە كە دانراوھ،

ئەندازىارەكان بىن، ۋەستايەكان بىن، ۋەستايەكان بە كرىكارەكان بلىن: كەرەستە
خاۋەكە بىنن، ھەر كامىكى بە ئەندازەى خۆى، بەرپژەى خۆى، بەكاربەيتى، لە
شۆئى خۆيدا دابىزى، چەند شەوو پۆزان، جارى وايە چەند مانگان، جارى وايە
چەند سالن، خەرىك بىن، ئنجا ئەو بالەخانەىە دروست دەبى، بەلى: بەرنامەكە
ھەيە لەسەر كاغەزەكە، بەلام كەى دەبىتە واقعىك؟ دەبى كۆمەلىك دەستە
لە ئەندازىاران و ۋەستاي شارەزاو كارامە، كرىكارى چاپووك و گورج و گۆل بىن
دەست بەكاربىن، ئنجا لە دىئاي واقعدا ئەو دەبىتە دى، كەواتە: ئەو درەختەش
بەلى: خوا بەرنامەى بۆ دانائە، بەلام دەستى خوا لەمىانى سىستم و ياساكانىدا
كار دەكات، ئەگەرنا لەخۆۋە ئەو دەنكە تۆۋە بچووكە نايتە ئەو درەختە گەورە
لە دىئاي واقعدا.

كەواتە: مەسەلەكە دەگەرپتەۋە سەر تامادەى، تامادەىيەك كە لە پۈۋەكەكاندا
دروستكاراۋە، ئەو تۈانائو تامادەىى و شاپستەيە، بۆ وئە: دەنكە فاسۇلىايەك
لە نىو لۆكەدا دابىزى، دواى چەند پۆزىك دەيىنى چەكەرە دەدات و دەبىتە
دوو بەش، بەشلىكى بەرەو خوار دەچى، ۋەك پەگ و پىشە، بەشلىكى بەرەو
سەر دەچى ۋەك چەكەرە، بەلام ئەوە خوا ﷻ لەۋىدا بەرنامەى بۆ دانائەو
سروشتەكەشى ۋا ھەنخستە، كە لەو شۆئە كە ژىنگەيەكى لەبارو گونجاۋى
بۆ ھەلگەۋت، بتۈان گەشە بكات، ئەگەرنا دەنكە فاسۇلىايەك لەسەر بەردىكى
پەقدا دانى، يان بىكە نىو لم، ھەرگىز سەوز نابى.

جارى ۋا ھەيە دەنكە تۆۋەكى ھەنجىر كە بە ئەندازەى سەرى دەمبۈوسىكە،
دەبىتە درەختىكى گەورە، چۈنكە ئەۋەى كە لە نىو ھەنجىر دايە، تۆۋەكەى، بە
ئەندازەى دەمبۈوسىكە، ئەۋەيە كە دواى دەبىتە درەخت، ھەمۈۋى ۋەك نەمام
(شەل) ئارۋى.

دكتور موحەممەد راتب ئابلسى دەلى: بەچاۋى خۆم دەنكە گەمى ۋا ھەيە
بىنيومە، يەك دەنكە گەنم سى ھەزار (۳۰۰۰) دەنكى لى پەيداۋو، يەك

دەنكە گەنم سى و پىنچ (۲۵) گۈلە گەنى دەرکردۈ، ھەر گۈلە گەنى، ھەشتا تاكو نەۋد دەنكى تىدا بوۈ، ئنجا سى و پىنچ جارانى (۸۰ - ۹۰) بكة دەكاتە نىزىكە سى ھەزار (۳۰۰) لەيەك دەنكە گەنم!

٦- پىداۋىستىيەكانى جەستەى مرۇف لە رووھك دا:

خوَّا هەموو ئەو شتانەى كە جەستەى مرۇف پىۋىستى، لە پىۋىنىات و نەشەۋىات و كاربۇھىدپات و فېتامىنات و كانزاكان و چەۋرىيەكان، ھەرچى جەستەى مرۇف پىۋىستىتەى، خوَّا لە نىۋ ئەو شتانەدا كە لە زەۋى دا بەرھەم دەھىترىن، مەبەستم ئاژەل و پەپەۋرو ئەۋانە نىە و ھەر باسى رووھك دەكەم، چونكە ھەندىك كەس ھەيە رووھك خۆرە، رووھكىى (نباقي)يان پى دەلېن و بەلاى ئاژەلدا ھەرنانچن، ھەندى لە ھىندۇسەكان و ھەندى لە خەلكانى ئەۋرووپا ھەر عەقىدىيان واىە، بەلاى ھىچ پەپەۋرو ئاژەلېك دا ناچن، ئەزىندەردەرد، نە ھى دەريا نە ھى وشكانىي، بەلايدا ناچن، بەس رووھك خۆرن، ئنجا ھەرچى جەستەى مرۇف پىۋىستى پىتەتى، خوَّا لە نىۋ ئەو رووھكانەدا دايناۋە.

پەنكە ھەندى كەس وا بىر بكاتەۋد بلى: بەھەموو جۆرە رووھكەكان، پىداۋىستىيەكانى جەستەى مرۇفیان تىدايە.

بەلەم وانىە، بەلكو زۆربەى بەرھەمى رووھكەكان، زۆربەى پىداۋىستىيەكان دا بىن دەكەن، بۇ وىنە: گەنم و جۆ تەماشە بكەن، ھەرۋەھا نىسك و نۆك، ھەر كامىكان كۆمەلېك پىداۋىستى زۆرى تىدان، ھەرۋەھا خورما، خورما دەلېن كارگەيەكە بۇخۇى، خەزەنەكە بۇخۇى، ئەۋەندەى پىداۋىستىيەكانى مرۇفى تىدا ھەن، ھەرۋەھا تىرى دەلېن: دەرمانخانەيەكە بۇخۇى، دىسان ھەنجىر دەلېن: مرۇف بە تەنبا پى دەۋى.

به ئى پىداوېستىيە كانى جەستەى مرؤف، خواى پەرۋەردگار خستوونىه نىو زۆر له مېۋە كان و، زۆر له بەرھەمى پوۋەكە كان، نەك ھەر مېۋە، پوۋەكە كان و گىياھە كانىش.

چونكە ئەو خواىيەى ﷻ جەستەى مرؤفە كانى خولقاندو، زانىۋىيە تى پىۋىستىيان بە چى ھەيە، ھەر ئەۋىش پوۋەكە كانى خولقاندوون، ئەو پوۋەكانە، ئەو مېۋانە، ئەو درەختانە، كە دەپوۋىن لەسەر زەۋى، ۋە لەمگۆى پىداوېستىيە كانى جەستەى مرؤفن، بە ئكو ھى جەستەى ئازەلە كانىش، با ئىمە بەس خۆمان نەبىنن، بۆيە خوا ﷻ دەفەرەمۆى: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝﴾ الشعراء، واتە: ئاىا تەماشای زەۋىيان نەكردو ھەند جۆرە پوۋەكى بەپىت و پىزمان تىدا پوۋاندوون ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝﴾ ۸ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝﴾ الشعراء.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى بارمە تىيمان بدات نىشانە كانى خوا بىنن، لە خۆمان و، دەۋرۋەرمان و، لە گەردووندا، ئاكو ئەۋەى كە لەسەرمان پىۋىستە، ۋەك ئەركى بەندايە تىى بۆ خوا جىيە جىى بەكەين، بۆ ئەۋەى لەدنياو دواپۇژدا سەربەرزو سەرفراز بىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ درسی دوووم ❖

بێناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پەنجاونۆ (۵۹) ئایەت پێك دای، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۶۸) لەو پەنجاونۆ ئایەتەدا، خوای زاناو شارەزا بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی بۆ (علیھما السلام) و، گەلەکیان بەنی ئیسرائیل لەگەڵ فیرعەون و دارو دەستەکەیی و، گەلەکییدا دەگیرێتەوھ.

شایانی باسە ئەم پەنجاونۆ ئایەتە، نێوڕۆکەکیان دەشوبەیتە نێوڕۆکی ئەو سی و پێنج (۲۵) ئایەتەیی سوورەتی (الأعراف) (۱۰۳ - ۱۳۷)، کە پێشتر لە بەرگی شەشەمی ئەم تەفسیرەدا قسەمان لەبارەو کردوون و شیمان کردوونەوھ.

ھەرۆھە دەشوبەیتە نێوڕۆکی سی و پێنج (۲۵) ئایەتەکی سوورەتی (طہ) (۴۲ - ۷۶)، کە پێشتر ئەوانیشمان تەفسیر کردوون.

﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَنْفُونَ ﴿۱۱﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۱۲﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَبْدُلُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ مَرْسُومًا ﴿۱۳﴾ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۱۴﴾ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿۱۵﴾ فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۷﴾ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّنَا وَلِيدًا وَلِئِذَا فِينَا مِنْ عَمْرِكَ سِنِينَ ﴿۱۸﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتَنِي آلِي فَعَلْتَ وَأَنْتِ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۹﴾ قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۲۰﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَنَاهَىٰ عَنْ أَنْ عُبِّدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۲﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۳﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿۲۴﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلُهُ أَلَا تَسْمِعُونَ

(٦٦) قَالَ رَجِعْكَ رَبِّي بِآبَائِكَمُ الْأَوَّلِينَ (٦٧) قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
 (٦٨) قَالَ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُعْجِلُونَ (٦٩) قَالَ لَيْنَ اتَّخَذَتِ إِلَهًا
 غَيْرِي لِأَجْمَلَتَكَ مِنَ السَّجُودِ (٧٠) قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ (٧١) قَالَ فَأَيُّ
 بَرَاهِ إِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ (٧٢) فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ (٧٣) وَنَزَعَ يَدَهُ
 فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظُورِ (٧٤) قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (٧٥) يُرِيدُ أَنْ
 يُخَيِّطَ لَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (٧٦) قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَتَعْثُ فِي
 الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (٧٧) يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ (٧٨) فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لَيْسَتِ
 يَوْمَ مَعْلُومٍ (٧٩) وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُنْتَبِعُونَ (٨٠) لَعَلَّنا نَفْعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا مِنْ
 الْغَالِبِينَ (٨١) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَمَّا خُنَّ الْعَالَمِينَ (٨٢)
 قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُفَرِّينَ (٨٣) قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ (٨٤) فَأَلْقَوْا
 حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعَزَّوْا فِرْعَوْنَ إِنَّهُ لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ (٨٥) فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ
 فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (٨٦) فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ (٨٧) قَالُوا مَا نَسَبَ رَبِّي الْعَالَمِينَ
 (٨٨) رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ (٨٩) قَالَ مَا نَسَبَ لَهُ قَبْلَ أَنْ مَآذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
 عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعْلَمُونَ (٩٠) لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْسُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
 (٩١) قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا مِنْ رَبِّنَا مُتَعْلُونَ (٩٢) إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
 الْمُؤْمِنِينَ (٩٣) * وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِبَنِي إِسْرَءِيلَ مُتَّبِعُونَ (٩٤) فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ
 فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (٩٥) إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ (٩٦) وَأَلَهُمْ لَنَا تَلَكُفٌ وَلَنَا جَمِيعٌ
 حَذِرُونَ (٩٧) فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (٩٨) وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَثِيرٍ (٩٩) كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا
 بَنِي إِسْرَءِيلَ (١٠٠) فَأَتَيْنَاهُمُ مِنْ شَرِّ قَوْمِكَ (١٠١) فَلَمَّا تَرَوْا الْجَمْعَيْنِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
 إِنَّا لَمَذْكُورُونَ (١٠٢) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (١٠٣) فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَصْرِبْ
 بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (١٠٤) وَأَرْسَلْنَا نَمُ الْآخَرِينَ (١٠٥)
 وَأَخْرَجْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (١٠٦) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (١٠٧) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٠٨) وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْ أَعْيُنُ الرَّحِيمِ (١٠٩)

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

یادیش بکەوێ کاتێک پەرەردگارت بانگی مووسای کرد، کە بچۆ لای کۆمەڵی
 سەتەمکاران ﴿١٠﴾ کۆمەڵی فیرعەون، نایا پارێز لە خوا ناکەن؟! ﴿١١﴾ (مووسا)
 گوتی: پەرەردگارم! من دەترسم بە درۆم دابنێن ﴿١٢﴾ سەرەنجام دڵ و سینەم
 تەنگ بێ و، زمانم بگیرێ و، قسەم بۆ نە کرێ ﴿١٣﴾ هەر وەها گوناھێکیشیان
 لە سەرم هەیە، یەکیەکم لێیان کوشتو، بۆیە دەترسم بکۆژن، (پەیا مەکە ی تۆم
 بۆ نەگە بە نرێ) ﴿١٤﴾ (خوا) فەرمووی: نا، ناتوانن بتکوژن، هەردووکتان (تۆ و
 هاروون) بە نیشانە کامانەو هە بچن، ئیمەش لەگەڵتان دا گوێگیرین (لە قسە ی
 تێو و ئەوانیش) ﴿١٥﴾ هەردووکتان بچنە لای فیرعەون و پتی بلێن: تێمە تێردراوی
 پەرەردگاری جیهانیانیان ﴿١٦﴾ هاتووین، وەچە ی ئیسرا ئیلمان لە گەڵ بنتری ﴿١٧﴾
 (فیرعەون) گوتی: نایا بە مندالێی لە تێو مائی خۆماندا بە خێومان نە کردی و،
 سالانێک لە تەمەنت لە تێومان نە مایەو؟ ﴿١٨﴾ کەچی لە سێلان بووی و، ئەو
 کەتەت کرد کە کردت! ﴿١٩﴾ (مووسا) گوتی: کاتێک ئەو کارەم کرد (ئەو کابرا
 قیبتییەم کوشت) کە من لە گومرايان بووم (نە کرابوو مە پێغەمبەر) ﴿٢٠﴾ نیدی
 چونکە لێتان ترسام (مەکوژنەو) لە دەستان رامکردو، پەرەردگارم حیکمەتی
 پێدام و، لە پێغەمبەرای گێرام ﴿٢١﴾ ئەو چاکە یەش کە منەتی پتی لە سەرم
 دەکە ی، لە سۆنگە ی ئەو وە بوو، کە وەچە ی ئیسرا ئیلت بئە دەست کردبوو، (لە
 ترسی سەر بپان دایکم خستیمە صدووق و، بە رووباری نیلی دادام و، لەلایەن
 مائی تێو وە گیرامەو و بە خێو کرام) ﴿٢٢﴾ فیرعەون گوتی: پەرەردگاری
 جیهانیان چییە؟ ﴿٢٣﴾ (مووسا) گوتی: خاوەنی ئاسمانەکان و زەوی و ئەو ی
 تێوانیانە، نە گەر زانیاری دڵنیاکەرتان هەبێ (ئەو دەزانن) ﴿٢٤﴾ (فیرعەون)
 گوتی: نایا گوێ پاناگرن (قسەکە ی چەندە سەیرە!) ﴿٢٥﴾ (مووسا) گوتی: (خوا)

پهروهردگارو مشوورخوږي خوټان و باب و باپيرانی پتسووتانه (۲۶) (فیرعہون) گوتی: ښکومان نهو پیغهمبهردان که بوټان نیرراوه شیتہ! (۲۷) (مووسا) گوتی: خوا پهروهردگاری پڙوهلات و پڙواو او نهوہی نیوانیانہ، نهگہر بفامن (عہقلتان هبن) (۲۸) (فیرعہون) گوتی: به دلنایي نهگہر جگہ له من په رستراویکی دپکه بگری، دهتخمه گهل گیراوان (۲۹) مووسا گوتی: نهدي نهگہر شتیکی پروو و، پښنکه ردهوم بو هتای (وهك بهلگهو نیسپات)؟ (۳۰) (فیرعہون) گوتی: نهگہر له راستانی بیهینه (بیخه پروو) (۳۱) نهویش گۆچانه که ی فرید، یه کسہر بووه ماریکی (زه به لاحی) ناشکرا (۳۲) دهستیسی (خسته بن بالی و)، هتیا به دهر، یه کسہر سپی (و درهوشاوه) بوو بو بینهران (۳۳) (فیرعہون) به ده ستریش تووانی دهو ربه ری گوت: ښکومان نه مه جادوو گهرنکی زانوو شاره زایه (۳۴) ده یهوټی به جادووہ که ی له سر زهمینی خوټان وه ده رتانبنتی، نجا فهرمانتان به چیه؟ (۳۵) گوتیان: خوټی و برابه که ی دوا بخره (جاری سزایان مه ده) و، کوکهره وان بتره شان، که ههرچی جادوو گهری زهر ده ست و شاره زایه هیه بوټ پتن (۳۶) نیدی جادوو گهره کان له ژوانگه ی پڙویکی زانراودا کوکرانه وده (۳۷) به خه لک گوترا: نایا تپوه کوپوونه ته وه؟ (۳۸) به لکو شوتن جادوو گهره کان بکھوین، نهگہر نه وان زال ببن! (۳۹) نجا کاتیک جادوو گهره کان هاتن به فیرعہون بیان گوت: نایا نهگہر تیمه زال بووین کرټی و پاداشتمان ده ده په؟ (۴۰) (فیرعہون) گوتی: به لنی، (سه ربارهش) تپوه نهو کاته له زور وه نيزیک خراوانیش ده بن (له من) (۴۱) مووسا (ببیاکانه) پتگوتن: نهوہی تپوه فریدهرنی، فریتیدن (له گۆچان و په ته کان) (۴۲) نهوانیش پهت و گۆچانه کانی خوټانیا ن هاویشت و گوتیان: به هوټی عزیزه تی فیرعہونه وه ههر تیمه بن زال بووان (۴۳) مووساش گۆچانه که ی هه لدا، یه کسہر ههرچی درؤو فیلی کردبوویان قووتی دان (۴۴) یه کسہر جادوو گهره کانیش به کرپووش داخران (۴۵) گوتیان: بروامان به پهروهردگاری جیهانیان هتیا (۴۶) پهروهردگاری مووسا و هاروون (۴۷)

(فیرعهون) گوتی: چۆن بەر لەوادی مۆلتەتان بەدەم بروتان بۆ هینا؟ بە دنیایی ئەو (مووسا) ئەو گەورەیانە کە جادووی فیر کردوون، بێگومان لەمەودوا دەزانن (چیتان پێدەکەم!) دەستە کانتان و لاقە کانتان بە پێچەوانەو (دەستی راست و لاقی چەپتان) دەبێم و، تیکراشتان هەڵدەواسم (و لە سێدارەتان دەدەم) (٤٩) (جادووە گەرەکان) گوتیان: (ئەوادی بەسەرمان بێ لەسەر ئیمان) زیانی نیە، چونکە ئێمە بۆ لای پەرورەدگارمان دەگەریننەو (٥٠) ئێمە ئومێدمان وابە لە سۆنگەی ئەوێوە کە بەکەمینی پروادارانین، پەرورەدگارمان لە گوناھەکانمان ھانیووری (٥١) (دوایی) سروشان بۆ لای مووسا کرد کە شەڕۆ بەبەندەکانم بکە، چونکە بێگومان تێو لە راوێ دوونراوانن (لەلایەن فیرعهون و سوپاکەبەو) (٥٢) ئنجا فیرعهون (خەلک) کۆکەرەوانی لە شاراندا ناردن (٥٣) (کە پێیان پابگەبەن) ئەوانە (کە لە دەستمان پایانکردو) کۆمەڵیک پەرەگەندە کەمن و (٥٤) بەدنیایی ئێمەیان زۆر پەست و توورە کردو (٥٥) ئێمەش کۆمەڵیک تۆکمە و وردو ئامادەین (٥٦) ئیدی سەرەنجام ئەوان (فیرعهونییەکان) مان لە باغ و بێستانەکان و، کانی و سەرچاوەکان و، (٥٧) لە تێو خەزەکان و پێگە و شوێنی چاک دەرھێتان و (٥٨) بەو جوړە ئەو شتانەمان کردنە میراتی وەچەئ ئیسپرائیل (٥٩) ئنجا دەمەو خۆرکەوتن، کەوتنە دوايان (٦٠) کاتیکیش دوو کۆمەڵە کە لەبەک وەدەرکەوتن، ھاوێلانی مووسا گوتیان: بێگومان ئێمە گیراوین (٦١) (مووسا) گوتی: نەخێر، بە دنیایی (پەرورەدگار) لەگەڵم دایە، پێنمایم دەکات (چۆن دەرەز بێن!) (٦٢) ئنجا سروشان بۆ لای مووسا کرد کە: بە گۆچانەکەت لە دەریاکە بەدە (کە لێیدا) یەکسەر شەق بوو (دالان دالان بوو) ھەر پارچەبەک (ی دەریایەکە) وەک چایەکی مەزن وابوو (٦٣) لەو کاتەشدا ئەوانی دیکەمان (لە دەریا لەت بوو) وە (٦٤) وەنیزیک خست (٦٥) مووسا ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون تیکراپایمان قوتار کردن (٦٦) دوایی (پاش لە دەریا دەرچوونی مووسا لەگەڵەکی) ئەوانی دیکەمان خنکاندن (نغرۆ کردن) (٦٧) بە دنیایی لەوێدا نیشانەبەک (ی

كهوره) ههيهو (له كه ل نهوه شدا) زۆر به يان بر وادار نين و، ﴿١٧﴾ بيگومان ههه
پهروه ردگار پشت زالى به به زه ييه ﴿١٨﴾.

شيكردنه وهى هه نديك له وشه كان

(وَلَا يَطْلُقُ لِسَانِي): (إِنطَلَقَ: مَرَّ مُتَغَلِّفًا، الإِنطِلَاقُ مُطَاوِعٌ أَطْلَقَهُ إِذَا أُرْسِلَهُ وَلَمْ يَخْبِسْهُ، وَاسْتَعْيَرَ هُنَا لِفَصَاحَةِ اللِّسَانِ وَبَيَانِ الْكَلَامِ)، كه سيك كه دواكه و بتي، دواي
به خيرا يي ده رجتي، نهوه پتي ده گوتري: (إِنطَلَقَ)، لي ره دا (وَلَا يَطْلُقُ لِسَانِي)
واته: زمانم گو نه كات، زمانم باش بو نه يه ته جو و لهو، قسم باش بو ناكري،
(إِنطِلَاقُ) (مُطَاوِعُ) (أَطْلَقَ) به، (أَطْلَقَ، يُطْلِقُ، إِنْطِلَاقًا) كاتيك كه شتيك بتي و
حه پسي نه كات، لي ره ش خواز راوه ته وه بو زمان پاراوي و ده بر يني مه به ست،
واته: ده ترسم كه نه توانم مه به ستى خو م باش بكه يه نم.

(فَعَلَّتْكَ): (الْفَعْلَةُ: الْمَرَّةُ الْوَاحِدَةُ مِنَ الْفِعْلِ، وَالْمُرَادُ بِهِ التَّفْضِيعُ)، وشه ي
(فَعَلَّتْكَ) م به (كه تن) ليكدا وه ته وه، نهو كه تنه ت كرد، چونكه مه به ستى نه وه
بو وه كاتي خو ي نهو پيا وه قيتييه ت كوشتوه (فَعْلَةٌ) يه كه جاره له وشه ي (فِعْلُ)
(فَعَلَ، يَفْعَلُ، فِعْلًا، فَعْلَةً) مه به ست لي ره دا ناشيرين كردني كرده وه كه يه، به
كوردي ده يته وه به كه تن، نهو كه تنه ت كرد، نهو تاوانه ت كرد.

(أَرْجَا، أَيْ: أَخَّرَ)، واته: دواي بخه، جاري په له مه كه له سزاداني.

(تَلَقَّفَ): واته: قووتى ده دا، (لَقِفَ الشَّيْءَ أَلْقَفَهُ، يَلْقَفُهُ، تَلَقَّفَهُ: تَتَاوَلَهُ بِالْحَذَقِ،
بِالْقَمِ أَوْ الْيَدِ)، (لَقِفَ الشَّيْءَ يَلْقَفُهُ، تَلَقَّفَهُ) ياني: نهو شته ي زور به كارامه يي
گرت، تنجا به ده ست، يان به زار، ﴿تَلَقَّفَ مَا يَأْفِكُونَ﴾، واته: نه وه ي به درو
هه ليانده به ست، قووتى دا وه ليلووشى.

(يَافُكُونَ): (يَكْذِبُونَ، يُوْهَوْنَ، يَفْرُقُونَ) (إفك) يانی: شتى ھەلبەستراو، درۆی ھەلبەستراو، جا لیڤەدا (يَافُكُونَ) واتە: ئەو درۆیەى كە ھەلبەستراست واتە: چاوبەستیان پى لە خەلك كەرد، چونكە جادوو كەردن لە پاستیدا زیاتر كاریگەرى پۋالەتییە بۆ سەر ھەستەوھەكانى مەروۇف، وەك لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفرمۆی: ﴿سَحَرُواْ أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرَهُبُوهُمْ﴾، واتە: چاوى خەلكیان جادوو لىكردو ترساندیان، ئەگەرنا جادوو لە دنیای دەرەو دەدا ھەقیقەتى نیە، بەلەم بۆ سەر مەروۇفەكان كاریگەرى ھەبە.

تیمە لە تەفسیری سوورەتى (البقرة) دا، باسكى تابیەھمان لەباردى جادووھە كەردوھ.

(مِنْ خَلِيفٍ): یانی: بە پێچەوانەو، (إِذَا هُمَا مِنْ جَانِبٍ، وَالْآخَرَى مِنْ جَانِبٍ آخَرٍ) یەكێیان لەلایەك و ئەوێ دیکەیان لەلایەك، ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلِيفٍ﴾، واتە: دەستەكانتان و پێیەكانتان بە پێچەوانەو دەبرم واتە: دەستی راست و لاقى چەپ.

(لَا ضَيْرَ): ھیچ زیانى نیە، (ضَارٌ فَلَانٌ فَلَانًا، فَهُوَ يَضِرُّ ضَيْرًا، لَا ضَرَرَ) واتە: فلان زیانى بە فلان كەس گەیانە، (فَهُوَ يَضِرُّ) زیانى پێدەگەینى، (ضَيْرًا) زیانگەیانە، كەواتە: (لَا ضَيْرَ) یانی: (لَا ضَرَرَ) ھیچ زیانى نیە، (ضَرَهُ يَضَرُّهُ ضَارًا) بەلەم ئەمەیان (ضَارُهُ، يَضِرُّهُ).

(لِيَرْزَمَهُ): (شِرْذِمَةٌ: جَمَاعَةٌ مُنْقَطِعَةٌ، ثَوْبٌ شَرَادِمٌ أَيْ: مُنْقَطِعٌ) (شِرْذِمَةٌ) كۆمەلێكى لێك دابراوو بەش بەش، كە تۆكمە نەبن، دەگوترى: (ثَوْبٌ شَرَادِمٌ) واتە: پۆشاکی بەش بەش، لێك دابراو چەند پارچە.

(لَمَذَرَكُونُ): دەمانگەنى، (أَذْرَكَ: بَلَغَ أَفْصَى الشَّيْءِ) واتە: گەیشتە ئەو پەرى شتەكە، كەواتە: (لَمَذَرَكُونُ) ئەوێ كە لایەنى بەرانبەر بىگاتى، یانی: (إِنَّا لَمُلْحَقُونَ) تیمە لە پێگەیشتنووانین، واتە: پێمان دەگەن، ئەوانەى بەدوامان كەوتوون، فیرەوون و سوپایەكە.

(فَأَنفَلَكْ): واتە: شەق بوو، لەت و پەت بوو، (الْفَلَقُ: شَقُّ الشَّيْءِ، وَإِبَانَةُ بَعْضِهِ عَنْ بَعْضٍ) (فلق) بریتىە لە شتێک لەق بکەى و هەندیکى لە هەندیکى جیا بپێتەوه، یانى: مووسا عليه السلام کە گۆچانەکەى لە دەریاکە داوه، دەریاکە شەق بووه.

(فِرْقٍ): (الْفِرْقُ: يُقَارِبُ الْفَلَقَ، الْفِرْقُ: الْقِطْعَةُ الْمُنْفَصِلَةُ، وَمِنْهُ: الْفِرْقَةُ لِلْجَمَاعَةِ الْمُتَفَرِّدَةِ مِنَ النَّاسِ) (فِرْق) لەگەڵ (فلق) مانایان لێک نیزیکی، (فِرْق) بریتىە لە پارچەبەکى جیابوووه لە شتێک، هەر بۆیە کۆمەڵە خەڵکێک، کە لە خەڵکى دیکە داڕابن، پێیان دەگووترێ: (فِرْقَة) کە دەفهەرموێ: كُلُّ فِرْقٍ، دەبیتە چەند دالانێک، وەک لە پەیمانى کۆندا باس کراوه کە بوووتە دوازده (۱۲) دالان، بە ئەندازەى ژمارەى تیرەو هۆزەکانى گەلى بەنوو ئیسرائیل، بۆ ئەوهى هەریەکتێکیان بە دالانى خۆیدا برەوا.

(كَالطُّورِ): واتە: وەک چیاى مەزن (الطُّودُ: الْجَبَلُ الْعَظِيمُ)، (طُود) بە چیاىەکى مەزن دەگووترێ.

(وَأَزَلَفْنَا): (أَي: قَرَبْنَا، الزَّلْفَةُ: الْمَزَلَّةُ وَالْعُظُودَةُ) (زَلْفَة) بەمانای پێگەو شانس و بەختى کە سێک لەلای کە سێک، کەواتە: (أَزَلَفْنَا) یانى: وەنیزیکیان خست، مەبەست ئەوهیە دواى ئەوهى مووسا عليه السلام گەلەکەى لە دەریاکە دەرچوون، خوا جل جلاله فیرعهون و سوپایەکەشى وەنیزیک خستوون و هاتوونە ئێو دەریا، ننجا دواى ئەوهى کۆتا کەسى گەلى بەنوو ئیسرائیل لە دەریاکە دەرچوون و، کۆتا کەسى سوپاکەى فیرعهون هاتوونە ئێو دەریاوه، دەریاکە وێکهاوتۆتەوه و هەموویان نغزو بوون.

مانای گشتیی نایەتەکان

سەرەتا دەتبین: بەسەرھاتی موساو ھاروون و گەلەکیان لەلایەک و، فیرەن و دارو دەستەکە لەلایەکی دیکەو، کاتی خۆی ئیمە لە کاتی تەفسیر کردنی سوورەتی (الأعراف) دا، نایەتەکانی: (۱۰۳ - ۱۷۱) واتە: شەست و نۆ (۶۹) نایەت، قسەمان لەبارەو کردووە دابەشمان کردووە بۆ سێزدە (۱۳) قۇناغ.

ئنجای ئیمە لەکاتی تەفسیر کردنی ئەو شەست و نۆ (۶۹) نایەتە سوورەتی (الأعراف) دا، هەشت قۇناغیمان باسکردوون (۶ - ۱۳)، کە لە هێچ شوئێکی دیکە قورئاندا بەسەرھاتی موساو ھاروون (عليهما السلام) و، گەلەکیان و، لە بەرامبەریشدا فیرەن و دارو دەستەکە، ئەوەندە بە درێژی نەهاتووە.

پێنج ئالقە لە سەرەتای ژبانی موسا ﷺ، شمان ھەلگرتوون بۆ کاتی تەفسیر کردنی سوورەتی (القصص) خوا پشتیوان بێ، کە لە دوا ئەو سوورەتە سوورەتی (النمل)، پێی دەگەین، چونکە تەنیا لەویدا بە تەواویی وردەکاریەکانی ئەو پێنج قۇناغە ھاتوون، بەلکو ھەندێ شت تەنیا لەوێ باس کراوە، بۆیە ئیمە ئەو پێنج قۇناغی سەرەتای تەمەنی موساو ھاروونی بۆ و بەنو ئیسپرائیل لەلایەک و، فیرەن و دارو دەستەکە لەلایەکی دیکەو، ھەلگرتوون بۆ کاتی تەفسیر کردنی سوورەتی (القصص)، لە سوورەتی (القصص) دا چل و سێ (۴۳) نایەت تەرخان کراوە بۆ بەسەرھاتی موسا ﷺ، لەگەڵ ئەو شەست و نۆ (۶۹) نایەتە سوورەتی (الأعراف) دا، (۶۹+۴۳=۱۱۲) نایەت، ئەو سەد و دوازدە (۱۱۲) نایەتە (الأعراف) و (القصص) بە ھەموویان کۆی سێزدە (۱۳) قۇناغەکی بەسەرھاتی موساو ھاروونی بۆ و گەلەکیان و، فیرەن و دارو دەستەو سوپایەکی لەبەرانبەرماندا، پێک دەھێنن.

بۆیە ئیمە لێردەدا بە خێرایى بەسەر مانای گشتى ئەو پەنجاو نو (٥٩) ئایەتەدا دەپۆین، بەر لەهەوش دەمەوێ ئاماژە بەو بەکەم کە پێشخرانی بەسەرھاتی مووسا لە ھى نووح و ئیبراھیم (علیھما الصلاۃ والسلام) حیکمەتەکەى ئەوەیە کە ئەو ملھوووپییەى فیرعەون و گەلەکەى و، شوێنکەوتوان و دەستەو دایەرەکەى، بوویانە، ئەوانى دیکە نەیانبوو، ھەرودەھا ئەو ھەموو مەینەتیی و ناپەحەتییانەى مووسا و ھاروونى براى و، گەلەکیان بەسەریان ھاتو، بەدەستى فیرعەون و دارو دەستەکەى، ئەو زياتر شوپھاووتە ئەو ھالەت و بارودۆخەى کە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، ھاوہلانی بەرێزى تێدا بوون، لەگەڵ ھاوبەش بوخوا دانەرەکانى قورەیش و غەیری قورەیش لەو کاتیادا.

ئەنجا ئەو ھوش زياتر جینگای دەرس و پەندە، بۆیە خوا ﷻ لێرە، لە ریز کردنى ئەم بەسەرھاتانەدا، ریزبەندى کاتى (الترتیب الزمنى) رەچاو نەکردو، بەلکو ئەو ھى رەچاو کردو: کام لەو بەسەرھاتانە زياتر دەشوبھتە ئەو ھالەتەى کە پێغەمبەر ﷺ، ھاوہلانی بەرێزى لەگەڵ نەیارو ناھەزەکانیدا تێدا بوون، ئەنجا بەسەرھاتی مووسا و ھاروونى براى و، گەلەکیان، لەگەڵ دەستەو دایەرەى فیرعەون، ئەو زياتر شوپھاووتە ھالەتەى ئەوان، تاكو بەسەرھاتی ئیبراھیم و نووح (علیھما الصلاۃ والسلام).

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ أَنْتَ الْغَلَّامِیْنَ﴾، یاد بەکەو! کى یاد بکاتەو؟ پێغەمبەرى خاتەم ﷺ بەر لە ھەر کەسێک و، ھەر کەسێک کە قورئان دەخوێنێ و، ھەر کەسێکى دیکەش کە پێویستە یاد بکاتەو، چونکە: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ﴾ (و) بۆ بادانەو، واتە: وێرای ئەو کە ڕوووەکەکانى سەر زەوى، وەك نیشانەبەکی خوا ﷻ سەرنجیان دەدەى، وێرای ئەو یادیش بەکەو کاتیک کە پەرودەگارت بانگى مووسای کرد، چۆنى بانگ کرد؟ دواى ئیمە خوا پشتیوان بێ لە سوورەتى (النمل) دا کە لەوێش ئەو دووبارە

ده بیته وه، لهوێ چۆنیهتی بانیگ کردنی خوا تَبَارَكَ بۆ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام باس ده که یێن، به لām نه که چیه ته که ی، به لām لهو بابته وه، لهوێ زیاتر قسه ی لێ ده که یێن.

لیته ده فهرموێ: یاد بکه وه! کاتی پهروه رداگارت بانگی مووسای کرد، ئایا چی پێ فهرموو؟ ﴿أَنْ أَنْتَ الظَّالِمِينَ﴾ نه وه ئیوه رۆکی بانگ کردنه که بوو: که بچۆ بۆ لای کۆمه لی سته مکاران، دوا یی بۆی پوون ده کاته وه کۆمه لی سته مکاران کین؟ چونکه سته مکار زۆرن له دنیا دا، ﴿قَوْمٌ فَرَعُونَ﴾ وا دیاره نه و کاته له گه لی فیرعه ون سته مکارتر له سه ر زه وی نه بووه، بۆیه خوای دادگه ر گه لی فیرعه ون ی به نموونه ی به رج ه سته ی خه لکی سته مکار دانا وه، سته مه که شیان نه وه بووه گه لی مووسا واته: به نوو ئیسرا ئیل، نه وه کانی یه عقووب که بوونه نه ته وه ده که سالا ئیکی زۆر له میسر بوون، هه ر له و کاته وه که یه عقووب و التَّبَارُكُ یوسفی کوپی عَلَيْهِ السَّلَام و براهه کانی دیکه ی یوسف، هه ر یازده براهه که ی دیکه ی، هه موویان پیکه وه چوون له میسر نیشته جی بوون و، لهوێ هاوسه گیریان کرد وه، زۆر بوون و بوونه نه ته وه ده که.

گه لی فیرعه ون، نه و به نوو ئیسرا ئیله، نه و وه چه ی ئیسرا ئیل، نه و نه ته وه ده، (ئیسرا ئیل نازناوی یه عقووبه عَلَيْهِ السَّلَام) که له یه عقووب عَلَيْهِ السَّلَام پهیدا بوون، چه وساندوونی وه، چه ندان سال چه وساندوونی وه، چه وساندنه وه که ش نه وه بووه که خوا ده فهرموێ:

﴿وَيَذَرُكَ أَزْوَاجُكَ وَيَسْتَخِفُّونَ نِسَاءَ كُنتُمْ﴾ ﴿١٦﴾ براهیم، واته: ئیرینه کانیان سه ر ده برین و ئافه رته کانیان ده هیشته وه، پیاویان سه ر ده برین هه ر به مه لۆتکه یی، به گچکه یی، یان به گه وه یی ده یانکوشت، به سته م، ئافه رته کانی شیان ده هیشته وه بۆ خزمه ت و بۆ کاره که ریی و، بۆ پێرا بواردن، که هیه سته میک له و سته مه گه وردتر نیه، پیاوه کانی ش نه وانه ی که ما بوون سۆغه و بێگاریان پێ ده کردن، نه شه که نه جیان ده دان، بۆیه مووسا عَلَيْهِ السَّلَام کاتی

دەخپتە لای فیرعهون وەك لەشوتنی دیکە دەفەرمووی: ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا نُعَذِّبْهُمْ﴾ (طە، گوئی: بەنی ئیسرائیلەم لەگەڵ بنێرەو چی دیکە ئەشکەنجەیان مەدە! ئنجا ئایا مووسا کە چوو بۆ لای کۆمەڵی ستمکاران، کە گەلی فیرعهونە، چییان پێی بێ؟ ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ واتە: ئایا پارێز لەخوا ناکەن؟ ئایا خۆتان ئاپارێزن لە سزای خوا، بەوهی چیدیگە ستم لەو نەتەوه بئەست و ستمەلیکراو کە ساسە نەکەن؟!

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ مووسا فەرمووی: پەرورەدگارم! من دەترسم بە درۆم دا بنێن، مەترسی ئەووم هەیە بڕوام پێ نەکەن و بە درۆم دا بنێن، ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ﴾، ئە ئنجامی بە درۆ دانانی ئەواندا بۆم، سینەم تەنگ بێ و زمانیشم گۆ نەکا، نەجوولێ، زمانیشم هەپس بێ، وا دیارە مووسا **عليه السلام** وەك لە سوورەتی (طە) دا دەفەرمووی: ﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي﴾ (١٧) ﴿يَقُولُوا قَوْلِي﴾ (١٨)، گریەک کە لە زمانە، بیکەوه، تاکو لە قسەم تێ بکەن، هەستی بەوه کردووە کە زمانی ئاسایی نەبوو، هەرچەندە ئەو کاتە لە سوورەتی (طە) دا خوای **ﷻ** دەفەرمووی: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ﴾ (١٩)، واتە: ئەی مووسا! داواکارییە کانت جێبەجێ بوون، کە یەکتێکیان ئەوه بوو خوا زمانی بکاتو، دیارە لەو کاتەوه کە خوا ددەفەرمووی: داواکارییە کەت جێبەجێ بوو، مووسا گەراوەتەوه بۆ حالەتی ئاسایی و، ئەو زمان گیرانە ی نەماوه.

بەلام ئەوهی تیرە هەر ئەو کاتەیه کە خوا دەبنێت و جاری داوای نەکردووە وەڵمی نەدراوەتەوهو زمانی چاک نەبوو. ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ﴾، ئنجا بنێرە بۆ لای هاروون، واتە: هاروونیش بکە بە پێغەمبەر، بۆچی؟ لەشوتنی دیکە دەفەرمووی: ﴿هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾ (٢٠) القصص، ئەو زمانی لە من پاراو تر، با ئەویشم لەگەڵدا بێ، ئەگەر من زمانم گیرا، ئەو لەجیاتی من قسان بکات، ﴿وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ﴾، هەرودەها بۆ ئەوان گوناھێک لەسەر من هەیە، واتە:

گوناھىڭىز بەرانبەر كىردۈن، يان ھەقى گوناھىڭىز لەسەر مەن ھەيە، ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ ۱۱، دەترسىم مەكۈزۈن، مۇسا ﷺ بە تەنكىد لە خودى كۈشتەنە نەترساۋە، يانى: دەترسم مەكۈزۈن و، سەرەنجام نەتوانم پەيامەكەي تۆ بگەيەنم، واتە: كۈشتەكەي ئەوان بۆ مەن بېتە پەرچ و پىكر لە بەردەم نەو نەركەدا، كە تۆ پىم دەسپىرى جىتە جىيەكەم.

ناۋا دەپتى تەماشاي قەي پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بىرى، نەك بگۈترى: مۇسا ﷺ لە كۈشتى ترساۋە! چۈنكە زۆر كەس كە پىغەمبەرەش نىە لە بەندە چاكەكانى خوا، لە مردن و كۈشتى، ناترسى لە پىناۋى خۇدا، پىغەمبەرەنكى پايە بەرزى خوا، چۈن لە كۈزۈرەن و مردن دەترسى؟ يانى: دەترسىم مەكۈزۈن و، بە ھۆي كۈزۈرەنەشمەۋە، نەتوانم پەيامەكەي تۆ بگەيەنم، ھەرودەك چۈن دەترسىم بەدرۆم دابىتىن و، لە نەنجامى ئەۋەش دا سىنەم تەنگ بى و، زمانىش بگىرى و، نەتوانم پەيامەكەي تۆ بگەيەنم، بۆيە بۆ مەسەلەي زمانەكەم، با ھارۋونى بىرام لەگەلم دابى، ئىجا ئەو گوناھەشيان لەسەرم ھەيەو بۆ خۇي پەرۋەردگارى باس دەكات، بىگومان خوا ﷻ ھەمۇو شىتەك دەزانى، بەلام بەيانى خالى خۇي بۆ دەكات، تاكو بزانى خوا چ تەگبىرىكى بۆ دەكات؟

﴿قَالَ كَلَّا﴾، خوا ھەرۋى: نا، نەخىر ناتوانم بىكۈزۈن، ﴿فَأَذْهَبَ إِيَّانَا﴾ يەكسەر ۋەلامى داۋاكارىيەكەشى داپەۋە: ھەردوكتان بچەن بە نىشانەكانى تىمەۋە، ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ﴾ تىمەش لەگەلتان گۈنكرىن، گۈي ھەلدەخەين، داخۇ چىتان لەبەيندا دەگۈزەرى؟

﴿فَأَيُّا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، بچەن لاي فىرەۋون پىيى بلىن: تىمە تىردراۋى پەرۋەردگارى جىھانىيانىن.

بىگومان فىرەۋون گۈتۈۋىيەتى: ﴿أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ ۱۲، النازعات، مەن پەرۋەردگارى ھەرە مەزىنەنم، ھەرۋەھا گۈتۈۋىيەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ

خَبَرِ ﴿٢٨﴾ الْقَصَص، واتە: ئەي قسە پۆشتووان! جگە لەخۆم پەرستراویکی دیکەم بۆ ئێوە پێ شک نایەت، یانی: هەم لافی پەرورەدگار تێتی (ربوبیە)ی لێداووە هەم لافی پەرستراوتی (الوہیە)!! بۆیەش خوا ﷻ بە مووسا و ھاروون دەفەر مووی: پێش ھەموو شتێک پێی بلێن: تێمە لەلایەن پەرورەدگاری جیھانیانەوہ نێردراوین، کەواتە: تۆ ھیچ نی، بەس دروستکراویک و بەندەپەکی خۆی.

ننجا پێی بلێن: ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَا بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾، ھاتووین کە وەچە ی ئیسرا ئیلمان لەگەڵ بنێری، (بَنِي) یانی: وەچە، نەوہ کان (إسرائیل) نازناوی (یعقوب)ە، ﷻ، یەعقوب کۆری ئیساھاق و ئیساھاق کۆری ئیبراھیمە، سەلامی خوا لەسەر ھەموویان بێ، ئیسرا ئیل بەزمانی عیبری (ئیسرا) یانی: عەبد، (ئیل) یانی: (اللہ)، واتە: (عبداللہ)، بەندە ی خوا.

ننجا ئەوہ ھەمووی پێچراوہ تەوہ کە: چوون و پێیان گوت و... ھتد، چونکە بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ، یە کسەر دێتە سەر ئەسڵی مەبەست، واتە: پێیان گوت، ئەویش یە کسەر: ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِتًّٰیًا وَلِیْدًا وَلِیْسَتْ فِتًّٰیًا مِنْ عَمْرٍکَ سِیْنٌ﴾، گوتی: ئایا تۆ بە گچکەیی، بە مندال لەمالیی تێمەدا بەختیو نەکرای و، سالاتیکی زۆر لەتەمەنی خۆت لەنیۆ تێمەدا نەمایەوہ؟ فیرعەون بەچاوی دادەداتەوہ کە ئەوان بەختیوان کردوہ! ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتِکَ الْتِی فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْکَافِرِیْنَ﴾، ھەرەوہا ئەو کردوہ خرابەشت کرد، ئەو کەتەشت کرد، کە کردت و تۆ لەسێلان بووی، (کافر) لێرەدا بەمانای بێ پروا نیە، واتە: تۆ لەسێلو ناسپاسان بووی، لەجیات ی ئەوہ ی لەبەرانبەر چاکەدا، چاکەمان بدە یەوہ، کەچی ئێستە بەگژماندا ھاتی!

دەشگونجێ: ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْکَافِرِیْنَ﴾، واتە: تۆ ئەو کاتە بێ پروا بووی بە ئایین و بەرنامە ی تێمە.

ننجا بەتەماشای ئینصافی مووسا ﷻ، بکەین و، تەماشای راستگۆیی و سەر راستیی پێغەمبەرەن بکەین: ﴿قَالَ فَعَلْنٰهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّٰلِیْنَ﴾، مووسا لەبەر

نهوهی کاتی خوئی یه کئی له فیتییه کانی کوشتوه، نکوولی لئ ناکات، فهرمووی: **ئهو کاته ئهو کردهوهیه م کردهوهیه کی نافوئلو دژوو به** که تنی داده نیتی، به لئی من کردوومه - به لām ئهو کاته من له گومرایان بووم، واته: لهو که سانه بووم که نه مده زانی به پیتی به زنامه ی خوا، ره فتار بکه م، چونکه نهو کاته من پتغه مبه ر نه بووم، منیش که سیک بووم وه ک تیهو، نهو که سه شم بینی (کوژراوه که) سته می دد کرد له ئیسراییلیه ک، منیش به زه بیم پندا هاته وهو، هه ست و عاتیفه م به سه رمدا زāl بوو، بۆکسیکم لیداو کوشتم، به لām نه گهر وه ک تیتسا بوومایه، به جوژیکی دیکه مامه لām ده کرد، به لām ئهو کاته من له وانه نه بووم که به رتیه بزانه م، هه لās و کهوت و ره فتار چی پتویسته، وا بکه م، به لکو نهو کاته ره فتار م به پیتی عاتیفه و سۆز بوو، به پیتی کلتووری که من تیتدا گه وره بوو بووم، به تاییه تیش که مووسا له مائی فیرعه وندا گه وره بووی، پدنگه هه ر به کوپی فیرعه و نیشیان ناو بردی، تنجا کوپی فیرعه ون، کوپی پادشا، بینن که سیک سته م له که سیک ده کات، لئی قبوول ناکات، یانی: نهو کاته منیش هه ر له سه ر کلتوو فه ره نگه ی تیهو بووم، - نهوهم نه بینیه ته فیرده کان باسی بکه ن، به لām پتیم وایه تایه ته که ده یگه به نئ - نه ک هه ر نه وه نده که: نهو کاته من وه حیمم بۆ نه هاتبوو نه بوو بووم به پتغه مبه ر! یانی: نهو کاته منیش هه ر به پیتی نهو کلتوو رو فه ره نگه ی تیتدا گه وره بوو بووم، که کلتوو رو فه ره نگه ی تیهو، نهو کاته هه ر به و شیوه یه مامه لām ده کرد.

﴿فَزَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾، تنجا کاتیک لیتان ترسام، له ده ستان رامکردو هه لاتم، ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، په ره ردگاریشم حیکمه تی پتدام، حیکمه ت واته: زانیاری و کرداری راست، یاخود زانینی راستیه کان و کارکردن به و زانینه، که زۆر له زانیان وایان پتناسه کردوه: (الإِصَابَةُ فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ أَوْ: عِلْمًا وَعَمَلًا) نهوهیه که نیشان له رهووی زانیاری و له رهووی کردهوهوه، یان له رهووی قسه و له رهووی کردهوه، بییتکی، ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، منیشی

تەماشای بکەن! وەلمێکی چەند حەکیمانەو لێزانانە، هەر شایستە ی پێغەمبەرانی
خوایە (علیهم الصلاة والسلام)!

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾، فیرعەون کە ئەو دوو قسەبە ی چرووک
دەکەن، کە: ۱- لە مائی ئیمەدا بەخێو کراوی، ب- کەتێکیشت کردو، مووسا
ﷺ وەلمی هەردووکیان دەداتەو، کە هەردووکیان پۆنی خۆتان لەسەری
خۆتان دەدرێتەو:

أ- ئەمما کە نەفەرەکم کە کوشتو، ئەو کاتە وەك ئێو گومرا بووم و، بەپێی کلتوو
فەرهنگی ئێو مامەلەم دەکرد، بۆیە وامکردو.

ب- ئەوێش کە لەمائی تۆدا بەخێو کرام، بە هۆی ئەوێش بوو کە تۆ گەلەکی منت
کردبوو بە کۆیلەو ژێر دەست و دەتجەوساندنەو.

نەجا دوای ئەوێ فیرعەون ئەو دووێ چرووک دەکەن، ئەو دوو تیرە ی
نیشانە ناپێکن، دەگوازیتەو بۆ قسەبە ی دیکە: ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾،
فیرعەون گوتی: پەرورەدگاری جیهانیان چیه؟ ناشێ: کیه!

﴿ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴾، مووسا فەرمووی:
پەرورەدگاری ناسمانەکان و زەوی و ئەوێش کە دەکەوتێت ئێوان، ئەگەر
زاناییهکی دنیاکەرتان هەبێ (ئەوێ دەزانن، کە ئەم گەردوونە شاری بێ
خاوەن نیه) ﴿ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴾، (فیرعەون) بە دەوروبەرەکی
خۆی گوت: ئەری گوتیان لێ نیه، چ قسەبەکی سەر سوڕهێنەر دەکات؟

نەجا مووسا ﷺ بەلگەبەکی دیکە دێیتەو:

﴿ قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ الْوَاقِعِينَ ﴾، مووسا فەرمووی: خوا پەرورەدگاری
تێوێ پەرورەدگاری باب و باپیرانی پێشووشتان، ﴿ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ
إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴾، فیرعەون دووبارە ناوی لە کۆرو مەجلسەکی خۆی دایەوێ

گوتی: نهو پهوانه کړاوهی بؤ لاتان نیردراوه، به دلتیای شته! واته: نهوهی که بانگه شه دهکات پهوانه کړاوو پیغه مبهره، نه گهرنا فیرعهون دانسی بهوده او نه هیتاوه، پیغه مبهری خوایه، به لکو به تهوسه وهو به گالتو توانجه وه، نهوهی گوتوه.

موسا علیه السلام به لکه په کی دیکه ی بؤ ده هیتته وه: ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، هه تا فیرعهون قسه کان توندتر دهکات، موسا ش توندتر ده بنی، خوا به خورایی موسای به گز فیرعهوندا نه کړدوه، وهک گوتراوه: ﴿لِكُلِّ فِرْعَوْنَ مُوسَى﴾ نه گهر فیرعهون تونده، موسا لهو توندتره، به لأم به هق، موسا فهرمووی: په روه ردگاری پوژه لات و پوژناواو نهوهی ده که وینه نیوانیا نهوه، نه گهر عه قلتان هه بنی، یانی: نه گهر بفا من نهو خوره که هه لدی و ناوا ده بنی و، نهو زهویهو، نهو ناسمانه، خاوه نیکیان ههیه!

ننجا دواي نهوهی فیرعهون له بواری به لکاندا تیده شکتی و ده دوری، ده گوازته وه بؤ شتواونکی دیکه، دواي نهوهی هیزی لوژیکی به دهسته وه نامینئ، په نا ده باته بهر لوژیکی هیز: ﴿قَالَ لَئِنْ أَخَذْتُ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾، (فیرعهون) پیی گوت: نه گهر جگه له من په رستراونکی دیکه بگری، ده تخمه گه ل گیراوان، واته: زوری دیکه شم گرتوون، ﴿قَالَ أَوْلَوْ جِنَّتُكَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ﴾، موسا علیه السلام فهرمووی: نه دی نه گهر شتیکی پوون و ناشکرات بؤ بینم، به لکه په کی ناشکرا، یان به لکه په کی پوونکه ره وه که بیسه لمینئ: من پیغه مبهری خوام؟ ﴿قَالَ قَاتِلْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّٰدِقِينَ﴾، فیرعهون گوتی: نه گهر له راستانی بیینه، بیخه پرو؟

﴿قَالَ قَتَلْتُمْ عَصَاةَ إِبْرَٰهِيمَ إِذْ هُوَ مُبَٰرِكٌ﴾، موسا علیه السلام گوچانه که ی فریدا بوو به نه ژدیبايه، مارکی گه وره و ناشکرا، ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيَمَٰئِهِ لِلنَّظِيرِينَ﴾، ده ستیشی خسته بن هه نگلی و ده ری هینا، به کسر سپیی و دره وشاوه بوو،

بۆ ھەر کەسێ بێینێ، ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾، فیرەھون بە دەستپۆیشتوووان و دەستەو داہەرەکە ی خۆی گوت: ئەمە جادووگەرێکی زانایە، شارەزایە، ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾، دەبەوی بە جادووگەرە کە ی خۆی لەسەر زەمین و نیشتمانی خۆتان دەرستان بکات، وەدەرستان بنێ، نجا نایا فرمانتان بە چێھ؟

ھەلبەتە موسا بەس گوتوویەتی: بەنوو ئیسرائیلیم لەگەڵ بنێرە، بەلام فیرەھون دەبەوی خەڵکە کە ھانبدان، کە موسا دەبەوی وڵاتە کەتان لێ کاوڵ بکات و ژیوھ شار بەدەر بکات! ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَتَّبِعْ فِي الدِّينِ حَنِيرِينَ﴾، ئەوانیش گوتیان: خۆی و براہە کە ی دوایخە، (سزایان مەدەو پەلە مەکە) و کۆکەرەوان بنێرە بە شاراندان! ﴿يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾، با ھەر جادووگەرێکی زۆر کارامە و زۆر زاناو شارەزات، بۆ بنێن.

نجا دەفرەموی: ﴿فَجَمِعَ السَّحَرَةُ لَيْلَةَ يَوْمٍ مَعْلُومٍ﴾، نجا جادووگەرەکان بۆ ژوانگە ی پۆژێکی دیارییکراو کۆکرانەو، ناکرێ یەکیان ئەمپۆو، ئەوی دیکە سبەینێ و، یەکی دیکە دووسبە ی بن، لە پۆژێکی دیارییکراودا، ئەوانیش دیارە میژوو یان ھەبوو، شونیتیکی دیارییکراویشیان ھەبوو، ھەموویان کۆکرانەو. ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾، بە خەڵکیش گوترا: نایا ژیوھ کۆبووھەن، خێر بوونەتەو؟

﴿لَعَلَّنَا نَبِّغَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾، بەلکو بەدوای جادووگەرەکان بکەوین ئەگەر ئەوان زالب، یانی: ئەوانە لەگەڵ ئەو کەسەدان کە زالب بێ و لەلای سەرھوھ بێ، ئەگەر جادووگەریش بن، بە زۆری خەڵک و جەماوهرێک کە لەسەر پێی راست نەبن و، ھیدایەتدراو نەبن، عەقڵ و دلیان پۆشن نەبووینتەو بە ھیدایەتی خوا، تەماشای دەکەن: کێ لەلای سەرپێو کێ زالب؟ تەماشای ناکەن: کێ ھەق؟ تەماشای دەکەن: کێ بەھێزە، ئەوھ لۆژیکێ خەڵک و جەماوهر، لە

ئىنجا خۇا ﷺ دووبارە ئەۋەدى ھەموو پېچاۋەتەۋە قىرئاندىۋىيەتى، كە بە سىياق و سەلىقە دەزانرى؛ يانى: كاتيان دانائودو، مووسا ھاپوون ئاگادار كرانهۋە، شۇئىتىكىيان ديارىيىكىردو، كاتىكىيان ديارىيىكىرد، ۋەك لە سوورەتى (طه) دا مووسا ﷺ پېتيان دەفەرەمۇي: ﴿ قَالَ مَوْعِدْكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴾، لە شۇئىتىكى دىكەدا دەفەرەمۇي: ﴿ مَكَانًا سُوًى ﴾ طه، شۇئىتىكى تەخت بى بۆ ئەۋەدى ديار بى، پۆزەكەشى پۆزى جەزىن بى، ۋە خەك دەمەو چىشتەنگاۋ كۆبكرىنەۋە، لەبەر ئەۋە چىشتەنگاۋ وردە وردە خۇر دەكەۋىتە ئىۋەرەراستى ئاسمان، پۆزى جەزىش بى، پۆزىتىكىيان ھەبوۋە پۆزى جوانىي (يوم الزينة) خۇيان تىدا پاراندۇتەۋە، جەزىن و بۆئەيك بوۋە، شۇئەكەش تەخت بى، گىردۆلكەۋ تەپۆلكەي لى نەبى، بۆ ئەۋەدى ھەموو خەك بىيىنى، ئەۋ كەسەي ھەقى پېتى، پېتى خۇشە لە تەختايى خەك كۆبىتەۋە، نەك لەپەناۋ پەسيوان و، لەپشت گىردۆلكەۋ دۆل و شيوان، ھەرودەھا تە خەلكى زياتر لىيى، پېتى خۇشترە، چونكە ھەقى پېتە، (ئەۋەدى پاكە بى باكە)، دىسان يىشى خۇشە كاتىك بى، خۇر بە ئىۋەرەراستى ئاسمانەۋە بى، بۆ ئەۋەدى

هیچ حەشارگەو نەدیوتک نەبێ خەلک خۆی تێبکری، بوولێلی تێواره نەبێ، یاخود بوولێلی بەیانی، یاخود تاریکایی شەو.

ئنجانا لەوکات و حالەدا: ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾، موسا (علیه السلام) پێی فەرموون: ئەوەی تێوە فرێدەرینی، فرێی بێدن، زانیویەتی گۆچان و پەت و گوریسیان هێناون و، جادوووەکیان بە هۆی گۆچانەکان و گوریس و پەتەکانیانەووە دەکەن، هەرچی فرێی دەدەن فرێی بێدن و بێ منەت بن، ﴿قَالِقُوا جِبَالَهُمْ وَعِصْبَتَهُمْ وَقَالُوا بَعْرُؤَ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾، پەتەکانیان و گۆچانەکانیان فرێ دان و گوێیان: بە هۆی عیززەتی فیرعەونەووە بەدلتایبەووە تێمە زāl دەبین، یاخود سوێند بە عیززەتی فیرعەون، تێمە زālین.

﴿فَالَقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ﴾، موساش گۆچانەکی فرێدا (خۆی و گۆچانی و هاروونی براشی) ﴿فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾، یەكسەر كت و پڕ گۆچانەکی، ئەوەی كە ئەوان بەدرۆ هەڵیان بەستبوو، قووتی دا، لەشوتنی دیکە دەفەرموی: گۆچانەکی بوو بە مارتك، ئنجا ئەو شتانەي كردهوویان، هەرچی گۆچان و پەت و گوریس بوو، هەموویانی قووت دان، دەبێ بوویتە ئەژدیهاییك و حەزیابەكی زۆر گەورە، لە كێتییەكاندا باس دەكات، كە بۆتە ئەژدیهاییكی زۆر زۆر گەورەو ئەو پەت و كوریس و گۆچانانە، هەر خوا دەزانێ: سەدان گۆچان و پەت و گوریسیان هێناو، هەموویانی قووت دابن، دیارە گەورە بوو.

لە هەندێك لە گێڕدراوەكاندا هاتووە: ماره كە هێندە گەورە بوو، دەوری هەموو ئەو خەلکەي داوێ كە كۆبوونەتەووە سەری خستۆتە سەر كلكی و دەمیشی كردۆتەو! بەلام بە هەر حال ئەو وردەکاریانە لە قورئانیدا نەهاتوون، گرنگ نەویە ئەو هەموو گوریس و گۆچان و پەتانەي قووت دابن، دیارە زۆر گەورە بوو.

﴿فَالِقَى السَّحَرَةُ سَاحِرِينَ﴾، ئنجا یەكسەر جادووگەرەكان بەكړنوش داخران، وەك ویستی ئازادی خۆیان لە دەست دابێ، لە بەرانبەر ئەو موعجیزەيەي

مووسادا عليه السلام، چونكه هەر خاوەن هونەرىك دەزانى هونەرەكەى هەتا كوێى بێ دەكات، ئەوان كە جادووگەر بوون، زانیویانە جادوووەكەیان هەتا كوێى بێ دەكات! ئنجا كە ئەوەى مووسایان عليه السلام دیو، گوتویانە: جادووی چى! ئەو جادوو نیەو شتیكى دیکەى، بۆیە یەكسەر ئەوانە بە كړنووشدا كەوتوون، ﴿قَالُوا أَمَّا رَبِّيَ الْعَالَمِينَ﴾، گوتیان: بڕوامان هێنا بە پەرورەدگارى جیهانیان، نەك بە فیرعهون كە خوێ بە پەرورەدگارى ئەو خەلكە دەزانى، پەرورەدگارى جیهانیان كێه؟ ﴿رَبِّيَ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾، (بە تايبەت) پەرورەدگارى مووسا و هاروون كە بەم شێوەیە خەم دەخوات لە مووسا و هاروون، بەم شێوەیە پشتیوانیان دەكات و شتیكى پێداون نېسپاتی پێغه مېراییان بکات، ئا ئەو پەرورەدگارە، ئا ئەو مشوورخۆرو خاوەنە!

ئنجا فیرعهون لێردا چى بلى؟ ﴿قَالَ أَمَنْتُمْ لَمْ قَبْلَ أَنْ أَدْنٰ لَكُمْ﴾، (فیرعهون) گوتى: ئایا بڕواتان بۆ هێنا، بەر لەوەى مۆلەتتان بدەم؟ فیرعهونەكان پێیان وابە: خەلك نەك دەبێ نازادى بێرو پاي نەبێ، بەلكو دەبێ نازادى بێر كردهوشى نەبێ، دەبێ عەقلىشى بە مۆلەتى ئەوان نیش بکات و، دڵ و ئیرادەشى لە ژێر كۆنترۆلى ئەواندا بێ! ئایا بڕواتان پت هێنا؟ ئایا بڕوا هێنان بە دەست مەرفۆه؟ دەبێ هەلقولوی قەناعەتى زاتى مەرفۆ بێ، بەلام فیرعهونەكان زۆر لەخۆیان رادەبینن، پێیان وابە كە نەك هەر خاوەنى پەوالەتى مەرفۆه كانن، بەلكو خاوەنى دڵ و دەروونیشیان، خاوەنى وێستیشیان، خاوەنى دیوى پەنهانیان!!

﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾، ئنجا یەكسەر فیرعهون تۆمەتباریان دەكات و دەلى: ئەو ئەو مامۆستایەتانه، ئەو گەورەیانە كە جادووی فیر کردوون، ئاخەر فیرعهون! تۆ خۆت جادووگەرەكانت كۆكردوونەوهو، بە مسۆگەری پێشتر ئەو جادووگەرانه دەرسیان خوێندو، خولیان هەبوو، خەلكى شارەزاكەریان هەبوو، هەر لەخۆرا نەبوونەتە جادووگەر، جادووش زانستیکە

دەخوێنێ، ئەدی چۆن فیرعمون وا دەلێ؟ مووسا کە ی ئەوانە ی بینووە؟ مووسا دوا ی ئەو ی کابرا قیبتیە کە ی کوشتووە، قاچاغ بوو و دە (۱۰) سالان شوایی کردووە لە لای مەدیەن، ئەو شوێنە ی دەستە لاتی فیرعەونی بەسەردا نەشکاوە و لەوێش هاوسەرگیری کردووە، دوا یی خوا کردوویەتی بە پیغەمبەر و هاتۆتەووە، جادووگەرەکانی هەر نەبینیون، بەلام حوکمرانە خوێسە پێنەکان ناوان، چەکی تۆمەت، چەکی ناشیرین کردن، چەکی چەواشە کردنی خەلک، بەکار دەرەینن لە دژی ئەوانە ی هەلگری پەیا می خواو پەیا می هەقن.

نجا فیرعمون هەرەشەیان لێ دەکات: ﴿فَلَوْ تَعْلَمُونَ﴾، بە دلتیا یی لەمەودا دەزانن، یانی: دەزانن چیتان پێ دەکەم! نابا چیتان پێ دەکات؟

﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾، بە مسۆگەری دەستەکانتان و لاقەکانتان بە پیچەوانەووە دەبێم (واتە: دەستی راست و لاقی چەپ. هە هەر کامیکتان) بە دلتیا ییش هەمووتان تیکرا هەلەدواسم، لە سوورەتی (طه) دا دەفرموێ: ﴿وَلَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾، واتە: بە قەدەکانی دارخورمایانەووە هەلتان دەواسم، بە گلۆپکی دارخورما، دەستی راستیان دەبێ و لاقی چەپیان دەبێ، هەلیشیان دەواسی تاکو خوێنیان لێ دەبێ!

نجا جادووگەرەکان چی دەلێن؟ ﴿قَالُوا لَا صَبْرَ لَنَا إِلَىٰ رَبَّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾، گوتیان: ئەو هێچ زیانی نیە، چونکە تیمە بو لای پەروەردگارمان دەچینەووە، کە بو لای ئەو دەچینەووە، هەرچی تۆ لیتمان دەستێنی، خوا زۆر بەزیادەووە دەمانداتی، پاداشتمان دەداتەووە.

پێشی کە نیمانیان نەهێنا بو، چاوەرێی خەلەت و بەراتیکی بجووکیان دەکرد، بەلام تێستا نەک لە خەلەت و بەراتە کە ی فیرعمون پێ منەتن، لە کوشتنیش پێ منەتن.

﴿إِنَّا نَنْطَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، تیمە نو میدمان وایە کە پەروەردگارمان لە گونا هە کامان مانیووری، لەو جادوو ی کە کردوومانەو،

ئېرە لە دژى دوو پىغەمبەرەكەى خوا ھاتووېنە مەيدانى: مووسا ھاروون، ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾. بە ھۆى ئەوھوہ تيمە بووېنە يەكەمى بېرواداران، واتە: لە خەلكى ميسر، دەنا بەنوو ئيسرائيل پيش ئەوان ئيمانيان ھېتابوو.

ئىنجا خوا ﷻ دەگوازتەوہ لە بەسەرھاتى مووسا،وہ بۆ قۇناغىكى دى، كە ئېرەدا زۆر شت پېچراوہتەوہ، چونكە مووسا ﷺ چەندان موەجېزەو نېشانەى ديكە پيشانى فيرەھون و دارو دەستەكەى دەدا، كەچى ئەوان ھەر بېرواناھېتن، وەك لە سوورەتى (الأعراف) دا بە تەفصیل باسماں كىردوہ.

دوايى دەفەرەمۆى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِيَادِ إِتْلُكُم مَّتَعُونَ﴾، سىروشمان كىرد بۆ لای مووسا وەھىيماں بۆ كىرد، كە سەفەرەى شەوئى بەبەندەكانى من بكە، شەوړۆيان پى بكە، بەشەو دەر بازىيان بكە، چونكە تېوہ لە راوہدوونراوانى، (مَتَّبِعْ) كەستىكە يەك ديكە راوى بنى و بەدواى بكەوئى، يانى: تېوہ خەلك بەدواتان دەكەوئى، كە فيرەھون و داروہدەستەكەينى، ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾، فيرەھون بەشاراندا كۆكەرەوانى ناردن، جارچىيانى نادرن، تاكو چى بلىن؟ ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾، بلىن: ئا ئەمانە كۆمەلىكى بەش بەشى، كەمن، واتە: ئەو بەنوو ئيسرائيلە كە مووسا خۆى لىكردنە خاودن و، گەلىكى ستمەلىكراون و مووسا بەرگرىيان لىدەكات و دەيەوئى دەر بازىيان بكات، ئەوانە كۆمەلىكى پەراگەندەى كەمن.

ھەلبەتە ئەوہ كاتىك بووہ كە مووسا ھاروونى براى و گەلەكەى دەرچوون لە ميسر، ئىنجا دوايى كە فيرەھون پى زانىوہ، يەكسەر بە خىرايى جارچىي ناردوون بە شاراندا خەلك كۆبكەنەوہو ھەرچى سوپايە بى، بۆ ئەوہى راوہدوويان بنين و بلىن: ئەوانە كۆمەلىكى پەراگەندەى كەمن، ﴿وَلَهُمْ لَنَا لَأَظْطُونَ﴾، ھەرودەھا ئەوانە بۆ تيمە زۆر پەستكەرن، زۆر بىزاركەرن، تيمەيان زۆر توورە كىردوہ، ﴿وَلِنَّا جَمِيعٌ حٰذِرُونَ﴾، تيمەش كۆمەلىكى تۆكەين و زۆرىش وراين و نامادەين،

چەك و چۆلمان، ھیزو پیزمان، تۆكمە ييمان، كەچى ئەوان لە دەستى تيمە زايان كەردو! يەللا با بړۆين بەدوايان دا، ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ ئيدى تيمە فيرعهون و دەستړۆيشتووان و سوپايەكەيمان ھينانە دەريئ لە باغ و بيستانەكان و لە كانىي و سەرچاوەكان، ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ﴾ ھەرودەھا لە خەزنەكان و لەو جىگاۋ ريگا خۆشە كە تتيەدا بوون، ئەو كۆشك و تەلارنە كە تتيان دا بوون، ﴿كَذَلِكَ﴾ ھەر بەو شتۆدە، كە ئەوئەندە شتتيكى سەر سۆرپھينەر بوو، ھەر دەبى بە خۆى بچۆيتريئ، بەو شتۆە سەر سۆرپھينەر، ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لە شتۆەي ئەوئەي فيرعهون و دارو دەستەكەي لە ميسر بە جتيان ھيشت، لە شتۆەي ئەودمان كەردە ميراتى بەنوو ئيسراييل، وەچەي ئيسراييل، لە كوئى؟ بيگومان لەو شامە كە دوايى سەفەري بۆ دەكەن و، كۆچى بۆ دەكەن، ئەگەرنا ھەرچەندە ھەندى لە توئزەرەوان گوتوويانە: دوايى بەنوو ئيسراييل گەرناونەو بە ميسر، دواي ئەوئەي كە فيرعهون و دارو دەستەكەي خنكاۋن، بەلام ئەوئە لە قورئاندا باس نەكراوئە راستيش نيە، ئەوان كە لە دەرياي سوور پەرينەوئە لە دەستى فيرعهون و سوپايەكەي رزگاريان بوو، فيرعهون و سوپايەكەي نغرو بوون، ئەوانيش كە پەرينەوئە لە دەرياي سوور، يەكسەر پەرينەوئە بۆ دەشتى سينا، دوايى بەرەو شام و فەلەستين ھاتوون.

كەواتە: كە دەفەرموئى: ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، يانى: شتۆەي ئەوئە كە فيرعهون و سوپاۋ دارو دەستەكەي بە جتيان ھيشت، لە ميسر لە باخەكان و كانىي و سەرچاوەكان و، جىگاۋ ريگاى خۆش، شتۆەي ئەودمان كەردە ميراتى كەلى بەعقووب و وەچەي يەعقووب عليه السلام، ﴿فَأَتَيْنَاهُمُ مِّنْ شَرِيفٍ﴾، ئنجا دەمەو خۆرەلەت كەوتنە شوئنيان، بەدوايان كەوتن، سوپايەكە نامادە بوو و كەوتنە شوئنيان، ديارە لە ميسرەوئە تاكو دەگاتە دەرياي سوور، مەسافەيەكي زۆرى ھەيە، گرنگ ئەوئەيە لەوئەي كەوتنە دوايان، ﴿فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانِ﴾، ئنجا كاتيك دوو كۆمەلەكە ليك و دەدەركەوتن، ليك ئاشكرا بوون، بەنوو ئيسراييل

گه یشتوونه لای ده ریای سوور، سوپای فیرعه ون و دارو ده سته که شی به دوابانه وهن، گوئیان: پَیْشمان ده ریایه و دامان سوپایه، ﴿قَالَ أَصْحَبُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾، [کاتیک دوو کومه له که لیک و ده درکه و تن] هاوه لانی موسا گه له که ی گوئیان: ئیمه گیراین، ده گیرتین و فریامان ده که ون، ده مانگه نن، ﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾، موسا عليه السلام فرمووی: نه خیر، هر گیز وانیه، من په روه ردگارم له گه لم دایه، پیم پیشان ددها چی بکه م و چوَن بکه م؟ چوَن ده ربازیم له و حاله که تیکه و تووین؟ ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ﴾، به کسه ر و شمان بو لای موسا کرد: که به گۆچانه که ت له ده ریایه بده، به س گۆچانکی لی بده، نه و گۆچانه به س نه وه نیه بیته نه ژدیها و جادوو ی جادوو گه ره کان قووت بدات، زور شتی دی پی ده کری، گۆچانیک له ده ریایه بده، گۆچانکی له ده ریایه دا، شه ق بوو، ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ﴾، هر به شیکی، هر پارچه به کی نه و ده ریایه که له ت بوو، وه ک چپایه کی مه زنه، چونکه ده ریای سوور وه ک هر ده ریایه کی دیکه له ده ریایه گه وره کان، جاری وایه چه ند کیلومه تریک قوول، له وانه یه چوار پینج کیلومه تر بی، به لکو شوینی فوولی واهه یه، ده گاته (۱۰ - ۱۵) کیلومه تر.

ئنجا تو بینه چپایه ک زور به رز بی، هر ده (۱۰) کیلومه تره، چپای هیمالایا ده وری نو کیلومه تره (۸۶۴) م، بیگومان ده پازده (۱۰ - ۱۵) کیلومه تر زور زوره، ئنجا که ده ریایه ش شه ق بووه، گه یشتو ته ختی بنی، ئنجا له ته ختی بنیرا تا کو سه ری سه ری بی، هر به شیکی وه ک پارچه چپایه که، بویه ش ئم ثایه ته ئماژه به وه ده کات، که وه نه بی هه مووی بوو بیته دالانیک و هه موویان به و دالانه دا برؤن، به لکو ﴿كُلُّ فِرْقٍ﴾، هر به شیکی وه ک چپایه کی مه زن بووه، نه گه رنا ده یفه رموو: ﴿فَكَانَ فِرْقِي الْبَحْرِ﴾ دوو به شه که ی ده ریایه، به لکم ﴿كُلُّ فِرْقٍ﴾ وه ک له په یمانی کوندا ها توه ده تی: بوو به دوا زده (۱۲) دالان، چونکه به نوو ئیسرا ئیل دوا زده تیره بوون، به ژماره ی کوره کانی به عقووب، به عقووب عليه السلام دوا زده کوری

هەبوون، یوسف و بنیامینی برای لەگەڵ براوەکانی دیکەیان، دوازدە برا بوون، ئنجا هەر کامێک لە کوڕەکانی یەعقوب، کوڕو کچ و نەوێ و وەچەیان بوو و بوونە دوازدە هۆز و تیرە، کە بێگومان هەر هۆزو تیرە سەرپەرشتیارێکی خۆی هەبوو، بۆیە خوا ﷻ دەرپاکەیی بۆ کردوونە دوازدە (۱۲) دالان، تاكو هەر تیرەو هۆز بەدالانی خۆیدا بپروا، ﴿وَأَرْزَلْنَا نَمُ الْأَخْرِينَ﴾، دواپی ئەوانی دیکەمان وەنیزیک خست، واتە: لە دەرپاکەمان نيزیک خست ﴿وَأَجَعَلْنَا مَوْسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾، مووسا و ئەوانەیی لەگەڵیدا بوون هەموویانمان دەرپاز کردن، ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ﴾، دواپی ئەوانی دیکەمان نغرو کردن، دواي ئەوێ کە کۆتا کەسی بەنووی ئیسرائیل لە دەرپادا دەچیتە دەر و، کۆتا کەسی فیرعەون و سوپاوارو دارو دەستەکەشی دێنە ئێو دەرپاو، بەبێ ئەوێ بیانگەن، دەرپا وێک دەکەوێتەو! کەواتە: بۆ مووسا و گەلە ستملیکراوەکە، خوا دەرپاکەیی لەت کردو، هەر وەها بۆ ئەوێ کە فیرعەونیشی تێدا بخنکی، لەگەڵ سوپا ستمکارەکە دا.

ئنجا خوا ﷻ دەفرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بە دنیایی لەوێدا نیشانەیکە مەزن هەیە، بەلام زۆربەیان بپروادار نین، واتە: زۆربەیی خەلکی پۆزگاری تۆ ئەی موحمەد! یان زۆربەیی ئەوانە کە پەيامی خویان پێ دەگات، نابنە بپروادار، ﴿وَلَنْ رَبِّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیاییش ئەنیا پەروەردگاری تۆ زالی میهرەبانە، زال و دەستپوێشتووی، بالادەستە بۆ ناحەزو دوژمنەکان، میهرەبان و بەبەزەییشتە بۆ دوستانەکان.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی، هەم عزیزەتی خۆیمان پێشان بدات، لە پۆزگاری خۆماندا لەبەرانبەر دوژمن و ناحەزانماندا، کە دوژمن و ناحەزی پەيامی خۆمان، هەر وەها نەرم و نیایی و بەزەیی خۆیشیمان پێشان بدات و، تێمە لەو کەسانە بێن کە شایستەیی ئەو بێن دوستی خوا بێن و، خوا بەزەیی و میهرەبانیی خۆیمان بۆ بەکاربێتی و، مشوورمان لێ بخوات و سەرمان بخات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

نیردرانی موسا له لایه ن خواوه بو لای فیرعه ون و گه له که ی و، مه ترسی
پشاندا نی موسا، له به درو دانایان له لایه ن فیرعه ون و گه له که یه وه،
زمان پاراو نه بوون و دلته لگ بوونی، له تو له لیکرانه وه ی، به هو ی کوشتنی
کابرایه کی قیبتیه وه، دنیا کردنه وه ی له لایه ن خوی میهره باله وه:

خو ده فهرمو ی: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ
أَلَّا يَتَّقُونَ ١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
فَأَرْسِلْ لِي هَارُونَ ١٣﴾ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ١٤﴾ قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبَا
بِأَيَّتِنَا أَنَا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ١٥﴾ فَأَتَيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْمَلِئِينَ ١٦﴾
أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ١٧﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له سیزده بر گه دا:

١- ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ﴾، یاد بکه وه! کاتێ پهره ردگارت بانگی موسای کرد
(إِذْ: إسم الزمان منصوب بإذکر) یاد بکه وه! که ی یاد بکاته وه؟ نه و کاته ی پهره ردگارت
بانگی موسای کرد، بۆچی ده فهرمو ی: (نَادَى) و نافه رمو ی: (أَوْحَيْنَا)؟ چونکه لیره له و
مه قامه دا که یه که مجار خوا ﷺ موسای کردو ته پیغه مبه ر، بانگی کردوه، نه که وه حی
بو ناردین، وه که پیغه مبه رانی دیکه، له شیوه ی فریشته یه کدا، یان له شیوه ی ده نگیدا،
به لکو به شیوه یه که بانگی کردوه، که بهس خوا خو ی ده زانی و موسای علیهما السلام دواندوه،
وه که له شونییکی دیکه ده فهرمو ی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ١٦﴾ النساء،

بۆیهش فهرموویهتی: (نادی) (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَمِعَ كَلَامَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ وَاسْطَةِ مَلَكٍ)، مووسا عليه السلام فهرمایشی خوای عليه السلام بیست، بهبی نهووی فریشتهیهک بیتهه نیهوندگیر له نیتواندا.

ئنجا خوا که بانگی مووسای عليه السلام کرد، چی پێ فهرموو؟

۲- ﴿أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۰) قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿﴾، بچۆ بۆ لای کۆمهلی ستهمکاران، گهلی فیرعهون (پێیان بلێ) نایا پارێز ناکهن؟

کهواته: پستهی: ﴿أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ نیهو پوکسی دواندنه که ی خوای پهروه ردگاره بۆ مووسا عليه السلام: بچۆ بۆ لای کۆمهلی ستهمکاران، ستهمی گهلی فیرعهونیش، ههم له شیرکدا بووه، ههم له کوفردا بووه، ههم له پێشیل کردنی مافه کانی گهلی بهنی ئیسرائیلدا بووه، ههم له به کۆیله کردنیاندا بووه، ههروهها له سههربرینی نیرینه کانیان و له هیشتنهووی ئافرهته کانیان و، له سۆغرهو بێگار پێکرانیان و ... هتندا، نهو ستهمه له زۆرشت دا بهرجهسته بووه.

ئنجا ئەمه که مووسا عليه السلام دهفهرموی: ﴿أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، ﴿قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾، ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾، نهوه دهگهیهنتی که مووسا به پلهی یه کهم نیراوه که بهنوو ئیسرائیل دهرباز بکات له چنگی فیرعهون، بهلام هاوکات له گهلی نهوهدا، نیردراویشه تاکو فیرعهون و گهله کهشی پروایین، نهگه رنا خوا عليه السلام دواپی له سهر نهوه که پروایان پێ نههیناوه، سزای نهدهدان، کهواته: مووسا بۆ لای قیبتیه کانیش نیردراوه.

پستهی: ﴿قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾، جێگهروه (بَدَلِی) (القوم الظالمین) ه.

﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾، پێیان بلێ: نایا پارێز ناکهن؟ نهه ههمزه ی ئیستیفهامه، بۆ نکو و ئیلیکرنه، ئنجا (ألا) دهگونجی ههمزه (أ) که بۆ پرسیار کردنی نکو و ئیلیکهرانه بێ و، (لا) یه که، (لا) ی لابردن بێ، (ألا یقون) نایا پارێز ناکهن؟ دههگونجی (ألا) له (ألا یقون) دا، ههمووی یه که وشه بێ، بۆ ئاگادار کردنهوه بێ، واته: نایا خۆتان نا پارێزن له توو په بوونی خواو جهززه بهی خوا عليه السلام؟

(۳) ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾، موسا عليه السلام، ڤه رموی: ڤه روه ردگارم! من ده ترسیم به درۆم دابنن، نه سلی نه م تعبیره ناوایه: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ من ده ترسیم نهوان به درۆم دابنن، به لأم (ی) که ده قرتیری له بهر نهوی زُر (کسرة) ه که ده لاله تی له سر ده کات.

(۴) ﴿وَيَصِفُ صَدْرِي وَلَا يَبْلُغُ لِسَانِي﴾، مه ترسی نهوه شم هه به سینه م تنگ بن و، زمانیشم ده رنه چن، واته: زمانیشم بگیری، له نه نجامی نهوه دا که به درۆم داده نین، دلم توندو سه غلته بن و سینه م تنگ بن، زمانیشم گو نه کات، به سروشت وایه نیشان نه گهر ناره حهت بوو و سینه ی تنگ بوو، زمانیشی باش قسه ی بو نایه ت.

(۵) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾ نجا بویه بنیره بو لای هارون، واته: با هارونیشم له گه لدا بن. وه که ده فهرموی: ﴿وَإِخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾ (۲۱) القصص، هاروونی براشم نهو زمانی له من پاراوتره، نه گهر من زمانم گیرا، با نهو هاوکارم بن.

(۶) ﴿وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ﴾: بو نهوان گوناھیک له سر من هه به، واته: سزای گوناھیک، یاخود مافی گوناھیکیان له سر من هه به، گوناھیکم ده رهق کردوون، ﴿ذَنْبٍ﴾ بریتیه له تاوانیک، بریتیه له سه ریچی کردنی یاساکانی نهوان، له سوورپتی (القصص) دا له نایه تکانی: (۱۵ - ۲۱) خوا باسی نهوه ده کات، که موسا چۆن نهو کابرا قیبتیه ی کوشتوه که له گه ل یه ی به نوو نیسرا نیلی دا تیک گیراوه، سته می له کابرا به نوو نیسرا نیلی به کردوه، موسا ش عليه السلام رقی له سته م بووه و، ویستوو یه تی نهو که سه ی سته م ده کات لهو سته ملیکراوه، دووری بخته وه، ږدنگه نهویش دوور نه که ویتیه وه، ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ القصص، ﴿فَوَكَرَهُ﴾ (أَي: ضَرَبَهُ بِقَبْضَةِ يَدِهِ) ده سنی کو کردو نه وه، بوکسیکی لیداوه و کوشتوو یه تی، موسا پیاویکی زور به هیز بووه، کابراش نه جه لی هاته وه بهو بوکسه ی موسا رویشته.

(۷) ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾، بویه ده ترسیم که همکوژن، وه که له مانای گشتیه که شدا گوتمان، له راستیدا موسا عليه السلام له خودی کوشته که نه ترساوه، به لأم لهوه ترساوه که

كوشتنه كهی بېتته كۆسپ له بهردهم گه ياندنی په يامی خوادا، نهوهی که جتی سه رنجی مووسا بووهو، نهوهی که خولای بووهو بیرى لیکردۆتهوه، نهوه بووه: چۆن په یانی خوا بگه یهن؟

ننجا فهرموویه تی: کاتیک ده چمه لایان نه گهر به درۆم دابنن و، سینم تهنگ بېن و، زمانم گو نه کاو بگیری و، دواى هه قى نهو گونا هه شیان له سه رم هه یه، ده ترسم بکوزن، مانای وایه په یامه که ی تۆم بو ناگه به نری!

۸- ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فهرمووی: نه خیر، (كَلَّا: حَرْفُ إِظْهَالٍ) (گلأ) وشه به که بو هه لۆده شاند نهوهی قسه به ک به کاردی، به لأم لیره دا که توندیه کی تیدایه، توندیه که بو نهوه به، که نه خیر نهوان، ناتوانن بتکوزن، (كَلَّا) به که بو نهوانه، واته: نه خیر نهوان توانای نهوه یان نه، هه ددی نهوه یان نه تو بکوزن.

۹- ﴿فَآذْهَبَا بِمَا نَبِئْنَا﴾، به نیشانه کاغمانهوه برۆن، تۆو هاروون.

مانای وایه داوا به که ی جبه جی بوو.

۱۰- ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ﴾، تيمهش له گه لتانين، باش گوێگرين، واته: گوێ له قسه کانی تۆش و، هاروونی براشت و، فیرعه ونیش و دهسته و دایه ره که شی، ده گرین گویمان له قسه ی هه مووانه.

که ده فه رموی: ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ﴾ (الإِسْتِمَاعُ تَكْلُفُ السَّمَاعِ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ الإِعْتِنَاءُ وَالْإِهْتِمَامُ) (إِسْتِمَاعُ) بریتیه لهوه که ئینسان زۆر له خۆی بکات و، گوێ بگری، به کوردیی ده گوتری: گوێ هه له خست، که نه مه گرنگی پێدان و مشوور لیخواردن ده گه یهن.

۱۱- ﴿فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ﴾، هه ردووکتن بچن بو لای فیرعه ون.

۱۲- ﴿فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پێی بلن: تيمه پهوانه کراو، نوێنه ری پهروه ردگاری جیهانیانين، واته: تيمه له لایه ن پهروه ردگار هوه نیردراوین، لیره دا (رسول:

فَعُولٌ مَعْنِي: مُفْعَلٌ، أَي مُرْسَلٌ) تېمە رەوانە كرەوین لەلایەن پەرەردگاری جیهانیانەو،
 كەواتە: ئەو ئیددیعابەى تۆ دەیکەى و دەلێى: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ (٢٩) النازعات، یان
 دەلێى: ﴿لَئِنْ أَخَذْتُ إِلَٰهَهَا غَيْرِي لَإَجْمَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ (٣٠) الشعراء.

ئەو فسانە، قسەى بۆشن، تۆش مروڤى، پەرەردگاری جیهانیان، زاتیکە ئەم
 گەردوونە هەلەدەسووپنن و تۆشى دروستکردو.

١٣- ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعًا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ﴾، بە فیرەهون بلین: بەنوو نیسرانیلمان لەگەڵ
 بنیره، واتە: ئەگەر گەلەكەشت ئیمان ناھێن، بەلای كەمەو گەلەكەى خۆمانان،
 ئەو گەلە چەوساوو كەساسەمان لەگەڵ بنیره، وەك لە شوێنى دیکەدا دەفەرموئ:
 ﴿فَأَرْسِلْ مَعًا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ وَلَا نَعَذِّبْهُمْ﴾ (١٧) طه، واتە: بەنوو نیسرانیلمان لەگەڵ
 بنیره چیدیکە مەیانچەوستنەو، تازارو ئەشكەنجەیان مەدە، ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعًا بَنِي
 إِسْرَٰئِيلَ﴾ (هَذِهِ جُمْلَةٌ تَفْسِيرِيَّةٌ لِرَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، ئەم پستەیه هەمووی روونکردنەو
 بۆ رستەى (رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) یانى: تېمە نێردەى پەرەردگاری جیهانیانین، هاتووین
 كە گەلى بەنوو نیسرانیلمان لەگەڵ بنیرى، (أَرْسِلْ: أَطْلِقْ، لَا تَخْبِسُهُمْ) چیدیکە لەلای
 خۆت گیریان مەدەو، چیدیکە كۆنترۆلیان مەكە، ژێردەست و بئەستیان مەكە، وەك
 كۆیلە مامەلەیان لەگەڵ مەكە.

مەسەلە ی دووهم:

چاکە بە چاودادانەوێ فیرعهون بۆ مووسا عليه السلام کە کاتی خۆی لە مائی واندا بەخێو کراوە، کەچی سێلە بوووە کەتیکیشی کردووە، پیاویکی کوشتووە، وەلام دانەوێ مووساش بۆ هەردوو قسەکە ی فیرعهون، بەلام چ وەلامیک، وەلامیک ددان شکین:

﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا أَنَا مِنَ الصَّالِينَ ﴿٢٠﴾ فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تُمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبْدْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە ئۆ برگەدا:

وەک پێشتر گومان لە مانای گشتییەدا: خۆی پەرەردگار نەوێ هەموو پێچاو تەوێ کە مووسا و هاروون چوون و داوایان کرد فیرعهون ببینن و، دەرگاوان لە دەرگایان داو، دەروازە کرایەوێ، تەو هەموو وردەکاریانە تاکو لەگەڵیدا پووبەپوو بوونەوێ، قسەو مشت و مریان بووێ ... هتد نەوێ هەموو پێچاود تەوێ، یەکسەر هاتۆتە سەر وەلامی فیرعهون:

١- ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا﴾، فیرعهون گوتی: ئایا بە منداڵی لەنیو خۆماندا بەخێومان نەکردی، لەمائی تێمەدا؟ ئەم پرسیار کردنە، پرسیار کردنی دانپێیدا هێنانە، واتە: تۆ دەزانی و دانی پێدادنی کە لە نیو تێمەدا بەخێو کرای، بەلام لێرەدا مەبەست پێی لازیمەکە ی دەرھاوێشتەکە یەتی، واتە: تۆ دەبێ لەگەڵ تێمەدا چاکەکار بی و گوێپایەل و فەرمانبەر بی، چونکە تۆ بەخێو کراوی خۆمانی.

٢- ﴿وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾، (نەک هەر بەخێومان کردی) چەندان سأل لە تەمەنت لەگەڵ تێمەدا گوزەراندت، لە پەیمانی کۆندا دەلتی: چل (٤٠) سأل، واتە: مووسا

النَّبِيِّ تَاكُو تَهْمَنِي بُوْتَه چل سَال، هَهَر له مَالِي فِيرَعَه وَن و له كُوْشَكِي فِيرَعَه وَنْدَا بُووَه، ده شگونجن بیست سَال یان سی سَال بُووبِن، چونكه نه وه كه ده فِه رموئ: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ﴾ (۱۱) القصص، كَاتِيك كه گه یشته نه وه پری تین و تاقه تی خُوْی و ته واو پینكه یشت، هه ندی له زانایان وایان لِيك داوه ته وه كه ده بِن بُووِیته چل سَال، چونكه دواپی ده فِه رموئ:

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ مَائِنَتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۲) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ﴿۱۵﴾ القصص.

كه واته: نه و كاته كابرای قیبتی كوشته ده بِن ته مهنی چل سَال بُووبِن، چونكه دواپی نه وه بُووَه كه گه یشتوته حاله تی (أَشَدُّ) واته: ته واو پینكه یشتوته له پووی جهسته و عَقْل و ده روون و ... هتده وه، (وَاسْتَوَىٰ) گه یشتوته حاله تی تَبْرَو ته واوویی، به لَام به لگه به کی دَلْنیاكه رمان به دهسته وه نیه، كه نه و كاته ته مهنی چل سَال بُووبِن.

(۳) - ﴿وَقَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْتِي فَعَلْتَ﴾، نه و كه تنه ت كرد كه كردت، واته: كرده وه به کی زُور دزیو و نا قَوْلَات كرد، كه بریتی بوو له كوشتنی بابای قیبتی، لَبْرده كه ده لَن: ﴿وَقَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْتِي فَعَلْتَ﴾ سَن جاران وشه ی كردار (فعل) دووباره بُوته وه، نه وه بُو ناشیرین كردن و نا قَوْلَا پتشان دانی كرده وه كه ی مووسایه النَّبِيِّ، هه لَبته له ته و پات له (سفر الغروج، الإصحاح: ۷) دا هاتوه ده لَن:

مووسا له ته مهنی چل (۴۰) سَالیدا قیبتیه كه ی كوشته وه له ته مهنی هه شتا (۸۰) سَالیدا خوا ﷺ وه حیی بُو ناردوه، به لَام نه وه قسه ی ته و پاته و پستی پتی نابِه سترئ.

ننجا فیرعهون له سەر قسه کهی خۆی بهردهوام ده بێ و ده لێ:

٤- ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، واته: تۆ له سپلان و ناسپاسان بووی، نهو کاتهی که له مالی تێمه دا به خێو کرای که چی که سیکت له گه له کهی من کوشت، یاخود تۆ ئیستا سپلهو ناسپاسی که به خه مان ده گری و دلاوا ده کهی گه لی به نوو ئیسرا ئیلت له گه ل دا بنێرین.

ده شگونجێ وشه ی (کافر) مه به ست پیتی کوفرانی نیعمه ت نه بێ و، مه به ست پیتی بیپروایی بێ، واته: تۆ بێ پروای به دینه که مان، نهو دین و بیرو به رنامه یه ی تێمه هه مانه، یان هه ر نهو کاته ش بیپروا بووی.

مووساش عليه السلام وه لام ددهاتهوه ده فهرموێ:

٥- ﴿قَالَ فَعَلْنَاهُ إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِينَ﴾، گوێ: نهو کاتهی نهو که تنه م کرد، نهو کرده ده یه ی تۆ زۆر پیت ناشیرین و ناقۆلایه، له به رێ نه زانان بووم، له گومرایان بووم، چونکه (ضلال) به چه ند واتیه ک دێ:

أ- نه زانینی حه قیقه تی شتیک، وه ک ده فهرموێ: ﴿لَا يَحْضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ (٥٤) طه، واته: پهروه ردگارم شتی لێ زایه نابێ و، له بیر ی ناچێ.

ب- پۆشتن به رهو هه له ت و هه له ئیر و به هه له داچوون.

ج- به مانای له به ی چوون و ون بوونیش دێ، وه ک ده فهرموێ: ﴿وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (١٠) السجده، گوێیان: ئایا نه گه ر تێمه له زه ویدا ون بووین، واته: نێژراین و بووینه وه خا، ئایا له نوێ دروست ده کړینه وه؟

لێره: ﴿وَأَنَا مِنَ الصَّالِينَ﴾ ده گونجێ مه به ست پیتی نه وه بێ که من نهو کاته زاناییم نه بوو، ده شگونجێ مه به ست نه وه بێ به پێم نه ده زانی و زایه بوو بووم. به لام به دنیاییه وه مه به ست پیتی کوفر نه، چونکه کوفر له (گُفِر) دهو هاتهو، واته: داپۆشین، مووساش هه قیکێ بو نه هاتهو داپۆشین و په فزی بکات.

كەواتە: مەبەست ئەوئەبە مەن ئەو كاتە ھەقىقەتم نەدەزانى، بەرئەبە مەدەزانى، ون بووبووم، نەمدەزانى چۆن بەندايەتتى بۆ خوا بگەم، نەمدەزانى چۆن ژيانى خۆم و كۆمەلگايەكەم رىك بگەم بە پىتى شەرىعت و ھىدايەتتى خوا.

لە مانا گەشتىيەكەيدا ناوام لىكدايەو، كە لە تەفسىرەكاندا نەمىنيو، نە مانايەم زۆر پى گونجاو، كە دەفەرموۆ: ﴿قَالَ فَعَلْنَهَا إِذَا مَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾، واتە: مەن بە ھۆى ئەوئەبە كە لە مالى تىو، دا گەورە بووم و بە كەلتوورو فەپەنگى تىو، راھاتبووم، بە عادت و نەرىتەكانى تىو، ئىو، شە عادتەتان وابو، بە تايبەت فەرمەون و دارو دەستەكەى، كە سىك لارپەكى لى بىزايە، سەمىكى لى بىزايە، سزا دەدرا، مەش بەبى گەرانەو، بۆ دادگاو لىتچانەو، چەنكە بەپىتى كەلتوورو فەپەنگى تىو، پەفەرم كرد، ئەو كەبەم بىنى، لە باباى ئىسپرانلىي دەدا، وىست لى دووربەخەمەو، كە لى دوورنەكەوتەو، وىستى لەسەر سەمەكەى بەردەوام بى، بۆكسىم لىدا تاكو لى دوور بەخەمەو، بە بۆكسەكە كۆشتم.

واتە: مەن ئەو كاتە لەسەر پەوئەو كەلتوورو فەپەنگى تىو، بووم، كەواتە: ھەر پۆنى خۆتانە لەسەرى خۆتان دەدرتەو، ھەك تىو، كە ئەو كەبەم كۆش.

(٦) - ﴿فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾: كاتىك ترسم لىتان پەيدا بو، لە دەست تىو، پام كرد، ھەلەم.

(٧) - ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾: پەروەردگارم ھىكمەتى پىدام، زانىارى بە سوودى پىدام، ھىكمەت يانى: زانىارى و كەدەوى راست، (الإِصَابَةُ عِلْمًا، وَعَقْلًا، أَوْ فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ) نىسان لە نىشانە بدات، نىشانە بىكى بە قەسو بە كەدەو، يان بە زانىارى و بە كەدەو، خوا ئەوئەبە پىدام، ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ مەش كىرا

له ره‌وانه کراوان، واته: خوا زانیاریه‌کی پتدام که له ږنگای وه‌حیه‌وه نه‌بێ نازانری و، منیشی گپړا له نیراوانی خو، نهمه وه‌لامی کوشتنی کابرای قیبتی، نجا دپته سهر وه‌لامی قسه‌که‌ی دیکه، که له مالی نه‌واندا به خپو کراوه:

(۸) - ﴿وَتِلْكَ رِزْمَةٌ تَمُنَّا عَلَىٰ﴾، نه‌و چاکه‌یه‌ش که منه‌تی پێ له‌سهر من ده‌که‌ی و به‌چاوی منی داده‌ده‌یه‌وه:

(۹) - ﴿إِنَّا عَبْدَتُ بَنِي إِسْرٰءِیْلَ﴾، له سونگه‌ی نه‌وه‌وه بوو که به‌نی ئیسرائیلت ژیر ده‌ست و بنده‌ست‌کردبوو، کردبووتن به‌کوئله، نجا نه‌گهر ژیر ده‌ست و بنده‌ستی تۆ نه‌بوونا‌به‌و، تۆ داته‌نابایه که نیرینه‌کانیان سهر‌بری، به‌وده‌رده نه‌ده‌چووم که: دایکم له ترسی سهر‌برینی تۆ، منی خسته‌ صندوو و تابوو‌تیکه‌وه، که خوا خورپه‌ی بۆ کردو به‌پروباری نیلی دادام و له‌مالی تپوه گیرامه‌وه، واته: نه‌وش ههر ږونیکه له‌سهری خوت ده‌درپته‌وه، تۆ گه‌له‌که‌ی منت ژیر ده‌ست و بنده‌ست کردبوو، بویه منیش هاته‌مه مالی تۆ، نه‌گه‌رنا منیش مالی باب و دایکی خوم هه‌بوو، له مالی خوم به‌خپو ده‌کرام، به‌لام بویه هاته‌مه مالی تۆ، له ترسی سهر‌برینی تۆ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی تۆ گه‌له‌که‌ی منت هه‌موو کردبوو کویلوهو سهرت ده‌برین و ده‌تجه‌وساندنه‌وه، نجا که من هاتومه مالی تۆ، ده‌رهاویشته‌ی نه‌و خراپه‌و جینۆسایدیه، که تۆ به‌گه‌له‌که‌ی منت کردوه!

مووسا وه‌لامیکی داوه‌ته‌وه، قوړی بنی ده‌ره‌یناوه، مووسا علیه‌السلام، وه‌ک هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوا، خاوه‌نی گه‌وره‌ترین عه‌قل بووه، به‌باشترین شیواز و نه‌وپه‌ری دانایی و حکمه‌ت، وه‌لامی داوه‌ته‌وه، هه‌م بۆ کوشتنی کابرای قیبتی وه‌لامیکی چاکی ده‌داته‌وه، که نه‌وه ده‌رهاویشته‌ی فه‌ره‌نگ و کلتووری تپوه‌یه، که من نه‌و کاته وه‌ک تپوه گومرا بووم، نه‌ک وه‌ک تپستا هیدایه‌ت‌دراو یم، به‌پیتی کلتووری تپوه‌یه‌وه‌فتارم کرد، که کابرام کوشت، نه‌وه‌ی دیکه‌ش نه‌و چاکه‌یه‌ی که به‌چاوی منی داده‌ده‌یه‌وه، نه‌وه ده‌رهاویشته‌ی نه‌وه‌یه که تۆ گه‌له‌که‌ی منت هه‌موو ده‌چه‌وساندنه‌وه‌و، من له ترسی نه‌وه که له‌لایه‌ن ده‌سته‌و دایه‌ره‌که‌ی تپوه، سهر‌نه‌بردیم، به‌پروبار دادرام و، دوا‌یی هاته‌مه مالی تپوه‌و له مالی تپوه‌دا به‌خپو کرام.

مه سه له ی سیه م:

پرسیار کردنی فیرعهون له باره ی پهروهردگاری جیهانیانه وهو، سنی جوړه وه لاسی ژور به هیزی موسا عليه السلام و په نا بردنی فیرعهون به لوژیکی هیز له جیاتی هیزی لوژیک:

خوا ده فهرموی: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۲) قَالَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُ مُوقِنِينَ ﴿۳۱﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۳۰﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۹﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۸﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُ تَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ قَالَ لَيْنَ اتَّخَذَتْ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُودِينَ ﴿۲۶﴾ قَالَ أَرَأَيْتُمْ جَنَّاتٍ بِثَنِيٍّ يُمشِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَ فَأَتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۴﴾

شیکردنه وهی ته م ثایه ته، له نو برکده دا:

۱- ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، فیرعهون گوته: پهروهردگاری جیهانیان چیه؟ دواى نه وهی موسا و هاروونی برای (عليهما الصلاة والسلام) گوته: ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ټیمه تیردراوی پهروهردگاری جیهانیانین، خاوه نی جیهانیان، فیرعهون پرسى: پهروهردگاری جیهانیان چیه؟ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، (و) عاطفه و (ما) استفهامیه، والواو عاطفه هَذَا الاستفهام عَلَى الاستفهام الأول، (و) بؤ گپړانه وهو بادانه وهی، (ما) له: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، بؤ پرسیار کردنه، نجا (و) نهو پرسیار کردنه ده گپړتته وه بؤ سه پرسیار کردنی پښتړ، لیره دا فیرعهون له باره ی چیه ت (ماهیه) ی پهروهردگاری جیهانیانه وه ده پرسى، چونکه نالئ: (وَمَنْ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟) پهروهردگاری جیهانیان کتیه؟ به لکو ده لئ: چیه؟ با بزاین موسا عليه السلام، چوَن وه لاسی ده داته وه؟

۲- ﴿قَالَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُ مُوقِنِينَ﴾، (موسا عليه السلام) فهرمووی: پهروهردگاری جیهانیان، خاوه و مشوورخوړو، پهروهردگاری ناسمانه کان

و زهوی و، نهودی ده که ورنه نتوانیانه و ديه، [هی هم موویته]، نه گهر نئوه خواوهی
 زانیارییه کی دنیا که بر، (الیقین: العلم الجازم الذي لا تشوبه شائبة الباطل) (یقین) بریتیه
 له و زانیارییه جیتی دنیا ییه، که به هیچ پهنگیک خلتهی ناههقی تیکه ل ناب، واته: نه گهر
 نئوه زانیارییه کی چاکتان هه ب، نه که هه روا به دواي خه یال و وه هم و گومان که ورتن،
 نه گهر زانیارییه کی باشتان هه ب، و، نه هلی زانست بن، ده زانن که نه م گهردوونه،
 به سه رو خواریه وه، به ناسمانه کان و زهوی و نهودی نتوانیانه وه، خاودنیک هیه،
 پهروه ردگارنیک هیه، مشوورخوړنیک هیه، واته: فیرعه ون له باره ی چیه تی خواوه
 ده پرست، به لام موسا علیهما السلام له پتی شوته واره کانیه وه، خوا و و پهروه ردگاری جیهانیان
 ده ناسنتی، بوچی؟ چونکه نیمه هیچ نامرازنکمان نیه بتوانین چونه تی ماهیه تی خوا
 واره درک بکه بن، که واته: ده ب له پتی شوته واره کانیه وه بیناسن، نایا هه ر خوا و و
 وایه؟ نه خیر به لکو زوړنیک له دروستکراودکانی خواش بهو شیویه ن، هه ر ده ب له پتی
 شوته واره کانیه وه په بیان پتی بیه بن، به لام چیه ت و خودی خو یان بو نیمه ناسراو
 نین، بو ورنه هیزی راکیشان (قوة الجاذبية) نه م گهردوونه ی، به م هم موو که هکه شانیه وه
 پارگرتوه، گهردووناسی نو، ژماردی که هکه شانیه کان له نویترین بیردوژیدا به یه ک
 تریلیون واته: هه زار ملیار (۱۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) که هکه شان مه زنده ده کات، که
 هه ر کام لهو که هکه شانیه به تیکرایی، ملیاران نه ستیرن، بو ورنه: که هکه شانی نیمه
 که هکه شانی پتی کاکیشان، یان پتی شیر، ژماردی نه ستیره کانی به یه ک تریلیون
 (هه زار ملیار) مه زنده ده کرت، نهوه هه مووی به هو ی هیزی راکیشانیه وه، نه م
 گهردوونه وه ستاوه، که خوا و و له چند شویتیک نامازی پتی ده کات: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ
 السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (الرعد، واته: خوا ناسمانه کانی به چند کوله که به ک
 بهر ز کردوته وه، که نایابینن، که مه به ست پتی هیزی کیشکرده،

به لام نایا فیرعه ون هه ر به راستی له هه قی گه راوه، وه ک گوتراوه: له هه قی
 ناو راده وه ستی! به ته نکید نه خیر، بو یه له وه لمی نهو وه لمی مووسادا علیهما السلام
 قسه به کی زور نه فامانه ده کات:

۳- ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ﴾ (فیرعهون) بهوانه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی گوت: گویتان لێ نیه! ئەمە سەر سوپماندنه، فیرعهون ویستوو یه‌تی: کۆرو مه‌جلیسه‌که‌ی والیبکات سه‌ریان سوپمێنن، له‌ قسه‌ی مووسا عليه السلام یانی: ئیوه‌ پەنگه‌ گویتان له‌و قسه‌یه‌ نه‌بووبن، ئەگه‌رنا زۆرتان سه‌رسوپردەما، زۆرتان عاجباتی ده‌هات، ئەوه‌ گویتان لێنه‌بوو؟ پرسیار کردنه‌که‌ی، پوو پێ کردۆته‌ بیسته‌نه‌که‌یان، یانی: ئەوه‌ دیاره‌ نه‌تان‌بیستوه‌، ئەگه‌رنا قسه‌یه‌کی زۆر سه‌یروعه‌جایی کرد! به‌لام مووسا عليه السلام خۆی شلوی ناکات و وه‌لامیکی دیکه‌ ده‌داته‌وه‌:

۴- ﴿قَالَ رَبِّكُمْ رَبِّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ﴾ (مووسا عليه السلام) فه‌رمووی: (په‌روه‌ردگاری جیهانیان) خاوه‌ن و په‌روه‌ردگارو مشوورخۆری خۆتان و باب و باپیرانی پێشووتانه، واته‌: نه‌مجاره‌ مووسا عليه السلام بۆیان داده‌به‌زی و به‌خۆیان به‌لکه‌ دینیته‌وه‌، له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاریتیی خوا ﷻ، نه‌که‌ به‌ که‌ون و کائینات، چونکه‌ خۆیان نیزیکترن له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، بۆ خۆیان چاکه‌ر خۆیان ده‌بینن، ده‌زانن که‌ مرو‌فایه‌تیی جیل له‌ دوا‌ی جیل به‌دوا‌ی یه‌کدا دی و ده‌روات، له‌به‌ر چاویانه‌.

به‌لام فیرعهون چی ده‌لی؟

۵- ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾ (فیرعهون) گوتی: به‌ دلنایی ئەو په‌وانه‌کراوه‌تان که‌ بۆلاتان په‌وانکراوه‌، شیته‌، دیاره‌ فیرعهون پیتی لێ هه‌لێناوه‌ له‌ به‌رابه‌ر وه‌لامه‌که‌ی مووسادا، کاتیک ده‌فه‌رمووی: په‌وره‌ردگاری خۆتان و باب و باپیرانتان، یانی: خۆتان په‌روه‌ردگارتان هه‌یه‌ و ئە‌ی فیرعهون! تۆ که‌ ده‌لیی: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ (۴۱) ﷻ النازعات، درۆ ده‌که‌ی، به‌لام له‌ په‌نارا‌ی پێ ده‌لی، هه‌لبه‌ته‌ فیرعهون خۆشیی و، باب و باپیرانی دیکه‌شی که‌ فیرعهون بوون، فیرعهون یانی: هوکمران و پادشا، که‌واته‌: مووسا به‌و قسه‌یه‌ی سیفه‌تی په‌روه‌ردگاریتیی و خاوه‌نداریتیی خه‌لکیان لێ داده‌پرتی، که‌ هوکمرانی‌تیی خۆسه‌پێتیی و دیکتاتۆریی بووه‌، بۆیه‌ فیرعهون زۆر هه‌لده‌چن و ده‌لی: به‌ دلنایی ئەو په‌وانه‌کراوه‌تان که‌ بۆلاتان په‌وانه‌کراوه‌، شیته‌، هه‌لبه‌ته‌ فیرعهون دان به‌وه‌دا

نانی که مووسا لەلایەن پەرورەدگارەوه پەوانە کراوە، بەلکو بە توانج و تەوسەوه وا دەلێ، بەلەم مووساش عَلَيْهِ السَّلَام لە بەرانبەردا، وەلەمەکی توندتر دەکات، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام لەو جۆرە مەعدەنانە نیە لە ژێر فشاردا نەرم بێ، لە بەرانبەر هەرەشەو گۆرەشەدا بترسی:

(٦) - ﴿ قَالَ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾. (مووسا عَلَيْهِ السَّلَام)
 ڤەرمووی: (پەرورەدگاری جیەانیان) پەرورەدگارو خاوەنی پۆژەلەت و پۆژناواو ئەو بە
 کە دەکەوێتە نێوانیانەوه، ئەگەر بفامن، ئەگەر عەقلتان هەبێ، واتە: من شیت نیم،
 بەلەم ئەگەر تێوه عەقلتان هەبێ، دەبێ پەرورەدگاری خۆتان کە خاوەنی پۆژەلەت و
 پۆژناواپەو، ئەوێ دەکەوێتە نێوانیانەوه، دەبێ بیناسن، ئەگەر عەقلتان هەبێ.

لیڕەدا مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بەلکە بە شیتک دینیتەوه کە پۆژانە دەبینن، پۆژانەو
 شەوانە خۆر دەبینن کە هەلیدی، تێواران کە ناوا دەبێ.

هەردوو وشە (الْمَشْرِقِ) و (الْمَغْرِبِ) دەگونجی ناوی شوێن بن، واتە: ئەو دوو
 شوێنە خۆریان لێ هەلیدی، و، خۆریان لێ ناوا دەبێ، دەشگونجی هەردووکیان
 چاوگ بن: (مَشْرِق) خۆر هەلەت، چاوگی (مَغْرِب) واتە: خۆر ناوا بوون، مووسا
عَلَيْهِ السَّلَام یش قسەکانی وردە وردە توند دەبن، لە بەرانبەر قسەکانی فیرەهون دا، کە
 ئەو مووسا تۆمەتبار دەکات بەوێ شیتە، مووساش عَلَيْهِ السَّلَام دەلێ: ئەگەر عەقلتان
 هەبێ دەبێ پەرورەدگاری خۆتان، کە هەموو پۆژی لە خۆرەلەتەوه خۆرتان بۆ
 هەلەتێنێ، و، لە خۆرناواوه ناوا دەبێ، دەبێ بیناسن، دواي ئەو سێ بەلکانە
 مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، فیرەهون چیدی کە لەسەری ناچی، چونکە تەماشای دەکات: تاکو
 ئەو پرسیار دەکات، یان هەلوێستی نەرنیسی دەنوێنێ، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بەلکە یەکی
 بەهێزترو گۆرجکبێترو بێقسەکەرتر دینیتەوه، بۆیە لە مەیدانی هێزی لۆژیکەوه،
 دەگوازتەوه بۆ لۆژیکێ هێز:

(٧) - ﴿ قَالَ لَئِن اَتَّخَذَتِ اِلٰهًا غَيْرِي لَاجْمَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِيْنَ ﴾. فیرەهون گوێ: بە
 دنیایی ئەگەر جگە لە من پەرستراویکی دیکە بکری، دەتخەمە گەل گیراوان.

﴿لَا جَمْلَکَ مِنَ الْمَسْجُونِ﴾ ۱. دەتخەمە گەڵ زیندانیان، واتە: زۆری دیکەى
وہک تۆشم زیندانیی کردوون، لەسەر ئەو شتانەى بە دڵم نەبوون، وشەى:
﴿لَیْنٍ﴾ زانایانى شارەزای زمانى عەرەبى دەئێن: (ل) ى (لَیْن) بۆ سووتەندە، یانى:
(وَاللّٰهِ لَیْنٍ)، سووتەند بە خوا ئەگەر ... یاخود (لَا مَ مَوْطِنَ لِلْقَسَمِ)، (ل) ى پێخۆشکەرە
بۆ سووتەندو، بۆ ئەتکید کردنەووەو جەختکردنەووە، ئنجا مووسا عليه السلام لە وەلامى
ئەو ھەرەشەى ڤیرەھون دا، قسەى ڤەکی دیکەى تازە دەکات:

۸- ﴿قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ﴾ ۱. گوێ: ئەدى ئەگەر شتیکی ڤوونت بۆ بێنم؟
(مُبِین) دەگونجێ: لە (أَبَان) ى (لَا زِم) ەو ەبێ، واتە: شتیکی ڤوون و ڤۆشن، دەشگونجێ
لە (أَبَان) ى (مَتَعَدِي) ەو ەبێ، واتە: شتیکی ڤۆشکەرەو، بەلگەى ڤەکی بێسەلمێنى و ڤوونى
بکاتەو ەک مەن پێغەمبەرى خوا و راست دەکەم، ئەدى ئەگەر بەلگەى ڤەکی ئاوات
بۆ بێنم؟ (الِإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي إِسْتِفْرَائِي وَالْوَلَوُ لِعَطْفِ الْإِسْتِفْهَامِ) ەلەبەتە لێرەدا ڤرسیار
کردنەو، ڤرسیار کردنى نکوولێلێکردن و ڤێ سەیر بوونە، (أَبَان) ئەگەر بەلگەى ڤەکی
ڤوون و ڤوونکەرەو ەشت بۆ بێنم، ھەر ئەو ەقسەت دەبێ (و) ەکش ھەر بۆ بادانەووە
گێرانەو ەبێ بۆ سەر قسەکانى پێشێ.

۹- ﴿قَالَ فَأَتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ ۱. (ڤیرەھون) گوێ: ئەو (شە)
ڤوونە، بێنە، ئەگەر لە راستانى، دیارە ناچار بوو، وابێت، خەلک و کۆڤو مەجلس بوو،
ڤیرەھون بێت: نەخێر نابێ بەلگەى ڤوون و ڤوونکەرەو بێنێ! مانا وایە تێدەشکێ و
ئەو ەدان پێدەھێتەنە بەو ەدا ەک مووسا عليه السلام لەسەر ھەقە، لەبەرئەو ە بەناچارى دەئێ:
بەئێ: بێھێتە ئەگەر لە راستانى، ەک ئەو ەش جوێرێکە لە تانەدان لە مووسا واتە: تۆ راست
ناکەى.

مەسەلەي چۈرەم:

پىشانىدا مۇسا عليه السلام بۇ دوو بەلگەكەي: گۆچانەكەي و دەسىتى و، پۈتۈ
كردنى فېرەون بە كۆرۈ مەجلىسەكەي و، پىيار دان بە كۆكردنەوہى ھەرچى
جادوۈگەرى شارەزاہو، كۆكردنەوہى خەلكىش:

خو دەفەرەمۇي: ﴿ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۚ ﴾ (۳۲) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
لِلنَّظِيرِ ۚ ﴿ ۳۳ ﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿ ۳۴ ﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿ ۳۵ ﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْعُ فِي الدَّيْنِ حَتِيرِينَ
﴿ ۳۶ ﴾ يَا تُؤَلُّوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿ ۳۷ ﴾ فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لَيْقَتِ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿ ۳۸ ﴾
وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿ ۳۹ ﴾ لَعَلْنَا نَمُنَّ بِالسَّحَرَةِ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿ ۴۰ ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە چۈرەدە بىرگەدا:

(۱) - ﴿ فَأَلْقَى عَصَاهُ ۚ ﴾، گۆچانەكەي فېرىدا، كە فېرەون پىشكوت: نەكەر راست دەكەي
ئەو شتە پۈون و پۈونكەرەوہە يېنە، گۆچانەكەي فېرىدا.

(۲) - ﴿ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۚ ﴾، [ئەو (ئىذا) يە، (فُجَالِيە) يە، يانى: كت و پىر پۈو بە ماریكى
ئاشكرا، لېرەدا (مُبِين) لە (أَبَان)ى (لازم)دوہ ھاتوہ، واتە: ماریكى پۈون و ئاشكرا، ھېچ
كەس گومانى لەوہدا نەپووە كە مارە، نىجا وشەي (ثُعْبَانٌ) زانايان دەلێن: بە ماری
نېر دەگوترى، ماریك زۆر قەبەو زۆر درىز و زل بى، پىتى دەگوترى: (ثُعْبَانٌ)، ئەوہ
بەلگەي يەكەمى، مۇسا كە مەن پېغەمبەرى خوام عليه السلام ئەوہتا كى دەتوانى گۆچان
بكانە ھەزىاو ئەدېپاھەك؟

(۳) - ﴿ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِ ۚ ﴾، دەستىشى دەرھېنا يەكسەر سېيى و
درەوشاوەپو بۇ بېنەرەن، (النُّزُعُ: السُّلُّ، أَي: أَخْرَجَ يَدَهُ مِنَ الْقَمِيصِ مِنْ جَنِبِهِ) دەستى
دەرھېنا، لەبەن ھەنگلى دەرھېنا، كە لەبەن ھەنگلى نابوو، ياخود لە يەخەي كراسەكەيەوہ

برديه بن قَوْلَى و دوابى دەستى دهرهتينا، وهك له شوئنى ديكه دا خوا ﴿١٢﴾ ده فهرموى: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ يَدًا مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ﴾ النمل، واته: دەست له يه خه ي كراسه كه ته وه بغه بن قَوْلَت، دوابى دېته دهرى به بن خراپه وه خوئشى.

له شوئنى ديكه له سووهرتى (القصص) دا ده فهرموى: ﴿وَأَخْضَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾ ﴿٣١﴾ قَوْلَت به ره وه لای خَوْت، بينووشتېنه وه، به لای خوئنه وه بنووشتېنه، به كه له كهت، له كاتيكدا ترسكت هه بن، ﴿فَذَنَّاكَ بُرْهَانًا مِّن رَّبِّكَ﴾ ﴿٣٣﴾ له وئش وا ده فهرموى، واته: نه وه دووانه: گوچانه كهت و ده ست، دوو به لگه ي ئاشكران له لایه بن پهروه دگارته وه.

﴿وَرَرَّ يَدُهُ إِذَا هِيَ بَصَّاءٌ لِلنَّظِيرِ﴾ ده ستشى دهرهتينا به كسه ر كت و پر بوو به شتىكى سېي بوئينه ران.

ليتره دا ده فهرموى: سېي، به لأم به ته نكيد به س نه وه نه بووه په نكه كه ي سېي بووبى، به لكو يانى: شتىكى دره وشاوه تيشكه ر، كه له هه نديك له ته فسيره كاندا ده لى: نه وه نده سېي و تيشك درو دره وشاوه بووه، چاوى له بهر هه لئه هاتوه، به زاروه ي ئىستا: وهك بلاجكتورىك، وهك كلؤپىكى چهند هه زارى كه زور زور به شهوق بن، چونكه ده فهرموى: ﴿لِلنَّظِيرِ﴾ واته: بوئينه ران كه له ملاولا را بين ته ماشاي بكهن، له بهر زور به شهوقى.

٤- ﴿قَالَ أَلَمْ لَا حَوْلَ لَكُمْ﴾ (له به رانبه ر نه وه دوو موعجيزه به ي مووسادا ﴿الْعَلَى﴾ فيرعه ون) به قسه پؤيشتووانى ده ورو بهرى خوئ گوت:

٥- ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ بيگومان نه مه جادووگه رىكى زانا به.

له سووهرتى (الأعراف) دا ده فهرموى: ﴿قَالَ أَلَمْ لَا مِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ قسه پؤيشتووانى كه له كه ي فيرعه ون گوئبان: نه مه جادوو گه رىكى ئاشكرايه، به لأم ليتره قسه كه پال ده داته لای فيرعه ون، وادياره

فیرعهون قسەكەى كىردوهو ئەو قسە پۇشتووانەش، يەكسەر وەك تووتىي قسەكەى ئەويان دووبارە كىردۆتەو، چونكە ئەوانەى كە بە دەورى حوكمپانە خۇ سەپتەكانەودەن، وەك ئەشكەوتيان لى دى، ئەو چى بلى، وا دەنگ دەدەنەو، يان وەك تەپلىان لىدى چۆنى دەست لىيدەن، وا دەنگى دى، خاوەنى بىر كىردنەو وە عەقلى و ئىرادەى خۇيان نىن، چىيان پى بگوتىرى، وا دەلىن، فیرعهون پىشى قسەپەكى كىردو، وەك لىرەدا ھاتو، ئەوانىش وەك لە سووپەتى (الأعراف) دا ھاتو، دووبارەيان كىردۆتەو، ئەمەش تىككىران (تناقض) نى، بەلكو قسەكە لە بنەرتەو لەلایەن فیرعهونەو كراو: ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾، لىرەدا ئەسلى بەسەرھاتەكە دەگىرتەو، قسەكە لەكىو سەرچاوەى كىرەو؟ قسەكە ھى فیرعهون بوو.

بەئەم لە سووپەتى (الأعراف) دا كە دەفەرموى: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّكَ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾، يانى: دواى ئەوھى فیرعهون واىكوئە، قسە پۇشتووانى گەلى فیرعهونىش ھەر ھەمان قسەى فیرعهون دووبارە دەكەنەو، وەك تووتىي (بئىغاء).

٦- ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ﴾، دەيەوى لەسەر زەمىنى خۇتان، بە ھۆى جادووەكەپو، دەرتان بكات، ھەلەتە ئەو درۆپەكى گەورە بوو، چونكە مووسا (عليه السلام) نەھاتو بلى: وەدەرتان دەتەم، ياخود شەپيان پى بفرۇش، ھىزىكى واى نەبوو!! بەلكو فەرمووپەتى: ھىدايەت و بەرنامەى خوام ھىتاو و لىم وەر بگرن، ئىنجا كە وەرى ناگرن، لانى كەم ئەو گەلە سەمدىدەيەى مەن با لەگەلم بىن و، چىدىكە لە ژىر چەنگال و پۇستالى و ئىوودا نەچەوسىرتەنەو.

٧- ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾، فیرعهون بە كۆپو مەجلىسەكەى دەلى: فەرمانتان بەچىيە؟ دىكتاتۆر حوكمپانە خۇسەپىنەكان ھەروان، كاتىك لىيان دەقەومى، زۆر خاكىي دەبن، زۆر خۇ بەكەمگر دەبن، ئەگەرنا ئەو فیرعهونەى كە لىرەدا، لە بەرانبەر ھەردوو

بەلگەكەى مووسادا الْحَمْدُ لِلَّهِ بە دەورو بەرەكەى خۆى دەلتى: فرمانتان بەچیە؟ هەر
ئەو فیرەونەىە كە لە سوورەتى (النازعات) دا خواى پەرەردگار لىی دەگیرتەوہ كە
گوتووبەتى: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (١١)، ئنجا ئایا پەرەردگارى هەرە بەرز، چۆن
بەدەورو بەرەكەى خۆى دەلتى: فرمانتان بەچیە؟

بەلەم ئەو دىكتاتورو حوكمرانە خۆسەپتانه هەر وان، كاتىك لىيان دەفەومى،
زۆر خاكىى دەبن، بەلەم كاتىك هاتىانە، زۆر لە كەولتى خۆيان دەردەچن و كە
نەهاتيان بوو، زۆر تى دەشكىن و خراب دەرووخىن!

بەلەم ئىنسانى ئىماندار وانىە، نە لە هاتدا لەخۆى بايى دەبى، نە لە نەهاتدا
نانومىد دەبى، حالەتیکى هاوسەنگ و ئاسايى هەيە.

ئنجا با بزانی قسە رۆشتووانى دەورو بەرى فیرەون، بریار بەدەستان،
ئەوانەى كە پىيان دەگوتى: (ملاً)^(١) كە قسەيان لى وەردەگیرى و، گوپيان بۆ
دەگیرى، چى دەلتىن؟

٨- ﴿فَقَالُوا أَزِجَاءُ وَآخَاءُ﴾، گوتيان: خۆى و براىەكەى دوابخە.

(الزجاء: التأخير، في الأصل: أَزِجَاءُ) (أَزِجَاءُ) نەصلى خۆى (أَزِجَاءُ)د، (الزجاء)
يانى: دواخست، (أَزِجَاءُ، يُزِجَى، إِزْجَاءً، فَهُوَ مُزِجِيٌّ) مۆرجىنە بۆيە وایان بى
گوتراوہ، چونكە كردهويان لە ئيمان دواخستوہ.

بۆ پىشنيار دەكەن دەلتىن: خۆى و براىەكەى سزا مەدەو دوايان بخە، يانى:
جارى لپرسىنەويەيان لەگەلدا مەكەو سزايان مەدە، بە حىساب زۆر لەخۆرايتوون و
دەتوانن سزايان بەدن!

٩- ﴿وَأُتُبْتُ فِي الْأَيَّامِ حَشِيرِينَ﴾، كۆكەرەوانىش بە شاراندا بئىرە، (المدائن: جَمْعُ
مَدِينَةٍ، وَكَذَلِكَ الْمُدُنُ)، (المدائن) كۆى (مدینة) يە (حاشرين) يش كۆى (حاشر)ە، واتە:
كۆكەرەوہ، واتە: كۆكەرەان بە شاراندا بئىرە.

(١) ملاً: دَل و چاوپرەران: سال و هەيەت

۱۰- ﴿يَا تُورَكُ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٌ﴾: ھەموو جادوو گەرنکی زۆر زاناو شارەزات بۆ بێن، لە سوورەتی (الأعراف) دا دەفەرموێ: ﴿يَا تُورَكُ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٌ﴾ جادووگەری زانا، لێرە دەفەرموێ: (سَحَابٍ) دیارە وێرای ئەوەی پێش، ئەمەشیان گوتووە: (سَحَابٍ) کە پێژگەیی زێدەپۆیی (ساحر)ە، یانی: زۆر جادووزان و شارەزا.

۱۱- ﴿فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لَيْقَتَ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾: نەجا جادووگەرەکان بۆ ژوانگەیی پوژێکی زانراو، کۆکرانەوه، (مِيقَات) بە کوردیی ژوانگە، (المِيقَاتُ: الزَّمَانُ الْمَعْدَد، الْمَكَانُ الْمَعْدَد) دەگوترێ (مَوَاقِيتُ الْحَج) ئەو شوێنانەیی یاخود، ئەو کاتانەیی کە حەجیان تێدا دەکری، زانا یان دەلێن: مِيقَاتی کاتی ھەبەو، مِيقَاتی شوێنی ھەبە، بە کوردیی: ژوانگە، واتە: ئەو کات و شوێنە کە دیارییکراون.

کە دەفەرموێ: بە شاراندا، چارەدران، کۆکەرەوان بێرە، ھەموو جادووگەرنکی زۆر جادووگەر زەبر دەست و شارەزا بێن، ئەو ھەمووی قرتێراوە کە: کۆکەرەوکانی ناردن و، بە شاراندا چاریان داو، حالیان کردن، ئەو ھەمووی دەپێچیتەووە بە کسەر دەفەرموێ: ﴿فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لَيْقَتَ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ تەنیا شوێنی مەبەست باس دەکات و، پێویست ناکات وردەکاریەکان ھەموویان باس بکات، چونکە جێی مەبەست و گرنگ ئەوەیە کە: ھەموو جادووگەرەکان کۆکرانەو لە ژوانگەیی پوژێکی زانراودا.

۱۲- ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُنْجِمُونَ﴾: ھەرودەھا بە خەلکیش گوترا: نایا ئێوە کۆبوونەتەو؟

۱۳- ﴿لَعَلْنَا نَبْعَ السَّحَرَةَ﴾: بە لکو بەدوای جادووگەرەکان بکەوین.

۱۴- ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾: ئەگەر ئەوان زāl بن.

واتە: خەلک لەگەڵ زāl بوواندان، با جادووگەریش بن! بەو مەرجە لەگەڵیاندا، کە زāl بن، ئەو بەزۆریی لۆژیکیی خەلک و جەماوەرە، کە حالی

نەبوۋىيى و خاۋەن مەبدە. نەبىي، ئەگەر لەسەر مەزھەبى دىكتاتورو حوكمرانە
خۆسەپتەكان بىي، بەو شىۋەيە، كىي لەسەرەۋە بىي، لەگەل ويىە، كىي زال بىي،
لەگەل ويىە، كىي پارەي لە لابیي، لەگەل ويىە، كىي دەستەلاتى ھەبىي، لەگەل
ويىە، بەداخەۋە! خەلک و جەماۋەر، مەگەر عەقل و دلیان بە ھىدايەتى خوا
پۇشن بوۋىتەۋە، ئەگەرنا زۆربەيان بەو شىۋەيەن.

بۆيە من پەندىكم ھەيە دەئیم: |خەلک و جەماۋەر ەك سەماۋەرە، كىي
ئاگرى بداتە بەر، بۆي دەكولئ|، ھەلبەتە خەلک و جەماۋەرىك كە ھىدايەتى
خوایان پىي نەگەشتىي، بەلام خەلک و جەماۋەرىكى عەقل ھۆشیاری، دل بیدار،
نەختیر، تەماشاناكات: كىي لەسەرىيەۋ، كىي دەۋلەمەندەۋ، كىي پارەي ھەيەۋ،
كىي دەسەلاتى ھەيە، كىي دەتوانىي بكوژى و بېرىي؟ تەماشاناكات، ھەق لە
كۆيە؟ بەلام تاكو خەلک دەگاتە ئەو تاستەۋ ئاۋا ھۆشیار دەبىتەۋە، كارى دەۋى!

مهسه له ی پئنجهم:

هاتنی جادوو گهره کان بۆ لای فیرعهون و، داوای خه لات و بهرات کردیان له فیرعهون و، گفت پئدرانیان له لایه ن فیرعهونهو، فریدانی گۆچان و په ته کانیان و، سوئند خواردنیان به عزیزه تی فیرعهون، یاخود گوتیان: که به عزیزه تی فیرعهون تیمه زāl ده بین، هاویشتی موساش عليه السلام بۆ گۆچانه که ی و، قووت دانی گۆچانه که ی موسا عليه السلام که بۆته حه زیاو نه ژدیهایه ک، بۆ ههرچی گۆچان و په تی جادووگهره کانه و، برهاوینانی جادووگهره کان و، ههره شه کردنی فیرعهون لئیان، که به خرابترین شیوه بیانکوژی و، بیتیاکی ده برپرسی جادووگهره کان، دوا ی نهوه ی پروایان هیناوه:

خو ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَلْأَجْرَ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنِّكُمْ إِذَا لِينِ الْمَقْرِبِينَ ﴿١٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿١٣﴾ فَأَلْقَوْا حِجَالَهُم وَعَصَاهُمْ وَقَالُوا يِعْرَضُ فِرْعَوْنُ إِنَّهُ لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿١٤﴾ فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١٥﴾ فَأَلْفَىٰ السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٦﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٨﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأَسْلِمَنَّكُمْ جَمِيعًا قَالُوا لَا ضَرَّ لَنَا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٢٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾﴾

شیکردنهوه ی ئەم ئایه تانه، له بیست، برگه دا:

- (۱)- ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾، کاتیک که جادووگهره کان هاتن (ه لای فیرعهون).
- (۲)- ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَلْأَجْرَ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾، به فیرعهونیان گوت: ئایا تیمه پاداشت و کریمان ده بین نه گهر زāl بووین؟ له سووره تی (الأعراف) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا لَلْأَجْرَ﴾، لێره دا به شیوه ی پرسیار: ئایا تیمه پاداشتمان هه یه، هه لێه ته له ویش

دەگونجى بەشئەۋى پىرسىار بخوتىرتەۋە: ﴿إِنَّا لَنَاجِرٌ﴾؟ ئايا ئىمە كرى و پاداشتمان ھەيە؟ ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ ئەگەر ئىمە زال بووين.

۳- ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (فیرەھون) گوتى: بەلن: ئىۋە ئەگەر وا بکەن لە ھالىكى وادا، لە زۆر ۋەنیزىكەراۋانىش دەبن، لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرەمۆي: ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (۱۳۱) ، واتاكەيان ھەريەكە.

بەلام خوا ﷻ بەپىتى سىاق و كەش و ھەولای گىرانەۋەى بەسەرھاتەكەو، ئەو بارودۆخە كە بۆ پىتغەمبەر ﷺ ھاۋەلانى لە ئارادا بوۋە، لە كاتى دابەزىنى فورئاندا، بەپىتى ئەۋە وشەيەك كەم دەكات، زىاد دەكات، تەغىيرىك دەگۆرى، بەلام ھەمان ئىۋەرۆكە.

۴- ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾، موسا پىتى فەرەمۆن: ئەۋەى فېرى دەدەن، فېرى بەدەن، ئەۋەى ئامادەتان كىردە بۆ جادوو كىردن، بە ھىساب لەسەر ئەو بناغەيە كە ئەۋەى موساش ﷺ جادوۋىيە، بۆيە فیرەھون جادووگەرى ھىتان، نىجا موسا ﷺ كە تەماشای كىردە گۆچانسان بەدەستەۋەن و، پەت و گورىسيان بەدەستەۋەن، بۆ ئەۋەى جادوۋيان پى بکەن، فەرەمۆيەتى: ئەۋەى بە دەستانەۋەيەو دەتانەۋى فېرى بەدەن، فېرى بەدەن، ئەۋەى دەتانەۋى فېرەدەرى بن، فېرى بەدەن.

۵- ﴿فَالْقَوْمُ جَاهِلٌ وَعَصِيٌّ﴾، پەتەكانسان و گۆچانەكانسان فېردان، (جبال) كۆى (عبل) ھو (عصى) كۆى (عصى) يە، واتە: ھەرچى پەت و گورىس و، ھەرچى گۆچانەكانسان بوون، فېرىندان.

۶- ﴿وَقَالُوا بَعْرُؤُا فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾، گوتيان: بە ھۆى عىزەتەى فیرەھونەۋە، بە دۇنيایى ھەر ئىمە زال بووانىن.

لىرەدا (ب) ى ﴿بَعْرُؤُا فِرْعَوْنَ﴾:

ا- دەگونجى: (باء السببية) بن، يالى: بە ھۆى عىزەتەى فیرەھونەۋە، ئىمە زال دەبين.

ب- دەشگونجى: (باء القسم) بى، واتە: سۆيىد بە عىززەتى فىرەھون، تىمە زال دەبىن.
ج- دەشگونجى نەم (ب) بۇ (تَيْمَن) بى، واتە: بە ھۆى موبارەكىي عىززەتى فىرەھونەھ،
پىت و پىزى عىززەتى فىرەھونەھ، تىمە زال دەبىن، چونكە ئەوانە پىيان وا بووھ ھوكمپرانان
پەرسترون، پەرورەدگارن، موبارەكن، جيان لە مروڤ، ھوكمپرانەكان خۇيان وا وىنا كروھ،
خەلكىكى زۆرىش پىيان چەواشە بوون و وایان زانیوھ: ئەوان شتىكى دىكەن و موبارەكن،
پىروژن!

زۆرجاران كۆلكە عەلمانىيەكانى ولاتى خۇمان، كە ئىسلام قىياس دەكەنە
سەر ئىوكراسىي پۆژئاوا، دەتین: لە ئىسلامدا بەرپرس و ھوكمپران، موقەددەسە،
بەلام عەلمانىيەت دەل: دەبى پىروژى لى داپىرنى! بەلام لەراستىدا ئەوھ لە
ئىوكراسىي پۆژئاوادا وابووھ، كە عەلمانىيەتىش لەكاردانەھى ئەو ئىوكراسىيەدا
سەرى ھەلدا، لە ئىوكراسىي پۆژئاوايى دا، كە عەلمانىيەكانى تىمە بەھۆى سەرسام
(مُعْجَب)ن، لەوتیوھ بە پىروژ گرتنى دەستەلاتداران سەرى ھەلدا، بەلام لە
ئىسلامدا ھەرگىز نەك ھەر ھوكمپرانىك كە لەجىي پىغەمبەرەنن (عليهم الصلاة
والسلام)، بەلكو پىغەمبەرەنىش خۇيان بەپىروژ نەگرتوھ، ئەوھتا پىغەمبەر ﷺ
خو پىي دەفەرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ الْكُفْ، واتە: بلى:
من ئەنیا مروڤىكم وەك تىوھ، بەس وەھىيم بۇ دى، واتە: جىيىم لەتىوھ ئەنیا
ئەوھبە كە خوا پەيامم بۇ دەتیرى، ئەگەرنا منىش وەك تىوھ بەشەرم، مروڤم،
پىغەمبەر خۆى بە پىروژو پاك و موقەددەس نەزانىوھ.

لە راستىدا لە ئىسلامدا ھوكمپرانان مروڤن، وەكىلى خواش نىن، وەكىلى
خەلكن، نوئەرى خەلكن، خەلك دایاندەنن و خەلك لىيان دەپرستەوھ،
خەلك چاودپرىيان دەكات، خەلك بۆى ھەبە لاشيان بەرى، لە ئىسلامدا ئاوايە
و، ھەرکەس دەستەلاتداران و ھوكمپرانان بە پىروژ و پاك و بەبى گوناھو
ھەلە دەگرتى، بەھەلەداچوويە و، پەفتارەكەى بە ئىسلام نامۆيە، بەپىروژگرتنى
ھوكمپرانان ھىچ پەيوەندىي بە ئىسلامەھو نىە.

تېستاش بەداخەوۈ ئەلمانىيە كان بە قسە وا دەلّەين -كە ھوكمپرانان پېرۋوزىن-،
كەچى تېمە دەبىنىن: حېزبە ئەلمانىيە كان و پۋژىمە ئەلمانىيە كان، ئەو كەسانەى
دەبن بە سەرۆك و ھوكمپرانان، نەگەر بەقسەش نەيلّەين، بە كەردەوۈ بەپېرۋوز
بەبىئ ھەلّە لە قەلّەم دەدرىن و، قېوولّ ناكەن كەس رەختەيان لى بگرى، پۋژىمە
ئەلمانىيە كان لەو بوارەدا زۆر زەقن و حېزبە ئەلمانىيە كانىش زۆر ديارن.

ئىنجا بەداخەوۈ تېستا لە ھەندىك لە ولّاتانى مەسولماننىشىندا، ھاتوۈ: مەلىك
زاتىكى موقەددەسە (لا ئَمْس) لەسەرۋى رەختەوۈيە!! كە لە راستىدا نەمە
ھەمان ئىوكراسىي پۋژئاۋابە، ھەرۋەھا لەلاى زۆرىك لە شىعانىش مەسەلەى (ولى
فقىە) كە لە سەرۋى دەسەلّەتەكانى دىكەيە، ئەۋىش دىسان ھەر شىۋەيەكە لە
دووبارە كەردنەۋدى ھوكمى پاپايى، پاپا كاتى خۆى نوئىنەرۋ ۋەكىل و سىبەرى
خوا بوۈ، بەلّەم لە تىسالەمدا، ھوكمپرانان نە نوئىنەرى خوان، بەو واتىبە كەس
نەتۋاننى رەختەيان لى بگرى، نەسىبەرى خوان، بەلكو بەندەى خوان و، دەبى
پابەندىن بەبەرنامەو شەرىعەتى خواۋە، ئىنجا رەۋايەتپان پى دەدرى.

ئىنجا با بزائىن مووسا الطيّب، كاتى كە ئەوان گۆچان و پەتەكانى خويان ھەلّدا،
چى كەرد؟

(۷) - ﴿فَالْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ﴾، مووساش گۆچانەكەى خۆى فرېدا.

(۸) - ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾، [(ف)ى (فَإِذَا) بۇ بەدۋادھاتن (تەقىب)ە]، واتە:
يەكسەر دۋاى ئەۋەى فرېدا، ھەرچى ھەلّانبەستبو، ھەموۋى قوۋتدان و ھەلّلوۋىش.

(إذا) لىرەدا (فجائية) يە يانى: يەكسەرۋ كىت و پى، ھەرچى كە ھەلّانبەستبو،
ھەموۋى قوۋتدان، (تَلْقَفُ) يانى: (تَبْتَلِعُ) (لَقْفُ) بىرىتە لە ۋەدەرگرتنى شىتەك
بەدەست، يان بەزار بەخىزايى و بە كارامەيى، ﴿مَا يَأْفِكُونَ﴾ (ما) لىرەدا
(موصولة) يە يانى: (الَّذِي يَأْفِكُونَ) ئەۋەى كە ھەلّانبەست، ئەو درۋىەى كە
ھەلّانبەست، بۆيەش خوا ناۋى لىئاۋە: (إِفْك) چونكە جادۋو زياتر بىرىتە لە

هه څه له تاندنی چاوی خه ځک و ههسته وه ره کانی خه ځک، نه و گوچانه ی مووسا بډته نه ژدیهايه ک، بډته هه زیاو مار ټکی گه وروهو، هه رچی پته و گوچانی نه وانه، که به حیساب وه ک مار ده جوو ټین له بهر چاوی خه ځک، هه موویانی قووتداون، له شونتیکې دیکه دا دده فرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصَتْهُمْ يَحْجِلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَتَىٰ نَعْيَ﴾ (١٦) ځکه، واته: به هو ی جادووی جادووگه ره کانه وه، وا ده هاته بهر چاوی و، وای ده زانی ده پوځ، هه ندیک له زانایان ده ټین: جیوه یان ټیکردوون، به هه رحال وا هاتو ته بهر چاوی، که نه و گوریس و گوچانانه، ده پوځ و مووساش ځکه ترسی لی نیشته وه، که خه ځک پټیان هه څه له تی: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ﴾ (١٧) ځکه، به لام دواپی خوا دلنیا ی کرده وه له سه رکه وتن: ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ﴾ (١٨) و آلی ما فی یمینک للفق ما صنعوا إِنْما صنعوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُلْقِي السَّاحِرُ حَيْثُ أَقْبَ﴾ (١٩) ځکه، گوتمان: نه ترسی به دلنیا پی تو له سه ری، نه وه ی به ده ستی راسته وه یه فری بده، هه رچی نه وان به کارامه یی دروستیان کرده وه، هه مووی قووت ده دا، چونکه نه وه ی کردوویانه قیلی جادووگه ره و، جادووگه ریش له هه ر جیه که وه بی، سه رفراز نابی.

ننجا جادووگه ره کان که نه وه یان بینی:

٩- ﴿فَالْقَىٰ السَّحَرَةُ سَجْدًا﴾، جادووگه ره کان به سه جده دا خران.

وه ک بن نه وه ی ویستی خو یانی ټیدا بی، به سه جده دا خران، (فَالْقَىٰ) که وټران، نه مه له بهر نه وه ی زور سه رسام بوون و که وتوونه ژیر کاریگه ری، وه ک ویست و بزارده ی خو یانیا ن له ده ست دا بی.

١٠- ﴿قَالُوا أَمَّا رَبِّي الْمَلِئِكِ﴾، گو تیان: برومان به پهروه ردگاری جیهانیان هیتا، پهروه ردگاری جیهانیان، کیه؟

١١- ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾، پهروه ردگاری مووسا و هاروون، بیگومان خوا پهروه ردگاری هه مووانه، به لام پهروه ردگار یانی: خاوه و مشوور خوړو سه په رشتیا ر، ننجا پهروه ردگاری

و مشوورخۇرىي و سەرپەرشتىارىي خوا، بۇ ئەو دوو بەندەبەي خۇي كە ناردوونى بۇ لاي ئەو فیرعهون و دارو دەستە ستەمكارە، بە باشتىن شىۋەي دەرگەوتوۋە.

ئىنجا لىرەدا فیرعهون دەستەو ئەزىۋ دانانىشى و، دەبى شىتىكى دىكە بلى، پىشى كە لەپوۋى بەلگەۋە تىشكا، ھاتە سەر بەكارھىتانی زمانى زىرو ھەپەشە، دوايى جادوۋى بەكارھىنا، جادوۋگەرەكانىش پىروايان ھىناۋ، لەۋىشدا تىشكا، ئىنجا چى بلى؟

۱۲- ﴿قَالَ أَمْسُرْ لَهُ قَبْلَ أَنْ مَآذَنَ لَكُمْ﴾: گوئى: ئايا پىرواتان پىھىنا، بەر لەۋەي مۆلەتتان بىدەم؟ دەلى: ﴿أَمْسُرْ لَهُ﴾ نالى: (أَمْسُرْ بِهِ) لە شىۋىتىكى دىكە دەلى: (أَمْسُرْ بِهِ)، بەلام لىرە دەلى: ﴿أَمْسُرْ لَهُ﴾، ئايا بۇۋى پىرواتان ھىنا، بەر لەۋەي مەن مۆلەتتان بىدەم؟ فیرعهون و ھوكمپرانە خۇ سەپىتەكان، نەك ھەر پىگا بە تازادىي بىروپا دەرپىرەن نادەن، بىگەر پىگا بە تازادىي بىر كىرەنەۋەش نادەن، واتە: چۇن قەناعەتتان بەۋە ھات كە مووسا پىغەمبەرى خواپە، بەر لەۋەي مەن مۆلەتتان بىدەم؟ دەبى عەقتان دەبى قىلى مەن لەسەر بى و بە كىلى مەن بىكىتەۋە، ئىنجا بۇتان ھەپە قەناعەتتان بىگۇر!! بەلى فیرعهونەكان وا بىر دەكەنەۋە، كە خەلك نەك بۇي نىە شىتك بلى، ئەۋان بە دىيان نىە، بەلكو بۇي نىە بىرىش لە شىتك بىكاتەۋە، كە بەدىيان نىە!

بىستوۋمانە كاتى خۇي لەسەردەمى پىزىمى گۇرپەگۇپى سەددامدا، ھى وا ھەبۋە خەۋىتىكى بىنىۋە، دوايى بىستوۋىانەتەۋەو خەۋنەكەيان بەدل نەبۋە، لىدىان داۋە!

ھەرۋەھا بىستوۋمە ئەو ھىزبانەي خۇشمان جارى وا ھەبۋە، كەسىك خەۋىتىكى بىنىۋە، بەدىيان نەبۋە، پىيان گوتەۋە: چۇن خەۋنى وا دەبىنى و قەي وا دەكەي؟

۱۳- ﴿إِنَّهُمْ لَكَاِبِرٌ لَّأَلِيْ عَمَلِكُمْ اَلْيَحَر﴾: [فیرعهون جادوۋگەرەكان تۆمەتبار دەكات و مووسا عليه السلام تۆمەتبار دەكات، دەلى: بەدىيانىي مووسا ئەو گەۋرەبەتەنە كە جادوۋى فىر كىدون! بەتەكىد فیرعهون بۇخۇي زۇر باشى زانىۋە، ئەو جادوۋگەرەنە

ھى خۇيىنى، لەوانەيە مامۇستاي تايەتتيان ھەبووبى و خولى تايەتتيان ھەبووبى، ھەر لەخۇرا خەلک نابىتە ساحير، ئەوھش زانستىگەو پىويستىي بە کۆمەلەك فېرکردن و مەشق و راھىتان ھەيە، کەچى ئەوھ دەلئى، تاکو خەلکە کە ھەلخەلەتتىن، ئەگەرنا ئەو جادووگەرانە ھى تۆن و، ھىتاوتن لەگەل مووسادا الْعَلِيَّ؛ رووبەررويان بکەبەوھو بەرەنگارى يەکدى بېنەوھ، کەچى دەلئى: ئەوھ ئەو گەورەيەتەنە جادووى فېر کردوون؟

۱۴- ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، لەمەودوا دەزانن، ئەمە ھەرەشەبەکى شىردراودەيە، کە دوایی تەفسیری دەکات:

۱۵- ﴿لَأَقْطَعَنَّ آيَاتِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ﴾، بەدلئايى دەستەکانتان و لاقەکانتان، بەپىچەوانەوھ، دەبرم.

﴿مِنْ خِلَافٍ﴾ يانی: بە پىچەوانەوھ: دەستی راستان و لاقى چەپتان دەبرم، راست و چەپ.

۱۶- ﴿وَلَأَصْلَحَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾: ھەمووشتان تىکرا ھەلدەواسم، لەسێدارەتان دەدەم، لە سوورەتی (طە)دا دەفەرموى: ﴿وَلَأَصْلَحَنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ ١٦، بەقەدەکانى دارخورمايانەوھ، ھەلتان دەواسم، دەستی راست و پى چەپان دەبرى، ھەلشيان دەواسى، تاکو خويىيان لى دەبرى، کە ئەوھ خراپترین جوړى کوشتنە.

۱۷- ﴿قَالُوا لَا صَبْرَ﴾: کوتيان: زيانى نيه، (الصَّبْرُ: وَالصَّبْرُ مَعْنَى) ھەردووکیان يانی: زيان، (صَابَرٌ يَصْبِرُهُ، وَصَبْرُهُ يَصْبِرُهُ) واتايان وەك يەكە، واتە: (لَا يَصْبِرُونَ وَعَيْدُكَ) ھەرەشەي تۆ زيانمان لى نادات، (لا) لىرەدا بۆ لابرەدنى تىکرايە (لنفي الجنس) يانی: ھىچ جوړە زيانتيکمان لى نادات، بۆچى؟

۱۸- ﴿لَيْتَا إِلَى رَبَّنَا مُتَقَلِّبُونَ﴾: تيمە گەراوھين بۆ لای ھەرەدگارمان و، دەچينەوھ بۆ لای ھەرەدگارمان و پاداشتيشمان دەداتەوھ، بۆيە ئەو ھەرەشەو کوشتنەي تۆ بۆمان، زيانمان لى نادات، (مُتَقَلِّبُونَ) يانی: (رَاجِعُونَ)، (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ)، يانی: مادام تيمە دەگەيئەنەوھ بۆ لای ھەرەدگارمان، کوژراھمان، زيانى نيه.

(۱۹) - ﴿إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتَنَا﴾: ئیمە ئومێدمان وایە کە پەروەردگارمان لە گوناھە کائەمان بمانبووێ، ئەمە پوونکردنەوێ چۆنیەتی گەڕانەوێ کە یانە بۆ لای پەروەردگاریان.

(۲۰) - ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾: بە هۆی ئەوێ کە ئیمە یە کە مینی برۆادارانین، واتە: یە کە مینی برۆادارانین بە پێغەمبەراییەتی مۆوسا و هاروون (عليهما الصلاة والسلام) لە خەڵکی میسرۆ لە قیبتییەکان، ئومێدمان وایە خوا ی پەروەردگار لە بەرانبەر ئەوێ، لە گوناھە کائەمان بمانبووێ، کە تاكو ئیستا بەس جادووگەری و چەواشە کارییمان کردووە.

مەسەلەى شەشەم:

سروشکردنى خوا ﷺ بۆ موسا ﷺ كە بە شەو گەلەكەى دەرباز بكات، شەپوڤيان پى بكات، چونكە فیرەهون و سوپایەكەى پاوه دوویان دەنتین، فیرەونیش چارچىی بەشاراندا ناردن، كە لە دژى گەلى موسا خپنەوه، بۆ پىگرتن لە هەلاتیان و، سەرەنجام دەرجوونى فیرەهون و كۆمەلەكەى، لەو نازو نىعمەتەى تىیدا بوون و، بوونى بە میرات بۆ گەلى ئیسرائیل:

خو دهفه رموى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٧﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَهُمْ لَنَا لَعَابِطُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَازِقُونَ ﴿٦٠﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٦١﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٦٢﴾ كَذَلِكَ وَأَوْزَيْنَهَا بِقِيٍّ إِمْرًا بِلَ ﴿٦٣﴾﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانه، لە نۆ برکەدا:

١- ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ (و) لێره دا بۆ بادانەوه (عطف) یه: روشمان بۆ لای موسا کرد كە شەووپۆ بەبەندەكانم بكە، بەندەكان یان: گەلى بەنوو ئیسرائیل،

ئىجا بۆچى شەپوڤيان پى بكات؟

٢- ﴿إِلَيْكُمْ مُّتَّبِعُونَ﴾، بەدلتیایى ئێوه پاوه دوونراو دەبن، واتە: بەدواتان دەكهون،

دیاره دواى ماوه یەكی زۆر كە موسا ﷺ لەگەڵ فیرەهون و دارو دەستەكەیدا خەرىك بووه، بەلام هەر نەهاتوونە ژێربار، خوا ﷻ سەرەنجام وەحیی بۆ موسا ناردوه، كە: بەندەكانم، بەنوو ئیسرائیل دەرباز بكە لەدەستى فیرەهون و بپۆن، وریاش بن ئەوان بەدواتان دەكهون و پاوه دووتان دەنتین، ئەوهش بۆ ئەوهى دواى كە موسا ﷺ توشى هەلوێستێك نەبى، چاوه پړوان نەكراو بى، پێشنى خوا ناگادارى دەكاتەوه، كە فیرەهونییەكان بە دواتان دەكهون.

(۳) - ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ ئىنجا فىرعهون بەشاراندا كۆكەرەوھەكانى ناردن، (مَدَائِن) كۆى (مَدِينَة) يە، (حَاشِرِينَ) كۆى (حَاشِر) ە، فىرعهون جارچىي كۆكەرەوھى ناردن بەشاراندا، چۈنكى ئەو كاتە وەك خاوەنى (التحرير والتنوير) دەلن: مېصر چواردە شارى قەرەبالەغى لىبوون.

ئىنجا ئايا جارچىيەكان چى بە خەلك بلىن؟

(۴) - ﴿إِنَّ هَؤُلَاءَ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾، ئا ئەمانە كۆمەللىكى دابىر دابىرى كەمن، يانى: ئەو خەللىكى لەبەردەستى تىمە پايدانكردوھو دەيانەوئى رابىكەن، خەللىكە كۆ بىكەنەوھو جاربان بەتتودا بدەن: كە ئەوانە كۆمەللىكى پىچرىچىرى كەمن، (شِرْذِمَة) دەلن: (الطَائِفَةُ: الْقَلِيلَةُ مِنَ النَّاسِ) خەللىكى كەم، ھەندى كوتتويانە: (شِرْذِمَة) كە كۆيەكەي (شَرَاذِم) يانى: خەللىكى دابىر دابىرى پەراگەندە، يانى: كەمىشن و پەراگەندە دابىر دابىرىشن.

(۵) - ﴿وَلَهُمْ لَأَعَاظُونَ﴾، بەراستى ئەوانە بۆ تىمە زۆر تووپەكەرو پەستكەرن، تىمەيان زۆر پەستكردوھ، (عَاظَ: إِسْمُ فَاعِلٍ، مِنْ غَاظَ)، الَّذِي هُوَ بِمَعْنَى أَغَاظَهُ أَي: جَعَلَهُ ذَا غَيْظٍ)، واتە: واىكرد زۆر (غَيْظٌ) بىچىتە دل، (غَيْظٌ) يش (أَشَدُّ الْغَضَبِ) زۆر تووپە بوون، يانى: ئەوانە تىمەيان زۆر نارەھەتكردوھ.

(۶) - ﴿وَلَنَا جَمِيعٌ حِزْبُونَ﴾، تىمەش تۆكەمەين و پىكەوھەين و زۆرىش و رىبايىن و زۆرىش ئامادەين، خاوەنى ھەموو پىداويستىيەكى جەنگىن، بۆيە با بەدوايان بىكەوين و نەھىلەين بىرۇن.

(۷) - ﴿فَأَحْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، [خوادەھەرموئى: تىمە ئەوانمان، (فىرعهون و دارو دەستەكەي و سوپايەكەيمان] لە نىو ئەو باخ و بىستان و كانىي و سەرچاوانە كە تىيان دا بوون، دەرمان كردن، ديارە لەوئى باخى دار خورماو سەرچاوەو بىرو كارىزبان، سازكردوون.

(۸) - ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ﴾، [(الْكُنُوزُ: الْأَمْوَالُ الْمَدْحَرَةُ)] ھەرودھا فىرعهونىيەكان زۆر خەنزەھو سەرودت و سامانى لە سەرتك كەلەكە بوو و، جىكاو رىنگايەكى زۆر چاكيان

هەبوو، (الْكَرِيمُ: الْكَفِيسُ مِنْ نَوَعِهِ)، (كریم) ھەر شتێك كە لە جوۆرى خویدا زۆر باش بێ، شوونی نیشته جێ بوونی زۆر باش و، پڕ نازو نىعمەتیان ھەبوو، ئىمە لەو ھەمووی، ۋەدەرمان نان.

۹- ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ئاوا ھەر بەو شىو ھە (كە دەبێ ھەر تەشبیھ بەكرى بەخۆیەو، ئەو ھەندە بە ھەجایی دەرمان كردن) ۋەدەرمانە میراتی بەنوو ئىسرائیل، ھەلبەتە بەنوو ئىسرائیل دواى نەچوونەو ھە بۆ مىسر، ھەر چەندە ھەندىك لە زانايان ۋايانگوتو، بەلام يانی: ئەو ھى فیرعەونیەكان بەجێیان ھىشت، شىو ھى ئەو ھەمان كرد بە میرات و دامان بە بەنوو ئىسرائیل، ۋەك مولكى خوێان لە فەلەستین و شام.

مەسەلەى ھوتەم:

لېك ۋەدەركەوتنى گەلى مووسا و ئىبراھىم سوپاى فېرەھون و، ترس پېنەشتى گەلى مووسا، دۇنيا بوونى مووسا و ئىبراھىم لى پېنەشتى خوا بۇيان و، دواتر گۇچان لېدانى مووسا و ئىبراھىم لىدەر ياكەو، شەق بوونى دەر يابو، دەر باز بوونى گەلى مووسا، نەقرو بوونى فېرەھون و سوپاى گەلى:

خوا دەفەر موى: ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ شَرْقِيَّ﴾ (۱) ﴿فَلَمَّا تَرَا الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُورُونَ﴾ (۲) ﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ (۳) ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (۴) ﴿وَأَرْزَلْنَا نَمُ الْآخَرِينَ﴾ (۵) ﴿وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾ (۶) ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾ (۷) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۸) ﴿وَلَنْ رَبِّكَ لَمَوْ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (۹).

شېكردنەھوى ئەو ئايەتەنە، لى يازدە بىرگەدا:

(۱) ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ شَرْقِيَّ﴾ تىنجا دەمەو خۆرەھلەت بەدوایان كەوتن، واتە: بەدوایان كەوتن و پېشىيان گەشتن، چونكە زۆر لىيان نىزىك بوون، (تبع) يانى: بەدوای كەوت، بەلەم (اتبع) يانى: دواى كەوت و پېشىگەشت، لەبەر ئەھوى زۆر لىيان نىزىك بوون، ۋەك پېنان گەشتن، وابوۋە، (شَرْقِيَّ) يانى: دەمەو خۆرەھلەت، ھەندىكىش كوتوۋپانە: (شَرْقِيَّ) يانى: لەلای رۆژھەلەت، چونكە مووسا ئەوان رۆۋە دەشتى سىناو بەرھە دەر يابى سوور پۇشتوون، يانى: بەرھە لای رۆژھەلەت پۇشتوون.

(۲) ﴿فَلَمَّا تَرَا الْجَمْعَانِ﴾، كاتتى دوو كۆمەلەكە لېك ۋەدەر كەوتن: ئەو سوپاى فېرەھون، ئەھەش مووسا گەلەكەى بەدەست بەتالىي دەرۋن، بە پياۋو ئافرەت و مندال و ھەموو شىكەكە، لېك ۋەدەر كەوتن، (الْقَائِي: تفاعل لَأنَّه حَاصِلٌ مِنَ الْجَانِبَيْنِ) (تراءى) (تفاعل) لى رۆيە(دەۋە، يانى: لېك ۋەدەر كەوتن و، ھەر كامىكىيان ئەھوى دىكە يانى بىنى.

(۳) - ﴿ قَالَ أَصْحَبْ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُورُونَ ﴾، هاوہ لانی موسا (کہ لہ کہی) گوتیان: تیمہ گیراین، تیمہ دہ مانگہنتی، (إِنَّا لَمَلْعَقُونَ) یانی: تیمہ پینگہ یشتووانین.

(۴) - ﴿ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴾، (موسا) فہ رموی: نہ خیر، من پہ روہ ردگارم لہ گہ لم دایہ و پینماییم دہ کات، (كَلَّا: الْكَلِمَةُ رَدٌّ، رَدَّعَ يَه مُوسَى ظَنَّهُمْ) (کلا) بہرچہ رچدانہ وہی گومانہ کہی نہوانہ، نہ خیر، ہہرگیز وانہ، چونکہ پہ روہ ردگارم لہ گہ لم دایہ، پینگام پیشان دہ دات، چی بکہم؟

(۵) - ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِمِصْرَاكَ الْبَحْرَ ﴾، نجا سروشمان کرد بو لای موسا، کہ بہ گؤچانہ کہت لہ دہریاکہ بدہ، واتہ: دہریای سور، کہ نہو کاتہ (بعر القلم) ی پینگوتراوہ.

(۶) - ﴿ فَأَنفَلَقَ فَمَا كَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴾، یہ کسہر دہریاکہ شق بو، نجا ہہر پارچہ یہ کہ لہ دہریاکہ، و ہک چیاہ کی مہزن دہرکہوت.

(فِرْقٍ) (یانی: (الجزء المرفوق منه) نہو پارچہ یہی کہ لیتی جیا بو تہوہ، (الطود) یش یانی: (الجبَل)، و ہک چیاہ مہزن، زانایان دہ لیتن: دہریاہ کہ بو تہ دوازہ (۱۲) دالآن، نہ کہ ہہر یہ ک دالآن بت، بہ لکو لہ دوازہ شویتنہوہ قلیشاوہ و بوو تہ دوازہ دالآن، بو تہوہی دوازہ ہؤزہ کہی بہ نوو ئیسرا ئیل پینان دا برؤن.

(۷) - ﴿ وَأَنزَلْنَا نَمُومَ الْآخَرِينَ ﴾، دواپی تہوانی دیکہ شمان و ہنیزیک خستن، واتہ: فیرعون و سوپاہہ کہی.

(۸) - ﴿ وَأَوْحَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴾، دواپی موسا و تہوانہی لہ گہ لیدا بوون، تیکر ایامان دہرباز کردن.

(۹) - ﴿ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴾، دواپی تہوانی دیکہ مان خنکاندو نغرومان کردن، دواپی تہوہی دواکہ سی کؤمہ لی موسا الطیخ لہ دہریاہ کہ دہرچوون و، دواکہ سی سوپاہہ کہی فیرعونیش ہاتنہ تئو نہو دالآنانہوہ، دہریا و تک کہوتہوہ.

ئىنجا خۇا ﷻ دەفەرمۇي:

۱۰- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بە راستىي لەو ەدا بەلگەيەكى مەزن ەەيە، بەلەم زۆربەيان بېروادار نىن، زۆربەي ئەو خەلگەي پۇڭگارى پىغەمبەري خۇا، يان مۇوقابەتتەي بەگشتىي.

۱۱- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دۇنيايەو ەش بەس پەورەدگار ت زۆر زالى بالادەستى بەبەزەيە.

واتە: ئەو ەلگەيە لەسەر راستىي خۇا بەيەكگرتن و، راستىي پىغەمبەرايەتتەي، خۇاش زالىي بالادەستە لە بەرامبەر دۇرئمان و ناحەزانى داو، مېھرەبان و بە بەزدىشە بەرانبەر بە دۇستەكانى.

با كۇتايى ئەم دەرەسمان بەبەسەرھاتىك بىتتىن كە (القرطبي) لە تەفسىرەكەي خۇي (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) دا، ەيتاويەق:

قەيسى كوپرى ەججەج گۇتوويەتتەي: كاتتىك مىسېر ئازاد دەكرى، خەلگەكەي دىنە لاي ەمەري كوپرى عاص، ئەو دەبىتە والىي مىسېر، كاتتىك مانكى (بەئونە) دى، لە مانگەكانى قىيتىيەكان كە سالىان پى ئەزماركردوون، پىي دەلتن: نەي سەرۇك! ئەم پووبارى نىلەي تىمە، عادەتتىكى ەيە كە ەەتا تىمە ئەو ەپچاۋ نەكەين، ناۋى نىل ەەئناستى و بەرز نايىتەو، ئەويش دەلتى: چىيە؟

دەلتن: كاتتىك كە دوازە شەو تىدەپەن لەم مانكى (بەئونە) دەبىن تىمە بىتتىن كچىكى گەنج لە مالى بابى بى، باب و دايكى رازى بكەين، پارەيان بەدەبىن و پارەيان بكەين، ئىنجا بىتتىن ئەو كچە پرازىتەو ە بە جوانترىن خىش و باشتىن پۇشاكى لەبەر بكەين، دوايى بە زىندوويى فرىي بەدەبەنەو نىو پووبارى نىلەو، بۇ ئەو ەي ئەو پووبارە قەناعەتتەي بىت و بۇمان ەەلتى!

عەمرى كۆرى عاص دەلتى: ئەوھ لە ئىسلامدا ناگونجى، ئىسلام ئەو شتانەي
پېش خۆى دەسپېتەوھ، دوايى عەمرى كۆرى عاص نامەيەك دەنووسى بۆ
عومەرى كۆرى خوتتاب خوا لىي پازى بى و ناگادارى دەكاتەوھ.

عومەر كە خەلىفەي مەسولمانانە دەلتى: شىكى چاكت كىردوھ، ئەوھت
نەكىردوھ، ئەمە عادەتتىكى نەفامىيە، دوايى عومەرى كۆرى خەتتاب خوا لىي
پازى بى، نامەيەك دەنووسى بەم شىوھە:

{مَنْ عَبَدَ اللَّهَ عَمَرَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى بَيْتِ أَهْلِ مِصْرَ، أَمَّا بَعْدُ ... فَإِنَّكَ إِنْ كُنْتَ
إِنَّمَا تَجْرِي مِنْ قَبْلِكَ، فَلَا تَجْرُ، وَإِنْ كَانَ اللَّهُ الْوَاحِدَ الْقَهَّارَ هُوَ الَّذِي يُجْرِيكَ، فَتَسْأَلُ
اللَّهُ أَنْ يُجْرِيكَ}.

واتە: لە بەندەي خوا فەرماندەي بىروادارانەوھ عومەر بۆ ڕووبارى نىل! دواي
ستابىشى خوا، ئەگەر بۆ خۆت تاكو تىستا رۆىشتووى، ئەوھ مەرۆ، بەلام ئەگەر
خوای تاكى ملېئىكەچكەر تۆي ڕواندوھ، ئەوھ داوا لە خوای تاكى مل پىكەچكەر
دەكەين، بىرۆئىتى.

پىي دەلتى: كاغەزەكە فرى بدەنە نىو ڕووبارى نىلەوھ، ئىجا كە نامەكەيان
فرىدايە نىو ڕووبارى نىل، ڕووبارى نىل ھەلسا، ئەو عادەتەش كە لە مىسەر باو
بوو، ئەو عادەتە نەفامىيەش خەلكەكە لىي دەرباز بوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسى سۆيەم ❖

بیتاسه ی لہم دہرسه

نہم دہرسه مان نایه ته کانی: (۶۹ - ۱۰۴) ده گریته خوئی، لهو سی و شهش (۳۶) نایه ته دا، بیست و یهک (۲۱) نایه تیان نایه تن به گوشه یهک له به سه رها تی ئیبراھیم علیه السلام و پازده (۱۵) نایه تیشیان باسی سه رهنجامی پر خترو خوشیی پاریزکاران به کورتیی و، به درتیزیش باسی سه رهنجامی شوومی بیروایان و هاوبهش بوخوا دانه رانن، که له پوژی دوا ییدا زور ژیان دهنه وه، به لام بنی سوود ده بنی.

﴿وَأَنذَرْتُ عَلَيْهِمْ نَارَ الْإِزْهِيمِ﴾ (۳۶) إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا وَقَوْمِي مَا تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَنْكُمِ ﴿۳۸﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ ﴿۳۹﴾ أَوْ يَنفَعُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿۴۰﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿۴۱﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۴۲﴾ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿۴۳﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۴﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿۴۵﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۴۶﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿۴۷﴾ وَالَّذِي يُسَيِّئُ تُمَسِّحُهُ بِتُحْيِينِ ﴿۴۸﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿۴۹﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْجَفْظَ بِالْأَعْدَاءِ ﴿۵۰﴾ وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿۵۱﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿۵۲﴾ وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۵۳﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ ﴿۵۴﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۵۵﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۵۶﴾ وَأَرْسَلْنَا الْجَنَّةَ لِنُؤْتِيَ السُّعْيِينَ ﴿۵۷﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۵۸﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۵۹﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۰﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۱﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۲﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۳﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۴﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۵﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۶﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۷﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۸﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۶۹﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۰﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۱﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۲﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۳﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۴﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۵﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۶﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۷﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۸﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۷۹﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۰﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۱﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۲﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۳﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۴﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۵﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۶﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۷﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۸﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۸۹﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۰﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۱﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۲﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۳﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۴﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۵﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۶﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۷﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۸﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۹۹﴾ وَنُؤْتِيهِمُ الْخَبْرَ لَمَّا هُمْ فِيهَا مُكْتَبُونَ ﴿۱۰۰﴾

إِلَيْسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَأْتُوهُنَّ مِنْ كُلِّ صُلْبٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾
إِذْ تُسَوِّىكُمْ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا
صَديقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ قَالُوا أَنْ لَنَا كَرَّةٌ ﴿١٠٢﴾ فَنُكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَنْ رَيْكَ هُوَ الْمُعِزُّ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

مانای دهقو دهقی نابه تهکان

ههروهها ههوالی (بهسه رها تی) نیبراهیمیان بهسهردا بخوتنهوه ﴿٩٥﴾ کاتیک
به بابی و گه له که ی گوت: نهوه چیه (له جیاتی خوا) دهپه رستی؟ ﴿٩٦﴾ گوتیان:
بتانیک دهپه رستین، پوژتی به دهم په رستنهوه له گه لیانین ﴿٩٧﴾ (نیبراهیم) گوتی:
نایا کاتیک (لینان) دهپارتنهوه، ده بیستی؟ ﴿٩٨﴾ یان نایا سوودتان پی ده گه بهنن؟
یان زیانتان لیده ده؟ ﴿٩٩﴾ گوتیان: به لکو (به لگه مان هه ره وه یه که) باب
و باپیرانمان دیوه، هه ر وایان کردوه ﴿١٠٠﴾ (نیبراهیم) گوتی: نهو (شت) انه تان
دیوه که دهپانه رستی ﴿١٠١﴾ خوتان و باب و باپیرانی پتسووتان ﴿١٠٢﴾ بیگومان
نهوانه (هه موویان) دوژمنن، جگه له پهروه ردگاری جیهانیانن ﴿١٠٣﴾ نهو که سه ی
وه دیویناوم، هه ر نهویش ریتماییم دهکات ﴿١٠٤﴾ ههروهها بهس نهو خواردن و
خواردنه وه پنده دات ﴿١٠٥﴾ کاتیکش نه خوش بم، بهس نهو چاکم دهکاتهوه ﴿١٠٦﴾
ههروهها نهو که سه ی ده ممرتنن، دواپی زیندووم دهکاتهوه ﴿١٠٧﴾ ههروهها نهو
که سه ی به تمام پوژتی سزاو پاداشت له گونا هه کم بیووری ﴿١٠٨﴾ پهروه ردگارم!
حیکمه تم پی به خشه و، به چاگانهوه په یوه ستم بکه ﴿١٠٩﴾ ناوبانگی باشیشم
به نیو نهوانی دیکه دا بلاو بکه وهو ﴿١١٠﴾ له میراگرانن به هشتی پر له نازو
نیعمه تم بگپهرو ﴿١١١﴾ له بابیشم بیووره، بیگومان نهو له گومرایان بوو ﴿١١٢﴾
پوژتی که (مروقه کانیش) زیندوو ده کرتنهوه، شه رمه زارم مه که ﴿١١٣﴾ نهو پوژه که

نه سامان و نه کوران سوود ناکه یه نن (به خواه نه کانپان) ﴿۸۸﴾ مه گهر که سیک به دلنکی ساغه وه هاتیتته خزمهت خوا ﴿۸۹﴾ (نه و روزه که جگه له دلی ساغ دادی که س نادات) به هه شتیش بۆ پارێزکاران نیزیک خرایه وه و ﴿۹۰﴾ دۆزه خیش پێشانی بێمرادان دراو ﴿۹۱﴾ پێیان گوترا: کوان نه و (شت) انه ی ﴿۹۲﴾ جگه له خوا ده تانپه رستن؟ ئایا سه رتان ده خه ن، یان (لانی که م) خۆیان سه رده خه ن؟ ﴿۹۳﴾ ئیدی نه وان (په رسته راوه کان و په رسته ره) بێ مراده کان، هه موویان له ویدا به سه ریکدا که وتن ﴿۹۴﴾ هه روه ها تیکرای سه ربازه کانی ئیبلیسیش ﴿۹۵﴾ ننجا له کاتیکدا که پتکه وه ده مه قاتیان بوو ﴿۹۶﴾ گوتیان: به خوا تیمه له گومرایه کی ناشکراو پروون دا بووین ﴿۹۷﴾ کاتیک ئیوه مان له گه ل په روه ردگاری جیهانیاندا به کسان ده کرد ﴿۹۸﴾ ته نیا تاوانبارانیش تیمه یان سه رگه ردان کرد ﴿۹۹﴾ (تستاش) هیچ که سمان نیه له تکاراران (تکامان بۆ بکات) ﴿۱۰۰﴾ هه روه ها هیچ براده رتکی دلسۆزو به په رووشی شمان نیه ﴿۱۰۱﴾ خۆزگه جارێک (ده رفه ت) مان هه بووایه، تا کو له برواداران بین ﴿۱۰۲﴾ بێگومان له وه دا نیشانه یه کی مه زن هه یه، به لام زۆربه یان بروادار نین ﴿۱۰۳﴾ به دلنایی ته نیا په روه ردگاریشت زالی میهره بانه ﴿۱۰۴﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(فَنَظَّلُ): ده‌گووتری: (ظَلَّتْ وَظَلَّتْ: يَحْذِفُ إِحْدَى الْأَمْنَيْنِ، يُعَبِّرُ بِهِ عَمَّا يُفَعَّلُ بِالْأَنْهَارِ) (ظَلَّ يَظُلُّ) ده‌گونمێ بَلَّيْ: (ظَلَّلْتُ) (و ظَلَّلْتُ) به‌کێ له (لام) ده‌کانی لایبری، (ظَلَّ) ته‌عبیری پێ ده‌کری له‌و کرده‌وه‌یه‌ی که به‌ پوژۆی ده‌کری، هه‌روه‌ک (بَاتَ) ته‌عبیری پێ ده‌کری، له‌و کرده‌وانه‌ی که به‌شه‌و ده‌کری.

(عَنْكَيْنِ): (الْعُكُوفُ: الْإِقْبَالُ عَلَى الشَّيْءِ، وَمَلَاَزَمَتُهُ عَلَى سَبِيلِ التَّعْظِيمِ لَهُ، وَالْإِغْتِكَافُ فِي الشَّرْعِ: الْإِخْتِبَاشُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى سَبِيلِ الْقُرْبَةِ)، (عُكُوفٌ) بریتیه له‌وه که ئینسان روو بکاته شتێک و له‌گه‌ڵیبی به‌شی‌وه‌ی به‌مه‌زنکرتن، (إِعْتِكَافٌ) له زاراوه‌ی شه‌رعا بریتیه له‌ مانه‌وه له: مژگه‌وت به‌ مه‌به‌ستی له‌خوا نزیک بوونه‌وه.

(حُكْمًا): (الْحُكْمُ وَالْحُكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، (حُكْمٌ) لێرده‌ا مه‌به‌ست پێی حیکمه‌ته، مه‌به‌ست ته‌وه‌یه که ئینسان حه‌ق بپێکێ له‌ پووی زانیاری و، له‌ پووی کرده‌وه‌یه‌وه، یان: به‌ قسه‌و به‌ کرده‌وه هه‌ق بپێکێ.

(لِسَانَ صِدْقٍ): یانی: زمانی راستیی (وَيُعَبِّرُ عَنْ كُلِّ فِعْلٍ فَأَصْلُ ظَاهِرًا وَبَاطِنًا، بِالْصُّنْقِ)، به‌لام لێرده‌ا (صدق) ته‌عبیری پێ ده‌کری له‌ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاک، که به‌ پووله‌ت و به‌ په‌نه‌ان چاک بێ.

(سَلِيمٌ): (أَيُّ مُتَعَرِّضٍ مِنَ الْأَقَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ) (سليم) ته‌وه‌یه پووت بێ و دووربێ له‌ هه‌موو ده‌رده‌ پووله‌تیی و په‌نه‌انه‌کان، دَلِيكَ که نه‌خو‌شیی پووله‌تیی و په‌نه‌انی تیدا نه‌بێ، به‌ کوردیش ده‌لێن: ساغ و سه‌لیم.

(لِلْغَاوِينَ): (الغَاوِينَ) کۆی (غَاوِي) به‌ که له (غَيِّ) وه‌هه‌واته‌وه، (الغَيِّ: جَهْلٌ مِنْ اغْتِقَادٍ قَاسِدٍ، (غِي) نه‌زانییه‌که له‌ بڕوا پێ بوونیکێ خراپه‌وه‌ بێ، (راغب

الأصفهاني) وای لیکداوئەتەو، بەلام هەر (راغب) مانایەکی دیکەشی لیگرتو، دەلێ: (غَوَى: فَسَدَ عَيْشُهُ) ژیاڵی تیکچوو، (غَوَى، أَيْ: خَابَ) واتە: بەدبەخت بوو، بێمراد بوو، کە من پێم وایە زیاتر ئەمە مەبەستی (غَيَّ) یە، چونکە (ضَلَّالٌ) بریتیه له گومپایی، بەلام (غَيَّ) بریتیه له دەرەنجامی گومپایی، هەرۆک (هُدَايَة) بریتیه له پێنمایی و بەپێزانین، بەلام (رُشِد) برتیه له دەرەنجامی هیدایەت، کەستیک کە هیدایەت دەدرێ، سەرپاست دەبێ و، کەستیک کە گومرا بێ، بەدبەخت و پەشیمان دەبێ.

(فَكُنْ كَيُّوْا): یانی: بەسەرێکدا کهوتن، (الْكِبُّ: إِسْقَاطُ الشَّيْءِ عَلَى وَجْهِهِ، وَالْكُنْبَةُ: تَدْهُوْرُ الشَّيْءِ فِي هُوَّةٍ، كِبٌ وَكُنْبٌ، نَحْوُ: كَفَّ وَكَفَّكَفَ)، (كَب) بەردانهوهی شتیكه له سەر رووی، (كُنْبَةُ) وهك ئەوهیه شتیک بکهوێته چالیکهوه به سەر بهك دا برمێ، تنجا (كَب عَلَى وَجْهِهِ) یانی به سەر رووی دا خرا، وهك (كَفَّ) یانی: وازی هێنا، له (كَفَّكَفَ) دێ، یانی: وازهێنان، (كَب) یش یانی: له بهو روو کهوتن.

(حَمِيم): (الماءُ الشَّدِيدُ الحَرَارَةُ، وهو القَرِيبُ المُشْفِئُ)، (حمیم) ههم به ناوی زۆر کهرمی داغکراو دهگوترێ، ههم به خزم و نزیکي دلسۆزو به پهروش دهگوترێ، بۆیه گوتراوه: (العَامَةُ وَالْعَامَةُ) یانی: کهسانی زۆر نزیك و دلسۆز، (عامَة) ش یانی: خهڵك به گشتی.

(كَرَّةٌ): (الْكُرَّةُ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ) واتە: بادانهوه بۆ شتیک، گهراڤانهوه بۆ شتیک، (والْكُرَّةُ: الْمَرَّةُ) یانی: جارێک گهراڤانهوه بۆ شتیک له (گَرَّ) هوه هاتوه، واتە: بادانهوه.

مانای گشتی نهم نایه تانه

ئیمه به تیرو تهسه لی توژیته وه مان له بارهی ئیبراهیمه وه الکاف کردوه، له کاتی تهفسیر کردنی نایه ته کانی: (۴۱-۳۵) له سوورەتی (إبراهیم) دا.

وهك زور جار گوتوو مانه: له سوورەتیکدا به سه رهاتی پیغه مبه رتک دینین، که نهو سوورەته به ناوی نه وه وه ناو نرا بئ، وهك: سوورەتی (یونس)، سوورەتی (إبراهیم) سوورەتی (الصجر) به سه رهاتی صالح، سوورەتی (یوسف)، سوورەتی (هود) به سه رهاتی هوودمان تیدا هیناوه، جاری واش ههیه که زیاتر له به سه رهاتی پیغه مبه رتک له سوورەتیکدا ده هتینین، نه گهر له ویدا زیاتر به گونجاومان زانیئ، تنجا به سه رهاتی (ئیبراهیم) مان الکاف به ته فصیل له سوورەتی (إبراهیم) دا هیناوه، بۆیه لیره به خیرایی به سه ریدا ده رۆین.

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ نَبَأَ إِبرَاهِيمَ﴾ هه وائی ئیبراهیمیان به سه ردا بخوژنه وه، واته: هه وائی به سه رهاتی ئیبراهیم به سه ر که له که تدا، به سه ر خه لکه که تدا بخوژنه وه نهی موحه ممه د ﷺ! هه روه ها دواي نه ویش، نهی هه ر که سیک که له پتی موحه ممه ده وه ﷺ ده روا، به رتیازی نه ودا ده روا، له گه ل کۆمه لگای خۆی و ده ور به ری خۆیدا خه ریک ده بئ، که به ره و هیدا یه تی خواو، به ره و راسته شه قامی خویان بیتئ! به سه رهاتی ئیبراهیمیان به سه ردا بخوژنه:

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ﴾، کاتیک که به بابی و به گه له که ی خۆی گوت: چی ده په رستن؟ یانی: نه وه ی تیه ده په رستن چییه؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عِزًّا﴾ ئیبراهیم ﷺ بینویه تی بتان ده په رستن، به لَم و یستوو یه تی له زمانی خویانه وه بیانگری، وهك عه ره ب ده لئین: (أَدِينُكَ مِنْ فَمُكَ) به زاری خۆت ده تگرم! با بۆ خویان دانی پندا بیتن که بتان ده په رستن، ﴿قَالُوا

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عُنُقِينَ ﴿١﴾ گوئیان: تیمه چند بتانیک دهپرستین که به درزیایی پوژی لهلایان دهمنتینهوه (بهمهزنیان دهگرین و لییان دهپارینهوه!!)

﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَ إِذْ تَدْعُونَ﴾، ئیبراهیم عليه السلام فرمووی: ئایا کاتیک لییان دهپارینهوه، گوئیان لیئانه؟ یانی: (تَدْعُونَهُمْ) بان (تَدْعُونَهَا)، ئایا کاتیک لییان دهپارینهوه، گوئیستان دهبن؟ ﴿أَوْ يَبْغُمُوكُمْ أَوْ يَصُرون﴾ ﴿٢﴾ یان ئایا سوودتان پی دهگهپهنن، یان زیانتان لیدهدهن، نهگهر لیئان رازی بن، سوودتان پی دهگهپهنن، یان نهگهر لیئان تووږه بن، بهخه یالی غوتان، زیانتان لیدهدهن؟

﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ ناکرئی بلین: پارانوهمان دهبیست، یان سوودمان پتدهگهپهنن و زیانمان لیدهدهن، بویه گوتوویمان: بهلکو بهلکهمان نهوهیه که تیمه باب و باپیرانمان وا بینوه، وایان کردوه، تیمهش وهك نهوان دهکین، وهك چوون مهر سهر له دواي یهك دهنی، نهگهر مهړیکیان له شاخ هه لدری، مهرهکانی دیکهش هه موویان به دوايدا هه لدهدرین، نهوانی دیکه بیر ناکه نهوه: نهو مهره هه لدری، با تیمه هه لدهدرین و راوهستین!!

جاری وایه مهر له شاخی دهچی، سنی سه، چوارسه د سهر مهر، پتکهوه هه لدهدری له چیا، خه لک و جه ماوهری واهیه له سهر مهزه بی مهره، له سهر مهزه بی بزنه، له سهر مهزه بی ناژده له، مروژ نهگهر هیدایه تی خوا له فریای نهیه ت، خراپ به سهر خوئی دینتی، دهچیته سهر مهزه بی ناژده و مهر و بز و کاگه، ئنجا نهو کاته شوانیک ههر ده بی به پتش خوئیاندات، گاوانیک ههر ده بی لییان خوږی، به لام نهگهر بهنده ی خوابن، مروژ دهبن، پرتو حورمه تی خویان ده زانن، بویه ئیستا گه لی ئیبراهیم، دواي نهوه ی ئیبراهیم عليه السلام ناچار یان دهکات بیتنه گوو دان به حهقیقه تدا بیتن، که ئایا نهوانه گوئیان له پارانوه ی تیه ده بی؟ ئایا سوودتان پی دهگهپهنن؟ ئایا زیانتان لیدهدهن؟ ناتوانن بلین: به لی، ده لین: بهلکو بهلکهمان نهوهیه که باب و باپیرانمان ههر وایان کردوه.

﴿ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴾، ئىبراھىم عليه السلام ۋە رەسۇلۇ: ئەوانەتان بىنئون كە ئىئو ۋە يانپەرست، ﴿ أُنْتُمْ وَمَا بَاؤُكُمْ إِلَّا دَمُونُ ﴾، خۇتان ۋە باب ۋە باپىرانى پىشۋوتان، ﴿ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَجُلًا الْعِلْمِينَ ﴾، بەدلىيائى ئەوانە ھەموويان دۈژمنى بۇمن، جگە لە پەرۋەردگارى جىھانىيان، واتە: رەقەم لىئانە، چۈنكى ئىئو بە ھۆى ئەوانە ھەلخەلەتاون، ئەگەرنا ئەوانە بەس پەيكەرەن، مەن رەقەم لىئانە، كە بوونە ھۆى گومرايى ئىئو، مەن ئەنيان پەرۋەردگارى جىھانىيان دۈژمنە، ئەوانى دىكە ھەموويان دۈژمنەن.

ئىنجا دوايى پەرۋەردگارى جىھانىيان پىئاسە دەكات، چەند سىفەتتىكى خوا ھەلەدەت، دەفەرەمۇي:

﴿ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴾، ئەو زاتەى مەنى ھىئاۋەتە دى ۋ، ھەر ئەۋىش پىئىمىم دەكات ۋ، پىم پىشان دەدات، ﴿ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴾، ئەو كەسەش كە تەنيا ئەو خوارەنم پى دەداۋ خوارەنەۋەشم پى دەدات، ﴿ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴾، كاتىكىش نەخۇش بىم، بەس ئەو چاكەم دەكات، نەخۇشەكەى پال داۋەتە لای خۆى ۋ، چارەسەرەكەى پال داۋەتە لای خوا، چۈنكى بەزۇرىى واىە مەرۇف بە ھۆى كەمتەرەمىى خۆيەۋە، لە پۇۋى تەندروستىيەۋە نەخۇش دەبى، ئەگەر نەخۇش كەۋىم خوا چاكەم دەكاتەۋە، بەلى پەنگە بە ھۆى دەرمان ۋ چارەسەرەكەۋە چاك بېتەۋەۋە پزىشك چاكى بكتەۋە، كە ئەۋە دەبىتە ھۆكار، بەلام ئەۋەى شىفایەكە دەھىننى خوايە، جارى واىە سەد پزىشك لە نەخۇشەك كۆدەبنەۋە، بۆشيان چاك ناپىتەۋە، چۈنكى خوا مۆلەتلى لەسەر نىە، جارى واش ھەبە بەبى پزىشكىش مەرۇف دەگونجى چاك بېتەۋە، كەۋاتە: چاككەرەۋەكە خوايە عليه السلام، بەلام ئەوانى دىكە ھۆكارەن، جارى واىە كارىگەرەيان دەبى ۋ، جارى واش ھەبە پەرچىك دىتە پى بەردەم ھۆكارەكان، كارىگەرەيەكەيان بەتال دەكاتەۋە.

﴿وَالَّذِي يُبَيِّنُ ثَمَّ يَحْيِي﴾، ھەروھەھا پەرۋەردگارم ئەو كەسەيە كە دەمەرمەننى و، زىندووم دەكاتەو، ﴿وَالَّذِي أَلَمَعَ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾، ديسان پەرۋەردگارم ئەو زاتەيە، ئومىدەم وايە كە لە پۇژى سزاو پاداشتدا لە ھەلەو كەم و كۆپيەكەم بىوورى.

نايا كەم و كۆپيەكەي ئىبراھىم عليه السلام چى بوو؟ پىغەمبەران ھەمىشە لە بەرانبەر خۆاي پەرۋەردگارد، خۇيان پى كەمتەرخەم و گوناھبارو، پىويست بەو بوو، خوا لىيان بىوورى و چاوپۆشيان لى بكات، نەك وەك خەلكى دىكە بە مستە ئاوتىك بەكونە مەلە، بەدوو پكات نوئى، ھەوايەك بچىتە كەللەيان! پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) زانويانە خوا تعالى چ پاىو مەقامىكى بەرزى بى وئەي ھەيە، بۆيە ھەرچى كەدوويانە لە خواپەرستىي و دىندارىي و چاكە، ھەر پىيان كەم بوو، خۇيان پى گوناھبارو كەمتەرخەم بوو لە بەرانبەر خوادا تعالى.

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالصَّلَاحِ﴾، پەرۋەردگارم! ھىكمەتم پى بدەو بە چاكانەو پەيوەستم بىكە، مەخە رىزى چاكانەو، ﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾، ھەروھەا زمانى چاكم، ئاوبانگى چاكم لەنىو ئەوانى دىكەدا بۆ بۆلۆبكەو.

ئەو دوعايەي ئىبراھىم عليه السلام تەماشا بىكەن، چۆن قىوول بوو! ھەموو خاوەن ئايىن و كىتبە ئاسمانىيەكان، لەسەر ئىبراھىم يەك دەنگن، ھەر لە صابىنەو بەگرە، تاكو جوولەكەكان، نەصرانىيەكان، مسولمانانان، ئەوانەي پۆژھەلاتى ناسيا، مەجووسىيەكان، گرنگ ئەوئەيە ھەموو ئەوانەي خۇيان پالداوئە لای خوا تعالى و لای كىتبە ئاسمانىيەكان، ھەموويان رىزيان بۆ ئىبراھىم عليه السلام ھەيەو، ئەو دوعايەي ئىبراھىم زۆر چاك لە واقعدا بەرجەستە بوو.

چونكە ﴿لِسَانَ صِدْقٍ﴾، يانى: مەدح و سەناو پىتھەلاگوتن، ئىجا نايا ئىبراھىم بۆچى ئەو دوعايەي كەدو؟ بۆ ئەوئەي خەلك قسەي لى وەر بىگرى، چونكە

خەڵك ئەگەر خوۆشی نهویتی و متمانهی پێت نهبن، قسهشت لێ وه زانگرتی، بۆ ئهوهی په یامی خوا چاك بگهیهنتی، بۆیه گوتوو یه تی: باس و خواس و ناوبانگی چاکم به تێو خەلك دا بڵاو بکەوه، ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ رِزْقِهِ جَنَّةَ النَّعِيمِ﴾، ههروهها له میراتکرانی بهههشتی پر له نازو نيعمهتم بکێت، ﴿وَأَغْفِرْ لِي إِنِّي كَانُ مِنَ الضَّالِّينَ﴾، له بابیشم بپوور، چونکه نهو له گومرایان بوو، چاوپۆشی لێ بکە، بهلام خوا نهم دوعایه ی ئیبراهیمی عليه السلام قبول نهکردوه، وهك له سوورهدی (التوبة) و (الممتحنة) دا هاتوه، ﴿وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾، ههروهها له پۆژێكدا كه زیندوو دهكرێنهوه، شهرمه زارم مهكه، پوو زهردم مهكه، با زه بوون و سه رشۆر نه بم، ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (٨٨) ﴿إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾، نهو پۆژهی كه نه سامان و نه كوران دادی كهس نادهن، سوود به كهس ناگهیهنن، مهگەر كه سێك به دێكی ساغ و سه لیمهوه بپتهوه خزمهت خوا تعالى، نهگه رنا هیچ شتیکی دیکه به فریای كهس ناکهوی.

لێره كه دهفرموی: ﴿وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾، ئەمه له بهررا هاوێشتهو كنارهیه بۆ هاوبهش بوخوادانه رهكان، یانی: ئەوانه سه رشۆر دهبن له پۆژێكدا زیندوو دهكرێنهوه، بهلام من سه رشۆر مهكه، وهك ئەوان.

ههروهها كه دهفرموی: نهو پۆژه كه سامان و كوران سوود به كهس ناگهیهنن، یانی: نهو هاوبهش بوخوا دانهرو كافرا نه به تهمای سهروهت و سامانهكیان و، كوپو خرمیان تێكهوتوون، كه ئەوانه سوود ناگهیهنن، مهگەر كه سێك به دێكی ساغهوه بپتهوه خزمهت خوا، دلی ساغیش ئهوهیه كه خلتیهی شیرك و كوفرو نیفاقی تێدا نهبن، ههروهها خلتیهی رپاو بیدعهتی تێدا نهبن، دێكی ساغ و صاف و سه لیم بێ.

لێره به سه رههاتی ئیبراهیم عليه السلام كۆتایی دی، كه پشتریش گومان: بیست و یهك (٢١) نایهتی بۆ تهرخان كرابوو.

نجا نەو پازدە (۱۵) نایەتەکی که دین، بێگومان هەر پەبوەستە بە
بەسەرھاتی ئیبراھیمەوہ عَلَّیْہِ، بەلام پەبوەستیش بە بەسەرھاتی ھەموو
پێغەمبەرانیوہ، لە نۆتیشیاندا سەرورەو گەرورە پێغەمبەرانی موھەممەد ﷺ
چونکہ باسی پۆژی دوایی دەکات، کہ لەوێ پارێزکارانی حال و بالیان چۆن دەبن؟

دوایی بە درێژی باسی ئەوہ کرارە: چی پروودەدا بۆ ھاوبەش بوخوادانەرانی،
بۆ لارییان لە راستە شەقامی خوا؟! دەفەرموێ:

﴿وَأَرْزَلْنَا الْجَنَّةَ لِّلْمُتَّقِينَ﴾، بەھەشت وەنزیکھرا بۆ پارێزکارانی، ﴿وَلِرَزَقِ
الْحَمِيمِ﴾، ھەرورەھا کلپەیی سەوزی ناگری دۆزەخیش رانۆترا، ناشرکرا
کرا بۆ بێمەردان، بۆ ئەوانەیی لە ئەنجامی گومرایدا بێمەردو بەدەخت و
چارە بەش بوون، ﴿وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾، پێیان گوێرا: کوان
ئەوانەیی لە جیاتی خوا دەتانپەرست، لە کوێن؟ ﴿هَلْ يَصْخَرُونَ أَوْ يُنصَرُونَ﴾،
نایا ئێوہ سەردەخەن، یاخود (ئەگەر ئێوہ سەرنەخەن بەلای کەمەوہ) خۆیان
سەردەخەن؟ یانی: ئەوان خۆشیان پێ دەرباز ناگرێ، چ جایی ئێوہ! ﴿فَكَبَّكِرَ فِيهَا
هُمُ وَالْعَاوُنَ﴾، واتە: بت و صەنەمەکان، پەرستاروہ ساخەکان لەگەڵ سەرگەردان و
بێمەردەکان دا، ھەموویان لەپەرورەو کەوتنە ئێو ناگری دۆزەخەوہ، ﴿وَجُودُوا إِلَيْسَ
أَجْمَعُونَ﴾، ھەرورەھا سەربازەکانی ئیبلیسیش ھەموویان تێکرا و وێکرا کەوتنە
ئێو دۆزەخەوہ، ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾، نجا لە کاتیکیدا لەوێدا دەمەقالتی
و، مشت و مێیان بوو، گوێیان: ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، سوێند بە
خوا، ئیمە لە گومراپەکی ناشرادا بووین، ﴿إِذْ سَأَلْتُم مَّرِيَّ الْعَالَمِينَ﴾، کاتیکی
ئێوہمان یەکسان دەکرد بە پەرورەدگاری جیھانیان.

ئیمە دەربارەیی شیرک و ھاوبەش بوخوا دانەرانی، لە کوێایی سوورەتی (یوسف)
دا باسیکی تێرو تەسەلمان کردوہو گوتوومانە: ئەصل و ڕیشەیی شیرک، ئەم نایەتە
موبارەکە پێناسەیی دەکات، شیرک بریتیە لە یەکسان کردنی غەیری خوا لەگەڵ

خوادا، چ له به ديهينه رايه تيبدا، چ له په روه ردگار تيبدا، چ له خاوه دندارتيبدا، چ له ناوو سيفه ته كاندا، چ له په ستر او تيبدا، چ له هەر تايه هه ندييه كى ديكه ي خواى په روه ردگاردا، غه يري خوا به كسان بكه ي له گه ل خوادا، نهوه ريشه ي شيركه، بناغه ي شيرك نهوه يه، كه وهك خواى په روه ردگار، ته ماشاى هه نديك له په روه رده كرلوه كانى بكه ي، وهك خواى به ديهينه، ته ماشاى هه نديك له به ديهينه راو و دروستكراوه كانى بكه ي، چ له زاتياندا، چ له سيفه تياندا، چ له ناوياندا، چ له هەر شتيكدا كه تايه هه نديي خواى په روه دگار.

﴿وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمِينَ﴾، ته نيا تازانبارانيش تيمه يان گومرا كرد، ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾، تيس تاش هيچ تكا كارمان نينه، ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾، هه روه ها دؤست و هاوه ليكي دلسؤزو به به زه يي و نزيك و دل سووتاويشمان نيه، بئ كه س و كار كه وتووينه گورئ، ده سته پوؤ په نه چه پوؤين، بئ كه س و كه ساسين! ﴿فَلَوْ أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خوزگه جار تيمان بو هه بووايه تاكو له بروداران بين، ياني: خوزگه جار تيك بگه رينه هه بو دنيا، تاكو له وئ تووشى نهو سه رهنجام و دهره نجامه شووم و بيخيره نه بين، به لام وهك پيشينان ده لين: (دارى خوزگه و برپا به رناگرئ)، نهوه هەر ئاواتيكه و ده يخوازن، به لام بايى فلسيكة، ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانُوا أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، له مه دا نيشانه يه كى مه زن هه يه، به لام زؤبه يان برودار نين، ﴿وَلَنْ رَبِّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، ته نيا په روه ردگار يشت بالاده ستي به به زه ييه، به سه ر ناهه زاني خوئ و تايين و په يام و پيغه مبه راني دا زال و بالاده ستهو، له به رانه ر پيغه مبه ران و شويتكه وتووانيان دا، ميهره بان و به به زه ييه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

به سه رهاتی ئیبراهیم له گه ل بابی و گه له کهیدا، که له باره ی به
په سه راوه کانیانه وه لێیان ده پرستی و، دوا ی نه وه ی لێیان ده پرستی: ئایا
پارانه وه که تان ده بیستی؟ یان سوود و زیانیان هه یه؟ نه وان هه لوتسته که یان به
لا سایه کردنه وه ی پشینیانیان پاساو ده ده نه وه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ نَارَ إِزْهِيمٍ﴾ ٧٦ إِذْ قَالَ لِأَيُّهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ
﴿٧٧﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَنْكِبِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٩﴾ أَوْ
يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَصْطُرُونَ ﴿٨٠﴾ قَالُوا بَلْ يَجِدُنَا آيَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٨١﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له شهش برکه دا:

١- ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ نَارَ إِزْهِيمٍ﴾، هه رو ده ها هه وایی به سه رهاتی ئیبراهیمیان به سه ردا
بخو ئنه وه و، بو یان بگێه وه، واته: نه وه ی که خوا ﷻ له قور ئاندا له باره ی ئیبراهیمه وه
بو ی گێرا وه وه، بو یان باس بکه.

٢- ﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ﴾، یاد بکه وه! کاتی ئیبراهیم به بابی و
به گه له که ی خو ی گو ت: چی ده پرستی؟ (ما: اسم استفهام، يُسأل به عن تعيين الجنس)
(ما) بو پرسا ی کرد نه، پرسا یاری پێ ده کر ی له باره ی پو ون کرد نه وه ی جینس و ماهیه تی
شتیک، که به ته ئکید لێ ره دا پرسا ی کرد نه که مه به ست پتی: کرد نه وه ی ده رگای و تو وێژو
دیالو که، نه که مه به ستی بێ: چیه ت و چو نیه تی شته کانی پێ بناس تین، چو نکه خو ی
زانیویه تی که دارو به ردن و، یان نه و که ره سته و ماد دان ه ن که لێیان دروست کر اون.

(۳) ﴿قَالُوا نَبْذُ أَحْسَنًا مَّا فَنَظَّلْهُمَا عَنْكَ يَنْ﴾، گه له که ی و بابیشی کوتیان: یتمه نهو په یکه رانه ده په رستین، نهو بتانه ده په رستین، به درت زابی ر و ز ی یتمه له لایان ده مینینه وهو به گوره یان ده گرین، لیره دا (عاکفین: صَمْنٌ مَعْنَى «عَابِدِينَ» فَعَدَى إِلَيْهِ الْفِعْلُ بِاللَّامِ) یانی: (فَنَظَّلْ لَهُمَا عَاكِفَيْنِ وَعَابِدِينَ) وشه ی (عاکفین) مانای (عابدین) یشی خراوته نیو، بویه به (ل) به رکاری خواستوه، نه گه رنا ده کوتری: (ظَلَّ عَلَيْهِ عَاكِفًا) نه ک (ظَلَّ لَهُ عَاكِفًا)، به لام له بهر نه وهی (عاکفین) مانای (عابدین) ی خراوته نیو، یانی: له سهریان ده مینینه وهو ده یان په رستین، بویه به (ل) تپه پری پیکراوه بؤ به رکار (مفعول به).

(۴) ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ﴾، ئیبراهیم علیهما السلام: فرمووی: آیا کاتیک ده پارتنه وه (واته: لیان ده پارتنه وه) گوئیستان ده بن؟

(۵) ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَصْرُونَ﴾، یان آیا سوودتان پت ده گه یه نن، یان زیانتان لی ده ده نن؟

(۶) ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾، کوتیان: به لکو یتمه باب و باپیرانمان، پشینانمان، و ابینیوه هه روابان کردوه، (بَلْ: إِضْرَابٌ انْتِقَالٍ مِنْ مَقَامٍ إِلَى مَقَامٍ قَاطِعٍ لِلْمَجَادَلَةِ فِي نَظَرِهِمْ، وَهُوَ أَنَّهُمْ وَرِلُوا عِبَادَةَ هَذِهِ الْأَصْنَامِ عَنْ آبَائِهِمْ) که ده لئین: ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾، واته: پتویست ناکات یتمه وه لمی نهو پرسپاره ت بده ینه وه، آیا سوودمان پت ده گه یه نن یان زیان و، آیا کوتیان له پاراننه وه مان ده پت یان نا؟! وشه ی (بَلْ) بؤ لیدان و گواسته وه یه (گواسته وه له حالیکه ی نزمه وه بؤ حالیکه به رزتر) له پنگه ی ئیسپات کردنی سیفه ته کانی په رستراوه کانیان، بؤ پنگه ی کوتای پته یانی مشت و مړه که، که یتمه نه وه مان له باب و باپیراننه وه به میرات گرتوه، که واته: جتی مشت و مړو قسه لیکردنی نه، نه وانه لاسایکړدنه وه ی باب و باپیرانیان، وا داناوه که هینده هه قه، پتیان و ابووه جتی قسه لی کردنی هه ر نه.

مه سه له ی دووهم:

په څه گرتی نبراهیم ﷺ له بت پرسته کان و، خسته پرووی چوند
خه سله ټکی بنه پرتی خوی بهرزی مه زن، که به لگه و پاسوی پرستیشینی و
سه رجهم هه شتی:

خوا ده فهرموئ: ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ (٧٥) ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
الْأَقْدَمُونَ﴾ (٧٦) ﴿فَأَنَّهُمْ عُدُوِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (٧٧) ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ (٧٨)
﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ (٧٩) ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ (٨٠) ﴿وَالَّذِي يُبَسِّئُ لِي
يُحْيِينِ﴾ (٨١) ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ (٨٢).

شیکردنه وې ئه م، ثابته تانه، له نو پرگه دا:

(١) - ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ واته: نبراهیم ﷺ فهرموئ: تاپا نه وانه تان
بینیوه که ده یانپه رستن!

(٢) - ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾، خوټان و باب و باپیرانی له میزینه و پیشینتان،
که ده فهرموئ: (أَفَرَأَيْتُمْ) ده گونجی مه به ست پښینی چاو (الرؤية البصرية) بڼ،
چونکه به چاو بت و صه نه مه کان بینزون، ده شگونجی مه به ست بینینی عه قل و دل
(الرؤية القلبية) بڼ، واته: تاپا به چاو عه قل و دل، نهو بت و صه نه مانهی خوټان و باب و
باپیرانی پیشینتان ده یانپه رستن، ده بینن و ده زانن! (الْأَقْدَمُونَ)، (أَقْدَمَ) که به (أَقْدَمُونَ)
کوده کرتیوه یان: (أَكْثَرُ قَدَمًا) واته: نه وانه ی زور زور له مه و پیشن، نه وانه ده بینن که
ده یانپه رستن خوټان و باب و باپیرانی پیشووتان.

(٣) - ﴿فَأَنَّهُمْ عُدُوِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، به دنیایی هه موویان بو من، دوژمنن
جگه له په روه ردگاری جیهانیان، که ده فهرموئ: دوژمنن بو من، نه مه وه زانایان
په وانبیزی ده لټن: (هَذَا مِنَ الشَّيْءِ الْمُبْلَغِ) نه مه له وچواندنې نهو په ر، که جوړیکه

له وپخواندن، واته: وهك دوژمن وان، نه گهرنا خويان دوژمن نين، به لآم يانی: هيندهم
رق لڼ هه لده ست، وهك دوژمن وان.

(عَدُوٌّ) ش وه رگيراهه له (عَدُوَان) هوه، واته: ده سترژي و سنوورش کيښي،
ههروه ها (الْعَدُوُّ) لَلْبَغْضُ وَهُوَ فِعْلٌ، يَغْنِي «فَاعِلٌ» مِنَ الْعَدُوَانِ يُلَازِمُ الْإِفْرَادَ
وَالْتَذْكِيرَ، فَلَا تَلَحُّظُ عَلَامَاتُ التَّأْنِيثِ إِلَّا نَادِرًا (عدو) که سيکه رقی له که سيک
يان شتيک بڼ، له سهر کيشی (فعلول) ه، به لآم به مانای (فاعل) ه، وهك (مُبْغِضُ)
که سيک که رقی له که سيک ده بيته وه، که هه ميشه به تاک و به نير دی و، مه گهر
به ده گمهن نه گهرنا نيشانه کانی مینه ی ناچنه سهر.

نجا په روه ردگاری جيهانيان، به چهند وه سفتک پتناسه ده کات، که سهرجه م
هه شت وه سفن:

٤- ﴿الَّذِي خَلَقَنِي﴾، نهو په روه ردگاری منی هيناو ته دی، منی دروست کردوه.
نه مه سيفه تی په که م.

٥- ﴿فَهُوَ يَهْدِينِ﴾، نجا ههر نه ویش پرنمايم ده کات، نه مه ش سيفه تی دووهم.
(خلق) ی به کاری رابردو گوته، چونکه دروست بووه، (خَلَقَنِي) منی هيناو ته دی،
﴿فَهُوَ يَهْدِينِ﴾، نهو پرنمایي من ده کات، به لآم هيدا به تی به رانه بردو هيناو، چونکه
مروف هه ميشه پيوستیی به پرنمایي و خسته سهر پتی به رده وایي خوی په روه ردگار
هه به.

٦- ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾، ههروه ها په روه ردگاری جيهانيان نهو که سبه
که خوراک پی دده و خوار دنه وده پنده دا.

نه مانه ش سيفه ته کانی سيهم و چواره م.

٧- ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾، سيفه تی پنجه م: کاتيک نه خوش که و تم، به
هو ی که م تر خه میي خومه وه له رووی نه ندروستيه وه، يان به هو ی نهو ژينگه يه وه

که تیدا ده‌زیم، یان به هوئی نه‌وه‌وه که مرووف له جه‌سته‌یه‌ک خو‌لقاوه، کار‌تیکه‌ره‌کانی ده‌ور‌به‌ری کاری تیده‌که‌ن، کاتیک که نه‌خوش که‌وتم، ﴿فَهُوَ يَشْفِينِ﴾، نه‌و (خوا) چاکم ده‌کاته‌وه‌و شیفام ده‌دا، بویه‌ش ده‌فه‌رموئی: نه‌گه‌ر نه‌خوش که‌وتم، یانی: له داها‌تو‌دا هه‌ر کاتیک نه‌خوش که‌وتم، نه‌و چاکم ده‌کاته‌وه‌و چاره‌سه‌رم ده‌کات، بی‌گومان نه‌مه‌ش نه‌وه‌ نا‌گه‌یه‌نی که نیبراهیم علیه‌السلام ده‌رمان و چاره‌سه‌ری پزیشک به‌کار نه‌هینئی، به‌لام نه‌مه‌یانی: نه‌وانه‌ هه‌موویان هو‌کارن و له پشت هو‌کاره‌کانه‌وه، ئیراده‌ی ره‌های خوا هه‌یه، که کاریکه‌ری ره‌های هه‌یه‌و، کاریکه‌ری ده‌داته‌وه‌کاره‌کانیش.

۸- ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾، سیفه‌تی شه‌شه‌م و هه‌وتم، که خوای په‌روه‌ردگاریان پێ و‌دسف ده‌کات: هه‌روه‌ها خوا نه‌و که‌سه‌یه که ده‌م‌مریتێ و دوا‌یش زیندووم ده‌کاته‌وه، واته: خوا نه‌گه‌ر بیه‌وئی، له هه‌ر کاتیک و هه‌ر شویتیک دا، به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک، ده‌رم و، هه‌ر نه‌ویش زیندووم ده‌کاته‌وه.

۹- ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾، سیفه‌تی هه‌شته‌م و کو‌تایی که لێ‌ده‌دا نیبراهیم علیه‌السلام په‌روه‌ردگاری پێ ده‌ناسین: هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگاری جیهانیان نه‌و که‌سه‌یه، که ئومیدم وایه له‌په‌وژی سزاو پا‌داشتدا له گونا‌هه‌که‌م ببو‌وری.

ده‌گو‌تری: (خَطِيئَةٌ خَطِيئَةٌ: أَيِ أَذْنَبَ وَخَالَفَ مَا أَمَرَ بِهِ الشَّرْعُ) (خطی‌ه) یانی: گونا‌هی کرد، شتیکێ کرد پتچه‌وانه‌ی نه‌وه‌بوو که شه‌ریعت فه‌رمانی پێ‌کردوه، به‌لام (أَخْطَأَ، خَطَأً) واته: هه‌له‌ی کرد، (خَطِيئَةٌ) شتیکه‌ بزانی گونا‌هه‌و بیکه‌ی، به‌لام (أَخْطَأَ) نه‌وه‌یه ئینسان به‌هه‌له‌ شتیک بکات، نیبراهیم علیه‌السلام هه‌له‌کانی خو‌ی به‌رانبه‌ر مه‌قامی به‌رزی خوای په‌روه‌ردگار، به (خَطِيئَةٌ) ناو ناوه، (خَطِيئَةٌ) ش نه‌وه‌یه به‌ نه‌نقه‌ست گونا‌هتیک بکه‌ی، نه‌مه‌ش ته‌فسیره‌که‌ی نه‌وه‌یه که وه‌ک گو‌تراره‌و: (حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُفْرِّقِينَ) نه‌وه‌ی بو‌ چاکه‌کاران چاکه، بو‌ زۆر له‌خوا نزیکان به‌ گونا‌ح له‌قه‌لم ده‌درئی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ زانیوانه‌ خوا چ پابه‌و مه‌قامیکێ به‌رزی هه‌یه، نه‌وه‌ی خو‌یان نه‌گه‌ر به‌هه‌له‌دا چوو‌یتیک بو‌وبئی،

ئەگەر لە ئیجتىهادىگدا نەیانىنکابى، شتىكى بچووگىش بووبى، لەلايان گەورە بوو، هەر بۆيە خوا ﷻ هەم لە نووحى گىراوەتەو، هەم لە نېراھىمى گىراوەتەو، بە نىسبەت پىغەمبەرى خوښمانەو ﷺ فەرموویەتی:

﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ الفتح - ۲۰، - که بە نىسبەت پايەو مەقامى بەرزى ئەوانەو، بە ھۆى زۆر نيزىكى ئەوانەو لە خوا، ئەو وردە ھەلانە بە گوناح لە قەلەم دراو، ئەگەرنا لە راستىدا پىغەمبەرەن ﷺ پارىزراو بوون لەو شتى بکەن، بزائىن خوا پىتى ناخۆشەو گوناحە، ديارە دواى ئەو ھى وەحييان بۆ ھاتو، پيش پىغەمبەرە تىيش خوا ﷻ مەعدەتە کەى ھىندە پاڭ و، زگماکى ھىندە چاڭ دروستکردوون، کە بە خواپسک لەشتى خراپ و ناشىرين دوور بوون، بەلام تەنيا لە دواى پىغەمبەرە تىيەو ھى خواى پەرۋەردگار پاراستوونى لەو شتانەى بە گوناح و تاوان لە قەلەم دەدرىن، بەلام کە ھەندى لە ھەلس و کەوت و ھەلەکانى خويان، بە گوناح لە قەلەم داو، لەبەر ئەو ھى کە پايەو مەقامى خوا ھىندە بەرزە، نابى وردە ھەلەو کەم و کورپيش لە بەرانەريدا بکرى.

مهسه لهی سنیهم:

چهند داواکاریه کی گه ووهو گرنگی نیبراهیم ﷺ له خوای بهر وهردگار که
سه رجهم شه ش داواکاریین:

خوا ده فه رموی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْهِمْنِي فِي الْأَمْرِ حَقًّا﴾ (۸۲) ﴿وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ (۸۳) ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ (۸۴) ﴿وَاعْفُ عَنِّي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ﴾ (۸۵) ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ (۸۶) ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (۸۷) ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقُلُوبٍ سَلِيمٍ﴾ (۸۸)

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

(۱) ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾، به کهم داواکاری نیبراهیم ﷺ ئەوهیه ده فه رموی:
پهروهردگارم! حیکمه تم پێ به خشه، حیکمه تیش: (الحكمة: الإصابة في العلم والعمل)
حیکمه ت بریتیه له وه که نینسان له پرووی زانیاری و کرده وه وه نیشانه بپێکن، واته:
ههه زانیاریه کی راست و دروستی هه بێ، ههه کرده وه ده کی پاک و چاکی هه بێ،
پهروهردگارم! حیکمه تم پێ به خشه.

(۲) ﴿وَأَلْهِمْنِي بِالْأَمْرِ حَقًّا﴾، داواکاری دووه می ئەوهیه: به چا که نه وه په یوه ستم
بکه، واته: هههه پرزی ئەوانه وه، (أسلکني في سلكهم) له پرزی واندا دامبێ، واته: با
هێنده چاک بم، بهمه ئێو قوولایی چا که کارانه وه.

(۳) ﴿وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾، داواکاری سنیهمی ئەوهیه ده فه رموی:
ناوبانگی چاکم به لکو ئەوانی دیکه دا بڵاو بکه وه، (لسان) یانی: زمان (لغة) زمانی قسه
پێکردن، ههروهک به زمانی گوشتینیش ده گوترێ، ئنجا له بهر ئەوهی زمانی گوشتین،
نامرازی قسه کردنه، (صدق) بيش ههه شتیکی خوشویستراوی ئاره زوو بۆ کراوه، ئنجا که
ده فه رموی: ﴿لِسَانَ صِدْقٍ﴾، واته: ناوبانگی چاک، خه لک باسی خێرم بکه و ستایشم

بکەن، ئایا ئەوەی بۆچی بوو؟ بۆ ئەوەی بوو تاكو خەلك پەيامی خواى لێوەربگرێ، مەبەستى ئەوەبوو: ئەگەر خەلك منیان خوۆش بوێ و، پێزم لێ بگرن و، ناوبانگی چاکم بڵاوبێتەوه و متمانەم پێ بکەن، قسەشم لێ وەردەگرن، پیغەمبەران سەلامی خوايان لێبێ، هەموو شتێکیان بەستۆتەوه بە خواى پەروەردگارهوه، بەپەيامی خواوه، بەو نەركهوه كه خوا پێى سپاردوون.

٤- ﴿وَلَجَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾، داواکاری چوارهمی: هەروەها هەمکێرە لە میراتگرانی بەهەشتی پر لە نازو نەعمەت، واتە: لەو کەسانەى لە لای خوا شایستەى خاوەن ماف دەبن، شایستەى ئەوە دەبن ئەو بەهەشتە پر لە نازو نەعمەتەیان بدریت.

٥- ﴿وَأَغْفِرْ لَائِي إِنَّكَ كَانِ مِنَ الْغَفَّالِينَ﴾، داواکاری پێنجەمی: لە بابیشم ببوو، چونکە بێگومان ئەو لە گومرايان بوو. بەلام ئەم داواکارییەى وەلام نەدراوەتەوه، چونکە بابی شایستەى لێبوردن نەبوو.

٦- ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾، داواکاری شەشەمی: لەپۆژێکدا کە مەرقەکان زیندوو دەکەیتەوه، سەرشوێم مەکە، شەرمەزارم مەکە، بە هۆی ئەوەوه کە بابم سزا بەدەى یاخود شەرمەزارم مەکە، بەهەر هۆنەکەوه بێ.

ئەجا دواى باسى ئەو پۆژه دەکات کە بریتىە لە:

٧- ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾، ئەو پۆژهى کە نەسامان و نە کوران سوود ناگەيەن بەکەس.

٨- ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ مَلِيمٍ﴾، مەگەر کەسێک بە دلێکی ساغ و سەلیمەوه، بێتەوه خزمەت خوا.

لە فەرمايشدا هاتو: ﴿يُؤْتَى بِأَيِّ إِتْرَاهِيمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي صُورَةِ ذَيْغٍ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَلَا يَشْفَعُ بِهِ أَهْلُ الْمَوْقِفِ﴾^(١).

واته: بابی ئیبراهیم له پۆژی دوایدا دههینن له شیوهی که متیارکی نیردا،
 فەرق دهرێته نێو ناگر، ئەو خەڵکە لەوێوە وهستاوه که س ههستی پێناکات.
 بۆ ئەوهی ئیبراهیم ههست به شهڕمهزاری و سهغلهتی نهکات.

واته: خوای پهروهردگار ئەو دوعایهشی قبوڵ کردوه، لهو پۆژهدا وانا کات ئیبراهیم
 ههست به شهڕمهزاری بکات، به هۆی بابیهوه، بهلام بابی ههر سزا دهری.

وشهی (صدق) له قورئاندا نو (٩) جارن هاتوه:

١- ﴿لِسَانَ صِدْقٍ﴾ (٥٠) مريم، واته: زمانی راست که مه بهستی پێ ناوبانگه.

٢- ﴿مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾ (٨٠) الإسراء، واته: بچمه نێو ههر کارێکهوه، به چاکیی بچم.

٣- ﴿مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾ (٨٠) الإسراء، واته: به چاکیی له کارێک بێمه دهری.

٤- ﴿وَعَدَ الصِّدْقِ﴾ (٦٦) الأحقاف، واته: به لێنی چاک.

٥- ﴿مَقْعِدِ صِدْقٍ﴾ (٥٥) القمر، واته: نشینگهی چاک.

٦- ﴿قَدَمَ صِدْقٍ﴾ (٢) یونس، واته: پاداشتی باش.

٧- ﴿مَوْأَ صِدْقٍ﴾ (٣٢) یونس، واته: نیشته جێکردنی چاک.

٨- ﴿وَكَذَّبَ بِالْصِّدْقِ﴾ (٣٣) الزمر، واته: راستی به درو دانا.

٩- ﴿جَاءَ بِالْصِّدْقِ﴾ (٣٣) الزمر^(١)، واته: راستیی هێنا.

له فهرمووده بهکی دیکه دا هاتوه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنْ
 إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَرَى أَبَاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، عَلَيْهِ الْغَبْرَةُ وَالْقَرَّةُ» الْغَبْرَةُ هِيَ
 الْقَرَّةُ} (أخرجه البخاري: ٣٣٥٠).

واته: نه بوو هوږه يره ﷺ، ده لى: پټه مبهړ ﷺ، فرمويېقى: نېپراھيم ﷺ
بابى له پوژى هه لسانه وه دا ده بينى، كه توژو خوځ و په شايى لى نى شتوه.

هه روه ها پټه مبهړى خوا ﷺ له فرمايشتيكى ديكه دا ده فرموي: {يُلْقَى
إِبْرَاهِيمَ أَبَاهُ، فَيَقُولُ: يَا رَبُّ! إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِيَنِي يَوْمَ يُنْعَمُونَ، فَيَقُولُ اللَّهُ: إِنِّي
خَرَمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٧٦٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: نېپراھيم ده گاته بابى له پوژى دوايى دا و ده پارټه وه، ده لى:
په روه ردگارم! به لىنت پيدا بوم كه له پوژىك دا زيندو ده كرښه وه، شه رمه زارم
نه كهى، نا په حهت و سه غله تى نه بم، خواى بهرز ده فرموي: به هه شتم له كافران
قه ده غه كردوه.

دوايى له سهر شتوهى كه متيارنك بابى نېپراھيم ده خرښته ناگروهه بو نه وهى
نېپراھيم هه ست به سه غله تى و شه رمه زارى نه كات له و پوژده دا، كه هه موو
جينن و مروؤف و فريشته كان كو بوونه ته وه.

مەسەلە ی چوارەم:

نیزیک خراڤەوێ بەهەشت بۆ پارێزکاران و، وەدەرخرالی دۆزەخ بۆ یتیمزادان و، بەسەرە کدا کەوتنی یتیمزادان لە دۆزەخدا، وێرایی سەر بازەکانی ئیبلیس و، دان یتیمزادانی کافران بە تاوانی شیرکداو، چەند خۆزگە خواستێکی بێ جێیان:

خو! دەفەرموی: ﴿وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (١) ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ (٢) وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (٣) مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَصْعَدُونَكُم أَوْ يَنْصِرُونَ (٤) فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ (٥) وَخُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ (٦) قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ (٧) تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَبِئَ ضَلَكِ مُبِينٍ (٨) إِذْ سَأَلْتُم مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (٩) وَمَا أَصَلْنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ (١٠) فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ (١١) وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ (١٢) فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (١٣) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ (١٤) وَلَئِن رَّيَكُمُ الْوَعْدَ لَمَوْعِدٍ لَّعَلَّكُمْ تَرْجِعُونَ (١٥)

شیرکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە هەژدە بەرگەدا:

١- ﴿وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بەهەشت نیزیکخراوەوێ بۆ پارێزکاران، (وێ سەر (وَأُزِلَّتِ) (الواو للعالم، والعامل فيها: لا يَنْفَعُ مَالٌ) واتە: (و) بۆ حالەو (منصوب) ه، یان لە شوێنی (منصوب) دایە، نجا ئەوێ وای کردوێ (و) (منصوب) بێ، ئەم کرداری (وَأُزِلَّتِ) ه، کە لە دوایەوێ دێ، ﴿وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ﴾ واتە: لە حالێکدا ئەوێ دەبێ، بەهەشت نیزیکخراوە ئەوێ بۆ پارێزکاران، دیارە لە پۆزێ دواییدا وەک لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ هاوێ، هەم بەهەشت و هەم دۆزەخ، بەدەست فریشتانەوێ و دەهێنێن، ئێمە نازانین حال و بارودۆخی قیامەت چۆنە، گرنگ ئەوێ بەهەشت هەر وەها دۆزەخیش هەردووکیان دەهێنێن، بای دۆزەخ کراوێ کە چەندان هەزار فریشتە دەهێنێن^(١)، لێرە خو! هەر هێندە دێت، دەفەرموی: بەهەشت نیزیک خراوەوێ بۆ پارێزکاران.

(١) لە تەفسیری ئایەتی (وَيَأْتِيَهُمْ فِيهَا مَن يَخْتَصِمُونَ) - ٢٣- لە سورەتی (الفجر) دا زیاتر لەو بارەوێ دەدوێن.

هه لته زانايان (أُزْلِفَتْ) يان به (قُرْبَتْ)، (أُذِنَتْ) ليکداوه ته وه، واته: نيزيکخرايه وه، به لآم به بۆچووني من، له بهر نه وهی (زُلْفَى) به مانای (قُرْبَى) دی، واته: نيزيکيه کي تاييهت، بۆچی خوا ﷻ نه يفه رمووه: (قُرْبَتْ)؟ يان (أُذِنَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ) و وشه ی (أُزْلِفَتْ) به کاره يزلوه؟ واته: نه و پاريزکارانه پله ی نيزيکيان له خزمهت خواي پهروه دگارد ا هه يه، بۆيه خوا ﷻ به هه شتيان بۆ نيزيک ده خاته وه، واته: به هه شت نه و شوين و جيگا و ريگايه يه، که مايه ی نيزيکي پاريزکارانه له خواي پهروه دگار.

وهک له سووره ی (القمر) دا خوا ﷻ ده فهرموي: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۖ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْدِرٍ ۝٥٥﴾، واته: بيکومان پاريزکاران له باخان و رووباران دان، له نشينگه يه کي پاک له لای حوکمراني تواندار. به ته نکيد نه هلی به هه شت له خوا نزيک ده بن، به و شيوه نزيکيه ی که بۆ خوا شايسته يه، ههروهک نه هلی دۆزه خيش له خوا دوور ده بن، ﴿وَقِيلَ بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝٥٦﴾ هه وه، که واته: وشه ی (أُزْلِفَتْ) ته نيا مانای نيزيکيه کي پروت، ناگه يني، به لکو ياني: نيزيکيه ک که نيشانه ی خو شه ويستي خواي پهروه دگاره بۆ پاريزکاران و نيزيکي مه غه ويی ليان، ياني: ده يان خاته شو يتيکه وه، که له خواي پهروه دگاره وه نيزيکه.

وهک له فهريمايشتي پيغه مبه ردا ﷻ ها ته، پيغه مبه ري خوا ﷻ ده فهرموي: {... فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ، فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ} (١).

واته: نه گهر داواتان له خوا کرد، فيرده و سي لي داوا بکه ن، چونکه نيوه راستي به هه شته و بهر زرين شو يتي به هه شته و له سهرووي فيرده و سه وه، عه يشي خواي خاوه ن به زه ييه، له فيرده و سه وه رووباره کاني به هه شت هه لده قولن و ديته خوا ر.

(١) حديث أبي هريرة: أخرجه أحمد: ٨٤٠٠، والبخاري: ٦٩٨٧، مطوّل، ومن حديث معاذ: أخرجه ابن ماجه ٤٣٣١، ومن حديث عبادة بن الصامت: أخرجه الحاكم: ٣٦٩، وأخرجه أيضًا: الترمذي: ٣٥٣١.

(۲) ﴿وَرَزَّتْ لِحِمِّ الْغَاوِينَ﴾ دۆزەغیش وەدەرخرا، پێشاندرای بۆ بێمراوان، لە ئەنجامی گومرا بووندا مرووف بێمرا دەبێ، هەرکەستێک (ضال) بوو دەبێتە (غاو)یش، وەك هەر کەستێک (مُهْتَدِي) بوو، (رُشید)یش دەبێ، بەرهەنجام و بەرهەمی (هەدی)، (رُشد) هە، بێمراویی (غَوَايَة)یش بەرهەمی (ضلال) گومرايیه، چونکە هەندێک لە زانایان (غاوین) یان هەر بە (ضالین) لێکداوەتەوه، بەلام وشە (ضالین) لە قورئاندا هەبەو (غاوین)یش هەبە، کەواتە: ماناکانیان بە تەنکید لێک جیان، کە وەك گوتم: (غَوَايَة) بەرهەنجام و بەرهەم و دەرھاویشتە ی گومرايیه، لەئەنجامی گومرا بووندا، ئێنسان بێمراو بێ بەش دەبێ، چارەپەش دەبێ، خوا ھەمانپارێزی.

وشە: ﴿بُرُزَّتْ﴾ لە جیاتی ﴿أُبْرُزَّتْ﴾ ھاتو، (أُزْلِفَتْ)، (أُبْرُزَّتْ)، کە (أُبْرُزَّتْ) لە پرووی بێزەییەوه زیاتر لەگەڵی دەگونجا، بەلام (بُرُزَّتْ) زێدەپۆی زیاتری تێدا بە (أُبْرُزَّتْ)، چونکە بنچینەییە لە زمانی عەرەبییدا کە (تضعیف)، (فعل) ێک کە یەکیک لە پێتەکانی دووقات دەکرێتەوه زێدەپۆی زیاتر لە واتاکەیدا هەبە، واتە: زۆر چاک وە دەرخراو پێشاندرای ھێتایە گۆری.

(۳) ﴿وَقِيلَ لَهُمْ أَنِمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ پێیان گوترا، (بەو بێمراو چارەپەشە، بەو بێ ئاکام و بێ ئەنجامانە) کوا لەکوێت، ئەوێ جگە لە خوا دەتانی پەرست؟

پەرستراوەکان چ بت و صەنەم بن، چ دروستکراوەکانی دیکە ی خوا ی پەرورەدگار بن، بەشەربن، بەردبن، داربن، لە ھەر قَالِيك دابن ھەمووی دەگرێتەوه، بۆیەش لە شوێنەکیان پرسیار کراو، یاخود لە کردەووەکیان لە کوێن، بۆچی شتێک ناکەن؟ ئەمە ھیچ لە دەست نەھاتوویی بت و صەنەمەکانیان دەگەییەنی و وەك ئەبوونیان تەماشاکراو، چونکە بەو شیوەیە نین کە ئەوان لێیان چاوەڕێی کردوون، بتوانن زیانیان لێ دووربەنەوه، یاخود قازانجیان بۆ دەستەبەر بکەن.

(۴) ﴿هَلْ يَصْرُونَكُمْ﴾ ئایا تێو سەردەخەن؟

۵- ﴿أَوْ يَنْصُرُونَ﴾، یا خود (به لای که موهه) خویان سه رده خه؟ (إِنْصَار) له سه ر کیشی (إِفْتَعَال)ه، نه و دیه که نینسان خوی سه ربخات، (إِنْصَر) وهك (إِنْتَقَم) له خویدا هه لسا به خو سه رخستی، نایا نه وانه له توانایان داههیه، تیوه سه ربخه، یان به لای که موهه نه گهر تیوهش سه رناخه، ده توانن خو شیان سه ربخه؟ خویان ده رباز بکه؟ هه لبه ته وه لمی نه و پرسیارانه هه موویان قرتیزاوه، چونکه هیج وه لیمان نیه، به لام له جیاتی وه لمدانه وه، خوا ده فهرموی:

۶- ﴿فَكَبِّرُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوِنَ﴾، واته: له په وپوو خرا نه تیوی، نه وانیش و سه رگره دانه کانیش، واته: بت و صه نه م په رستراوه ساخته کان، له گه ل نه و بیمرادو، بت نا کامانه ی که په رستوو یانن، هه موویان خرا نه تیو دۆزه خه وه.

(كَبِّرُوا أَي: كَبُّوا فِيهَا كَبًّا بَعْدَ كَبٍّ) (كَبٌّ) یانی: له په وپوو خرا، له په وپوو که ویترا، (كَبِّرُوا) یانی: جار له دوی جار، که ویترا وهك (كَفَّكَف) یانی: جار له دوی جار وازی هیتا، له (كَفَّ)ه وه هاتوه.

بویهش خوا ﴿فَكَبِّرُوا فِيهَا﴾ ده فهرموی: ﴿فَكَبِّرُوا فِيهَا﴾ بت و صه نه مه کان راناوی کوی بو به کاره یتان، وهك راناوی عاقلان، نه یفه رموه: (كَبَّتْ فِيهَا هُمُ الْغَاوِنَ)، نه وه به پیتی تیگه یشتی و عقلی په رسته ره کانیه، چونکه نه وان پیتان و ابووه: په رستراوه کان نیراده و عقل و شعور یان هه یه، بویه خوی په روه ردگار به پیتی نه وان فهرما یشتی کردوه، (تُرْلُوا مَرْزَلَةَ الْعُقَلَاءِ حَسَبَ عَقُولِهِمْ)! راناوی عاقلانیان بو به کاره اتوه، به پیتی تیگه یشتی نه وانه ی په رستوو یانن.

۷- ﴿وَجُودُ إِلَيسَ أَجْمَعُونَ﴾، هه روه ها سه ربازه کانی ئیللیس پیکرا هه موویان له په وپوو خرا نه دۆزه خه وه، به سه ر یه کدا خرا نه دۆزه خه وه.

۸- ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾، له حالیکدا که مشت و مرو دمه قالیان بوو، گوتیان، کن مشت و مرو دمه قالی بوو؟ بیکومان نه وانه ی بت و صه نه مه کانیا ن

پەرستوون، لە نێو خۆیاندا دەمەقالتیان بوو، ئەگەر نا ئەهلی بەهەشت هەر سەلام لەیەکدی دەکن، بەپێزو حورمەتەوه، بە ئارامی و ویقارەوه، بەلام ئەهلی دۆزەخ، هەمیشە سەرگەرمی گالەو قالەن، ئەگەر تەماشای ئابەتەکان بکەین هەم لێر، هەم لەشونەکانی دیکە، بۆ وێنە: ﴿كُلَّمَا دَخَلَ أَتَمَّةٌ لَعَنَتْ أَخْبَاهُ﴾ (الأعراف، واتە: هەر کاتێک کۆمەلێک دەهاتن، نەفرینی دەکرد لەدەسته خوشکەکە، واتە نەفرینی دەکرد لە کۆمەلەکە، دیکە، چ شۆتێکەوتووون لە پەپەرەویی لیکراوان، چ پەپەرەویی لیکراوان لەوانە، شۆتێکان کەوتوون، نەفرینیان لێک دەکرد، هەركامیان بەوی دیکە گوتو: بە هۆی ئێوه تێمە تووشی ئەو سزایە بووین و، بەم داوودە بووین، ئنجا لە حالێکدا کە مشت و مێو دەمەقالتیان بوو گوتیان:

٩- ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، سوتند بە خوا تێمە لە گومراپێهکی ناشکرادا بووین، وشە: (إن) لێردا، (مُخَفَّفَةً لِلتَّأْكِيدِ بِدَلِيلِ وُجُودِ اللَّامِ)، ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئەمە بۆ ئەتێکێد کردنەوهیە چۆن دەزانین و جیاوازی ئەو (إن)ە، لەگەڵ (إن)ی لابردن (نافیة) بەچی دەکری؟ جیاوازییەکیان ئەو (ل)یە کە دەلکێزێ بەو ناوێوە کە لەدوای دێ: ﴿إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئەگەر فەرمووبای: (إِن كُنَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) یانی: (ما كُنَّا) بەلام (إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)، ئەمە بۆ جەختکردنەوهیە، واتە: بە دنیایی تێمە لە گومراپێهکی ناشکرادا بووین، لە چیدا؟

١٠- ﴿إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْمَلَكَيْنِ﴾، واتە: لە کاتێکدا تێمە ئێوهمان لەگەڵ پەرورەدگاری جیهانیاندا یەکسان دەکرد، ئەو بێت و صەنەمەکان! ئەو پەرستراوە ساختەو بێ ئیوەرۆکەکان! تێمە لە گومراپێهکی ناشکرادا بووین، (نُسَوِّكُمْ) یانی: (مُتَلَكِّم)، (التَّسْوِيَةُ): (المُعَادَلَةُ وَالْمُتَاوَلَةُ) (تسوية) یانی: وەك یەك لیکردن و هاوشێوە کردن، بانی: وەك ئەوانمان یەكسان دەکردن، وەك ئەوان مامە ئەمان لەگەڵدا دەکردن، ئنجا ئا ئەمە بناغە شێرک و هاوبەش بۆخوا دانانە، شایانی باسە: تێمە باسیکی تێرۆ تەسەلمان لەبارە شێرک و هاوبەش بۆخوا دانانەوه کردو، لە کۆتایی سوورەتی (یوسف) داو گوتوومانە: ریشە شێرک و هاوبەش بۆخوا دانان، ئەوێهە کە: جگە لەخوا، کەسێک، یان دروستکراوێک،

وہك خوا مامہ لہی لہ گہ لڈا بکھی، لہ ہەر پرویکہوہ، چ بہ شیک لہ پەرورہ دگار یتیی و بہ دیپنہ رایہ تی و خاودندار یتیی بخریتہ پآل، یان یہ کیک لہ سیفہ تہکانی خوا وہك: شیفہ یتان، سہرختی، یان یہ کیک لہ کردہوہکانی خوا، یان یہ کیک لہ ناوہکانی خوا، بۆ بہ کار بہیترئ، یاخود لہ پرووی پەرسترانہوہ، کہ نئمہ جہوہہرو نیوہ پۆکی شیرکہ، یان ہەندئ لہ دروشمہکانی خوا پەرستی، بۆ بکریں چ دروشمہ پوالہ تیہکان، وہك: پارانہوہو پشت پین بہ ست و، هاوار تی بہ ست و، نوژو، پۆژوو، خوا پەرستیہکانی حەج و نەزرو قوربانیی، چ شتہ دەرروونیہکان بن، وہك: ئەوپەری خویشیست، ئەوپەری لی ترسان، ئەوپەری سام لیکردن، ئەوپەری بەگہورہگرتن، ئەوپەری مل بۆکەچ کردن، ہەرشتیک لہو شتانہی کہ دہبت تہنیا بۆ خوا بن ﷻ، چ لہ دروشمہ پوالہ تیہکان، چ لہ سیفہت و خەسلەتہ دەرروونیہکان، بۆ جگہ لہ خوا بکریں، مانای وایہ ئەو شتہی یاخود ئەو کەسہی بہ هاوبەشی خوا داناوہ، ئنجا تہوانہ دہلین: تیمہ لہ گومرانیہکی ناشکرادا بووین، کہ تیوہمان لہ گہ ل پەرورہ دگاری جیہانیاندا بہ کسان دہکرد.

۱۱- ﴿وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ﴾، تہنیا تاوانبارانیش تیمہیان گومراکرد، لیرہدا مہبەستی پین کافرہکان و هاوبەش بۆخوا دانەرہکانی دیکہیہ، کہ گومریان کردوون بہلام سیفہتی تاوانباریان دہداتہ پآل و بہوہ دہیانناسین.

۱۲- ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾، ئنجا باسی حالی خویمان دہکەن کہ ئایا دہبت چ دەرہ تانیکیان ہەبن، دہلین: تیمہ ہیچ تکاکارانیکمان نین، (الشَّافِعُ: الَّذِي يَكُونُ وَاِطْعَةً جَلْبَ نَفْعٍ لِغَيْرِهِ أَوْ دَفْعُ مُرِّ عَنَّهُ)، (شافع) ئەو کەسہیہ کہ دہبیتہ ھۆکار بۆ ئەوہی قازانیک بۆ ئەو مروقہ بیئن، یاخود زیانیک لی دوور بخاتوہ، واتہ: دہبیتہ ھۆکار لہ نیتوان: تکا لہ لاکراو و تکا بۆ کراودا، خوای پەرورہ دگارو ئەو کەسہی تکای بۆ دہکری.

۱۳- ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾، ہەرودہا ہیچ دۆست و برادہریکی دلسۆزو بہ پەرۆش و نزیکیشمان نیہ، (حَمِيمٍ: أَيُّ قَرِيبٍ مُّشْفِقٍ) لہ (حَمٍ)وہ ہاتوہ، بہ مانای (سَخِنَ) واتہ: گہرم بوو، واتہ: ہیچ دوستیکی گیانی بہ گیانی گہرم و گورمان نیہ.

۱۴- ﴿قُلْ أَنْ لَنَا كَرَّةٌ﴾، خۆزگه، گه ږانه وده په کمان بُو هه بووايه، (لَو) واته: نه گهر، به لَام ليرده دا بُو خۆزگه به کارهاتوه، چونکه له نيوان نهو شته دا که ناگوښي و، له نيوان خۆزگه خواستندا، نهو بونهو مونساهه ته هه يه، نه خۆزگه پښ خوازلووه که دپته دي، نه نهو شته که په یدا نه بوو (مُتَتِّع) ه، نه ویش نايه ته دي، نجا بهو مونساهه ته وه ليرده دا (لَو) مانای خۆزگه پيخواست د ده گه يه نښي، ياني: نه گهر ټيمه جار ټيکي دیکه مان هه بووايه، (كَرَّةٌ: أَي مَرَّةٌ مِنَ الْكُرِّ وَهُوَ الرُّجُوعُ) نه گهر ټيمه جار ټيکي دیکه گه ږابوواينه وه، يه ک دهرفته دیکه مان درابووايه، گه ږاباينه وه بُو ژياني دنيا.

۱۵- ﴿فَنُكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، نجا بوواينه ږوادار، (فَنُكُونُ، مُنْصُوبٌ لِأَنَّهُ جَوَابُ التَّمَنِّي) (فَنُكُونُ) (منصوب) ه چونکه، وه لامي خۆزگه پيخواستنه که يه، نه گهر يه کجارمان هه بووايه، ببوينا يه ږوادار، خۆزگه به وه ده خوازن، به لَام داري خۆزگه و بریا بُو هيچ کس به ري نه گرتوه، تاكو بُو نهوان بهر بگري، نجا نهمه وهك خۆزگه خواستني نهو شاعيره وايه که گوتويه تي:

أَلَا لَيْتَ الشَّبَابَ يَفْعُدُ يَوْمًا .... فَأُخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبُ

خۆزگه گه نجيتي گه ږاباينه وه پوژنك .... تاكو هه والي پيښدم پيري چي به سهر هيناوم

به لَام دواي پير بوون و به سالداچوون، گه نجيتي ناگه ږتسه وه، نه وانش دواي چوونه قيامهت و پوژي دوايي، ناگه ږتسه وه بُو ژياني دنيا، نه وه بهس قسه يه که، ددیکه، وهك خوا ﷻ له سوورته (المؤمنون) دا ده فرموي: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۚ ۝١١ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۚ﴾. واته: هه تا کاتيک به کيان مردني بُو هات گوتي: خوايه! همکيږنه وه (بُو ژياني دنيا) به لکو کرده وه ي باش بکهم له وه دا که به جيم هيتسه! [به لَام وه لامي ده درتسه وه به (کَلَّا)] نه خيتر، نه وه قسه يه که ههر خوځي ده يلتي، ههر خوځي بيژه ريه تي و له پشتيانه وه نيوانتيک هه يه تاكو نهو پوژي تيډا هه لده ستيرتيره وه و زيندو ده کړنه وه، ياني: تازه

پشت پەردە دەبن و دەکەونە قۇناغیکى دیکەو ژيانیکى دیکە، بەپىى ئەو سیستمە کە خوا ﷻ بۆ گەردوون و ژيانى دنياى داناو، قۇناغ قۇناغە، ژيانى دنيا ھەيە، ژيانى بەرزەخ ھەيە، ژيانى ناخیر زەمان ھەيە، قۇناغى ھەلسانەو ھەيە، لەھەر قۇناغەدا شتیک دەبى، لە قۇناغەکەى دیکەدا نابى، قۇناغى قیامت بەرەنجام و بەرھەمى قۇناغى ژيانى دنيايە، ھەروەھا بەرزەخیش، وەك قۇناغىكى کاتىبى و ڤاگوزەر.

١٦- ﴿إِنِّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً﴾، بە دنیایی لەوہدا کە باس کرا نیشانەيەك ھەيە، بەلگەيەكى گەرەو گرنک ھەيە، لەسەر ئەوہ کە دەبى تەنیا خوا بپەرسى، لەسەر ئەوہ کە پىغەمبەرەن ھەقن، لەسەر ئەوہ کە پۆزى دوايى و دیدارى خوا ھەقە، لەسەر ئەوہ کە بەرنامەو ڤىجازى راست، بەس ئەوہيە کە خوا بە پىغەمبەرەندا ناردوويەتى بۆ ژيانى نىسان و، بۆ ئەوہ کە مەوڤ بە شۆدەيەك بڑى کە لە لای خوا پەسند بى، تەویش ئەوہيە کە ژيانىكى نىماندارانە، ژيانىكى راست و ساغ لە ھەلس و کەوت و ژيانى تاکيى و خىزانى و کۆمەلایەتيى و سیاسیدا، بگوزەرتن، لەوہدا کە باسکرا بەلگەو نیشانەيەكى گەرەو گرنک ھەيە، بۆ ھەموو ئەوشتانەى باسکران.

١٧- ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆبەشيان ڤرودار نین، واتە: کافرەکانى پۆزگارى پىغەمبەر ﷺ یاخود: مەوڤابەتيى بەرەھايى، ئەم قورئانە بەس بۆ ئەو کاتە دانەبەزىو، مەگەر بە بەلگەيەك شتیک ديار بى، تاييەت بى بە خەلکى ئەو کاتەو، ئەگەرنا قورئان بۆ ھەموو قۇناغەکانى ژيانى مەوڤابەتيیە، ئەودش کە خوا فەرموويەتى، ھەروايە، زۆربەى مەوڤەکان ڤرودار نابن، وەك لە شوپى دیکە دەفەرەمۆى:

﴿وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَيِّ كَرِهُونَ﴾ (٧٠) المؤمنون.

﴿وَقِيلَ لِمَنِ عِبَادُ الشُّكُورِ﴾ (١٣) سبا.

﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ﴾ (١٠٦) يوسف.

ته نانهت نه وانهش که بپرواش به خوا دینن، زوربه یان هاوبه شدانه ر ده بن، هاوبهش پهیدا کردن بو خوا، تاوینته ی تیمانه که یان ده که ن، تاوینته ی خواناسیه که یان ده که ن.

(۱۸) - وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۸﴾ به دنیاییه وهش ته نیا پهروه ردگارت زالی به به زه ییه، بالادهستی میهره بانه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی چوارەم ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له هه‌ژده (١٨) نایه‌ت پێکهاتوه: (١٠٥ - ١٢٢)، هه‌موو نایه‌ته‌کانیش بۆ به‌سه‌رهاتی نوح ته‌رخان کراون، هه‌ر له سه‌ره‌تای ده‌ستگیرکردنی باندگیرکردنی که‌له‌که‌یه‌وه بۆ خواپه‌رستی و پارێزکاری و، به‌رێوه‌چوون به‌ پێی به‌رنامه‌ی خوا... تا‌کو نه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌ریانه‌ی به‌سه‌ری هاتن، نه‌و هه‌موو که‌له‌په‌قی و عینادی و بوغ‌راییه‌ی که‌له‌که‌ی و، تا‌کو نغزو بوونی که‌له‌که‌ی جگه‌ له‌ بر‌واداران له‌و لافاوه‌ مه‌زنه‌دا، که‌ هه‌یج که‌سی لی قوتار نه‌ده‌بوو..

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نَعْبُدَ ﴿١٠٦﴾ إِلَهَ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَ مِنَ الْأَرْحَامِ مَكِينٌ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَدْ كُنتُ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١١٨﴾ فَانجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْفَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾﴾

مانای دەقو دەقی نایەتەکان

گەلی نووح پیغمبەرانیان بە درۆ دانا (بروایان پێیان نەهێنا) ﴿١٠٥﴾ یاد بکەو! کاتی نووحی بڕایان پێی گوتن: نایا پارێز لە خوا ناکەن؟ ﴿١٠٦﴾ بە دڵنیایی من ڕەوانە کراویکی ئەمێندار (و راست و ساغ) م بۆتان ﴿١٠٧﴾ بۆیە پارێز لە خوا بکەن و بەقسەم بکەن ﴿١٠٨﴾ هیچ کرێهە کێشتان لەبەرەمبەریدا لێ داوا ناکەم، پاداشتم تەنیا لەسەر (خوای) پەرورەدگاری جیهانیانە ﴿١٠٩﴾ بۆیە پارێز لە خوا بکەن و، بەقسەم بکەن (فەرمانبەریم بکەن) ﴿١١٠﴾ (گەلەکە)ی گوتیان: چۆن بڕوات بۆ بێتین لە حالێکدا کە (تەنیا مڕۆفە) هیچ و پووچەکان شونت کەوتوون! ﴿١١١﴾ (نووح) گوتی: ئنجا من چووزانم ئەوان کاتی خۆی چیان کردووە، (تاکو بزائم نایا تۆمەتەکتان گوايه: خەلکیکی نزم و پەست، پاستەیان نا؟) ئەگەر هەست و هۆشتان هەبێ ﴿١١٢﴾ لێرسینەوهیان تەنیا لەسەر پەرورەدگارمەو ﴿١١٣﴾ من (هەرگیز) دەرکەرو دوورخەردووی بڕواداران نابم (لەدووری خۆم بۆ پازی کردنی تێوه) ﴿١١٤﴾ من تەنیا ترسێنەر و هۆشیار کەرەوهیهکی ڤوون و ناشکرام ﴿١١٥﴾ (گەلەکە)ی گوتیان: ئەی نووح! ئەگەر وازنەهێنی، بێگومان لەبەرد باران کراوان دەبی ﴿١١٦﴾ (نووح) گوتی: پەرورەدگارم! بێگومان گەلەکەم بە درۆیان دانام ﴿١١٧﴾ دەجا دادوهریهکی بەکلایکەرەوه لە نێوان من و ئەواندا بکەو، خۆم و بڕوادارانێک کە لەگەڵمن ڤزگارمان بکە ﴿١١٨﴾ سەرەنجام تێمەش خۆی و ئەوانەي لەگەڵیدا ڤوون، لەکەشتیه پڕەکەدا دەر بازمان کردن ﴿١١٩﴾ دوابی ئەوانی دیکە کە مابوونەوه (لەسەر کوفر) (لە تۆفانەکەدا) خنکاندمان ﴿١٢٠﴾ بە دڵنیایی لەوهدا نیشانهیهکی مەزن هەیه، بەلام زۆرەیان بڕوادارینن ﴿١٢١﴾ بێگومانیش بەس پەرورەدگارت بالادەستی بەبەزەیهه ﴿١٢٢﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الْأَرْذَلُونَ): بە کوردیی بە (هیچ و پووچەکان) لێکم داووتەوێ، ئەم وشەو بەعیرەم لەگەڵ ڕێزو ئەدەبی قورئاندا بە گونجاو زانی، ئەگەرنا بۆ وشە (الْأَرْذَلُونَ) جگە لەو وشەیی بەکارم هێناوە، ڕەنگە وشە دیکەش هەبن، بەلام ئێنسان دەبێ ورد بێ، کە تەعبیڕێک بەکار دێنێ بە پێی ئەو زمانە قسە پێ دەکات، تەعبیڕێکی سووک نەبێ، هەلبەتە دەزانم هیچ و پووچ تا ڕاددەیکە تەعبیڕێکی سووکە، بەلام لەوەش سووکتر هەیە، (الْأَرْذَلُونَ) (الرَّذُلُ وَالرَّذَالُ: الْمَرْغُوبُ عَنْهُ لِدَاةٍ) (رَذُلٌ وَرَذَالٌ) شتێک کە ناویستری لەبەر خراپییان، تنجا (أَرَادِلٌ وَأَرَذَلُونَ: جَمْعُ أَرَذَلٍ) (أَرَادِلٌ وَأَرَذَلُونَ) هەردووکیان کۆی (أَرَذَلٌ) واتە: زۆر خراب، وەک گوتم: بە کوردیی مەگەر بگوتری: هیچ و پووچ، دەگونجێ بگوتری: بێ نرخ، پەست و زەبوون، مەبەستیان پێ ئەوەیووە ئەوانە شونت کەوتوون، بەوجۆرەن، هەلبەتە ئەوانە شون نووح عليه السلام کەوتوون و شون هەموو پیغەمبەرەکان کەوتوون، بەزۆری وەک خوا تعالى لە قورئاندا باسی کردووە، خەڵکە بێهێزو بێ دەستەلات و، داماوو چەوسێراوە کە بوو، بەلام لەچاوی غۆبەزلگرو حکومرەنە ملهوپرەکاندا، ئەوانە هیچ و پووچ و بێ نرخ و بێ مایە بوون.

(لَوْ تَشْعُرُونَ): (الشُّعُورُ: الإِذْرَاكُ بِالْحَوَاسِ) (شُعُور) یانی: ئێنسان بە هەستەوێدەکان شت بزانێ، بەلام جاری واش هەیە (شُعُور) بۆ عەقڵ و دەرککردنی عەقڵ و هۆشیش بەکارهێناوە، چونکە عەقڵیش لە پێی هەستەوێدەکانهوه کەرەستە بۆ دەستەبەر دەکری، ئەو وێنەی بە تۆری شەداوی چاو دەگیرێن، وەک ئەو دەنگانە هێزی بیستی، هەروەها نامکراوەکان، بۆنکراوەکان، دەستلێدراوەکان، کە بە هۆی پێنج هەستەکانهوه کۆ دەکریتهوه، عەقڵ دەتوانی دواپی چەمک و واتایەکان بەهۆیانەوه دروست بکات.

(الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالرَّجَامِ، يُقَالُ: رَجِمَ فَهُوَ مَرْجُومٌ) (الرَّجَامُ) يانی: بەرد، (رَجْم) بریتیه له بەرد پێدادان، بەردباران کران، (المرجومین، المقتولین شَرَّ قِتْلَةٍ) ئەوانە ی دەکوژرێن بە خراپترین شیوە، (وَيُسْتَغَارُ الرَّجْمُ لِلرَّمْيِ بِالطَّنِّ، وَالتَّوْهُمِ وَالشَّتَمِ، وَالطَّرْدِ) وشە ی (رجم) دەشخاوارێتەووە بۆ ئەوە گومانی خراپ بە کەسێک بەردری، یان کەسێ بە وەهم تاوانبار بکری، یاخود قسە ی پێ بگوتری و دووربخرێتەووە، هەندێ له توێژەرەوانی قوربان وەك دوایی باسی دەکەین گووتووایانە: لێردەدا هەرەشەیان لێکردووە کە قسە ی پێ بلێن، یانی: تێمە قسەت پێ دەلێن!

بەلام له راستیدا ئەو مانایە بێهێزەو کێشەو دوژمنایەتی گەلە کافرەکان لەگەڵ پیغەمبەرەکان و، شونکەوتووای پیغەمبەرەکان، لەووە گۆرەتر بوو، کە بە قسە پێ گووتیان واز بێنن!

(فَتَمَّا): واتە: دادوهرییمان له تێواندا بکە، له نێوان خۆم و گەلەکەمدا، (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَفَتْحُ الْقَضِيَّةِ فَتَاحًا: فَضَّلَ الْأَمْرَ فِينَهَا، وَأَزَالَ الْإِغْلَاقَ فِيهَا)، (فتح) واتە: کردنەووە، بەلام لێردەدا بە مانای لابردنی شتیکە کە داخراپی و لابردنی نیشکالیکە، واتە: له کێشەکەدا دادوهری کردو ئەو داخراوی و نامۆیە ی تێیدا بوو: کێ لەسەر هەقەو، کێ لەسەر هەق نیە؟ بۆی لایرو نوختە ی بۆ خرابە سەر پیت.

(الْفُلُوكُ الْمَشْحُونُ): کەشتی پێ، (أي: الْمَمْلُوءَةُ، وَالشَّخْطَاءُ: عَدَاوَةٌ امْتَلَأَتْ مِنْهَا النَّفْسُ، يُقَالُ: عَدُوٌّ مُشَاحِنٌ)، (شعنا) بە دوژمنایەتیە کە دگوتری: کە دل و دەروونی نینسانی پێ کردبێ، دگوتری: (عَدُوٌّ مُشَاحِنٌ) فلانکەش دوژمنیکە کە دلی مرۆف پێ دەکات له بوغزو توورەبی و رق، کەواتە: (الْفُلُوكُ الْمَشْحُونُ) یانی: کەشتی پێ، تێستاش وشە ی شەحن بەکاردههێنری، بۆ پێ کردن بە هەموو جوۆرەکانیەووە.

مانای گشتی نابه ته کان

بەسەرھاتی نووح و النوح: گەلەكەيمان - وەك پىشتىرش ئامازەم پىيدا - لە تەفسىرى سۈرەتى (ھود) لەكاتى تەفسىر كردنى نابه ته كانى: (۲۵ - ۴۹) دا ھىناو، باسكى تىرو تەسەلمان كردو، ھەم لە پووى نابه ته كانى فوړنان، كە ھەموو يانان كۆكردۆتەو، ھەم لە پووى گەرانەو بۆ سەرچاوە مۆويەكان، ئەوھى كە دەستمان پىيان گەيشتو، لەو بارەو باسكى تىرو تەسەلمان كردو، بەلام لىرەدا ھەروا پوختەبەك لە بەسەرھاتی نووح النوح دىنين، ھەروەك ھى پىغەمبەرانى دىكەش (عليهم الصلاة والسلام)، تىمە بەپىتى ئەوھ كە لىرەدا ئەو پوختەبە ھاتو، تىمەش ھەروا پوختەبەكى بەسەرھاتەكەى دىنين.

خوا دەفەر موى: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾، گەلى نووح پىغەمبەرانىيان بەدرۆ دانان، پرايان پى نەكردن، پىيان بىپروا بوون، ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نُنْفِئُكُمْ﴾، يادبەكو! كاتى نووحى برايان پى قەرموون: ئايا پارىز ناكەن؟ واتە: پارىز لە خوا ناكەن، يان پارىز لە لىپرسىنەو سزاو جەزەبەى خوا ناكەن، كە بە ھۆى كوفرو شىركەو بە ملتان دادى؟ ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، من (لەلايەن خواو) بۆ ئىو پەوانەكراوئىكى ئەمىندارم، واتە: راست و ساغم لەگەلتان، چىتان پى دەلىم، لىم وەر بگرن، چونكە خوا منى بۆ لای ئىو ناردو نوئەرى خوا، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، كەواتە: پارىز لە خوا بگەن و بە قسەم بگەن، فەرمانبەرىم بگەن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، لە حالىكدا من ھىچ كرىتان لى داوا ناكەم لەسەرى، لەسەر گەياندنى ئەو پەيامە، چونكە كرى و پاداشتى من تەنيا لەسەر پەروەردگارى جىھانىانە، ھىچ چاوە پوانىيەكم لەئىو

نيه، هيچ بارگرا نيه كم بۆتان نيه، نيشى خۆتانم به خۆتان، مه دارى خۆم به تيوه ساز ناكهم، ده مه وئى مه دارى تيوه ساز بكهم، ﴿فَأَتَمَّ اللَّهُ وَأَطِيعُونَ﴾ دووباره ده كاته وه، كه واته: پارتى له خوا بكهن و به قسم بكهن، فه رمانبه ريم بكهن.

نجا با بزانيه كه له مله ورو كه له ره قه كهى، چى وه لام ده ده نه وه؟

﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾، تايبا بروت بو بئين له حاليكا ده رچى و په رچيه كانت شوين كه ووتون؟ له سو وپوتى (هود) دا پتى ده لين: ﴿وَمَا رَبُّكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الْأَذْيَبُ هُمْ أَرَأَيْتُمْ بَادِيَ الْأَرَى﴾، واته: نابيين شوينت كه وبتى، جكه له وانه مان كه هيچ و پووچن، بى نرخن، كه من، نه وانهى كه رايان زور رواله تيه، واته: تيناگهن و زور سه ركيان، ليره ش ده لين: تايبا شوينت بكه وين، له حاليكا كه ته نيا كه م و هيچه كان شوينت كه ووتون، نه وانهى كه م بابه خن؟ ﴿قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نوح گوئى: من چووزانم پيشتر چيان كردوه، كه له نه نجامى كردوه كانى پيشووياندا، ده بى تيوه نه وه نه نجامگيريته تان كردبى، كه نه وان هيچ و پووچ و بى نرخ و كه م بابه خن، ليره دا نوح عليه السلام سه رنجيان بو نه وه ياده كيشى، كه موقوف له كردوه وه له لويسته كانيدا خولاصه ده بته وه، من نازانم چيان كردوه، تيوه نه وه تان لى هه لى نجاون، كه هيچن؟! دياره نه وان خويان به وه جاخ و په چه له ك و سه روه ت و سامانه وه هه لكيشاوه: له بهر نه وهى پارهم زوره، ده سه لاتم زوره، ده وه له مه ندم و خه لك و خزم زوره، بويه شتيكى گرنكم! نه وانه ش له بهر نه وهى ره ش و پروتن بى توانان، چه وسيتراوه ن، بى ده سه لاتن، كه واته: هيچن، ته ماشا بكهن! نه وه ته رازووه لسه نك و لاته ل و بى ويژدانه به!! سه روه ت و سامان و ده سه لاتى هه پام و قورخر كراوېش، بويه كه ووتوه ده ستى نه وانه، له نه نجامى نه وودا كه سه تميان كردوه، چه وسيتراوه كانيش بويه چه وسيتراونه وه و پروت و په جال بوون، له نه نجامى نه وه حوكمپانييه سه قه ته دا كه نه وانه كر دوويانه، كه هه موو شتيكيان بو خويان قورخر كردوه، بو خزم و حيزيان، بو ده ورو به ريان، نه وانى ديكه ش بى ده سه لات

و بئِ چارہ کہوتونہ تہ گۆرئ! نوح عليه السلام دہیوئ سہرنجیان رابکیشئ بؤ نہوہ کہ نہ گہر کردہوہی خرابیان بووئ، من ناگادار نیم، چونکہ بہ ہؤی کردہوہی خراپہوہ مروق خراپ دہبئ، بہ ہؤی ہی چاکیشہوہ، چاک دہبئ، نہک بہ ہؤی سہرودت و سامانہوہ، نہ گہر ہہیئ چاک بئ و، نہ گہر نہیئ خراپ بئ!

﴿إِنْ جَاءَهُمْ إِلَّا عَلَى رَءْيٍ لَوْ تَشْعُرُونَ﴾، لئیرسینہوہیان تہنیا لہسہر پەرودگارمہ، نہ گہر تیوہ ہست بکہن، نہ گہر شعورتان ہہبئ، من ناچم لئیرسینہوہیان لہ گہلدا بکہم، تبتستا بانگیان دہکەم بؤلای خوا، نہوہ تہرکی منہ، نہمما من بئیم ہہلیانسہنگینم، بہو تہرازوو و پتوہرہ لاتہل و لاسہنگہی تیوہ، نہوہ کاری من نیہو نہوہ شتیکی نالوژیکییہ.

ننجا نہوان دلاویان لی کردوہ، نہو بروادارانہ دہریکات و دووریان بخاتہوہ، بؤیہ دہلئ: ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، من دہرکہری بروادارہکان نیم، بؤ رازیبرکردنی تیوہ، ﴿إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، من تہنیا ترستیہرو ہوشیار کەرہوہیہکی روون و ناشکرام، یاخود روونکہرہوہو ناشکراکەرم بؤ راستییہکان.

دووبارہ گہلہ سہرکەش و یاخیہکەہی، زمانی زبر بہکار دینن، ہہلبہتہ وەک لہ سوورہتی (ہود) دا، ہاتوہو لہ سوورہتی (الأعراف) یش دا، نہوانہ کە نہو قسانہیان کردوون، دہستروپشتوو و بریار بہدہست و خوہسہپینہکان بوون، ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْتُحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾، کوتیان: نہی نوح! نہ گہر واز نہہیتی، تۆ لہبەرد باران کراوان دہبی، واتہ: ہی دیکہشمان بہرد باران کردوون، تۆش دہبہینہ پیزی نہوان.

ننجا دہگونجا تہعبیرہکە ئاوا بوواہ: ﴿لَتَرْجُمَنَّكَ﴾ وەک لہ شوینی دیکہ بہو تہعبیرہش ہاتوہ، بہلام نہم تہعبیرہ: ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ مانابہکەہی بہہیزترہ، واتہ: ہی دیکہشمان بہردباران کردوون، تۆش وەک نہوان لیدہکەین و بہ مہرەدی نہوانت دہہین.

ئىنجا كە ئەوان ھەر لەسەر كەللە پەقىي و نەسەلماندى خويان و، لەسەر ھەپەشەو گۆرەشەي خويان بەردەوام بوون، نوح عليه السلام ھىچ چارى نەما، مەگەر پەنا بەریتە بەر خوا، فەرمووی: **قَالَ رَبِّ إِنِّي قَدْ كُنْتُ فِيكَ بِرُوحٍ دَاغِيٍّ**، پەرودەگارم! كەلەكەم، خەلكەكەم منیان بەدرۆ دانا، **فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّى وَنَجَّى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ**، ئىنجا لە ئىتوان من و كەلەكەمدا دادوهرىي بكەو، خۆم و ئەوانەي لەگەلمن لە برواداران، دەر بازمان بكە، **فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْهُورِ**، بە (ف) ي بەدواداھاتن، خوا وەلامى دایەو: (تەقیب) يەكسەر خۆي و ئەوانەي لەگەلى بوون لەبرواداران، لە كەشتیە پرەكەدا دەر بازمان كردن، **ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ**، دوايش ئەوانەي كە مابوونەو، واتە: ئەوانەي لەسەر كوفەر مابوونەو، ياخود مابوونەو سوارى كەشتیەكە نەبووبوون، ئەوانەمان ھەموو خنكاندن و لە تۆفانە گەورەكەدا نەرومان كردن، **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ**، لەوێدا نیشانەيەكی گەورە ھەيە (لەسەر راستی نیمان و، راستی پێبازی بەندایەتی بۆخواو، شۆنكەوتی پێغەمبەرانى خوا) بەلام زۆربەیان بروادار نین، كافرەكانى پۆزگارى پێغەمبەر ﷺ ھەروەھا كافرەكانى ھەموو پۆزگەرەكان.

بۆچی دەفەرموێ؟ (أَكْثَرُهُمْ؟)

چونكە ھەندىكیان بروادینن، ھەيانە بروادینى و واز لە كوفرو شىرك دینن، **وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ**، بە دۇنيایى تەنيا پەرودەگارىشت زالى بەبەزەيە، كەواتە: پشت بە پەرودەگارت ببەستە، لە بەرانبەر دۆژمن و ناخەزەكانتدا، كە ئەو لە بەرانبەريان دا زال و دەستپۆشیستوو و بالادەستە، بۆ تۆو شۆنكەوتووانىشت، مېھرەبان و بەبەزەيى و بەپەرۆشە.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

به درۆ دانانی گه لی نووح ﷺ بۆ پتغه مبه ره که یان و، نامۆژگاری کرانیان له لایه ن نووحه وه ﷺ که پاریز له خوا بکه ن و، گوێزایه لێ و هه رمانه بری و بکه ن، چونکه نوینه ریکێ نه مینداری خوا به بۆ لایان و، هیچ چاوه پروانییه کیشی لێیان نه:

خوا ده فهرموێ: ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۖ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نَنْفُونَ ۖ (١٠٥) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ (١٠٦) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ (١٠٧) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ (١٠٨)﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له حهوت برکه دا:

١- ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾، خه لکی نووح پتغه مبه رانیان به درۆ دانا، بۆچی (تاء التانیث) خراوته سه ر (کذبت)؟ به هۆی نه وه وه که وشه ی (قوم) به مانای ئۆمهت (أمة) یان به مانای کۆمه ل (جماعة) لیکدراوه ته وه، ئه گه رنا (قوم) بۆ خۆی له پرووی ریزمانی عه ره بیه وه، نیرینه ی مه جازی (المذکر المجازی) به، به لām مانای ئۆمهت و کۆمه لی لێ وه رگیراوه، بۆیه (تاء التانیث) ی خراوته سه ری.

فه رموویه تی: ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ له گه ل نه وه شدا که نووح ﷺ یه که م پتغه مبه ری خاوه ن ئۆمهت بووه و، نه وان ته نیا یه ک پتغه مبه ریان به درۆ داناوه، به لām له بهر نه وه ی نه وان بۆیه پروایان به نووح نه هتیاوه، نه ک له بهر خودی نووح ﷺ، به لکو له بهر په یام و به رنامه که ی، په یام و به رنامه که شی له گه ل

هی هه موو پیغه مبه راندا یه که، بویه پروانه هیتان به یه کیک له پیغه مبه ران، وه که پروا نه هیتانه به هه موویان، چونکه له سونکه نه وه وه پروایان پتی ناهیتن، که دان به وه دا ناهیتن: نوینه ری خوابن، تنجا هه موو پیغه مبه ران نوینه ری خوان و، نه گهر پروات به یه کیکیان نه بوو، که نوینه ری خوابه، واته: پروات به هیچیان نیهو، نه گهر پروات به په پیام و وه حییه که نه بوو، که بویه کیان هاتوه، واته پروات به هی تهوانی دیکه ش نیه.

(۲) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نُنْفُونَ﴾، کاتیک که نووخی برایان پیی فهرموون: تایا پاریز له خوا ناکهن؟! ﴿أَلَا نُنْفُونَ﴾، (أَلَا) نامرزی ناگدار کردنه وه، یاخود هاندانه، وه که دده رموی: ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾، التوبة، تایا له دزی کومه لیک جهنگ ناکهن که تیهو یان له ولاتی خوتان وه دهرنا؟ هه ندیکش گوتوویانه: (أَلَا) هه مزه (أ) ی پرسیار کردنه، له گهل (لا) ی لایردن، (أ) (لا) (نُنْفُونَ) تایا پاریز ناکهن؟

(۳) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، من په وانه کراویکی نه میندارم، واته: راست و ساغم له لایهن خواوه بویه تیهو.

(۴) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، تنجا پاریز له خوا بکه و فهرانبه ری من بکه، پاریز له خوا بکه، وه که تاکه په رستراوی شایسته ی په رستران، به قسه ی منیش بکه، تاکو پیی خوا په رستیتان پیتان بدهم.

(۵) ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، هیچ جوړه کرته کتان لای داوا ناکهم، واته: له سهر گه یاندنی نهو په یامه، هیچ کرته کتان لای داوا ناکهم و هیچ بارگرانیه کم بویه سهرتان نیه، باری شانتان قورس ناکهم.

(۶) ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، کرزی و پاداشتی من، ته نیا له سهر په روه رگاری جیهانیانه.

(۷) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، که واته: پاریز له خوا بکه و فهرانبه ریم بویه بکه.

له (صحيح البخاري) دا ھاتوۋە، كە ھىرەقل چەند پرسیارتىك له تەبوو سوفیان دەكات له بارەى پىغەمبەرى خاتەمەو ۋە ﷺ، تەبوو سوفیان پرسیارى لى دەكرى: ئابا موحەممەد تاكو ئىستا لەگەل ئىو ەدا قسەى درۆى كردو، خىلافى كردو؟ ئەویش دەلى: تاكو ئىستا درۆمان لى نەبىئو، بەلام پەيمانىكمان لەگەلى بەستو، (ئەو قسەو باسە دواى سولھى حودەبىيە بوو) ئنجا نازانین چى دەكات؟ ھىرەقل پىتى دەلى: (فَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ مَا كَانَ لِيَدْعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ، ثُمَّ يَكْذِبُ عَلَى اللَّهِ) (۱) بۆ خۆت دەزانى كە ناگونجى درۆ لەگەل خەلكى نەكا، كەچى بچى درۆ بەناوى خواو ە بكات!

مهسه لهی دووهم:

نکوولیکردنی گهلی نوح ﷺ له برهوا پتهینانی و، تانه دانیان له شوین کهوتوانی، بهوه که خه لکی نزم و کهمن و، وه لآمدانه وهی نوح ﷺ که نهو وهک حال و واقعی یتستان مامه له یان له گه لدا دهکات و، لیرسینه وه یان له سر خواجه، نهو ته نیا ترسینه رو وشیار که ره وه به:

خوا دهفه رموی: ﴿قَالُوا أَنْزِلْ لَكَ وَأَنْبَعَكَ الْأَرْضَ لَنْ﴾ ۱۳۱ ﴿قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ۱۳۲ ﴿إِنْ حَسَبْتُمْ إِلَّا عَلَيَّ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ ۱۳۳ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۳۴ ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ۱۳۵ ﴿﴾

شیکردنه وهی نهو پینج، ثایه ته له پینج برکه دا:

۱- ﴿قَالُوا أَنْزِلْ لَكَ وَأَنْبَعَكَ الْأَرْضَ لَنْ﴾: نایا بروات بو بئین، له حالتیک دا هیچ و پووچه کانت شوین کهوتوون؟ بوچی ده لئین: (تُؤْمِنُ لَكَ)؟ هه ندیک گوتوو یانه: (ل) لیره دا له شوینی (ب) به کار هیتراوه، واته: (أَتُؤْمِنُ بِكَ)؟ به لأم نا، یانی: نایا بروا بئین له بهر تو، وایانزانیوه که بروا هیتانه که به قازانجی نوحه ﷺ، نه یانزانیوه به قازانجی خو یانه، هه لئه ته نهوانه ی نهو دبالوگ و وتوو یزانیه یان له گه ل نوح ﷺ دا کردوون، بریار به دهست و دهسترۆ یشتوو هکان بوون، ننجا نه مه لیره دا پرسیار کردنیکه بو نکوولیکردن، واته: چۆن برهوا بو تو دئین؟

﴿وَأَنْبَعَكَ الْأَرْضَ لَنْ﴾: نه م (و)ه، (واو العالیة)یه، یانی: له حالتیکدا که هیچ و پووچه کان، که م مایه کان، بی نرخه کان، شوینی تو کهوتوون، حاشای نهو نیماندارانیه که شوینی نوح ﷺ کهوتوون، (أَلْأَرْضَ لَنْ: سَقَطَ الْقَوْمُ الْمُؤْمِنُونَ بِالزَّلْزَالَةِ، وَهِيَ الْغَسَّةُ، وَالْحَقَارَةُ، أَرَادُوا بِهِمُ: الضُّعْفَاءُ وَالْفُقَرَاءُ) (أرذلون) واته: نهوانه ی له خه لکه که، خه لکی کهمن و، وه سف کراون به سیفه تی که میی و

بِی نَرخِی و، هِیچ و پووچی، (حاشای نهوان)، مه به ستیان پئی بی ده سلات و چه وسیتراوه کان و هه ژاره کان بوون.

۲- ﴿قَالَ وَمَا عَلِيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾: واته: گوئ: چوو زانم بيشتر چييان كردوه! (أَيُّ شَيْءٍ عَلِيٍّ، وَصَمَنَ (عِلْمِي) مَعْنَى اهْتِمَامِي، فَعُدِّي بِالْبَاءِ، ﴿وَمَا عَلِيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لیره دا وشه ی (عِلْمِي) مانای بایه خ پیدانی خراوه ته یتو، بویه به (ب) ته ده دای کردوه، یانی: زانیاری من و گرنگی پیدانی من، که ی له وه دایه داخو کاتی خو ی چييان کردوه؟

۳- ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ﴾: لپرسینه وه یان ته نیا له سه ره وه ردگارمه، نه گهر یتوه هه ست پیکهن، نه مه به نه قام دانانی نهوانه، تا کو له خو بایی بوونیان و به خو سه رسام بوونیان بشکینت، ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾: نه م نه گهر (لَوْ) وه لاله که ی قرتیراوه، چونکه پرسته کانی بيشتی، ده ی که به نن، واته: نه گهر هه ستان پیکرد بایه، نه ده بوو نه وه خنه یان لئ بکرن، له به ره نه وه ی بی ده سته لاتن و که م توانان، چونکه نه صلی مروف کردوه که به تی، من چوو زانم بيشتر چ کردوه به کیان کردوه! من وه ک تیتا مامه لایان له که ل ده کم.

۴- ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾: به دلتیاییه وه من ده رکهری بر واداران نیم، دو ور خه ره وه یان نیم.

۵- ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾: من ته نیا ترسینه ریکی پوون و ناشکرام، یاخود، ترسینه ریکم پوونکه ره وه م بو راستیه کان.

پوخته ی وه لای نووح ﴿الْقُلُوبُ﴾ نه وه یه:

نه وه تانه یه ی یتوه لیتان ده دن، له لای منه وه نرخی نیه، پتوهری من بو هه لسه نگاندن، کرده وه کانیا نه، نه ک مال و سامانیان، بویه ده فهرمو ی: ﴿وَمَا عَلِيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ من چوو زانم داخو چييان کردوه؟ چونکه جه وه ره ی مروف و نرخ و پایه ی له یتو کرده وه کانیدا شتیراوه ته وه، نه گهر چاکی کرد، نه وه مروفه چاک ده بی و، نه گهر کرده وه کانیشی خراپ بن، خراپ ده بی.

مه سه له ی سیه م:

هه پشه کردنی گه لی نوح علیه السلام به بهرد بارانکردنی، نه گهر واز نه هینی و، به نا بردنی نوح علیه السلام به پهروه ردگاری، که دادوه ریان له بهیندا بکات، خو ی و برواداران ده ریاز بکات و، رزگار بوونیان له که شتییه پره که دلو نغرو بوونی کافره کان:

خو ا ده فره مو ی: ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْتَحُ لَتَكُونَ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ (۱۱۷) ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوِيٌّ كَذَّبُورٌ﴾ (۱۱۸) ﴿فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۱۹) ﴿فَأُجِيبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلَيْنِ الْمَشْحُونِ﴾ (۱۲۰) ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ (۱۲۱) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۲۲) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (۱۲۳)

شیکردنه وی نهو کهوت ثایه ته، له هه شت برکه دا

۱- ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنْتَحُ لَتَكُونَ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ به بیانکوت: نه ی نوح علیه السلام! نه گهر واز نه هینی، ده سته رداری په یامه که ت نه بی، (بیکومان زله زله و ده ستر ویشتووانی که له که ی وایانکوتوه) به دلنیا یی له به رد بارانکراوان ده ی.

هیچ که سیک توانای نهو ی نه بووه، نه له پاردوو دلو نه تیستاش هه پشه له خه لک بکات: به رد بارانت ده که م و، له سیداره ت دده م، نهو ده دیا ره هوکمرانه خو سه پیته کان بوون، به لئ لیره دا خوای پهروه ردگار هه ر به ناوی که له که یه وه، دده وی، چونکه نهو خو سه پیته نه که خه لکه که له گه لیان بووه، مانای وایه وه که خه لکه که شته که ی کردی وایه، نهو خه لک و جه ماوه ره ش که له گه ل نهو حیز به عملانیانه یه و، ده نگیان پی دده داو، ته زویر یان بو ده کات و، سه ریان ده خات و کاره کانیا ن بو راده په ریتی و، پشتیان دهرن له سه ر ناهه ق، هه موویان یه که حیسایان هه یه له قیامه تدا، نهو نه که ابرا بلتی: خوا به! من به س بو موو چه که له گه لیان بووم!! نه گهر تو نه بووای و نهو نه بووایه و نه م نه بووایه، به نه تی نه یانده توانی، نهو سته مه بکه ن، کاتیک خه لک ده کهوینته پی ش سته مکارو نهویش لئی ده خو پری وه که

مەرپو بزن، خۆیان لى دەكات بە گاووان و شوان، خەلکیش دەچیتە سەر سروشتى پەشە
 و لاخ و نازەل، ھەر کەسک خۆى لى بکات بە گاووان و شوان، پێشى دەکەوى، مانای
 وایە ھەمان ھوكمى ئەویان ھەبە، وەك خوا دەفەرموى: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْجَحَهُمْ
 وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۲۲) ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَنِيمِ﴾ (۲۳) ﴿الصَّالِحَاتِ، واتە: کۆیان
 بکەنەو (پەپێچەکیان بدەن خریان بکەنەو) ستەمکاران و ئەوانەى ھاووتنەشیان بوون،
 (لەگەڵیان دابوون و پەپەوویان لى کردوون)، وێرای ئەو شتانەى دەیانپەرستى، بەرەو
 دۆزەخ پەپێچەکیان بدەن، ھەموویان پێکەو.

کەواتە: ﴿قَالُوا لَنْ نَمُوتَ نَتَّخِذُ﴾، واتە: دەستپۆشتوو خۆ بەزەلگەردکان،
 گوتیان، بەلام بە ناوی خەلک و کۆمەلگاوە قەشیان کردو، چونکە خەلکەکە
 لەگەڵیان بوو و لە بەرانبەریاندا بێدەنگ بوو، ئەوانیش شویتکەوتى کۆترانەى
 خەلک بۆیان و، لەخزمەت دابوونى خەلکیان قۆرتۆتەو و گوتوویانە: ئەو خەلکە
 ھەمووى لەگەڵ تێمەبە! لە حالیکدا کە ھەركام لەو خەلکە، ئەگەر دلى خۆى
 کردبایەو، سەد نەفرینیان لى دەکردن، بەلام ئەو بایى فلسیکە، چونکە تۆ
 مادام بە کردووە لەگەلى بووى و لە خزمەتى دا بووى، ئەو مەدارى خۆى
 بە تۆ ساز کردو، تامانجە ناشەرعیەکانى خۆى بە تۆ جێبەجێ کردوون و
 دژابەتیی ھەقى بە تۆ کردو، تۆی بەگژ ھەقداد کردو! ئنجا ئەو لەسەردەمى
 نووحیشدا (عليه السلام) وابوو، ئیستاش و دواى ئیستاش ھەروایە.

ھەربۆش لە تەفسیری سوورەتى (الأعراف) دا باسیكى سەرەخۆمان لەو
 بارەو کردو، "کە خوا ﷻ باسى ئەوانە دەکات، پەپەوویان لیکراو، ئەوانەش
 کە پەپەوویان کردو، ئەوانەى شویتکەوتوى ستەمکاران بوون و ستەمکارانیش، کە
 خۆای پەروەردگار پێیان دەفەرموى: ﴿لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۲۸) ﴿، واتە:

(۱) ھەر وەھا لە تەفسیری سوورەتى (سبا) یش دا کورتە باسیکمان لەو بارەو کردو لە کاتى
 تەفسیرکردنى ئایەتى: ﴿وَلَوْ رَزَقْنَاهُ إِذِ الْفُلْجُورُ مَوْفُورٌ عَنْ رَحْمَتِ رَبِّهِمْ تَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
 الْقَوْلِ ...﴾ دا.

بۇ ھەركامېكان سزاي دووچەند ھەيە، بەلام ئىيوە نازانن، ستەمكارەكان و ھوكمرانە
خۆسەپتەكان، بۆيە دووقات سزا دەدرتن، لەبەر گوناھى خۆشيان و، كە ئەو
خەلكەشيان بەدوای غۇيان داو، شۆتەكتەوتووۋ چەوسىتراوۋەكانىش، لەبەر خۆشيان
سزا دەدرتن و، لەبەر ئەوۋەش كە ئەو فیرعمون و طاغوت و خۆسەپتەنەيان بەسەر
خۆيانەوۋە كەردوونە ملۆزم، ئەگەر ئەو خەلكە نەبوۋايە ئەوانە نەدەبوونە ملۆزم.

﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾، ئەگەر وازنەھىتى بىگومان لە بەردباران كراوان،
دەبى، (الرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالْحِجَارَةِ: أَي الرَّجَام) (رجم) ئەوۋە بەرد بە شتەكدا
بەدە، (رجم) يانى: بەرد، ھەندىك گوتوۋايە: واتە: لە جىتو پىدراوان و قسە
پىگوتراوان، دەبى! بەلام ئەخىر، كىشەكەى ئىوان ئەو ھوكمرانە خۆسەپتەنەيانەو
نووھ عليه السلام، ھەروەھا پىغەمبەرانى دىكەش، زۆر لەوۋە گەرەتر بوو، بە قسە
پىگوتن و جىتو پىدان وازيان لى بىنن!

٢- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمٌ كَاذِبُونَ﴾، نووھ عليه السلام پاراپەوۋە و گوتى: پەرۋەردگارم! بە دۇنيایى
گەلەكەم، (خەلكەكەم كەم مەن بۇ لايان تىردراوم) منیان بە درۆ دانا، ئەمە پىخۆشكردنە
كە دوايى نزايان لى بىكات، وەك لە سوۋرەتى (نوح)دا ھاتو، دەفەرموى: ﴿وَقَالَ
نُوحُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنْ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾، واتە: پەرۋەردگارم! تاقەوار لە
كافرەكان مەھىلە، كەسيان لى مەھىلە، چونكە وەك لەوۋى دەفەرموى: ﴿إِنَّكَ إِن
تَذَرَهُمْ بِيُضْلُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا﴾، ئەوانە وا گومرا بوون، ھەرچى
لىشيان دەبى ھەر گومرايە.

٣- ﴿فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ قَتَمًا﴾، دادوۋەرى لە ئىوان مەن و ئەواندا بىكە، دادوۋەرىيەك
كە شاپستەى خۆتە، واتە: ھوكمان لە ئىواندا بىكە.

٤- ﴿وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خۆشم و ئەوانەى لەگەلمدان، لە برۋاداران
پزگارمان بىكە، واتە: پزگارمان بىكە لەو توفانەى كە دى، يان پزگارمان بىكە لەو ستەم و
ھەرەشەو گورەشەى كافرەكان.

(۵) ﴿فَاجْنِبْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ الْمَشْهُورِ﴾، به کسهر دواى نهوه خوئ و نهوانهئ له گه لئ بوون، له که شتیبه پره که دا، ده ریا زمان کردن، پرگارمان کردن، به (ف) ی به دوا داهاتن (تعقیب) هیناویه ق، (المشهورون) یانی: (المملوءه) پرکراو، له بهر نهوهئ که شتیبه که پر کرابوو، هم له و پروادارانہئ که له خزمهت نووچدا بوون، هم له هر کام له تازه له کان و په پوره کان، لهوانهئ توئان نه بریته وهو و نهفه ویتن، نهوانهئ که له ناودا ده خنکین، له ههر کامیکیان جوویتیکی سوار کردوه.

(۶) ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾، دوایش نهوانهئ که له کوفردا مابوونهوه، له سهر کوفر به رده وام بوون، نهوانه مان خنکاند و نغرومان کردن.

(۷) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، به دنیایی لهوه دا نیشانه به کی گه ورده هیه، به لآم زور به یان پروادار نه بوون، واته: لهوه دا نیشانه هیه، که خوا دۆسته کانی خوئ ده ریاز ده کات و، دۆژمنه کانی دهفه ویتن، به لآم له کاتی خویدا.

(۸) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، به دنیایی ته نیا په روه ردگاری تو زور زال و بالادهسته و، زوریش میهره یان و به به زه ییه.

که واته: پستی پی بهسته و بن منهت به له دۆژمنه کانت، دنیاشبه که خوا دۆستانی خوئ وئل ناکاو، پشتگوئ ناخات، به لئ توووشی نازارو نا په حه تیسی ده بن، به لآم هه رکات حکمه تی خوا خواستی، دۆژمنه کانی دهفه ویتن و، نیمانداره دۆسته کانی خوئ ده ریاز ده کات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی پینجه‌م ❖

پیناسہی لہم دہرسہ

لہم دہرسہ مان لہ ہہ ژدہ ثابت پتکھاتوہ: (۱۲۳ - ۱۴۰) کہ ہہ موویان تہر خانکراون بؤ پوختہ یہ ک لہ بہ سہرہاتی ہوود اللہ و گہلہ کہی عاد، ہہر لہ دہستپکی بانگہ وازیہوہ لہ گہ لیان بہرہو خواہہ رستی و پاریزکاری، ہہ تا فہوتانیان بہ ہوئی ملہووپی و خو بہ زلگریانہوہ، بہ باہہ کی زور بہ ہیژ، کہ حہوت پوزو ہہشت شہوان بی پسانہوہ لہ دژیان ہہ لیکرد، وک لہ شوینہ کانی دیکہی قورٹاندا ہاتوہ:

﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأَمَّا لَکُمْ بِرِیْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِبَةٍ ۖ سَخَّرَہَا عَلَیْہُمْ سَبْعَ لَیَالٍ وَثَمَنَیَّةَ أُنْیَامٍ حُسُومًا فَفَرَّقَ الْقَوْمَ فِیہَا صَرْعًا کَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ غُلٍ خَاوِبٍ ۚ﴾ (۷) العاقۃ.

واتہ: بہ لام ہہرچی گہلی عادہ، بہ باہہ کی زور ساردی لہ سنوور دہرچوو، فہوتیان، کہ حہوت شہوو ہہشت پوزان خوا لہ دژیان ہہ لیکرد، بنبری کردن، خہ لکہہ کت دہینی لہ شارو ولاتہ کہی خوین دا کہوتبوون بہ مردووپی، وک ہنکی دار خورما کہوتووہ کان.

دارخورما کہ دہکہوئی و ہنکہہ کی دہمیتتہوہ، بہو شتوہیہ دہہاتہ بہرچاو.

﴿كَذَبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۚ﴾ (۱۳۳) إِذْ قَالَ لَهُمُ الْمُرْسَلُونَ هُوَ إِلَّا نَنْقُوتَ ﴿۱۳۴﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۳۵﴾ فَانْقَرُوا إِلَہَہُ وَأَطِيعُوا ﴿۱۳۶﴾ وَمَا أَسْأَلُکُمْ عَلَیْہِ مِنْ أَجْرٍ إِنِی أَجْرِی إِلَّا عَلَی رَبِّ الْعَالَمِینَ ﴿۱۳۷﴾ أَنْتَبِثُونَ بِکُلِّ رِیْحٍ مَائَةً تَعْبَثُونَ ﴿۱۳۸﴾ وَتَشْجِدُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّکُمْ تَخْلُدُونَ ﴿۱۳۹﴾ وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِینَ ﴿۱۴۰﴾ فَانْقَرُوا إِلَہَہُ وَأَطِيعُوا ﴿۱۴۱﴾ وَانْقَرُوا الَّذِی أَمَدَّکُمْ

بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٢٢﴾ أَمْذَكُ بَآئِعٍ وَبَيْعٍ ﴿١٢٣﴾ وَخَسَفٍ وَتَوْبِخٍ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٢٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَصَلْتَ أَمْ لَمْ تُكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٢٦﴾ إِن هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾ وَمَا عَنَّا بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٢٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِظٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٠﴾

مانای ده قافو ده فی نایه تکان

(گهلی) عاد پتغه مبه رانیان به درو دانان (بروایان پی نه هیتان) ﴿١٢٢﴾ یاد بکوهه! کاتیک هوودی برایان پتیکوتن: تایا پاریز (له خوا) ناکهن! ﴿١٢٣﴾ بیکومان من بو ئیوه پتغه مبه ریکی نه میندار (راست و ساغ) م ﴿١٢٤﴾ ده جا پاریز له خوا بکهن و، به قسه م بکهن ﴿١٢٥﴾ هیچ کریشان له به رانه ریدا لی داوا ناکه م، پداشتم تنیا له سر په روه ردکاری جیهانیانه ﴿١٢٦﴾ تایا هه روا به هوه و تنه (بی تامانجیکی پتویست)، له هه موو به رزاییان (بینایه کی) نیسانه (ناسا) دروست ده کهن! ﴿١٢٧﴾ هه روه ها کوشک و ته لاران (له سر حیسابی خه لکی رهش و پروت) دروست ده کهن (به خه بالی خوتان) به هیوای نه وهی هه ر ماوبن (له ژایانی دنیا دا به هوئی کوشک و باله خانه شوینی مه حکه مه وه)؟! ﴿١٢٨﴾ هه ر کاتیکیش بو سزادان په لامار (ی که ساتیک) تاندا، ملهورانه و تیکشکینه رانه سزاو په لامار ده دن ﴿١٢٩﴾ ده جا پاریز له خوا بکهن و، به قسه م بکهن (فه رمانه بریم بکهن) ﴿١٣٠﴾ هه روه ها پاریز لهو که سه بکهن، نه وهی خوتان ده زانن پیداون ﴿١٣١﴾ نازه له کان و کوپانی پیداون ﴿١٣٢﴾ هه روه ها باخ و کانیی و سه رچاوه کان ﴿١٣٣﴾ به راستی من مه ترسیی نازاری پوژنکی مه زنم لیتان هیه ﴿١٣٤﴾ (گه له که ی) گوتیان: یه کسانه له لامان ناموژگاریی بکه ی، یان له ناموژگارییکاران نه بی ﴿١٣٥﴾ نه مه (که تو په خنه ی لیده گری و، هه ولی گورینی ده ده ی) هه مان نه ریت و خووی پتیشووانه

(پى ئادەين دەستکاری بکەي) ﴿١٣٧﴾ تيمەش لە سزاداران نابین (پاست نیه خوا سزامان بدات) ﴿١٣٨﴾ سەرەنجام بە درۆیان داناو، تيمەش فەوتاندمان، يیگومان! لەویدا نیشانه يەك (ی گەورە) هەيه، بەلام زۆربەیان برادار نین ﴿١٣٩﴾ تەنیا پەرەوهر دگاریشت بالادەستی ميهره بانه ﴿١٤٠﴾.

ئىكرندنهوى هەندىك لە وشەكان

(رَبِيع): (الرَّبِيعُ: الْمَكَانُ الْمُرْتَفِعُ الَّذِي يَبْدُو مِنْ بَعِيدٍ الْوَاحِدَةُ: رِبْعَةٌ) (ربيع) به شويتىكى بهرز دهگوترى، كه له دوورهوه دياره، نه مه ناوى (جنس)ه، تاكه كه ي برتیه له (ربيعه) يه كه شويتى بهرز.

(مَائَةٍ): (عَلَامَةُ ظَاهِرَةٍ) نیشانه يه كى ئاشكرا، واته: ئەو شتانه ي دروستى دهكەن له دوور، وهك نیشانه يه ك و دروشمىك ديارن.

(مَصَانِعَ): هەم به مانای كۆشكه كان لىكدراوه تهوه، كۆي (مَصْنَع)ه، كه (مَصْنَع) هەم به مانای (صهریج الماء) لىكدراوه تهوه، نهوه ي ناوى تيدا كۆكراوه تهوه، كارىز، چهوز، هەم به مانای شويتى جوان و پىك هاتوه.

(بَطْشُ): (الْبَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِصَوْلَةٍ) (بَطْش) برتیه لهوه بهزه بر پر بدهيه شتىك.

(جَبَّارِينَ): (الْجَبَّارُ: الْمُتَعَالِ عَنْ قَبُولِ الْحَقِّ، وَيُقَالُ لِلْقَاهِرِ غَيْرُهُ: جَبَّار) (جبارين) كۆي (جَبَّار)ه كه سىكه له بارمبهه ره قىدا خۆي به بهرز بگري و، كه سىك مل به جگه له خۆي كهچ بكات پى دهگوترى: (جَبَّار)، كه ستم بكات جگه له خۆي.

(خُلِقَ الْأَوَّلِينَ): (أَيُّ خُلِقَ أَسْلَافِهِمْ وَأَسْوَتْهُمْ، فَلَا يَقْبَلُونَ مِنْهُ عَذْلًا وَلَا مُلَامًا) كه دهلین: ئەي هوود! ئەوه هەر نه رتتى پىشووا مانه، واته: ئەوان سهرمه شقى تيمه ن، بۆيه قبوول ناكەين، سهركۆنه ئاراسته ي ئەوان بكري و په خه يان لى بگيري.

مانای گشتیی نایه تەکان

بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام و گەلە کە ی (عاد) مان بە تێرو تەسەلی لە تەفسیری سوورەتی (ھود) دا خستۆتە پوو، لە کاتی تەفسیر کردنی نایه تەکانی: (۵۰ - ۶۰) دا، بۆیە لێره بەختیایی بەسەریدا دەپۆین.

خوای تَعَالَى لە دواي بەسەرھاتەکانی مووسا و ھاروونی برای (عليهما الصلاة والسلام) و، گەلە کە یان لە گەل فیرعەون و گەلە کەیدا، پاشان بەسەرھاتی ئیبراھیم عَلَيْهِ السَّلَام لە گەل بابی و گەلە کەیدا، دواي بەسەرھاتی نوح عَلَيْهِ السَّلَام لە گەل گەلە کەیدا، ئنجا بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام و گەلی (عاد) مان، بۆ دەگێژیتەو، کە یە کەمجار بۆ پیغەمبەری خاتەم عَلَيْهِ السَّلَام و، ھاودلانی بەرزی خوا لیان رازی بێ، بوو، کە تێو ش وە ک ئەو پیغەمبەرەنە خوێراگر بن، ئەوانە سەر مەشتی تێو، ھەرودھا ئەو برودارانە ی کە لە خزمەتیان دا بوون.

ھەرودھا ھۆشداریی و ترساندنیش بوو بۆ ئەیارەکانیان، کە تێو ش ئەگەر لەسەر ئەو حالەتان بەردەوام بن، بەمەردی ئەو گەلە کافرانە ی ئەو پیغەمبەرەنە (عليهم الصلاة والسلام) دەچن.

دەفەر مۆی: كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ، گەلی عاد پیغەمبەرانیان بە درۆ دانان، دیارە لەو کاتیدا ھەر ھوودیان پیغەمبەر بوو، بەلام بێگومان لەبەر ئەو ھوودیان بە درۆ داناو، کە پەیا مێکی ھێناو، ئەوان برۆیان بەو پەیا مە نہ بوو، برۆیان بەو راستیانە نہ بوو کە ئەو پەیا مە گرتوونێ خۆی، ئنجا پەیا مە ھەموو پیغەمبەرانیش (عليهم الصلاة والسلام) لە تێو پۆکا وە ک یە ک بوون، واتە: کە سێ برۆا بە یە کێ لە پیغەمبەرەنە کات، لەبەر پەیا مە کە یان، مانای وایە ھەر لەبەر ئەو ھەر برۆا بە ھێچیان ناکات.

﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نَتَّقُونَ﴾، یاد بکوه! کاتیک هوودی برابان پتی
 گوتن: ئایا پارێز ناکهن، واته، پارێز له خوا ناکهن، یاخود: پارێز لهو به‌لاو
 موصیبه‌تانه ناکهن، که به هووی کوفره‌وه به‌سه‌رتان دین، یاخود: پارێز ناکهن
 له سزای خوا له پوژی دوايیدا، ﴿إِنِّي لَكُرَّسُولٌ أَمِينٌ﴾، من به‌دنیایی بو
 ټیوه په‌وانه کراوئیکي ئەمێندرم، راست و ساغم، بۆتان دلسۆزم، ﴿فَالْتَقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا﴾، ده‌جا پارێز له خوا بکهن و به‌قسه‌م بکهن، فه‌رمانبه‌ریم بکهن،
 چونکه من پتی خواتان پیشان ده‌دهم ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، هیچ جوړه کرته‌کیشان له به‌رانبه‌ریدا، له به‌رانبه‌ر
 نه‌و په‌یامه‌دا که پیتان ده‌گه‌یه‌نم، لی دلاوا ناکه‌م، کرێ و یاداشتی من ته‌نیا
 له‌سه‌ر په‌ره‌وردگاری جیهانیانه، دلتان نه‌ترستی بلین، په‌نگه‌ کاری غوی به‌تیمه
 بن! کاری خواتانم به‌خواتانه، نه‌که کاری خۆم، ده‌مه‌وی مه‌داری ټیوه ساز بکه‌م،
 نه‌که مه‌داری خۆم، نه‌وه زۆر زۆر گرنگه بو شوئینکه‌وتووایی پیغه‌مبه‌ران (علیهم
 الصلاة والسلام) پیغه‌مبه‌ران که به‌قسه وایانفه‌رموه‌وه، خوا فه‌رمووێتی وا بلین،
 به‌کرده‌وه‌ش هه‌روا بوون، گرنگه شوئینکه‌وتووایی پیغه‌مبه‌رانیش، به‌قسه‌ش و به
 کرده‌وه‌ش وابن، هیچ چاوه‌پوانیه‌کیان له خه‌لک نه‌بن.

ننجا هوود سه‌ره‌نشتیان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً
 تَعْبَثُونَ﴾، ئایا له‌هه‌ر به‌رزایه‌ك قه‌لاو باله‌خانه‌یه‌ك دروست ده‌کهن وه‌ك نیشانه
 له‌دوو‌ره‌وه دیار بیت، ﴿تَعْبَثُونَ﴾ واته: هه‌روا به‌هه‌وه‌نته‌ بن ئامانجی‌کی
 پێویست، به‌س بو خۆه‌ل‌نشان و خۆپانان به‌سه‌ر خه‌لکی په‌ش و پووت دا، نه‌و
 قه‌لاو باله‌خانه به‌رزانه دروست ده‌کهن؟ ﴿وَتَخِذُوا مِن مَّصَانِعِ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾،
 هه‌روه‌ها کۆشکان دروست ده‌کهن، یاخود نه‌و شتانه‌ی دیکه دروست ده‌کهن،
 (مَصَانِعُ) کۆی (مَضْنَع)ه، هه‌ر بێنایه‌ك که دروست ده‌کرێ، کۆشک بیت، قه‌لابن،
 کارێزی ناو بن، چه‌وزی ناو بن، هه‌رچی بن دروست بکړی، به‌ورده‌کاریی و
 به‌کارامه‌یی (مَصَانِعُ)ی پتی ده‌گوتری، (مَصَانِعُ) دروست ده‌کهن بو نه‌وه‌ی

به لکو میننه وه. هه ر ماوین له ژياندا، ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ کاتی په لاماریش ددهن و سزای خه لک ددهن، زور دآره قانه و ملهو ورانه سزا ددهن، تیده په پرتن له سزا دندا، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ چارێکی دیکه پیتان ده لیم: به قسم بکه و، پارێز له خوا بکه، ﴿وَاتَّقُوا إِلَهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ خوشتان له سزاو لیبیچینه وهی نه و که سه بهاریزن که نه وهی ده یزان، به تیوهی به خشیه (أَمَدَّكُمْ) یانی: (أَنْطَأْتُمْ) پتیداون، (إمداد) نه وه به جار له دوی جار شتیک به که سیک بدهی، (أَمَدُّهُ، إِمْدَادُهُ) یانی: به رده وام خوا ﷻ نه وهی که ده یزان، پیتان دده و پتی داو.

دوایی پوونی ده کاته وه نه وهی که پتیداون چیه؟ ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَيْنَ﴾ خوا ﷻ ناژه لان و کوپانی به تیوه داو.

هه ندیکش کوتوو یانه: (بَين) واته: مندا ل به گشتی، کوپو کچ، به لیم نه که ر و ابابه ده یفه رموو: (أَوْلَادُ)، (بَين) واته: کوپان، نه و ان زیاتر کوپان به پشت و هیزی خو یان ده زانی، لیته دا به پتی عه قلی نه و ان، پیغمبه ره که یان ﷺ نه و انی دوانده، نه و ان نافره تیان پی هیچ نه بووه، پیغمبه ره که شیان به پتی عه قلی نه و ان دواندوونی، نه که ر فره موو پای کچی پتیداون، ده یان کوت: کچ چیه؟ به لیم ده فره رموی: هم ناژه لی پتیداون و هم کوپانی شی پتیداون، نه و انه ش نیعمه تی خوان ﴿وَجَعَلْتَ وَعُوبِينَ﴾ هه روه ها باخ و بیستانه کانی پتیداون و کانی و سه راوه کانی شی بو ره خساندون، پارێز له و که سه بکه که هه موو نه و نیعمه تانه ی پتیداون، ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به دنایی من مه ترسی نا زارو سزای روژێکی مه زه م لیتان هه یه، نه که ر له سه ر نه و حاله ی تپیدان به رده وام بن، ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَطَّتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ پیتان گوت: به نسبت تیمه وه به کسانه، به کسانه له سه ر تیمه، ناموژگاریی بکه ی، یا خود له ناموژگاریی کاران نه بی، قسه کانی هوو دیان به ناموژگاریی (وَعظ) لیکداوه ته وه، واته: تو به س ناموژگاریی کارێکی، ناموژگاریی بکه ی، یان نه بکه ی، هه روه ک خومانین، هیچ له حالی تیمه ناگوژی، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾

أ- ئەوەی کە تێمە لەسەرىنى، هەمان داب و نەرتی پێشووە کاتمانەو، تێمە لەسەر ئەوە بەردەوام دەبین.

ب- یاخود: ئەوە کە خەڵک دێن و دەپۆن، جیل دواى جیل دێن، ئەم سەر زەوییه بە جێ دێلن، عادت و نەرتی پێشووەکان هەر وابوو، خوانەبوو، پێشووەکانی تێمەى فەوتاندوون، بەلکو هەر وابوو.

ج- واتایەکی دیکەى ئەوەیە لەپێش تێمەشدا کەسانى دیکەى وەك تۆ بوون، هاتوون بە ناوی خواوە وەك پێغەمبەر قسەیان کردو، بەلام بە قسەیان نەکردوون، تێمەش هەر وەك وان بەردەوام دەبین.

﴿وَمَّا عَنِ الْمُبَشِّرِينَ﴾، تێمە لە سزادراوان نین لەلایەن خواوە: ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾، بەدرۆیان دانا، لە هەموو پروتیکەو بە درۆیان دانا:

أ- گوتیان: نە تۆ نوێنەرى خواى و، نە خوايەك پەيام و بەرنامەى ناردو.

ب- ئەوەك تۆ دەلێى واى، کە پێشووەکان ئەوانەى بە قسەى پێغەمبەرانىان نەکردبێ خوا سزای دابن، ئەوانە هیچیان راست نین.

﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾، بە (ف)ى (تعقيب)، یاخود بە (ف)ى (جزائية) يانى: لە سزای ئەوەدا فەوتاندمان، یاخود دواى ئەوە کە تەواو دەرکەوت بە درۆیان داناو، پەيامەکەیان قبوول نەکرد، فەوتاندمان و لەبەینمان بردن، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بەراستى لەوەدا نیشانەى گەورەو بەرچاو هەیه، بەلام زۆبەیان بڕوادارن، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایى بەس پەرورەدگارێشت بەلادەستى مېهرەبانە، کەواتە: پشتت بەو قایم بێ، لە بەرانبەر دوژمن و ناحەزەکانى تۆدا بەلادەست و زالەو، بۆ خوێ و کەسانێک کە شوێنت کەوتوون، مېهرەبان و بەبەزەیی و پەرۆشە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

باسى پەوانە كرانى ھوود بۇ لای گەلەكەى (عاد)و، بەدرۇ دانانیان بۇى و، نامۆزگارىى كردنى دلسۆزانەى بۇیان كە پارىز لە خوا بكەن و، بە قسەى بكەن، چونكە ھىچ تەماعىكى پىتان نىە و، ھىچ چاوەروانیشى لىیان نىەو، پەخنە گرتنى لە زىدەرۇى كردنیان، لە خەرچ كردنى مأل و سامان لە دروستكردنى خانوو بەرەو شتى ناپتویست و، سنوور شكىنییان لە زەبر وەشاندىن و سزاداندا، دووبارە نامۆزگارىى كردنیان بەپارىز كردن و گوێراپەلىى و، یاد كردنى چاكەكانى خوا بەسەر خۆیانەو، ترسان لە سزای مەزنى خوا، كە بە ملیاندا بى:

خو ادەفەرموى: ﴿كَذَّبَ عادُ الْمُرْسِلِينَ ﴿١٢٢﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نَتَّقُونَ ﴿١٢٣﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٤﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٥﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٦﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ مَائَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٧﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٨﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَارِينَ ﴿١٢٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٣﴾ إِنْ أَخَافَ عَلَيْكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٤﴾﴾

شىكردنەوى ئەو ئايەتانه، لە پازدە برگەدا:

١- ﴿كَذَّبَ عادُ الْمُرْسِلِينَ﴾، گەلى عاد پەوانەكراوانیان بەدرۇدانا.

وەك پىشترىش گومان: لىرەدا عاد يانى: گەلى عاد، نىجا لەبەر ئەودى كۆ (جمع)ن، (كُلُّ جَمْعٍ مُؤَنَّثٍ) لەبەر ئەودە فەرموویەتى: ﴿كَذَّبَ﴾، يان ئۆممەتى عاد (أمة عاد).

کۆمه له کهی عاد (جماعة عاد) نهوانه پێغه مبه رانیان به درۆ دانا، یه که پێغه مبه ریان به درۆ داناوه، به لأم له بهر نهو دی هه موو پێغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) په یامه که یان له ئیوه پۆکدا یه که بووه، باسی نهو ده کهن که ته نیا خوا به رستی و، ته نیا خوا ^{لله} به هه مه که دی ژیا نی مرۆف دابتر، پاشان باسی نهو ده که پێغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) نوێنه ری خوان و باسی نهو ده که پۆژی دوا یی هه یه، سزاو پاداشت هه یه، په یامی هه موو پێغه مبه ران نهو ئیوه پۆکه ی هه بووه، بۆیه که سی به کێکیانی به درۆ دانابن، مانای وابه هه موویانی به درۆ داناوه.

(۲) - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نُنْفِقُ﴾، کاتیک هه و دی بریا ن پێگوتن: ئایا پارێز ناکهن، دیاره هه و دی ^{لله} له ره چه له کیشدا بریا ن بووه، له مرۆفایه تی شدا بریا ن بووه، بری نینسانییان و بری نه ته و دی شیان بووه، ته گه رنا له دیندا بریا ن نه بووه.

﴿أَلَا نُنْفِقُ﴾، پێگوتن: ئایا پارێز ناکهن؟ (أَلَا، همزة استفهام مع «ألا» النافية) (ألا) یان هه مه زی نیستیفهام (أه له گه ل (لای لایردن، یا خود (ألا) هه مووی یه که وشه یه، بۆ هاندان، یا خود بۆ وریا کردنه وه، وه: ﴿أَلَا إِنَّا أَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ^{٢٣} یونس، که به ته نکید لیره (ألا) بۆ ناکادار کردنه وه یه، یانی: نه ها وریا بن! دۆستانی خوا نه ترسیان له سه ره وه نه په ژاره داده گرن.

(۳) - ﴿إِنِّي لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، به دلتیایی من بۆ ئیوه روانه کراویکی ئه میندارم، واته: راست و ساغم.

(۴) - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ده جا پارێز له خوا بکه ن و، فه رمان به ریی من بکه ن.

(۵) - ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، له سه ر گه یاندنی ئه م په یامه ش هه یج کرێتان لی داوا ناکه م.

(۶) - ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، کرێ و پاداشت ته نیا له سه ر پهروه ردگاری جیهانیانه.

دووباره كرده‌وهی هم پستانه، ناگادار كرده‌وهیه كه نه‌مانه چهند پره‌نسیپكى بنه‌په‌تین و، زور زور گرنگ له هه‌موو چاخ و سه‌رده‌مه‌كاندا، كه پیغه‌مبه‌رانیان و شوینكه‌وتووانیان ده‌بێ ئاوابن بۆ خه‌لك، ده‌بێ له‌گه‌لێاندا نه‌میندار بن و، داوايان لێ بکه‌ن كه پاریز له‌ خوا بکه‌ن و، به‌ قسه‌یان بکه‌ن بۆ لای خوا، نه‌ك بۆ لای خویان، پاشان هیچ چاوه‌پوانیه‌کیان له‌ خه‌لك نه‌بێ، ته‌نیا چاوه‌پوانییان له‌ خوای پره‌وردگار هه‌بێ.

نجا هوود (ه) ژماره‌یه‌ك له‌ هه‌له‌و كه‌م و كوپییه‌كانی خویانیان ده‌خاته‌وه به‌رچاو، له‌ پووی ئابووری و كۆمه‌لایه‌تی و، سیاسیی و ئه‌منیی و هه‌موو په‌هه‌نده‌كانی دیکه‌ی ژيانه‌وه.

(٧) - ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ مَّأْيَةً﴾ نایا له‌سه‌ر هه‌ر به‌رزاییه‌ك نیشانه‌یه‌ك دروست ده‌كهن (رِيع) واته: (المكان المرتفع) شوئنی به‌رز، (مَّأْيَةً) ش به‌ مانای نیشانه (علامه) دی، واته: پێی پێ بزاننه‌وه‌و قووچكه (معلم)ی پێگا بێ، یاخود دروستكراویكی سه‌رسوپه‌یتەر، كه به‌لگه‌ی نه‌وه‌بێ: نه‌و كه‌سه‌ی دروستكردوه، زور كارامه‌و شاره‌زایه، یانی: نیشانه‌یه بۆ نه‌وه‌ی پێی پێ بزانرێ، یاخود: بۆیه پێگوتراوه نیشانه: له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌و نیشانه‌یه له‌سه‌ر كارامه‌یی و شاره‌زایی نه‌و كه‌سه‌ی دروستكردوه‌و بنیاتی ناوه.

نجا نایا بۆچی له‌سه‌ر هه‌ر به‌رزاییه‌ك باله‌خانه‌یه‌ك دروست ده‌كهن، وه‌ك نیشانه‌؟

(٨) - ﴿تَعْبَثُونَ﴾: گالته ده‌كهن و به‌هه‌وته و بێ ئامانجیكی راست وا ده‌كهن. (العَبَثُ، اللّهُو، وما لا فائدة منه) (عبث) یانی: خافلان و شتێك كه سوودی نه‌بێ، هه‌روا به‌ گالته، به‌ هه‌وته‌ته.

(٩) - ﴿وَتَسَخِّدُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾: هه‌روه‌ها بینایان دروست ده‌كهن، به‌لكو هه‌رماوبن، (مَصَانِعَ جَمْعُ مَصْنَع، مَصْنَعٌ مِمْي، وَصِفَ بِهِ لِلْمُأَلَفَةِ) (مَصَانِعَ) كۆی (مَصْنَع) ه، چاوكی میمییه، كراوته وه‌سف بۆ زیده‌پوویی تیدا كردن. هه‌ندێك ده‌لێن: (مَصْنَعٌ) به‌ مانای هه‌زێك دی، كه له‌زه‌وی هه‌لقه‌نراوه‌و هه‌ندێك گوتووایه: به‌مانای كۆشك دی، به‌لام (الطبري) زور جوان ده‌لێ: (مَصَانِعَ جَمْعُ مَصْنَع، وَهُوَ كُلُّ بِنَايَةٍ قَصْرًا أَوْ حَوْضًا أَوْ غَيْرِهَا)

واتە: (مَضَاع) كۆي (مَضْنَع)ە، ئەۋىش بىرىتە لەھەر بالەخانەيەك، ئىجا كۆشك بى، ھوز بى، ھەر شتىكى دىكەبىن كە دروست بىرى بە كارامەيى و لىزانى، يىي دەگوتى: (مَضْنَع).

﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ بۇ ئەۋەي مېتنەۋە، بەلكو ھەر ماۋىن لە ژياندا، بەيى گومانى خۇتان، ئەۋە لەرۋى ئابورىيەۋە پەخنىان لى دەگىرى، دۋابى لەرۋى ئەمىنى و لەرۋى سەربازىشەۋە:

۱۰- ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ كاتىك كە سزاش دەدەن، زۆر ستمەكارانەۋە ملھوپانە سزا دەدەن، دەلى: (البطش: الضرب عند الغضب) (بطش) لىدانە لە كاتى تورەيىدا.

۱۱- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ جارىكى دىكەش لىيان دۋوبارە دەكاتەۋە: پارىز لەخۋا بىكەن و بەقسەم بىكەن.

۱۲- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾ ئىجا جارىكى دىكە دىتەۋە سەر باسى ئەۋ نىعمەتانەي خۋا پىداۋن: ھەرۋەھا پارىز لەۋ زاتە بىكەن، ئەۋەي بەئىۋە داۋە، كە دەيزانن، واتە: ئەۋەي دەيزانن بۇ ئىۋەي پەخساندۋە بەبەردەۋامىي (أَمَدَّكُمْ: اسْتَمَرَّ فِي إعطائها لكم) بەردەۋام بوۋە لە پىدانىداپىتان.

۱۳- ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنَ﴾ ئازەلانى بە ئىۋە دلون (بەھەر چۋار جۋرەكەيانەۋە) ھەرۋەھا كۋرانىشى پىداۋن، ياخود ھەموو ئەۋ ژياندارانەي كە مەۋى لىيان بەھەرەمەند دەبى، چ چۋار جۋرەكە: (رەشە ۋلاخ و، وشترۋ، مەپو، بىزن) چ ۋلاخە بەرزەۋ، ھىسترو، كەرو ھەموو ئەۋ ئازەلانى دىكە، ەك فىل و ژياندارانىك كە لەسەر گۆي زەۋى، مەۋى لىيان بەھەرەمەند دەبى.

۱۴- ﴿وَحَسْبَ وَعِيُونِ﴾ ھەرۋەھا چەندەن باخ و بىستان و، كانىي و سەرچاۋەي پىداۋن، پارىز لەۋ زاتە بىكەن.

۱۵- ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بەراستىي مەن مەترسىي پۇزىكى مەزىم لىتان ھەيە، بەلام ئايا ئەۋان چ ۋەلام ددەنەۋە؟ ئەۋە لەمەسەلەي دۋوۋەمدا دى.

مەسەلەى دووھە:

وہ لآمدانہ وہى ملہوړانہ و لاساييکەرہ والہو، بڼياکانہى گہلى عادو سەرہ نجام
فہوتيترايان:

خوادہفہ رموى: ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ (۱۳۶) **إِنْ**
هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳۷﴾ **وَمَنْ يَمْعِدِينَ** ﴿۱۳۸﴾ **فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ** **إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ**
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۹﴾ **وَإِنْ رَبِّكَ لَوُ الْغَزِيرُ الرَّحِيمُ** ﴿۱۴۰﴾

شىكردنہ وہى ئەو پينج ئايەتە، لە ھەوت بېرگەدا:

۱- ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾، گەلەكەى (يان دەستپۆشتووانى گەلەكەى كە بە ناوى گەلە ھەلخەلەتاوو چەواشەكراوہكەوہ قسەيان كرددوہو، خوڤيان لى كرددوونە مامۆتك و دەمراست و، ئەوانيش بېدەنگ بوون) پښان گوت: پښمايى تۆ بۆ ئيمەو، پښمايى نەكردنت، نامۆزگاريى كردنت و، نامۆزگاريى نەكردنت بۆ ئيمە، يەكسانە، نامۆزگاريى بكەى، ياخود لە نامۆزگاريىكەران نەبى، بۆ ئيمە يەكسانە، واتە: خوڤماندووودردنت لەگەلمان دا ھيچ سوودىكى نى، ويستووiane ناوَميدى بكەن.

۲- ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾: ئەمە جگە لە پەوشت و نەرتى پيشووان، ھيچى ديكە نى، خوڤراوتەوہش: (إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ)، ھەلبەتە (إِنْ) ھى لاہرە (نافىە) يە، يانى: ئەمە ھەر دروستكراوى پيشووانە.

ئىجا بە ھەردووك جوړە خوښندنەوہكە، چەند واتايەك دەگەيەنن:

أ- ئەوانى پيشينيانيش، وەك ئيمە لەگەل پتغەمبەرەكانى خوڤاندا ناكۆك بوون، بە قسەيان نەكرددوون، كەواتە: دروستكراوانى پيشووش ھەروابوون.

ب- عادەت و نەرتی گەلە پێشووەکانیش ھەروا بوو، لەوێدا کە بت و ھەنەمیان پەرستوون و پێشینانیان بەمەزن گرتوون.

ج- یاخود عادەت و نەرتی گەلە پێشووەکانیش ھەروەك ھی ئیمە بوو، کە بەقەسە ی پێغەمبەرانیان نەکردووە.

د- یاخود ئەو کە خەڵک کۆمەڵگایەك دەفەوتی و، کۆمەڵگایەکی دیکە دێتە جێی، نەرتی پێشووەکانیش ھەروا بوو، واتە: ئەو نە وەك تۆ بانگەشە ی بۆ دەکەیت، کە خوا خاوەنی ئەو کۆمەڵگایانەو ئەو مەوێتە بێ، کە لەسەر زەویین و، ئەگەر لایاندا سزایان بدات، نەخێر، عادەت ھەروا بوو، خەڵک ھەر مردوو، ژیاو، بە دوا یە کدا ھاتوون.

۳- ﴿وَمَّا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾، تێمەش لە سزادراوان نابین، لەلایەن خواوە، لە دنیا، یان لە دواڕۆژدا، یان لە ھەردووکیان دا.

۴- ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾، بەدرۆیان دانان، تێمەش فەوتاندمان، (ف) ی ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ (الفاء الفصيحة) یە، نەك (ف) ی (تعقيب) بێ، یانی: یەكسەر بە درۆیان دانان، چونکە پێی چوو، واتە: پوو بۆو کە ئەوان گوتیان: یەكسانە ئامۆگاریمان بکەیت و ئامۆژگاریمان نەکەیت، بۆی دەركەوت کە ئەوانە بێ سوو، خۆ لەگەڵ ماندووکردنیان، (ف) ی ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ (فاء الجزائية) یە، یاخود (فاء التعقيب) ە، واتە: لەسزای ئەوێدا فەوتاندمان، یاخود یەكسەر دوابەدوا ی ئەو فەوتاندمان.

۵- ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾، لەوێدا نیشانە یەکی گەورەو گرنگ ھەیە، یانی: لەوێدا کە باسکرا، کە خوا ﷻ لە مەوێتەکان نەگەراو، ژیا یانی دنیا ی بۆ نەکردوونە شاری بێ خاوەن، بەلکو سەرپەرشتیان دەکات و کەسێك لایدا، لە کاتی خۆیدا سزای دەدا، ھەروەھا لەوێدا کە باسکرا نیشانە ھە یە لەسەر ئەو، کە خوا لەسەر دۆستانی خۆی، لەسەر پێغەمبەرائی خۆی و دەنگ دێ و وتلیان ناکات.

(۶) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾: به لّام زۆربه‌یان بر وادار نین.

(۷) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾: به دنیایی هه‌ر په‌روه‌ردگار یشت زۆر زالی می‌ه‌ره‌بانه، که‌واته: دنیابه‌ دوژمن و ناحه‌زانت ده‌فه‌وتینی و، تۆو شوینکه‌ و تۆوانیشت سه‌رده‌خات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی شه شهه ❖

پنجاهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له نۆزده (١٩) تابهت پێك دێ: (١٤١ - ١٥٩) هه مووشیان بۆ باسکردنی پوختهی به سه رهاتی صالح الصلوات كه له كهی (هود)، ته ره خاكراون، هه ره له سه ره تایی بانگه وازه وه هه تا سه ره نجامی شوومی كه له مله وه كهی، كه به هارژن و چریكه به كهی كه وه ره بیره زا فه وتیزاون، وه كه له سووره تی (الحجر) دا هاتوه، خوا ده فه رموی: ﴿فَأَخَذْتُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٨﴾﴾، واته: ده مه و به یان هارژن و چریكه به كهی بیره زا گرتنی، نابا نه وهی وه ده ستیان ده هیتا و ده یانكرد، چ سوود پکی پتی كه یاندن؟ به ته نكید هیچ نه وه ته گهر (ما) لیره دا بۆ پرسیار كردن (استفهام) بێ، ته گهر بۆ لابردهن (نفي) یش بێ، یانی: سوودی پتی نه كه یاندن، نه وهی كه به ده ستیان هیتا.

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَأَمْرٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٤٤﴾ أَنْتُمْ كُونَ فِي مَا هَنَأْنَا آمِينَ ﴿١٤٥﴾ فِي جَنَّتٍ وَعِشْرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَزُرُوعٍ وَخَلْجٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٧﴾ وَتَنَحُّتُونَ مِنْ الْجِبَالِ يَوْمًا قَرِيرِينَ ﴿١٤٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٤٩﴾ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥٠﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٢﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِنَايَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٣﴾ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَمَا شَرِبَ وَلَكِنْ شَرِبَ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَسْهَوْا سُبُوتَ فَآخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٥﴾ فَمَقَرُّوْهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٦﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٨﴾﴾.

مانای وشە بەوشەى نابەتەکان

{(گەلى) ئەموود پىغەمبەرانىيان بەدرۆ دانان (پێيان بێپروا بوون) (١٤١) ياد بکەو! کاتیک صالحی برايان پێيگوتن: ئەرفى پارێز (لە خوا) ناکەن؟ (١٤٢) بێگومان من بۆ تێو پىغەمبەرىکى ئەمىندار (راست و ساغ)م (١٤٣) بۆيە پارێز لە خوا بکەن و، بە قسەم بکەن (١٤٤) هېچ کرێشتان لەبەرانبەرىدا لى داواناکەم، پاداشتم تەنیا لەسەر پەرورەدگارى جيهانپيانە (١٤٥) ئايا (پيتان وايە) ليرە (لەم نازو نيعمەتەدا) وازتان لى بهێنرئى و، هەروا هێمن و بى ترس بىگوزەرتن؟ (١٤٦) لە نىو باخ و کانىي و سەرچاوانداو (١٤٧) لە نىو کشتوکال و دارو خورماياتىکى بەرومىو هەبوو نەرمدا (١٤٨) هەروەها کارامانەو شادمانانە خانوووان لە چپايان دادەتاشن (١٤٩) دەجا پارێز لە خوا بکەن و، بە قسەم بکەن و (١٥٠) بە فسەى زىدەپۆيىکاران مەکەن (١٥١) ئەوانەى تىکدان و خراپەکارىي لە زەويدا دەکەن و چاکسازىي ناکەن (١٥٢) (گەلەکەى) گوتيان: بێگومان تۆ تەنیا لە زۆر جادوولیکراوانى (١٥٣) تۆ تەنیا مەرفىکى وەك تيمەى و، ئەگەر لە راستانى نيشانەيەکمان بۆ بێنە (١٥٤) (صالح) گوتى: ئەمە حوشتریکە (وەك بەلگەو نيشانە) ئەو بەش و نۆرە ئاوى خۆى هەيە (لەسەرچاودەکو) تێو ش بەش و نۆرە ئاوى پۆژىکى زانراوتان هەيە (نۆرە برىي لى مەکەن) (١٥٥) ئەچن بەخراپە دەستى بگەيەنتى (زىانى لىبدەن) ئەگەرنا سزاي پۆژىکى مەزن دەتانگرتئى (کەچى) سەريان برى و پەييان کردو، هەر زووش پاش هاتنى سزا، پەشيمان بوونەو هە (١٥٦) ئىدى تازارو سزا گرتنى، بێگومان لەوودا نيشانەيەکى گەورە هەيە، بەلام زۆربەيان برىوادار نەبوون (١٥٧) تەنیا پەرورەدگار پشت زالى مېهرەبانە (١٥٨) .}

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(طَلَمَهَا): (طَلَعَ) بهو کیفه ده گوتری که هیشوو خورمای تیدا به.

(هَضِيمٌ): (الْهَضِيمُ: شَذَخَ مَا فِيهِ رَخَاوَةٌ أَيْ: دَاخَلَ بَعْضُهُ فِي بَعْضٍ كَأَنَّمَا شُدِخَ)، (هَضِيمٌ) شتیک که نه رمیه کی تیدا بن و بکوتری، واته: نهوه که خورما به که چوو بیتنه وه نیتو به که، و ده ک کوترایی، ناوا نه رم و خو ش بن.

(فَرِهَيْنِ): (الْفَرَّةُ: الْأَمْرُ، أَيْ: حَاقِيقٌ، وَجَمْعُهُ فُرَّةٌ)، (فَرَّةٌ) یانی: زۆر به کارامه یی، (فَرِهَيْنِ) به مانای (أَشْرَيْنِ) یش هاتوه، واته: زۆر له خو بایی بووانه.

(الْمُسْحَرِينَ): (الْمُسْحَرِينَ بِقُوَّةٍ) نهوانه ی که زۆر به هیز جادوو یان لیکراوه، هه ندیکش گوتوو یانه: (مَنْ جَعَلَ لَهُ سَحَرَ تَلْبِيهَا أَنَّهُ مُخْتِاجٌ إِلَى الْغِذَاءِ) (سَحَرَ) به مانای گه ده دی، (مُسْحَرِينَ) واته: تۆش به کیک ی لهوانه ی پیویستت به خواردنه، تۆش به کیک ی لهوانه ی گه ده ت هه به.

به لām به دلباییه وه نهو مانایه بیهیزه، (مُسْحَرِينَ) یانی تۆش به کیک ی لهوانه ی که به شیوه یه کی به هیز جادوو یان لیکراوه.

(شَرِبٌ): (الشَّرِبُ: النَّصِيبُ مِنَ الشَّرَابِ)، (شَرِبَ) واته: شیک و بهش له خواردنه وه، یاخود به مانای نۆره خواردنه وه دی.

(فَعَرَّوْهَا): واته: سه ریان بری، ده گوتری: (عَقَرْتُ الثَّلْثَ: قَطَعْتُهُ مِنْ أَضْلِهِ) واته: له ریشه وه بریم، (وَعَقَرْتُ الْبَعِي: نَعَرْتُهُ، أَوْ قَطَعْتُ قَوَائِمَهُ، أَشَقَطْتُهُ عَلَى الْأَرْضِ) حوشره کهم عه قه کرد، یانی: سه رم بری، یاخود چوار په له که یم بری و، کهوته سه ر زهوی.

مانای گشتیی نایەتەکان

ئیمە بەسەرھاتی صالح و گەلەکەیی (ھود)مان لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا بە درزیی بای کردووە، نایەتەکانی: (۸۰ - ۸۴)، بۆەش ئەویمان ھەلبژارد بۆ خستنه رووی بەسەرھاتی صالح عليه السلام و گەلەکەیی (ھود)، چونکە لە ھەموو قورئان دا تەنیا لەوێ بە ناوی شوێنەکیانەووە ناوئراوە، بۆە لێرەدا بە خیرایی بەسەریدا دەروین:

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾، گەلی (ھود) پیغەمبەرانیان بەردۆ دانا، پێیان بێ بڕوا بوون ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ﴾، یاد بکەو! کاتیک صالحی بربایان، (لەرووی پەچەلەکی نەتەوایی و نەژادییەو) پێگوتن: ئایا پارێز ناکەن؟ واتە: پارێز ناکەن لە سزای خوا، یان: پارێز ناکەن لەوێ بەلاتان بەسەر بێ پارێز ناکەن لە خوا، یان: لەبۆزی دواپی ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بە دنیایی من بۆ تێو پەوانە کرۆتکی ئەمیندارم، راست و دڵسۆزم بۆتان، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ئنجا پارێز لە خوا بکەن و، بە قسەم بکەن، فەرمانبەری و گوێڕایەڵی بکەن، ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، لەسەر گەباندنی پەيامی خواش پێتان، ھیچ کرێیەکنان لێ داوا لێ ناکەم، پاداشت و کرێی من، تەنیا لەسەر پەرورەدگاری جیهانیانە.

ئنجا ھەندێ لە نەعمەتەکانی خویان دەخاتە بەرچاو: ﴿أَتُركُونَ فِي مَا هُنَا ءَامِينَ﴾، ئایا لێرەدا وازتان لێ دەھێنئ، وا بە ھێمنیی و ئارامیی، بەبێ نەوێ حیساب بۆ خواو بۆ خەلک بکەن، ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾، لە چەند باخ و بێستانیک و، لەچەند کانیی و سەرچاوەیەکی زۆر بەرچاوو پەوانەقداردا، ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَّهَا هُضَيْمٌ﴾، ھەرودھا لەتێو کشت و کال و دارخوڕمایان دا، کە

بەرەكەتى زۆر نەرم و خوشە، بە لیوان دەخوری، ﴿وَتَنَحُّونَ مِنَ الْجِبَالِ يُونَا
فَرِهِنَ﴾، عادەتستان وایە لە چیاەکان، خانووان دادەتاشن زۆر بە خوشحالی
و بە شادمانی، یاخود: زۆر بە کارامەیی و لیزانى، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾،
ننجا پارێز لە خوا بکەن و فەرمانبەریم بکەن، بە قسەم بکەن.

﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُتَشْرِبِينَ﴾ (۱۵۱) ﴿الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾،
گوێزپەرەیی و فەرمانبەری سەمکارانێک مەکەن، کە تێکدان لە زەوییدا دەکەن و،
هەرگیز عادەتیان نیە چاکسازی بکەن.

مەبەست پێی ئەو حوکمرانە خوشەپێن و گەندەل و مشەخۆرانە، کە لەسەر
حسابی خەلکی ڕەش و ڕووت دەژین و، دەستیان گرتووە بەسەر موقەددەرات و
سامانی ولاتدا.

کەواتە: ئەوە تەنیا تێستا نەبوو، بەلکە عادەتی سەرچەم حوکمرانە خوشەپێن و
ملهوێر حساب بوو، ئەوانە کەرەکان هەروا بوو، ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾،
گوێیان: بە دنیایی تۆ لەوانە، کە زۆر جادووت لێکراوەو تێکچووی، ﴿مَا أَنْتَ
إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾، وێرای ئەوەی تۆ جادووت لێکراوەو عەقل و ھۆشت لە جێی
خۆی نەماوە، بۆیە ئەو قسانە دەکەیت کە زۆر سەپرو عەجایب و، پێچەوانە
کلتووڕو فەرھەنگی ئێمەن، وێرای ئەوەش، تۆ بەس مەزھوێکی ھەک ئێمە،
﴿فَأَتِ بِشَايَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ننجا نیشانەبەگمان بوو بێنە لەسەر
راستی خۆت، ئەگەر لە راستانی.

﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ هَذَا رَبِّ وَلَكِنَّ رِبِّي مَعْلُومٌ﴾، (صالح علیہ السلام) فەرمووی:
ئەمە خوشترێکە ئەو بەشە ئاوی خۆی ھەیە، ئێوەش نۆرە ئاوی خۆتان و بەشی
خۆتان ھەیە، لە پۆژێکی زانراودا، نۆرە بریی لێ مەکەن.

خوشترەکە زۆر گەورە بوو، خەلکی شاردە کە ھەمووی شیریان لێ دۆشیو،
بەلام بەک پۆژیش بە تەنێ، ئاوی کانێیەکە ھەموو خواردۆتەو، دواوی

پوژنکی دیکەش، خەلکەکه ئایان لە کانیه که هەتێجاوه، تەنیا یەک کانیاان
هەبووه، واتە: نۆرە بریی لێ مەکن، ئاوه کەش که دەخواتهوه هەر بوخۆتانه،
دوایی دەیکات بە شیرو لێی دەدۆشن.

﴿وَلَا تَسْوَأْ يَوْمًا فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾، بە خراپەش دەستی
مەگەبەنن، ئەگەرنا سزای پوژنکی مەزن دەتانگرتی و نووشتان دەبی.

﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ﴾، کەچی سەریان بری، یاخود چوار پەلیان
بری ﴿فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ﴾، هەر یەکسەریش پەشتیمان بوونهوه، لە ئەنجامی
ئەوکارەیان پەشتیمان بوونهوه ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، یەکسەر سزاو نازار گرتنی
﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بە دنیایی لەوه دا، نیشانه
هەیه، بەلگە هەیه لەسەر راستی پەيامی خوا، لەسەر راستی پێغه مبه ران
(عليهم الصلاة والسلام)، لەسەر ئەوه که خوا ئەم دنیایە ئەکردوه بەشاری بێ
خاوهن و، لە مرقه کان دەپێچتەوه، ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بەلام
زۆر بەیان بروادار نەبوون، ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دنیایی تەنیا
پەرۆه دگارت زۆر بالادەستی میهره بانه، بالادەستە بەرانبەر بە ناحەزانی و، لەسەر
کەسانیک که نازاری دۆستەکانی دەدەن، هەرۆه ها بە بەزەیی و بەپەرۆشه لەگەڵ
دۆستەکانی دا.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەکەم:

بەدرۆ دانانی گەلی ئەموود بۆ سەر جەم پێغەمبەرەکان، دوا ی پەوانە کرانی صالح بۆلایان و، گەیانندی پەيامی خوا پێیان و، نامۆزگاریی کردنیان گە پارێز لەخوا بکەن و، بەقسە ی بکەن و، هیچ تەماعێکی تێیاندا نەهێ، کاری خۆیان پێیانە نەك کاری خۆی! هەروەها هۆشداریی پێدانیان گە ناگونجی هەروا لەو نێو نازو نێعمەتەدا، گە لێی بەهەرمەندن، وازیان لێ بەینۆی: باخ و کانێی و کشتوکال و خورمای گەییو خانووبەرە ی لە چیا داتاشراو ... هتد، بۆیە دەبێ بە هۆی بەقسە کردنی زێدەرۆیکارانەوه، تێکدان لە زەویدا نەکەن و خرابەکاریی نەکەن:

خوا دەفهەرموی: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١١٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١١٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١١٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ أَتُزَكُّونَ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ ﴿١١٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١١٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْمُهَا هُضَيْدٌ ﴿١١٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١١٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٢٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُتْرِفِينَ ﴿١٢١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٢٢﴾﴾

تەوێژینەوه ی ئەو ئایەتانە، لە سێزده بڕگەدا:

١- ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾، ئەموود پێغەمبەرانیان بەدرۆ دانا، ئەموود گەلی صالحن، ئەوانەش عەشیرەتێك بوون، كۆمەلێك بوون، بۆیە وشە ی: ﴿كَذَّبَتْ﴾ یان بۆ بەكارهێنراوه لەبەر ئەوهی كۆمەل بوون و، (كُلُّ جَمْعٍ مُؤَنَّثٌ)، یاخود لەبەر ئەوهی

بَيِّزُهُ (جَمَاعَةً) يَانَ تَيِّدَا رَهْ چَاو كَرَاوَه، بَوَّيَه رَانَوای مَتَّيْنَه يَانَ بُوْ به كَارَه تَيِّرَاوَه.

پيشتريش گوتمان:

يَهْ ك: هەر كام له گهله كافرەكان كه پيڤغه مبه رانيان به درۆ داناووه، بپروايان پتي نه هيتان، له بهر شه خسي پيڤغه مبه ره كه نه بووه، به لكو له بهر په يامه كه ي بووه، په يامي هه موو پيڤغه مبه رانيش (عليهم الصلاة والسلام)، له هيله گشتيه كانيدا و، له نتيوه پوكيدا، يه كه، كه بريته له ودي ته نيا خوا به ديهيتنه رو خاوهني مشوور خوري گهردون و ژيان و مروفه و، ده بتي بهس نهو به ندايه تبي بُوْ بكري و بپهرستري.

دوو: پاشان پيڤغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) نوته نري خوان و، په يامي خوايان هيتاوه، بويه ده بتي گوپرايه لايان بكري و فه رمانه بريان بكري و، په پره وي لهو په يام و به رنامه يه بكري، كه هيتاويانه.

سي: پوژنك دي، قوناغيتكي ديكه دي، كه مروف له سه ر نه م ژياني دنيايه ي لي ده پر سرتيه وه و ليتي چينه وه ي له كه لدا ده كرتي، سزاو پاداشت ك كه له پوژي دوايي دا هه يه، وه ريده گر نه وه.

نهم سي بنچينه يه جه وه هرو نتيوه پوكي په يامي هه موو پيڤغه مبه رانيان (عليهم الصلاة والسلام) پيك هيتاوه، ئنجا ههر كومه لكايه ك و گهل و نه ته وه يه ك، بپرواي به هه ر كام له پيڤغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) نه هيتاوتي، له بهر نهو سي نه صلّه بووه:

١- خوا به يه كگرتن،

٢- پيڤغه مبه رايه تبي و وه حيي.

٣- نيمان هيتان به پوژي دوايي، به رنامه ي هه موو پيڤغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ههر وابوو، بويه ههر يه كيك لهو گهل و نه ته وانه بپرواي به يه كيك له پيڤغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) نه هيتاوتي، ماناي وايه بپرواي به هه موويان نه هيتاوه، بپرواي به هيج كاميان نه هيتاوه.

دوایی خوا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ بۆمان باس ده کات و ده فهرموئ:

(۲) - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تُنْفِقُونَ﴾ یاد بکوه! کاتیک صالحی برابان پتی گوتن: ئایا پارێز ناکهن؟ هه لبه ته صالح هه ر له گه لی ته موود بووه، له رووی په چه له ک و نه ته وه وه، برابان بووه، یاخود: نه و پتغه مبه رانه، نه گه ر له رووی په چه له کیشه وه، برای نه ته وه کانی خۆیان نه بووبن، برای ئینسانیانن، بۆیه وشه ی: برابان ﴿أَخُوهُمْ﴾ بیان بۆ به کاردیتن، ﴿أَلا تُنْفِقُونَ﴾ ئایا پارێز ناکهن، واته: ئایا پارێز له خوا ناکهن؟ یاخود: ئایا پارێز له وه ناکهن که تووشی سزای خوا بین؟ یاخود: ئایا خۆتان له وه ناپارێزن که لادان نه کهن و، لانه دهن له راسته شه قامی خوا، که به پتی زگماک و خۆرسکی خۆتان و، به پتی عه قلی سه لیمی خۆشانه، بۆ نه وه تووشی نه و باج و دهرهاویشه خراپانه نه بن، که به هو ی لادان له شه ریه تی خولوه، به سه رتان دیتن، پرسته ی: ﴿أَلا تُنْفِقُونَ﴾ له بهر نه ودی به رکار (مفعول به) ده که ی قرتیتراوه، ده گونجی هه موو نه و شتانه و زۆر شتی دیکه شی بۆ مه زهنده بکرتن.

(۳) - ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، به دنیایی من بۆ تیه و په وانه کراویکی نه میندارم، واته: راست و ساغم و بۆتان دلسۆزم.

(۴) - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، که واته: پارێز له خوا بکهن و به قسه م بکهن، فه رمان به ریم بکهن، که بیکومان پارێز له خوا کردن، له میانی به قسه کردنی پتغه مبه ره وه و وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ هَارُونَ په پیره و بی لێ کردیه وه و، شوێنکه و تتیبه وه، دیته دی، چونکه پتغه مبه رانن وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ هَارُونَ که مرو فیه کان فیه ده کهن: چۆن پارێز له خوا بکهن و، خوای په روهر دگار ده بن چۆن مامه له ی له گه لدا بکری؟ پارێز له خوا کردنیش وه ک زۆر جار گوتوو مانه: له دوو شتا خو لئه ده بیتته وه:

أ/ فه رمانه کانی خوا جیه جی بکرتن.

ب/ فه ده غه کراوه کانی خوا دوور بیان لێ بکری.

ئىنجا دىۋانى بۇ ئەۋەدى ئەۋە نەكەنە بىيانوو، كە ئەۋ پىغەمبەرە الشُّعَرَاءُ بارگرانى
خستۈتە سەريان، نەركىكى خستۈتە سەر شانيان، دەقەرمۇي:

(۵) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، هېچ جۈرە كرنە كتان لى دلواناكەم، هېچ چاۋەرۋانىيە كم
لىتان نىيە.

(۶) إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ، پاداشتى من، كرىي من تەنيا لەسەر پەرۋەردگارى
جىيەننىيەنە، واتە: نەكەر بۇيە پروا ناھىيىن، پىتان واپە من كارىكى خۆم بە ئىۋەيە، مەدارىكى
خۆم بە ئىۋە ساز دەكەم، نەخىر وانىيە، بەلكو من كارى خۆتانم بە خۆتانەۋ، پاداشتى من،
چاۋەرۋانىيى من، تەنيا لە خۋايە ﷺ، كە ۋەك پىشتر باسما كىر: ئەمە خالىكى يەكجار
گىرنە بۇ ھەموو ئەۋانەي خەلك بۇ لاي خوا بانگ دەكەن، ئەۋ ترس و ۋەھمەيان لە
پىش چاۋ بىرۋىتتەنەۋ، كە ئەۋانىش ۋەك ئەۋ تاغۋوت و ھوكمپانە خۆسەپىن و دىكتاتور
قۇرخكارو كەندەلەنەن، كە ھەموو شىتەكەن دەخەنە ژۇر پىتى خۋايەنەۋەۋ، خۇشيان
دەكەنە كۆيلەۋ دەست بەسەر موقەددەرات و خىرو بىرى ۋلاتىشان دا دەرگىن، نەخىر،
پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بەپىچەۋانەۋە: نەك خەلك ناكەنە كۆيلە، بەلكو نازادىان
دەكەن و، زىنجىرو كۆت و پىۋەندى دەست و پى و گەردىيان دەپچىرىن، ﷺ وَيَضَعُ عَنْهُمْ
إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ﷻ (الأعراف).

پىغەمبەرەن ھاتوون خەلك نازاد بىكەن، نەك ھەر نەيانكەنە كۆيلە، بەلكو
كۆت و زىنجىرى دەست و پى و گەردىيان پىچىرىن و نازاد بىن بەماناي ۋشەۋ
تەنيا بەندەي خۋابىن، پاشان نازو نىعمەتەكانىش كە خوا دايىنلەن لە زەۋىدا،
ھەموۋىيان بەبەكسانىي لىيان بەھرەمەند بىن و كەس قۇرخيان نەكات و، هېچ
كەس دەست بەسەر هېچ شىتەكدا نەگىرى، چونكە خوا ھەموو نىعمەتەكانى بۇ
ھەموو مۇۋەككەن پەخساندوون و، پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بەس بە
قەدەر ئەۋانىيان بەش پى دەپىرى.

دىۋانىيى صالح پەخنە دەگىرى لەگەلى ئەموۋ، چونكە پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة
والسلام) نەھاتوون مۇجامەلەي خەلك بىكەن، نەھاتوون تەنيا ھەست و نەستى

خه لك بجوولتين، ياخود خه لك چيان پي خوشه، نهو هيان پي بلين، به لكو خه لك چيان بو چاكه، وايران به خه لك گوتوه، راستي و ساغي له گه ل خه لكدا، نهو هيه خه لك چي بو چاكه بو دنياو دواروژي، نهو ه پي بلين، نهك چي پي خوشه، نابي به دواي ناره زووه كاني خه لك بكهوي، وهك حوكمرانه خوشه پي و ديكتاتورو خو به پهروه دگارو خو به په رسترو زانه كان، به درزيابي ميژوو و ايانكردوه، هه وليان داوه له پي جوولاندني غريزه كان و تيركردني غريزه كانهوه، به شيوهي ناشه رعي، خه لك به دواي خويان بخهن، پيغهمبه ران (عليهم الصلاة والسلام) هاتوون خه لك فير بكهن، غريزه كاني خويان هزو ناره زووه ناشه رعيه كاني خويان كپ بكهن و، خويان كونتريول بكهن، كارنك بكهن كه به قازانجي دنياو دواروژيان تهواو بي، به قازانجي پووح و جهسته يان تهواو بي، نهك پروحيان بكهنه كويلي ناره زووه جهسته يه كانيان، بويه صالح ده فهرمي:

(۷) - ﴿اَتَرْكُوْنَ فِىْ مَا هُمْ عَنْ اٰمِنَةٍ﴾، نايانا ليره داوا به نارامي و هيمني وازتان لي ده هيتري، ﴿هَهُنَا﴾، ياني: ليره لهم ولاته دا، ﴿اٰمِنَةٍ﴾، واته: به هيمني و نارامي، كه به هرهمه ندن به هيمني و ناسايش، چونكه گه وره ترين نيعمهت و به كه مين نيعمهت، بريته له نيعمهتي هيمني و ناسايش، هه رگه و ولايتك هيمني و ناسايشي تيذا سه قامكير نه بي، نه له پروي سياسي هوه، نه له پروي نابوري هوه، نه له پروي كومه لايه تيه هوه، نه له پروي فيكري هوه، ناتواني گشه بكات و به ردهوام بي.

(۸) - ﴿فِيْ جَنَّتٍ وَعَيْوُنٍ﴾، نايانا ليره وازتان لي ده هيتري به هيمني و ناسايشي بيگوزرين، له نيو باخ و بيستانه كانداو له نيو كاني و سه رچاوه كاندا، (جئات) كوي (جئة) يه، ياني: باخ، (عيون) كوي (عين) واته: كاني و سه رچاوه.

(۹) - ﴿وَزُرُوعٍ وَحَلِيٍّ طَلْمَهَا هَضِيْمٌ﴾، ههروهه له نيو كشت و كال و دارخورماياني ميوه گه يودا، (زروع) كوي (زرع)، ياني: كشتوكال، (تحل) ناوي جينسه بو (تحلة) و ماناي كو ده گه يه ني، واته: له نيو دارخورمايه كاندا، ﴿طَلْمَهَا هَضِيْمٌ﴾، واته: به ره كه ي زور نهرم و گه ييوه، وهك كورده واري ده لين: به ليوان ده خوري.

١٠- ﴿وَتَجْتَئِرْنَ مِنْ أَلْجَالِ بُيُوتًا فَرِهِنَّ﴾، له چیا به کانییدا خانووان دادەتاشن زۆر به دلخۆشی و، شادمانی، یاخود زۆر به کارامەیی و لێزانیی، ﴿فَرِهِنَّ﴾ وەك پێشتر گومان:

ئەگەر (فَرِهِنَّ) بێ و له (فَرِه) دەهه هاتبێ، یانی: (الأثر) واتە: شانازی به خۆوه کردن و له خۆبایی بوون، دەشکونجێ (فاریه) بێ و کۆی (فاریه) بێ، یانی: (حاذق) واتە: زۆر به لێزانیی و کارامەیی، که (فاریه) ئەو کاته (اسم الفاعل) هه کۆیه کهی ده بێته (فَرِه).

دەرباره‌ی وشە‌ی (طَلَع) که دەفه‌رموێ: ﴿وَنَحَلِ طَلْعَهَا هَیْئَةً﴾، (طَلَع) لێره‌دا مه‌به‌ستی پێ میوه‌که‌یه، به‌لام (طَلَع) له ئە‌صلی زمانی عه‌ره‌بیدا: (الطَّلَعُ: وَغَاءٌ يَطْلُعُ مِنَ النَّحْلِ، فِيهِ تَمَرُ النَّحْلَةِ فِي أَوَّلِ أَطْوَارِهِ، يَخْرُجُ كَتَضَلِّ السِّيفِ فِي بَاطِنِهِ شَمَارِيخُ الْقِنْوِ، وَيُسَمَّى الطَّلَعُ «رَكْمٌ»، ثُمَّ يَنْفَلِقُ ذَلِكَ الْوِغَاءُ عَنِ الشَّمَارِيخِ، وَهِيَ الْأَعْصَانُ الَّتِي فِيهَا الثَّمَرُ كَحَبِّ صَغِيرٍ، ثُمَّ يَغْلُظُ وَيَصِيرُ بُسْرًا ثُمَّ تَمَرًا).^(١)

واته: (طَلَع) بریتیه لهو کێفه‌ی که به‌که‌مجار له دارخورما ده‌ده‌چێ، که پێ ده‌گات، پێشێ وەك نووکی شمشیر وایه، که هێشووه‌کانی (یاخود ئەو لقانه‌ی دوایی ده‌بنه هێشووی دارخورما تێدان) و (رکم) یشی پێ ده‌گوترێ، دوایی ئەو کێفه ده‌پشکوێ، شه‌مراخه‌کانی لێ دێنه‌ده‌ر، که بریتین له لقه‌کانی و میوه‌که‌یان تێدايه، پێشێ وەك ده‌نکی به‌جۆك به‌جۆك، دوایی ورده ورده گه‌وره ده‌بێ و، ده‌بێته فه‌ریکه خورما، دواییش ده‌بێته خورمای ته‌واو.

که‌واته: (طَلَع) یانی: ئەو کێفه‌ی، هێشووه‌ خورمای تێدايه، به‌لام مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه له نێو کێفه‌که‌دايه، که خورمایه‌که‌یه‌و نه‌رم و خۆشه.

﴿بُيُوتًا﴾ وەك زۆر جاری دیکه گوتوو مانه: به: (بُيُوتًا) خۆتێراوه‌ته‌وه، به‌ بۆر (ضَمّ) ی (ب) به‌که، هه‌روه‌ها به (بُيُوت) به ژێر (كسرة) ی (ب) به‌که‌ش

خوێنراوه تهوه.

(۱۱) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، جارێکی دیکه صالح عليه السلام دووبارهی دهکاتهوه، ده‌لێ: پارتیز له خوا بکه‌ن و، به قسه‌ی من بکه‌ن.

(۱۲) ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ﴾، به قسه‌ی زنده‌پوێیکاران مه‌که‌ن فه‌رمانی زنده‌پوێیکاران جێبه‌جێ مه‌که‌ن، کێ بوون ئهو زنده‌پوێیکارانه؟ دياره گه‌وره‌کانیان و بریار به ده‌سته‌کانیان بوون.

(۱۳) ﴿الَّذِينَ بَقِيَوا فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ﴾ (۱۵۲) ﴿: ئه‌وانه‌ی خراپه‌کاری ده‌که‌ن له زه‌ویدا، واته: له ولادت، ئهو ولاته که له‌ی ئه‌موودی تێدا بووه‌و چاکسازی ناکه‌ن، یانی: هێنده خراپه‌کارن خراپه‌کاریه‌که‌یان هیچ چاکه‌ی تێدانه‌.

به ته‌نکید لێره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ﴾، یانی: (ولا تُطِيعُوا أَمْرَ كِبَرِ الْكُفْرِ الْمُشْرِكِينَ) فه‌رمانبه‌ری گه‌وره‌کانتان که زنده‌پوێیکارن، مه‌که‌ن، هه‌میشه هه‌ر ئهو هوکمرانه خۆسه‌پێتانه‌ی خه‌ڵک و ولات (عباد و بلاد) ده‌خه‌نه ژێر ڕکێفی خۆیانه‌وه‌و، نازو نيعمه‌ته‌کان ده‌خه‌نه ژێر ده‌ستی خۆیان، ئه‌وانه‌ن که زنده‌پوێی ده‌که‌ن و، زۆر به که‌یف و کووف و به خۆشگوزه‌رانانه ده‌ژین، له‌سه‌ر حیسابی خه‌ڵکی ڕه‌ش و ڕووت و، هه‌ژار خستنی خه‌ڵک و جه‌ماوه‌ر.

به‌و شێوه‌یه صالح عليه السلام په‌یامی خوای په‌روه‌ردگاریان پێده‌گه‌یه‌نی و، زیاتر له‌ ڕووی ئابووری و سیاسیه‌وه‌و له‌ ڕووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌، په‌خه‌نیان لێ ده‌گرێ.

مه سه له ی دوو ه:

تۆمه تبار کردنی گهلی ئەموود بۆ صالح، که جادوو یه کی قورسی لیکراوه، بۆیه حالی عه قلی تیکچوووه، ته نیا مروفتیکی وه که خوشیا نه، نه گهر راست دهکات، با نیشانه که بیتی بۆ نیشاتی ده عوا به که ی، خواش حوشتیکی سه رسوپهینه ری پێدا، که گهلی ئەموود و حوشره که، به نۆره ئاو له سه رچاوه که یان بخۆنه وه، هۆشداریی پێدانی صالح که زیانی پێ نه که به نه، نه گهرنا تووشی سزا ده بن، که چی سه ربیری و پاشان سزاداران:

خو ده فرموی: ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۖ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۱۵۱﴾ قَالَ هَٰذِهِ نَافَةٌ مِّمَّا يَشَرُّ وَلَكِنَّ رَبَّ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝۱۵۲ وَلَا تَسْهَوْا يَوْمَ فِآخِذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۵۳ فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَدِيمِينَ ۝۱۵۴ فَاخْذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ لَكُمْ لَّهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۵۵﴾

توێژینه وه ی ئەم ههوت ئایه ته، له سیزده بڕگه دا:

دوای ئەوه ی صالح به و شتیه به په یامی خوای پێ راگه یاندن و زۆر به روون و راشکاوی، دهستی خسته سه ر عه یب و که م و کوپییه کانیان به بی موجه له کردن، به بی خا تر گرتن، به لکو دلسۆزانه و روون و راشکاوانه، ئاوا وه لامیان دایه وه:

۱- ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾، گهلی ئەموود گوئیان: به دلنایبی تۆ ته نیا له جادوو لیکراوانی، (مُسَحَّر) یانی: زۆر جادوو لی کرا، له شوێنی دیکه دا هاتوه: (المُسَحَّرِينَ) واته: جادوو لیکراوان، به لām ﴿الْمُسَحَّرِينَ﴾: (زِيَادَةُ الْمَيْنِ تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى) واته: زۆر جادووت لیکراوه، جادووێکی زۆر بێره زاو سه خت لیکراوه،

ناموزگاريى و دلسوزيه كهى صالحيان، به بوختان پيكردن و تومەت بۆ ههلبهستى وهلام دايهوه، كه عهقلى تېكچوهو جادووى ليكراوه!

٢- ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾: ئەمەش پەخنەى دووهمە كه لىي دەگرن، دەلین: تۆ ته نیا مروفيكى وهك تيمەى، وهك مروقبوون عەيب و پەخنەيهك بى كه له صالحدا ههيه، نهوانه چونكه له روانگهى بووناسى ماددى و به نازەل تەماشيا كردنى مروقبوه، تەماشاي مروفيان كردوه، مروفيان پى شايستەى ئەوه نهبووه، نوێنەرى خولو پيغەمبەرى خوا بى، يان مەبهستيان ئەوه بووه تۆش هەر مروفيكى وهك تيمەى، بۆيه وهك چۆن جادوو ليكردن كاريگهريى نهريئىي لەسەر تيمە دادەنى، لەسەر تۆشى دادەنى.

٣- ﴿فَأَتِ شَايَآءَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾: ئنجا ئەگەر له راستانى نيشانهيهك بینه، موعجيزهيهك بینه، بيسەلمێنن تۆ پيغەمبەرى خواى، ئەمە دوو واتاى هەن:

أ- ئەگەر تۆ لەو پيغەمبەرانهى كه بهراستى پيغەمبەر بوون، كه ههمويان موعجيزهيان بووه، تۆش موعجيزهيهك بینه.

ب- مەبهست ئەوه نيه كه ويستبيتيان دان به پيغەمبەررايهتى پيغەمبەرانی پيشودا بێنن، بەلكو يانی: ئەگەر تۆ راست دهكهى پيغەمبەر پەوانه كراوى خواى، بەلگهيهكمەن بۆ بینه، نيشانهيهكمەن بۆ بینه.

٤- ﴿قَالَ هَلْ ذُو نَاقَةٍ﴾، (صالح) فەرمووى: ئەمە حوشترێكه، تيمە پيشتر ئاماژهان پيدا له كاتى تهفسير كردنى سوورتهى (العجرا) دا، ههروهها له كاتى تهفسير كردنى سوورتهى (الأعراف) يشدا، بهسەرھاتى گەلى ئەموودو صالحى برايانمان به درزىيى باس كردوه، كه ئەو حوشتره چۆن پەيدا بووه؟ لهچيايهك هاتۆته دەرئى، چيايهكە ژانى گرتوهو حوشترهكهى لى هاتۆته دەرئى و، بهچكهيهكىشى لهگەلیدا بووه، ئنجا لهبەر ئەوهى لەوى وردەكارىيهكهيمان باس كردوهو، لێردەش خواى پەروەردگار بەكورتىيى باسكردوه، تيمەش خوا لێردا چۆنى باسكردوه، هەر ئەوهندهى باسدهكهين.

يَانِي: ئەمە حوشتىكى تايبەتە، لە حوشتى دىكە پەيدا نەبوو، لە پارچە چىيەك ھاتۆتە دەرى، بەچكەبەكىشى لەگەندايە، دەبى حوشتىكى زۆر گەورە بووبى، چونكە بەشى ھەموو گەلى ئەموود شىرى تىدا بوو.

(۵) ﴿لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾، حوشتەكە ئەندازەك لەئاو خواردنەوئى خۆى ھەيە، ياخود نۆرە ئاوى ھەيە، (شِرْب: نوبۋە للماء، النصب من الماء)، (شِرْب) دەگونجى بە ماناى نۆرە ئاو بى، ياخود: يانى: پشك و بەشە ئاوى خۆى ھەيە، تىوەش پشك و بەشى ئاوى خۆتان ھەيە، ئەو نۆرە ئاوى خۆى ھەيە، تىوەش نۆرە ئاوى خۆتان ھەيە، وەك لە كات و شوننى خۆى دا باسماى كىردو، گەلى ئەموود كانىي و سەرچاوەيەكى گەورەيان ھەبوو، ئەو حوشتەش زۆر گەورە بوو، پۆژىك تايبەت بوو بە حوشتەكە، كە ئاوى لى بخواتو، پۆژى دووھمىش خەلكەكە ئاويان لە كانىي و سەرچاوەكە ھەتتەجاو، نىجا ئەو پۆژە كە حوشتەكە ئاوى لەكانىي و سەرچاوەكە خواردۆتو، لە بەرانبەر ئەودا بوو كە خەلكەكەش ھەمووى شىرى ئەو حوشتە بدۆش، بەشى ھەموويان شىرى تىدا بوو، واتە: ئاوى لى خواردوونەو، بەلام شىرى پىداون و زۆر قازانچيان بوو.

(۶) ﴿وَلَا تَسْوَأْسُوءَ﴾، بەخراپەش دەستى مەگەيەننى، تەنانەت بەدەست گەياندىش بە نىيازى زىان پىگەياندىن، دەستى مەگەيەننى، چ جاي بىكوژن و لاقەكانى پەي بكن!

(۷) ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾، ئەگەرنا ئازارى پۆژىكى مەزن دەتانگرتى و تووشتان دى.

كەچى ئەوان:

(۸) ﴿فَعَقْرُوهَا﴾، يەكسەر پەييان كىردو سەريان بىرى. بە (ف)ى (تعقيب) ھىتاويەتى، ئەوئەندە سەرىپچىكار بوون، ھەر دواى ئامۆژگارىي و رىتمايەكەى صالح، يەكسەر سەريان بىرى، (عَقْر) بە ماناى سەربىرىن دى بۆ حوشتە، بەلام بۆ پەشە ولاخ و مەپو بىز دەگوتى: (ذبح)، ياخود (عقر) بە ماناى چوار پەل بىرىنە.

بەلەم ددەگونجی چوار پەلشیان بریتی و سەریشیان بریتی.

۹- ﴿فَأَصْحَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، کەچی ھەر زوو پەشیمان بوونەو، زۆر بەخیرایی، ئەویشی بە (ف)ی بە دوا داھاتن (التعقیب) ھێناو، واتە: زۆر بە خیرایی پەشیمان بوونەو و ھێندە پێنەچوو، سزایان بە ملدا ھات.

۱۰- ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، ئیدی سزاگرتی، لە سوورەتی (العنکبوت) دا باسمان کردو، کە ئەو سزایە بریتی بوو لە ھارژن و چریکە یەکی زۆر گەورە، کە لە شوێنی دیکەدا بە (صاعقة) ھاتو، واتە: بلیتسە ئاگرێک لە ئاسمانەو، وەک لە سوورەتی (فصلت) دەفەرموی: ﴿وَأَمَّا تُمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَيعَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۷) وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ (۱۸) فصلت.

واتە: بەلەم گەلی ئەموود پێنماییمان کردن، کەچی ئەوان کوێریان بە سەر پێنماییدا ھەڵبژارد، بۆیە بلیتسە ی تازاریکی پێساوەر گرتی، بە ھۆی ئەووە کە دەیانکردو، ئەوانە ی بڕوایان ھێناوو و پارێزیان دەکرد، ئەوانەمان دەرباز کردن، لێزدەش دەفەرموی: ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، بە کسەر تازارگرتی، لە شوێنەکانی دیکە باسی کردو، کە ئەو تازار و سزایە چی بوو، ھارژن و چریکە یەکی بوو، دوا ی بۆتە بلیتسە یەکی، لە سوورەتی (الشمس) دا دەفەرموی: ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ (۱۲) فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسُونَهَا﴾ (۱۱) وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ (۱۱).

واتە: پێغەمبەری خوا (کە صالحە) پێی گوتن: ئەو ھوشتری خوا بە! وریابن لە ھوشتری خوا، نۆرە ئاوەکە ی (ئاو خواردنەو ھەکی) کەچی بە درۆیان داناو ھوشترەکیان پە ی کرد، یاخود سەریان بڕی پەرورەدگارشیان بە ھۆی گوناھەکانیانەو زەویەکی لەبندا لەرزاندنەو، [بە ھۆی ئەو ھارژن و چریکە یەو کە بۆتە بلیتسە یەکی، یان ئاگر پڑتێک، لەسەرێو بۆیان دا بەزیو]، ئنجا زەویەکیانی تەختکردو ئەوانیشی لە گەل خاکدا یە کسان کرد، پەرورەدگاریش لە سەرەنجامەکی ناترسی، [ترسی نیە لەو ی سزایان بداو تۆلەیان لێ بکاتەو].

۱۱- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، به راستی لهو ودا، نشانه‌یه‌کی مه‌زن و گه‌وره هه‌بوو.

۱۲- ﴿وَمَا كَانَتْ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، نه‌وانیش زۆربه‌یان برودار نه‌بوون، نه‌وان کین؟

ا- گه‌لی ته‌موود، که به ته‌نکید هه‌ندیکیان بر وایان هه‌ناوه.

ب- یاخود: کافره‌کانی پوژگاری پیغه‌مه‌ر ﷺ.

ج- یان ببیره‌وایان به گشتی، زۆبه‌یان برودار نین.

۱۳- ﴿وَلَنْ رَّبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، به دلنایی ته‌نیا په‌روه‌ردگاریشت، زۆر زالی میهره‌بانی به‌به‌زه‌یه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي كهوټه** ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له شازده ئایه‌تان پێك دێ: (١٦٠ - ١٧٥) كه هه‌موویان بۆ باسکردنی به‌سه‌رهاتی لووو و گه‌له‌كه‌ی ته‌رخانكران، هه‌ر له ده‌ستپێكه‌وه كه لوووتیش وه‌ك سه‌رجه‌م پێغه‌مبه‌رانی بۆ به: ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ (١٦١) إِي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ ده‌ستپێكردوه.

پاشان هاتۆته سه‌ر په‌خنه لیك‌رتیان له‌باره‌ی نه‌و كار هه‌ونه‌ی نه‌و گه‌له په‌وشت نزمه پێی ناسران، (نێربازی) جووتبوونی پیاوانیان له‌گه‌ڵ به‌كدی، هه‌تا سزادانی گه‌له‌كه‌ی به‌هۆی وه‌رنه‌گرتنی په‌یام و نامۆگاری لووو، بگه‌هه‌شه‌ی ده‌ركردن و شاربه‌ده‌ر لیك‌ردنیشی.

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ (١٦٥) إِذْ قَالَ لَهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٦﴾ إِي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٩﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٠﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٧١﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهِ بِلُوطٍ لِتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٧٢﴾ قَالَ إِي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٧٣﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٤﴾ فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٥﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧٦﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ ﴿١٧٨﴾ مَطَرُ الْمُذْبَحِينَ ﴿١٧٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٨٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِظٌ ﴿١٨١﴾ الرَّحِيمُ ﴿١٨٢﴾

مانای ده قوا ده قی نایه تهکان

(گه لی لووط پتغمه به رانیان به درو دانان (بروایان پتته هتّان) ۱۶۱) یاد بکوهه! کاتیک لووطی برایان پیگوتن: نایا پاریز (له خوا) ناکه ن؟ ۱۶۲) بیگومان من بو تّوه پتغمه به ریکی ته میندار (راست و ساغ)م ۱۶۳) ده جا پاریز له خوا بکهن و، به قسم بکهن ۱۶۴) هیچ کرته کیشان له به رانه ریدا لی داوا ناکه م، پاداشتم بهس له سهر په روه ردگاری جیهانیانه ۱۶۵) نایا له تّو جیهانیاندا (تّوه) له گه ل تیرینان جووت ده بن! ۱۶۶) ته وهش که په روه ردگارتان له هاوسه رانتان بو ی دروستکردوون، وازی لی دینن! به لکو تّوه کومه لیکي سنوور شکتن ۱۶۷) (گه له که ی) گوتیان: نه ی لووط! ته گهر وازنه هتّی، به دلّیایی له ده رکران دبی ۱۶۸) گوتی: مسوگهر من رقم له کرده وه (نزم و دزّوه) که تانه ۱۶۹) په روه ردگارم! خوّم و نیزیکانم له (سزای) نه وه ی ده یکن، قوتارمان بکه ۱۷۰) ئیدی خو ی و تیکرای نیزیکانیمان ده رباز کرد ۱۷۱) جگه له پیره ئتیک له فھوتاوان (به جیموان) دواپی نه وانی دیکه مان فھوتاندن (ته فرو توونامان کردن) ۱۷۲) باران تیکیشان به سهردا باراندن (له قوپی به به رد بوو) بارانی ترسیتلوان (ی بیّاك) خراپترین باران بوو ۱۷۳) بیگومان له وهدا (که باسکرا) نیشانه بهك (ی گه وره) هه په و، زور به شیان پروادار نه بوون ۱۷۴) به دلّیایی ته نیا په روه ردگاریشت زالی میهره بانه ۱۷۵)

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الدُّكْرَانُ): (دُكُور: جَمْعُ دُكْرٍ، وَإِنَاثُ جَمْعُ أُنْثَى) (دُكْرَان) و (دُكُور) هەردووکیان کۆی (دُكْرَان، دُكْر) یانی: نێرینه، پیاو، یان کۆر، (إِنَاث)یش کۆی (أُنْثَى)یە، واتە: مێنە، ئافرەت، ژن یان کچ.

(الْقَالِينَ): (الْقَالِ: شِدَّةُ الْبُغْضِ، قَلَاةٌ، يَقْلِيهِ، وَيَقْلُهُ قِلًا) (قِلَى) بریتیه لە ڤق لیبۆنەوێهێکی زۆر، دەگوترێ: (قَلَاةٌ، يَقْلِيهِ، وَيَقْلُهُ قِلًا) واتە: ڤقی لیبۆو، ڤقی لی دەبیتەو، بە ڤق لیبۆنەوێهێکی زۆر، واتە: مەن ڤقم زۆر لە کردەوێهێکان هەلەدەستێ، نەك لە خودی خۆتان وەك مەرووف.

(عَجُوزًا): (العَجُوزُ: سُمِّيَتْ لِعَجْزِهَا فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمُورِ) (عَجُوز) یانی: پیرەژن، بۆچی پیرەژن، یان پیرە پیاو، ئەو وشەیان بۆ بەکاریدی؟ بە نەسبەت پیرەژنەوێهێ بەر ئەوێهێ لە زۆر کاراندا بیتوانایە و، دەستپاچەیه، هەروەها پیرە پیاویش بە زۆریی وان.

(الْغَابِرِينَ): (الْغَابِرُ: الْمَاكِثُ بَعْدَ مُضِيِّ مَا هُوَ مَعَهُ) (غَابِر) یانی: ماو، ئەو کەسێ دەمێتێهێهێ، دواي ئەوێهێ کەسێک کە لەگەڵی بووێهێ ڤۆشتووێهێ، ئەو ماوێهێهێ.

هەروەها بە پێچەوانەشەوێ: (غَابِر) بە مانای ڤۆشتوو دێ، یانی: (غَابِر) هەم بەمانای ئەوێهێ ماوێهێ دەمێتێهێهێ، هەم بە مانای ئەوێهێ تێپەریهێ، دێ، (غَابِرِينَ) واتە: ئەوانەێ کە مانەوێ لە سزادا، ئەویش لەوان بوو، ئەو پیرەژنە لەوان بوو، ژنەکێ لووط، لەوانەبوو کە مانەو، سزایان بەمەلداها، یاخود (غَابِر) بە مانای تێپەری، ئەوانەێ تێپەری، واتە: سزا دران و فەوتان و نەمان،

واتە: وشەى (غایر) لێرەدا لە یەك كاتدا دوو مانای پێچەوانەى یەكدى هەن، هەم بە مانای ماوه، هەم بە مانای تێپەڕىو دى، هەرۆك وشەى (عَسَسَ) كە لە سوۋرەتى (التَّكْوِيْن)دا هاتو: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾، هەم بە مانای هات (أَقْبَلَ) دى، هەم بە مانای ڕۆى (أَذْبَرَ) دى، یانى: شەوگار كە دى، یاخود شەوگار كە تێدەپەڕى.

(فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ): (بئس) خراپترین بوو، بارانى ئاگادار كراوان و ترسێتراوان.

(الْمُنْذِرِينَ): (الْإِنْذَارُ: إِحْبَارٌ فِيهِ تَعْوِيفٌ) واتە: ئەوانەى ترسێتراوان و ئاگادار كرانەوه، بەلام ئەوان بێباك بوون، (إِنْذَار): بریتىە لە ئاگادار كردنەوه یەك كە ترساندنى تێدابى. واتە: ترسێتراوان، هۆشدارى پێدراوان.

مانای گشتیی نایەتەکان

شایانی باسە: تیمە کاتی خۆی بەسەرھاتی لَوُوطٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ لەگەڵ گەلەکەیمان، بە درێژی لەکاتی تەفسیر کردنی سوورەتی (ھود)دا باسکرد، نایەتەکانی: (۷۷ - ۸۲) واتە: ھەوت نایەت، بۆیە لێرە بە خێرای بەسەریدا دەپۆین.

لەوێ بەوردیی باسی چۆنیەتی سزادرانی گەلی لَوُوطِیمان کرد، لەلایەن خوای دادگەرەو،و، باسی ھۆکمی تێبازیی و، ھەموو ئەو وردەکاریانەمان کرد کە بەسەرھاتی لَوُوطِیمان دەیانگریتە خۆی و، لە ھەموو ئەو شۆتاندەدا کە بەسەرھاتی لَوُوطِیان تیدا ھاتو، نایەتەکانمان لە تەفسیری سوورەتی (ھود)دا ھیناوە، نەوێ فیکرمان پێی شکاوە، لەبارەی ئەو بەسەرھاتەو خستوویمانەتە ڕوو، وەک عادەتەمان لە کاتی توێژینەوێ بەسەرھاتی ھەزکام لە پێغمەبەرەمان دا، بۆیە لێرە بە خێرای بەسەر تەفسیر کردنی ئەو نایەتەماندا دەپۆین، کە بەسەرھاتی لَوُوطِیان لەگەڵ گەلە ڕەوشت نزمەکە، گرتۆتە خۆیان.

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾، گەلی لَوُوطِ پێغمەبەرانیان بەدرۆ دانا، پێیان بێپروا بوون، وەک پێشتریش باسمان کرد: کاتیک گەلی لَوُوطِ پڕوایان بە لَوُوطِ نەکردو، مانای وایە پڕوایان بە ھەموو پێغمەبەرەمان (عليهم الصلاة والسلام) نەکردو، چونکە ھەموو پێغمەبەرەمان (عليهم الصلاة والسلام) لە لووتکە ی ڕەو شەرز ی و نەجابت و پاکیی و چاکیی داوو، کەواتە: لەبەر شەخسی خۆیان نەبوو، بە درۆ دانراون و، لەبەر پەیامەکیان بوو، پەیامی پێغمەبەرانیان (عليهم الصلاة والسلام) ھەمووی لەتوێڕکدا وەک بەکە، کەواتە: پڕوا بە یەکیان نەھێنێ، مانای وایە پڕوا بەھێچیان نەھێنراو، ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾، یاد بکەو! کاتی لَوُوطِ بڕایان پێی فەرموون: ئایا پارێز ناکەن؟ دەگونجێ بەرکار (مفعول)ەکە ی کە قرتێنراو (مَحذوف)ە، بریتی بێ:

- ۱- له: (أَلَا تَتَّقُونَ اللَّهَ) نایا پاریز له خوا ناکهن؟
- ۲- یان: نایا پاریز ناکهن له گوناھو تاوان و لادان؟
- ۳- یان: نایا پاریز ناکهن و، خوتان ناپاریزن له سزای نهو گوناح و تاوانانهی ده یانکهن؟
- ۴- یان: نایا پاریز ناکهن له سزای پژوی دواپی؟
- ۵- یان: نایا پاریز ناکهن له تووړه بوونی خوا؟ ههموو نه مانه ده گرتته وه.

﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، به دنیایی من بو ټیوه په وانه کراونکی نه میندارم و چی بۆتان چاکه نه وه تان پی ده ټیم، وشه ی (أَمِين) له کور دیدا به راست و ساغم لیکداو ده ته وه، ده زانم: یانی: نه میندارو نه مین که سټکه نه مانه ټیکه پی بسپیږدږی و بیاریزږی، به لآم لیره دا که ده فرموږ: من په وانه کراونکی نه مینم واته: راست و ساغم له که تان، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، که واته: پاریز له خوا بکهن و به قسم بکهن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ههموو پیغمبران (عليهم الصلاة والسلام) نه و هیان دوو باره کردوته وه: له سر نه وه ش که ټیوه ی بۆ بانگ ده کم، له سر که باندنی په یامی خوا، هیچ کرټه کتان لی داواناکه، پاناوی ﴿عَلَيْهِ﴾ ده چټه وه بۆ په بامیک که لوو پټیان دده به نی، که نه مانه تانه په یامه که ده گرنه خویان، با به بیژه (لفظ) یش باسی په یامه که نه کرابی، به لآم ټیوه پژوی په یامه که دیاره، یانی: له سر که باندنی نه و په یامه و، نه و نه رکه ی خوم، هیچ کرټه کتان لی داوا ناکه، هیچ بارگرانیه کم بۆ سهرتان نه، ﴿إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، کړی و پاداشتی من ته نیا له سر په روه ردگاری جیهانیانه.

ننجا دټه سر باسی په خنه لیکرتنیان: ﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾، نایا ټیوه ده چنه لای تیرینان، له ټیو ههموو خه لکی جیهاندا، ټیوه به وه ناسراون؟ یان: نایا ټیوه له مروغه کان، له که ل تیرینان دا جووت ده بن؟ ﴿وَيَذَرُونَ مَا

خَلَقَ لَكُمْ رُحُومًا مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ ۖ، نه وهش که پهروه ردگار تان له ژنه کانتاندا بوی خولقاندوون، وازی لی دههینن، که جووت بوونه له گهل نهواندا؟ خوا نافرتهی بو نهوه دروستکردوه، پیاو له گهل ی جووت بئ، نهک پیاو! ههروهک خوا پیاویشی بو نافرته دروستکردوه، له پووی تیر کردنی غه ریزه ی جینسیه وه، نهوانه به که لکی په کدی دین، نهک پیاو له گهل پیاوو، نافرته له گهل نافرته، که نه گهر وابتی، به شهر تووی له سر زهوی ده برته وه! ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾، به لکو تپوه کومه لکی سنوور شکین و تپه پرنه رن، کومه لکی سنور به زینن و ده سندرژ بیکارن.

﴿قَالُوا لَیْن لَّمْ تَنْتَهَیْ لَطُوطٌ لَّتْکُونَنَّ مِنَ الْمُخْرِجِیْنَ﴾، گو بیان: نهی لوط! نه گهر وازنه هینن، به دنیایی تو له ده رکراوان ده بی، لهوانه ی شاربده ده رکړین، واته: خه لکی دیکه شمان وهک تو شاربده ده رکړوه! ﴿قَالَ إِنِّی لَعَمَلِکُمْ مِنَ الْفَالِیْنَ﴾، (لوط) گو تی: به دنیایی من بو کرده وه که ی تپوه له بوغزته رانم، زور رقم له کرده وه که تان هه لده ستی، چونکه (القلی) یانی: (أَشَدُّ الْبُغْضِ) لهوانه م که زور رقم له کرده وه که تان هه لده ستی، نهک له خو تان، واته: هیچ کتشم له گهل خو تان نیه، وهک مرو ف، هه موو مرو ف هکان له لای خوا به ریزن، به لام رقم له په شته نرم و په سته که تانه، ﴿رَبِّیْ یَحْیِیْ وَأَهِلِّیْ مِمَّا یَعْمَلُونَ﴾، پهروه ردگارم! خو م و نیزیکانم له وهی نهوان ده یکهن، ده رباز بکه، واته: له سزای په فترتیک که نهوان ده یکهن، ته گهرنا خو ی و نیزیکانی تو خنی نهو کرده وه یه نه که و توون، یانی: (رَبِّیْ نَجْنِیْ وَأَهِلِّیْ مِنْ عِقَابِ مَا یَعْمَلُونَ) نه مهش به سیاق و سه لیفه ده زانری، یانی: کاتیک که نهوانت سزاد، له سر نهو کرده وه په شت زما نه یه، نهو کرده وه فتره ونه، خو م و نیزیکانم ده رباز بکه، ﴿فَنَجَّیْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِیْنَ﴾، به کسر خو ی و نیزیکانیان ده رباز کرد.

به (ف) ی به دوداها تان (تعقیب)، وشه ی (أَهْل) به مانای ژن و مال و مندل دی، به لام لیره دا به مانای نیزیکان، نهو که سانه ی لپی نیزیک بوون دی، به ته تکید نهوانه ش له

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

گە یاندنی پەيامی خوا لە لایەن لووطەو بە گەلەكەي، كە جگە لە هینانەدی بەرژەو نەیدی خۆیان، هیچ چاوەروانیەکی لێیان نەو، پەخنەي توند گرتنی لێیان، لەسەر نێر بازی و واز لێهێنانی ژنەکانیان:

خوا دەفەر موی: ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ (١٣٠) إِذْ قَالَ لَهُمُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ (١٣١) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٣٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (١٣٣) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٣٦﴾

شیکردنەوێ ئەم، ھەوت ئایەتە، لە نۆ بڕگەدا:

(١) - ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾، گەلی لووط پێغەمبەرانیان (عليهم الصلاة والسلام) بەدرۆ دانان، تەنیا لووط ﷺ پێغەمبەری ئەوان بوو، بەلام لەبەر ئەوێ لەبەر جەوھەر و ئیوھەرۆکی پەيامە خواپەكە، لووطیان بەدرۆ داناو، مانای وایە پێغەمبەرانی دیکەش (عليهم الصلاة والسلام) كە ھەر ھەمان پەيامیان پێ بوو، ئەوانیشیان بەدرۆ داناو.

(٢) - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾، یاد بكەو! كاتێك لووطی بڕایان پێی فەرموون: ئەوێ پارێز ناكەن:

١- (لە خوا)؟

٢- پارێز ناكەن لە سزای خوا، بە ھۆی كەدەو ھە خرابەكانتانەو؟

- ۳- پارێز ناکەن لەو کردەوه خرابانە ی که پێچهوانە ی زگمەک و عەقڵی سەلیم؟
 ۴- پارێز ناکەن لەو دەرھاوێشانە ی که بە ھۆی ئەو کردەوه قێزەونەوه، دوای تووشتان دێ؟
 ۵- پارێز ناکەن لە سزای دواپۆژ؟ ھەموویان دەگریتهوه.

که دەفەرموێ: ﴿لَخُوفٌ لَّهُمْ﴾ واتە: باریان بووه لە مەوقایەتیدا، چونکە گەلی لویووط الْحِمْيَرُ لە کەنعانیەکان بوون، خەڵکی فەلەستینی ئەو کاتە، بەلام لویووط الْحِمْيَرُ لەگەڵ یەکێکی دیکە بووه و برازای ئیبراھیم (عليهما الصلاة والسلام) بووه.

۳- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بە دنیاییەوه من بو ئێوە پێغەمبەرێکی ئەمێندارم، راست و ساغم، چی بۆتان چاکە ئەوەم بۆتان دەوێ و، ئەوەتان پێ پادەگەیهنم.

۴- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ مادام وایە پارێز لە خوا بکەن و بە قسەم بکەن.

۵- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ لەسەر گەياندنێ ئەم پەيامەش، ھیچ کرێیەکتان لێ داوا ناکەم، ھیچ پاداشتیکم لێتان ناوێ.

۶- ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْمَلَكِينَ﴾ پاداشتم تەنیا لەسەر پەروەرەدگاری جیهانیانە، ئەم پەيامە سێ برگەییە، زۆر گەورەو گرنگە، بۆیە خوا تَعَالَى لێرەدا لە بەسەرھاتی ئەم پێغەمبەرەدا، ھەموویان بە یەک بێژە، ھەموو جارێ دووبارە ی دەکاڤەوه.

۷- ﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْمَلَكِينَ﴾ ئایا ئێوە دەچنە لای نێرینان، لەتێو ھەموو جیهانیاندا، (أَيُّ الذُّكْرِ: وَطْنَهُ) لەگەڵ نێرینەدا جووت بوو، (الذُّكْرَان: الرِّجَال، وَالشَّبَاب، وَالصَّبِيان)، (ذُكْرَان) بە مانای نێرینە دێ، ئنجا پیاو بن، گەنج بن، گچکە بن، ھەموویان دەگریتهوه، بۆیە خوا تَعَالَى بەو بێژە ی ھێناوه، تاكو ھەموویان بگریتهوه.

واتە: لەتێو ھەموو گەل و نەتەوێکاندا، ئێوە ئەو کردەوه خراپە دەکەن، وەك لە شوێنی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْمَلَكِينَ﴾ (۸۰) (الْأَعْرَاف: واتە: ئایا ئێوە ئەو کردەوه دزیو و ناوۆلایە دەکەن، که لە پێش ئێوەدا ھیچ کەس لە جیهانیان پێشتان نەکووتۆتەوه لەوێدا،

واتە: یەكەمین گەلن كە بەو دیاردەو، نەخۆشیە قێزەونە ناسراون، نەگەرنا
ئەو گوناھە، پەنگە هەر بووبێ، بەلام بە شیوەیەکی تاك تاك و بە شیوەیەکی
دەگمەن بوو، بەلام ئەوان کردووایە بە دیاردە.

یاخود: ئایا ئێوە لە ئێو مەروفاندا غەریزە جینسی خۆتان لە ئێران تێر
دەکەن، لە جیاتى ئافەرەتان؟!

(۸) ﴿وَيَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾، ئەوەی پەرودەگارتان لە ژنەكانتان
بۆی خۆلقاندوون، وازی ئی دەهێتن؟ واتە: ئەوەی خوا لە ژنەكانتاندا بۆی خەلقاندوون،
كە شوێنی تێر بوونی غەریزە جینسیە، ئەو وازی ئی دەهێتن؟ یاخود: ئەو ئافەرەتانەتان
خوا بۆ ئەو مەبەستە دروستیکردوون، كە غەریزە جینسی خۆتانیا لەگەڵ تێر بكەن،
بۆ ئەوانیش و بۆ ئێوەش بەهەمان شیوە، ئەو غەریزە بە شیوەیەکی خوا پەسك و
زگماك تێر دەبێت، ئەو وازی ئی دەهێتن؟

(۹) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾، بەلكو راستیەكە ئەوەیە كە ئێوە كۆمەڵێكى سنوور
شكێتن، سنوور بەزێتن، تێپەڕێتن، ﴿عَادُونَ﴾ (جەمە عادی، ئی المتجاوز حە الحق إلی
الباطل، عدا علیه: ظلمه)، (عادون) كۆی (عادی)، بریتیه لە بابای تێپەڕێن لە سنووری
هەق، بەرەو ناھەق، (عدا علیه) واتە: ستمی ئی كرد.

بەم شیوەیە لووط علیّه: پیامی خوا بە كەلەكەى خۆی دەگەیەنێ.

مه سه له ی دووه م:

وه لآمدانه وهی گه لی لووط، به هه ره شه لی کردنی و شاره ده کردنی و، په نا به خوا گرتنی لووط، که خوی و نیزیکانی قوتار بکات، له سزای تاوانی گه له که ی، ده رباز بووبیان و شه و تیرانی گه له که ی به سزای به رد باران کران:

خوا ده ره رموی: ﴿قَالُوا لَیْن لَّمْ تَنْتَهَ بِئُلُوْطَ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِیْنَ﴾ (۱۷) ﴿قَالَ اِنِّیْ لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِیْنَ﴾ (۱۸) ﴿رَبِّ یَحْیٰی وَاهْلِیْ مِمَّا یَعْمَلُوْنَ﴾ (۱۹) ﴿فَنَجَّیْنَاهُ وَاهْلَهُۥٓ اَجْمَعِیْنَ﴾ (۲۰) ﴿اِلَّا عَجُوْزًا فِی الْفَلَجِیْنَ﴾ (۲۱) ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْاٰخَرِیْنَ﴾ (۲۲) ﴿وَاَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِیْنَ﴾ (۲۳) ﴿اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ﴾ (۲۴) ﴿وَلِیْنَ رِبِّكَ لَمَوْ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ﴾ (۲۵).

شیکر دنه وهی ئهم نو ټایه ته له دوازه برکهدا:

(۱) ﴿قَالُوا لَیْن لَّمْ تَنْتَهَ بِئُلُوْطَ﴾ گوټیان: نه ی لووط ! نه گهر واز نه هیتی، ده ست هه ټنه کری له و قسانه، له که یانندی نه و په یامه ت.

(۲) ﴿لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِیْنَ﴾ زور به دنیایی له ده رکران ده ی، چونکه هم (ل) بو سویند خواردنه، یانی: ﴿وَاللّٰهِ لَتَكُوْنَنَّ﴾ هم (ن) بو ته نکیده، یانی به دنیاییه وه تو له ده رکران ده ی، نه یانکوټه: ﴿لَتُخْرِجَنَّكَ﴾ له شوینی دیکه دا هاتو، گه لی شوعه یب اللّٰه به شوعه بییان کوټه: ﴿لَتُخْرِجَنَّكَ یَنْشُعِبُ وَالَّذِیْنَ مَامَوْا مَعَكَ مِنْ قَرِیْنًا اَوْ لَتَعُوْدَنَّ فِیْ مِلَّتِنَا﴾ (۲۸) ﴿الْاَعْرَافِ﴾ به لآم لیره دا ده لین: ﴿لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِیْنَ﴾ تو له ده رکران ده ی، له شار به ده ر کران ده ی، واته: خه ټکی دیکه ش پېش تو، که شتیکی بووب، پیچه وانه ی پریازو به رنامه و شیوه ژیا نی ئیمه بټ، شار به ده رمان کرده، توش به و ده رده ده به ی.

(۳) ﴿قَالَ اِنِّیْ لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِیْنَ﴾ (لووط) گوټی: بیگومان من بو کرده وه که تان له به غز ټنه رانم.

پیغمبران (عليهم الصلاة والسلام) هرگز عاده تیان نه بووه له بهرانبهر هره شه و گوړه شه، یان له بهرانبهر ترس و تهماچ و موجه له دا، ده ست بهرداری په یامی خوځان بن، لوط عليه السلام فه رموی: من به دلتیاییه وه رقم له کرده وه که ی تیو ده، له زور رق لیووه وانی کرده وه که ی تیو هم، (الْقَلْبِ) یانی: زور رق لیوونه وه، که سیک که رقی له شتیک ده بیته وه، زور به خهستی، یانی: زور به خهستی رقم له کرده وه که تانه، کرده وه که یان پیچه وانه ی عقل و زگماک بووه، و پرای نه وه ی پیچه وانه ی شهریه تیش بووه، که بریتی بووه له جووت بوونی پیاوان له گه ل به کدی.

٤- ﴿رَبِّ نَعْنَى وَأَهْلِي مَسَافِرُونَ﴾: په روه دگارم! خوږم و نزیکانم له وه ی ده یکن، ده ربازمان بکه، (أَي: مِنْ عَقُوبَةٍ مَا يَعْمَلُونَ) واته: له سزای نه وه که ده یکن، ده بن لیره دا پال دراو (مضاف) ټک ته قدیر بکری، چونکه مه بهستی نه وه نه بووه له کرده وه که یان، چونکه له کرده وه که یان دپاره که پاریزراو بووه، به لأم یانی: له سزای کرده وه که یان، ټیمه باریزه، خوږم و نزیکانم.

٥- ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾: خوږی و نزیکه کانیان دهر باز کردن، په کسه دواي پارانه وه که ی به خیرایی، چونکه (ف) ی ﴿فَنَجَّيْنَاهُ﴾ بو به دوا داهاتن (تعقیب) ه، په کسه به دواي نه وه دا، خوږی و نزیکانیان ټیکرا دهر باز کردن.

٦- ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾: جکه له پیره ژنیک له سزادراوان، که له نیو سزادراوان دا مایه وه، چونکه (غابرين: ماکین) یانی: نه وانه ی که مانه وه له سزادا، یا خود ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ (غابرين: ماضین) جکه له پیره ژنیک له وانه ی که ټپه رین و رويشتن، فه وتان، که بریتی بووه له ژنه که ی، له شوټنی دیکه دا ده فه رموی: ﴿إِلَّا أَمْرًا تَهُ كَانَتْ مِنْ الْغَابِرِينَ﴾ (٨٢) الاعراف.

٧- ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ﴾: دواي نه وانی دیکه مان ټیکشکاندن (ثُمَّ: لِلتَّزْيِيبِ الرَّبُّي) واته: دواي نه وه ی که نزیکانیان دهر باز کردن، ټنجا نه وانی دیکه مان فه وتاندن، له بهر نه وه ی فه وتاندنی خوی کارزان بو گه لی لوط عليه السلام له پرووی پله وه، زور گرنگترو

گەورەتر بوو، لە دەرباز کردنەکە، کە بەس ئەو بوو خوا ﷻ بە لووطی فەرموو: خَوْتُ و مَالٌ و مَنَدَالَهُ كَت و ئەوانەى بڕوایان بە تۆ هێناو، بڕۆن، ئەوانیش ڕۆشتن، بەلام دواى فەوتێترانەکە، زۆر شتیکی گەورە بوو، بۆیە دواى (ئەم) هێناویەتی.

۸- ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾، بارانیکی تاییەمان بەسەردا باراندن، بارانە تاییەتەكەش بریتی بوو لەو کە خوا قورئ وشك بوووە و بە بەرد بووی بەسەردا باراندوون، وەك فەرموویەتی: ﴿جِبَارَةٌ مِّنْ سِجِّيلٍ مَّضْمُورٍ﴾ ۸۲ هود، لە قورئیی کە بە بەرد بووی وشكکراو، بەرێز بەسەریاندا، دەباری لە شوێنێکی دیکە دەفەرموی: ﴿لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِبَارَةً مِّنْ طِينٍ﴾ ۸۳ الذاریات. تاكو بەردێکی قورئییان بنێرنە سەر.

۹- ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾، خراپترین باران، بارانی ناگادار کراوان، ترستراوان بوو، کە ترستراوان و هۆشیار کرانەو، بەلام بێياک بوون. (سە: بئس) خراپترین بوو.

۱۰- ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، بە دڵنیایی لەو هەدا نیشانەیی کە وەرە گرنگ هەبوو.

۱۱- ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆربەیان بڕوادار نەبوون، واتە: گەلەكەى لووط، یان: کۆمەڵکای موحەممەد ﷺ یان: ئەهلی کوفەر بەگشتیی، کە بە درێزایی میژوو ئەو سزایانەى خوا ﷻ بەسەر ئەو گەلە لادەرانەدا سەپاندوونی، نیشانەو بەلگەییەکی گەورە بوون، بەلام خەلکەکە پەندیان نە وەرەگرتوون.

۱۲- ﴿وَإِن رَّيَكُمُ الْوَعْدُ إِلَّا رَيْبٌ﴾، بەدڵنیایی تەنیا پەرودەگاری تۆ زالی بە بەزەییە، بێگومان ئەو دووبارە کردنەو، بۆ جەخت لەسەر کردنەو، چونکە هەر کامێک لەو جەوت بەسەرھاتە، هەمووی، دەرس و پەندە، هەرکامیان چەندان دەرس و پەندی تێدا هەن، بەلام بەداخووە کە مەرقەکان کەمتر وایە لە بەسەرھاتەکانی میژوو عیبرت و پەند وەرێگرن، بەلکو هەر کامێکیان، هەلەى ئەوانی دیکە دووبارە دەکاتەو، لە جیاتی ئەوێ پەند لە خەلکی پێش خۆیان وەرێگرن، دەبنە دەرس و پەند بۆ خەلکی دواى خۆیان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی هه‌شتەم

پيناسهي لہم دہرسہ

لہم دہرسہ مان لہ بیست و یک (۲۱) ثابہت پیکھاتوہ، ثابہتہ کانی: (۱۷۶ - ۱۹۱) کہ ھہ موویان بؤ کپرانہوہی پوختہی بہ سہرہاتی شوعیب و گہلہ کہی (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) تہر خان کراون، ھہر لہ دہستپکی بانگہوازہ کہیہوہ، ھہتا سوور بوونی گہلہ کہی لہ سہر بہ درؤ دانان و بیبرواییان و سہرہ نجام فہوتیرانیان، بہ (عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ) نازاری پوژی سیبہرہ کہ، کہ سزایہ کی زور بہ تیش و بیبرہزا بووہ.

شایانی باسیشہ ھہر کام لہ (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) و (مَذْيَن) ناوی نہو خہلک و کومہ لکایہن، کہ (شعیب) یان الطیلان بؤ لا نیردرادوہو، ھہندیلک لہ زانیان گوتووایانہ: (أَصْحَابُ الرُّسُلِ) یش ھہر ناویکی دیکہی نہو خہلک و کومہ لکایہیہ، بہ لام نہوہ پشت نہستوور نیہ بہ بہ لکہیہ کی بہ ھیز.

﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۷۶) إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۷۸﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۷۹﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۰﴾ ﴿۱۸۱﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۸۲﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿۱۸۳﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْتَرُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۱۸۴﴾ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸۵﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۱۸۶﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ لَئِنْ الْكَذِبِينَ ﴿۱۸۷﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۸۸﴾ قَالَ رَبِّ اعْلَمْ بِمَا نَعْمَلُونَ ﴿۱۸۹﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظَّلَاةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۹۰﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۹۱﴾ وَلَئِنْ رَّبَّنَا لَمَوْالِعٍ ﴿۱۹۲﴾

مانای دەقوا دەقی نایەتەکان

{هاوێلانی درهخته که پیغمبەرانیان بە درۆ دانان (بروایان پێ نههێنان) (١٧٦)}

یاد بکەوێ! کاتێک شوعەیب گوێ: ئەرێ پارێز (له خوا) ناکەن؟ (١٧٧) بێگومان

من پیغمبەرێکی ئەمێندار (راست و ساغ)م بۆ ئێوه (١٧٨) ئنجا پارێز لهخوا

بکەن و، به قسەم بکەن (١٧٩) هیچ جوړه کرێه کیشتان لهسەری لێ داوا ناکەم،

پاداشتم تەنیا لهسەر پهروهردگاری جیهانیانە (١٨٠) به تەواوی (بۆ خەلک) بپتون

و، له که مکەرەوان (ی پێوان) مەبن (١٨١) ههروه‌ها به تەرازووی راست و رێک

(شت بۆ خەلک) بکێشن (١٨٢) دیسان شتەکانی خەلک به‌که‌م مه‌گرن (مافه‌کانیان

له مامه‌له‌ی ماددی و مه‌عنه‌وییدا پێشێل مه‌که‌ن) و تیکده‌رانه خراپه له‌زه‌وییدا

مه‌که‌ن (١٨٣) هه‌روه‌ها پارێز له‌و که‌سه بکەن، که ئێوه‌و خەلکانی زۆری پێشووی

دروستکردوون (١٨٤) خەلکه‌که‌ گوتیان: بێگومان تۆ تەنیا له جادوو لێکراوان (و

عەقڵ تێکچوووان)ی و (١٨٥) تۆ تەنیا مرووفیککی وه‌ک تێمه‌ی و، پێتمان وایه له

دروکارانی (١٨٦) ته‌گه‌ر له راستانی، چه‌ند پارچه‌یه‌که‌مان له ئاسمانی به‌سه‌ردا

بخه‌ خواری (١٨٧) گوتی: په‌روه‌ردگارم به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن زاناتره (١٨٨) سه‌رده‌نجام

به‌ درۆیان داناو، له ناکامدا نازارو (سزای رۆژی (هه‌وره‌) سی‌هه‌ره‌که‌ گرتنی،

که به‌ دنیایی نازاری رۆژێکی مه‌زن بوو (١٨٩) بێگومان له‌وه‌دا (که باسکرا)

نیشانه‌یه‌ک (ی گه‌وره‌و گرنگ) هه‌بوو، به‌لام زۆربه‌یان برپادار نه‌بوون (١٩٠)

تەنیا په‌روه‌ردگاریشت زالی به‌به‌زه‌یه‌ (١٩١).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَوْفُوا): واته: به تهواوی بیکن (أَمَرَ بِالْإِيفَاءِ: أَي جَعَلَ الشَّيْءَ تَامًا) واته: فهما نکرده به تهواوکردن، یانی: تهواوکردنی شت، یانی: پتوان به تهواوی نه نجام بدهن، غهش و فیل و ساختهی تیدا مه کهن.

(الْمُخْسِرِينَ): (الْمُخْسِرُ: فاعِلُ الْخَسَارَةِ لِغَيْرِهِ، أَي الْمُنْقِصُ، أَي لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُطْغَفِينَ، وَهَذِهِ الصِّغَةُ، أَي لَا تَكُونُوا مِنْ أَهْلِ هَذَا الصَّنِيعِ) (مُخْسِر) که سیکه زیان لیدان به به رانبه ره کهی نه نجام ددها، که مکه ره وه، زیانکه به نه ره، واته: تیهو لهوانه مه بن که له کیشان و پتواندا، هه قی خه لک کهم بکه نه وه، ثم سیغه بهش یانی: لهو که سانه مه بن که نه و کرده وهیه نه نجام ددهن.

(يَا قَسْطَاسِ): (الميزان، العَدْلُ) (قسطاس) به مانای تهرازوو دی و، به دادکه ریش ده گوتری.

(وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ): شته کان خه لک به کهم مه گرن، کهم مه که نه وه، (البَخْسُ: النِّقْصُ وَالذَّمُّ) (بخس) به مانای که مکردن و به مانای زه مکردنیش دی، (وَهُوَ غَبْنٌ مَنَافِعِهَا وَذَمٌّ بِغَيْرِ مَا فِيهَا لِيَضْطَرُّوهُمْ إِلَى بَيْعِهَا بِغَبْنٍ) له سووده کانی شته کانی کهم مه که نه وه و مه یانش کینن، سیفه تیکیان تیدا باس بکهن، که نه و سیفه ته خراپه یان تیدا نه بی شهو شتانه، سه ره نجام خه لک ناچار بکهن به نرخیکی که متر له نرخى شایستهی خویان بیانفروشین.

(وَلَا تَعْتُوا): یانی: (ولا تفسدوا) خراپه کارانه خراپه له زه ویدا مه کهن.

(وَالْجِبِلَّةَ): (الْجِبِلَّةُ: الْخِلْقَةُ وَأُرِيدَ بِهِ الْمَخْلُوقَات، لِأَنَّ الْجِبِلَّةَ اسْمٌ كَامِلٌ مُضَدَّرٌ أَي: الْأُمَمُ السَّابِقَةُ) واته: (جبله) یانی: دروستکردن که مه به ست دروستکاروه کانون، چونکه (جبله) ناوه وهک چاوگ، واته: که له پتשוوه کان.

(كَمَفًا): (الْكِسْفَةُ: الْقِطْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ، وَالْكِسْفُ جَمْعٌ وَقِيلَ: الْكِسْفُ: الْقِطْعَةُ) (الْكِسْفُ) هه ندىكىيان گوتوو يانه: كۆي (كِسْفَةٌ) يه، به ماناي: (قِطْعَةُ) كه واته: (كِسْفُ) يانى: (قِطْعُ) چەند پارچە يەك، هه ندىكىشيان گوتوو يانه: (كِسْفًا) يانى: (قِطْعَةُ) يانى: پارچە يەك، نهك كۆبى، به نكو تاكه.

(يَوْمِ الظُّلُو): (الظُّلَّة: السَّحَابَةُ) (ظُلَّة) يانى: سَيَّهَر، هه وريك سَيَّهَرى بكات، ياخود تهم و مزيك هينده چرو پى بن، سَيَّهَر له خه لك بكات.

مانای گشتیی نایه تہکان

پیشتریش باسماں کرد کہ تیمہ بہ سہرہاتی شوعہ بیماں الْعَلَّی؛ لہ گہ ل
گہ لہ کھی گہ لی مہ دیہ نہ و (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) دا، لہ کاتی تہ فسیر کردنی سووہ تی
(ہود) دا، باسکردوہ، نایہ تہکانی: (۸۴ - ۹۵) بویہ لیرہ بہ خیرایی باسی دہ کہین.

خوا دہ فہ رموی: ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ واتہ: ہاود لانی درہ ختہ کہ،
باخود ہاود لانی باخہ کہ پیغہ مہ رانیان بہ درو دانا، کہ مہ بہ ست پشیان گہ لی
مہ دیہ نہ، ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نُنْقِوْنَ﴾ یاد بکہوہ! کاتیک شوعہ یب پنی
فہ رموون: نہ ری خوٹان ناپارتن، پارتن ناکہن؟ لیرہ دا نہ فہ رموہ: (أَخُوهُمْ)
لہ بہر نہوہی شوعہ یب الْعَلَّی؛ لہ خوٹان نہ بوہ، لہ پرووی رد چہ لہ ک (نسب)
ہوہ، دواپی لہ مہ سہ لہ گرنگہ کاندازیا تر تیشک دہ خہینہ سہر ہوکاری نہوہی
بوچی خوای پہ روہ ردگار وشہی (أَخُوهُمْ) ی بو بہ کار نہ ہیناون، چونکہ لووطیش
لہ گہ لی لووط نہ بوہ، بہ لہم خوای ﴿وَاللَّهُ﴾ وشہی (أَخ) ی بہ کار نہ ہیناوہ، دیارہ شتیکی
تیدا ہہیہ، دواپی لہو بارہوہ قسہی لی دہ کہین، ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾
بہ دنیایہوہ من ردوانہ کراوئکی نہ میندارم راست و ساغم بوٹان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾
وَأَطِيعُوا، دہ جا پارتن لہ خوا بکہن و، بہ قسم بکہن.

﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لہ سہر گہ یاندنی
نہو بہ یامہی خواش، لہ سہر نہو کارہی خوٹم کہ گہ یاندنی پہ یامی خواہ، ہیچ
پاداشت و کرئیہ کنان لی داوا ناکہم، کرئی و پاداشتی من تہنیا لہ سہر پہ روہ ردگاری
جیہانیانہ، چاودہوانیم تہنیا لہو ہہیہو، ہیچ بار گرانیم بو تیوہ نہ.

﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ پتوانہ تہواو بکہن، بہ تہواوی
بیٹون بو خہ لک و لہ زیانگہ یہ نہ ران پشیان مہ بن، ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ﴾

اَلَسْتَقِمْ ﴿١﴾ (له پووی کیشانیسه وه) به تهرارزووی راست بو خه لک بکشن، ﴿٢﴾ وَلَا تَبْخَرُوا النَّاسَ اشْيَاءَهُمْ ﴿٣﴾ شته کانی خه لک به کم مه گرن، له بهر چاویان مه خن، که سهره نجام زیانیان لی بدن، ﴿٤﴾ وَلَا تَبْخَرُوا النَّاسَ اشْيَاءَهُمْ ﴿٥﴾ (لا تَنفُسُوا النَّاسَ اشْيَاءَهُمْ) شته کانی خه لک کم مه که نه وه، چ له پووی ماددی، چ له پووی مه عنه ویه وه، ﴿٦﴾ وَلَا تَعْمُوا فِي الْاَرْضِ مُغْسِدِينَ ﴿٧﴾ خرابه کارانهش له زه ویدا خرابه مه که، ﴿٨﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ ﴿٩﴾ پاریزیش لهو زاته بکه، لهو که سه بکه که تیوهی دروست کردوه، ﴿١٠﴾ وَالْحِيلَةَ الْاُولٰٓئِن ﴿١١﴾ ههروه ها نهو خه لکانه ی پیشووشی هیتاونه دی، هه موو نهو خه لک و نه تهاونه ی پابردوون.

﴿١٢﴾ قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿١٣﴾ گوئیان: به دنیایی تو ته نیا لهوانه ی که زور جادوویمان لیکراوه، واته: جادووئی زور بیره زاو خه ست و سه خت لیکراوه، بویه حالت لواوی لیها توه، عقل و هوشت تیکچوه، قسه ی وا ده که ی که پیچه وانه ی عقل و لوزیکه، له بهر نه وه ی پیچه وانه ی عاده ت و نه ری تی تمه به ﴿١٤﴾ وَمَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ﴿١٥﴾ تنجا تو ش ته نیا مرو فیک ی وه ک تیمه ی ﴿١٦﴾ وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿١٧﴾ به دنیایی تیمه پیمان وایه تو له درو که رانی، ﴿١٨﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ ﴿١٩﴾ تنجا چهند پارچه به کمان له سه ری توه به سه ردا بکه وینه، یان پارچه به که له ناسمانان له سه ری ترا به سه ردا بغه خواری، ﴿٢٠﴾ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢١﴾ نه که ر تو له راستانی، ﴿٢٢﴾ قَالَ رَبِّ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ (شوعه یب) گوئی: بهروه ردگارم زاناتره به وه ی تیوه ده ی که، خوا هه موو شتیکتان له باره وه ده زانی، واته: که سزاتان ده دات، له سه ر نه وه سزاتان ده دات که بو خو ی له باره تانه وه ده زانی، نه که نه وه ی من ده یزانم ﴿٢٤﴾ فَكَذَّبُوْهُ ﴿٢٥﴾ سه رده نجام به درو یان دانا، ﴿٢٦﴾ فَآخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلُمِ ﴿٢٧﴾ تنجا نازاری پوژی سیبه ره که گرتی، نهو هه وه که سیبه ری لیکردن، دواپی باسی ده که ی، هه ورک بووه هه ورکی زور خه ست بووه، سیبه ری لیکردوون، وایان زانیوه نه وه په ناگه به که وه په نیان پیبردوه، دواپی به هو ی نه وه وه فه وتاون، ﴿٢٨﴾ اِنَّهُمْ كَانْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢٩﴾ به راستی

ئەو سزاو ئازارە، ئازاری پوۋىكى مەزن بوو، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، لەو ەدا كە باسكرا، نیشانەو بەلگە ھەيە لەسەر راستی پەيامی خوا، لەسەر راستی پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام)، لەسەر ئەو ە كە خوا ئەو ئەم ژبانی دنیایەي نەكردو ە بەشاری بێخاوەن، لەسەر ئەو ە كە خوا پاداشتی چاكەكاران ەداتەو ەو سزای تاوانباران ەدات، ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆبەیان برودار نەبوون، واتە: زۆربەي ئەو جیلانەي مەوقایەتی كە بە دوایە كدا ھاتوون، لەو ە ھەموو نیشانانە بەھرەمەند نەبوون، ئەو دەرس و پەندو عیبرەتانە، كە لە بەسەرھاتی پێغەمبەرەندا (عليهم الصلاة والسلام) ھەبوون، سوودیان لێیان وەرنەگرت و نەبوونە برودار، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بەدڵنیاییش تەنیا پەرورەدگارت زالی بەبەزەییە، بالادەستی مېھرەبانە، بالادەست و زالە، بۆ دوژمنان و ناحەزان، ھەر ەو ھا مېھرەبان و بەبەزەییە، بۆ كەسانك كە شایستەي مېھرەبانیی و سۆزو بەزەیی ەوان.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

به درو دانانی (أصحاب الأيكة) بو شوعه یب النبی، دوی نهوه ی به یامی ته نیا به رستی خواو، به قسه کردنی پیغه به ی خوی پی راگه یانندن و، ناموزگاریی کردن که له بواری کیشان و پیواندا راست و دادگه ر بن و، سته م و خرا به کاریی نه که ن:

خوا ده فرموی: ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۷۱) إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نُنْقُونَ ﴿۱۷۲﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۷۳﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۷۴﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۷۵﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۷۶﴾ وَزِنُوا بِالْقِسَاطِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿۱۷۷﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۱۷۸﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿۱۷۹﴾

شیکردنه وهی ئەم نو ئایه تانه، له نو برگه دا:

(۱) - ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾، هاوه لانی، یان خواوه دانانی (الایکه) پیغه به رانیان به درو دانان، ئەم نایه ته خوێنراویشه ته وه: (كَذَّبَ أَصْحَابُ الْلَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ) هه م به (الایکه) هه م به (اللیکه) خوێنراوه ته وه، (الایکه) ش به مانای دره ختیکی چرو پرو گهوره دی، هه روه ها به مانای باخیکی چرو پر دی، کهواته: باخیکی گهوره، یان دره ختیکی زور گهوره یان هه بووه، گه لی شوعه یب النبی.

(۲) - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نُنْقُونَ﴾، کاتی شوعه یب پی فرموی: ئەری پارێز ناکن، خوێن نا پارێزن! لێره دا وشە (أَحْوَهُم) نههاتوه، به لām له کاتی که باسی

(مَدِين) كراوه، خوا فہرموویہ تی: ﴿وَإِلَى مَدِينٍ آخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ (۸۱) ھود، ھہر وہا دہ فہرموئی: ﴿وَإِلَى مَدِينٍ آخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ (۸۵) الاعراف، کہواتہ: (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) دہ بن جیابن لہ (مَدِين) و شوعیب علیہ السلام لہ گہلی (مَدِين) بووہ، لہ پرووی رد چہ لہ کہوہ، بویہ لہ ھہر شوئیک کہ باسی (مَدِين) کراوہ خوا فہرموویہ تی: شوعیبی برایان، بہ لآم بؤ (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) نہ یفہرمووہ: (آخَاهُمْ) یان (أَخُوهُمْ) نجا ثمہ لئی و ہردہ گیرئی، کہ دہ بن ثم (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) جیابن لہ (أَصْحَابُ مَدِين) چونکہ رایہ ک ھہ یہ دہ لی: شوعیب علیہ السلام بؤ لای (أَصْحَابُ مَدِين) یش ردوانہ کراوہ، بؤ لای (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) ش ردوانہ کراوہ، خویشی خہ لکی (مَدِين) بووہ، بویہ فہرموویہ تی: ﴿وَإِلَى مَدِينٍ آخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ بہ لآم لہ بہر نہوہی لہ پرووی رد چہ لہ ک (نَسَب) ہوہ لہ گہلی (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) نہ بووہ، بویہ وشعی (أَخُوهُمْ) ی بؤ بہ کار نہ ہیناوہ، بہ لآم گرفت لیردا نہوہی کہ خوا بؤ بہ نسبت لووط علیہ السلام ہوہ فہرموویہ تی: ﴿إِذْ قَالَ هُمْ لَأَخُوهُمْ لَوْطُ﴾ (۱۱۷) الشعراء، کہ بہ دنبا ییہوہ (لووط) یش لہ عہ برانیہ کان بووہ، بہ لآم گہلی لووط لہ کہ نعانییہ کان بوون، لووط دیارہ کہ ہرازای ئیبراہیم بووہ، کہ نعانییہ کانیش کہ گہلی لووط بہ شیکیان بوون و لہ شام و فہلہ ستین بوون، ثمہ حیسابہ کہمان لی تیکدہ دا.

کہ لہوئی مہ گہر بہوہ تہ تویل بکری، کہ لووط لہ بہر نہوہی زور لہ نیو نہو خہ لکہ دا ماوہ تہوہ، ماوہ یہ کی زوریان لہ نیودا بووہ بؤتہ یہ کیک لہ وان، بویہ خوا بؤ وشعی (أَخُوهُمْ) ی بؤ بہ کار نہ ہیناوہ، مہ گہر بہم شیوہ یہ تہ تویل بکری، تہ گہر تہوہ یان نہ بووایہ، دہمانتوانی بلین: تہوہ بہ لگہ یہ لہ سہر نہوہ کہ (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) جیابوون لہ (مَدِين) کہ رایہ کی واش ھہ یہ، و ہ ک لہ کاتی تویر نہوہی بہ سہرہاتی شوعیب علیہ السلام لہ گہل گہلہ کہیدا لہ تہفسیری سوورہتی (الحجر) دا بہ تہفصیل باسماں کردوہ، رایہ کی وا ھہ یہ کہ شوعیب تاکہ پیغہ مہرک بووہ، بؤ لای دوو گہ لان تیردراستی، بہ لآم ھہندی کیش دہ لین: (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) و (مَدِين)، ھہردوویان ھہر یہ کن و، لہ پرووی رد چہ لہ کیانہوہ پیمان گوتراوہ: (مَدِين)، کہ دہ چنہوہ سہر (میدیان) ی کوری ئیبراہیم علیہ السلام.

له پرووی نه وه وهش که چیان هه بووه؟ باخکیان هه بووه، یا خود دره ختیکی زور که وره یان هه بووه، پنیان گوتراوه: (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) هه ردووک رابه کان هه، که تیمه له ته فسیری (الحجر) دا زیاتر نه وه مان په سندن کردوه، که یه کهل بن، به لأم له ته فسیری سوو پرتی (الأعراف) دا، زیاتر نه وه مان هه لېژاردوه که دوو کهل بن، به هه رحال زانایانیش لهو باره وه راجیایان هه یه، بواری قسه لیکردنی تیدا هه یه.

نجا وه که پیغه مبه رانی پتیشو سه لامی خوا یان لیبی، هه مان په یامی دوو باره کرده وه:

۳- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، من بو تیوه پیغه مبه ریکی نه میندارم، راست و ساغم.

۴- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ده جا پاریز له خوا بکه و، به قسه م بکه و.

۵- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، له سه ر نه م (په یام گه یان دن) دهش هیچ کریتان لن داوا ناکه م.

۶- ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پا داشت و کری من، ته نیا له سه ر په روه ردگاری جیهانیانیه.

۷- ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾، ده جا پتوانه ته ولو بکه و له زیان گه یه نه ران مه بن، له وانه مه بن که زیان به خه لکی به ران به رتان بکه یه بن، کاتیک دانه و نه یان بو ده پتون، (أَوْفُوا: أَيُّ أَمْوَالِهِمْ، أَيْ: اجْتَمَعُوا الْكَيْلَ غَيْرَ نَاقِصٍ) واته: به چاکیی بو یان بیون و، با پتوانه که ناته و او بی تیدا نه بن، ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ پیشت ر گومان: (المُخْسِر: فاعِلُ الْخَسَارَةِ لِلْغَيْرِ) که سیک زیان به به ران به ره که ی بکه یه نی، له کاتیک د اشی بو ده پتوی.

۸- ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾، به ته رازووی راستیش بو یان بکیشن، با کیشانیستان ته و او بن، (القِسْطَاس) یه کیکه له ناوه کانی ته رازوو، (المُسْتَقِيم) یش یانی: ریک و راست.

(۹) - ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ شته کانی خه لک به کهم مه کرن، (البخس: التَّفْصُصُ والذُّمُّ) (بخس) بریتیه له که مکردنه وه و زه مکردن، مه به ست نه وه به شته کانیان له به رچاو مه خه ن، له پووی مه عنه و به وه و له پووی ماددیه وه ش، زیانیان پِن مه که به نن.

(۱۰) - ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ خرابه کارانه ش له زه ویدا خرابه مه که ن، (عَنَى فِي الْأَرْضِ فُسَادًا: أَي: أَفْسَدَ، لَا تُفْسِدُوا أَشَدُّ الْفُسَادِ) زور خرابه کاری له زه ویدا مه که ن، چونکه وشه ی (عَنَى) له که ل (أَفْسَدَ) مانایان زور له به ک نیزیکه.

(۱۱) - ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ﴾ پارتیزیش بکه ن له و زاته که نیوه ش و میلله تان و که لانی پتشی تیه شی دروستکردوون، (جِلَّةٌ) هه ندیکیان به مانای (الْخَلْقَةُ وَالسَّجِيَّةُ) یان لیکداوه ته وه، که له نه صلدا وایه، (جِلَّةٌ) نه و حالته به که خوا تَر مَرَوْفِ له سه ر سروش تاندوه، که (خَلْقَةُ) و (جِلَّةٌ) و (سَجِيَّةٌ) شی پِن ده گوتری و، مه به ست پتی دروستکراوه کانه، واته: نه و دروستکراوانه ی خوا که له سه ر به ک شیوه سروش تاندوو نی و، له بناغه دا هه مووی به به ک شیوه دروست کردوون، خوتان له سزای نه و زاته بپارتیزن.

مەسەلەى دووھەم:

وہلەمەدانەوہى گەلەكەى بە تۆمەتبار كرنى بەشیتى، بە ھۆى جادوو لىكرانەوہو، كە ئەویش بەس مرقۇھو، داوا لىكرەنىيان بەسەردا بەربونەوہى پارچەكانى ئاسمان و، سەرەنجام ناردنى سزای ھەورە سىيەرەو، ھەوتىئارانىان:

خو دەفەرەموى: ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ (١٨٧) ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ﴾ (١٨٨) ﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (١٨٩) ﴿قَالَ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (١٩٠) ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ یَّوْمِ الظُّلُمِ﴾ (١٩١) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ (١٩٢) ﴿وَلَنْ رَبِّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (١٩٣).

تویرینهوہى ئەم ھەوت ئایەتە، لە یازدە بەرگەدا:

(١) - ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾: بە (ف)ى بەدواداھاتن (تەقیب) ھاتو، یانی: بەكسەر دواى ئەوہى پەيامى خواى پىگەیاندن، ئەوانیش دوا بە دواى ئەوہ گوتیان: بەدلىیایى تۆ تەنیا لەوانەى كە زۆر جادووت لىكراو، (مُسَحَّر) رێژگەى زىدەپۆیى (مُسَحَّر)ە، یانی: جادوو لىكراو، (مُسَحَّر)یش یانی: زۆر جادوو لىكراو، جادووێكى زۆر سەخت و خەست لىكراو، تۆمەتباریان كرده بەوہى: تۆ عەقڵ و ھۆشت تەواو نیە، لەبەر ئەوہى جادووت لىكراو.

(٢) - ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾، تۆش تەنیا مرقۇكى ھەك نىمەى، ھى پىشنى فەرەموى: ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ (١٩٤) ﴿الشُّعَرَاءُ﴾ بەلام لىرە: ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ نىجا نەگەر (و)ى لەگەلدا بى واتە: بەكەم: تۆ زۆر جادووت لىكراو، دووھەم: تۆش تەنیا مرقۇكى ھەك نىمە، كەواتە: ئەمە دەپىتە دوو بەلكە، ئەگەر (و)ى لەگەلدا بى، بەكەمیان: زۆر جادووت لىكراو، دووھەمیان: تۆش مرقۇقى ھەك نىمەى، بەلام ئەوہى

پیشی: هی (صالح) و (هود): ﴿مَا آتٰكَ إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُ مَا كُنْتَ تَعْبَثُ﴾ توش هەر مروؤفکی وەك ئیمه، بۆیه هیچ ئیمتیاز نکت بەسەر ئیمهوه نیهو، بۆت نیه هیچ بانگهشەیهك بەسەر ئیمهدها، بکە ی که تۆ نوێنەری خوا ی ە.

٣- ﴿وَإِنْ تُظُنَّكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ بەدلتیای ئیمه تۆ لەدروکەرەن دەبینن، ئەم (إن) ه، (مُخَفَّفَةٌ) یه، به بەلگە ی ئەوه که دوایی (ل) خراو ته سه ر ئەو ناوه ی دئ: ﴿وَإِنْ تُظُنَّكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ به دلتیای ئیمه تۆ له درۆکەرەن دەبینن، دەشگونجی (ظَنُّ) به مانای دلتیای (یقین) بن، دەشگونجی به مانای گومان بن، گومانمان وایه تۆ لەدروکەرانی، چونکه (ظَنُّ) جاری وا هه یه به مانای دلتیای دئ و، جاری واشه به مانای گومان دئ، زāl کردنی بوونی شتێك بەسەر نه بوونی، یاخود نه بوونی بهسەر بوونیدا.

٤- ﴿فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ تنجا چەند پارچە یه کمان له ناسمانهوه بهسەر دا بخه خوار ی، (کِسْف) خوێنراوه تهوه و (کِسْف) یش خوێنراوه تهوه، (کِسْف) ده گونجی کۆی (کِسْفَة) بن، (کِسْفَة) یانی: (قِطْعَة) پارچه، ئەگەر (کِسْف) بن به مانای (قِطْعَة) پارچه دئ، پارچه یهك له ناسمانمان بهسەر دا ببارێته، یاخود: چەند پارچە یهك له ناسمانان بهسەر دا ببارێته، چونکه ئەگەر (کِسْف) بن، کۆی (کِسْفَة) یه، هه ندئ له زانایان ده لئین: (کِسْف) یش هەر به مانای (قِطْعَة) یه، به لām ئەگەر (کِسْف) بن، (کِسْف) هەر یهك مانای هه یه واته: (قِطْعَة)، یانی: چەند پارچە یهك له ناسمان بهسەر ماندا ببارێته، یاخود له سه رتۆ ده پارچه یه کمان بهسەر دا ببارێته، پارچه ی خرۆکه و ئەستێره کان.

٥- ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ له راستانی.

٦- ﴿قَالَ رَبِّ اعْلَمْ بِمَا تَصْمَلُونَ﴾ (شوعه یب) گوئی: پهروه ردگارم زاناره بهوه ی تئوه ده یکه ن، لئره دا (اعْلَم) مه به ست پئی هه لئێاردن (تفضیل) نیه، به لکو مه به ست پئی زیده پۆیه، واته: مه به ست ئەوه نیه که پهروه ردگارم زاناره له من، یان زاناره له تئوه، به لکو به ره های ی پهروه ردگارم زاناره، به بن ئەوه ی به رانه ره که ی دابری، که ده فهرموی: زاناره، یانی: من هه ندئ گوناوه هه لئو په لئان لئ ده زانم، به لکم پهروه ردگار هه موو شتیکتان له باره وه ده زانی و، هه رچیه ك تئوه ده یکه ن، ده یزانی.

(۷) ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ﴾ به درۆيان دانا، نىجا سزاي رۆزى سىبەرەكە گرتتى، پۆزى سىبەرەكە (يوم الظلة) عەبىللاى كورى عەبباس خوا لىيان پازى بىن، ئاواي تەفسىر دەكات، دەلتى:

﴿أَصَابَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ، فَأَرْسَلَ اللَّهُ سَحَابَهُ فَهَزَبُوا إِلَيْهَا لِيَسْتَظِلُّوا بِهَا، فَلَمَّا صَارُوا تَحْتَهَا، صَبَحَ بِهِمْ فَهَلَكُوا، وَقِيلَ: أَقَامَهَا اللَّهُ فَوْقَ رُؤُوسِهِمْ، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَاثُوا مِنَ الرِّمْدِ﴾^(۱).

واتە: گەلى مەدىەن، يان گەلى (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)، گەرمایەكى زۆريان تووش بوو، خوا ھەورەكى بۆ نارد، ئەوان پايان کرد بۆ ژىر ھەورەكە، تاكو بىتە سىبەر بۆيان، كاتىك ھەموويان لەژىر سىبەرى ھەورەكە كۆبوونەو، (چونكە دەرەوہى سىبەرى ھەورەكە زۆر گەرم بوو) چرىكەيەك لىيان و ھەموويان فەوتان، ھەندىكىش گوتتويانە: خوا ﷻ ھەورەكەى بەسەر سەريانەوہ راگرت و دوايى بوو بە ئاگرو بلىسەيەك و، ھەموويان بوونە خوڵەمىش.

(۸) ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، بە پاستى ئەو نازارە، نازارى پۆزىكى مەزن بوو.

(۹) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، لەوہدا نىشانەيەكى گەورەو گرنىگ ھەبوو بۆ خەلك، لەسەر پەرودەگاريتى خوا، لەسەر پاستى پىتخەمبەران، لەسەر پاستى پەيامى خوا.

(۱۰) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، بەلام زۆبەيان بڕوادار نەبوون، بەھرەمەند نەبوون لەو دەرس و پەندو عىبەرەتانە، كە لە بەسەرھاتى پىتخەمبەراندا (عليهم الصلاة والسلام) ھەن.

(۱۱) ﴿وَلَنْ يَرْبِكَ لَوْ أَلْمَزُوا الرَّحِيمَ﴾، بە دلنایى تەنیا پەرودەگارپشت زۆر زالى بەزەزىيە، زۆر دەستپۆشتوو و بالا دەستى مېھەبانە.

که واتە: ئەو موحەممەد! تۆ دڵنیا بە پەروەردگارت بۆ دوژمنان و ناحەزانت
 بۆ لادەست و زۆڵە، دەتوانی سزایان بدات و لە ژێر دەستەلات و ھەیمەنە ی ئەو
 دەرناچن، ھەر وەھا بۆ تۆ بۆ پروادارانیکیش کە شوێنت کەوتوون، میھرەبان و
 بەزەیی و خواھەنی پەرۆشە، پستی پێ ببەستە و دڵت خوش بێ بە میھرەبانی و
 بەزەیی خوا، بەرانبەر بە ئێوەو، زالی و زەبر دەستیشی بەرانبەر دوژمنان و
 ناحەزانتان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى نۆيەم

پېناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان دهرسی کۆتاییه له تهفسیری سووره‌تی (الشعراء) و، له سی و شه‌ش (۳۶) نایه‌ت پښک هاتوه، نایه‌ته‌کانی: (۱۹۲ - ۲۲۷) ته‌وهری سه‌ره‌کیی نه‌و سی و شه‌ش نایه‌ته، باسی قورپان و سه‌رچاوه‌ی لی‌وه هاتنی و، به‌رپه‌چدانه‌وه‌ی ژماره‌یه‌ک له‌و تۆمه‌تانه‌یه که له‌لایه‌ن کافره‌کانه‌وه له‌باره‌یه‌وه ده‌گوتران.

ننجا ههر په‌یوه‌ست به‌و بابه‌ته‌وه، باسی سه‌ره‌نجامی شوومی پی‌یروایان کراوه له‌پۆزی دوایدا، هه‌روه‌ها باسی ته‌وه که نا‌کو‌نجی شه‌یتانه‌کان ده‌ستیان له‌ دابه‌زاندنی قورپاندا هه‌بی، هه‌روه‌ها چه‌ند پښتاییه‌کی پی‌غه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ کراون، له‌بارهی چۆنیه‌تی هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل خه‌ل‌کدا به‌ گشتی و خزمانی نیزیکی به‌تاییه‌ت.

له‌ کۆتاییشدا باسی شاعیران کراوه به‌ خراپ و چاکیانه‌وه، چونکه‌ یه‌کیک له‌و تۆمه‌تانه‌ی کافره‌کان به‌رانبه‌ر قورپان و پی‌غه‌مبه‌ر ده‌یانگوتن، بریتی بوو له: شیعیر بوونی قورپان و، شاعیر بوونی سه‌ره‌وه‌ری پی‌غه‌مبه‌ران ﷺ:

﴿وَلَقَدْ لَنُنْزِلَنَّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٣٧﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٣٨﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّهُ لَنَبِيُّ رَبِّكَ أَلَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَوْ يَكُنْ لَهُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ عِلْمِهِمْ فَلَمَّا نَزَّلَتْهُ عَلَيْهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ﴿٤٣﴾ وَقَدْ بَرَأَ الْعَالَمَ الْأَوَّلَ ﴿٤٤﴾ فَبِأَنَّهُمْ بَغَتْ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٤٦﴾ أَفَعَدَّائِنَا لِنَسْتَعْمِلُونَ ﴿٤٧﴾ أَفَرَوَيْتُ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ

جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٨﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَحِنُونَ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا
 مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا مَا مُنْذَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَذُرِّيَّاتُ مَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٣٢﴾
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُولُونَ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَنْفَعُ
 مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٣٦﴾ وَخُفِضَ
 جَنَاحُكَ لِمَنِ أَتَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾
 وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٣٩﴾ الَّذِي يَرِنَكَ مِن تَحْتِ الْقَوْمِ ﴿٤٠﴾ وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٤١﴾
 إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٢﴾ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٤٣﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ
 أَثِيمٍ ﴿٤٤﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَرَهُمْ كِذْبُوكَ ﴿٤٥﴾ وَالشَّعْرَاءَ يَتَّبِعُهُمُ الْفَأْوَنُ ﴿٤٦﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٨﴾
 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ﴿٤٩﴾
 وَسِعِلَّهُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيْ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ ﴿٥١﴾

مانای ده قواو ده قی نابه تکان

(هروه ها نهم (قورنانه) به دنیایی دابه ز نراوی په روه ردگاری جیهانیانه
 ﴿٢٨﴾ پرووحی نه میندار دابه زاندو ته ﴿٢٩﴾ سر دلت، تا کو له ترسینه ران و هو شیار
 که ره وان بی ﴿٣٠﴾ (نهم قورنانه) به زمانیکې عه پهبی پروون و روشنکه ره وه به
 ﴿٣١﴾ بیگومانیش نهم (قورنانه) باس و خواسی له کتبه پتسووه کانداهه به ﴿٣٢﴾
 نایا نه وه که زانایانی به نوو نیسرا تیل بیزانن، نیشانه و به لکه نیه بویان (له سر
 راستی تَق؟) ﴿٣٣﴾ ته گهر گریمان داشمانه زاندبایه سر هه ندیک عه جهم (یان
 زمان ناروژن) ان و ﴿٣٤﴾ به سهریاند خوتندبانه وه، پتی پروادار نه ده بوون ﴿٣٥﴾

بهو شیوهیه خستوومانه ته دلی تاوانبارانه وه (۲۰۰) که بر وای پئی ناهینن، هه تا سزاو نازاری به ئیش ده بینن (۲۰۱) که کت و پر، بئی نه وهی هه ست پئی بکه ن، بۆیان دئی، (۲۰۲) ئنجا (له و کاته دا) ده ئین: ئایا مؤله همان نادرئی (تۆبه بکه ی ن و چاکه بکه ی ن)؟ (۲۰۳) ئایا په له له هاتنی سزاو نازاری تیمه ده که ن؟ (۲۰۴) هه و آلم پیبده (ئه ی موحه ممه د!) ئایا ته گهر سالانیک (ژياندمانن و) به هره مه ندمان کردن (۲۰۵) دوایی نه وهی هه ره شه یان پئی لیان ده کرئی، به ملیان داهات (۲۰۶) ئایا نه وه ننده ژبانیه ی پئی به هره مه نده کرلون، چ سوود پکیان پئی ده که به نی (له دوور خستنه وهی سزاو جه زره به ی خوادا)؟ (۲۰۷) هیچ ناوه دانیه کیشمان نه فهو تاندوه، مه گهر ترسینه ریان هه بیوون (۲۰۸) بۆ بیر خستنه وه و ناموزگاریان و تیمه سته مکار نه بووین (له له نیو بردنیاندا) (۲۰۹) نهم (قورنان) ده ش شه ی تانه کان دایان نه به زاندوه (وه ک کافره کان ده ئین) و، (۲۱۰) لیشیان ناوه شیتنه وه و ناشتوانن چونکه نه وان له گو یگرتن (له وه حیی خواو قسه ی فریشتان) دوور خراوون (۲۱۱) ده جا (ئه ی موحه ممه د!) و ترای خوا، له هیچ په رسترا ونگ مه بار توه، ته گه رنا له سزادران ده بی (۲۱۲) خزمه نیزیکه کانیش بترسینه (وریایان بکه وه) (۲۱۳) بالیش شۆر بکه بۆ بر واداران شوتنکه و توت (له که لیان میهر بان به) (۲۱۴) هه ر کاتیش سه ری پیان لئ کردی، بلن: من دوورم له وهی ده یکه ن (له سه ری پیی و لادانتان) (۲۱۵) پشتیش هه ر به (خوای) زالی میهر بان به سته (۲۱۶) نه و که سه ی کاتیک هه لده ستی بۆ نو یژ (یان پاده وه ستی له نو یژدا) ده تینن (۲۱۷) هه روه ها جم و جۆلت له نیو کر نوو شبه راندا (ده بینن) (۲۱۸) به دئیایی نه و (خوا) بیسه ری زانایه (۲۱۹) ئایا هه و آلتان پئی بده م شه ی تانه کان داد به زنه سه ر کئی؟ (۲۲۰) داد به زنه سه ر هه ر درۆن تیکی زۆر گونا هکار (۲۲۱) گو ی هه لده خه ن (بۆ فریشتان، نا کو زانیاریان لئ بدن بۆ کاهینه کان) و زۆر به شیان (کاهینه کان) درۆ که رن (۲۲۲) شاعیره کانیش (که بی پروان) بیمراده سه ر که ر دانه کان شو تیان ده که ون (۲۲۳) ئایا نابینی که سه راسیمانه به هه موو شیواندا ده پۆن و (۲۲۴) شتی

وا دەتین که نایکەن و نەیانکردووە ﴿۳۱﴾ بێجگە لەو کەسانە ی بڕوایان هێناوەو، کردووە باشەکان دەکەن و، زۆر یادی خوا دەکەن و، دواى ستملیکرانیان، تۆلە دەکەنەو، (ئەوانە لەو حوکمە ی پیشوو هەلۆتیراون) لەمەودواش ئەوانە ی ستمیان کردو، دەزانن بە چ گەرانەوێک دەگەرێنەو (چۆن لە دنیاو دواړۆدا بێمراډو بێ ئاکام دەبن)! ﴿۳۲﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(زُبُرُ): (زُبُر: جَمْعُ زُبُور، مِثْل: كِتَابٌ وَكُتُبٌ، أَوْ: جَمْعُ زُبُرٍ، وَهُوَ مُضَدَّرٌ سُمِّيَ بِهِ كَالْكِتَابِ)، (زُبُر كۆی (زُبُور) ه، (زُبُور) یش بە مانای (کتاب) ه، وەك (کتاب وکُتُب)، یاخود کۆی (زُبُر) ه، ئەویش چاوە کراره بە ناو وەك: (کتاب) که لە ئەسڵدا وشە ی (کتاب) چاوە، (کَتَبَ كِتَابًا أَيْ: كِتَابَةً) یانی: نووسین، بەلام دوا یی (الکتاب) که چاوە لە ئەسڵدا، کراره بەناو بۆ کتیب.

(الْأَعْجَمِيَّ): كۆی (أَعْجَم) ه، واتە: زمان ناپۆشن، یاخود غەیری عەرەبیی، (الْعُجْمَةُ: خِلَافُ الْإِبَانَةِ، وَالْإِعْجَامُ: الْإِبْهَامُ، وَالْأَعْجَمُ: مَنْ فِي لِسَانِهِ عُجْمَةٌ، عَرَبِيًّا كَانَ، أَوْ غَيْرَ عَرَبِيٍّ، اغْتِبَارًا بَعْدَ قَهْمِهِمْ عَنِ الْعَجَمِ)، واتە: (عُجْمَةُ) پێچەوانە ی (إِبَانَةُ) یه، (إِبَانَةُ) ش پۆشنکردنەوێه، (عُجْمَةُ) واتە: ناپۆشنیی، یان قسە کردن بە شیوەیەکی ناپۆشن، (إِعْجَامُ) یانی: (إِبْهَام) قسە یەك تەم و مژاوی بێ، (أَعْجَم) یش کەسیکە لە زمانیدا ناپۆشنیی هەبێ، چ لە خودی خۆیدا عەرەب بێ، یان غەیری عەرەب بێ، بەو ئیعتیارە ی کە عەرەب لە زمانى عەجەمان حالیی نەبوون، بۆیە هەر زمانیک غەیری عەرەبییان، ناو ناو (أَعْجَمِي)، یان (عَجَمِي) یان گوتوو یانە: ئەو زمانە (عُجْمَةُ) ی تێدایە.

هەلبەتە زامانی عەرەببیش بۆ غەیری عەرەبان ھەر عەجەمیە، ھەر زمانیک
 کە لێی حالیی نەبووی، بۆ تۆ زمانیکە عوجمە ی تێدایە و ناپۆشنە بۆت، بەلام
 لەبەر ئەوەی خوا ی پەرورەدگار قورئانی بە زامانی عەرەبیی ناردووە، عەرەب
 غەیری خۆیان بە عەجەم ناو ناو، ئەگەرنا لە راستیدا زەمانی عەرەببیش بۆ
 غەیری عەرەب، عەجەمیە، یانی: تێناگەن، ھەر زمانیک کە سێک لێی حالیی
 نەبوو، ئەو زمانە بۆ ئەو عوجمە ی تێدایە و ناپۆشنە.

ئەگەرنا زامانی کوردیی بۆ کوردان پۆشنە، ئینگلیزیی بۆ ئینگلیزان پۆشنە،
 چینی بۆ چینیەکان پۆشنە، عەرەببیش بۆ عەرەبان، بەلام عەرەب پەریدە
 بوون و لا پەر ژیاون و، شوێنەکیان چەقی شارستانی نەبوووە لە مێژ بوو،
 دەوڵەتیک یە کەگرتوویان نەبوو، لەبەر ئەوە زیاتر بە زامانی عەرەبیی لە نێو
 خۆیاندا قسەیان کردو، کە زامانی عەرەببیش ئەو کاتە بەسەر چەند زاریکی
 تێرە و ھۆزدکاندا دا بەش بوو، ئیدی زمانەکانی پۆمی و فارسیی و، ئەو زمانە ی
 دیکەیان ناوناووە عەجەمی، لەبەر ئەوەی لێیان حالیی نەبوون.

(سَلَكْنَهُ): (أَي: أَدْخَلْنَاهُ)، ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ واتە:
 ئاوا بێ برۆاییمان خستۆتە نێو دلی بێبرۆایانەو، بە پیتی یاسا گەردوونیەکانی
 خوا لە ژبانی مەزھۇب (السُّلُوكُ: النَّفْسُ فِي الطَّرِيقِ، يُقَالُ: سَلَكْتُ الطَّرِيقَ)، (سلوك)
 لە ئەسڵدا بریتییە لە چوونە نێو ڕێگا، دەگوترێ: (سَلَكْتُ الطَّرِيقَ) واتە: ڕێگا کەم
 گرت و چوومە نێوی، کەواتە: (سَلَكْنَاهُ) یانی: (أَدْخَلْنَاهُ) خستمانە نێوی.

(وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ): واتە: بۆیان نەگونجاو، بۆیان شایستە نیە.

(يَنْبَغِي مُطَاوَعٌ بَغَى: أَي: طَلَبَ، أَيْ كَوْنُ مُسْعَرًا لِلْفِعْلِ نَحْو: النَّارُ يَنْبَغِي أَنْ تُخْرِقَ
 الثَّيَابَ، ب- يَكُونُ عَلَى مَعْنَى الْإِسْتِهَالِ، نَحْو: فَلَانَ يَنْبَغِي أَنْ يُعْطَى لِكَرَمِهِ).

واتە: (يَنْبَغِي) (مُطَاوَعٌ) (بَغَى) یە، یانی: (طَلَبَ) داوای کرد.

كهواته: (يَتَّبِعِي) يانی: بۆ ئەو پێویسته:

أ- نجا جارى وایه له ڤووی پێویست بوونی سروشتیه وهیه، وەك: (النَّارُ يَتَّبِعِي أَنْ تَخْرُقَ الثُّيَابَ) ناگر بۆی شایستهیه كه پۆشاك بسووتیت، ئەوه له ڤووی سروشته كهیه وه وایه.

ب- یاخود جارى وا ههیه به مانای شایستهیی ههیه، دئی، وەك: (فَلَنْ يَتَّبِعِي أَنْ يُعْطَى لِكُزْمِهِ) فلانكهس پێویسته پێی به خشری، له بهر ئەوهی بۆ خۆی به خشنديه، واته: شایستهیی پهیدا کردوه، نهك به سروشت وابێ.

(لَمَّعُولُونَ): واته: كه نارگیر کران، دوور خراودن، (الْإِغْتِرَالُ): تَجَنَّبِ الشَّيْءِ عُمَالَةً، كَانَتْ أَوْ بَرَاءَةً، أَوْ غَيْرَهُمَا، مَعَزُولُونَ: أي: مَمْنُوعُونَ بَعْدَ أَنْ كَانُوا يَمْكُونُ، (إِغْتِرَالُ) بریتیه له دووری گرتن له شتێك وەك كارکردن، یان ههروهك حاشا لێکردن، یان جگه لهوانیش كهواته: (مَعَزُولُونَ) ڤی لێگیراون، دواى ئەوهی پێشتر دهرفه تیان ههبووه، شه یانه كان پێش پێغه مبهری كۆتایی ﷺ كه بۆ هه موو مروفا به تیی تێردراوه، دهرفه تیان هه بووه گوێ له قسهی فریشتان بگرن، دهرفه تیان زیاتر بووه، به لأم له دواى پهوانه کرانی موحه ممه د ﷺ ڤاگیراوه و زۆر به رته سك کرلوه ته وه، ههروهك له سووڤه تی (الجن) دا دهفه رموی: ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلشَّجِّ فَمَنْ يَسْمَعِ آلَانَ يَجِدُ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا﴾ (١٠) واته: تيمه پێشتر له ناسمان چەند شویتیکمان هه بوون، گویمان له قسهی فریشتان دهگرت، به لأم هه ر كهسێ تێستا گوێ بگری، بلیسه ناگریك بۆی له بۆسه دایه، (ناتوانی گوێ بگری).

(عَشِيرَتِكَ الْأَقْرَبِينَ): واته: خزمه نيزيكه كانت، (العشيرة): أَهْلُ الرَّجُلِ الذِّينَ يَتَّكِرُ بِهِمْ، أي: يَصِيرُونَ لَهُ مِثْلَ الْعَدَدِ الْكَامِلِ: عشرة، عه شیره تی پیاو، واته: ئەو كهسانهی كه خۆیان پێ زۆر دهكات و، دهوړی خۆیان بێ قه له با لڅ دهكات و بۆی وەك ژماره ی تهواویان لێدی، كه ژماره ده (١٠) یه، عه شیره تیش ئەو خزم و خه لکهن، كه دهوړی مرووف قه له با لڅ دهکهن.

(جَنَاحَ): (جَنَاح) يانى: بال، (الطَّيْرُ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ)، بالئندە بەدوو بالان دەفڕی، (وَإَخْفِضْ جَنَاحَكَ: إِسْبَاعَةَ أَيْ: ذُلْ لَهُمْ وَتَعَنَّنْ عَلَيْهِمْ) ئەمە خواستەووە: بۆیان میهرەبان بەو لەگەڵیان بەسۆزو پەرۆش بە، (خَفَضَ) يانى: شۆرکردنەو، نزمکردنەو، (وَإَخْفِضْ جَنَاحَكَ) يانى: بالت شۆرپکەو، وەك چۆن بالئندە بەچەكەکانی لێتی نزیک دەبنەووە بالی بەسەریاندا دەهێنتی، تۆش ئاوا میهرەبان بە، ئەگەرنا مەرۆفی بالی نیەو مەبەستیش ئەو نیە، چونکە لەبن دەستیدا جێیان نابێتەو، يانى: وەك چۆن بالئندە بالە شۆردەكات بۆ بەچەكەکانی، تۆش میهرەبان بە، نجا ئەو حالەتەي بالئندە، خوازاووەتەو بۆ مانای میهرەبانیی و بەزدیی و شەفەقەت و سۆز، يانی: ئەو بروادارانەي شۆیتت کەوتوون، لەگەڵیان بەبەزیی و میهرەبان بە.

(وَتَقَلُّبِكَ): هاتن وچوونت، هەلس و کەوتت، (التَّغْلُبُ: التَّصَرُّفُ) واتە: هەلس و کەوتکردن.

(أَفَّاكٍ): (الْكُتْبُ: الْإِفْكَ، وَهُوَ الْكَذِبُ) (أَفَّاكٍ) زۆر خاوەن (إِفْكَ) (إِفْكَ)یش بریتیه لە هەلبەستنی درۆ.

(الْفَاوِرْنَ): كۆی (غاوي)ه، (الغَابِیُونَ، الْجَاهِلُونَ عَنِ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ، غَوَى: فَسَدَ عَيْنُهُ) (غاوي) يانی: بێمراد، بەئامانج نەگەشتوو، بێ ئاکام، هەندیکیش گوتووینە: (غاوي) کەسیکە نەزان بێ بە هۆی بروایەکی خرابەو، هەندیکیش گوتووینە: (غوى) يانی: ژيانى تیکچوو، بەلام من لە بەرانبەر (غاوي)دا بێمرادو بێ ئاکام، بە ئامانج نەگەشتوو، دەستخەپۆ، پەنجەپۆ، دادەنێم.

(فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ): واتە: بە هەموو شیاندا دەپۆن، بەهەموو دۆلندا دەپۆن، پتشینانی خۆمان دەلێن، [لە هەموو دیزان دەبێتە ئەسکۆی]، [یان [هەر تیرە بە کەنداڵیکەو دەنن]، دەلێ: (يَهيمُونَ: أَيْ يَغْلُونَ فِي الْمَذْخِ وَالذَّمِّ) زێدەپۆیی دەکەن لە ستایشکردن و زەمکردندا، (الْهَائِمُ عَلَى وَجْهِهِ: الْمُخَالِفُ الْقَصْدَ

الذَّاهِبَ عَلَى وَجْهِهِ) (هانم) كەسكە ئامانجىكى ھەبى، بەلام ئەو پىچەوانەى ئەو ئامانجەى بىروا، وەك پىشىنان دەلەن: سوارى سەرى خۆى بىى و، سەرى خۆى ھەبگىرى و نەزانى بەرەو كوئى دەچى! (هَامَ أَي: ذَهَبَ فِي الْأَرْضِ) بە زەویدا پۆى، بە شىوو دۆلەندا پۆى، بى ئەو ھى ئامانجىكى ديارىكراوى ھەبى، يان: بەبى ئەو ھى بەرەو ئامانجەكەى بچى، پەنگە ئامانجىكى ھەبى، بەلام پىيەكى گرتۆتە بەر، نايگەيەنى بە ئامانجەكەى.

(مُنْقَلَبَ): يانى: (أَيُّ مَرْجِعٍ يَرْجِعُونَ) دواىى بۆيان دەردەكەوى چ جورە گەرانەو ھەك دەگەرنەو ھە، چونكە (مَرْجِع) دەگونجى بە ماناى چاوگ بى، واتە: (رجوع) دەزانن بە چ جورە گەرانەو ھەك دەگەرنەو ھە، ياخود (مَرْجِع) ناوى شوئە، واتە: دەزانن دەچنەو ھە كوئى و بەرەو چ سەرەنجامىك دەچن!

مانای گشتیی نایه‌تەکان

بە پێزان!

ئەم سوورەتی (الشعراء) بە باسی قورئان دەستی پێکرد، دەستپێک بریتی بوو لە شەش (٦) نایەتی دەرسی یەكەم، ئەم سی و شەش (٣٦) نایەتی دەرسی کۆتاییش، بە هەردووکیان: پێشەکیی و پاشەکیی دەبنە چل و دوو نایەت، ئەو (٤٢) نایەتی سەرەتای سوورەتە کەو کۆتاییە کە ی باسی قورئانە، خوا ﷻ لە کۆتایی ئەم سوورەتەدا، دواى ئەوەی بە سەرھاتی حەوت لە پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) گێراپەوه لەگەڵ گەلەکانیان، کە هەموویان گەلەکانیان فەوتیان، لەبەر ئەوەی کە لەلەرق و نەسەلێن بوون، ئنجا گێرانەوهی ئەو بە سەرھاتانەش، دوو دیوی هەن:

دیونکیان بۆ پێغەمبەر ﷺ بروادارانێ شۆنکەوتوو یەق، کە ئەگەر ئێوەش خەڵکە کافرو ھاوبەش بۆخوا دانەرە کە لەلەرقە کە ی پۆژگاری خۆتان، لە گەلتان نەیارەو ناحەزەو نایەتە ژێر باری شەرع، بزانی کە گەلانی پێشووش هەروا بوون، ئەوە گەلی فیرعەون، کە مووسا ﷺ بۆلایان پەوانە کرا، ئەوە گەلی نوح ﷺ ئەوە گەلی هود ﷺ، کە عادن، ئەوە گەلی ئەمموود، ئەوە گەلی لوط ئەوە گەلی ئیبراھیم کە ئیبراھیمیان بۆلا پەوانە کرا، ئەوە گەلی ئەصحاب و ئەینکەو مەدین، کە شووعەبیان بۆ پەوانە کرا.

دیونکی دیکەیان ھۆشداریی و ترساندنە بۆ کافرەکان، کە ئێوە پەند وەر بگرن لەو گەلە پێشووانە، سەرنج بدەن! لەبەر ئەوەی ئامادە نەبوون مل بۆ پەيامی خوا کە چ بکەن، پەيامی خوا وەر بگرن و بەقسە ی پێغەمبەرەکانیان (عليهم الصلاة والسلام) بکەن، بە چ دەردێک چوون! ئێوەش پەند لەوان وەر بگرن و خۆتان بەو دەردە مەبەن کە ئەوانی پێچوون.

خوا له کوتایى دا ده فهرموى: ﴿وَلَهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْمَآئِينِ﴾، به دلتیایى
 نهم قورئانه دابه زترأوى پهروه ردگارى جیهانیانه، سه رچاوه که ی پهروه ردگارى
 جیهانیانه، نه دی هینه ره که ی کتیه؟ ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾، پرووحى نه میندار
 دایه زاندوه، نه مه یه کتیکه له ناوه کانی جیریل عليه السلام، یان یه کتیکه له نازناوو
 وه سفه کانی، به (روح القدس) یش هاتوه، به (الروح) یش هر هاتوه، پرووحى
 نه میندار دایه زاندوه ﴿عَلَى قَلْبِكَ﴾، بو سهر دلى تو، نه ی موحه ممهده عليه السلام!
 ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾، تاكو تو له ترسینه ران و هوشیار که رهوان بى بو
 هه موو جیهانیان، نه ك تنیا بو هوژى قوره یش و دهورو به ریان له مه که ده،
 یاخود بو گه لى عه رېب به تنیا، که نه وکاته وایان زانیوه پتغه مبه رتکى ناوچه یی و
 پتغه مبه رتکى عه شیرد تیه! به لام نه خیر، هر نه و کاته خوا فهرموو به تی: نه وه
 په یامیکه بو هه موو جیهانیانه، ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾، به زمانیکى عه رېبى
 روضن، وشه ی: عه رېبى یانى: روضن، ﴿مُبِينٍ﴾ یش، یانى: روضن که ره وه، به
 زمانیکى زور روضن که ره وه، که مه به سته کان چاک روضن ده کاته وه، ﴿وَأَنَّهُ لَنِي
 زُبْرُ الْأَوَّلِينَ﴾، به دلتیایى نهم قورئانه ش باس و خواسى نهم قورئانه، له کتیه
 پتשוوه کانداهیه، هه ندیکش گوتوو یانه: راناوه که ی ده گه رتیه وه بو سهر
 موحه ممهده عليه السلام، یانى: باسى موحه ممهده عليه السلام له کتیه پتשוوه کانداهیه، که
 له هر شویتك باسى موحه ممهده عليه السلام کرابى، باسى قورئانیش کراوه، ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ
 لَهُمْ آيَةٌ أَن يَأْتِيَ الْهَادُونَ الْغُلَامَ عَلَى أَصْلَابِهِمْ لِيَنْقَلِبَهُمْ إِلَى سَعِيرٍ﴾، نیا بو نه وان نیشانه و به لگه نیه، له سهر
 نه وه که قورئان دابه زترأوى خوايه و، موحه ممهده عليه السلام رهوانه کراوى خوايه، که
 زانابانى به نى نیسرا ئیل، واته: نه وه ی نیسرا ئیل، وه چه ی نیسرا ئیل، که (اسرائیل)
 نازناوى به عقوبه عليه السلام، نیا نه و زانابانه بیزان، نیشانه نیه بو نه وان که له
 کتیه کانی نه واندا باسى هه بوو بى؟!

که واته: نهم قورئانه و نهم موحه ممهده عليه السلام تیتاشى له گه لدا بى، باس و خواسیان
 له کتیه پتשוوه کان دا هیه، وه ك تيمه له تفسیری سووره تی (الأعراف) دا

باسمان کردوه، لهو شووتنهی که دهفه رموی: ﴿الرَّسُولَ الَّذِي آتَيْنَاكَ الْكِتَابَ﴾
 یحذونه، مکتوباً عندهم فی التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ ﴿١٧﴾ ﴿الْأَعْرَافِ﴾، لهو بیاسیکی
 سه ره خویمان کردوه، له باره ی هه بوونی ناوی موحه مههه ﴿بَاسِی قُورْئَانَ و
 نیسلام له کتیبه یتشووه کاند، هه روه ها لهو کتیبه دا که ته رخا مان کردوه بو
 ژبانی یتغه مبهه ﴿کَتِیْبِی حَهْوَتَه مِی مَهْوَسُووعَی﴾ (الاسلام کما یتجلی فی کتاب
 الله)، (خاتم النبیین مُحَمَّد ﴿مَوْجَزُ سِرِّهِ وَبَرَاهِیْنِ بُنُوهِ﴾ لهو ئیدا باسی نه وه مان
 کردوه، که چو ئ باس و خواسی موحه مههه ﴿له کتیبه یتشووه کاند هاتوه.

ئجنا خوا دهفه رموی: ئایا بو ئه وان به لگهو نیشانه نیه له سه ر راستی
 موحه مههه ﴿وَإِستِی قُورْئَانَ، که له لایهن خواوه هاتوه، که زانایانی یتشو،
 واته: زانایانی به نوو نیسراییل و، غهیری به نوو نیسراییلیش ناوی برانن و، له
 کتیبه کانی نه واندا هه والی پت درابن، که یتغه مبه رتک دت له کوتایی دا، که
 سه دان سأل له یتش یتغه مبهه ر (موحه مههه) دا ﴿بوونه؟!﴾

﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾، نه گه ر نه م قورئانه شمان دابه زاندا بیه سه ر
 هه ندت له غهیری عه ره بان ﴿الْأَعْجَمِينَ﴾، واته: نه وانیه زمانیان نارۆشنه،
 به نسه بت عه ره بانه وه، که لانی دیکه ی غهیری عه ره ب، ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئجنا
 نه و بابا غهیری عه ره به قورئانی به سه ر خو ئندا بانه وه، به سه ر گه لی عه ره بدا
 ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾، یتی برودار نه ده بوون.

نه مه له مه سه له گرنگه کاند زیاتر ده چینه ئیو ورده کاریه که یه مه، ره نگه
 هه ندیکیان به هانه یان گربتن: قورئان بوچی بو بابایه کی عه ره ب هاتوه؟
 گو توویانه: رۆم و فارس و هیندو چین چهنده یتشکه ووتون! ته دی بوچی قورئان
 له ئیو نه واندا نه هاتوه؟ خوا ﴿دهفه رموی: نه گه ر بو سه ر غهیری عه ره بیه مان
 دابه زاندا بیه، هه ر بروایان پت نه ده هیتنا، واته: له بهر نه وه نیه که به عه ره بیه،
 نه وه بیانوو یان بن، نه گه ر به عه جه می بووایه، نه و کاته بیانوه که یان به هیتتر

دەبوو، دەیانگوت: ئیمە چۆن بڕوا بە پیغمبەریك بێنین، كە لە ئیو خۆماندا نەهاتووە، لە زمانەكەى تێناگەین؟!

﴿كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُخْرِجِيْنَ﴾، ئاوا خستوو مانەتە دلى تاوانبارانەو، چى خستۆتە ئیو دلیان؟ ﴿لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهِ﴾، بێبروایمان خستۆتە ئیو دلى تاوانبارانەو، بە هۆى تاوانەكەیانەو، دلى و دەروونىكى پىس و نەگريس و خراپیان هەبە، شایستەى ئەو نە ئیمانى بچیتە ئیو، بەلكو كوفرى چۆتە ئیو، یاخود: پستەى پششى تەواو بوو، دوایى دەفەرموى: ﴿لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهِ﴾، بڕوای پێناھێتن، ﴿حَقَّ بَرًّا۟ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ﴾، تاكو نازارى بە تیش نەبینن، بڕوا بە قورئان ناھێتن، تاكو نازارى بە تیش نەچێژن، ﴿فَيَاۤاَيُّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ﴾، كت و پر بەملیان دادى، ئەو نازارە بە تیش، بى ئەوێ هەست پى بكەن، چاوەروانى ناكەن، كە نازارەكەیان بەملی دادى.

﴿فَيَقُولُوْۤا هَلْ عَنَّا مُنْظَرُوْنَ﴾، (وا پێدەچى ئەمە مەبەست پى نازارى سەرەمەرگ بى) نجا دەتین: ئایا ئیمە مۆلەت پێدراوین، مۆلەمان نادى، چاوەریمان ناكړى؟ ﴿أَفَعَدَّآيَا۟ يَتَعَجَّلُوْنَ﴾، خوا دەفەرموى: ئایا پەلە دەكەن لە سزاو نازارى ئیمە! ﴿أَفَرَبَّيْتۡۤ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ﴾، ئایا دەزانى، دەبینى ئەگەر ئیمە سالايتك ئەوانمان بەهرەمەند كردو، لە ژيانى دنیادا هېستماننەو، ﴿ثُمَّ جَآءَهُمْ مَا كَانُوْۤا يُوعَدُوْنَ﴾، دوایى ئەوێ كە هەرەشەى پى لێیان دەكړى، بۆیان هات ﴿مَا أَغْنٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوْۤا يَسْتَعْمَلُوْنَ﴾، ئایا ئەوێ نە سالايتەى كە بەهرەمەند كراون لە ژياندا، چ سوودێكیان پى دەگەبەنى و چ دادێكیان دەدا؟ ئایا نازاریان لى دوور دەخاتەو؟ ئەمسال نا، دە سالى دیکە، دە سالى دیکە نا، پەنجا سالى دیکە، هەر دەمرن، یانى: هەرچەندە ژيان بكەن لە زەویدا، سالايتكى زۆر بژین، بەلام سەرەنجامەكەیان هەر مەرگەو، هەر دەچنەو بەردەستى خوا ﷻ، كەواتە: ئەوێ نە ژيانەى كە دەژيەن و بەهرەمەند دەكړن، سزاو نازارى خوايان لى دوور ناخاتەو، چەپالەیان نادا لە سزاو نازارى خوا.

دوایی دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَمْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ واتە: هیچ ئاوەداننێه کمان ئەفەمۆتاننۆ، مەگەر ترسێنەری هەبوون، (قُرْیَ) لە قورئاندا یانی: شاری قەڤدبەلخ، یاخود کاتی خۆی دەوڵەتە شارەکان (دویلات المذن) هەبوون، هەر شارێک دەوڵەتۆکەبەک بوو، جاری واش هەبوو کە نیمراتۆریه تیک دروست بوو، چەند شارێک و چەند ولایتیک خراونەتە ژێر یەک بەیداغ و یەک حوکمرانییەو، ئەگەرنا (قُرْیَ) بە شاری قەڤدبەلخ و گەورە دەگوتری، بۆیە وشەی (قُرْیَ) زیاتر بە ئاوەداننێی لێکدەدەمەو، یانی: شاری گەورە و قەڤدبەلخ، خەڵکی هیچ ئاوەداننێه کمان لەبەین نەبردو، مەگەر ترسێنەرانی هەبوون، هۆشیار کەرەوانی هەبوون، ﴿ذُکِّرَ﴾ بۆ بیرخستنهو، یان ﴿وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ تێمەش ستمکار نەبووین، یاخود: تێمە ئەو راستییە باس دەکەین وەک بیرخستنهو، ﴿وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ تێمە ستمکار نەبووین کە لە بەینمان بردوون، چونکە پێشتر ناگادارمان کردبوونەو، ترساندبوومان و هۆشیار کرابوونەو، بەلام ئەوان هەر سوور بوون لەسەر کاری خۆیان، لەسەر کوفرو تاوان و لادان و ستم و خراپەیی خۆیان، بۆیە شایستەیی ئەو هەبوون خوا سزایان بدات.

ئنجـا خوا ﷻ باسی قورئان دەکات ئەم ئەوەرەبە زۆربەیی تایبەتە بە باسی قورئانەو، ئنجـا یەکیک لە تۆمەتەکان کە ئاراستەیی قورئانیان دەکرد، دەیانگوت: شەیتانەکان بۆ موخەممەدی دەنێرن، ئەو یەکیک لە تۆمەتەکان بوو، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ (ئەم قورئانە) شەیتانەکان دایاننەبەزاننۆ، ﴿وَمَا يَلْبِغِي لَهُمْ وَمَا يَسْطِيعُونَ﴾ شایستەیان نیهو ناشتوان، نەشایستەیانەو نە دەشتوان، ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعُزُونَ﴾ چونکە ئەوان (شەیتانەکان) کە نارگیر کراون لە گوێگرتن، واتە: لە گوێگرتن لە فریشتان کە نارگیر کراون و دوورن.

کەواتە: کاتیک جیبریل لەگەڵ فریشتەکان وەک پەیکتیک پەيامی خوا دەهێنن بۆ موخەممەد ﷺ، و، وەحیی خۆی بۆ دێنن، شەیتانەکان دوورخراونەو و دەرفەتی ئەوەیان نیە گوێ بگرن.

﴿ فَلَا تَنْفَعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ﴾، ئنجا خوا پێنماي پیغمبەر ﷺ دەکات: له گه‌ڵ خوادا ﷻ له هیچ په‌رستراویکی دیکه نه‌پارێیه‌وه، وێرای خوا، هاوار له هیچ په‌رستراویک مه‌به‌سته، با هیچ په‌رستراویک نه‌بیته‌ دالایکراوت، ئه‌و په‌رستراوه‌ ساخته‌و بێ ئیوه‌ پۆکانه، ئێیان مه‌پارێوه.

هه‌لبه‌ته‌ لێره‌دا ئه‌مه‌ هۆشداریه‌ بۆ کافره‌کان! ئه‌گه‌رنا پیغمبەر ﷺ هه‌رگیز له جگه‌ له خوا نه‌پاراوه‌ته‌وه، به‌لام واته‌: جگه‌ له خوا پارانه‌وه‌ گوناھێکی هێنده‌ گه‌وره‌یه‌و شتیکی هێنده‌ گرنگه‌، پێویست ده‌کات، پیغمبهری خاته‌میش ﷺ هۆشداریی بدیتتی له‌لایه‌ن خواوه، له‌باره‌یه‌وه، ﴿ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴾، ئه‌گه‌ر له جگه‌ له خوا بپارێیه‌وه، له‌نازار دراوان ده‌بی، له‌سازدراوان ده‌بی، که‌ دوایی باسی ده‌که‌ین: مه‌رج نیه‌ شیرک و له جگه‌ له خوا پارانه‌وه، ته‌نیا نازارو سزاو نا‌ره‌حه‌تییه‌کانی ته‌نیا له‌دوا‌پۆژدا بن، به‌لکو له‌ دنیا‌شدا هه‌روایه‌.

﴿ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴾، هه‌روه‌ها خزمه‌ زۆر نیزیکه‌کانت بترسێته‌، وریاو ئا‌کاداریان بکه‌وه، ﴿ وَخُفِّضْ جَنَّا حَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾، بالیشت شو‌پیکه‌ بۆ ئه‌و بڕواداران‌ه‌ی شو‌یتت که‌وتوون، بۆ ئه‌وانه‌ی شو‌یتت که‌وتوون له‌ بڕواداران، واته‌: له‌گه‌ڵیان میه‌ره‌بان و به‌ شه‌فه‌قه‌ت و به‌ په‌رۆش به‌.

﴿ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴾، ئنجا ئه‌گه‌ر خزمه‌ نیزیکه‌کانت، یان هه‌ر کام له‌ بڕواداران سه‌ پێنجیان لێ‌کردی، ب‌ل‌ئ‌: من دوورم له‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌یکه‌ن، واته‌: من حاشا ده‌که‌م له‌ کرده‌وه‌ خراپه‌که‌تان، ئنجا چ خزمه‌ نیزیکه‌کانت بن، چ ئه‌و بڕواداران‌ه‌ بن، که‌ شو‌یتت که‌وتوون، ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا هه‌له‌یان کردو له‌به‌رنامه‌ لایندا، تۆ دووریان لێ بکه‌و موجه‌له‌ی که‌س مه‌که‌، وه‌ک چۆن پیغمبەر ﷺ کاتێک خالیدی کوری وه‌لید خوا لێی پازی ب‌ئ‌، ئیجتیه‌ادیکی هه‌له‌و ده‌کاو، هه‌ندێ خه‌لک ده‌کوژێ به‌ناهه‌ق، هۆکاره‌که‌شی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ خه‌لکه‌که‌ گوتوو‌یان: (صَبَّانَا) به‌حیسابی خو‌یان، واته‌: تێمه‌ وازمان له‌دینی خو‌مان هێناو،

هاتووین مسوڵمان بین، بە لām دیاره هیتدی له وشه و موفه داتی زمانی عه په بی، به پیتی زاری عه شیرته کان مانای پتجه وانه یان هه بووه، خالید وای لئ حالی بووه که گو توویانه: هه لکه راینه وه! تیدی دهستی کردوه به کوشتیان، دوایی پتجه مبه ر ۱۰۸۴ وەك له فەرمايشتی صه حیحدا هاتوه، دهستی بهرز کردۆته وه و فەرموویه تی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أُنَبِّئُكَ أَنَّكَ صَنَعْتَ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ) (أخرجه البخاري: ۴۰۸۴) واته: خوايه! من به ریم له وهی خالیدی کوپی وه لید کردی، پتجه مبه ر ۱۰۸۴ که نه م فورانه ی هه موو له دَل و سینهدا بووه، یه کسه ر نه م نایه ته ی جیهه جی کردوه.

چونکه پتجه مبه ر ۱۰۸۴ سه ره شقی نه هلی ئیمان، به درژیایی زه مان و به پانایی زه مین، بویه نه گه ر که سیک هه له یه کی کرد، نه گه ر نیزیکیش بئ، نابئ چاوی لئ ببۆشئ و خاتری بگری، له گه ل نه وه شدا هه ر خوشیشی ده وی و رژیایی ده گری، به لām له هه له کهیدا له گه لی نه وه، ده بی نوخته بخاته سه ر پیت، تاکو خه لکیک که له دوایی دین، بزانه نه و هاو ده له، نه و که سه زۆر نزیکه له پتجه مبه ر ۱۰۸۴، له و خاله دا نه پیتکاوه.

وَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (۱۰۸) الَّذِي يَرْنَكَ حِينَ تَقُومُ (۱۰۹) وَتَقْبَلُكَ فِي السَّجْدِ (۱۱۰)

له کۆتایی هه موو نه و به سه ره هاته نه دا که لیره دا هاتوون، خوا ی په ره ره دگار وشه کانی: (العزیز) و (الرحیم) ی زۆر بۆخۆی دووباره کردوونه وه: زالی به به زه یی، بالادهستی میهره بان، واته: پشت به بالادهستی میهره بان به سه ته، نه و زاته ی تۆ ده بینئ کاتیک هه لدهستی، واته: کاتی هه لدهستی هه ر هه لسانیک بئ، یاخود کاتیک که پاده وهستی، له نوژییدا پاده وهستی، یاخود کاتیک هه لدهستی هه بۆ ئیش و کارت، یاخود به یانیان که هه لدهستی، یان که له خه و هه لدهستی، هه ره وها هاتن و چوونت له نیتو کړنووش به راندا، نه وه ش ده بینئ، ۱۰۸۴ السَّيِّئُ الْعَلِيمُ ۱۰۸۴، به دلتیایی هه ر خوا بیسه ری زانایه.

﴿ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلَ الْبَرَقُ ﴾ ۱. تنجا خوا ۲ ده فهرموی: نایا هه وائان پئی بدهم شه یتانه کان داد به زنه سهر کن؟ یانی: له گه ل کیدا هاو دهم و هاو پازن، له گه ل کیدا زیاتر نیزیکیان هه به، که خوتخوته و دنده دانی خراپی بو بکه ن؟ ﴿ تَنَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴾ (تَنَزَّلُ) له نه صلدا (تَنَزَّلُ) یه، داد به زنه سهر هه زور درو هه لیه سته ریکی زور گونا هبار، (أَفَّاكٍ) سیغهی زنده پرویی درو هه لیه سته ر (أَفَّاكٍ) یانی: (كثير الإفك) که سیک که زور درو هه لیه ستنی هه به، (أَثِيمٍ) یش پرزه که ی زنده پرویی (آثیم) ه، یانی: گونا هبار، (أَثِيمٍ) یش زور گونا هبار، که واته: مروی تا کو دوور له خواتر بی و گونا هبارتر بی، هه روه ها تا کو درو زنتر بی، شه یتانه کان لیتی نیزیکن.

من هه ندی خه لکم بینوه که جادوو گهر بووو دواپی مسولمان بووه، ده بکوت: تیمه بو نه وه ی جادوو بکه ی، ده بووایه شتی زور خراپ و زور پیس، بکه ی، یه کنی له وانه نایه ته کانی قورئان به شتی پیس بنووسین، که وامان ده کرد، شه یتانه کان زیاتر هاو کارمان ده بوون، هیچ گومانیشی تیدا نیه نه وه ی خوا ده فهرموی، وایه.

﴿ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴾ ۲. شه یتانه کان گوئی هه لده خه ن، (يُلْقُونَ) یانی: (يُزْمُونَ) فری ده دن، یانی: گوئیان فری ده دن، مه به ست نه وه یه گوئی هه لده خه ن، له فریشته کان ﴿ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴾ ۳. زوره شیان درو زتن، یانی: شه یتانه کان درو زتن، یاخود: نه و کاهیناه ی شه یتانه کان گوئیان بو له فریشتان ده گرن که زانباریه که له فریشته کان بدزن و بیوینن بو کاهینه کان، نه و کاهینانه زوره یان درو زتن.

﴿ وَالشَّعْرَاءُ يَبْعُهُنَّ الْمَأْوُونَ ﴾ ۴. شاعیره کانیش، سهر گهر دان و بیمرا ده کان شوئیان ده که ون، لیره دا مه به ست له شاعیره کانی نه هلی کوفره، چ له پوژگاری پیغمه بردا ۵، چ له هه موو پوژگاره کاندای ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴾ ۶. نایا نابینی چو ن به هه موو دو لاند ده پو ن به سهر گهر دانی، (واد) یانی: دو ل، شیو، (يَهِيمُونَ) واته: به سهر گهر دانی و سهراسیمه یی و، به بی ئامانجیی ده پو ن.

لیږدها مهبست نهوډیه که شاعیره کان، نهوانه ی نه هلی کوفرن، هرچی به دلیاندا هات و به تاره زوویان بوو، ده بلین، درو بئ، راست بئ، چاک بئ، خراب بئ، هه روه ها وه نئو زور بابه تان ده که ون به ناشاره زایی، واته: به پڅواسی به نئو ده که ون و، هه ر تیره ی به که ند الیکي وه دهنن، هه ر جاره مل له شیونک دهنن، مهبست نهوډیه، نه که رنا مهبست نهوډیه نه که: به نئو شیو دۆلاند دهرؤن، لیږدها (واد) یانی: شیو، خوازراوده موه بو بابه ت، واته: هه ر جاره به ناشاره زایی و به سه رگه ردانیی به دوا ی بابه تیک ده که ون و، له باره ی بابه تیکه وه دهنن.

﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾، هه روه ها نهوانه نهوډیه ده بلین، نه نجامی ناده ن، یانی: شاعیری وا هیه هه ر له خووه ده لی: ناوام و ناوام، به رده وه شاعر، مه گه ر چو ن دهن ا زنده پړویی زوری تیدیه، هه ر بویه شافیعی په حمه تی خوا ی لی بی گوتوویه تی:

وَلَوْلَا أَنَّ الشُّعْرَ بِالْعُلَمَاءِ يُزْرِي ... لَكُنْتُ الْيَوْمَ أَشْعَرَ مِنْ لَبِيدٍ

نه گه ر له به ر نهوډیه نه بووا یه که شاعر گوتن زانایان ناشیرین ده کات، نه مرؤ له (له بیدی کوری په بیعه) شاعیر تر ده بووم.

(له بید) شاعیرنکی ناودار بووه، به لأم شافیعی په حمه تی خوا ی لی بی هه رچه نده شاعیری هه ن، به لأم زور پید ا نه چو ته خوار، له به ر نهوډیه شاعر بو زانایان جوان نیه و ناشیرینان ده کات، هه له به ته شاعیری چاک چاک هه ن، دواتر بابه تیکي تیرو ته سه ل له باره ی شیعو شاعیرانه وه باس ده که ی ن، به لأم به درژیایی میزوو، به زوری شاعیره کان لهو بابه ته بوون و که میکیان چاک بوون، وه ک دوا یی خوا ی په روه ردگار ده فرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، مه گه ر نهوانه ی نیمانیان هیتاوه، به هه مو نهو شتانه ی پتویسته پروایان پتی به نئری و کرده وه چاکه گانیان نه نجام داون، نهوانه هه لاوتردرلون لهو حوکه، که سه رگه ردانه کان شو ننیان بکه ون و، به هه موو دۆل و شیواندا برؤن و، شتیک بلین، کاری پی نه که ن، نهوانه لهوه هه لاوتردرلون و وانین، نجا چهن د سیفه تیکیان لی باس ده کات:

يەك: ﴿ءَامَنُوا﴾، بىرۋايان ھىتاۋە، بەھەموو ئەو شتانەي پىۋىستە بىرۋايان پى بېيىرى.

دوو: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، كىردەۋە باشەكانيان ئەنجام دون.

سى: ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾، زۆرىش يادى خۇايان كىردەۋە.

چوار: ﴿وَأَنصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾، خۇشيان سەرخستەۋە، دۋاي ئەۋەي سەمىيان لىكراۋە، واتە: تۆلەي خۇيان دەكەنەۋە، نەك بەبى ھۇكارو پاساۋ ھىرش بىكەنە سەر خەلك، بەلكو ئەگەر كەسىك قەسيان پى بلى و سەمىيان لىيكات، ئەۋانىش كە دەرەفت دىنن، دۋايى تۆلەي خۇيان دەكەنەۋە، ﴿وَجَزَّوْا سَنَفَ سَنَةٍ مِّثْلَهَا ۝۱۰﴾ الشورى، ۱۰ ۋەك چۆن پىغەمبەر ﷺ كە شاعىرەكانى ئەھلى شىرك و كوفر دىھاتن قەسيان دىگوت بە پىغەمبەر ﷺ ئىسلام و ھەجوۋيان دىكرد، پىغەمبەرىش ﷺ بە ھەسسانى كورى سابىت و كەعبى كورى مالىك و عەبدوللای كورى رەۋاحەۋ، ھەندى لەۋ ھالەلانى (خۇا لىيان پازى بى) كە شاعىر بوون، شاعىرى زەبر دەست بوون، دىفەرەموو: تىۋەش ۋەلەمىيان بىدەنەۋە، ۋەك دۋايى باسى دىكەبىن.

﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾، لەمەۋدۋاش ئەۋانەي سەمىيان كىردەۋە، دىزانن چ جۆرە گەپانەۋەيەك دىگەپىنەۋە، يان بۆ چ سەرەنجامىك دىگەپىنەۋە؟

﴿مُنْقَلَبٍ﴾ دىگەگونجى چاۋك بى، (ئىنقلاب) يانى: (رجوع) گەپانەۋە، دىشگونجى ناۋى شوئىن بى واتە: بۆچ شوئىنك، بۆ چ سەرەنجامىك دىچنەۋە! دىزانن چۆن چۆنى دىگەپىنەۋە چ گەپانەۋەيەك دىگەپىنەۋە، ياخود دىزانن بۆ كوئى دىگەپىنەۋە، كە بە تەئكىد ئەۋانەي سەمكارن، دىگەپىنەۋە بۆ سىزاۋ جەزەبەي خۇا ﷻ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

ناساندنی قورئان: سهراوه که ی، هینه ره که ی، نه وه ی بوی هینراوه، زمانه که ی، باسکرانی له کتیه پتشیووهد کاند، زانرانی له لایه ن زاناکانی جووله که وه، نه گهر بوعه جه مینک هاتبايه خوار، پروایان پی نه ده کرد:

خوادده فرموی: ﴿وَلَنُفِثَنَّ لَكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿١٣٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٣٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٣٤﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٣٥﴾ وَلَنُفِثَنَّ لَكَ زُبْرَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٦﴾ أَوْ لَوْ يَكُنْ لَمْ يَأْنِ أَنْ يُعَلِّمَهُ عَلَّمَكَ ابْنَ إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٣٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٤١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٤٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿١٤٣﴾

شیکردنه وه ی نه و ئایه تانه، له دوازه برکه دا:

١- ﴿وَلَنُفِثَنَّ لَكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، به دنیای نه م قورئانه دابه زیتلوی په روه ردگاری جیهانیانه، واته: په روه ردگاری جیهانیان نه م قورئانه ی دابه زانده، نه ک فیری موحه ممه د ﴿كَلَّمَ﴾ کرابی له لایه ن غولمیککی نه صرانی، یان کابرايه کی نه عجه ميه وه، یان شه پتانه کان خستبانه دلی، یاخود فیریان کردبی، نه وه هیچ نه صل و بنه مایه کی نه، که دده فرموی: ﴿وَلَنُفِثَنَّ﴾ پاناوه که بو قورئان ده چیتته وه، هه رچه نده باسی قورئان نه کراوه به راشکاوی، به لاهم وه ک زانیان گوتوو یانه: (عَائِدٌ إِلَى مَعْلُومٍ مِنَ الْمَقَامِ بَعْدَ ذِكْرِ آيَاتِ الرُّسُلِ الْأَوَّلِينَ) دوا ی نه وه ی باسی نیشانه کانی پیغه مبه رانی پتشیوو کراوه، به سیاق و مه قام ده زانری که

مەبەست پى قورئانە، چونكە: ئەوئى كە دابەزىتراوئە (روح الأمين) ھىئاوئەتە، بۇ سەر دلى پىتغەمبەر ﷺ، بۇ ئەوئى لە ترستىنەران بى و، بە زمانى عەرەبىي ھاتىن، نىجا لە كىتەبە پىشووئەكاندا باسى كرابىن، قورئانە.

﴿وَلَنَّمْ﴾ (و) ﴿وَالْوَلُو عَاطِفَةً عَلَى الْجُمَلِ السَّابِقَةِ الْمُتَّصِمَةِ لِأَخْبَارِ الْأَنْبِيَاءِ﴾ (و) بۇ بادانەوئە گىرانەوئەيە بۇ سەر رستە پىشووئەكان، كە ھەوالى پىتغەمبەرانى پىشووئەيان گرتوونە خوئان، واتە: ھەك چوئ ئەو بەسەرھاتانە ھاتوون و ئەو نىشانانە دابەزىتراون، ئەم قورئانەش دابەزىتراوى پەرورەدگارى جىھانىيانە.

﴿نَزَّلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ﴾، واتە: پووھى ئەمىندار دابەزانئوتە سەردلى تو، وشەى ﴿نَزَّلَ﴾ خوتىتراوئەتەش (نَزَّلَ)، ﴿نَزَّلَ﴾ يانى: دابەزانئوتە، (نَزَّلَ) يانى: زورى دابەزانئوتە، ﴿الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ ئەو ديارە كە ناوى جىبرىلە، پووھ بەكوردىي دەبىتە گىان، بۇ بەشەر، ﴿الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ يانى: ئەمىندار، پىشى كە دەفەرئوتى: ﴿وَلَنَّمْ لَنَنْزِلَ رَبِّ الْاَلَمَيْنِ﴾، كە بە (إِنْ) و بە (ل) جەخت كراوئەتە، (إِنْ) بۇ تەئكىدەو، (ل) بۇ دەستىكرەنە، ئەمە بۇ بەرپەرچ دانەوئە نكوولىيكرەنى نكوولىيكرەنە، كە نكوولىي لەو دەكەن قورئان لەلايەن پەرورەدگارى جىھانىيانەوئە، بۇ موھەممەد ﷺ دابەزىيىن.

لە قورئاندا چەند وشەيەك بۇ ناساندنى جىبرىل بەكارھاتوون: (جبريل، الروح الأمين، الروح، روح القدس)، لە نايەتەكانى قورئاندا ئەم چوار ناوھ ھەموويان ھاتوون.

شايانى باسە: لە كاتى تەفسىر كردنى سوورەتى (يونس)دا، باسىكى تىرو تەسەلمان لەبارەى وەحيەوئە كردوئە، كە ئەوئەشمان ھەك گوشراو پۆختەيەك لە باسىكى مەسووعەى: (الإسلام كما يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) ھەرگرتوئە، لە كىتەبى شەشەمى، كە باسى پىتغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) دەكات.

نىجا نايابوچى (الروح الأمين) بە فرمانى پەرورەدگارى جىھانىيان، دابەزانئوتە سەر دلى و دەروونى پىتغەمبەر ﷺ؟

(۳) - ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾، تاكو تو له ترسینه ران بی، بو هه موو مروفا به تی، وه له شوینی دیکه دا هاتوه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ (۱۸) سب، ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ (۱۸۸) الاعراف، تنجا به چ زمانیک؟

(۴) - ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾، به زمانیکی عه به بیی رۆشنکهره وه، عه به بیی یانی: زمانیک که گه لی عه به بیی قسه ی پێ ده کات، به لām وشه ی عه به بیی یانی: رۆشن، (أَعْرَبَ عَنْ قَصْدِهِ) واته: نیه ته که ی خو ی ناشکرا کرد، ﴿مُبِينٍ﴾ ده گونجی به مانای رۆشن بی، نه گهر له (أَبَانَ) ی (لازم) دوه هاتبی، ده شکونی: ﴿مُبِينٍ﴾ له (أَبَانَ) ی (مُتَعَذِّدٍ) دوه هاتبی، واته: رۆشنکهره وه، (أَبَانَ الْقَمَرَ) مانکه که ده رکهوت، به لām: (أَبَانَ الْمَدْرُسَ الدَّرْسَ لِلطَّلَابِ) واته: وانه بیزه که ده رسه که ی رۆنکرده وه بو قوتابییه کان.

وشه ی (لسان) به مانای (لغة) دی، له هه موو قورئاندا به س وشه ی (لسان) هاتوه، چ به کو، چ به تاک.

(۵) - ﴿وَلَنُفِئَنَّ لَكَ زُبُرَ الْأَوَّلِينَ﴾، به دلنایبی نه م قورئانه له کتبه کانی پێشووئاندا هه به، ﴿زُبُرٍ﴾ کۆی (زبور)، له کتبه کانی پێغه مبه رانی پێشودا هه به، یانی: (إِنَّهُ لَفِي كِتَابِ الرُّسُلِ السَّابِقِينَ) لێرده دا مه به ست نه وه به: ناوی قورئان له ویدا هه به، نه گهر نا قورئان هه مووی له ویدا نه، یانی: باس و خواسی قورئان له ویدا هه به، یاخود: هه ندی له ماناو مه به سته کانی قورئان، که خالی هاو به شی نیوان هه موو پێغه مبه ران، (عليهم الصلاة والسلام) له کتبه پێشووه کاند هه به.

(۶) - ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَةٌ أَن يَأْتِيَ بِسُرَّتِهَا﴾، نایا بو نه وان نیشانه نه، که زانابانی به نی ئیسرا ئیل بیزانن، (بنو إسرائيل) یانی: نه ته وه ی ئیسرا ئیل که له به عقووب په یدا بوون، نایا بو خه لکی به گشتی به لکه و نیشانه نه، که قورئان له کتبه پێشووه کاند هه به و زانابانی به نوو ئیسرا ئیل دانیان پێدا هه تئاوه؟ ئیمه کاتی خو ی باسیکی سه ره خو مان له ته فسیری سوو په تی (الاعراف) دا له و باره وه کردوه، تنجا ئیمه هه ر باسیک که له هه ر

شۈبھىڭ كىردۈۈمەنە، دۈيى لى شۈبھە كانى دىكە، بەس ئامازەي بۆ دەكەين و، ناكىڭى ئەو
باسانە لى ھەموو شۈبھە كان دۈۈبارە بىنەۋە، ئەگەرنا ئەم تەفسىرە ھەرچەندە ئېستاش
قەبارەكەي گەۋرەيە، بەلەم زۆر گەۋرەتريش دەبى.

(۷) - ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزانداباھ سەر
ھەندىك عەجەمان، غەيرى عەرەبان (أَعْجَمِينَ) كۆي (أَعْجَم)، (وَهُوَ شَدِيدُ الْعُجْمَةِ وَهُوَ
هَذَا مُرَادٌ لِلْعَجَمِيِّ) (أَعْجَم) كەسكىكە زمانىكى زۆر ئارۋىشى ھەبى و لىردە ھاۋۋاتاي
عەجەمىيە، واتە: غەيرى عەرەب، ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزانداباھ سەر ھەندىك لى
عەجەمەكان، واتە: غەيرى عەرەبەكان.

(۸) - ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئىجا بەسەرىشىدا خوتىندبانەۋە.

(۹) - ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾، ديسان پىي پروادار نەدەبوون.

نەۋەي پىشى كە دەفەرمۈي: ﴿أَنْ يَعْلَمَهُ﴾ واتە: ناۋى قورئان بزائن، بزائن
كە قورئان ناۋى لى كىتتەكاندا ھاتۋە، ياخۇد زانايانى بەنوۋ ئىسپرائىل بزائن
كە لى كىتتە پىشۋەكاندا ھەيە، لىردەش كە دەفەرمۈي: ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ واتە:
ئەگەر بابابەكەي غەيرى عەرەبىش بەسەرىدا خوتىندبانەۋە، كە زمانى خۇيشى
نە، ماناي ۋابە ئەۋە موعجىزە دەبوو، ئەۋە كە عەجەمىك ئەو قورئانە پۈۈن و
پەۋان و پەۋانپىزە بۇغۇنپىتەۋە، ئەو كاتىش پروايان پى نەدەھىنا، ياخۇد: پروايان
پى نەدەھىنا لەبەر ئەۋەي دەمارگىرن بۆ گەل و نەتەۋەو زمانى خۇيان.

واتە: ئىستا پىغەمبەرىك كە بە زمانى خۇتان و لى نەتەۋەي خۇتانە، پرواي
پى ناھىنن، ئەۋە كە پىشنىارى دەكەن: بۆچى بۆ سەر غەيرى عەرەبىك
دانەبەزىۋە؟ ئىجا ئەگەر بۆ سەر غەيرى عەرەبىك دابەزىبايە، كە ئەو زمانەكەشى
عەجەمىيەو بە عەرەبىي بەسەرىدا خوتىندبانەۋە، ھەر پرواتان پى نەدەھىنا،
لەگەل ئەۋەشدا كە ئەۋە لى خۇيدا موعجىزەيە، ياخۇد: پرواتان پى نەدەھىنا
لەبەر ئەۋەي داخراۋو دەمارگىرن.

١٠- ﴿كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ﴾ هەر بەو شیوەیە، [کە دەبێ هەر بشووبهیتە خۆی، هێندە سەرسوڕهێنەرە،] خستوو مانەتە نێو دلی تاوانبارانەوه.

ئەوه کە برۆای پێ ناهێنن، تاكو سزای بە تیشی خوا نەبینن، لە ئەنجامی ئەوه دا کە خۆیان ئەهلی کوفرو تاوان و خراپەن، هەرکەسیک ئەهلی کوفرو خراپەش بێ، دلەکە ی وەك چۆن موگناتیش بزمارو دەرزی و تاسنەوالە پادەکیشتی، بە هەمان شیوە، دلی نینسانی کافرو تاوانباریش، هەر خراپە پەلکیش دەکات بەلای خۆیدا، هەرودە دلی نینسانی چاکەکاریش، چاکە پەلکیش دەکات بە لای خۆیدا.

نەم نایەتە موبارەکە لە سوورەتی (الحجر) یشدا هاتوه، بەلام لەهوی دەفەر موی: ﴿كَذٰلِكَ نَسْلٰكُهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ﴾ ١٢ ﴿لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ﴾ ١٣، واتە: ناوا بەو شیوەیە دەیخەنە دلی تاوانبارنەوه، برۆای پێ ناهێنن و، یاسای پێشوو انیش رابردوه، یاسایە کە خوا مامەلە ی پێ لگەل کەلە پێشووه کان دا کردوه، تێپەریوه، ئەوه یاسا (سنة) ی خوایه، هەر کەسیک تاوانبار (مجرم) و خراپەکار بێ، برۆا بە قورئان ناهێنن، تێستاش هەر وایه و دوا ی تێستاش هەر واده بێ.

﴿سَلَكْنٰهُ﴾ لە سوورەتی (الشعراء) دا بە رابردوو هاتوه، بەلام لە (الحجر) دا بە رانهردوو هاتوه: ﴿نَسْلٰكُهُ﴾ کە دەلالەت لەسەر تێستا و لەسەر بەردهوامی دەکات، ﴿سَلَكْنٰهُ﴾ و ﴿نَسْلٰكُهُ﴾ یانی: (أَذْخَلْنَاهُ) و (وَلْذَخِلْهُ): خستوو مانەتە نێوی و دەیخەنە نێوی.

﴿لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ﴾، برۆای پێناهێنن تاكو نازاری بە تیش نەچێژن، واتە: نازاری بە تیشی دنیا، یاخود نازاری بە تیشی پۆژی دوا ی. لێره کە دەفەر موی: ﴿لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ﴾ ئەمە دوو ئەگەری هەن:

یه که م: ده گونجن نه مه رسته یه کی ده ستنیکه ره وه (إِسْتِنَافِیة) بن به لام هی پیشی پروون بکاته وه، واته: که ده فهرموی: ﴿كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِی قُلُوْبِ الْمُجْرِمِیْنَ﴾ رسته که له وی تهواو بوو بن، تنجا نه م رسته به له نوی ده ست پتیکات و بفهرموی: ﴿لَا یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰی یُرَوُّا الْعَذَابَ الْاَلِیْمَ﴾ بروای پت ناهینن، تا کو نازاری به تیش نه چیزن.

دووهم: ده شکونجن: ﴿لَا یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰی یُرَوُّا الْعَذَابَ الْاَلِیْمَ﴾ له شوینی (نصب) دا بن و حال بن له راناوی: ﴿سَلَكْنٰهُ﴾ واته: به و شیوه یه خستومانه ته دلی تاوانبارانه وه، له حالیکدا که نهوا و بروای پت ناهینن^(۱).

(۱۱)- ﴿فَیَاٰیَّتِیْهُمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ﴾، (سزاو نازاره به تیشه که، هی دنیا، یان هی دواړوژ، یان هی هردووکیان) کت و پر بویان بن، بن ته وهی ههستی پت بکه ن، ﴿بَعْتَهُ﴾ (أي: فُجَاءَةً)، کت و پر له ناکاو، بویان بن، نهو نازارو سزایه ی دنیا، یان هی دواړوژ، یان: هی هردووکیان.

(۱۲)- ﴿فَیَقُولُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ﴾، تنجا نهو کاته ده لّین: نایا یتیمه مؤلّت نادرین؟ (هل) (إِسْتِفْهَامْ یُرَادُ بِهٖ التَّمْنِیُّ) (هل) نایا، پرسیار کردنه، به لام مه به ست لّی خوزگه خواستنه، واته: خوزگه یتیمه مؤلّت بدرین.

مه سه له ی دووه م:

باسکردنی نهو راستیه، که په له کردنی کافره کان له هاتنی سزای خوا، شتیکی بیتیه، چونکه نه گهر خوا سالانیکې ژوریش به هره مه ندیان بکات له ژبانی دنیاو نازو نېعه ته کانی، کاتیک سزایه که ی دی، نهو بره ته مه نه، هیچ دادیان نادات و، خوا هیچ ناوه دانیه کیشی به بی ناگادار کردنه وه و ترساندن نه وه و تالدوه:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَعَدَانَا بِتَمَجُّلُونَ﴾ (۲۰۶) ﴿أَفَرَوَيْتَ إِن مَّتَعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ (۲۰۷) ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ (۲۰۸) ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنُونَ﴾ (۲۰۹) ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرِيْبٍ إِلَّا مَا مَنَعْنَاهُم مِّنْ دُرُورٍ﴾ (۲۱۰) ﴿وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (۲۱۱).

شیکردنه وه ی نهو شهش ثایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿أَفَعَدَانَا بِتَمَجُّلُونَ﴾، ثایا په له ده که ن له (هاتنی) سز او نازاری ټیمه؟ نه مه پرسیار کردنه بو سه رسو پرماندن، له له خوبایی بوونی نه وان، یانی: سهرتان سو پر مینتی که په له مان لی ده که ن، په له له هاتنی سزای ټیمه ده که ن!

۲- ﴿أَفَرَوَيْتَ إِن مَّتَعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾، ثایا تو ده بی نی (هه و آلم پی بده) نه گهر سالانیکش نه و انمان به هره مه مند کردو ژباندمان، ﴿أَفَرَوَيْتَ﴾ ده گونجی مه به ست پی پی پیغه مبه ری خوا ﷺ پی و دو ټراوه که نه و پی، ده شگونجی دواندنه که بو که سیکی دیار بیکراو نه بی، به لکو هه موو که سیک بگریته وه.

۳- ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾، دواپی نه وه ی که هه پر شه یان پی لی ده کری، بو یان پی.

۴- ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنُونَ﴾، چ سوو دیکیان پی ده که به نی، نهو نه ندازه به ی دی که پی به هره مه مند کراون، له ته مه ن و سالانیک که پی ژبیتراون؟ (ما ی) ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾

مَا كَانُوا يُسْتَمْعُونَ ﴿٥٠﴾ بۇ پەرسىيە ئىشلىتىش: (أَيَّ غَنَاءٍ يُغْنِي عَنْهُمْ قَتْلُهُمْ سِنَوَاتٍ) چى سوودىكىيان
پىن دەگەيەننى، چەند سالىك بەھرەمەندىكىدىيان لە ژيانى دنيا؟!

٥٠- ﴿وَمَا أَهْلُكُنَا مِنْ قَرْبَىٰ ۖ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ ھىچ ئاۋەدانىيەكىشمان نەفەوتاندودە،
مەگەر ترسىنەرەن و ھۇشياركەرەۋانى ھەبوون، واتە: ھىچ ئاۋەدانىيەكىمان لە ھىچ
حالەتتەك دا نەفەوتاندودە، مەگەر لە حالىكتەكە ھۇشياركەرەۋەو ترسىنەرەيان بۇ چوۋەو
ئاگادارى كىرۋونەۋە، بۇ ئەۋەي بەلگەيان لەسەر تەۋالو بىرى.

٦٠- ﴿ذِكْرَىٰ ۖ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ھىچ ئاۋەدانىيەكىمان نەفەوتاندودە، ئامۇزگارىيەو ئىمە
ستەمكار نەبووين.

﴿ذِكْرَىٰ﴾ ١- دەگونجى گوزارەي نىھادىكى قىرتىنزاۋ بى، واتە: (هَذِهِ ذِكْرَى) نەمە
بىرخەرەۋەيە، ئامۇزگارىيە.

ب- دەشگونجى رىستەيەكى دەستىيىكىرۋو (جملۈ مۇستائفە) بى، بەمجۈرە: ئەۋەي گۇمان
بىرخەرەۋەو ئامۇزگارىيەو، ئىمەش ستەمكار نەبووين.

ج- دەشگونجى ﴿ذِكْرَىٰ﴾ تەۋاكەرەي رىستەي پىشۋو بى: ﴿وَمَا أَهْلُكُنَا مِنْ قَرْبَىٰ ۖ إِلَّا
لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ ٢٠٨- ﴿ذِكْرَىٰ﴾ ٢٠٩- ھىچ ئاۋەدانىيەكىمان نەفەوتاندودە، مەگەر ترسىنەرە
ھەبوون، بۇ بىرخستەۋەو ئامۇزگارىيىكىردن.

(القرطبي) لىرەدا ئەۋەي كىراۋەتەۋە: (عَنِ الزُّهْرِيِّ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ كَانَ إِذَا
أَصْبَحَ أَمْسَكَ بِلَحْيَتِهِ ثُمَّ قَرَأَ: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ ٢٠٥ ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا
يُوعَدُونَ﴾ ٢٠٦ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُسْتَمْعُونَ﴾ ٢٠٧، ثُمَّ يَبْكِي وَيَقُولُ:

نَهَارَكَ يَا مَغْرُورَ سَهْوٍ وَعَفْلَةٍ ... وَلَيْلِكَ نَوْمٌ وَالرُّدَى لَكَ لَذِيمٌ
تَسْرُبُ بِمَا يَفْنَىٰ وَتَفْرَحُ بِأَلْمَىٰ ... كَمَا سَرَّ بِاللَّذَاتِ فِي النُّومِ حَالِمٌ
فَلَا أَنْتَ فِي الْأَيْقَاطِ يَقْظَانِ حَازِمٌ ... وَلَا أَنْتَ فِي النُّوَامِ نَاجٍ فُسَالِمٌ

وَتَسْعَى إِلَى مَا سَوْفَ تَكْرَهُ غِبَّةٌ ... كَذَلِكَ فِي الدُّنْيَا تَعِيشُ النَّبَاهِمُ^(۱)

شیعری خۆی نه بووه، به لām به راستی شیعریکی جوانه:

زوهیری دهگێرتیهوه که عومهری کوری عهبدولعهزیز په حههتی خویان لیبی
که هاوته مه نی بووه و هاوچه رخی بووه (عومهری کوری عهبدولعهزیز شه شه مین
خه لیه ی راشید) کاتیک به بیانان هه لده ستا، ریشی خۆی دهگرت و نه م ئایه تانه ی
ده خویندن: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾
مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ ﴿٢٠٧﴾﴾ الشعراء، دواپی دهگریاو ده بکوت:

پۆژه که ته هه ر له بی ناگابی و له سه هوودای هه ی له خۆبایی! شه وه که شت
هه ر خه وه و مردنیش شتیکی پتووسته و هه ر به ملت دادی، به وه دل خوش
ده بی که ده فهوتی و، دلخۆشی به هیوا و تاواته کان، هه ر وه ک چۆن بابای خه وتوو
خه ون ده بینتی و دلخۆش ده بی، نه کاتیک که بیداری بیداریکی وای که کاری
خۆت چاک پارگرتی، نه کاتیک که له نوستووایشی، نوستوویه کی وای سه لامه ت
بی، به ره و شتیکی هه ولده دی که دواپی سه ره نجامه که یه ژۆر پیتاخۆشه، هه ر
به و شتیه نه ناژده لانیش له دنیا دا ژیاون.

هه لبه ته حاشای نه و، چونکه به راستی عومهری کوری عهبدولعهزیز پیاویکی
ژۆر صالح و دیندارو خواناس بووه و، حوکمرانیکی پله یه که بووه له دادگری و
چاکه کاری دا.

مه سه له ی سیه م:

به ربه چدانه وهی تۆمه تیکسی دیکه ی باوی کافره کان بۆ قورئان، گوايه شه يتانه کان دایانه زاندوته سهر موحه ممه د! به وه که شه يتانه کان ده رفه تی گوئی گرتیان له فريستان نيه:

خو ده فرموی: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ (١) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (٢) ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾ (٣).

شیکردنه وهی ئەو سێ ئایه ته، له چوار برگه دا:

(١) ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾، قورئان شه يتانه کان دایانه به زاندوه، چونکه هه ندیک له کافره کان وایانزانیوه یان وا بانگه شه یان کردوه، که قورئان شه يتانه کان بۆ پیغه مبه ریان ﷺ دابه زاندوه، ئەو تۆمه ته بیان پالداوه ته لا، بۆ وینه له وباره وه ئەم گێراوه یه هه به: (قَالَتْ امْرَأَةٌ أَيْ لَهَبٍ لَّمَّا تَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ قِيَامِ اللَّيْلِ، لَيْلَةً أَوْ لَيْلَتَيْنِ لِمَرْضٍ، أَرْجُو أَنْ شَيْطَانِكَ قَدْ تَرَكَكَ) (١) واته: ژنه که ی ئەبوو له هه ب، (ئاموژنی پیغه مبه ر ﷺ) کاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ شه وێک، یان دوو شه وان نه چوو بۆ شه و نوێژ و دیار نه بوو، به هۆی نه خو شیه که وه، گوئی: نو می دم وایه شه يتانه که ت وازی لته ینا بی، بۆیه خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ شه يتانه کان قورئانیان دانه به زاندوه.

(٢) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ﴾، شه يتانه کان شایسته یان نیه، لێیان ناوه شیته وه، بۆیان نالوی.

(٣) ﴿وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾، هه روه ها توانا شیان به سهر ئەوه دا نیه، یانی: (وَمَا يَسْتَطِيعُونَ) کاری وا ناتوانن و پێیان نا کرێ.

۴- ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾، چۈنكى شەيتانەكان لە بىستەن و گوڭگرتەن (لە فرىشتان) كە نارگىر كراون و دوورخراونەو، (المعزول: المبتعد عن أمر، فهو في عزلة عنه) (معزول) كە سىكە لە شتىك دوور دەخرىتەو، كە نارگىر دەكرى.

ئىمە لە تەفسىرى سوۋرەتى (الحجر)دا، كاتى خۆى، باسكى پوختمان لە بارەى شەيتانەكان و گوڭگرتەيان لە فرىشتانەو، كەردو، بۆيە لىرە لەسەرى ناچىن.

مەسەلەي چۈرەم:

فەرمانكردنى خوا بە پىغەمبەرەكەي بە خوا بەيەكگرتن و، ھۆشيار كىرەنە ھەي
خىزمە نىزىكەكانى و، مېھرەبانىي نواندن لەگەل بىرۈادارانى شوپىنكەوتوويدا،
پشت بەخوا بەستنى:

خو دەفەرەمۆي: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُوتَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ (۱۳) وَأَنْذِرْ
عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿۱۴﴾ وَخُفِّضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵﴾ فَإِنْ
عَصَاكَ فُلٌّ إِلَىٰ يَرْكَبَهُ مِمَّا تَمَلُّونَ ﴿۱۶﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْغَرِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۱۷﴾ الَّذِي يَرْسُكُ
حِينَ تَقُومُ ﴿۱۸﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجَدِينَ ﴿۱۹﴾ إِنَّهُمْ هُمُ السَّيِّئُ الْعَلِيمُ ﴿۲۰﴾

شىكرەنە ھەي ئەو ئايەتەنە، لە نۆ بىرگەدا:

۱- ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، ئەنجا لەگەل خوادا، لە ھېچ پەرستراۋىكى دېكە
مەپارنە، پىۋى دواندن لە پىغەمبەرە ﷺ، ياخود لە كەسكى ديارىي نەكراۋە.

۲- ﴿فَتَكُوتَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾، ئەگەرنا لەسزادراۋان دەبى، ئەمە لە پەنارە قسە گوتە
بە ھاۋبەشەنەران، كە بە ھۆي شىركەۋە سزا دەدرين لە دۋارپۆژدا، بەلام ئايا ئەمە تەنيا
مەبەستى پى ئەۋەيە كە لەدۋارپۆژدا، شىرك دەبىتە ھۆي سزاۋ تازار، ياخود لە دنياشدا؟
ئېمە دۋايى قسەيەك لەو بارەۋە باس دەكەين، كە شىرك و كوفەر، ھەر لە دنياشدا ماھەي
سزاۋ تازارو جەزىرەبەي پىۋى و جەستەشن.

۳- ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾، خىزمە زۆر نىزىكەكانىشت بىرسىنەو وىرايان بىكەۋە،
(العشيرة: الْأَذْنُونُ مِنَ الْقَبِيلَةِ، وَوَضَفِهِم بِالْأَقْرَبِينَ لِلتَّأْكِيدِ) عەشیرەت ئەوانەي كە لەھۆر لیت
نیزیکتر و ھەسكەردنیا بە: ﴿الْأَقْرَبِينَ﴾ بۆ جەختكردنەۋەيە، ئەوانەي كە زۆر نىزىكن.

۴- ﴿وَخُفِّضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بەلت شۆر بىكە بۆ ئەو بىرۈادارانەي
شوپىنت كەوتوون، ئەمە تەعبىرىكە خوازاراۋەتەۋە، يانى: ۋەك چۆن بەلندە بەلى خۆي

شور ده کات بو به چکه کانی، توش به شیوه یه کی نهرم و نیان و میهره بان و به به زه بیانه، له گه ل شوینکه وتووانی برودارت دا مامه له بکه.

(۵) ﴿ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴾، ئنجا نه گهر سه ریپنجیان لی کردی عه شیرته که ت، یاخود هه ندیک له بروداران، بلی: من به ریم له وهی ئیوه ده یکن (له کرده وه خراپه کانتان)، پشتر باسمان کرد: ناب و نه شیوه پیغه مبه ر ﷺ، موجه له ی که س بکات، هه ر که س هه له یه کی کردب، با نیزیگترین که سیش بووب، ناگداری کردو ته وه.

(۶) ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴾، پشتیش به خوی زالی میهره بان به سه ته، که به رانه ر دوژمانت زالهو، بو توو شوینکه وتووانت، میهره بانه.

(۷) ﴿ الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّمَن يَشَاءُ ۚ لَهُ أَزْوَاجُ مُقَرَّبُونَ ﴾، نهو زاته ی ده تبینی کاتیک هه لده ستی، هه لده ستی بو شه ونوئز، یاخود هه لده ستی بو هه ر ئیش و کاریک، یاخود هه لده ستی له نوئزدا پاده وه ستی.

(۸) ﴿ وَتَقَبَّلْكَ فِي أَسْرَجِينَ ﴾، هه روه ها کاتیک له گه ل کرنووش بردوو اندا، له گه ل نوئز که راندا دئی و ده چی، پیغه مبه ر ﷺ، فهرموویه تی: ﴿قَوْلًا مَّا يَخْفَىٰ عَلَيَّ خُشُوعُكُمْ، وَلَا تَكُونُكُمْ، إِنِّي لَأَرَاكُمْ مِنْ وَّرَاءِ ظَهْرِي﴾ (أخرجه البخاري: ۴۰۸، ومسلم: ۴۷۴).

واته: سوئند به خوا خشووعی تیوهو، چونه رکووعی ئیوه له من شیردراوه نیه، من له پشتمه وه ده تانییم.

پیغه مبه ری خوا ﷺ به کی له سیفه ته کانی که موعجیزه بووه بوئی، نه وه بووه که له پشتمه وه ش خه لکی بینیه!

به لگه ی نوئزی به کومه ل:

(قَالَ مُقَابِلُ لِأَيِّ حَنِيفَةٍ: هَلْ تَجِدُ الصَّلَاةَ فِي الْجَمَاعَةِ فِي الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ أَبُو حَنِيفَةٍ: لَا يَخْضُرُنِي، فَقُلْنَا مُقَابِلُ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿ الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّمَن يَشَاءُ ۚ لَهُ أَزْوَاجُ مُقَرَّبُونَ ﴾ (۲۸) وَتَقَبَّلَكَ فِي أَسْرَجِينَ (۲۹)).

موقاتیل بە ئەبوو حەنەیفە ی گوت: ئایا نوێژی بە کۆمەڵ پێی تێدەچێ لە قورئاندا باس کرابێ؟ ئەبوو حەنەیفە گوتووێتی: لەبەدەم ئەو لە هیچ ئایە تێکدا باس کرابێ، موقاتیل ئەو ئایەتە ی خوێندەو: ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ ۖ وَتَقَبُّكَ فِي السَّجْدِ ۖ﴾ (٢١٨)

واتە: ئەمە بەلکە یە لەسەر نوێژی بە کۆمەڵ.

چی بە جێکردنی پێغەمبەر ﷺ بۆ فەرمانی خوا:

ئەم فەرموودە یە هە یە لەوبارەو: ﴿إِنِّي أَنزِلُكَ فِي هَذِهِ الْأَيَةِ ۖ وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ ﴿دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُرَيْشًا فَاجْتَمَعُوا، فَقَامَ وَخَصَّ فَقَالَ: يَا بَنِي كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي مُرَّةَ بْنِ كَعْبٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي هَاشِمٍ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ! أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا فَاطِمَةُ! أَنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَابِلَهَا يَبْلَاهَا﴾ (أخرجه مسلم: ٢٠٤).

واتە: ئەبوو ھورەیرە ﷺ دەلێ: کاتێ ئەم ئایەتە دابەزی: ﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (ئەبوو ھورەیرە لە مەدینە موسوڵمان بوو، بەلام دیارە لە ھاوەلانی بیستو، ھەندێ لە فەرماشتهکان کە ئەبوو ھورەیرە دەیانگێڕتەو لە ھاوەلانی دیکە ی بیستوون) کاتێ ئەم ئایەتە دابەزی، پێغەمبەر ﷺ ھۆزی قورەیشی بانگ کرد، ھەم بە گشتیی قسە ی بۆ کردن، ھەم بە ئایەتیی، گوتی: ئە ی بەنی کەعبی کوپی لوئە! خۆتان لە ناگر دەرباز بکەن، ئە ی بەنی موپرە ی کوپی کەعب! خۆتان لە ناگر دەرباز بکەن، ئە ی بەنی عەبدوششەمس! خۆتان لە ناگر دەرباز بکەن، ئە ی بەنی عەبدولمەناف! خۆتان لە ناگر دەرباز بکەن، ئە ی بەنی ھاشم! خۆتان لە ناگر دەرباز بکەن، ئە ی بەنی عەبدولموتەئەیب! خۆتان لە ناگر دەرباز بکەن، ئە ی فاتیمە! خۆت لە ناگر دەرباز بکە، من لەلایەن

خواوه هیچ سوودىكتان پى ناگهينم، نهونده نهبن كه خزمایه تیهك ههیه له نیوان من و تیهو دا ده مه وى، نهو په یوه ندى خزمایه تیه بگهينم.

(بَلال: مَا يُبْلَى بِهِ الْخَلْقُ، وَبَلال أَيْ: عَطَاءٌ، وَصَلَةُ الرُّجْمِ) (بَلال) یانی: شتیک که قورگی پى ته ده کرى، نهونده ناوه، ههروه ها (بَلال) به مانای به خشین و جیه جى کردنى خزمایه تیه دى.

واته: هه قى په یوه ندى خزمایه تیه تان به سه ره وه ههیه، بویه له پىش هه موو خه لکدا، تیهو نا کادار ده که مه وه، که خوتان له ناگر بهارىزن.

(۹) - ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به دلنیا به وه خوا بیه ره زانایه.

له باره ی نه وه که خوا ده فه رموى: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾ له گه ل خوا دا له هیه په رسترا وى دیکه مه پاریوه، ته گه رنا له سزادراوان ده بى، یا خود له نازار چىشتوان ده بى.

كارىگهري شيرك و كوفر

لهسه ر تىگچوونى دهروونىي و جهستهيى مرؤف

(د. محمد راتب النابلسي) له تهفسيرهكهى خويده^(۱)، ههم له پاى خوى، ههم له پزىشكانىك كه لتيان وهردهگرى، چهند قسهيهك دىنى، من يهكسه ر وهرگيرانه كورديهكهيان دىنىم، دهلى:

تىستا پزىشكيگهري دهروونىي خهريكه تيكهل دهيتتهوه لهگهل پزىشكيگهري جهستهيى دا، ههتا زانياريى بهرهو پتتهوه دهچى، زياتر نهوه دردهخات، كه نهو كه م و كورپانهي تووشى جهسته دهبن، به هووى حالتهي دهروونيهوهن، بهكى له پزىشكهكانى دل بووى باسكردم گوتى: خويتهري دل نهوهنده لووس و صافه، بروانكرى، ناگونجى هيچ شتيك پتتهوي بنووسن، ههروهها خويتهرهكانى نيودهوي دل، به تايهتتى خويتهري تاجيى، هيچ شتيك پتتهوي نالكى، بهلام حالتهي دهروونىي وهك: ترس و، كينهو بوغزو، نهو حالته دهروونيه خراپانه، كهلىن و شوخت پهيدا دهكهن، لهسه ر نهو دهمارانه، كه زور زور لووس و صافن، شوخت و كهلىنى بهووكى لهسه ر پهيدا دهكهن، دوايى نهو كهلىن و شوخته گچكانه، مادده چهوريهكان له كاتيك دا كه خويىن جوولته دهكات، مادده چهوريهكانيان لهسه ر كوودهيتتهوه له نهنجامى نهوهدا دهمارهكانى خويىن تهسك دهبنهوه، به هووى نهو حالته دهروونيهوه كه شوخت و گرى لهسه ر دهمارهكانى خويىن پهيدا دهكهن.

ههروهها ههنديك له ئاوسانه پسهكان، به هووى حالتهي دهروونيهوه پهيدا دهبن، وهك ئاوسانى كوانى سهرةتانيى، ههروهها ههنديك له نهخوشييهكانى برينى گهدهو، نهخوشيى شهكر و خويىن خهست بوونهوه له ميتشكدل، ههروهها ههنديك

له نازاره كانى ماسوولكه كان، دكتوريك پنى گوتم: نه گهر فشارى خونن (ضغط الدم) ناوى بىزى: فشارى خهه و خهههه (ضغط الدم) زور باشته، نجا نهو حالته نه خوشيهه دروونيهه نه، به دنيايهه وه له شيركه وه سه چاوه ده گرن.

بىگومانيش به هوئى ئيمانه وه، ئينسان حالته نه نفسى، نارام و هيمنه ده بى و له وه خوشيانه وه له وه رهاويشته خرابانه دوور ده بى، هه ر بويه ش خوا ۱۸۱ له نابه ته كانى: (۸۱ و ۸۲) سووړه تى (الأنعام) دا، زور جى سه رنجه كه ده فهرموى: **إِنَّمَا أَنتَ الْفَرِيقَيْنِ أَحَدٌ بِالْأَمْنِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۸۱ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُم بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ۝۸۲**، واته: تايا كام له دوو كومه نه كان شايسته ترن به هيمنى و ناسايش، نه گهر بزانه؟ نه وانه ي بړوايان هيناوه و بړوايه كه يان تيكه ل به ستهه، (يانى: به شيرك) نه كرده، نا نه وانه هيمنى و ناسايشيان هه يه وه، نه وانه رى پيشاندران و رى راست گرتووانن.

هيمنى و ناسايشه كه ش نه وه يه كه له دنياشدا حالته نه من و سه قامگيرى دروونيان ده بى و، له دواړوژيشدا حالته نه نارامى و، هيمنى و، ناسايشيان ده بى و له سزاي خوا به دوور ده بن.

مەسەلەى پىنچەم:

راگە ياندنى ئەو پراستىيە كە شەيتانەكان دادەبەزىنە سەر كەسانى زۆر درۋزنى
كوناھكار، كە گوى بۆ فرىشتان ھەلدەخەن، تاكو قسەيان لى بدزن بۆ
كاھىنەكان و، ئەوانىش زۆربەيان درۋزنى:

خوا دەفەر موى: ﴿ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٣١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٣٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٣٣﴾ ﴾

شىكردنەھوى ئەم ئايەتانە، لە چوار بىرگەدا:

(١) ﴿ هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴾، ئايا ھەواتان پى بەم شەيتانەكان
دادەبەزىنە سەر كى؟ ئەم پىسار كردنە ﴿ هَلْ ﴾ مەبەست پى گىزىكى ھەوالەكەيە،
كە شايستەى ئەودە لەبارەيەھە پىسار بكى، شەيتانەكان دادەبەزىنە سەر كى؟

(٢) ﴿ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴾، دادەبەزىنە سەر ھەر زۆر درۋ ھەلبەستەرىكى زۆر
كوناھبار، (كثيرُ الإفك، كثيرُ الإثم).

(٣) ﴿ يُلْقُونَ السَّمْعَ ﴾ (شەيتانەكان) گوى ھەلدەخەن، ياخود: (كاھىنەكان) گوى
ھەلدەخەن بۆ شەيتانەكان، ھەردووك واتاى ھەن. ﴿ يُلْقُونَ السَّمْعَ ﴾ (إلقاء
السَّمْعِ: شِدَّةُ الإِغْوَاءِ حَتَّى كَأَنَّهُ إِلقاءٌ لِلسمعِ مِنْ مَوْضِعِهِ) يانى: زۆر باش كۆيكرتن،
دەلىي كۆيى فرىدلوھ بۆ ئەو شوئەى ئەو ھەوالەى لى بىيستن، يانى: زۆر چاك
گوى ھەلدەخەن.

(٤) ﴿ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴾، زۆربەشان (زۆبەى كاهىنەكان كە گوى بۆ شەيتانەكان
دەگرن) ياخود زۆربەى شەيتانەكان كە گوى دەگرن بۆ قسەى فرىشتان، درۋزنى.

پیشتر باسماں کرد که تیمه له تهفسیری سوورهتی (الحجر) ^(۱)، به دریزی له و باره وه قسه مان کردوه، به لام با هم فرمایشتهش لیره دا هه ر بینین:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سَأَلَ أَنَسُ بْنُ النَّبِيِّ ﷺ عَنِ الْكُفَّانِ فَقَالَ: (إِنَّهُمْ لَيُسُوا بِشَيْءٍ) فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَإِنَّهُمْ يُعَذِّبُونَ بِالْحَقِّ وَ يَكُونُ حَقًّا؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطِفُهَا الْجَنِّي فَيَقْذِفُهَا فِي أُذُنِ وَلِيِّهِ، فَيَخْطِطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ كَذْبَةٍ «وَفِي لَفْظٍ لِلْبُخَارِيِّ» فَيَزِيدُونَ مَعَهَا مِائَةَ كَذْبَةٍ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۷۶۲، ومسلم: ۲۲۲۸).

دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بنی) ده لئی: که سانیک پرسپاریان له پیغه مبه ر کرد دهر باره ی کاهینه کان، [کاهین، فالچی، نه وانه ی بانگه شه ی زانیاریی نادیار ده که ن و دروش ده که ن] پیغه مبه ر ﷺ فرمووی: (نه وانه هیچ نین) گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ جاری واهیه قسه به ک ده که ن راست دهرده چی، هه ق ده بی؟! فرمووی: (ئه وه قسه به کی هه قه، که چند ده یدزی و ده یخاته گوتی دوسته که یه وه [له کاهینان] ته ویش زیاتر له سه د دروی له که ل تیکه ل ده کات - له بیره یه کی بوخاریدا هاتوه ده فرموئی: سه د دروی لئ زیاد ده کات).

(۱) ههروه ها له تهفسیری سوورهتی (الصفافات) داو، له تهفسیری سوورهتی (الجن) یش دا، به دریزی قسه مان له و باره وه کردوه.

مەسەلەى شەشەم:

شاعىرانى بىتپرولە كەسانى سەرگەردان شوئىيان دەكەون، ئەوانەى بە ھەموو شىبو دۆلىكدا دەپۆن و، ئەوھى دەپلىن: نايكەن، جگە لە پرودارانى كردار باشى، زۆر خوا لە يادى، ھەقى خۆئەستىن لەوانەى ستەميان لى دەكەن و، ستەمكارانىش سەرەنجاميان شوومە:

خو دەفەرموى: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَاوَنُ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۚ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسِعَعُوا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۚ﴾

شىكردنەھوى ئەو چوار ئايەتە، لە ھەشت بىرگەدا:

١- ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَاوَنُ ۚ﴾، شاعىرەكان، (شاعىرانى بىتپروا) سەرگەردانان شوئىيان دەكەون ئەمە سەرزنشتى شوئىكەوتوووانەو، پىشتەر چاكترىش سەرزنشتى ئەوانەى كە پەپرەوييان لىكراو. (الغاون) كۆى (الغاي)ى، كە كەسىكە بىمراد و بن ئاكامە، دەسخەپۆو پەنچەپۆىە.

٢- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۚ﴾، ئابا سەرنج نادەى! بە ھەموو شىواندا سەرگەردانانە سەراسىمانە دەپۆن.

لە بارەى شىعەرەو گوتراو: (أَعَذَّبُهُ: أَكْذَبُهُ) شىعر خۆشتىنى درۆتىنە، ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾ شاعىرىك كە پابەند نى بە شەرىعەتەو، تەشبیە كراو بە حۆشتىكى سەرگەردانەو، كە سەرى خۆى ھەلگرتەو نازانى بۆ كوئ دەچن! چونكە: (الْهَائِمُ: الذَّاهِبُ فِي الْأَرْضِ عَلَى وَجْهِهِ) (ھائىم) بەزەویدا پۆشتووى سەرى خۆ ھەلگرتەو، (الْهِيَامُ: الْحَيَرَةُ وَالرَّدْدُ فِي الْمَرْعَى) (ھيام) بە

سەرگەردانی و دَلْ لَه دَلْدان دەگوتری، (الْوَاد: الْمُتَخَفِضَ بَيْنَ عَذَوَتَيْنِ) نزمایی و گۆملاییه که ده کهوتیه نَبَوان دوو قه دپالەوه، ئەو وشەو تهعیرانه بۆ شاعیرانی بیروای سەرگەردان خوازاونەوه، وهك چۆن حوشتێك به دۆل و شیواندا دەپروا بێ ئەوهی بزانی بۆ کوێ ده چن، ئەو شاعیرانهش به شیوو دۆلی بابە تاندا دەپۆن و، له هه موو دیزان ده بنه ئەسوێ و، به نێو هه موو بابە تان ده کهون به پێخواسی.

۳- ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾، ههروهها شتی وا ده ئین، که کاری پێناکهن، واته: زۆر قسان ده کهن به زێده پۆیهوه که کردهوهیان پێناکهن، لێره دا به دنیایی مه بهست پێی شاعیره بیرواو بێ به ندوباره کانه، چونکه دواپی ده فەرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾.

۴- ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، جگه لهوانه ی پروایان هیناوه، کردهوه باشه کان ده کهن، ئەوانه خوا جیا یان ده کاته وهو هه لپاند او پێری.

۵- ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾، (تهوانه ی) زۆریش یادی خوا ده کهن.

۷- ﴿وَأَنصُرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾، تۆله ی خوشیان ده که نه وه، دوا ی ئەوه ی سته میان لێکراوه، نهك ستهم له خه لك بکهن.

۸- ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾، ئەوانهش که سته میان کرده، له مه ودوا بۆیان ده رده کهوێ، چ جوړه گه رانه وه یه کی خراب ده که پێنه وه!

هه لبه ته ئەو ئایه ته موباره که ترساندن و وریا کردنه وه یه بۆ هه ر که سێک تاکو هه قی خه لکی پێشیل نه کات.

نجا که ده فەرموی: ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾، نهم شیوازه ئەوه ده که یه نن، که خراب گه رانه وهو بۆ شوینی خراب، گه رانه وه، چار د نووسی به دی سته مکارانه به هۆی سته مه که یانه وه، (الْمُنْقَلَب: مَصْدَرٌ مِمَّا مِنَ الْإِنْقِلَابِ،

وَهُوَ الْمَصِيرُ وَالْمَالُ، لَأَنَّ الْإِنْقِلَابَ هُوَ الرُّجُوعُ، (مُنْقَلَبٍ) چاوگیکی میمیه له (إِنْقِلَاب) هوه هاتوه، یانی: گه پانه وه واته: بۆیان دهرده که وئی چ جوره گه پانه وه به کی خراب ده گه پنه وه، یاخود به ره و چ سهره نجامیکی خراب ده چنه وه.

که ده فه رموئی: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ته مه سن شیوازی زیده پوئی تیدا همن:

یه ک: (س) ی ﴿وَسَيَعْلَمُ﴾ به مزووانه بۆیان به دهر ده که وئی، هتنده ی پیناچن.

دوو: ﴿الَّذِينَ﴾ ته وانهی ته وکاره ده که ن، ته و سهره نجامه خراپه بۆیان له بۆ سه دایه.

سن: ﴿أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ته مه نادیاریه کی تیدایه، بۆ نه وه ی زهین به هه رلایه کدا بچن، یانی: ته وه هه ره شه یه که له وه سف نایه ت، بۆیه نه خراوه ته روو و به ناروونی (غامض) هتلاوه ته وه.

کورتە باسیک لە بارەی شیعرو شاعیرانەوه

بە پێـزان!

ئەم کورتە باسە لە چوار پرگەدا دەخەینە ڕوو:

یەكەم: بە پێتی ئەو سێ نایەتە بە پێژە، شیعریش وەك هەر قسە یەكی دیکە، دەگونجێ باش و پەسندو ستایشکراو بێ، دەشگونجێ خراپ و زەمکراو بێ، چونکە خوا ﷻ باسی شاعیرانی خراپی کردووە و فەرموویەتی:

(۱) - ﴿يَنْعِمُهُمُ الْفَاوَنُ﴾ بێمەردان شونییان دەکەون.

(۲) - ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ﴾ بەهەموو دۆڵ و شیوان دا سەرگەدانانە مل دەنێن.

(۳) - ﴿بَقُولِهِمْ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ ئەوێ دەبێت کاری پێناکەن.

هەروەها باسی شاعیرانی باشیشی کردووە، فەرموویەتی:

(۱) - ﴿مَأْمُونُ﴾ بێروایان هێناو بە هەموو ئەو شتەکانی پێویستە بێروایان بێ بهێزێ.

(۲) - ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردووە چاکەکانیان کردوون.

(۳) - ﴿وَذَكَّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ زۆر یادی خوايان کردووە.

(۴) - ﴿وَأَنْصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ دواي ستهملیکراویان تۆلەیان ستاندۆتەوه.

بە لām نایەتە کە لێی وەر دەگیری، کە شیعری خراپ و شاعیرانی خراپ، هۆکاری سەرگەردانیی زیاترن و، لە واقعییش دا هەروایە.

دووهم: پێخەمبەری خواش ﷺ هەر شتێوی تەعبیرە قورئانییە کە ی فەرموو، لە بارەی شیعرو شاعیرانەوه، بۆ وێنە:

(١) - {حَسَنُ الشُّعْرِ كَحَسَنِ الْكَلَامِ، وَقَبِيحُهُ كَقَبِيحِ الْكَلَامِ} (أخرجه الدارقطني: ٨٥٦/٤) عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واته: چاکی شیعر، وهك چاکی هەر قسهیه که، خراپ و ناقولای شیعریش، وهك ناقولای دزیوی هەر قسهیه که.

(٢) - {الشُّعْرُ مِمَّنْزِلَةِ الْكَلَامِ: حَسَنُهُ كَحَسَنِ الْكَلَامِ، وَقَبِيحُهُ كَقَبِيحِ الْكَلَامِ} (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ٨٦٥، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واته: شیعر وهك هەر قسهیه کی دیکهیه، چاکه که ی وهك چاکی قسه ی دیکه وایه، خراپه که شی وهك خراپی قسه ی دیکه وایه.

سینهم: پێغه مبهری خوا ﷺ هم سه رزدهشتی شیعر، هم ستایشی کرد، به گوێردی حال و مه قام و، به پیتی جوړی شیعره که، که سایه تی شاعیره که، بۆ موونه:

(١) - {اعْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ رضي الله عنه قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ نَسِيرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْعَرَجِ إِذْ عَرَضَ شَاعِرٌ يُنْشِدُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خُذُوا الشَّيْطَانَ أَوْ أَمْسِكُوا الشَّيْطَانَ، لَأَنْ يَمْتَلِئَ جَوْفُ رَجُلٍ قَبِيحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِئَ شِعْرًا} (أخرجه مسلم: ٢٢٥٩).

واته: نه بوو سه عیدی خودری ﷺ ده لئی: کاتیک له خزمه تی پێغه مبهری خوادا ﷺ ده بۆیشتین، شاعیری که هاته پێشی شیعر ده گووت، پێغه مبهری خواش ﷺ فرمووی: نه و شه ی تانه بگرن، (با چیدی که شیعر نه لئی، دیاره شیعره کانی خراپ بوون) نه گهر پیاوی که هه ناوی پر بن له کیم و زووخوا، بۆی باشته که پر بن له شیعر.

هیچ گومانی تێدانیه مه به ست پیتی شیعر خراپه، شیعر خراپ، خولیاو بیر خراپ و ته عبیری بن نه زا که و نا شیرینی تێدایه، هێرشه بۆ سه ره خه لک، ناو زپاندنی خه لک، نا شیرین کردنی خه لک، هه ق گوێپن به نا هه ق، نا هه ق گوێپن به هه ق، به ته نکید پێغه مبهری خوا ﷺ مه به ستی پتی نه و جوړه شیعره بووه.

(۲)- پیغمبرمباری خوا ﷺ ده فہرموی: {إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمَةً} (أخرجه أحمد: ۲۱۱۹۲، والبخاري: ۵۷۹۳).

واتہ: بہ دنیایں لہ شیعدا حکمت ہہیہ، واتہ: قسہ ی بہ سوود و چاک، رینک و سوود بہ خش.

(۳)- {عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِحَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ: اِهْجِ الْمُشْرِكِينَ، فَإِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ مَعَكَ} (أخرجه أحمد: ۱۸۶۶۵، والبخاري: ۳۸۹۷، ومسلم: ۲۴۸۶).

واتہ: بہ پرائی کوری عازیب ؓ دہلتی: پیغمبرمباری خوا ﷺ بہ حسسانی کوری سابیتی فہرمو: (ہیرش بکہ سہر ہاوبہش بوخوا دانہران (روح القدس) جیبریل)یش لہ گہ لتدایہ، ہاواکریست دہکات).

ہاوبہش بو خوا دانہران قسہ یان بہ نیسلام و مسولمانان دہگوت، دہبووایہ کہ سیک ہہبتی بہ زمانی خوبان بیاندوتی، بہ چہ کی خوبان لہ گہ لیاندا پرووبہ پروو بیتہوہ، کہ شیعرہ.

(۴)- پیغمبرمباری خوا ﷺ فہرموویہ تی: {إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا، وَمِنَ اللَّيْلِ سَحَرًا} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۶۰۰۲، إسناده حسن).

واتہ: لہ شیعدا حکمت ہہن و، لہ قسہ کردن و پروونکردنہوہدا، جوړنک لہ جادوو ہہیہ.

واتہ: کاریگہری پنهانی بو سہر بہ رانہر، ہہیہ.

(۵)- {عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: رَدِفَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا فَقَالَ: هَلْ مَعَكَ مِنْ شِعْرِ أُمِّيَّةٍ بِنِ أَبِي الصَّلْتِ شَيْءٍ، قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: هِيَ، فَأَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: هِيَ، لَمْ أَنْشُدْهُ بَيْتًا، فَقَالَ: (هِيَ)، حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِائَةَ بَيْتٍ} (أخرجه مسلم: ۲۲۵۵، والبخاري في الأدب المفرد: ۸۶۹، وابن ماجه: ۳۷۵۸، وابن حبان: ۵۷۸۲، والطيالسي: ۱۲۷۱، والحميدي: ۸۰۹ وغيرهم).

واتە: ەمەری کۆری شەرید لە بابیەوه دەگیرتەوه (خوا لیان پازی بێ) دەلتی: لە پشت پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ سوار بوو-بووم، (خوشتەر بووه، ئیستر بووه، نەسپ بووه، گویدریژر بووه) فەرمووی: لە شیعری ئومەییە کۆری ئەبی صەلت دەزانی؟ گوتم: بەلتی، فەرمووی: بۆم بلی، دێرە شیعریکم بۆ گوت، فەرمووی: بلی، دێریکی دیکەشم بۆ گوت، فەرمووی: بلی، نیدی هەر بەوشتیوێه، هەتا سەد دێرە شیعرم بۆ گوت.

پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ دیارە پیتی خوش بووه، چونکە شیعەرەکانی مانای چاک و تەعبیری ڕێک و جوان و قسەیی نەستەق بوون.

چوارەم: پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ خوا ﷻ وەك چەکیکی کاریگەر، لە بەرانبەر شیعری کافراندا، سوودی لە شیعەر وەرگرتووه، شاعیرانی لەو باره‌وه هاندان، بۆ وێتە:

أ- {عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ أَبِيهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَنْزَلَ فِي الشُّعْرِ مَا أَنْزَلَ، فَكَيْفَ تَرَى فِيهِ؟ قَالَ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ يُجَاهِدُ بِسَيْفِهِ وَلِسَانِهِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَكَأَمَّا تَرْمُونَهُمْ بِهِ نَضْحَ النَّبْلِ} (أخرجه أحمد: ٢٧٢١٨، وابن حبان: ٥٧٨٦، وغيرهما).

واتە: کەعبی کۆری مالیک ﷺ بە پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ گوت: خۆت ناگاداری لەبارە شاعیرانەوه ئەوه دابەزێزواوه، کە دابەزێزواوه، ئنجا نایا چی تیدا دەبینی و چۆنە؟ پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ فەرمووی: (بە دڵنیاویەوه بروادار بە شمشیری و بە زمانی تێدەکوشتی لە پێناوی خوادا، سوێند بەو کەسە گیانی منی بە دەستە، ئەو شیعەرەنە کە لە دژی کافرەکان دەبێت، وەك تیریان پێوه بێت {ئەوه‌ندە بە نازارە بۆیان}.

کە دیارە لە بەرانبەر شیعری خراپی ئەواندا، مسۆلمانیانیش بەرگریان کردووه لە ئیسلام و لە قورئان و لە پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ، لێرە دەرفەت نیە ئەگەرنا لەو باره‌وه شیعەر زۆرن، هەم لە سیرە (ئین هیشام) دا، هەم لە سەرچاوەکانی دیکەدا، شیعری زۆر هاتوون.

ب- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ مَكَّةَ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ، وَعَبَدَ اللَّهَ بَيْنَ رَوَاحَةٍ يَمْشِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَهُوَ يَقُولُ:

خَلُّوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ
الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ
ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ
وَيُذْهِلُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ

فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا ابْنَ رَوَاحَةٍ! بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَفِي حَرَمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ تَقُولُ الشُّعْرَ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: خَلَّ عَنْهُ، فَلَهُوَ أَسْرَعُ فِيهِمْ مِنْ نَضْحِ النَّبْلِ {
(أخرجه الترمذي: ٢٨٤٧، والنسائي في الكبرى: ٣٨٥٦، والبخاري: ٢٠٩٩، وابن حبان: ٥٧٨٨، وابن خزيمة: ٣٦٨، وعبد بن حميد: ١٢٥٧، وأبو يعلى: ٣٤٤٠).

واته: عهبدوللای کوری عه بیاس (خوا لیان رازی بن) ده لئ: پیغهمبه ری خوا
ﷺ له عومرهدی گپراوه (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ) دا (واته: له سالی جهوته مدا، چونکه
له سالی شه شه مدا، پیمان لیکیراو صولحی حوده بییه ی لیکه و ته وه، سالی
داهاتوو که سالی جهوته می کوچییه، چوون نهو عومرهدیه بیان گپراپه وه) کاتی
ده چووه تیو مه ککه وه، عهبدوللای کوری ره واحه له پیتش دهستی پیغهمبه ره وه
ﷺ ده پوی، نهو شیعره دی ده گوت:

نه ی نه وه ی کافران ری پیغهمبه ر چول بکه ن
نه مرپو لیئان ده ده بن له سه ر دابه زاندنی قورئان
لیئانیک که سهرتان له سه ر نهو شوتنه ی که له سه ری دانروه لابیچی^(۱).
لیئانیک و ابکات خو شه ویست ناگای له خو شه ویستی نه میئنی.

(۱) واته: سهرتان له جهسته نان جیا بکاته وه.

عومەر خوا لى پازى بى گوتى: نهى كورى په واحة! له هره مى خواداو، له پيش ده ستى پښه مبهري خوادا ﷺ نهو شيعره (تونده) ده لى؟ پښه مبهري خواش ﷺ فه رموى: لتيكه پى (عومەر!) به خوا نه م (شيعره) خيراتره، له كاريكه رى له كافره كاندا، له خپرايى كاريكه رى تير تياندا.

كه واته: پښه مبهري ﷺ هم شاعيرانى هان داوون و، هم له شيعريش به هره مبهري بووهو، له بوازي خوږدا، وهك چه كيك به كاري هتلاوه، كه نه موش شتيكى زور لوژيكيه و زور پاست و روانه، كه تيمه پويسته له هر بارو، مبدانه دا به چه كى شاپسته ي خوږ شه بكهين و، به شيوازي گونجاوي خوږ له گهل نه ياراني نيسلامدا پروو به پروو ببينه وه.

ليره ش دا كوتايى به تەفسیری سووړه تى (الشعره) دتین، له خواي پهره ردگار داواكارم يارمه تيمان بدات، په ندو عيپه قى زور له به سهرهاتى پښه مبهريان (عليهم الصلاة والسلام) وه بگرين.

خوا به لوتف و كه په مى خوږ، همان پازتتته وه بهو ردوش و به هاو ناكاره به رزانه ي، كه پښه مبهريان (عليهم الصلاة والسلام) پتيان پارالونه وهو، زياتر به هره مبهريان بكات له پرووناكيى و به ره كه تى قورپان و، يارمه تيمان بدات، كه ولت و كومه لكامان به روښنايى قورپان زياتر روښن بكهينه وهو، به پرووحى قورپان زياتر بپوژتتته وهو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سووڑہ تی

النَّجْمِ

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە چوار (٤)ی شەھووالی سالی (١٤٤٠)ی کۆچییە، بەرانبەر (٢٠١٩/٦/٧)ی زایینی، خوا پشتیوان بێت، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (النمل).

پێناسەی سوورەتی (النمل) و بابەتەکانی

(١)- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە ناوی (سُورَةُ النَّمْلِ) ناسراوە، وەک لە (صحيح البخاري) و (جامع الترمذي) دا هاتووە، بەلام هەر کام لە ناوەکانی: (سُورَةُ سُلَيْمَانَ) و (سُورَةُ هُودٍ) بێت، بۆ بەکارهێنراون، شایانی باسیشە کە وشەکانی: (النمل) و (هود) تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون و، بەسەرھاتی پێغەمبەر سولهيمان عليه السلام لە هیچ سوورەتیکدا، وەک ئەم سوورەتە بە درێژی نەهاتووە، بەسەرھاتی لێکەڵ مێروولە قسەکردن و بیستنی، پاشان ناردنی ھودھود بۆ لای شازنی (سبأ)، هاتنی شازنی (سبأ) بۆ پایتەختی ھوكمراڤانی سولهيمان (ھودس) لە فەلەستین، تەنیا لێرەدا باسکراوە.

(٢)- شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە سوورەتێکی مەککەییە و، زانایان لەسەر مەککەیی بوونی ئەم سوورەتە موبارە کە یەكدهنگن، لە تەفسیردکاندا نەکەوتۆتە بەرچاوم لە بارە ی هیچ ئایەتێکی ئەم سوورەتە موبارەکەو، کە مەدینەیی بێ، راجاییان ھەبێ، ھەموویان لەسەر مەککەیی بوونی سەرچەم ئایەتەکانی یەكدهنگن، جاری وایە

قەيەكى رېزىپە دەكرى، كە زانايان ئىعتىبارىكان بۇ دانەناو، ھىچ بەلگە بەكىشى
لە پىشتەو نى، ئەو شاپانى باس نى.

(۳) - رېزىپەندىي لە موصحف و دابەزىندا:

ئەم سوورەتە لە رېزىپەندىي (مصحف) دا، ژمارە (۲۷) و، لە رېزىپەندىي
دابەزىن (ترتيب النزول) دا، ژمارە (۴۸)، دواي سوورەتى (الشعراء) و، پىش سوورەتى
(القصص)، دابەزىو، واتە: ھەمان ئەو شوتەنى كە ئىستا لە موصحفدا ھەيتى،
لە رېزىپەندىي دابەزىنىش دا، ھەر كەوتوتە تىوان ئەو دوو سوورەتەو.

(E) - ژمارەي ئايەتەكانى:

ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوورەتە، بە سى جۆر ھاتو:

أ- ھەندىك بە (۹۳).

ب- ھەندىك بە (۹۴).

ج- ھەندىك بە (۹۵) ئايەتيان داناون، بەلام زياتر ژمارەي (۹۳) باو، لە موصحفەكانى
كە لەبەر دەستمان، ژمارە (۹۳) نووسراو، پىشتر ھۆكارى جياوازي ژمارەي ئايەتەكانمان
باسكردو، كە بريتە لە كورتى و درىزى رستەكان و شوتى وەستانەكان، واتە: يەكىك
لە زانايان پىي وابوو ئەو رستە قورئانييە تاكو كۆتايى دەچى، يەكىكى دىكە پىي وابوو
دەبى لە نىوهراسىدا بوەستى و، بۆتە دوو رستە، بۆيە لە ھەندىكاندا رستەيەك بۆتە
دوو ئايەت و، لە ھەندىكان دا ھەر يەك ئايەتە، درىزى و كورتىيەكە لىرەداپە، نەك
يەكىك بلى: ئەو ئايەتە ھەيەو، يەكىكان بلى: ئەو ئايەتە نى.

۵- نیوهه رۆکی:

ئەم سوورەتە هەمان نێودەرۆکی سوورەتە مەککەییەکانی دیکە ی هەبە لە:

۱- باسی خوا بەبە ککرتن و نیشانهکانی خوا ﷻ لە مرقوف و دەورووبەرو گەردووندا.

۲- باسی قورئان و پێغەمبەرایی و وهحیی.

۳- باسی رۆژی دواپی و بەههشت و دۆزەخ و سزاو پاداشتی خوا.

۴- باسی بەسەرھاتی پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەگەڵ گەلەکانیاندا، کە چیان بەسەرھاتووە؟ کە بەزۆری و ابووہ سزا بدرین، لە ئەنجامی لایلی و سەرپێچیی کاربوونیان دا، لەوێ پێغەمبەرەن بۆیان هێتاون.

۶- تاییبەتمەندییەکانی:

لە ئەنجامی تێوەرپامان و سەرەنجانی خوڤ، شەش (۶) تاییبەتمەندییم بەرچاو کەوتوون، کە تاییبەتن بەم سوورەتەو:

تاییبەتمەندیی بەکەم: تەنیا لەم سوورەتەدا هەردووک وشە: (تَمَّتْ وَالْفُلُ) لە تاییبەتی ژمارە (۱۸) داو، وشە: (هَذَا) لە تاییبەتی ژمارە (۲۰) دا هاتوون.

تاییبەتمەندیی دووهم: هەروەها بەسەرھاتی سولەیمان ﷺ شائنی (سبأ)، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە، کە لە تاییبەتەکانی: (۱۵ - ۴۴) دا، چەند جارێک بە ناوھێنان و بە ئاماژە باسکراو، هەلبەتە ناوی سولەیمان لە قورئان دا زۆر هاتووە، بەلام وەک بەسەرھات لەگەڵ (ملکة سبأ) دا، تەنیا لێرەدا هاتووە.

تاییبەتمەندیی سێهەم: هەروەها باسی هێنانی تەخت و کورسیی شائنی (سبأ) لە چاو ترووکانتیکدا لە لایەن کەسێکەو، کە زانیاریی کتییی لەلا بوو: (إِلَى عِنْدِهِ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ)، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە، لە تاییبەتی ژمارە (۴۰) دا.

تایبه مه ندیی چوارهم: تهنیا لهم سووره تها، له به سه رهاقی صالح التَّائِبِينَ، باسی نو کوهمل، یان نو کس ﴿يَتَعَمَّ رَهْطٌ﴾ کراوه، له تایهقی ژماره: (۴۸) دا، که ده گونجن مه به ست پتی نو کس بتی، که له خراپه کارییدا هر کامیکیان وه ک گروو پیک و ابوون، یاخود وشه ی (رَهْط) هر له سر له سلی مانا زمانه وانییه که ی خو به ی، نو گروو پی تیکده ر.

تایبه مه ندیی پتنجه م: تهنیا لهم سووره تها باسی (دَابَّةُ الْأَرْضِ) کراوه، له تایهقی ژماره (۸۲) دا، واته: ژبانداري زهوی و، پیرو زهوی و، زینده وهری زهوی، له سووره پی (سبا) دا: ﴿مَا دَلَّمْ عَلَى مَوْبِدِّهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْ سَائِغِهِ﴾ سبا: ۱۴، له ویدا باسی (دَابَّةُ الْأَرْضِ) کراوه، به لأم مه به ست پتی موزانه یه، موزانه له گوچانه که ی سوله یمانی التَّائِبِينَ دلوه، به لأم لیرده دا نهم (دَابَّةُ الْأَرْضِ)، بهو شیوه یه که لیړه پتناسه کراوه: ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (۸۲)، تهنیا لیړه دا هاتوه که له فره میشتی پیغه مبه ریشدا ﴿تَمَازُيْ﴾ ناماز ی پیدراوه، که دواپی ده یگه ینتی، که نه وه یه کیکه له هانتی نیشانه گه وره کافی ناخیر زه مان.

تایبه مه ندیی شه شه م: تهنیا لهم سووره تها، باسی جوولای چیا به کان کراوه و، وه ک پویشتنی هه ور له حالیکدا، که بابای بینر وا ده زانی وده ستاون: ﴿وَرَبِّ الْأَعْمَالِ تَحْسِبُهَا جَائِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ سَمِعَ اللَّهُ أَلْدِي أَنْفَعَنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ (۸۸)، که له تایهقی ژماره (۸۸) دا، هاتوه.

(۷) - دابه شکردنی بو چهند دهرستک:

تیمه (۹۲) تایه ته که ی نهم سووره تهمان، بو هه شت (۸) دهرسان دابه شکردوون، به م جوړه ی خواری:

ده رسی به که م: تایه ته کافی: (۱ - ۶)، واته: شه ش (۶) تایه ت، پتناسه ی قورشان و پرواداران و پیروایان، نجا سه ره نجامی شوومی پیروایان.

دەرسى دووھم: ئايەتەكانى: (۷ - ۱۴)، واتە: ھەشت (۸) ئايەت، كورتەيەك لە بەسەرھاقى موسا عليه السلام، پووبەروو بوونەوھى لەگەل ڤىرعمون و دارو دەستەكەى و، گەلە گومراپىيەكەى دا بە گشتىي.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۱۵ - ۴۴)، واتە: سى (۳۰) ئايەت، بەسەرھاقى داوودو سولەيمان، ديارە ئامازەيەك كراوھ بە داوود عليه السلام، وەك بايى سولەيمان عليه السلام نەگەرنا زياتر بەسەرھاقى سولەيمان باسكراوھ، كە بەلای شىوئىكدا پۇيشتوھ، بە ناوى (وادي النمل) و گۆتى لە قسەى مېروولەيەك بووھ، گوتوويەتى: ئەى مېروولەكان! بچنە نىو كونەكانى خۆتان، بۇ ئەوھى سولەيمان و سوپايەكەى تېكتان نەشكىتن، بەبى ئەوھى ھەستەن پىتكەن، پاشان لىتېچىنەوھى سولەيمان لە ھودھود، كە ديار نەبووھ، كە تىمە لە كوردەوارىيدا پەپوو سولەيمانەى پى دەلېين، ئەويش دوايى دى، و، ھۆى ديار نەبوونەكەى خۆى بۇ باس دەكات، كە چووھ سەردانى (سبا)ى كردوھ، لەوئى شاؤتېك ھوكميان دەكات، بىنيويەتى، كە خۆى و خەلكەكەى كرنووش بۇ خۆر دەبەن.

دوايى سولەيمان نامەيەكى پىدا دەنئىرتو، شاؤنىش پاوئىز دەكات بە كۆرو مەجلىسەكەى خۆى، ئەوانىش ھەموويان ھەر ئامادەيەك دەردەبىرن، بەلام ئەو دەلئى: ديارىيەكى بۇ دەنئىرم، بزانم داخو وەئەمەكەى چى دەبى؟ كاتىك ديارىيەكە دەگاتە سولەيمان عليه السلام، دەلئى: ئايا ئىتوھ دەتەنەوئى ھاوكارىيى من بكنە بە مال و سامان؟ ئىتوھ بە ديارىيى خۆتان دلخۆشن و لە لاي من ھىچ نىھ، ئنجا ھەرەشەيان لىدەكات، كە ئەگەر لەگەلئى تەبا نەبن، سوپايان بۇ دەنئىرتى، چونكە ئەو بانگىشتى شاؤنى كردوھ كە بى و پىكەوھ دىالۆگ و وتووئىز بكنە.

سەرەنجام شاؤن دى، بەلام بەر لەوھى بىت كورسىيى و تەختەكەى كە لەسەرى دادەنىشىن، سولەيمان عليه السلام، وەك موعجىزەيەك بۆى دىنئىتە ئەوئى لە چاوترووكانىكدا، ئنجا كاتىك عەپش و كورسىيەكەى خۆى پىشان دەدەن، دەلئىن:

ئايلا ئەوۋە ھى تۆيە؟ بەلەم دەستكارىيان كىردۈ، دەلى: ۋەك ئەو ۋايە، دۋايى سولەيمان عليه السلام پىي دەلى: بېتتە نىو ئەو كۆشكەۋە، كۆشكەكەش زەۋىيەكەى شووشە بەند كراۋە، ۋا ھاتۆتە بەرچاۋ كە لە ژىرىدا پروبار دەپراۋ، پەنگە تاۋىشى تىدا بوۋىت، ئىدى ئەو ئافرەتە دەلىنگى ھەلدەكات، بۆ ئەۋەى تەر نەبى، بەلەم سولەيمان عليه السلام دەلى: صَرَاحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرٍ، ئەۋە كۆشكىكە لە شووشەى لووس، شووشە بەند كراۋە، ئىدى ئەو ئافرەتە كە ئەو ھەموو ئىمكانىيەتە زۆرە دەبىنى، دەزانى ئەۋە لەسەرۋى ناستى بەشەرەۋەى، وپراى نىشانەكانى دىكە، بۆيە سەرەنجام مسولمان دەبى و بۆ خوا گەردەنكەچ دەبى.

دەرسى چۈاردەم: ئايەتەكانى: (۴۵ - ۵۳)، ۋاتە: نۆ (۹) ئايەت، بەسەرھاقى صالح عليه السلام گەلەكەى ئەموود باسكراۋە، كە بانگيان دەكات بۆ لای خوا عليه السلام پارىز لە خوا بىكەن و، پەلە نەكەن لە ھاتنى سزا، بەلەم نۆ كەس، ياخود نۆ گروۋپ، لە گەلەكەى ھەر خەرىكى تىكدان و خراپەكارى دەبن و، تەگبىر دەكەن و پىلان دادەپرىزن، بۆ صالح عليه السلام كە بىكوژن، خۆى و مال و خىزان، بەلەم پىلانەكە سەرى خۆيان دەخوات و، سەرەنجام گەلە ئەموود لە بەين دەچن.

دەرسى پىتجەم: ئايەتەكانى: (۵۴ - ۵۸)، ۋاتە: پىتج (۵) ئايەت، بەسەرھاقى لوۋط عليه السلام گەلەكەىيان تىداخراۋەتە پرو، كە ئەۋانىش ۋەك گەلە ئەموود، سەرەنجامىكى شوۋمىيان دەبى، لە ئەنجامى ئەۋەدا كە نامادە نابن، بە قسەى لوۋط عليه السلام دەست لەو كارە قىزەۋنەۋ لەو رەۋىشت نىزمىيەى خۆيان ھەلبىكرن، كە برىتى بوۋە لە نىربازىي.

دەرسى شەشەم: ئايەتەكانى: (۵۹ - ۶۶)، ۋاتە: ھەشت (۸) ئايەت، باسى پەرۋەردگارپىتى خواۋ نىشانەكانى خوا عليه السلام، لە ئاسمان و زەۋىي دا، نىجا لە پروبارو دەريابىيەكان كە نىۋانىيان خراۋەتە بەين و، پىكەۋە ئاۋىتە نابن، پاشان چىايەكان كە پروبارەكانىيان بە نىۋودا دەپۇن و، ھەرچى خوا عليه السلام دەپروپىتى، پاشان چۆن خوا عليه السلام

لە فرىي بابابى تىگىراو و ناچار دى، لە كاتىكدا دەستى لە ھەموو پىچكان دەپرى،
ئىنجا باسى ھەورو باران، پاشان باسى ئەوھە كە چۆن خوا ﷻ دروستكراوھە كان
دەست پى دەكات و ھەدىيان دىنى و دواى لە بەين چوونيان دەشيانگىرتەوھە، ئىنجا
چۆن خوا ﷻ بڑىوى مرقۇھە كان دەدات، لە ئاسمان و زەوىيەوھە؟

دەرسى ھەوتەم: ئايەتەكانى: (۶۷ - ۷۵)، واتە: نۆ (۹) ئايەت، باسى قسەى
كافىرەكان لە بارەى قىامەتەوھە، كە زىندوو ناكىرنەوھە، كاتى غۆى ئەو بەلپنە
بە باب و باپىرانىشان دراوھە، بەلام كەس لە قىامەتتەوھە نەھاتتەوھە، ھەك لە
بېرۋايانى نىو كوردەوارىيدا باوھ! ھەلام فىركردنى خواش ﷻ بۆ پىغەمبەر ﷺ
كە ھەلامى ددانىكىتيان بداتەوھە، چەند راستىيەك بختە روو، كە ناراستەوھە
ھەلامى ئەو نىشكال و پىرسارەى ئەوانيان تىدايە.

دەرسى ھەشتەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۷۶ - ۹۳)، واتە: ھەژدە (۱۸) ئايەت،
باسى قورئان و چەند رىئىمىيەك بۆ پىغەمبەر ﷻ ئىنجا باسى رۆژى دوايى و
ئاخىر زەمان، پاشان چەند بابەتتىكى جۆراو جۆر، ھەك ژياندارى زەوى (الأرض)
و، كۆكرانەوھى مرقۇھە كان لە رۆژى دوايىدا، پاشان باسى دياردەى شەوو
رۆژو، باسى قوو بە كەرنەنادا كىردن و باسى چىايەكان، كە پىتت وايە ھەستاون،
بەلام ھەك رۆيشتنى ھەور دەپۆن، ئىنجا باسى چارەنوووس و سەرەنجامى
چاكەكاران و خراپەكاران و، دوايى چەند رىئىمىيەكى خوا ﷻ بۆ موھەممەد ﷺ
كە كۆتايى سوورەتەكەيان پىتھاتەوھە.

❖ **دهرسي يه گهم** ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له شه‌ش (٦) تابه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (النمل) پیکهاتوه: (١ - ٦)، که تیاندا پیناسه‌ی قورن‌ان کراوه، وه‌ک پینمای‌ی و دلخۆش‌کهر بۆ بپرواداران، پاشان پیناسه‌ی بپرواداران کراوه به سه‌ره‌کیترین خه‌سلت و سیفه‌یان، دوا‌یی پیناسه‌ی بپروایانیش کراوه، به پتی سیاق و که‌ش و هه‌وایه‌ک که نهم سووره‌ته ده‌یخوازی، پاشان با‌سی سه‌رچاوه‌ی لیوه‌هاتنی قورن‌ان کراوه، که خوا‌ی کاربه‌جیتی زانابه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ هُدًى وَمُتَرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا هُمْ اَعْمَلُوهُمْ فَهُمْ يَحْمِلُوْنَ ﴿٤﴾ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ هُمْ سَوَاءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ ﴿٥﴾ وَلَٰئِكَ لَنَلْقَى الْفَرَادِ مِنَ لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾

مانای ده‌قا و ده‌قی تابه‌ته‌کان

(به ناوی خوا‌ی به به‌زه‌یی به‌خشنده، طا‌ سین نه‌وانه تابه‌ته‌کانی قورن‌ان و کتیی‌کی پروون‌که‌ره‌وه‌ن ﴿١﴾ پینمای‌ی و موژده (دلخۆش‌که‌ر)ن، بۆ بپرواداران ﴿٢﴾ نه‌وانه‌ی نوژ‌ به‌ریا ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن، هه‌ر نه‌وانیش دنیاو بپروا پته‌ون به پۆ‌زی دوا‌یی ﴿٣﴾ به دلتیایی نه‌وانه‌ی بپروایان به پۆ‌زی دوا‌یی نیه، کرده‌وه (خرابه) کانیامان بۆ رازاندوونه‌وه، بۆیه سه‌راسیمه بوون ﴿٤﴾ نه‌وانه که‌سانیکن (له ژیا‌نی دنیا‌یاند) خراپ‌ترین ئازاریان هه‌یه‌و، له پۆ‌زی دوا‌یشدا

هەر ئەوانن هەرە زیانبار ﴿٥﴾ بێگومان (ئەو موحەممەد) قورئانت لە لایەن (خوای) کارزانی زاناوە پێدەدری ﴿٦﴾.

شیگردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(وَبَشَرِی): (بَشَرِی وَبَشَارَة: الْخَبَرُ السَّارُّ)، هەوآلی خۆش، (بَشَارَة، بَشَرِی) بۆیە وایان پێگوتراوە، چونکە هەوآلی خۆش کاریگەری هەیە لەسەر پێستی دەم و چاوی نینسان، ڕوو خساری دەکاتە و دەو گەش و جوانی دەکات، هەر وەها بە هەوآلی ناخۆشیش بە پێچەوانەو: دەم و چاوی نینسان تێک دەچێ و گرژ دەبێ و دیتەو بە.

(بَعَثَهُنَّ): سەر اسیمەو سەرگەردان دەبن، (الْعَمَة: التَّوَدُّدُ فِي الْأَمْرِ مِنَ التَّحْيِرِ)، (عَمَهُ: بَرِيَّتِهِ لَهُ دَلٌّ لَهُ دَلْدَانٌ لَهُ كَارِتِكِدَا، واتە: نەزانی بە کام لایدا بێخە، لە ئەنجامی سەر اسیمە بوون دا.

(تَلَقَّى): واتە: پێت دەدری و وەری دەگری، (تَلَقَّى مُضَارِعٌ لِقَاءً، مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ، أَيْ جَعَلَهُ لِقَاءً، وَاللَّقَاءُ: وَضُوءٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ إِلَى شَيْءٍ آخَرَ، قَضَاءٌ أَوْ مُضَادَّةٌ، وَالتَّلْقِيَةُ: جَعَلَ الشَّيْءَ لِقَاءً غَيْرَهُ)، (تَلَقَّى): بکەرەکی دیار نیە، واتە: وایکرد کە تووشی بێت، (لِقِيٍّ وَلِقَاءً): باریتە لەوێ دوو شت هەبن، یەکیکیان بە وی دیکە بکات، ئنجا یان بە شێوەیەک نامانجارانە، یاخود هەر وەها بە ڕێکەوت و بە تووش بوون، (تَلْقِيَةُ): باریتە لەوێ شتێک بە شتێکی دیکە بکات، کەواتە: لە کوردیدا بۆ وشە (تَلَقَّى) مەگەر بلیین: پێت دەدری، یان پێت دەبە خشری، بە عەرەبی: (تُعْطَى، أَوْ تُؤْتَى)، بەلام دیسان مانای (تَلَقَّى) بە تەواوی ناکەین: ﴿وَلَنْكَ تَلَقَّى الْقُرْآنَ﴾، واتە: تۆ قورئانت تووش دێ و بۆت دێ، بەبێ ئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ چاوەڕوانی کردبێ و مەبەستی بووبێ، وەك خوا

دەفەر مۆی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ (القصاص، واتە: تۆ پێشتر ئومێدەوار نەبووی کە قورئانێت پێ بدرێ (قورئانێت بۆ لا بنێردرێ) یانی: پێغەمبەر ﷺ وە نەبێ چاوەڕێی شتیکی کردبێ، بەڵکو خوا ﷻ وەحیی بۆ ناردووە بەبێ ئەوەی چاوەڕوانیی بکات.

مانای گشتیی ئایەتەکان

لەم سوورەتەدا لە دەستپێک و کۆتاییدا، باسی قورئان هاتووە، لەو ڕووەوە وەك سوورەتی (الشعراء) وایە، سوورەتی (الشعراء) یش هەم لە سەرەتاوە باسی قورئان هاتووە، هەم لە کۆتاییدا، ئەم سوورەتەش بە هەمان شێوە، دواى وی سوورەتی (القصاص) دى، دەتوانین بڵێین: ئەم سوورەتە تانە کەوتوو نە نێوە پراستی دابەزینی قورئانەو، لە ڕووی قەبارە و ژمارەى سوورەتەکانەو، واتە: لە پێش ئەم سوورەتەدا، قورئانیکی زۆر دابەزیووە، لە دواى ئەم سوورەتە موبارەكەش قورئانیکی زۆر هاتووە، بۆیەش لێرەدا بۆ وێنە: کە باسی بەسەرھاتی موصا علیہ السلام هاروونی بۆی لەگەڵ فیرەموندی کراوە، زۆر بە کورتیی باسکراوە، هەرودەها باسی بەسەرھاتی صالح علیہ السلام لەگەڵ گەلەكەى (ئەود) داو، بەسەرھاتی لوط علیہ السلام لەگەڵ گەلەكەى دا، زۆر بە کورتیی باسکراو، هەرودەها ئاماژەى ك کراوە بە داوود علیہ السلام سولهیمان علیہ السلام کە خوا ﷻ چى پێداو، بەلام لە سوورەتەکانى پێش ئەم سوورەتەدا، زۆر شت باسکراوە، کە خوا ﷻ چى داوود بە داوودو چى داو بە سولهیمان! بۆیە ئەو شتانەى کە لە سوورەتەکانى دیکەدا، درێژەیان هاتووە، بە پێویست نەزانراوە خوا ﷻ لێرەدا درێژە بداتە ئەو بەسەرھاتانەو، ئەو باس و خواسانەى کە لە سوورەتەکانى پێش دا هاتوون.

ئەم سوورەتە ئاوا دەست پێدەکات، سەردا خوا ﷻ دەفەر مۆی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده.

هه رکات مروّف نهو رسته موباره که ی گوت، ده بئی به لای که مه وه چوار
مه بهستان له عه قل و دلی خویدا ناماده بکات:

۱ - نهم کاره به ناوی خوا ده کهم.

۲ - به پئی شرعی خوا ده کهم.

۳ - به تواناو یارمه تیی خوای په روه دگار نهم کاره ده کهم.

۴ - نهم کاره بو هیتانه دی په زامه ندیی خوا، نه نجامی ده ده.

﴿طس﴾، نهمانه دوو پیتن: پیتی (ط)، له گه ل پیتی (س)، پیتتر چهند جارتک
باسمان کردوه، که (۲۹) سوورته له قورئاندا بهو پیته پچر پچرانه (الحروف
المقطّعة)، ده ستیان پیکردوه، چونکه پتویسته وا گو بکرتن، که لیک جیان،
نه لیتن: (طس) یان (آلم)، به لکو ده لیتن: (طاسین)، (ألف لام میم)، نیتمه باستیکی
تیرو ته سه لمان له باره ی نهو پیته پچر پچرانه وه له سه ره تایی سوورته ی (یونس)
دا، کردوه، بو که ستیک بیهو ی لهو باره وه به رچاوو پرووتر بئی، با بگه ریته وه وی،
که له سه ره تایی (۲۹) سوورته دا نهم پیتانه هاتوون، نجا هه یانه پیتیکه وه ک:
(ص، ق، ن)، هه یانه دوو پیتن وه ک: (طه، طس، یس)، هه یانه سئ پیتن وه ک:
(آلم، الر، طسم)، هه یانه چواره وه ک: (المص، المر)، هه یانه پینج وه ک: (که یص)
نجا نایا چ مه به ستیک هه یه له پشت به کاره تانی نهو پیته پچر پچرانه وه، له
سه ره تایی (۲۹) سوورته دا، که دووانیان مه دینه یین، به لآم (۲۷) یان مه که یین؟
لهو ی قسه ی تیرو ته سه لمان لهو باره وه کردوه، به لآم لیردش ته نکید ده که ینه وه
که زیاتر وا پیتده چن نهو مه به ست بئی: نهو قورئانه، نهی مروّفه کان! که له بهر
ده ستانه ده یخویننه وه، فه رمایشتی خوایه و، هه ر لهو پیتانه وه لهو ده نگانه
پیک هاتوه، که تیره قسه یان پی ده که ن، به لآم تماشا بکه ن! تیوه ناتوانن.

نه که وینهی نهو قورئانه وینهی ده (۱۰) سوورپت، به لکو وینهی سوورپتیکي سنی نایه تییشی بینن، وهک (العصر، الکوتر، النصر)، کهواته: بزنان که نهم قورئانه، فرمایشتی خوایه ﷺ، که هر لهو که رهسته یی له بهر دهستی تیوه شدا هه یه، نهو قورئانهی پیکهیناوه، به لکم تیوه ناتوانن وینهی سوورپتیکي کورتیش بینن و، له بهرانبه ریدا دهسته وسانن، کهواته: دیاره له کارگه یه کی دیکه ی سه رووی به شه ردا، نهو پیت و دهنگانه لیکدراون و، نهو فرمایشته موباره که یان لی پیکهیناوه، که فرمایشتی بن وینهی خوایه ﷺ، بویه بزنان که نهو قورئانه، نهو کتیه، فرمایشتی خوی پهره دگرارهو، کتییی خوایهو، خویندراوهی خوایه ﷺ.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ تُحْيِي﴾، نا نهوانه نایه ته کانی قورئان و کتییکی پروونکه ره دهن، ده شکونجی بلتی: کتییکی پۆشنن، پروونن، چونکه (تُحْيِي) ده گونجی له (أَبَانِی) لازم دهو بیت، یان له (أَبَانِی) (مُتَعَدِي) یهوه، (لازم) نهوه به که پیوستی به بهرکار (مفعول به) ناکات، وهک (أَبَانِی الْقَمَرِ) مانکه که ده رکهوت، پۆشن بوو، به لکم (أَبَانِی الشَّمْسِ الْأَرْضِ)، (مُتَعَدِي) یه، یانی: خوره که سه زهوی پرووناک کردهوه، هه لبه ته قورئان ههم پۆشنه و ههم پۆشنکه ره وه یه، بو نهو راستییانهی خوا ﷺ خستوونیه دوو توئی نهو فرمایشته بن وینهو موباره که ی خویه وه.

﴿هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾، نهم قورئانه، پینماییکاره و موژده دهرو دلخوشکه ره بو بپرواداران، تنجا نایا نهو بپروادارانیهی قورئان دلیان خوش دهکات و موژده یان پی دهکات؟ ههم له دنیا دا موژده ی سه رفرازی و ژیانیکي پاک و چاک و راست و ساغیان پیده دات، ههم له دوا پوژدا موژده ی سه ربه رزی و سه رفرازیان پی دهکات؟

خوا به سنی سیفه تان نهو ئیماندارانه پیناسه دهکات: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾، نهو که سانهی نویژ بهرپا دهکن و،

زهکات ددهدن و، به پوژي دوايي پروايان زور پتهوو دامه زراوه، (يوقئون): ياني: (يُؤْمِنُونَ إِمَانًا جَازِمًا لَا تَرَدُّدَ فِيهِ). پروايهکي پتهوي نهله خشاويان ههيه که له ره له ري تيدانيه.

نجا دواي پيناسه کردني نهو پروادارانهي، که نه م قوربان و کتيه پوون و پوشتنکه ره وهيه، بويان ده بيهه پينمايکارو موژدهدرو دلخوشکه، ديهه سه ر پيناسه ي بيروايان: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ﴾، به دنيايي نهوانه ي پروايان به پوژي دوايي نيه، کردهوه کانياهمان بو پازاندوونه وهو بو جوان کردوون، بويه نهوان سه راسيمه و سه رگه ردانن.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، نا نهوانه خراپترين، تازاريان ههيه، ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ﴾، له دواپوژيشدا بهس نهوانن زيانبارترين.

کهواته: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، مه بهستي پي ژياني دنيايه، ياني: هه ره له دنيا، سزاي زور خراپيان ههيه، که وا پنده چي مه بهست نهوه ي باباي بيروا، له درووي خويدا نامورتاح و ناسوودهيه و زور بهرچاو ليله، ته ماشاي رابردوي دهکات هه ره تاريخيهو، ته ماشاي تيستاي دهکات هه ره تاريخيهو، ته ماشاي داهاتوي دهکات هه ره تاريخيه، که نهوه ناخوشتري، ژيانه، دهک خوا ﴿لَهُ سُوْرَةٌ﴾ (طه) له نايه ق (١٢٤) دا، دهه رموي: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾، هه ره که سيک پشت له بهرنامه ي من بکات، پشت له يادي من بکات، مني له بير نه بي، ژيانيکي تهنگ و تال و ناخوش و به سووت و سوي ده بي.

نجا له دواپوژيشدا نهوانن زيانبارترين و، کهس لهوان زيانبارتر نيه، ده بي کي له وه که سه زيانبارتر بي، که له سه ر بوونه که ي خو ي قه رزار ده بيه وه!! جاري وا ههيه که سيک بازگاني دهکات، زه ره دهکات، به لام دهستمايه که ي ماوه، له قازانجي زه ره دهکات، به لام که سيک که دهستمايه که ي بفهوتي، نهوه هيچ

كەس لەو زەرەرمەندتر نىيە، باباى بىيرواش لەسەر ئەسلى بوونەكەى خۆى قەرزار دەبىتتەو، وەك لە سوورەتى (النبا) دا خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ إِنِّي إِنِّي كُنتُ تَرَابًا﴾، واتە: بىيروا لەو پۆژەدا دەلى: خۆزگە گل بوومايە، واتە: خۆزگە ھەر دروست نەكراىام، ياخود خۆزگە كە دەمردم و دەبوومايە بە خاك و خۆل، زىندوو نەكراىامەو، ئنجا كەسك ئاوات بەو بەخوازى كە نەبووبايە، ماناى واىە لەسەر بوونەكەى خۆى قەرزار بۆتەو.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرموئى: ﴿وَإِنَّكَ لَلَّذِى الْقُرْآنَ مِنَ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾، بە دىنايى تۆ (ئەى موحەممەد ﷺ) قورئانت بۆ دى، قورئانت پىت دەدرى لە لايەن خواى كارزاني زاناو، خوايەك كە كاربەجىتەو زاناىەو ئاگاي لە ھەموو شتىكە، كەواتە: متمانەت بى بەو فەرمايشتەى خوا ﷻ كە بۆت دى، چونكە خوا خاوەنى ئەوپەرى لىزانى و كاربەجىتى و زانىارى و شارەزايىشە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

پېناسەى قورئان و، پېناسەى بروداران بە سى لە خەسلەتە بنەرەتپەكانيان:

خَوَاتَمٌ دَهْفَه رَمَوِي: ﴿طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ﴾ ① هُدًى
وَبَشَرِى لِّلْمُؤْمِنِينَ ② الَّذِينَ يُعِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
بُوقُونَ ③

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه: لە پىنج برگەدا:

١- ﴿طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ﴾ (طا سىن) ئا ئەوانە، ئايەتەكانى
قورئان و كىتەبىكى پرون، يان پرونگەرەون، خواى پرورەدگار قورئانى هەم بە قورئان
ناوناو، لەبەر ئەوەى دەخوێندىتەوهو، قورئان يانى: (مَقْرُوء)، خوێندراوه، هەم بە
(كِتَاب) ناوناو، چونكە نووسراوەتەوهو دەشنووسىتەوه، واتە: ئيمە بە دوو شىو
قورئانمان لەبەر دەست داى: هەم بە خوێندراوئەى و هەم بە نووسراوئەى، بە دوو
پىيان پيمان گەشتو:

أ- لە پى زارەكىي (شفهه) يەوه خوێندراوەتەوه، خوا ﷻ فێرى جىربى كردو، ئەوئىش
بەسەر پىغەمبەردا ﷺ خوێندووئەوهو، ئەوئىش بەسەر هاوئەلانى داو، ئەوانئىش بەسەر
شوئىنگەوتووئان (تابعين) داو، تاكو گەشتوئە ئيمە، ئەوه پىگايەكى گەشتى قورئانە بە
ئيمە، كە بە خوێندنەوه، وەرگىراوهو لەبەرگراوهو گەيەنراوه.

ب- لە پى نووسراوئەى (كتابه) هوه، وهك لە كىتەبى: (با لە خزمەت قورئاندا بين)، بە
تەفصیل باسى چۆنەتى گەشتى قورئان و كوێردنەويمان كردو، ئەو ئىشكالانەى كە

لە بارەى قورئان و کۆکردنەوهى قورئانەوه، باسکراون و باس دەکړن، هه موویاغان
پووچاندوونه وه^(۱)، تنجا نایا ئەم قورئانە، چیه؟

۲- ﴿ هٰذِیْ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴾، پینماییکاره و موژده دەر و دلخۆشکەرە، بۆ پرواداران،
چ پروادارانیک؟

۳- ﴿ الَّذِیْنَ یُعِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ ﴾، ئەوانەى نوێژ بەرپا دەکەن.

۴- ﴿ وَیُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ ﴾، زە کاتیش دەدەن.

۵- ﴿ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ﴾، هەر ئەوانیش بە راستی، دل دامەزراو و پروا پتەون
بە پوژی داوی.

(۱) ههروهه له بابەتی: (قورئانی مەزەن لە نۆژده تەویدا) دینێتر و وردتر باسی سەرجهەم
مەسەله کانی پەیوهست بە قورئانمان کردوه.

کورتە باسیک

شەش وردە سەرنج لەو ئایەتە موبارەکانە (۱-۳)

۱- (طس): پێشتر باسمانکرد کە ئیمە لە سەرەتای سوورەتی (یونس)دا، باسی پێتە پچر پچرەکانمان کردووە، باسیکی سەربەخۆمان لەو بارەووە کردووە.

۲- (الْقُرْآن وَالْكِتَاب): باسمانکرد کە ئەم ئایەتە موبارەکانە، خوا ﷻ هەم ناوی ناون قورئان، هەم ناویشی ناون (کتاب)، لەبەر ئەوەی هەم بە شیوەی خوێندراوەیی، هەم بە شیوەی نووسراوەیی، بە ئیمە گەشتوون.

لە سوورەتی (العنکبوت)دا، هەر ئەم تەعبیرە، بەلام کەمێک جیاوازتر هاتووە، کە دەفەرموێ: ﴿الرَّيْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ﴾. ئەوانە ئایەتەکانی، کتیب و قورئانیکی روون و روونکەرەوون، پاش و پیش کردنی کتیب و قورئان، دەگەرپێتەووە بۆ سروشتی ئەو سیاقە کە تێیدا هاتوون، لە سوورەتی (العنکبوت)دا، کە (کتاب) پیش خراوە، دیارە حالەتی کتیب بوون و نووسراو بوونی قورئان پتر خوازارا بوو، بەلام لێردا کە قورئان پیش خراوە، حالەتی خوێندراوەبوونی قورئان، زیاتر سروشتی ئەم سیاقە خواستووێتی.

۳- (مُتَبِين): یان لە کرداری (أَبَان)ی تێپەرکەر (مَتَعَدِي)دو، هاتووە، واتە: روونکەرەووە، یاخود لە (أَبَان)ی (لازِم)دو، هاتووە، واتە: پۆشن و ئاشکرا، بۆیە لە یەک کات هەردوو واتایەکی هەن: قورئان هەم پۆشنە لە خودی خۆیدا، هەم روونکەرەووەشە بۆ راستییەکان.

کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەو قورئانە پێنماییکارە، وشەیی (هُدًى): بەمانای پێنمایی و هاوکارو بە نامانج گەیەنەر هاتووە، ئنجا لێردا پرسیارێک دەکری؟ باشە ئەگەر قورئان پێنماییکارو هاوکارو بە نامانج گەیەنەرەو، هەرچی ژبانی مەرۆف پێویستی پێتەتی تێدایە، ئایا وردەکارییەکانی ژبانی تێدان؟ کە چۆن شتان دروست بکەین؟ چۆن بەرپۆتەبچین؟ چۆن بخوین؟ چی بکەین؟

دهلین: به دنیایی نه و ورده کاریانه ی تیدانین، به لآم قورئان پرتنمایى مروف
دهکات له هتله گشتیه کاندا، نه و ورده کاریانه چوئن جتیه جئ بکات، له و
باروه با نه و بگرتینه وه، که (محمد متولي الشعراوي)، ره حمه ق خوا لیتن،
له تهفسیره که ی خوئ دا^(۱) قسه یه که (شیخ محمد عبده) دوه ره حمه ق خوا
لیتن، دینن، که کاتی خوئ له فهرنسا بووه، پوژه لاتناسیک لئی ده پرسن: تیوه
دهلین: قورئان هه موو شتیک که ژبانی مروف پتویستی پتی هه بن، تیدایه، ثایا
(نیرده بیتک)، گهنم، چهن نانی تیدا ده بن، چهن کولیره ی تیدان؟ نیمام موحه ممهد
عه بدهش ده لئ بانگی نانه و اچیه که ده که ی و لئی ده پرسین، بابای پوژه لاتناس
ده لئ: من ده مهوئ له قورئان بوم ده ریئنی! شیخ موحه ممهد عه بده ده لئ:
تاخر قورئان ده فهرموئ: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل، ۱۶)
ته گهر نازان له شاره زایان بیرسن، قورئان پرتنمایى کردوم که له نانه و اچیه که
بیرسم! که واته: هه ره پتی پرتنمایى قورئان بو زانینی ورده کاریه کانی هه ر
مه سه له یه که، ده که پرتینه وه بو شاره زایانی نه و بواره.

۴- (هُدًى وَبُشْرَى): هه ردوکیان چاوگ (مصدرن)، هَدًى، يَهْدِي، هِدَايَةً وَهْدًى، (بُشْرَى،
يُبَشِّرُ، بُشْرًى وَبَشَارَةً)، به لآم لیره دا حالن، واته: نه م تابه تانه ی قورئان و نه و کتیه
پوژشکه ره وه یه، له حالیکدا که پرتنماییکارن و موژده ده رن بو برواداران.

که ده فهرموئ: ﴿هُدًى وَبُشْرَى﴾، واته: حاله ق پرتنماییکاریوونی قورئان و
حاله ق موژده ده ری و دلخوشکردنی بوونی بو برواداران، حاله تیکی به رده وامه،
بویه به چاوگ هاتوه، قورئان: چاوگ و سه رچاوه ی پرتنمایى و موژده ده ری و
دلخوشیه، به لآم بو برواداران.

۵- ﴿يُعِظُمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾: له زور شوئن دا باسماکر دوون، که به رپاکردنی نوئز،
پایه ی مه عنه ویی دینداری و مسولمانه تییه، هه روه ها زه کاندان، پایه ی ماددی دینداریه و،
نوئزکردن نه و پهری به ندایه تی مروفی تیدا به رجه سه ده بن، زه کاندانیش نه و پهری هاوکاربوون

و چاکوونی مَرُوفٌ بَوَّ دهوروبه‌ری، تَبْدَا به‌رجه‌سته ده‌بی، نَوَزُ هه‌قی خوابه‌و، زه‌کات هی خه‌لکه، ئیسلامیش له دوو وشه‌دا خَوَاصَه ده‌یته‌وه: خوابه‌رستی و خه‌لک دَوَسْتیی.

٦- ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾: نه‌مه به شیوازی کورته‌لێنان هاتوه، یانی: هیچ کهس برپا پته‌و نیه، به رَوژیی دواپی نه‌وان نه‌بی، (يَقِينُ) یش، (الْإِيْقَانُ، وَالْيَقِيْنُ: الْحُكْمُ بِنَبَاتِ الشَّيْءِ بِدُونِ تَوَهُّمٍ شَكٍّ، وَهُوَ ثَلَاثُ دَرَجَاتٍ: الْعِلْمُ وَالْعَيْنُ وَالْحَقُّ)، (يَقِينُ وَإِيْقَانُ) بریتیه له‌ودی تَوَّ برپا‌ر بده‌ی له‌سه‌ر شَتِّک و، حوکم به‌سه‌ر شَتِّک‌دا بده‌ی، بِن نه‌ودی هیچ جوړه دوو دلێه‌که هه‌بی، نه‌ویش سَن پله‌یه، (عِلْمُ الْيَقِيْنِ، عَيْنُ الْيَقِيْنِ، حَقُّ الْيَقِيْنِ)، بَو وینه: بَوْتُ باس بکه‌ن که شانه‌ی هه‌نگوین ناوایه، نه‌وه (عِلْمُ الْيَقِيْنِ) ه، (عَيْنُ الْيَقِيْنِ) نه‌وده‌ی تَوَّ شانه هه‌نگوینه‌که بیینی و، ته‌ماشای بکه‌ی، (حَقُّ الْيَقِيْنِ) یش نه‌ویه که لێی بخو‌ی.

له‌باره‌ی (يَقِيْنِ) ده‌وه، عه‌لی کور‌ی نه‌ی تَالِب (خوا لێی رازی‌بی) قسه‌یه‌کی جوانی هه‌یه: که هه‌ر له‌سه‌رچاوه‌ی پێش‌وودا^(١) هاتوه، که عه‌لی (خوا لێی رازی‌بی) گو‌توویه‌تی: (لَوْ كُنْتُ مِنَ الْعَجَابِ مَا ارْتَدَدْتُ يَقِيْنًا، لَآنِي صَدَقْتُ مَا قَالَ اللَّهُ: وَلَيْسَتْ عَيْنِي أَصْدَقَ عَيْنِي مِنَ اللَّهِ)، قسه‌یه‌کی زَوَّ جوانه، واته: نه‌که‌ر په‌رده لابدر‌ی، په‌قین و برپا پته‌ویم زیاد ناکات، چونکه نه‌وه‌م به‌راست داناهه که خوا ﷻ فەرموویه‌تی، چاوبیشم له‌لام راست‌کو‌تر نیه له‌ خوا ﷻ، خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: فلان شته ناوایه، منیش خوام به‌راست داناهه، ئنجا نه‌که‌ر چاوم پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی بیینی، بو‌چی چاوم به‌هه‌له‌دا نه‌چوو‌بی، چَوْن بَلِّیم: خوا به‌ ﷻ تَوَّ راست ناهه‌رمو‌ی!

ئنجا له‌ سو‌وره‌ی (فیل) دا خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿الَّذِي تَرَكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ﴾، ئایا نه‌تبیینی په‌روه‌ردگارت چی کرد، به‌خاوه‌ن فیه‌کان، بو‌چی نه‌یفه‌رمو‌وه: (أَلَمْ تَعْلَمْ)، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سالی (فیل) دا، له‌ دایک بو‌وه، که‌واته: هیچی نه‌بیینیوه؟ به‌لام خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: (أَلَمْ تَرَ) ناهه‌رمو‌ی: (أَلَمْ تَعْلَمْ)؟، چونکه خوا ﷻ ویستوو‌یه‌تی به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌فه‌رمو‌ی: هه‌وال پێدانی خوا ﷻ به‌ تَوَّ، راست‌ره له‌ بیینی چاوی خو‌ت، واته: نه‌که‌ر به‌چاو بتی‌نبیایه، نه‌ده‌بو‌و نه‌وه‌نده‌ متمانته‌ پێ هه‌بو‌وايه، له‌ودی که خوا ﷻ هه‌والی پێدا‌ی.

مه سه له ی دووه م:

پیناسه ی بی پروایان به سئ له خه سلته په سته کانیان و، راگه یان دئ له و راستیه که له دنیا دا خرابترین نازلرو سزایان هه به و، له دولر و ژیشدا نه و په ی زیانبارن:

خو الله ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ ۝١٥﴾

شیگردنه وه ی ئەم دوو نایه ته، له چوار برکه دا:

(١) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ﴾، به د نیا یی ئەوانه ی پروایان به پرۆزی دوا یی نیه، کرده وه کانیانمان بۆ رازاندوونه وه، بۆمان جوان کردوون. بیکومان مه به ست پتی کرده وه خرابه کانیانه، که هه ر ته وه شایسته ی وانه.

(٢) - ﴿فَهُمْ يَعْمَهُونَ﴾، بۆیه سه ره نجام ئەوان، سه رگه ردان و سه راسیمه ن، (رشید الخطیب الموصلي) له باره ی مانای ئەم نایه ته وه ده ئن: (وَالْمَعْنَى: أَي مَضَتْ سُنَّتُنَا فِي أَخْلَاقِ الْبَشَرِ وَشُئُونِهِمْ أَنْ يَسْتَخْسِنُوا مَا يَجْرُونَ عَلَيْهِ وَيَتَعَوَّدُونَهُ، مِمَّا كَانَ عَلَيْهِ آبَاؤُهُمْ، أَوْ مِمَّا اسْتَحْدَثُوهُ بِأَنْفُسِهِمْ، وَيَقْفِدُونَ الْإِسْتِعْدَادَ لِلنَّظَرِ الصَّحِيحِ، وَلَا يَسْمَعُونَ قَوْلًا مَخَالِفًا أَوْ مُبَايِنًا لِقَوَاعِدِهِ).^(١)

واته: یاسای تیمه له په وشت و ئاکارو حال و بالی به شه ردا تپه رپوه، که ته وه ی له سه ری به رده وام ده بن و، ده ی که ن به عاده ت و نه ریتی خو یان، له وه ی باب و بایرانیان و پشینیانیان له سه ری بوون و، له وه ی بۆ خو یان دایده هتین، پتیان چاک بئ و له لایان جوان بئ و، ئاماده یی ته ماشا کردنی راست و دروست و هه لسه نگاندن له لای ئەوان نامیتن و، هه یچ قسه یه که پتچه وانه ی ئەوه بئ، نایبیست و، هه ر قسه یه که پتچه وانه ی بنچینه کانی ئەوه بئ پتی راهاتوون، نایبیست.

۳- ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُمْ سَوَاءُ الْعَذَابِ﴾، ئەوانە خراپترین سزایان ھەیە، لە ژبانی دنیادا.

۴- ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾، لە پۆژی دوايش دا ھەر ئەوانەن زیانبارترین.

پێشتریش باسمان کرد، خراپترین ئازار لە دنیادا، ئەو ھالەتە دەروونییە خراپەییە، کە بابای بێپروا پتووی دەژی، وەك لە سووپەتی: (الشعراء) دا، باسمان کرد، کە دەفەر مۆی: ﴿فَلَا تَنْفَعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾، لە پاستیدا شیرك و کوفر، سەرچاوەی گەلیك لە دەردو نەخۆشییە جەستەییەکانیشە، بە ھۆی تیکچوونی ھالەتی دەروونی و پرووحیی مۆفەو.

مهسه لهی ستهم و کوتایی:

دهر خستنی نهو راستیه، که سه رچاوهی لیوه هاتنی قورنن، خوای کار به جیتی زانایه:

خو ده فرموی: ﴿وَلَنَّا لَنُلْقِيَ الْقُرْآنَ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝۶﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) ﴿وَلَنَّا لَنُلْقِيَ الْقُرْآنَ ۝۶﴾ (لَنُلْقِيَ: ئی نعطاه وئوتاه)، تو قورنانت پئ ده به خشری و پئت دهدری، کهواته: موحه ممهده ۝۶ کهم و زور دهستی له قورنن دا نه بووهو، له لایهن خوای کارزان و میهره بانهوه پئیدرلوه، وهک خوا فرمویهتی: ﴿وَمَا كُنتَ تَرْجُوا أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ ۝۸۱﴾ القصص.

(۲) ﴿مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝۶﴾، له لایهن (خوای) کار به جیتی زاناهو.

وشه ی (لَدُنْ)، له واتادا وهک (عِنْد) وایه، به لأم وشه ی (لَدُنْ)، زیاتر حاله تی تابه تیی و نزیکیی نهو شته، لهو که سه وه ده گه یه نی، وهک خوا فرمویهتی: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ۝۷﴾ الکهف، واته: له لایهنی خۆمانه وه به شپوهی تابهت زانیاریمان فیرکرد بووه.

که خوا ۝۷ ده فرموی: ئەم قورنانهت پئ دهدری له لایهن (خوای) کار به جیتی زاناهو.

کهواته: ئەم قورنانه ههم حیکمه تی گرتۆته خۆی، ههم زانیاریی له هه رچی دا که ده یفه رموی، له به سه رهات و هه وائی پئشووان دا، له خستنه پووی راستیه کان دا، له حوکمه کان دا، واته: ئەی موحه ممهده ۝۷ ئەی هه ر کهس که قورنن ده خوینی! نهو په ری متمانهت هه بی به قورنن، که زانیاریی و حیکمه تی گرتۆته نیو خۆی، چونکه له لایهن خوای خواوه تی نهو په ری زانیاریی و نهو په ری حیکمه ته وه هاتوه.

کۆتایی نهم دهرسه مان بهو قسه بهی نیمام (فخر الدین الرازی) دینین، که له تهفسیره کهی خوئی دا^(۱) که به (مفاتیح الغیب) ناسراوه، ده لئ:

(فَلَا يُقَالُ: الْحِكْمَةُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ نَفْسَ الْعِلْمِ، أَوْ أَنْ تَكُونَ دَاخِلًا فِيهِ، فَلَمَّا ذَكَرَ الْحِكْمَةَ، فَلَمْ يَذْكُرِ الْعِلْمَ؟ جَوَابُهُ: الْحِكْمَةُ هِيَ الْعِلْمُ بِالْأُمُورِ الْعَمَلِيَّةِ، فَقَطْ، وَالْعِلْمُ أَعْمُ مِنْهُ، لِأَنَّ الْعِلْمَ قَدْ يَكُونُ عَمَلِيًّا وَقَدْ يَكُونُ نَظَرِيًّا..).

هه میسه پێشهوا (فخر الدین الرازی) عادهق وایه، نیشکالێک، یان پرسیارێک که له سه ر ئایه تێک یان رسته یه ک هه لده ستی، وه لأمی ده داته وه، ده لئ:

نه گهر بگوتری: حیکمه ت یان هه ر خودی زانیاریه، یاخود له تێو زانیاری دایه، نه دی کاتێک که حیکمه ت باسکراوه، بۆچی زانیاریش باسکراوه؟ (حکیم علی).

وه لأمه که ی نه وه یه: حیکمه ت ته نیا بریتیه له زانیاری هه بوون به شته کرده یه کان، به لām زانیاری چه مکه که ی گشتی ته، چونکه جاری وایه زانیاری بریتیه له شاره زابوون به شتی کرده یی و، جاری واش هه یه بریتیه له شاره زابوون به شتی تیوری.

به لām من پێم وایه چه مکی حیکمه ت فراوان ته له چه مکی زانیاری (علم)، حیکمه ت بریتیه له وه ی نینسان له روه ی زانیاری، یان له روه ی کرده وه وه، هه ق بپێکن، نه و کاته چه مکی حیکمه ت فراوان تر ده بیته وه له چه مکی زانیاری، زانیاری هه ر بریتیه له خودی زانیاری هه بوون به شته کان، (الْعِلْمُ بِالشَّيْءِ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ)، زانیان وایان پێناسه ی زانیاری کرده، زانیاری هه بوون به شتی که به و شتیه ی که بۆ خوئی له سه ریه ق، به لām حیکمه ت بریتیه له وه که تۆ زانیاری ت پێی بێ، وه ک خوئی و، پاشان کرده وه ش بکه ی به و شتیه که راست و ته واره.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي دووډم** ❖

بیتاسہی لہم دہرسہ

لہم دہرسہ مان لہ ہشت (۸) ثابہت پیک دی، ثابہتہ کانی: (۷ - ۱۴) کہ
تیناندا، پوختہ یہ کی قوناغی سہرہ تائی وہ حی بی بؤ ہاتنی مووسا علیہ السلام، کرانہ
پنغہ مہری و، پوانہ کرانی بؤ لای فیرعہ ون و گہلہ کہی بہ نو (۹) نیشانہ و
بہ لگہ وہ، خراوہ تہ پروو، کہ دووانیان لہو نو بہ لگہ و موعیزہ یہ (دہستی و
گوچانہ کہی) بوون، سہرہ نجام نکو و لیلیت کردنیان و بہ جادووگہر تومہ تبار کردنی،
ہرچہ ندہ دلنیش بوون لہ راستی خوئی و نیشانہ کانی، دوایش سہر بہ
فہ تارہ تچوونی فیرعہ ون و گہلہ کہی، لہ نہ نجامی بہ درودانانی مووسا علیہ السلام و
ہاروونی برای دا علیہ السلام، کہ نہویش لہ گہ لیدا ہاوکارو پالہشت بوو.

﴿۱﴾ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِرُكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَشِيرٍ قَبْسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۷﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ حَوْلِهَا وَسَبَّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۸﴾ يَسْمُوهُ إِنَّهُ إِنَّا اللَّهُ الْمَرِيضُ الْحَكِيمُ ﴿۹﴾ وَالْقِيَامَةُ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهَزَّتْ وَكُنَتْ بِجَانِّ وَاسْتَدْبَرَتْ وَلَمْ يَرْجِعْ يَسْمُوهُ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ﴿۱۰﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱﴾ وَأَنزِلْ بِدَكَ فِي جَبِّكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي رِشْحٍ أَيْتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ ءَايَتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ وَحَدِّثْ بِهَا وَأَسْتَفِيتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۴﴾ ﴿۱۵﴾

مانای ده قافو ده قی نایه تەکان

((یاد بکەوه!) کاتیک مووسا بە خێزانە کە ی گوت: (لێره بوەستن) من ناگرتکم بەدی کردوه، (دەچم) لە لای ئەو ناگرەوه، هەوا ئێکتان بۆ دێنم (لە بارە ی پێهەمانهوه) یان بێتسە ناگر (بزووت) یکی وەرگیرواتان بۆ دێنم، بەلکو (ناگری پێ بکەینەوه) خۆتان گەرم بکەنەوه ﴿٧﴾ ئنجا کاتیک هاتە لای (ناگرە کە) بانگ کرا: ئەو کەسە ی لە نێو ناگراکە دایەو، ئەوەش کە لە دەوریە ق پێزدار بێ و، پاکیی بۆ خوای پەروەردگاری جیهانیان ﴿٨﴾ ئە ی مووسا! بێگومان من خوای زالی کارزانم ﴿٩﴾ گۆچانە کە ت فرێدە (ئەویش فرێداو بوو بە ماریکی گەورە)، ئنجا کاتیک بینی وەک تیرەمار هەلبەزو دابەز دەکات و دی و دەچێ، بە پشت تیکردنەوه رایکردو نەگەرایەوه، خوا فەرمووی: ئە ی مووسا! مەترسە بێگومان پەوانە کرلوان لە لای من ناترسن ﴿١٠﴾ مەگەر کەسێک ستمی کردبێ، دوایی خراپە کە ی بە چاکە گۆریبێ، بە دلنایی من (بەرانبەری) لیبوردە ی بە بەزەیم ﴿١١﴾ هەروەها دەست (ی راست) یشت لە یەخەتەوه بخە بن بآلت، بە سیپەتی (و درەوشاوە یی) دێتە دەری، بەبێ نەخۆشی، (ئەو دوو بەلگەو نیشانە یە ت دەدەینێ)، لە نێو نۆ نیشاناندا، (حەوق دیکەش بچۆ) بۆ لای فیرەهون و خەلکە کە ی، چونکە بێگومان ئەوان کۆمە لێکی لادەرن ﴿١٢﴾ ئنجا کاتیک (مووسا) بە نیشانە پێ بینەرە کانەوه (بەرچاو پۆشنکەرە کانەوه) هاتە لایان، (فیرەهون و گەلە کە ی) گوتیان: ئەمە جادوو یەکی ئاشکرایە ﴿١٣﴾ هەروەها نکوولیان لێیان (لە نایە تە کانی) کرد، هەرچەندە لە دەروونی خۆشیاندا لێیان (لە راستیان) دلنیا بوون، بە هۆی ستم و خۆبە زلگرتنەوه، ئنجا سەرنج بدە، سەرەنجامی تیکدەران چۆن بوو! ﴿١٤﴾.

شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان

(مَأْنَتْ نَارًا): (أي: أَبْصَرْتُهَا مِنْ بَعِيدٍ، أَحْسَسْتُهَا، أَنَسَ: رَأَى الشَّيْءَ مُؤْنَسًا لَهُ، الْإِنْسَانُ: الْإِحْسَاسُ وَالشُّعُورُ بِأَمْرِ خَفِيِّ)، (أَنْشَتْ نَارًا): واتە: لە دوورەو دە بەرچاوم کەوتووە ھەستم پێکردو، (آنس) واتە: شتیکی بینی کە ئەو شتە مایەى ھۆگری بوو بۆى، مایەى دلخۆشیى بوو بۆى، (یناس): بریتیە لە ھەستیکی باش بە شتیکی پەنھان.

(يَسْهَابٍ قَبَسٍ): بَلَّيْسَی وەرگیراو، (أَصْلُ الشَّهَابِ: عَوْدٌ فِي أَحَدِ طَرَفَيْهِ جَمْرَةٌ وَالْآخَرُ لَا نَارَ فِيهِ)، وشەى (شهاب) لە بنەرەتدا یان: بزووت، بە کوردی دەلێن: بزووت، بزوتیکی دار، بریتیە لە دارێک کە سەرێکی پشکۆو ناگر بێ و سەرەکی دیکەى ناگری پتووە نەبێ، مرووف دەتوانی بیگرێ، (وَالْقَبَسُ: أَيْ الْمَقْبُوسُ)، وەرگیراو.

(تَصَطَّلُوا): (أي: تَسْتَذِفُونَ مِنَ الْيَرَّةِ، الْإِصْطِلَاءُ إِفْتِعَالٌ مِنَ الصَّلْيِ)، (صَلِي): واتە: خزانە نێو ناگر، (إِصْطِلَاءُ) (إِفْتِعَالٌ مِنَ الصَّلْيِ) واتە: خۆتانى پت گەرم بکەنەو، دیارە شەوێکی ساردی زستان بوو، سەرمايان بوو و پێشیان لى ون بوو، مووسا علیھ السلام پووناکییەکی بەدى کردو، وایزانیو ناگر، بەخیزانی گوتووە لێرە بوەستە دەچم بزووتیکتان بۆ دێنم، خۆتانى پت گەرم بکەنەو، بەلکو ھەواڵتیکیش لە لای ئەو ناگرەو بێنم، تاكو بزانین رێنەکەمان چۆنە؟

(تَهْتَرُ): (الْإِهْتِرَازُ: الْإِضْطِرَابُ الْفِتْعَالُ مِنَ الْهَزِّ)، (هَزَّ): واتە: راوەشاندن و جوولە، (تَهْتَرُ): لە (هَزَّ) ھوہ ھاتو، (إِهْتِرَازُ)، واتە: جوولە جوول و ھەلبەزو داہەز.

(جَانٌّ): کۆیەکەى (چنن)ە، واتە: ماری بچووک، یان تیرە مار، لەبەر ئەوێ نەو گۆچانەى مووسا فریتی داو، لە رووی قەبەییەو ماریکی گەورە بوو، بۆیە وشەى (لُعْبَان) ی بۆ بەکارھاتو، بەلام لە رووی جوولەو، لە شێوێ ماریکی

كچكهو تیره مارداد جوولوه، كه زۆر به خیرایی ده جوولتی، به لām وشه ی (جَان) ناوی كۆیهو تاکی (جِن)ه، ههروهها (جَان) وهك ناوی كۆ، بۆ جینهكانیش، به كاردی.

(وَلَمْ يَعْصِ): (لَمْ يَزِجْ): نه گه رایه وهو ناویری نه دایه وه.

(مُبَصَّرٌ): بینهر (أَبْصَرَ، يُبْصِرُ فَهُوَ مُبْصِرٌ، بِنِي دَه بِنِي ئه و بینهره، (مُبَصَّر) يش یانی: بیزراو، به لām لیره دا كه ده فهرمو: (مُبَصَّرَةٌ): واته: ناشكراو ڤوون، (صَبَغَ لَهَا وَزَنَ اسْمَ فَاعِلِ الْإِنْصَارِ عَلَى طَرِيقَةِ الْمَجَازِ الْعَقْلِيِّ، وَإِنَّمَا الْمُبْصِرُ النَّاطِرُ إِلَيْهَا، خَوَاتَمٌ رَزْكَه ی (اسْمُ فَاعِلِ ی (إِنْصَارِ)، به شیوه ی مه جازی عه قلیی به كارهی ناوه (بۆ نیشانه كان كه ڤوون بوون و، بوونه هو ی نه وه ی هه ره كه سێك ته ماشایان بكات هه قیان پێ ببینی) نه گه رنا له نه صلدا نهو كه سه ی ته ماشایان بكات، چاك ده بینی، به لām وهك ئایه ته كان خۆیان بینهر بووبن، ده شتوانین بلتین: (مُبَصِّر) یانی: پێبینهر، یانی: ده بنه هو كاری نه وه ی خه لك ببینی، هه ق ببینی.

(وَجَحَدُوا بِهَا): (الْجَحْدُ: الْإِنْكَارُ بِاللِّسَانِ)، (جَحَدَ) بریتیه له نكوولیی كردن به زمان، چونكه ده فهرمو: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾، به زمان نكوولییان لێكرد، به لām له ده روونیاندا، برپا پتهو بوون و دلتیا بوون، كه ئه و ئایه تانه راستن.

(وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ): (أَيَّ تَحَقَّقَتْهَا عُقُولُهُمْ)، به عه قل و دل دلتیا بوون نه و نیشانه ی مووسا عليه السلام، راستن، به لām به زمان دانیان پێدا نه ده هینان و نكوولییان لێده كردن.

مانای گشتیی نایه‌تەکان

پیشتریش باسماں کرد، که له سوورەتی (الأعراف) دا، ئیمە هەموو ژبانی مووسا عليه السلام و هاپوونی برای عليه السلام له گەڵ گەلەکیان، گەلی جوولەکە، بەنوو نیسپرائیل، له بهرانبەریشیاندا فیرعهون و هامان و فاروون و قبیئیه‌کان و دارو دەستەکەیان، ئەو چیرۆکە هەموویمان دابەشکردووە بۆ سێزده قوناغ، هەشت قوناغیمان له‌بەر پۆشناپی نایه‌تەکانی سوورەتی (الأعراف) دا، نایه‌تەکانی: (۱- ۱۰۳ - ۱۷۱) دا، واتە: (۶۹) نایەت، توێژیونەوه، پێنج قوناغی سەرەتایی ژبانی مووساش عليه السلام وەك بەلێنمان داوه، خوا پشتیوان بێت دواي ئەم سوورەتە، له سوورەتی (القصص) دا، پێی دەگەین، نایه‌تەکانی: (۱ - ۴۳)، ئەو پێنج قوناغی ماون له ژبانی مووسا عليه السلام، تەنیا له سوورەتی (القصص) دا، بەو شیوەیە هاتوون، بۆیە هەڵمانگرتوون، بۆ ئەوهی و له‌وێ توێژینه‌وه‌ی ته‌واویان له‌سەر دێکەین و، ئەو کاتەش بەسەرهای مووسا عليه السلام و هاپوونی برای عليه السلام گەلەکیان و، فیرعهون و دارو دەستەکە، دوا بەسەرهای دەبێ، که ته‌واوی دێکەین، لەم تەفسیرەدا، چونکە ئیمە عاده‌تمان وایە، ژبانی هەر کام له‌و پێغه‌مبەرانه‌ی که ناویان له‌ قورئاندا هاتوه، جگه له‌ موحه‌مه‌د عليه السلام بێست و چوارده‌کە ی دیکه، هەر له‌ ئاده‌مه‌وه تاكو عیسا، هەر کامێکیان شوێنێکی تابه‌تمان بۆ هەلبژاردوه، که لیکۆلینه‌وه‌ی تیرو ته‌سه‌ل و گشتگیر له‌ باره‌ی ژبانی ئەو پێغه‌مبەر‌وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بکه‌ین: چەند جارێ ناوی له‌ قورئاندا هاتوه، پەچە‌له‌کی چۆن بووه، چیی کردوه‌و چۆنی کردوه‌و، قوناغەکانی ژبانی و، هەڵوێستەکانی؟ هەر کامێکیان له‌ قەدەر خۆی، بۆیە لێره‌دا به‌ کورتیی به‌سەر ژبانی مووسا عليه السلام و پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی له‌گەڵ فیرعه‌وندا، تێده‌پەڕین، له‌ قەدەر ئەم نایه‌تانە، بایی ئەوه‌نده‌ی چه‌مک و واتای نایه‌تەکان پوون بکه‌ینه‌وه، نه‌گه‌رنا ورده‌کارییه‌کان له‌ دوو شوێنه‌دا که

گومانن: ئەوەی سوورەتی (الأعراف) کە تێبەری و، ئەوەی سوورەتی (القصاص)، خوا پشتیوان بێت باس دەکەین.

﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِيهِ ۖ يَادْ بَكْمُوهُ! كَاتَيْتُكَ مُوسَىٰ ٱلْعَلِيَّةَ ۖ بِهِ خَيْرَانَهُ كَهَىٰ خَوَىٰ
گوت، (أهل) واتە: هاوسەری تێسان، بەلام جاری وایە، وێرای هاوسەر، منداڵ و
کورو کچیش دەگریتمو، بۆیە وشە (خیزان)م بەکارهێناوه، کاتێ موسا العلیة به
خیزانی خۆی گوت، چونکە لە هەندێ پرۆایە تاندا هاتوه، کە دوو کوریشی بوون،
یاخود چەند مندالیکیشی بوون، بەلام ئەوه لە قورپاندا، دیار نیە، ﴿إِنِّي مَأْنَسْتُ
نَارًا﴾، من ئاگرێکم بە چاو ئەنگاوتوه، واتە: بە شیوەیەکی پەنهان بینومەو بۆتە
هۆی هۆگرییم و ناشانیم، بۆتە هۆی ئەوه کە جوړێک لە هێمنیم بۆ دروست
بێ، ﴿سَاتِيكُم مِّنْهَا بِخَبْرٍ﴾، بە دلناییی بە خیزایی هەموالێکتان لەو ئاگرەوه بۆ
دێنم، واتە: لە لای ئەو ئاگرەوه هەموالتان بۆ دێنم، وا دیارە ڕێیان لێ ون بووهو
شەو بووهو سەرماو سۆلە بووه، بۆ ئەوهی بزانی ڕێتەکیان بە کوێ دایە؟ وەك
تێستا نەبووه، شەقامە ڕێگا یان جادهی قیرتاو هەبێ، ﴿أَرَأَيْتُمْ إِيَّهَا بِسَابِ قَبَسٍ﴾،
یاخود نەگەر هەموالێکیشم دەست نەکەوت، بە لای کەموه، بزوویتیکی ئاگران بۆ
دێنم، ﴿أَلَمْ تَكُنْ تَصْطَلُونَ﴾، بەلکو خۆتان پێ گەرم بکەنەوه، لەبەر ئەوهی
وێرای ئەوهی ڕێیان لێ ون بووه، سەرماشیان بووه.

﴿فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنَّىٰ نُورِكَ مَن فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، نەجا کاتێک موسا العلیة
چوو بۆ لای ئاگرەکە، بانگ کرا، ئایا بانگکردنەکە نێوهڕۆکەکی چی بوو؟ ئەمە
بوو: پێژدارە، بەرکەتدارە، ئەوهی لە تێو ئاگرەکەدایەو، ئەوهش کە لە دەوری
ئاگرەکەیه، وا دیارە موسا چۆتە تێو ئاگرەکەوه، هەلبەتە ئاگر نەبووه و پرووناکی
بووه، ئەوهی لە دەوری ئاگرەکەیه، دەگونجێ مەبەست پێی فریشتەکان بن،
یان ئەو سەر زەمینەو ئەو خەلکە بێ کە لەسەر ئەو سەر زەمینە ژیاون، کە
ناوچە (شام) بووه، ﴿وَسَبَّحَنَ ٱللَّهُ رَبَّ ٱلْعَالَمِينَ﴾، هەرودها پاکیی بۆ خوای
پەروردگاری جیهانیان.

نجا خوا ﷺ به کسر دواندی: ﴿يَمْوِسُ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، نهی مووسا! عليه السلام به دنیایی منم خوی زالی کارزان.

﴿وَأَلِيَّ عَصَاكَ﴾، گوچانه که شت فری بده، هه لیه به خوا ﷺ لیره دا به کورتی بومان ده گیر یته وه، نه که رنا له پیش نه وه وه، خوا شتی دیکه ی فهرمووه، وه که له سوور دق (طه) دا، ده فهرموو: ﴿وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَمْوِسُ﴾ ^(۱۷) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَمُّ بِهَا عَلَىٰ غَنِيِّ وَلِيِّ فِيهَا مِثْرَبٌ أُخْرَىٰ ^(۱۸) ﴿، به لأم لیره دا بو تیمه ی کورت ده کاته وه، که پی فهرمووه: من ده تکه م به پیغه مبه رو، موعجیزه ت پی دده م، به کیک له موعجیزه کان گوچانه که ت، فری بده، به لأم لیره نه وه هه مووی کورت کراوه ته وه و هاتوته سهر نه وه: که گوچانه که ت فری بده، ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ﴾، کاتیک گوچانه که ی بین، بوو بووه به ماریک، هه لده به زیه وه، زور به خیرایی و وه ک تیره مار یان ماری بجووک، ﴿وَلَّىٰ مُدِرًّا وَلَئِمًّا يَمْعَقِبُ﴾، مووسا به پشت هه لکردنه وه، پشت تیکردنه وه رایکردو ناو ریخی نه دایه وه، یا خود نه که رایه وه، ﴿يَمْوِسُ لَا تَخَفْ﴾، (خوا ﷺ فهرموو: نه ی مووسا! عليه السلام مه ترسن، ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَىٰ الْمُرْسَلُونَ﴾، به دنیایی ره وانه کراوان له لای من ناترسین، چونکه خوا ﷺ که سیک بکاته نوینه رو ره وانه کراوی خوی، به ته نکید دلی پر ده کات له دنیایی و هیمنیی و ناسایش و نابی ترسن، ههر شتیک ببینن.

﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حَسَنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، مه گهر نه و ره وانه کراوانه، که سیکیان سته میک بکات، هه لیه ک بکات، دواپی به کسر نه و سته م و خراپه به بگوژی به چاکه، چاکه بیینه شوئی خراپه، به دنیایی من لیورده ی میهره بانم له که لیدا، واته: هیچ کام له پیغه مبه ران له لای من نابی ترسیان هه بی، مه گهر به کیکیان هه لیه ک و که م و کوپی به کی هه بی و، نه ویش نه گهر به کسر چاکه به ک له شوئی خراپه که دابن، دیسان تیمه به ران به ری لیورده و به به زه یی و میهره بانین.

ننجا دواى نهوى نيشانهو موعجزه‌ى يه‌كه‌مى پى نيشاندا، موعجزه‌ى دووه‌مى پيشان ده‌دات، ده‌فه‌رموى: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ ده‌ست له يه‌خه‌ى كراسه‌كه‌ته‌وه بخه بن هه‌نگلته‌وه، له سووره‌ق (القصص)، له ثايه‌ق ژماره (۳۲) دا، ده‌فه‌رموى: ﴿وَأَضْمِ يَدَكَ إِلَى جَنْبِكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾ له كاتى ترسدا، ده‌ست بخه بن بالته، ﴿مَخْرَجَ بَعْضَاءَ مِنْ عَيْرٍ مُّوَّعٍ﴾ به سپيه‌تې و دره‌وشاوه‌يى دېته‌ده‌ر، بى نه‌وه‌ى نه‌خوش بېته، واته: وه‌نه‌بى تووشى به‌له‌كې، يان حاله‌تېكى نه‌خوشى و نارېكى تووش بووبېته، ﴿فِي رِجِّعِ أَيْدِي﴾ نهو دوو نيشانهو موعجزه‌يه‌ت پى ده‌ده‌ين، له تيو نو نيشاناندا، واته: هه‌وق ديكه‌شيان له‌كه‌لدا ده‌بن، ﴿إِلَىٰ رِجْعٍ وَفُورٍ﴾ بچو بو لاي قيرعه‌ون و كه‌له‌كه‌ى، كه قيتبته‌كانى ميسرن، ﴿إِنَّهُمْ كَاثِرٌ قَوْمًا فَيَقِينُ﴾ به دلتيايى نه‌وان كو‌مه‌لتىكى لاده‌ر بوون، بويه تو بچو به‌لكو به‌قسه‌ت بېته‌وه سهر رېتى راست، له هوكمى هه‌قل و زگماك و شه‌ريعه‌ت لايانداوه، بچو به‌لكو بيانگېريه‌وه بو سهر راسته شه‌قام.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا يَنْتَظِرُونَ﴾ ننجا كاتيك نيشانه‌كانى تيمه‌يان، هاتنه لا، كه زور روون بوون، ياخود هو‌كارى نه‌وه بوون خه‌لك پريان پى بېينى، هه‌ق و ناهه‌قيان پى بېينى، هېنده روون و مايه‌ى هيدايت بوون، وه‌ك نيشانه‌كان خو‌يان بېينن.

﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ گو‌تيان: نه‌مه جادويه‌ى روون و ناشكرايه، واته: جادويه‌ى كه زور روون و ناشكرايه‌و، هه‌موو كه‌س ده‌زانى جادويه، ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ نكو‌ولييان لي‌كرد به زمان، به‌لام له ده‌روونى خو‌ياندا، دلتيا‌بوون له ثايه‌ته‌كان دلتيا‌بوون، كه نيشانه‌كان كه خوا ځان به مووساى (عليه‌السلام) داون، راستن، چونكه نه‌وانه له سه‌رووى ئاستى مرو‌فته‌وه‌ن، نه‌دى بو‌چى نكو‌لييان لي‌كردن، به‌هو‌ى سته‌م و خو‌به‌رزكرنه‌وه‌وه، چاويان له سته‌م و خو به‌رزكرنه‌وه‌وه خو‌فه‌رزكردن بووه، بويه ناماده نه‌بوون، دانېتين بهو نيشانانه‌ى

مووسادا **النَّازِعَاتِ** و ملکہ چى شەرىعەتتەك بىن، كە مووسا **النَّازِعَاتِ** ھېناۋىيەتى، ئەو كاتە ئەو شەرىعەتە دەستى دەگرتىن لە ستەم و خۆ قەرزكردن و خۆ سەپاندن.

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الْمُفْسِدِينَ﴾، تىنجا سەرنج بىدە! سەرهەنجامى تىنكەدەران و خراپەكاران چۆن بوو! ئەو ھەبوو دواى ئەو ھى مووسا **النَّازِعَاتِ** بەلگەھى لەسەر تەواۋكردن و بىيانوۋ بىراۋى كردن، مووسا **النَّازِعَاتِ** پىش كەلەكەھى خۆى كەوت تاكو دەربازيان بىكات بە دەرياي سوورداۋ، دەريايان بۆ شەق بوو، فىرعەون و سوپايەكەھى كەوتنە دوايان و، لەو دەريايەدا نغرو بوون و فەوتان.

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

ئاگادار كىرگەنە دەي مووسا **الْحَمْدُ** بۇ خىزىنى كە لە دوورە دە ئاگرىكى بەدى كىردە دە، دەيە دەى بىچى لە وىنە دە و ئىكىان بۇ يىنى لە بارەى رىگە دە، يان بىز و تىكى ئاگرى بلىسە دارىان بۇ يىنى، خۇيانى پى گەرم بگە دە:

خو دە فەرموى: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِكُمُ مِنْهَا خَبِرٌ أَوْ أَنَا أَنَاكُمْ بِشَاهِدٍ قَبِيرٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾

شىكىرگە دەي ئەم ئايەتە، لە چوار بىرگە دا:

۱- ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾، ياد بگە دە! كاتىك مووسا **الْحَمْدُ** بە خىزىنى گوت، من ئاگرىكىم بەدى كىردە ھۆكارى ھۆگرىمە، تەنبا (مەمد الطاهر بن عاشور) لە (التەرىر والتەنور) دا^(۱) دەل: (أهله: زَوْجُهُ وَأَبْنَانُ صَغِيرَانِ)، خىزىنى: ژنە كەى و دوو كورى گچكەى، كە لە پەيمانى كۆن دە رىگرتە دە، تىبىنىم كىردە (مەمد الطاهر بن عاشور) زۆر پىش بە پەيمانى كۆن دە بەستى! بە زۆرىش قسەكانى ەك راستىيەكى سەلىتراو دىنى، كە بىگومان لە دەدا نە بىگاو دە.

لە سوورەتى (القەسص) دا دە فەرموى: (أَمْكُثُوا)، بوەستى، بەملاولادا مەبۇن، شەيتىكى بۇ دىارىكىردون، ئەگەرنە بەم شەو چۆن بىاندۆزىتە دە، (مَآنَسْتُ)، يانى: لە دوورە دە بىنىومە، ياخود ئاگرىكىم بەر چاو كەوتە، بۆتە ھۆى ئولفەت و جۆرىك لە ھىمنىى و ئۆخۇن بۆم.

۲- ﴿سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، به زوویی ههوالیکتان له لای نهو ناگروهه بو دینم، له سووړهقی (القصص)، ثایهقی ژماره (۲۹) دا، دهفرموئ: ﴿لَعَلَّيْـمَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، به لکو له لای نهو ناگروهه ههوالیکتان بو بینم، به لأم لیږدهدا دهفرموئ: ﴿سَاتِيكُمْ﴾، به جهزمیی و مسؤکهریی دهیلن.

خاوهنی (التفسير الكبير)^(۱)، لیږدهدا ئیشکالیک که هه لدهستن، دهیهوئی لایهبری، دهلن: بوچی له سووړهقی (القصص) دا، دهفرموئ: ﴿لَعَلَّيْـمَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، ئومید وایه، به لأم لیږدهدا، به جهزمیی دهلن: (ساتیکم) ههوالیکتان بو دینم؟! وه لمه که ی نهویه، دهلن: (قَدْ يَقُولُ الرَّاجِي إِذَا قَوِيَ رَجَاؤُهُ سَأَفْعَلُ كَذَا مَعَ تَجَوُّزِهِ الْغَنِيَّةَ)، واته: بابای ئومیده وار نه گهر ئومیده که ی زور بئ، دهلن: واده که م، له که ل نهوه شدا نه گهری هیه، لهو شته شدا نه بینکئی و شته که شی بو نهیه ته دی.

به لأم یتم وایه وه لأمیکي باشر لهوه هیه، نهویش نهویه که: مووسا علیهِ السَّلَام سهرتا فرمویهقی: ﴿لَعَلَّيْـمَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، ئومیدم وایه بچم ههوالیک بینم، دواپی ئومیده که ی به هیتر بووه، نهوهشی فرمووه: ﴿سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾، به دلنیاپی ههوالیکتان هه ر بو دینم، واته: ده گونجئ هه ردوو قسه که ی کردبن خوی پهروده کار له سووړهقی (النمل) دا، په کیکیان گپراوه ته وه، له سووړهقی (القصص) دا نهوی دیکه یان گپراوه ته وه.

ئنجا نهوه بو گه لیک شوینی دیکه ی فورنایش هه ر وایه، که خوا ﷺ جاری وایه شتیک له په کیک له پتغمبه ران ده گپرتنه وه، یان له گه له که یان، به سئ جوړ ده یگپرتنه وه، نهو پتغمبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که قسه یان له که ل نهو خه لکه دا کرده، چ ده ستر ویشتوو خو به زلکره کان، چ خه لکه که به گشتیی که قسه یان له که ل پتغمبه ران دا کرده، مه رج نیه هه ر په ک قسه بوو بئ، بویه خوا ﷺ له سووړه تیک دا په کیکیان دینئ و، لهوی دیکه دا په کیکیان دینئ و، لهو دیکه به کیکي دیکه یان دینئ.

۳- ﴿أَوَإِنتِمْ بِشَآءِ قَبَسٍ﴾، يان بزووئىكى وەرگىرلاو لەو ئاگرەتان بۇ دېتىم، (شەب) بىرىتە لە دارىك، يەككە لە سەرەكانى ئاگرى پتوہ بى، ئەوى دىكەش ئاگرى پتوہ نەبى و بە دەست بگىرى، بە كوردى بزووتى پى دەلتىن، ھەندىكىش گوتوويانە: (شەب: الجمرُ المُشْتَعِل)، پشكۆبەكى داگىرسا، كە بە تەنكىد پشكۆ ئاگىرى و دەبى سەرىكى دار بىت.

۴- ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، بەلكو خۇتان گەرم بگەنەو، خوا ﷻ لىرەدا زۆر بە كورتى و پوختى دەيفەرموى، ھەلبەتە لە شوپنەكانى دىكەش ھەر ئاوا ھاتو، بەلام تىمە دەتوانىن نەجامگىرىي بگەين، كە مووسا ﷺ خىزانى دوو گرفتىان ھەبوون:

يەكەم: رىيان لى تىكچووہ.

دووہم: سەرماشيان بووہ.

بەلگەمان چىيە؟

يەكەم: بەلگەمان ئەوہە كە دەفەرموى: ﴿سَأَتِكُمْ بِهَا بِحَبْرٍ﴾، يان دەفەرموى: ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، بەلكو ھەوالىكتان لە لاى ئەو ئاگرەوہ بۇ دېتىم، ھەوالى چىيان بۇ دېتى؟ ديارە رىيان لى ون بووہ و، ھەوالى پتەكەيان بۇ دېتى.

دووہم: كە دەفەرموى: ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، اى (تَسْتَفِئُونَ)، بەلكو خۇتانى پى گەرم بگەنەو، ديارە سەرمايان بووہ، كەواتە: خوا ﷻ نەيفەرمووہ رىيان لى تىكچووہ سەرماشيان بووہ، زستان بووہ ئاوا بووہ، بەلكو دوو وشەي بەكارھىنان، يەكسەر عاقل تىدەگات، كە ھەوالەكە بۇيە دېتى، لەبەر ئەوہى رىيان لى تىكچووہ بە رىيان نەزانيوہ، بزووئەكەش بۇيە دېتى، تاكو خۇيانى پى گەرم بگەنەو، ديارە سەرمايان بووہ.

مهسه له ی دووه م:

چووئی مووسا علیه السلام بۆ نه و شوینه که پئی وابوو ه ناگری لیه و، بانگکرا نی له لایه ن خواوه علیه السلام، نجا گران به پیغه مبهرو، پشاندانی هه ر کام له گۆچانه که ی که ده بته ماریکی گه وری جووله خیرا، ههروه ها دهستی که دوا ی خستیه بن قو ئی له پئی یه خه یه وه، سپیی و دره وشاوه و پرشنگدار ده بی، پاشان ناردنی به نۆ به لگه و نیشانه وه (له تئویاندا گۆچانه که ی و دهستی) بۆ لای فیرعه ون و گه له که ی، تاکو په یامی خوا یان پی پابه گیه نی:

خو ا ده ف رموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (۸) يَمْوَسَّىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۹) وَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدِرًّا وَلَمْ يَعْصَبْ يَمْوَسَّىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿۱۰﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرِّجْ يَضَاءً مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي ثِيَابٍ رَاغِبًا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِتْمَهُمْ كَأَنَّهُمْ كَانُوا أَتَقِيْنَ ﴿۱۲﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له شازده بر گه دا:

(۱) ﴿ فَلَمَّا جَاءَهَا ﴾، کاتی که چوو بۆ لای، واته: چوو بۆ لای ناگره که، نجا له وانه یه یه کیک بلن: ناگر نه بووه و پووناکیی بووه! ده ئیین: له خه یال و گومانی مووسا دا علیه السلام: ناگر بووه، چوو بۆ لای نه وه که پئی وابوو ناگره.

(۲) ﴿ نُورٌ أَنْ يُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ﴾، بانگکرا که پیتزدار بی که سیک که له ناگره که دایه و، که سیک که له ده وریه ی. (نودی) بانگکرا! به بکه ر نادیا ر هاتوه، که به دلبایی له لایه ن خواوه علیه السلام بانگکرا وه، وه که شو ئی دیکه دا ده ف رموی: ﴿ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَانْخَلْعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴾ (۱۲) طه، که واته: خوا علیه السلام له و دۆله پاکه دا که ناوی (طوی) بووه، بانگی کردوه (بانگکرا) که پیتزدار و به ره که تدار بی نه وه ی

که له نَبُو ناکره که دایه، نه وهش که له ده ورپه، نه وهی له نَبُو ناکره که دایه به پتی
گومانی موسا عليه السلام یان ده پینی ناگریش بووه، به لَام ناگری سووتینه نه بووه، یان له
شیوهی ناگر دابووه، به لَام گرم نه بووه سووتینه نه بووه، موسا عليه السلام چوته نَبُو و
واپته چې پان تابه کی داگرتی، (وَمَنْ حَوْلَهَا)، نه وهی که له ده وری ناکره که شه، نه وهی
له نَبُو ناکره که دایه، زور بهی زانایان ده لَین: موسا عليه السلام بووه چوته نَبُو، نه وهی له
ده وری ناکره که به جیریل بووه، یا خود نه وهی له نَبُو ناکره که دایه موسا عليه السلام بووه،
نه وهی له ده وری ناکره که بووه، نه وهی له که بوون که له و ناوچه به نیشته چې بوون، یان
خوا عليه السلام به گشتی فمویه تی، به ره که تدارو پیزداره نه وهی له نَبُو نه و ناکره دایه،
نه وهی له ده ورپه کی که فریشته کانن و مروقه کانن و جینی برادران، هر که سیکن،
نه و شونه هم مووی، چه که هی و ده ورپه ره که ی پیزدارو به ره که تداره.

(۳) - ﴿وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پاکیی بو خوی په روه ردگاری جهانیان، جارانی
دیکه ش گوتوومه: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، یان: (سَبَّحَ اللَّهَ تَسْبِيحًا، أَوْ أَسْبَحَ اللَّهَ تَسْبِيحًا)، خوا
به پاک بکره به پاکرتن، یان من خوا به پاک ده گرم به پاکرتی ته و، یان: (نَزَّهَ اللَّهُ
تَنْزِيهًا عَنْ كُلِّ مَا لَا يَلِيْقُ بِهِ، مِثْلُ: الْعُلُولِ فِي مَكَانٍ مَا)، خوا به پاک بکره، له هر شتی که
شایسته ی نه، وه که نه وه که له شونیک دیاریکراودا ب.

(۴) - ﴿يَمْسُحُ إِبْرَاهِيمُ بِرَأْسِهِ﴾، انا الله العزيز الحكيم، نه ی موسا! به دنیای من خوی زالی
کارزانم، (إِنَّهُ)، نه و (هـ) ی سر (إِنَّ)، رانوی حال (صَمِيرُ الشَّانِ) ی پ د کورتی و بو
ته نکیده، که ده فرموی: ﴿إِنَّهُ﴾ انا الله العزيز الحكيم، واته: گرنگی به دوزمه کانت
مه ده، من زالم و کاروبار یشت لیزانانه و کار به جیانه بو راده په پینم، نه و په یامه ی که
پیتدا ده نیرم و نه و کاره کی پیت ده سپیرم، زور ممانه دار به به په روه ردگاری خوت،
همم بالا ده ستو، همم کارزان و کار به جیشه.

(۵) - ﴿وَأَلْقَى عَصَاهُ﴾، گۆچانه که شت فریته، واته: پیمان گوت، گۆچانه که ت فری بده،
به لَام نه وه پتچراوه نه وه بو کورت کردنه وه.

٦- ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ﴾، خوا ﴿تَهْتَزُّ﴾ نەۋەى كورت كىرەتەتەتە: (گۆچانەكەى فېرېداو بوو بە ماریكى گەۋرە) تىجا كاتىك بىنى ۋەك تېرە مار، بان ۋەك ماریكى گچكە ھەلبەزۇ دابەز دەكات و، جوولەى خېرا دەكات، وشەى (جَانٌّ): واتە: ماری گچكە، كە بە (جَانٌّ) كۆدەكرىتەتە، ۋەك لەم فەرمۇدە ھاتە: ﴿أَقَالَ أَبُو لُبَابَةَ الْأَنْصَارِيُّ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ قَتْلِ الْجِنِّ الْبَشَرِ الْبَشَرِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَغَارِيُّ: ۳۳۱۲، ومسلم: ۲۳۳۳)، واتە: نەبوو لوبابەى نەنصارىى خوا لىى پازىت دەلى: لە پىغەمبەرى خوا م ﷺ بىست، قەدەغەى كىرەدە كە مارە خانەكېيەكان لە مالاىدا بكوژرىن.

ھەرۋەھا (جَانٌّ)، بان بابى جىننە (ئىبلىس)، بان كۆى جىننە.

كە دەفەرمۇى: ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ﴾، (تَهْتَزُّ): لە (هَزَّ) ھە ھاتە، (إِهْتَزَّاز) یش (إِهْتَزَّاز) ھ، (إِهْتَزَّاز) واتە: (إِضْطِرَاب) واتە: جوولە جوول و، ھەلبەزۇ دابەز، وشەى (هَزَّ) یش بە مانای بەرزبوونەۋە دى، ھەندىك لە زانایانىش گوتوۋىانە: (الْجَانُّ: ذَكَرَ الْعَيَات) تېرە مارە، مووسا گۆچانەكەى بىنى لە قەبەبىدا ۋەك (لُعْبَان) بوو، ماریكى گەۋرە، ھەزىاو ئەژدىھا، بەلام لە خېراىى جوولەدا، ۋەك تېرە مارو بەچكە مار بوو، كە نەۋەى بىنى ترساو پىشى تىكرەدو پۆشىت، دووركەۋتەۋەدو ئاۋرىشى نەدايەۋە، ياخود نەگەپايەۋە.

٧- ﴿وَلَنْ مُدْرِكًا وَلَا رَمَقًا﴾، پىۋى ۋەركىپاۋ بە پىشت تىكرەنەۋە، ئاۋرىشى نەدايەۋە، ياخود نەگەپايەۋە.

٨- ﴿يَمْشَى لَا تَخَفْ﴾، واتە: (خوا فەرمۇۋى: ئەى مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ، مەترسى).

٩- ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ﴾، بە دلىباى پىغەمبەران لە نىزىك منەۋە ئاترسىن، پىغەمبەران لەلاى من ئاترسىن، واتە: لە كاتىكىدا كارىكيان پى دەسپىرم، نابى ھىچ ترس و بىمىكيان ھەبى، چونكە (لَدَى: لِي فِي حَضْرَتِي، أَيْ: جِئْتُ تَلْقَى رَسُولِي)، كاتىك لە لاى من ئامادە دەبن، كاتىك پەيامى من ۋەردەگىرن، ياخود من ئەركىكيان پى دەسپىرم، نابى ترسيان ھەبى.

۱۰- ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾، مه گهر یه کتیکان سته میک بکات.

۱۱- ﴿فَرُبُّ بَدَلٍ حَسَنًا بَعْدَ سُوءٍ﴾، دوا بیش یه کسهر چاکه له شوئنی خراپه بکات، چاکه بیتیته شوئن خراپه.

۱۲- ﴿فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، نهو کاتهش من لیبوردی به به زه یی میهره بانم، نه مه نه گهر (مَنْ ظَلَمَ) مه به ست پی پیغهمبه ران بئ، نهو به هه لواردن پی بهو هت (الْإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّصِلُ) داده نری، به لأم نایا مه به ست له سته می پیغهمبه ران چییه؟! دوو واتایان بۆ لیک داونه وه:

یه کهم: واته پتیش پیغهمبه رایه تی، دووهم: نه خیر ههر له سه رده می پیغهمبه رایه تیبدا، به لأم بهو واتایه که: (حَسَنَاتِ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتِ الْمُقْرِبِينَ)، واته: نهو له قه دهر پیغهمبه ران به سته م له قه لأم دهری، نه گهرنا بۆ جکه له پیغهمبه ران به سته م و گوناح له قه لأم ندری، چونکه جاری وا هه یه چاکه ی چاکان، بۆ زۆر له خوا نیزیکان، به خراپه له قه لأم دهری، بۆ وینه: نه گهر که سیك ته نیا به نویژه فه رزه کان و پۆژوهه فه رزه کان، ئیکتیفا بکات، بۆ که سیك که ناسته که ی نزم بئ، چاکه، به لأم بۆ که سیك ناسته که ی به رز بیت، ته نیا فه رزه کان بکات و سونه ته کان نه کات خراپه، بۆی به خراپه داده نری، وه ک پیغهمبه ر فه رموویه ق: (نِعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُضِلُّ مِنَ اللَّيْلِ!)، واته: عه به دوللای کوری عومهر پیای زۆرباشه نه گهر شه ونویژ بکات.

لیره دا مه به ست نهو به بووه، که مووسا عليه السلام دلی نارام بیتیه وه، نه گهر گریمان کهم و کوپیه کیشی ببئ، له کاتی هه لچووئیکدا، وه ک کاتیک که تووړه بووه، ریشی هاپوونی برای گرتوه و قزی سه ری گرتوهو، لهوچه کانی فریادون، خوا ده فه رموی: دوا ی نهو تووړه یی و هه لچوونه، نه گهر قسه یه کی هه لوه ره فتار یکی هه له ت لی بېشکوئته وه، به لأم دوا یی بکه رتیه وهو به چاک بیکوړی، من لیبورده ی به به زدییم، وه ک خوا عليه السلام له سووړه ق (الأعراف) دا، ده فه رموی:

﴿وَلَنَارِجَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَيُّهَا قَالَ يَأْسَا خَلْقَتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْمَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيْسَ الْقَوْمِ اسْتَزْعَمُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾﴾

مانای وایه موسا علیهما السلام داوای لیبوردن لی خوا علیهما السلام کردوه، بو نهوه که سه رو پیشی هاروونی برای تیکباه لداوه و لهوچه کانی فریداون، به تووهری، له سه ر خوا علیهما السلام تووهر بووه، بوئه خوای پهروه ردگار لی نه گرتوه.

به لام نهو رایه ی ده لن: پیش پیغمبر رایه تی، پنم راست نیه، چونکه خوا علیهما السلام ده فهرموی: ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ﴾ واته: نهوانه لهو حالته دا که پیغمبره رو رهوانه کراون، له لای من ناترسین، کاتیک من نه رکیکیان پی ده سپیرم.

نجا نهو هس که وا بزانتی پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هیچ شتیکیان نه کردوه، داوای لیبوردن بو له خوا علیهما السلام بکهن، نهوه هه له یه، چونکه پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، زور جارن داوای لیبوردن یان له خوا علیهما السلام کردوه، بو نمونه:

۱- له سووهرتی (الأعراف) دا، ده فهرموی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾﴾

۲- له سووهرتی (القصص) دا، موسا علیهما السلام هه رچه نده پیش پیغمبره رایه تیبه، کابرای قیبتی ده کوژی دوابی ده لن: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨٠﴾﴾

۳- ههروه ها نادهم علیهما السلام و هاوسه ره که ی گوتوو یانه: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٢﴾﴾ (الأعراف).

٤- ههروهه نوح عليه السلام: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (١٧) هود.

ههروهه پيغه مبه رانی دیکه (عليهم الصلاة والسلام)، داوای لیبوردیان له خوا کردوه، چونکه گرنکه یتیمه بزاین، که گونا هکردنی پيغه مبه ران، وهک گونا هی خه لکی دیکه نیه، نهوان نه گهر نیجتهاد و کوششیکیان کردبئی و له بوجوو نیگدا نه یانپیکابئی، پییان گونا ح بووهو داوای لیبوردیان له خوا کردوه، ههروهه له کائی هه لچوو نیگدا، قسه به کی که م و زیادیان کردبئی، با بوجو خه لکی دیکه به گونا هیش له قه لهم نه درئی، نهوان بوجو یان به گونا هیان له قه لهم داوه.

تنجا له پاستیدا ینسان تا کو زیاتر له خوا نیزیک بئی و، پلهو پایهو مه قامی به روزو بئی وینه ی خوا کردوه، زیاتر ده رک بکات و پئی ناشنا بئی، خوی پئی که مته رخه مته، نهک هه ره له سه ر گونا هه کائی، به لکو له سه ر چاکه کانیشی داوای لیبوردن له خوا دهکات، وهک پيغه مبه ری خاتهم هه ر کاتیک سلأوی له نویزه فهرزه کاندا داوه ته وه، سئی جار ان فهرموویه تی: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) (١)، سئی جار ان داوای لیبوردنی له خوا کردوه، واته: من داوای لیبوردن له خوا ده که م، که نهو تاعه ت و نویزه ی نه نجامم دا، شایسته ی خوا نیه، به لأم من هه ره نه وه نده م له توانا دایه، ههروهه سووره تی (النصر): ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ ۱ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ ۲ ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ ۳ ۝﴾، له مه قامیکدا که مه که که نازاد ده که ن، خوا کردوه، پئی ده فهرموئی: داوای لیبوردن له خوا بکهو، ستایش بکهو، به پاکیی بگروهو، داوای لیبوردنی لی بکهو، خوا زور توبه ودرگه ر.

١٣- ﴿وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾، ده ست له به خه که ته وه، بخه بن بالآ.

۱۴- ﴿خَرَجَ بَيْضَاءَ مِنْ عَيْرٍ سَوِيٍّ﴾ بە سپییەتی، بێ ئەوی نەخۆشیی هەبێ، دێتە دەری، هەلبەتە لە هەموو شوێنەکان دا دەفەر موی: ﴿بَيْضَاءَ﴾ بە سپییەتی، بەلام من یتە وایە، ئەو سپییەتی، هەر ئەو نەبوو، سپیەکی وەک کاغەز، بێ، چونکە دەفەر موی: ﴿هِيَ بَيْضَاءٌ لِلنَّظِيرِ﴾ الشعراء، سپیە بۆ تەماشاکاران، کەواتە: بە شێوەک بوو خەلک بە سەر سوڕمانەوه بێن تەماشای بکەن، دیارە سپییەتیەکی وایوو درەوشاوەتەوه و وەک بلاجکتۆرێک شەوقی داوه.

۱۵- ﴿فِي تَبَعٍ مَائِيٍّ إِلَى فَرْعُونَ وَفَرْمُوهُ﴾، لە نێو نۆ نیشاناندا (ئەو دوو نیشانەشت با هەب) بچۆ لای فیرعەون و خەلکەکی واتە: ئەو دوووە هەوق دیکەش، زانایان لە باردی ئەو نۆ نیشانانەوه، زۆر قسەیان کردوون و لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا، لەو بارەوه بە تەفصیل قسەم کردوه.

(الفیروز آبادی): گوتووویە: نۆ نیشانەکان، ئەمانەن: (عَصَا، سَفَّة، بَحْر، جَرَاد، وَفُل، يَد، وَدَم، بَغْد الضَّفَادِع، طُوفَان، گۆچان و، سالی گرانیهەکان و، دەریا (لەت بوونەکە) و، کوللەو، ئەسپ و دەستی و، خوین، دواى بۆقەکانیش، توفان،

خو دەفەر موی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْأَلَمَ﴾ (۱۳) الأعراف، ئەو پێنج، پێشیش باسی دووان دەکات: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ (۱۴) الأعراف، نجا دەستی و گۆچانەکی، ئەو نۆ.

هەندیکیش دەلێن: دەریا لەت بوونەکەو، کانیی و سەرچاوە بۆ دەرقولبێیان لە دەشتی سینادا، کە مووسا (عليه السلام) بە گۆچانەکی لە شاخەکەیدا، لەو بارەوه پا جیایی لە نێو زانایاندا هەیه، ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَفَرْمُوهُ﴾، بەرهو لای فیرعەون و گەلەکە، کە خەلکی میسر بوون، قیبتیهەکان.

۱۶- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بە دلنایی ئەوان کۆمەلێکی لادەر بوون، لادەر بوون لە زگمەک و عەقڵ و شەرع.

مهسه لهی ستيه م و کوتايی:

دوای نه وهی نيشانه پښنه کانی خويان بؤ هاتن (فيرعهون و گه له کهی)،
گوتيان: نه وه جادوويهو، هه رچه نده دلتيا بوون له راستيان (به دل و دهر وون)،
به لام به زار نکووليان لیکردن، به هوئی سته م و غوبه زکردنه وه وه:

خوَا ۱۳ دَه فَرَمَوِي: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا يَنْتَظِرُونَ مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّثْبِتٌ ۖ وَجَعَلُوا بِهَا وَأَسْتَفْتَنَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۴﴾

شيکردنه وهی ئه م دوو ثايه ته، له پينج برگه دا:

۱- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا يَنْتَظِرُونَ مُبْصِرَةً﴾، تنجا کاتیک نيشانه پښنه کاغمانيان بؤ هاتن، نه وه
هه مووی پتچراوه ته وه، که مووسا ۱۳ چوه وه بؤ میسرو، داوای له خوای په روه ردگار
کرد: هاروونی پت ببه خشی وهک پتغه مبه ر، وهک خوَا دَه فَرَمَوِي: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝۱۳﴾ وَنَدْبَتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَوَرَيْنَهُ
يَحْيَىٰ ۝۱۴ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝۱۵﴾ مريم، هه روه ها له کتیب دا یادی
مووسا بکه، که بؤ خوا ساغ و په کلا بووه و روانه کراوو پتغه مبه ر بوو، له ته نیشتی
راستی طووړیشه وه بانگمان کردو به دواندی په نهانه وه نيزيکيمان خسته وه، هاروونی
برایشان له به زه یی خو مانه وه به پتغه مبه ر پت به خشی. (که له گه لی بئ وهک وه زیرو
پالېشت) لیره دا نه وه هه مووی پتچراوه ته وه، په کسه ر دَه فَرَمَوِي: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ
مَا يَنْتَظِرُونَ مُبْصِرَةً﴾، کاتیک نيشانه کانی ئيمه يان پتبينه رانه، ياخود: زور پښنه، بؤ هاتن.

عەلی کوړی حوسه ين و قه تاده وشه ی (مُبْصِرَةً) يان خویندو ته وه: به (مُبْصِرَةً)،
واته: پښنکراوه، يانی: (اسم المفعول)، تنجا گوتويانه: وهک: (مُجَبَّتَةٌ وَمُبْخَلَةٌ) وایه،
(مُبْصِرَةً، أَيْ مَكَانَ الْإِنْصَارِ، أَوْ تَبْصِيرٍ)، شوتنی به رچاو وروونکه روه بوون، به رچاو
وړوونکه روه بوون، وهک ده لی: (الْوَلَدُ مُجَبَّتَةٌ وَمُبْخَلَةٌ)، مندال ئينسان ترسنوک
ده کات و چروو کیشی ده کات.

(۲) ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، گوئیان نهوه جادوویه کی ناشکرایه.

(۳) ﴿وَحَمَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾، واته: نکوولیان له نایه ته کان کرد، له دهر وونیشیان دا لیان دلنیا بوون، (الجحود: الإنکار باللسان)، (جحد): بریتیه له نکوولییکردن به زمان، یانی: به زمان دانیان پتدا نه هیتان.

﴿وَاسْتَفْتَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾، به لآم له دهر وونی خویندا، لیان دلنیا بوون، (الاستیقان: أُبْلَغَ مِنَ الْإِيقَانِ، لَأَن زِيَادَةَ الْمُبْتَنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، (استیقان) که (س) و (ت) خراونه سهر (ایقان)، زیده پوی زیاتری تیدایه له (ایقان) چونکه زوری پیتان، به هیزی واتا ده گیه نی. یانی: ته واول دلنیا بوون، له دلی خویندا که نهو نیشانانه، له سهرووی ناستی توانای به شه ره کانن و موعجیزه ن و، خوا ﷺ به موسا علیه السلام ی داون، به لآم به زمان نکوولییان لیکردن.

(۴) ﴿ظُلُمًا وَعَلَا﴾، به هو ی ستم و خو به رزکرنه وهوه، (ظلم) یانی: سنور شکینیی و سنور به زیتیی، به تاییه ت مافی نه وانی دیکه پیشل بکه ی، (علو) یش واته: خو به رزکرنه وهوه خو به که وره زانین، له بهر نه وه ی نه گهر پروایان به موسا علیه السلام به نایه ته کانی کردبایه و، پابه ندبان به شه ریعته که یه وه، نهو شه ریعته ری زولم دیگری و، ری له خو به رزکرنه وهوه خو سه پانندن، ده گری، هه موو نهو تاغووتانه ی له سهر ناستی پژمه عه لمانییه کانی ناوچه که و، له سهر ناستی حیزبه عه لمانییه کان، که دانووایان له گهل نیسلامدا ناوولی، به هانه ده گرن به فلان لایه نی نیسلامی و فیسار لایه نی نیسلامی، باشه ودره بو خو ت نیسلام پیاده بکه، چیدیکه وه که بانگه شه ی خراپ و ناو به دکردن مه لئ: فلان لایه نی نیسلامی تیروریسته، هه لبه ته تیمه قسه مان له سهر نهو لایه نه په رگیرو تپه رپنه رانه ی وه که داعش و نه وانی پیش وان و نه وانه ی دوا ی وان نیه، تیمه ده لئین: ته وژی نیسلامی هاوسه نگ و شه رعوو که ده یه وئی مسولمانان نیسلام پیاده بکه ن له ژبانی خویندا، له ژبانی تاکیی، خیزانی، کومه لایه تی، سیاسیان دا، نه گهر تو نهو به تپه رپنه رو به خراپ ده زانی، نه گهر راست ددکه ی، وهره نیسلام پیاده بکه، شه ریعته بکه سه رچاوه ی یاساکانت، واز له زولم و

قۇرخکاری بىنە، واز لە گەندەلی بىنە، وەرە دادگەری بچە سپىنە، بۆ ئەوێ ئىسلامىيە کان بیا نوویان نەمىتى، بلىن: گەندەلی و قۇرخکاری و ستمکاری، هەيه، ئنجا ئەو بە نىسبەت هەرىمەو و عىراقەو و لاتانى ناوچە کەو، بە گشتى قسە لە جیهانى ئىسلامى دەکەم، واتە: ئەوانەى کە ئىددىعای مەسولمانەتیی دەکەن و لایەنە ئىسلامىيە کان و تەوژمە ئىسلامىيە کان تۆمەتبار دەکەن، با بۇ خۆيان بىن ئەوێ لایەن و تەوژمى ئىسلامى دەليين، پیاوێ بکەن، ئەگەر راست دەکەن، بپروایان بە ئىسلام هەيه.

٥- ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾، سەرنج بدە! سەرەنجامى تىكەدەران چۆن بوو.

(كَيْفَ)، يان: مەبەست پىتێ پرسىارکردن نیه، بە لكو مەبەست پىتێ سەرنج دان و پامانە، يان: مەبەست پىتێ پرسىارکردن سەرسوپمانانەيه، واتە: سەرت سورمىتى لەو سەرەنجامە شوومەى، کە بە مل فیرەهون و دارودەستەکەى و گەلە سەرکەشەکەى داهاات، کە ئەو بوو لە دەریای سووردا نغرۆ بوون و خنکان و، بى قەرە بوون و دوابراو بوون!

خوا بە لوتف و کەرەمى خوێ یارمەتیمان بدات، بە دواى پىبازو پى و شوینى پىغەمبەران دا (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ)، بچین و، خوا لەو سىفەتانه بە دوورمان بکات، کە لە ناخەز و دوژمنانى پىغەمبەران دا هەبوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی سۆيەم ❖

يېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سى (۳۰) ئايەت، يېك دى، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۴۴)، ھەموويشى تەرخانكراوھ بۆ گېرانەوھى گۆشەيەك لە بەسەرھاقى سولەيمان عليه السلام و ئامازەيەكى كورتىش بە داوودى باي عليه السلام، كە داوودو سولەيمان باب و كور بوون، و پراي ئەوھى كە پىغەمبەر بوون، لە ھەمان كاتىشدا ھوكمرايش بوون، بەسەرھاتەكەي سولەيمان عليه السلام باسى سەفەرىكەي بەسەرچەم سوپايەكەيەوھ، لە مەروڤ و، جەند، بآندەو، تېپەر بوونيان بە لاي شارە مېروولەيەك دا، يان دۆلىكدا كە بە (وادي النمل)، ناسراوھ.

پاشان پەرسىنى سولەيمان دواي ئەوھى بآندەكانى بەسەر كەردنەوھ: ئايا ھودھود (كە لە كوردەوارىيى دا پىي دەلەين: پەپو سولەيمانە) لە كوتىيە؟ ئىجا ھەوآلدانى ھودھود بە سولەيمان لە باردى شازى سەبەئەوھو، دوايى نامە ناردنى سولەيمان بۆي و، راويز كەردنى شازى بە بىر بار بە دەستان و قسە پۆشتووانى و لاتەكەي، لە كۆپو مەجلىسە تايەتتەيەكەيدا، ئامادەيى دەربىرىنى قسە پۆشتووان بۆ ھەر بەرەنگار بوونەوھەيەك و، سەرەنجام بىر بار ھاتنە سەر ئەوھى، ديارىي بىتيرى بۆ سولەيمان، بە لآم قىبوولنە كەردنى سولەيمان و، سوور بوونى لەسەر ئەوھى تەگەر بە شىوھەيكى ئاشتىيانەو تەبايى سەردانى نەكات، بۆ وتويزو دىالۆگ، لەشكر كېشىي لە دژى دەكات، سەرەنجام چوونى شازى و، پىش ئەوھى كە خۆي بىگات، ھىزانى عەرش و كورسىيەكەي بۆ بارەگاي سولەيمان.

دوايى دروستكرنى كۆشكىكى بەرز كە زەوييەكەي شوشە بەند بووھو، وا ھاتۆتە بەر چاو كە ناوي بە ژىردا دەروات، سەرەنجام شازى كە ئەو دىمەنە سەرنجراكتىشانە دەبينى، ھەرودھە دىالۆگ و وتويزىش دەكات لەگەل سولەيمان

دا، دینہ نہو پروایہی کہ بو خوا ملکہ چ بیت، واز له خورپه رستی و بته رستی
بیتیت.

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ۝١٥ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عِلْمًا مِّنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ۝١٦ وَخُشِعَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝١٧ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأَيُّهَا النَّاسُ لَغْوُكُمْ
مِّنْكُمْ كَيْفَ لَا يُعْطِيَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٨ فَنَبَسَ بِسَاحِكَا
مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَادِيِّكَ وَأَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَذْخُلِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝١٩ وَتَقَعَّدَ
الطَّيْرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الِهَٰذِهِدْ أَمْ كَانَ مِنَ الْفَالَسِيك ۝٢٠ لَأُعَذِّبَنَّهُ
عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝٢١ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ
فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبِيلٍ يَبْلُغُنِي ۝٢٢ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً
تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۝٢٣ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا
يَسْبُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ
لَا يَهْتَدُونَ ۝٢٤ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ
مَا تُخْفُونَ وَمَا تُنْصِرُونَ ۝٢٥ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝٢٦ قَالَ
سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝٢٧ أَذْهَبَ بِكُنْهِي هَذَا قَالَتِغَةَ إِلَهُمْ ثُمَّ تَوَلَّىٰ
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝٢٨ قَالَتْ يَأَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَةٌ إِلَيْكُمْ كَرِيمٌ ۝٢٩ إِنَّهُ مِنْ
سُلَيْمَانَ وَلَئِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝٣٠ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأُتُوْا مُسْتَلِيمِينَ ۝٣١ قَالَتْ
يَأَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِ فِي أَمْرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ۝٣٢ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوْا قَوْلًا

وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْآخَرُ إِلَيْكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنَاظِرَةٌ بِمِ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٨﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتَيْدُونَنِي بِسَالٍ مِمَّا مَتَنِيءَ اللَّهُ
خَيْرٌ مِمَّا أَنَا لَكُمْ بَلْ أَنتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٩﴾ أَزِنَعُ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ
لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٤٠﴾ قَالَ يَتَّبِعُنَا الْمَلَكُ الْأَكْبَرُ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قُلْ لِي
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ غَفِرْتُ مَنِ الْإِنِّ أَنَا مَا لِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ
لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٤٢﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ
فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِي رَبِّي يُبَلِّغُنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَلَنَزِدَّ
فِي شُكْرِهِ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَفُورٌ كَرِيمٌ ﴿٤٣﴾ قَالَ تَكَرُّوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِي أَمْ
تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤٤﴾ فَلَمَّا جَلَسَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأَوْنِسْنَا آلِ الْعَلَمِ
مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٥﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٦﴾
قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُثَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان

ھەرۈھەبا بە دۇنيایى زانیاریی (بەكى تايبەت) مان بە داوودو سولەيمان دابوو، گوتیان: ستایش بۆ ئەو خۇايەى كە بەسەر زۆر لە بەندە بېوادارەكانى دا ھەلبۇزاردووين ﴿١٥﴾ سولەيمانیش مىراقى (زانست و ھوكمپرانىي) لە داوود گرت و گوتى: ئەى خەلکىنە! دواندىن بالئنداغان فېركراوھو، لە ھەموو شتىك (ى گرتگ) مان پىندراوھ، بە مسۆگەرىي ھەر ئەوھش بەخششېكى پوونە ﴿١٦﴾ سولەيمان سەربازەكانى لە مەژۇف و جندو بالئندان بۆ كۆكرانەوھ، لە ھالىكىدا كە زۆر فەرمانبەر بوون ﴿١٧﴾ ھەتا كاتىك گەيشتە دۆلى مىروولان (بەلايدا رەتبوون) مىروولەيك گوتى: ئەى مىروولەكان! بچنە مالەكانتانەوھ، با سولەيمان و سەربازەكانى تىكتان نەشكىتن، لە ھالىكىدا كە ھەست (تان پى) ناكەن ﴿١٨﴾ سولەيمان بە زەردەخەنەوھ بە قسەكەى پىكەنى و گوتى: پەرۋەردگارم! يارمەتيم بدە سۇپاسى ئەو چاكەيەت بكەم، كە بە خۆم و باب و داىكىشمت بەخشىوھ، ھەرۈھەبا كە كەردەوھى چاك بكەم، تۆ پەسەندى بكەى و، بە بەزەپى خۆت بىخە پىزى بەندە چاكەكانتانەوھ ﴿١٩﴾ (ئىنجا سولەيمان) بالئندەكانى بەسەر كەردنەوھ (چاوى پىداگىران) گوتى: ئەوھ چىيە ھودھود نابىنم (ئايىا پەرچىك رىگەرە لە دىتنى)، يان لە نادىاران (نا نامادەبووان) ھ؟! ﴿٢٠﴾ بە دۇنيایى (بە پىتى جۆرى سەرىپچىيەكەى ئەگەر لەسەرى ساغ يىتەوھ) نازارىكى توندى دەدەم، يان سەرى دەپرم، يان دەبن بەلگەيكەى پوونم بۆ بىتنى (كە پاساوى نامادەنەبوونى بى) ﴿٢١﴾ دواى ماوھ پىچوونىكى كەم (ھودھود ھاتەوھ) گوتى: ئاگادارى شتىك بووم، كە تۆ ئاگادارى نىت، لە سەبەنەوھ ھەوالىكى راست و جىتى دۇنيایىم بۆ ھىناوى ﴿٢٢﴾ مەن ئافەرەتكم (لە سەبە) دى ھوكمپرانەوھ ھەموو شتىكى (كە ھوكمپرانىي پىوېستى بى) پىندراوھو، تەختىكى مەزنىشى ھەيە، (بۆ ھوكمپرانىي

لەسەری دادەنیشی) ﴿٢٣﴾ خۆی و خەڵکە کە یم دی لە جیاتی خوا، کړنووش بۆ خۆر دەبەن (خۆر پەرست) و شەیتان کردووە (خرابە) کانیانی بۆ پازاندوونەووە، لە پێ (ی راست) ی لاداون، بۆیە پێی راستیان نەگرتووە ﴿٢٤﴾ (شەیتان شیرک و کردووە خرابە کانیانی بۆ جوان کردوون) تاکو کړنووش بۆ ئەو خواپە نەبەن، کە (شتی) پەنھان و شیراوە لە ئاسمانەکان و زەوی دەردەھێنی و، ئەوێ پەنھانی دەکەن و، ئاشکراشی دەکەن، دەیزانی ﴿٢٥﴾ (ئەو) خواپە کە جگە لەوی هیچ پەرستراویک نەبە، خاوەنی تەخت و بارەگای مەزنە ﴿٢٦﴾ (سولەیمان) گوێ: سەرئێج دەدەین (ئێدە کۆڵینەو) ئایا راست دەکەیت، یان لە درۆزانی؟ ﴿٢٧﴾ ئەم نووسراوە ببە بۆیان فرێدە، ئنجا لێیان دوور بکەووە، داخۆ چ وەلامێک دەدەنەو! ﴿٢٨﴾ (نامە کە ی بردو شاژن) گوێ: ئەو پریار بە دەستان! من نووسراویکی بە پێزم بۆ فرێدراو! ﴿٢٩﴾ (کە ئەمە ئێوە پێوە کە یەق: ئەمە لە سولەیمانەو دیو، بە ناوی خوا ی بە بەزەیی بەخشنە) ﴿٣٠﴾ (داواتان ئێدە کەم) کە خۆتانم لە بەرانبەر دا بە بەرز مەگرن و، بە (تەبایی و) ملکە چیی وەرن بۆ لام (بۆ وتیژ) ﴿٣١﴾ (شاژن) گوێ: ئەو قسە بە دەستان! لە بارە ی کارە کە مەو، رای خۆتانم پێ بلێن: من تاکو ئێوە ئامادە (ی کۆپو کۆبوونەو کەم) نەبن، پریری یە کالیکەرەو نەدەم ﴿٣٢﴾ (پریار بە دەستان) گوتیان: ئێمە خاوەن هیزین و خاوەن زەبیری سەختیشین (لە جەنگدا)، پریری کارە کەش بە دەست خۆتەو، رامێنە داخۆ فەرمانت بە چییە؟ ﴿٣٣﴾ (شاژن) گوێ: هەر کات پادشایەکان چوونە شارو ولایتیکەو (کاولی دەکەن و) تێکی دەدەن و، خەڵکە بالادەستە کەشی زەبوون دەکەن (نەرێتیان وایەو) هەر وایان کردووە هەر وادەکەن ﴿٣٤﴾ منیش دیارییە کە (ی تاببەت) یان بۆ دەنێرم، ئنجا چاوە پێ دەبم، داخۆ نوێنەرانی چ وەلامێک دێننەو! ﴿٣٥﴾ ئنجا کاتیک نوێنەرە کە (بە دیارییە کەو) هاتە لای سولەیمان، گوێ: ئایا مال و سامانم دەدەن؟! (لە بەرانبەر گە یاندنی پە یامی خوا، کە پێتان دەگە یەنم)، بێگومان ئەوێ خوا پێیداوم، زۆر باشترە لەوێ بە ئێوە ی داو، بە لکو ئەو

تېۋەن كە بە ديارىيە كە تان زۆر دَلخۇشَن ﴿٣٦﴾ (ئەي نۆتەرى شاۋن!) بگە پىۋە
 بۇ لايان، مَسْکەر ئەگەر نەيەن بۇ لام، سۈياو سەربازانتيكان بۇ دېئىن، كە
 تواناي بەرەنگار بوۋنەۋە دىيان نەبى و، لە شارو ۋلاتەكەشيان بە زەبوۋىيى
 ۋەدەريان دەتتىن ﴿٣٧﴾ (دۋاي ئەۋەي شاۋن بېرىرى ھاتىي دا)، سولەيمان گوتى:
 ئەي مَشوورخۇزان! كېتەن تەختەكەيم (بارەگاي ھوكمپانىيەكەيم كە لەسەرى
 دادەنىشتى) بۇ دېئى بەر لەۋەي بە ملەكەچىي (ۋ تەبابى) بېنە لام؟! ﴿٣٨﴾ عىفرىتتىك
 لە جېنىن گوتى: بەر لەۋەي لە شوۋنى خۆت ھەلىسى، بۇق دېئىم و، مەن لەسەر
 (ھىنانى) ىشى بەھىزم و (بۇ پاراستىشى) ئەمىندارم ﴿٣٩﴾ ئەۋ كەسەي زانىيارى لە
 كىتەۋە لە لاۋو، گوتى: مەن بەر لەۋەي چاۋت بېتەۋە لات (بە چاۋتروۋكانىك)
 بۇت دېئىم، ئىنجا كاتىك بە تامادەيى لە لاى خۇي بىنى (بۇي ھىنا) گوتى: ئەمە
 لە بەخشى پەرۋەردگارمە، تاكو تاقيم بىكاتەۋە، ئايا سۈپاسگوزارىي دەكەم، يان
 سېلەي! ھەر كەسكىش سۈپاسگوزارىي بۇ خوا بىكات (سۈۋدەكەي) بۇ خۇيەق
 و، ھەر كەسكىش ناسۈپاسىي بەرانبەر بە خوا بىكات، بىكومان پەرۋەردگارم
 بېنىيازى بەخشندەيە ﴿٤٠﴾ (سولەيمان) گوتى: تەختەكەي (بىگۇرن و) نامۇ بىكەن
 و سەرنج دەدەيەن داخۇ: (دەيناسىتەۋە بۇ ناسىنى) پىرى راست دەگىرى، يان
 لەۋانە دەبى كە پىرى راست ناگرن؟ ﴿٤١﴾ ئىنجا كاتىك (شاۋن) ھات گوتى: ئەرى
 تەختەكەت ئاۋا بوۋ؟ گوتى: دەلىي ئەۋە، (سولەيمان گوتى: پېش ھاتىي) ئەۋ
 ئافرەتەش زانىيارىمان درا بوۋيەۋ، ھەر لە ملەكەچان بوۋىن (بۇ خوا) ﴿٤٢﴾ ئەۋە
 پىرى لىگىرت (لە شاۋن كە خوا بېرستىن) كە لە جىيانى خوا دەپەرست، چۈنكە
 ئەۋ لە كۆمەلى كافران بوۋ ﴿٤٣﴾ پىرى گوتى: (بە شاۋن) بېچۇ كۆشكەكەۋە، بەلام
 كاتىك دىتى، وايزانى شەپۇل (ى ئاۋ)دو، لاقەكانى ھەلگىردىن، (سولەيمان) گوتى:
 ئەۋە كۆشكىكى شوۋەيى لوۋسە! (شاۋن) گوتى: پەرۋەردگارم! مەن (تا ئىستا)
 ستەم لە خۇم كىردود (كە بىرۋادار نەبووم و ئىستا) لەگەل سولەيماندا بۇ
 خۋاي پەرۋەردگارى جىھانىيان ملەكەچ بووم ﴿٤٤﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مَنْطِقَ): (أَي: کلام، سُمِّيَ أَصَوَاتِ الطَّيْرِ نَطْقًا اغْتِبَارًا بِسَلِيمَانَ الَّذِي كَانَ يَفْهَمُهُ)، (مَنْطِقُ الطَّيْرِ)، واتە: قسەى بەلەندە، ئنجا دەنگى بەلەندان، بە (کلام) ناوبراوە، بە ئیعتیبارى ئەووە کە سولەیمان عليه السلام لە دەنگى بەلەندان حالیی بوو، کە پێکەووە دەناخەن.

(يُوزَعُونَ): (وَزَعْنَهُ عَنْ كَذَّاءٍ أَي: كَفَفْتُهُ عَنْهُ، وَيُوزَعُونَ: كَانُوا مَسْؤُومِينَ وَمَقْمُومِينَ، أَوْ خُبِسَ أَوَّلُهُمْ عَلَى آخِرِهِمْ)، (وَزَعْنَهُ عَنْ كَذَّاءٍ)، واتە: گێرامەووە قەدەغەم کرد لێ، (يُوزَعُونَ) مەبەست ئەووە کە ئەوانە کۆنتڕۆڵ کراو بوون و، مەشق پێکراو بوون، بەرفەرمان بوون، یاخود (يُوزَعُونَ) واتە: پێشینەکانیان ڕاگیراون تاكو دواينەکان پێیان گەشتوون، سوپای زۆر دەبن هێ پێشەووە ڕاگیرى، بۆ ئەوێ هێ دواوە پێیان بگات، چونکە لەبەر زۆرییان ماوێ زۆریان دەکەوێتە بەین.

(أَوْزَعِي): (أَي: أَلْهَمْنِي، أَوْزَعَ بِالشَّيْءِ أُولَعَ بِهِ أَي: أَوْلَعْنِي)، یانی: نێلھامم بکە، یان ھۆگرى بوو، کەواتە: (أَوْزَعِي) واتە: ھۆگریم بکە، دەشکونجێ (أَوْزَعِي) واتە: خوايە! ڕێم لێ بگرە کە ناسو پاس بم، واتە: یارمەتیی بەدە کە سوپاسگوزار بم، چونکە (وَزَع) یانی: (مَتَعَ)، (يَزَع) یانی: (مَتَعَ)، (أَوْزَعِي) واتە: خوايە ڕێم لێ بگرە، (أَوْزَعِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ)، واتە: (أَوْزَعِي عَنِ الْكُفْرَانِ وَأَعْنِي أَنْ أَشْكُرَكَ)، ڕێم لێ بگرە لە ناسو پاسی و، یارمەتیی بەدە بۆ سوپاسگوزاری.

(وَنَقَّذَ الطَّيْرَ): واتە: بەلەندەکانى بەسەرکردنەووە، (النَّقْذُ: التَّعْهُدُ)، واتە: بەسەرکردنەووە ناگالتیوون.

(أَلْهَدُهُدَ): بە کوردی پێی دەلێن: پەپوو سولەیمانە، جوۆرە بەلەندەبەکە.

(الْحَبْءُ): (الْحَبْءُ: كُلُّ مُذْخَرٍ مَسْتَوٍ، يُقَالُ الْجَارِيَةُ الْمُعْبَأَةُ)، (حَبْءٌ) هه
شتیکه که هه لکیرایی و په نهان کرابی، ده گوتری: (الْجَارِيَةُ الْمُعْبَأَةُ)، واته: کچیک
شیردراپیتته وه له پشت په رده، که کچ عادهت وایه، شهرمتره له ژن.

(لَا قَبْلَ مُمْ يَأَ): (لَا يُمْكِنُهُمْ مُقَابَلَتُهَا، لَا طَاقَةَ لَهُمْ عَلَى اسْتِقْبَالِهَا وَدِفَاعِهَا)، واته:
ناتوانن به رهه لستیی بکن، پرووبه پرووی بینه وه، یاخود توانایان نیه، له سهر
چوونه پیش و بهر په چدانه وهی.

(صَغِيرُونَ): واته: زه بوونان و ملکه چان، (الصَّاعِرُ: الرَّافِي بِالْمَنْزِلَةِ الدُّنْيَا)، واته:
که سیکه که به پلهیه کی خوارتر راژی بی، به زه بوونی و ملکه چیی.

(بِعَرَشِهَا): (الْعَرْشُ: فِي الْأَصْلِ شَيْءٌ مُسَقَّفٌ، جَمْعُهُ الْعُرُوشُ، سُمِّيَ مَجْلِسُ السُّلْطَانِ
عَرْشًا اِغْتِبَارًا بِغُلُوِّهِ)، عه پش له یشه دا به شتیک ده گوتری که سه قفی هه بی،
سهر بابی هه بی، کویه که ی (عُرُوش)، نهو شوینه ی که حوکمران له سهری
داده نیشی پی گوتراوه: عه پش، بهو نیعتیاره ی بهرزه، لهو شوینه ی که کورو
مه جلیسه که لی دانیشتوون، بهر زتر بووه.

(عِفْرِتٌ): جوړیکه له جند، (أَي: الْقَارِمُ الْغَيْثُ)، واته: زور زه برده ست و زور
پیس و زهر و دشین، هه لبه ته عیفریت ده گونجی بو مرو فیش به کار بهیتری،
نه که ر زور زهر ده ست و به هیزو ده ستوه شین بی.

(طَرَفُكَ): (الطَّرْفُ: تَغْرِيفُكَ الْجَفْنِ، وَطَرَفُ الْعَيْنِ: جَفْنُهُ، وَعَبَّرَ بِهِ عَنِ النَّظَرِ)،
(طَرَفٌ) جوولاندنی پیلووی چاوه، (وَطَرَفُ الْعَيْنِ) واته: پیلووی چاو، به لیم به کاریش
ده هیتری و ته عیبری پی ده کړی له ته ماشا کردن، واته: چاو تروکان، سه رنج
دانیک، نینسان به هو ی پیلووه کانه وه چاو ده کاته وه، یان چاو داده خات،
(جَفْنِي الْعَيْنِ) واته: دوو پیلووه کانی چاو.

(الصَّرْحُ): (الصَّرْحُ: بَيِّنٌ عَلِيٌّ مُزَوَّقٌ اِغْتِبَارًا بِكَوْنِهِ صَرَخًا أَيْ: خَالِصًا مِنْ
الشُّبُوبِ)، (صَرَخٌ): به ژور وریکی بهرز، مالیک بهرز، خانووکی بهرز ده گوتری که

پازیندرا بیتەو، لەو ڕووەوە پینی دەگوتری: (مَرْج): واتە: هیچ خلتە ی پتووە نیە،
هیچ شتی دیکە ی تیکە ل نیە، واتە: لووس و ساف و ڕێک.

(لُجَّةٌ): (لُجَّةُ الْبَحْرِ: تَرْدُدُ أَمْوَاجِهِ)، (لُجَّةُ الْبَحْرِ): بریتە لە جوولە ی شەپۆلەکانی،
ئنجما (لُجَّةُ الصَّوْتِ: أَي تَرْدُدُهُ)، دەنگ کە بە شەپۆل دیت، دەلەریتەو و نەوێش
هەر پینی دەگوتری: (لُجَّةٌ) کە بە (لُجَج) کوو دەکریتەو.

(مُمرَدٌ): (أَي مُتَمَلِّس) واتە: زۆر سافکراو، لووس، (شَجَرَةٌ مَرْدَاءٌ، إِذَا لَمْ يَكُنْ
عَلَيْهَا وَرَقٌ)، (شَجَرَةٌ مَرْدَاءٌ): درەختێکی ڕووت و لووس، کە گەلای پتووە نەبێت،
لووس بووبێت، واتە: گەلاکای هەموو وەرێوون.

(فَرَارِيرَ): کۆبەکە ی (قَارُورَة) یە واتە: شووشە، پارچە شووشە یەک.

مانای کښنې نایه تهاکان

خوا ﷺ له پیزی ټهو به سهره تانه دا، که ټهم سووړه تی (النمل)، ده یا نکیږ ټه وه
 بو پتغه مېر ﷺ بو پرواداران و شونکه وتووی تا کو قیامت، بریتیه له به سهره تی
 داوودو سوله یمان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هه ټبه ته داوودو سوله یمان، باب و کوړ
 بوون، که خوا ﷺ له سووړه تی (ص) دا، ده فهرموئ: ﴿وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَنَ نَعَمَ
 الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ۳۰، واته: سوله یمانان به داوود به خشی، باشتین به نده
 بوو، زور بو لای خوا ده که پرایه وه.

سوله یمان کوړی داوود بووه (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له دادوه رییدا هه ندیک
 جار له بابیشی وردترو لیزانتر بووه، وه که له سووړه تی (الانبیاء) دا، خوا ﷺ
 ده فهرموئ:

﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَثَتْ فِيهِ غَسَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا
 لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ ۷۸ ﴿فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَنَ وَكُنَّا لَهُ آيِنًا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ
 دَاوُدَ الْجَبَالَ يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ ۷۹، واته: داوودو سوله یمان
 که دادوه ریان ده کړد، له باره ی کشتو کالیک که به شهوئ مه پری کو مه ټی کی دیکه
 پی پی وه ربوو بوو زه پری کړد بوو، ټی خوار د بوو، حوکمه راسته که مان زیاتر له
 سوله یمان که یاند.

وه که له تفسیری سووړه تی (الانبیاء) دا، به تفصیل باس مان کړدوه، که نه و
 خه ټکه ی کشتو کاله کیان خور ابوو به شهوئ، له لایه ن خه ټکی کی دیکه وه، که
 ناژه له که کیان چوو بووه ټو کشتو کاله که، کاتیک چوونه لای داوود علیه السلام کوئ: مادام
 نه و کشتو کاله هه مووی خور اوو، با خاوه ن زهویه که له قهره بووی کشتو کاله که یدا

که خوراوه، مه‌په‌کانی بدرتتی و زه‌وییه‌که‌ش هی خاوه‌ن مه‌په‌کان بیت، به‌لام که گه‌یشتنه سوله‌یمان له پنگا، یاخود سوله‌یمانیش هه‌ر له‌وێ بوو، سوله‌یمان عَلَيْهِمُ السَّلَامُ گوئی، جه‌نایی باب! نه‌گه‌ر به‌ شی‌وه‌یه‌کی دیکه‌ بێ باشت‌ره، با مه‌په‌کان بدرتتی به‌ خاوه‌ن زه‌وییه‌که‌و له به‌ره‌مه‌که‌انیان به‌هرمه‌ند بێ، زه‌وییه‌که‌ش بدرتته خاوه‌نی مه‌په‌کان، کشتوکاله‌که‌ی بۆ په‌تیو بیتی، تا‌کو ده‌گاته‌وه‌ نه‌و ناسته‌ی که‌ زه‌ر کراوه‌، نه‌و کاته‌ با کشتوکاله‌که‌ ته‌سلیمی خاوه‌ن زه‌وییه‌که‌ بکرتته‌وه‌و، مه‌په‌کانیش ته‌سلیمی خاوه‌ن مه‌په‌کان بکرتته‌وه‌، که‌ دیاره‌ نه‌وه‌یان پاستر بووه‌، دوا‌یش داوود عَلَيْهِ السَّلَامُ بریاره‌که‌ی سوله‌یمانی کو‌ری په‌سند کرد.

نجا خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ به‌سه‌ره‌هاتی داوودو سوله‌یمان ده‌کیرتته‌وه‌ بۆ پی‌غه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ و بۆ بر‌واداران، هه‌روه‌ها بۆ مر‌وفا‌یه‌تی هه‌مووی تا‌کو بزاند‌ری، که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌میش عَلَيْهِ السَّلَامُ نا‌لقه‌یه‌که‌ له‌و زنجیره‌ی پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی که‌ هه‌یانبووه‌، هو‌کم‌ران بووه‌، وێ‌پ‌رای نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بووه‌ هو‌کم‌ران و بریار به‌ ده‌ست بووه‌ و، خاوه‌ن نه‌م‌رو نه‌ه‌یی بووه‌ و، نه‌مه‌ نا‌ما‌ژده‌کیشه‌ به‌وه‌ی که‌ نه‌ی مو‌حه‌مه‌د عَلَيْهِ السَّلَامُ هه‌روه‌ها نه‌ی هاوه‌لا‌تی به‌ر‌یزی مو‌حه‌مه‌د! دی‌سان نه‌ی شو‌نکه‌وتوو‌انی مو‌حه‌مه‌د! له‌ لای خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ نیزیکه‌ که‌ تبه‌وه‌ش وه‌ک داوودو سوله‌یمان بکاته‌ هو‌کم‌ران له‌ زه‌وییدا، له‌و حا‌له‌تی چه‌وساوه‌یه‌و بیده‌سته‌لا‌تییه‌، ده‌رتان بیتی، سه‌ره‌نجامتان به‌و شی‌وه‌یه‌ بێ، که‌ هه‌ندێک له‌ پی‌غه‌مبه‌رانی خوا بوون، هو‌کم‌ران و بریار به‌ ده‌ست و بالاده‌ست بوون.

خوا ده‌فه‌رمو‌ی: وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا، به‌ دنیایی تیمه‌ زانیاریمان دا‌بوو به‌ داوودو سوله‌یمان (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)، به‌ ته‌ن‌کید داوودو سوله‌یمان هه‌ردوو‌کیان پی‌غه‌مبه‌ر بوون و هو‌کم‌رانی‌ش بوون، به‌لام که‌ با‌سی زانیاری ده‌کات، که‌واته‌: زانیاری گر‌نگ‌ترین پیکه‌تیه‌ری هه‌م پی‌غه‌رایه‌تی و هه‌م هو‌کم‌رانی‌یشه‌، پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی واته‌: وه‌ده‌ست ه‌ینانی زانیاریه‌کی تابیه‌ت له‌ خواوه‌ به‌ه‌و‌ی وه‌حیه‌وه‌، که‌ له‌ ر‌یی نا‌ساییه‌وه‌ خه‌لک ناتوانی به‌ده‌ستی بیتی،

هەروەها ھۆكمرانیشت پێش ھەموو شتێك پێویستی بە زانیاری و زانست و شارەزایی ھەیە، ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، (داوودو سولەیمان) گوتیان: ستایش بۆ ئەو خواوەی كە بەسەر زۆرێك لە بەندە برۆادارەكانی دا ھەڵبژاردووین، لەوێدا كە پلەي پێغەمبەرایی پێداوین و، زانیاری تایبەتی پێداوین و، ھەندێك تواناو ئیمكانیەتی بۆ پەرخساندووین، كە نەیدلون بە خەلكی دیکە.

﴿وَوَرِيتَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ﴾، سولەیمان میراتی لە داوود گرت، بە دنیایی مەبەست پێی میراتی زانیاری و پێغەمبەرایی، لە رووی ھۆكمرانیشەو لە شوێنی باپ دانیشتو، نەك بە شیوەی ھۆكمی میراتی، بەلام بەو شیوەی كە لە دواي باپ ھات و ھەمان پلەي پێغەمبەرایی كە بە باپ درابوو، بە سولەیمانیش درابوو، ھەروەھا ھەمان ئیمكانیەت و توانا كە بۆ داوود پەخسێترابوو، خوا ﷻ بۆ سولەیمانیش پەخساند، بەلكو زیادەشی بۆ خستە سەر، تەگەرنا ئەو ناگەيەنی كە سولەیمان بە شیوەی ھۆكمی میراتی و بنەمالەیی ھاتی تە شوێنی باپ، بەلكو یانی: ھەمان تواناو ئیمكانیەت كە خوا بە داوودی دا، بە سولەیمانیش دا، درابوو، ئنجا وەك چۆن میراتیك كە بە كەسێك دەگات، پێوەی ماندوو نابێ، ناوا خواي پەروەردگار ئەو توانایەشی كە بە داوودی دا، بە سولەیمانیش دا، پێوەی ماندوو نەبوو، چونكە بەخششی خوا بوو، نەك بۆ خۆی وەدەستی ھێنابێ.

﴿وَقَالَ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَاطِقَ الْطَّرِيقِ﴾، سولەیمان گوتی: ئەي خەلكینە! تێمە دواندن بەلندامان فێر كراو، ﴿وَأُوْتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ﴾، ھەروەھا لە ھەموو شتێكمان پێدراو، یانی: لە ھەموو شتێك كە بۆ پەرپەردانی نەركی پێغەمبەرایی و، ئەركی ھۆكمرانییمان پێویست بێ، پێماندراو، ﴿إِن هٰذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾، بێگومان نا ئەو بەخششێكی پووون و ناشكراو بێ چەندو چوونە.

ئىنجا خۇا ﷺ باسى سەفەر ئىكى سولەيمان ﷺ دەكات: ﴿وَحِشْرَ لِسِينَنَ جُنُودِهِ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، سەربازەكانى بۇ سولەيمان كۆكرانەو، لە جند و مەرۇف و بالئندان، (فَهُمْ يُوزَعُونَ)، ھى پىشتىيان رادەگىرا تاكو ھى دوابةيان پى دەگەيشت، (حُبْسَ أَوْلَهُمْ لِأَعْرَهُمْ)، (يُوزَعُونَ): (أَي: يَمْنَعُونَ)، يانى: پىيان لى گىرابوو بەملاولادا دابىرۇن، ياخود بى فەرمانىي و سەرىپچىي بىكەن، واتە: مەشق پىكراو بوون و راھىنراو بوون و، فەرمانبەر بوون، سوپاي سولەيمان بە پىچەوانەي ھەموو سوپايەكانى حوكمرانانى دنياو، تەنيا لە مەرۇفان نەبوون، بەلكو لە جند و لە بالئندانىش بوو، ﴿حَقَّ إِذَا تَوَلَّى سَوِىً عَلَىٰ أَوَّلِ النَّمْلِ﴾، (حَتَّى) لىرەدا (حَتَّى الْإِيتِاقِيَّة) يە، واتە: بەردەوام بوون لە پويشتى، تاكو بە لاي شىوي مىروولان دا تىبەرپىن، بە لاي دۆلى مىروولاندا، ديارە شوتىتىك بوو بەو ناوہ ناسراو بوو، ھەندىك دەلىن: لە فەلەستىن و شام بوو، يان شىويك بوو، شارە مىروولەي زۆرى لىبوون، يان شارە مىروولەيەك بوو، ژمارەيەك زۆر مىروولەي لى بوون، ﴿قَالَتْ لَمَلَةٌ يَكَايُهَا النَّملُ ادْخُلُوا مَسَكِنَكُم﴾، مىروولەيەك گوڭ: ئەي مىروولەكان! بىچنە نىو خانووەكانى خوتانەو، يانى: بىچنە نىو كونەكانى خوتانەو، كە بۇ نەوان خانووبەرەو جىكاو رىكاىە، ﴿لَا يَحِطَمَنَّ مَسَكِنُكُمْ وَجُنُودُكُمْ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، نەبادا سولەيمان و سەربازەكانى بەبى نەوہى ھەستەن پىبىكەن، تىكتەن بشكىنن، ئەمە ئىعجازىكى زانستىشى تىدايە، تىستا دەرەكەوتو كە پىكھاتەي جەستەي مىروولە، زياتر پىكھاتەيەك رەقە، كە نەگەر پىي لىبىرى تىكدەشكى، نەك پان بىتەو، ماددەيەك شووشەي رەق و ئىقساىيە.

﴿فَبَسَّرَ صَاحِبًا مِّن قَوْلِهَا﴾، (سولەيمان) بە زەردەخەنەو پىكەنى، بە ھۆي قسەي نەو مىروولەيەو، يانى: دىلخوش بوو، بەو دىلخوش بوو كە سەربازەكانى و سوپايەكەي ھىندە دوور بىنن و، ھىندە بەرىكىي دەپۇن، تەنانەت پى لە مىروولەش نانپىن، مەگەر ھەستى پىنەكەن، نەگەرنا مىروولەش پان ناكەنەو تىكى ناشكىنن، بە پىنەكانيان.

﴿وَقَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، ههروه ها گوئ: نهی په روه ردگارم! وام لئ بکهو هانم بده، که سوپاسگوزاری نهو چاکه بهت بکه، که له گهل من دا کردووته، ﴿وَعَلَىٰ وَلَدَيْكَ﴾، ههروه ها نهو چاکه بهی له گهل دایک و بابیشم دا کردووته، ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾، یارمه تییسم بدهو هانده رمبه، که کردهوی باش بکه، تو لئی رازی بی و په سندی بکه، ﴿وَأَدْخُلْنِي رَحْمَتَكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾، به بهزه بی خوشت بمخه نیو بهنده چاکه کانتوه.

ننجا خوا عزوجل باسی پروودلوئیکی دیکه ی سوله یمان دهکات، ددغه رموی: ﴿وَتَقَعَّدَ الطَّيْرَ﴾، ههروه ها سوله یمان بالنده ی بهسه رکړندهو، دیاره چهندان جوړه بالنده له سوپایه که ی دا هه بیون، ههر کامیکیان بو نه رکتیک به کاره یزاوه، ﴿فَقَالَ مَا لِي لَأَ أَرَىٰ الْهَيْدَهُ﴾، گوئ: نهوه چیمه! بوچی هوډهوډو نابینم؟ ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾، [نایا خه تای منه نابینم، شتیک که وتوته بهرچاوم، په رده بهک، یتوانیک؟] یاخود ههر ناماده نیهو له ناماده نهووانه، بویه نابینم؟! ﴿لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتَنِي بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ﴾، دوا ی نهوه ی بو ی ده رکوت لهوی نیهو ناماده نیه، گوئ: به دلنایایی زور به سه ختی نازارو سزای ددهم، (له تفسیره کان دا هاتوه: به سه ختی سزادان و نازاردانی نهوه بووه، نهو پهرو باله جوانه ی پرووتیتتهووه، په رده کانی بکتشی! یاخود سه ری ده بریم، یان ده بی به لکه به کی پروون و ناشکرام بو بیتن، واته: به پی تاوانه که ی سزای ددهم، نه گهر تاوانه که ی وای، ههر بایی سزادان بی، سزای ددهم و، نه گهر بایی سه ربړین بی، سه ری ده بریم، نه گهر به لکه به کی ناشکراشم بو بیتن، نه سه ربړین و نازاردانی ناکه ویتته سه، ﴿فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيرٍ﴾، ماو ده کی دوور نه مایه وه، یاخود: له شویتیک که دوور نه بوو، مایه وه، (غیر بعیر) ههم ده گونجن بو کات بی، ههم بو شوین بی، واته: شوینه که ی دوور نه بوو، یان کاته که زوری پی نه چوو، که مایه وه، دوا یی هوډهوډ هات، ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ

يَمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، ۞ گوئی: من دەوری شتیکم داوه، تۆ دەورت نە داوه، واتە: من ئاگاداری شتیکم، تۆ ئاگاداری نى ئەى سولهیمان! ۞ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ يَمِينٍ ۞، لە سەبەئەوهش ھەوائىكى جىئى دلتايىم بۆ ھىناوى، ديارە ھودھود لە پووی ھەوائگريیەھە کاری کردوھ، بە دواى کارەكەى خۆى كەوتوھ، بەلام زۆرى پىچووھ، بۆیە سولهیمان ھەستى بە ئامادەنەبوونى کردوھ، ئنجا بۆى دەگىرتەھە كە نەو ھەوالە چىيە، بۆى ھىناوہتەھە: ۞ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمَلُّكُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَمَّا عَرَّشُ عَظِيمٌ ۞، من ئافرەتیکم بىنیوھ، ھوكمراڤانانە، ھى خەلكى (سبا) و لە ھەموو شتێكى پىندراوھ، كە ھوكمراڤانییەكەى پتووستى پى بن، واتە: پىداوېستىيەكانى ھوكمراڤانى ھەموو ھەن و پىى دراون، بۆى پەخسێراون و، تەختىكى مەزىشى ھەيە، كە لەسەرى دادەنىشى بۆ ھوكمراڤانى كىردن، (عرش) كاتى خۆى تەختىكى بەرز بووھ، لە مەجلىس دایانناوھ، ھوكمراڤان لەسەرى دانىشتوھ، جىئى ئەوھ ھەبووھ دوو سى ئەفەریش لەسەرى دابنىشن، ئاستەكەى بەرزتر بووھ، پىى گوتراوھ: (عرش)، بەو ئىعتیارە كە سەققىكى ھەبووھ بەرزتر بووھ لە ئاستى دانىشتووانى كۆپو مەجلىسەكە.

۞ وَجِئْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۞، ئەو ئافرەتەم بىنى، خۆى و گەلەكەى كىرئووش بۆ خۆر دەبەن، لە جىاق خوا، ۞ وَزَيْنَ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ ۞، شەيتانىش كىردوھەكانى بۆ رازاندوونەھوھ، ۞ فَصَدَّ عَنْ السَّبِيلِ ۞، لە پىى راست لايداون، ۞ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۞، بۆیە پىى راستیان نەگرتوھ.

۞ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۞، شەيتان لە پى لايداون، تاكو كىرئووش نەبەن، بۆ ئەو خوايەى كە نەپىى لە ئاسمانەكان و زەوى دەردىتى، ھەندىك گوتوووانە: ۞ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ ۞، واتە: (أَنْ يَسْجُدُوا لِلَّهِ)، پىى راستیان نەگرتوھ، كە كىرئووش بەرن.

هەندیکیش گوتووایانە: ئەو پرسیارکردنە، کە دواتر لە مەسەلە گزنگەکان دا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر، ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾، هەرودەها خوا ئەوێی کە پەنەیان دەکەن و ئەوێی ناشرای دەکەن، هەمووی دەزانن، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾، خوا جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، خاوەنی بارەگای مەزنە.

هەوود بەو شیوە بە هەوالەکە ی خۆی بۆ سولهیمان گیرایەو، بەلام ئایا سولهیمان ﷺ وەک حوکمرانیکی وردو کارامە، یەکسەر تەسلیمی ئەو هەوالە ی هودود دەبێ، یەکسەر هەوالەکە ی لێوەردەگرت؟! نەخێر، دەفەرموێ: ﴿قَالَ سَنْظُرُ أَصْدَقْتُ أَمْ كُنْتُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، سولهیمان گوتی: تەماشای دەکەین و سەرنج دەدەین، لێدەکوێنەو، ئایا راست کردو، یاخود تۆ لە درۆکاران.

﴿أَذْهَبَ بِكُنْيَا هَذَا قَالَتْ لَهُنَّ﴾، ئەم نووسراوی من بەرە، ئەو نامەبە ی من بەرە بۆیان فرێدە، ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْنَهُمَا فَأَنْظُرُ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾، دوایی لێیان دوور بکەو، پشتیان تێکەو، چاوەڕێ بە، سەرنج بدە، داخۆ وەلام چی دەبێ؟ ئایا نامەبەکت پێدا دەنێرنەو، داخۆ چی دەلێن؟ هەوالەکەم بۆ بێنەو.

ئەجا خوا ﷻ ئەو هەمووی دەپێچیتەو، کە هودود نامەکە ی بردو بۆی فرێدان، ئەجا شازن نامەکە ی بێنی و خۆتێدەو، ئەجا: ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنَّهُ أَخْلَىٰ إِلَيْكَ كَيْفَ كَرِهَ﴾، (مەلا)، ئەو کەسانە کە بریار بەدەست و هاوکارو یارمەتیدەری حوکمرانن، گوتی: ئەو هاوکاران و ئەهلی کۆڕو مەجلیسی من، ئەو بریار بە دەستان، من نووسراویک بەپێزم بۆ هاویشتراوەو نێردراو، کە نێوەرۆکەکە ی ئاواپە:

﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە دنیایی ئەمە لە سولهیمانەو، بە ناوی خوا ی بە بەزەیی بەخشنە، ﴿أَلَّا تَعْلَمُوا أَنَّي أَنَا رَسُولُ اللَّهِ﴾، لە بەرانبەرماندا خۆتان بە بەرز مەگرن، بە ملکەچی و تەبایی و درن

بۆ لَام، ئەمە نێوە پۆکه که به ق، بێگومان سوله یمان ^{الْعَلَّامُ} تێیدا نووسیوه: من فلانکه سم و له فلان شویتم له قودسی شام و، وێرای تهوهی که هوکمپرانم، پیغه مبه ریکی خوام و، دهمه وێ تۆش له په یامی خوا حالیی بکه م، وه ره بۆ وتوێژو بۆ دیالوگ، به شیویه کی ناشتیانه و، خۆت به به رز مه گره، که بێی بۆ لَام، بۆ وتوێژ، به لَام لێره دا خوای په روه ردگار پوخته که ی باسکردوه، ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي﴾، شازن گوێ: ئە ی بریار به دهستان! له باره ی کاره که مه وه رای خۆتانم پێ بلێن، فه توام بۆ بدەن، پێشنیاری خۆتانم بۆ بکه ن، ﴿مَا كُنْتُ قَاعِلَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾، من هیچ بریارێکی به کلایکه ره وه ناده م، تا کو نێوه ناماده نه بن.

نا ئەمه ش نێوه پۆکی هوکمی شوو پایی و پاوێژه، به زاراوه ی نه مپۆ هوکمی دیموکراسیی، واته: بریاری به کلایکه ره وه به دهستی مه جلیسه، ئەو مه جلیس و کوهری نوینه رانی خه لکن، ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ لِلَّي﴾، بریار به دهستان و ئەهلی کوپو مه جلیسه که ی گوێیان: تێمه خاوهن هیزین و خاوهن زهبری توندو سهختیشین، ههم هیزمان ههیه و، ههم له شه رێشدا زه بر دهستین، نه گهر پووبه روو بینه وه، به لَام بریاری کو تایی به دهست تویه، ﴿فَأَنْظِرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾، سه رنج بده! داخو فه رمان به چی ده که ی؟

﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾، شازن گوێ: پادشایه کان عاده تیان وایه، که چوونه تاوه دانیه که وه، تێکی ده ده ن و خه لکه بالاده سه ته که ی زه بوون ده که ن و، نه رتییان وابوو ههر وایان کردوه و، ههر واشده که ن، واته: ئەو سوله یمانه که ئەو نامه یه ی ناردوه، له دوو حال به ده ر نیه: یان پادشایه که وه ک باقی ئەو پادشایانه، هوکمپرانیکه وه ک ئەو هوکمپرانانه ی که چاویان له خۆ فه بزکردن و خۆ سه پاندنه، به سه ر گه لان و ولاتاندا، یاخود جوړتیی دیکه یه.

ننجا شاژن تاقیکردنه وه دهکات بو سولهیمان: ﴿وَلَا يَأْتِي مُرْسَلًا إِلَيْهِمْ بِهِدْيُهُ﴾، من تیره‌ری دیاری و خه‌لاتیک ده‌بم بو لایان ﴿فَنَظَرُوا إِلَيْهِمْ بِرِجْعِ الْمُرْسَلُونَ﴾، ننجا چاوه‌ری ده‌کم، داخو نوینه‌ره‌کان چ وه‌لامیک دینه‌وه‌و به چی ده‌گه‌رینه‌وه بو لام.

ننجا دیسان نه‌وه هه‌مووی پتچراوه‌ته‌وه، که نوینه‌ره‌که چوو، دیاری و خه‌لاته‌که‌ی بردو، به دنیایی نامه‌شی پیدا ناردوه.

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِيتُوا نِسَاءَ إِيصَاءَ﴾، کاتیک چوو له‌ی سولهیمان، واته: نوینه‌ره‌که‌ی شاژن، دیاری و خه‌لاته‌که‌ی برد، سولهیمان گوئ: تایا ئیوه مال و سامان دده‌ن، به‌من؟ ﴿فَمَا آتَيْنَاهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْنَاهُمْ﴾، نه‌وه‌ی خوا ئیوه پتیدام، زور باشه له‌وه‌ی به ئیوه‌ی داوه، واته: نه‌وه‌ی ئیوه هه‌تانه، زور که‌متر له‌تواناکانی که خوا ئیوه به منی داون، ﴿بَلْ أَنتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾، به‌لکو ئیوه هه‌ر خوتان به‌و دیاریه‌ی خوتان دلخوشن و، له‌لای ئیوه شتیکی گه‌وره‌یه، به‌لام له‌لای من شتیکی که‌م بایه‌خه‌و، ته‌ماعم له‌سه‌روه‌ت و مال و سامانی ئیوه‌دا نیه، که نامه‌م ناردوه گوتومه: با شاژن بی، بو نامانجیکی دیکه‌به، که بریتیه له‌وتوتزو گه‌باندنی په‌یامی خوا ئیوه پتی، ﴿أَتَجِيعُ إِلَيْهِمْ﴾، نه‌ی نوینه‌رو شاند! بگه‌رئوه بو لایان ﴿فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ بِمُحْضَرِّ لَقِيلَ لَهُمْ يَا﴾، به دنیایی سه‌ربازانیکیان بو دینن، که ناتوانن به‌ره‌لستیان بکه‌ن و، له‌گه‌لیان به‌ره‌نگار بینه‌وه، ﴿وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذَلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾، ننجا نه‌گه‌ر به‌ته‌بابی نه‌یه‌ن، مانای وایه تیمه به‌سوپاوه دینن، که به‌سوپاشه‌وه هاتین، ناتوانن به‌ره‌لستی بکه‌ن، نه‌گه‌ر به‌ره‌لستیش بکه‌ن، به دنیایی به‌زه‌بوونی ده‌ریان ده‌که‌ین، له‌شارو ولاتی خویان و، ملکه‌چ و زه‌بوون ده‌بن.

دیسان نه‌وه‌ش لیره‌دا پتچراوه‌ته‌وه، که به‌ته‌نکید شاژن نامه‌ی ناردوه، که تیمه دینن، بویه سولهیمان علیه‌السلام ده‌لن: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَنْفُسَكُمْ بِأَتَيْنِي بِعَرِشَهَا قَبْلَ أَنْ

يَا أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ ﴿١﴾، گوئی: نهی پرچار به دهستان! کامه تان تهخت و کورسییه که یم
بۆ دینتی، پشش نهوهی به ملکه چیی بَین بۆ لام، نهک وهک زۆربهی پروونکه رهوانی
قورئان گوتوو یانه: به مسولمانیی! به لکو به ملکه چیی، چونکه مسولمانیه تی
دوایی تیکه یانندن و قه ناعهت هاتنه.

﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ اأَنَا أَمْلِكُ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾ ﴿٢﴾
عيفريتیک له جینن (که جوریک له جینن، زۆر به هیزو زهبر دهستن و توانایه کی
تایبه تیپان هه به) گوئی: من تهخته که یت بۆ دینم، بهر له وهی له شوینی
خووت هه لسی، سوله یمان عاده تی وابوو، پشش نیوه پرویان دانیشتوهو نیوه پرویان
هه لساوه، واته: به جهند سه عاتیك، به دلنیا ییش من له سه ره هینانی نهو تهخته
به هیزیشم و نه مینداریشم.

﴿قَالَ أَلَيْسَ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾ ﴿٣﴾، نهوه یان که زانیاری له باره ی کتیه وه
پندرابوو، له کتیب شاره زا بوو، کتیبی خوا یی، گوئی: ﴿اأَنَا أَمْلِكُ بِهِ قَبْلَ
أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ ﴿٤﴾، من بۆق دینم بهر له وهی چاوت بگه رته وه بۆ لات،
واته: له چاوتر ووکا تیکدا بۆت دینم، ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ
رَبِّي﴾ ﴿٥﴾، کاتیک تهخت و نشینکه که ی له لای خو ی به ناماده یی یینی، گوئی:
نهوه به خششی پهروه ردگار مه، ﴿لَبِئْسَ أَكْفُرًا أَكْفُرُ﴾ ﴿٦﴾، تاکو تاقیم بکاته وه،
نایا سوپاسگوزاری ده که م، یاخود سپله یی و ناسوپاسیی ده که م؟ ﴿وَمِنْ شُكْرِ
فَلَمَّا يَشْكُرُ نَفْسَهُ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ عَزِيزٌ كَرِيمٌ﴾ ﴿٧﴾، ههر که سیک سوپاسگوزاری
بکات، سوپاسگوزاری به که ی بۆ خو به ق و، ههر که سیکش سپله یی بکات، نهوه
پهروه ردگارم بِن نیازی به خشنده یه.

﴿قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ ﴿٨﴾، سوله یمان
﴿الَّذِينَ﴾ گوئی: تهخته که ی بۆ نه ناسراوو نامۆ بکه ن، دهستکاری بکه ن و بیگو پرن،
نهک هه مووی بگو پرن، به لکو دهستکاری هه ندیک شوینی بکه ن، وای لی بکه ن

نامۇيى بىكەن، ئىنجا تەماشى دەكەين: ئايا لە پى راستىرتىوان دەبى (لەوودا كە
بىناسىتەو) ياخود لەوانە دەبى كە پەي بە شت نابەن و بۆ ناسىنەوئى شارەزا
نىن، سولەيمان و يستوويەتى عەقلى نەزمون بىكات.

﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عِرْشُكَ﴾، كاتىك شاۋن ھات، پىي گوترا: ئايا تەختەكەت
ناوا بوو؟ ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾، ئەوئىش وەلامىكى زۆر ھەكىمانەي دابەو، كوتى:
دەلىيى ھەو، ﴿وَأَوَيْنَا الْكَلِمَٰتَ مِن قَلْبِنَا رُكْنًا شَلِيلًا﴾، زانىارىيمان پىش ھاتنى
ئەو ئافرەتەش پىدرابوو، ئىمە بۆ خوا ملكەچ بووين، ئەمە زانىيان مشتومريان
ھەيە، كە ئايا قسەي سولەيمانە عليه السلام، ياخود قسەي شاۋنە؟ كە شاۋن بەر
لەوئى ئەو موعىزەش بىنى لە سولەيمان، زانىارىي پىدرابوو، كە سولەيمان
شتى سەرسۈرھىنەرى ھەيە.

ئىنجا كە دەلى: ئىمە ئەو كاتەش ھەر ملكەچ بووين، يانى: ملكەچ بووين و
دانپىدھىنەر بووين، بە موعىزەكانى سولەيمان دا.

ياخود: قسەي سولەيمانە عليه السلام، كە بەر لەوئى ئەو ئافرەتەش بى، ئىمە
زانىارىيمان ھەبوو و بۆ خواش ملكەچ بووين، ياخود: پىش ئەوئى ئەو
موعىزەش پىشان بەن، زانىارىيمان ھەبوو و بۆ خواش ھەر ملكەچ بووين.

﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتِ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ﴾، بەلام ئەوئى لە جىياي خوا دەپەرست،
(كە خۆر بوو) پىي لىگرت ﴿إِنَّمَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾، چونكە بە دىنبايى ئەو
ئافرەتە لە كۆمەلىكى كافىر بوو، يانى: پىي لىگرت كە خوا بپەرستى، ياخود
سولەيمان پىي لىگرت، كە چىدىكە لەسەر كوفىر بەردەوام بى، بەرەو خوا
بەيەكگرتن و خواپەرستىي ھىئاي، ھەردوو واتايەكان ھەن.

ئىنجا سولەيمان عليه السلام شىكى دىكەي پىشاندا: ﴿قِيلَ لِمَا أَدْخَلَ الصَّرْحَ﴾،
پىي گوترا: بە شاۋن، بچۆ ئىو كۆشكەكەو، ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ
سَاقِهَا﴾، كاتىك كۆشكەكەي بىنى، پىيوابوو شەپۆلى ئاۋ، تەختى زەويەكە

وهك شه پۆلی ئاو بوو، به لّام شووشه به ندبوو، پتی وابوو ئەوه شه پۆلی ئاوه، هەردووک لاقی هەلکردن، بۆ ئەوهی دامینی تەر نهبن، ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرَخَ مُرَدًّا مِنْ قَوَارِيرَ﴾، سوله یمان گوئی: ئەوه کۆشکێکه له شووشه ی لووس و صاف دروستکراوه، ئاو نیه به ژیریدا بپوا، یاخود: ئاوه، به لّام شووشه به ندهو، جۆگه له ی ئاو نیهو، لاق تەر نابن، ﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾، شازن گوئی: ئە ی پەرۆه ردگارم! پێشتر ستهمم له خۆم کردبوو (که تۆم نه پهرستوه) ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ئیستا له گه ل سوله یماندا بۆ خوای پەرۆه ردگاری جیهانیان ملکه چم.

دوای ئەوهی ئەو هه موو موعجزانه ی بینین و، سوله یمان وتووێژی له گه لدا کردوه، نجا قه ناعه تی هاتوهو، لێره دا مسو لمان ده بن، نه ک له پێشه وه، وه ک زۆریک له توێژه ره وانی قورئان گوتوویانه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوایێ زانیاریه‌کی تایبه‌تی به‌ هەر کام له‌ داوود و سوله‌یمان (علیهما السلام) داوه، نه‌وانیش ستایشی خویان له‌ سەر کردوه، سوله‌یمانیش له‌ ڕووی پیغه‌مه‌رایه‌تی و زانست و حوکمرانییه‌وه، له‌ شوینی بابی (داوود) دانیشه‌وه:

خوایێ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٥) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأْتِيهَا النَّاسُ عِلْمًا مِّنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُ الْفَضْلُ الْأَمِينُ ﴿١٦﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له‌ جه‌وت ڕه‌گه‌دا:

١- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾، به‌ دُنیا‌یی ئیمه‌ زانیاریمان به‌ داوود و سوله‌یمان دا‌بوو، وشه‌ی: (لَقَدْ) (ل)، (لَمْ الْقَسَمَ)، (لَمْی سو‌ینده‌و) (قَدْ) (حَزَفُ التَّحْقِيقِ)، پیتی دُنیا‌کردنه‌وه‌یه، بۆ نه‌وه‌ به‌ کارهاتوه‌ که‌ خوایێ دوتێراوانی له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران، له‌ شوینی که‌سانیک دان‌اوه، که‌ نکوولیی بکه‌ن، له‌وه‌ که‌ داوود و سوله‌یمان، زانیاریان پێدراوه، یاخود بۆ دُنیا‌کردنه‌وه‌ی باب‌ی دوتێندراو، هەر که‌سیک که‌ قورئان ده‌خوینێ، خوایێ دُنیا‌ی ده‌کاته‌وه‌ که، ئیمه‌ زانیاریه‌کی تایبه‌تمان به‌ داوود و سوله‌یمان دا‌بوو، (علماً) که‌ به‌ نه‌زانراو (نِکرة) هاتوه، نه‌یفه‌رموه‌وه، (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ الْعِلْمَ)، به‌ لکو به‌ (نِکرة) هاتوه، ئەوه (لِلتَّعْظِيمِ وَالْتَّفْخِيمِ)ه، بۆ مه‌زنکردن و گه‌وره‌کردنه، واته‌: زانیاریه‌کی تابه‌ت، که‌ خه‌لکی دیکه‌ ده‌ری نا‌کات، که‌ مه‌به‌ست پتی زانیاری و ه‌حیه، نه‌وه‌ی که‌ خوا بۆ شێوه‌ی تابه‌ت به‌ پیغه‌مه‌رانی خۆی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) داوه، به‌ گشتیی، که‌ لێرده‌دا با‌سی داوود و سوله‌یمان، سه‌لامی خویان لێ بێ.

۲- ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه در دوکیان (واته: داوود و سولهیمان) کوتیان: ستایش بۆ ئهو خوایهی که به سهر زۆرئک له بهنده پرواداره کانیدا، هه لیبزاردوون، واته: پلهی پیغه مبه رایه تی و زانیاری تایبه تی پنداوین، پلهی پیغه مبه رایه تی به رزرتین پلهیه که به مرۆقه کان درا بۆ، خوی پهره درگار به هه ندیک لهو مرۆقانهی که هه لیبزاردوون، پنداوون، له دوی موحه ممه دیش ﴿وَلَقَدْ دَرَكَا يَتِغَمِبْ مَبْرَاهِيْمَ وَوَهَّابِيْ كَالِهْ دَرَاوَهْ﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ... ﴿١٠﴾ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، موحه ممه د بابی هیچ کام له پیاوانیان نیه، به لکو تیرراوی خواو کوتایی پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به لأم هه موو پیغه مبه ران هه لیبزاردوون، خوا ﴿وَلَقَدْ دَرَكَا يَتِغَمِبْ مَبْرَاهِيْمَ وَوَهَّابِيْ كَالِهْ دَرَاوَهْ﴾، و هک ده فهرموی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى﴾ النمل، واته: بلن: ستایش بۆ خواو سه لام لهو به ندانهی خوا که هه لیبزاردوون، که به لئایی پش هه موو کهس، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، گولبزیرو هه لیبزاردووی خوان له نیو مرۆقاهه تی دا، بویه ش ده لئ: ﴿عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، چونکه پیغه مبه رانی دیکه ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هه هه لیبزاردوون، بۆ بهنده پرواداره کاندا، بویه گوتوو یانه به سهر زۆرئک له بهنده پرواداره کان دا هه لیبزاردوون.

۳- ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ﴾ سولهیمانیش میراتی له داوود گرت، سولهیمان میراتی له داوود گرت، واته: هه مان ئه رک که به داوود سپێدرابوو، به سولهیمانیش سپێدرابوو، هه مان زانیاری که داوود پتی درابوو، خوا ﴿وَلَقَدْ دَرَكَا يَتِغَمِبْ مَبْرَاهِيْمَ وَوَهَّابِيْ كَالِهْ دَرَاوَهْ﴾، هه مان حالئ حقو کمپرائی و بالادهستی که داوود هه بیوو، خوی پهره درگار بۆ سولهیمانیشی په خساند، ئه گه رنا لیره دا مه به ست ئه وه نیه که سولهیمان به شیوهی نه رت و سیستمی حقو کمپرائی و بنه ماله یی و میراتی، له شوئی بابای دانیشتی، و هک دوابی له سه رده می ئومه و یه کان و، عه باسییه کان و، عوسمانیه کانه وه، تا کو ئیستاش ئه و شیوه حقو کمپرائیه سه قه ته، به رده وامه و، شتیکی نامویه به رووخی شه ریه ت، به لکو مه به ست لیره دا ئه وه یه: و هک چۆن که سیک میراتیک ده گرتی، پیوهی مانندو نابن، به هه مان شیوه ش دوی ئه وه ی

خوَا ۞ پله ی پتغمه مبه رایه تی و، هوکاره کانی حوکمرانیی بو داوود ره خساندن، سوله یمانی کوپیشی پله ی پتغمه مبه رایه تی پتداوه، هوکاره کانی حوکمرانیی بو ره خساندن، بئ نه وه ی خوی وه دهستی بئین، چونکه پتغمه مبه رایه تی پله ی کی وه هبیه و که سببی نیه، مروفی خوی وه دهستی ناهئین، به لکو خوَا ۞ ده بیه خشی، به ههر کهس که بیه وی، ۞ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۝ الْأَنْعَام، بویه ش ئه مه وا توخ ده که مه وه، تاکو هیچ کهس وا تبنه گات، که حوکمی بنه مالهی و میراتی، شتی که له پتغمه مبه رانی پیشووش دا هه بووه!! نه خیر، به لکو مه به ست نه وه یه: خوَا ۞ هه مان شت که بو داوودی ره خساند بوو، بو سوله یمانیشی ره خساند بوو، بویه ش وشه ی (وَرِثَ) به کار دئین، له بهر نه وه ی میرات ئینسان پتیه وه ماندوو نابئ و، شتی که به ئاسانیی دئته دهستی.

(۴) - ۞ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ ۞، هه رووه ها سوله یمان گوئ: نه ی خه لکینه! به دئنیای نه م قسانه ی سوله یمان وتارتک بووه، له کوپرتکی فراواندا دراوه.

(۵) - ۞ عَلِمْنَا مَطِىَ الْأَطْيَرِ ۞، دواندن بالئندا هان فیرکراوه، یانی: ده توانین بیان دوتین و لیان تیبکه یین.

(۶) - ۞ وَأَوَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۞، له هه موو شتی که مان پتدراوه، له هه موو شتی که حوکمرانییه که مان پیوستی پئ هه بن، هوکاره کان و پتداویستییه کانی حوکمرانییه مان بو ره خستندراون و پیمان دراون.

(۷) - ۞ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ۞، به دئنیای هه ره نه وه شه به خشی پروون و ئاشکرا.

جیی سه رنجه، که خوَا ۞ له سه ره تاوه باسی داوود ۞ سوله یمان ۞ ده کات، که زانیاریان پتدراوه، ستایشی خوا یان کردوه، که به سه ر زورتک له بهنده برواداره کانی دا هه لیزار دوون، به لام دواپی به کسه ر دئته سه ر باسی به سه رهاتی سوله یمان ۞، له بهر نه وه ی له شوتنه کانی دیکه دا باسی داوود ۞ کراوه، نه م به سه رهاته ی سوله یمان: تته ره بوونی به شیوی میروولانداو، دواپی

فسه کردنی له گه‌ل هوډهوډو، نامه پيدا ناردنی و ... هتد، ته‌نیا له‌م سوږه‌ته‌دا هاتوه.

شایانی باسه: له په‌یمانی کوڼدا ده‌لتی: داوود یازده (۱۱) کوږی بوون، په‌کیکیان سوله‌یمان، ئنجا به‌ دلنایای ناگونجی میرات مه‌به‌ستی مال و سامان و هوکمپرانیی بی، که سوله‌یمان مال و سامان و هوکمپرانیی هه‌مووی له باپی بگری و، ده کوږه‌که‌ی دیکه بی به‌ش بڼ، ستم له پیغه‌مهران ناوه‌شپته‌وه.

به‌لام وده گومان: بویه وشه‌ی: میراتگرتن (ارث، میراث)، به‌کارهاتوه، که لیره‌دا به‌ مانا مه‌جازیه‌که‌یه‌ق، چونکه نه‌و حاله‌ته گه‌وره‌و گرنگه‌ی که داوود بوویه‌ق، که دواپی په‌کسر خوای په‌روه‌ردگار به‌خشیویه‌ق به سوله‌یمان، چوتن‌راوه به مال و ساماتیکه‌وه که له باب‌ه‌وه بو کوږ ده‌چت، نه‌گه‌رنا مه‌به‌ست نه‌وه نیه که سوله‌یمان به میراث گرتبی، وده کوکمی میراثی و بنه‌ماله‌یی.

ننجا بڼگومان که ده‌فرموی: (وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)، هه‌م وشه‌ی (کُلِّ)، هه‌م وشه‌ی (شَيْءٍ)، هه‌ردووکیان چه‌مکتی گشتیان هه‌یه، به‌لام لیره‌دا (کُلِّ)، بڼگومان مه‌به‌ست پتی زوره، یانی: زورتک له شتاهان پیدراوه، (شَيْءٍ) یش، لیره‌دا واته: شتی گرنگ، که مه‌به‌ست پتی نه‌وه‌یه: هه‌موو نه‌و شتانه‌ی پتویستن بو هوکمپرانیی کردن، ئیمه پیمانداران و بومان په‌خسینداران، نه‌گه‌رنا هه‌موو شتیک به‌په‌های، ته‌نیا هی خواجه ﷺ و هیچ کاتیک هیچ که‌سک هه‌موو شتیک نه‌بووه، به‌لام چه‌مکه عورفی و باوه‌که‌ی ناوايه، په‌کتیک به په‌کتیک ده‌لتی: تو هه‌موو شتیکت هه‌یه، یان: تو هیچ شتیکت نیه، یانی: هه‌موو شتیک که عورف و باوه، خه‌لک هه‌بی، هه‌ته، نه‌ک به په‌های، یانی: به پتی عورفی باوی خه‌لک نه‌و وشه‌به به‌کارده‌هینری و مه‌به‌سته‌که‌ی لی وهرده‌گیری، ﴿وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، دوایش که بو شازی سه‌به‌ئیش به‌کارده‌هینری: ﴿وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، یانی: هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که باون و، عورف و نه‌ریت وایه که هوکمپرانان هه‌یانڼ، هه‌ینی، نه‌و شازنه‌ش هه‌موو شتیک که عورف و باوه، که هوکمپرانان هه‌یانڼ، هه‌ینی.

که دهفهرموئ: ﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾. به دنیایی هه ره نه وه به خششی ناشکرایه، وشه ی: (الْفَضْل)، (الزَّيَادَةُ فِي الْخَيْرِ وَالنَّفْعِ)، واته: زیده یی له چاکه و سووددا، (المُبِين) یش لیره دا، به مانای پوژدن و ناشکرا دی، واته: نه وه به خششه که خوا به زیده پتیداوین، زوړ پروون و ناشکرایه، بو هه ره که سیک ته ماشای بکات.

لیره دا سوله یمان که ناوا قسه ده کات، نه وه فرمانه ی خوا ﷺ جیبه جی ده کات، که دهفهرموئ: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ۱۱ الضحی، واته: تنجا باسی چاکه کانی په روهر دگارت بکه، واته: له و پرووه ویه که باسکردنی چاکه کانی خوا یه، (التَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ)، نه گهرنا له و پرووه ویه، خو ی به سهر خه لکدا هه لکیشی، به لکو دیه وئ بلن: خه لکینه! خوا ﷺ به خششیکی زوړی به تیمه داوه و، خوا چاکه ی زوړی به سهر تیمه وه هیه، تیمه ش له و چاکه و به خششه به هرهمه ند بن، که بریتیه له پیغه مبه رایه تی و زانیاری و، له و هوکمرانییه ی که پیغه مبه ران ده یکه ن، که هوکمرانییه کی دادگه رانه بووه، هوکمرانییه ک بووه که دادگه ری بیچه سپی و، سته م و خراپه و جیاوازیی پیشه کیش بکری.

مەسەلەى دووھەم:

كۆكرانەۋەى سوپايەكەى سولەيمان عليه السلام لە جند مەرۇف و ئالندان و،
گوزەركردىيان بە لای دۆلى مېروولانداو، بانگکردى مېروولەيكە لە مېروولەكان
كە بېنەۋە كۈنەكانى خۆيان، ئەۋەك سولەيمان و سوپايەكەى بيانشكىتىن بى
ئەۋەى پىيان بزانن و، زەرەدەخەنە كردنى سولەيمان لە قسەكەى و، پارانەۋەى
لە خوا ﷻ و ستايشكردنى بۆ خوا ﷻ:

خوا ﷻ دەفەرەمۆى: ﴿وَحُسْرَ لِسْتَمَنَ جُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُرْزَعُونَ ۝١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَثَرَا عَلَىٰ رَأْسِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُم
لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَنُ وَجُودُهُ وَهُوَ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٨﴾ فَلَبَسَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ
رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝١٩﴾

شىكرىدنهۋەى ئەو ئايەتانه، لە چواردە بېرگەدا:

١- ﴿وَحُسْرَ لِسْتَمَنَ جُودُهُ﴾، سەربازەكان بۆ سولەيمان عليه السلام كۆكرانەۋەى،
سەربازەكانى سولەيمان بۆى كۆكرانەۋەى، واتە: سوپايەكەى بۆى كۆكرايەۋەى بۆى
ئامادەكرا، ديارە سەفەرئىكى لە پىش بووہ گوتوويەتى: سوپايەكەم، بۆ ئامادە بكەن، لێرەدا
لە جىيانى وشەى (جېش)، دەفەرەمۆى: (جۇود)، سەربازەكانى بۆ كۆكرانەۋەى، دەلى: (الجۇود):
جَمْعُ جُنْدٍ، وَهُوَ جَمْعُ جُنْدِيٍّ، كەواتە: (جۇود)، كۆى كۆيە، ئىجا ئاىا سوپاو سەربازەكانى
سولەيمان چى بوون؟

٢- ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ﴾، لە جند مەرۇف و ئالندە، پىكەتەى سوپايەكەى
سى جۆر بوون: مەرۇف بوون و، جند بوون و، ئالندەش بوون، ھەلبەتە ھەر كامىك لەو
سى پىكەتەيە، كارى تايەتەى خۆى ھەبووہ، بەلام ئەك جند ھەموو يەك كارو، مەرۇف

هه‌موو یه‌ك كارو، بآئنده‌ش هه‌موو یه‌ك کاریان بووێ، به‌لكو هه‌ر له‌ نێو چن‌دا كاره‌كان دابه‌شكراون، وه‌ك له‌ شوێنه‌كانی دیکه‌دا خ‌وای په‌روه‌ردگار باسی ده‌كات، هه‌یانبووه‌، شتیان بۆ له‌ بنی ده‌ریا ده‌ره‌یتاوه‌و، هه‌یانبووه‌ بۆ شه‌ر به‌کاری ه‌یتان و، هه‌یانبوو بۆ پیشه‌سازی به‌کاری ه‌یتان و، هه‌یان بووه‌ گرتوونی و كه‌له‌پچه‌ی كردوون، هه‌روه‌ها مرو‌فه‌كانیش به‌ هه‌مان ش‌یه‌و بآئنده‌كانیش، بۆ و‌ینه: هو‌ده‌ودی بۆ هه‌والگری به‌كاره‌یتاوه‌و، هه‌ر یه‌كه‌و بۆ ش‌تیکی به‌كاره‌یتاوه‌.

٣- ﴿فَهُمْ يُرْجَعُونَ﴾، له‌ حاڵێك‌دا كه‌ نه‌وان، كۆكراونه‌وه‌ سه‌ریه‌ك، كۆن‌تروڵ كراون، (الْوَرْعُ: الْكُفَّ عَمَّا لَا يَرَادُ، فَشَمَلَ الْأَمْرَ وَالنَّهْيَ، أَيِ مُلْتَزِمُونَ التَّزَامًا تَامًا)، (وزع): بریتیه‌ له‌ نه‌ه‌شتنی ش‌تیك‌ كه‌ ناویست‌ی، كه‌واته‌: هه‌م حاڵه‌ق فه‌رمان و، هه‌م حاڵه‌ق نه‌ه‌شتی و فه‌ده‌غه‌كردن، ده‌گرت‌ه‌وه‌، (فَهُمْ يُرْجَعُونَ) واته‌: زۆر پابه‌ند كرابوون و به‌رفه‌رمان بوون. (أَوْ يُخْبَسَ أَوْ لَهُمْ عَلَى آخِرِهِمْ)، یاخود: یانی: ه‌ی پ‌شت‌ییان پ‌اده‌گیرا، تاكو ه‌ی دوا‌یه‌ پ‌نده‌گه‌یشت.

به‌لام (فَهُمْ يُرْجَعُونَ) زیات‌ر واپ‌نده‌چ‌ی مه‌به‌ست پ‌تی نه‌وه‌ ب‌ی: ر‌ییان ل‌ی ده‌گیرا به‌م‌لاولادا ب‌چ‌ن و سه‌رپ‌چی و لامل‌ی ب‌كه‌ن، یانی: پابه‌ند بوون و پ‌ك و پ‌ك بوو، نه‌ك هه‌ر كه‌سه‌و به‌ دۆل‌ك‌ دا ب‌روا، سه‌رپ‌چی ب‌كه‌ن.

٤- ﴿حَقًّا إِذَا تَوَلَّىٰ وَاوَّالَ آلَتِهِ﴾، هه‌تا كا‌ت‌ك‌ به‌ لای شیوی می‌روولاندا، ت‌یه‌ر‌ین، (حَقًّا) بۆ گه‌یشتنه‌ به‌ ئامانج، واته‌: به‌رده‌وام بوون، هه‌تا گوزه‌ریان كرد به‌ لای دۆل و شیوی می‌روولاندا.

(وَاوَّالَ آلَتِهِ)، دوو واتای هه‌ن:

یه‌كه‌م: نه‌و شو‌ئنه‌ی می‌رووله‌ی ت‌یدا، چونكه‌ هه‌ر چ‌و‌ن ب‌ن، شاره‌ می‌رووله‌، هه‌ندێك‌ ك‌ون و كه‌ل‌تان له‌ زه‌ویدا دروست ده‌كه‌ن، كه‌ وه‌ك دۆل و شیوان وان، بۆ نه‌وان و، له‌ فه‌ده‌ر نه‌وان وه‌ك دۆل و شیوان وان، نه‌و كه‌ل‌ین و كو‌نانه‌ی می‌رووله‌كان دروستیان ده‌كه‌ن و، خانووبه‌ره‌ی خو‌بیانیان ت‌یدا بنیات ده‌ن‌ین، یانی: وه‌ك چ‌و‌ن مرو‌فه‌كان به‌ فه‌د

پالى چېايە كانەوۋە، لە دۆل و شيۋە كاندا خانووبەرە دروست دەكەن، مېروولەش لەو كۈن و كەلتانەنى لە نىۋ زەويدا ھەن، ئەو كۈن و كەلتانەنە بۆ ئەوان ۋەك دۆل و شيۋە وان.

دووھەم: ياخود شوئىتىكى تايبەت بوو، كە پىنگوتراۋە: (وَإِلَّا لَنَلَّيْنَاكَ،) كە ھەندىك دەلتىن: لە فەلەستىن بوو.

ۋشەي: (النَّبَأِ): ناوھ بۆ جۆرىك لە زىندەوەر، گچكەيەو شەش پىتى ھەن، تاكەكەي پىتى دەگوتى: (النَّبَأِ)، كەواتە: كە دەفەرموى: ﴿قَالَتْ نَمْلَةٌ﴾، ئەوھ ناگەيەننى كە ئەو مېروولەيە مېنە بوو، بەلكو ئەوھ دەگەيەننى كە ھەر تاكىك بوو، لەو جۆرە، واتە: (النَّبَأِ: وَاحِدُ النَّبَأِ)، (نَمْلَةٌ) بەكىكە لە مېروولە، ئنجا ناي تىرە يان مېنە؟ نازانىن، بۆيە دەفەرموى: ﴿فَنَبَسَرَضًا جَاكَمًا مِنْ قَوْلِهَا﴾، بە ھۆى قسەكەيەوھ بە زەردەخەنەوھ پىكەن، ئنجا كە راناۋى مېنەنى خراۋەتە سەر، ئەوھ لەبەر پاچاۋكردنى بىزەي (نَمْلَةٌ) يە، كە راناۋى مېنەنى بۆ بەكارھاتوھ، نەك لەبەر ئەوھى رەگەزەكەي مېنە بىت، ۋەك ھەندىك لە تويژەرەوان واپانگوتوھ، كوتوۋيانە: ئەوھ مېروولەيەكى مېنە بوو، بە بەلكەي ئەوھ كە فەرموۋىەتى: (نَمْلَةٌ)، بەلەم، نەخىر (نَمْلَةٌ) واتە: مېروولەيەك، ئنجا تىر بى، يان مى، ھەرودەك (بَقَرَةٌ)، يانى: رەشەۋلاخ، ئنجا تىر بى يان مى، پىتى دەگوتى: (بَقَرَةٌ)، ھەرچەندە تىستا ۋا باوھ كە ھەر گوتيان: (بَقَرَةٌ)، واتە: مانگاۋ، (قُور) يىش، واتە: گا، بەلەم لە راستىدا لە زمانى عەرەبىدا: ﴿سَمِعَ بَقَرَتِ سَمَانَ﴾ (۱۲) يوسىف، واتە: ھوت رەشەۋلاخ، ئىدى مەرچ نىھ، تىر بى، يان مى بى.

(۵) - ﴿قَالَتْ نَمْلَةٌ﴾، مېروولەيەكيان گوتى:

(۶) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّبَأُ ادْخُلُوا مَسْكَنَكُمْ﴾، ئەي مېروولەكان! بچنە نىۋ كۈنەكانى خۇتانەوھ، بچنە نىۋ خانووبەرە شوئەكانى خۇتانەوھ.

(۷) - ﴿لَا يَحِطُّ بِكُمْ مِثْلُ بَنٍ وَجُودُهُمْ وَمُرَّ لَا يَشْعُرُونَ﴾، بۆ ئەوھى سولەيمان و سەربازەكانى تىكتان نەشكىنن، لە حالىكىدا كە ھەست ناكەن.

(الْعَطْمُ: الْكَسْرُ لِشَيْءٍ صَلَبٍ)، (حَطْمٌ): بَرِيَّةٌ لَهُ شَكَانٌ فِي شَيْءٍ رَهَقَ، نَجَا لَهُ تَفْسِيرُكَانِدَا هَاتُوهُ: (وَاسْتَعِزَّ هُنَا لِلرَّفْسِ بِجَمَاعِ الْإِهْلَاكِ)، لِتَرَهُ خَوَازِرَاوَهُتُوهُ بُوْ پَتِلِيَان وَ پَانَكِرْدَنهَوَه، لَهَبَر نَهَوَهی هَر شَتِك پَان بَكْرِتَهَوَه دَهفَهوَتَن، بَه لَام لَهُ رَاسْتِيْدَا نَهَوَه وَا نِهَوَه، نَهَوَه تَه عَبِيرَه نَبْعَازِيكِي عِيلَمِي تَدَابَه: كَه تَبَسْتَا دَه رَكَهوَتُوهُ پَنَكَهَاتَهی جَه سَتَهی مَيْرُوْلَه، لَه مَادَدَه يَه كِي رَه قَهو، نَه گَه ر پَتِي لِيَبَرَنِي، دَه شَكِيَت، وَهَك چُون شُووشَه يَه ك دَه شَكِيَت، جَه سَتَهی مَيْرُوْلَه ش تِيَك دَه شَكِيَت، نَهَك پَان بِيْتَهوَه، بُو وِتَنَه: كَه پَن لَه كَرَمِيَك دَه نَبِي، پَان دَه بِيْتَهوَه، بَه لَام مَيْرُوْلَه تِيَك دَه شَكِيَت وَ، كَرِپَهو دَه نَكِي شَكَانِي دِي، وَهَك شُووشَه يَه ك.

رَسْتَهی: ﴿لَا يَحْطِمْكُمْ سُلَيْمَنٌ وَجُودُهُ﴾، نَه مَه وَهَك نَهَوَه وَابَه: (لَا أُغْرِقُكَ تَغْمَلُ كَذَا)، تُو نَه نَاسَم نَاوَا بَكَهی، يَانِي: نَاوَاتَان لِي نَه يَه ت، تَاكو سُولَه يِمَان وَ سَه رِبَازَه كَانِي تِيَكْتَان نَه شَكِيَتَن.

﴿وَمَنْ لَا يَعْمُرُنَّ﴾، (و) لِتَرَه دَا (الْوَاوُ خَالِيَةً) وَابَه: لَه حَالِيَكِدَا كَه هَه سَت نَاكَه ن، لَه حَالِيَكِدَا نَه وَان هَه سَت نَاكَه ن، نَه مَه سَتَايش وَ مَه دَحِيَكِي كَه وَرَه ي سُولَه يِمَان عَلَيْهِ السَّلَامُ سَوَابَه كَه يَه قِي، كَه نَه وَانَه پَتِي لَه مَيْرُوْلَه ش نَانِيَن، مَيْرُوْلَه ش تِيَكْنَا شَكِيَتَن، نَه گَه ر پَتِي بَزَانَن، لَه حَالِيَكِدَا كَه پَتِي نَه زَانَن، پَتِي لَه مَيْرُوْلَه دَه نَبِيَن، بَه لَام نَه گَه ر بِيِنَن، پَتِي لَه مَيْرُوْلَه ش نَانِيَن، چ جَاي بَاغ وَ كَشْتَوَاكِي خَه لَك بَشِيَلَن، يَان خَه لَك بَه نَاهَق بَكُوژَن، يَان نَاژَه ل وَ مَه رُو مَالِي خَه لَك وَه بَه رَخُوْبِدَه ن! بَه لَكُو پَتِي لَه مَيْرُوْلَه ش نَانِيَن.

(۸) - ﴿فَبَسَّ صَاحِبًا مِنْ قَوْلِهَا﴾، زَه رَدَدَه خَه نَه ي هَاتَن، لَه حَالَه قِي پَنَكَه نِيِنْدَا، بَه هُوِي قِسَه كَه يَه وَه، سُولَه يِمَان بَه زَه رَدَدَه خَه نَه ي پَنَكَه نِي، دِيَاَرَه پَنَكَه نِيِنِي پَنَغَه مَبَه رَان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، زِيَاَتَر حَالَه قِي زَه رَدَدَه خَه نَه ي هَه بُوُوَه، چُونَكَه (صَاحِبًا) دَه لَن: (حَالٍ مِنْ التَّبَسُّمِ)، يَانِي: (اِبْتَسَمَ، ضَمَّكَ تَبَسُّمًا، أَوْ ابْتَسَمَ صَاحِبًا)، يَانِي: زَه رَدَدَه خَه نَه ي هَاتَن، لَه حَالَه قِي پَنَكَه نِيِنْدَا، كَه پَنَكَه نِيَنَه كَه ي بَرِيَتِي بُوُو لَه زَه رَدَدَه خَه نَه، كَه زَه رَدَدَه خَه نَه كَه مَتَرِيَن حَالَه قِي پَنَكَه نِيَنَه، وَابَه: بَه قَا قَا پَيَنَه كَه نِي، پَنَغَه مَبَه رَان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بَه قَا قَا پَيَنَه كَه نِيُون،

وہك خەلكىك لەسەر پشت بگەوى و، مەروۇ لە حالەتى عاتىفیدا پىكەنىنى زۆرى بۆ دىنى، پىغەمبەران بەو شىۋىدە نەبوون. وەك لە پىغەمبەرى خاتەم گىرداۋەتەو، بۆيە زەردەخەنەى ھاتو، يانى: دىخۆش بوو، سوپا بەكەى ھىندە صالح و چاكن پىن لە مېروولەش نانتىن، مەگەر مېروولەكان نەبىنن و ھەستىان پىن نەكەن.

۹- ﴿وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيْ﴾
سولەيمان گوتى: پەرۋەردگار! يارمەتتەيم بەدە، سوپاسى ئەو چاكەبەت بگەم، كە لەگەل مندا كەردووتە، ھەرۋەھا لەگەل باب و دايكىشم دا، (أَوْزِعْنِي) يانى: (أَلْهَمْنِي)، واتە: فېرم بگە، ياخود ھانم بەدە، وام لى بگە سوپاسگوزارىم بۆ تۆ، لەسەر ئەو چاكەبەى كە لەگەل منت كەردو، ياخود (أَوْزِعْنِي) ھەر لەسەر ئەسلە زمانەوانىيەكەبەتى (وَزَعَةً) واتە: (مَنْعَةً)، كەواتە: (أَوْزِعْنِي) يانى: (امْتَنِعْنِي عَنِ الْغَفْلَةِ فِي أَظْلٍ شَاكِرًا)، واتە: پىم لىبگەرە لە بىن ناگايى تاكو سوپاسگوزار بىم، يان (امْتَنِعْنِي مِنَ الْغَفْرَانِ فِي أَشْكُرَكَ) پىم لىبگەرە لە ناسوپاسى، تاكو بەردەوام سوپاسگوزار بىم بۆ تۆ.

﴿وَعَلَىٰ وَلَدَيْ﴾
لەگەل باب و دايكەم دا كەردووتە، چاكەى دايك بابىش ھەر نىعمەتتەكە بۆ پۆلە دەگەپتەو، ھەر وەك چۆن چاكەيەك كە لەگەل پۆلەكانىش دەرگى، ديسان بۆ باب و دايكان دەچىتەو بۆ ئەوانىش نىعمەتە، باب و دايكىك پۆلەيەكى باشيان ھەبى، چ كۆپ، چ كىچ، بۆ ئەوانىش نىعمەتە، ھەرۋەك باب و دايكىش ئەگەر چاك بووبىن، بۆ پۆلەكان نىعمەتە، ئەگەر ئەو مەروۇ شەنازى بە باب و دايكىەو بەكات، بە دىنايى لە چاكەى ئەوانىش بەھرمەند بوو.

۱۰- ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾
بگەم، جىي پەسندى تۆ بىت، تۆ لىي رازى بى.

۱۱- ﴿وَأَذِلَّتْ لِي رَحْمَتُكَ فِي عِبَادِكَ الْمَكِلِينَ﴾
بەندە چاكەكانتەو، واتە: بىخە نىو رىزى ئەوانەو.

پاستکردنەوێ هەلەبەکی زەقی (محمد الطاهر بن عاشور)

لێردەدا بە باشی دەزانم هەلەبەکی زەقی (محمد الطاهر بن عاشور)، پەرحمەتی خوای لێ بێ، پاست بکەینەو، هەلبەتە تۆزەرەوانی دیکەش جاری وا هەبە فەسەبەک دەکەن، پێم هەلەبە، بەلام شتێک کە زۆر بە پێویستی نەزانم، نامەوێ تەفسیردەکی خۆمی پێ قەرەبالێ بکەم، بەلام لەبەر ئەوەی (محمد الطاهر بن عاشور)، هەم زانایەکی گەورە بوو لە زانایانی تونس، هەم تەفسیردەکەشی شتی زۆر وردی تێدا، بۆیە بە چاکم زانی ناماژە بەو هەلەبە بکەم، هەلبەتە ئەوەیە کە لە تەفسیری ئەم رێستەیدا: ﴿وَعَلَّ زُلْدَكَ﴾، دەلێ: (وَوَالِدَاهُ هُمَا أَبُوهُ دَاوُدُ بْنُ يَسَّى وَأُمُّهُ بَثْشَبَعُ بِنْتُ الِيعَامَ، وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ رَوْجَةَ (أُورِيَا) الْحِثِّي، فَاضْطَقَّهَا دَاوُدُ لِنَفْسِهِ، وَهِيَ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا قِصَّةُ نَبَا الْخَضَمِ الْمَذْكُورَةِ فِي سُورَةِ ص)^(١).

واتە: باب و دایکی سولهیمان ئەمانەن: بابی داوودی کۆری یەسسیە، دایکیشی (بَثْشَبَعُ بِنْتُ الِيعَامَ)، ئەویش کە پێشتر زنی (أُورِيَا الْحِثِّي) بوو، بەلام داوود بۆ خۆی هەلبێژارد، ئەو نافرەتییە کە بەسەرھاتی (نَبَا الْخَضَم)، کە لە سووپردی (ص) دا، باسکراو، لە بارەییەو هاتو.

ئەجا لێردەدا ئەو زانایە کەوتۆتە دوو هەلەبە زەقەو:

یەكەم: دەلێ: دایکی سولهیمان: (بَثْشَبَعُ بِنْتُ الِيعَامَ)، زنی (أُورِيَا الْحِثِّي) بوو، کە ئەو لە (پەیمانی کۆن) دا، هاتو، ئەجا من هەم لە: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله، الكتاب السادس، الإيمان برسل الله وأنبيائه)، لەوێدا باسم کردو، هەم لە موسووعە: (ئیمان و ئیلهاد)یشدا، کە ئەو بەسەرھاتە یە پەیمانی کۆن (العهد القديم) وەک کەلێک چیرۆکی

دېكەي، بە ھىچ جۈزىڭ راست نېھو، لەگەلّ عەقّل و لۇژىك و، لەگەلّ پىڭكەي بەرزى پىڭغەمبەرانىش دا ناگونجى، كە پەيمانى كۆن لە: (سفر صموئيل الثاني، إصحاخ: ۱۱ و ۱۲، وسفر الملوك، إصحاخ: ۲) دا باسې دەكات و كورتهكەي ئەوھە:

رۇژىك داوود عليه السلام: لەسەر بان پياسە دەكات، ئافرەتىك دەپىنى خۇي دەشوات، زۇرى پى جوان دەپىت، دوايى بە دوايدا دەتيرى و دەپىتىن بۆ مالى خۇيان و لەگەلى جووت دەپى، دوايى كە دەزانى خىزانى (أوريا الحثي)، نوريا دەتيرتە پىشەوھى جەنگ و، بە سوپايەكەش دەلى: ئەگەر شەر گەرم داھات، ئىوھە بگشىنەو، با نوريا بكوژرى، ئىدى نوريا دەكوژرى و، دوايى داوود ژنەكەي ماره دەكاتەو!

كە ئەمە مسولمانىكى ئاسايى و عادەتى، شتىكى ئاوا لە خۇي ناوھەشپىتەو، ئاكو لە داوود بوھەشپىتەو، تىمەش مولزەم نىن، ئەو ئەفسانەو ئەو شتە بى مانايانەي لە پەيمان كۇندا ھاتوون، كە شتى دېكەي لەوھش بى ماناترى تىدايە، بىتىن لەسەر پىڭغەمبەرانىيان بگەپنە مال.

ئەوھە ھەلەي يەكەمى خاھەنى (التحرير والتوير) دو، ئەدەبوو ئەو قسەيە بىتىن لە پەيمانى كۇنەو، يەكسەر بە مۇتلەقىي وەرى بگىرى و، بىكانە مال لەسەر داوودو، ئەو ئافرەتەش بكانە داىكى سولەيمان، كە ئافرەتىك بى لە مال و مىردى خۇي بى و، لەگەلّ پياوئىكى دېكە دا رابوئىرى، ئىنجا سولەيمان بە زگ بگەوى! ئىنجا ئەگەر وابى سولەيمان لە كاتىكدا، بە زكى داىكى كەوتوھ - چونكە لە پەيمان كۇندا دەلى: ئافرەتەكە گوئى: دوو گيانم، دواي ئەوھى داوود لەگەلى جووت بوو - جارى ھەر لە ژىر نىكاسى مىردەكەشى دابووه، كە نوريايە! ئەوھش تۆمەتىكى زۆر خراپە، ھەم بۆ سولەيمان، ھەم بۆ بابى سولەيمان، پىش سولەيمان.

دووھم: ئەوھەيە كە يەكسەر (محمد الطاهر بن عاشور)، دەلى: (وَهِيَ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا فِضَةُ بَنِي الْخَصَمِ الْمَذْكُورَةِ فِي سُورَةِ ص) كە مەبەستى ئەم ئايەتانەن: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْرًا الْخَصَمِ إِذْ سَرَوْا الْحَرَبَ ۚ﴾ (۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَقَرَعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصَمَانِ بَعْى بَعْضًا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۲﴾ إِنَّ

هَذَا أَخِي لَمْ يَسْعَ وَتَسْعُونَ نَجَّةً وَبَى نَجَّةً وَجَدَهُ فَقَالَ أَكْبَلِيْنَهَا وَعَزَّرَنِي فِي الْخُطَابِ (٣٧)
قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيكَ إِلَيَّ نَجَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَبَنِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَحَرَّ
رَأْسَهُ وَانَابَ (٣٨) فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَّهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكَابٍ (٣٩) يٰدَاوُدُ إِنَّا
جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ (٤٠)

نهم نایه تانه باسی به سهرهاتن که پئی ده گوتری: به سهرهاتی (تَبَأُ الْقَضْمُ)،
که کورته کی نه وهی: داوود عليه السلام رُوژنک خهریکی خوا به رستی بوو له ژووری
تابه تیی خویدا، (محراب واته: ژووری تابه تیی خوا به رستی)، دوو که س ده چن
بو لای به سهر دیواردا ده چن، (داوود پیغهمبر بووهو حوکران و پادشا بووه،
پاسه وانی هه بووه، چوَن نهو دوو که سه هاتن؟) لئیان ترسا و راجله کی، پئیان گوت:
مه ترسی! نیمه دوو که سین نا کوکی و ده مه قالییمان بووه، له نیواغاندا دادوه ری
بکهو سته م مه کهو، پئی راستمان پی نشان بده، به کیکیان قسه ده کات، وه ک
داواکار (مذعی)، ده لئی: نه مه برامه، نه وه دونو (٩٩) مه ری هه یه، منیش مه ری کم
هه یه، گوتوویه تی مه ره که ی خوشت بده به من، له قسانیشدا به سهرمدا زال
بووه، داوود عليه السلام به پی نه وه ی گوتی له وه ی دیکه بگری، که داوا له سهر کراو
(مذعی علیه)، به کسهر ده لئی: سته می لیکردووی که داوا ی لیکردووی مه ره که ی
خوَت بخه یه گه ل مه ره کافی وی و، تو هیچ مه پت نه مینن، نه ویش سه د (١٠٠)
مه ری هه بن، سته می لیکردووی، زو ریش له وانه ی که پتکه وه تیکه ل ده بن،
سته م له به کدی ده که ن، مه گهر نه وانه ی نیماندارو خاوه تی کرده وه ی باشن.

دوایی داوود بو ی ده رکهوت که خوا تاقیکرده وه، داوا ی لیبورنی له
په روه ردگاری کردو کپووشی بردو گه رایه وه، (دوایی خوا عليه السلام ده فهرموئی): خواش
لیبورردو بو ویش له لای نیمه هه یه، نیزیکی و سهره نجامیکی باش، (دوایی خوا
ده فهرموئی): نه ی داوود! تو مان کرده به جینشین له زهوی دا، دادوه ری له

ئىتوان خەلگىدا بىكە بە ھەق و، بە دىۋاي ئارەزوو مەكەۋە، بە دىۋايى عاتىفە مەكەۋە، ئەگەرنا لە پىي خوا لات دەدا، ئەۋانەي لە پىي خوا **لَا دَدَدَن**، سزايەكى سەختيان ھەيە، بە ھۆي ئەۋەۋە كە پۇژى لىپرسىنەۋەيان لە بىرچوۋە. ئەمە كۆي بەسەرھاتەكەي قورئانە، ۋەك لە ئايەتەكان دا ھاتوۋە.

ئىنجا ئەمە كىۋا باسى ئافىرەق تىدايە؟ لە راستىدا ئەۋ بەسەرھاتە ھەر ئەۋەيە كە خىۋاي پەرۋەردگار داۋود كە ھوكمران بوۋە، دادۋەرىيشى لە نىۋان خەلگىدا كىردۈ، تاقىكىردنەۋەيەكى بۇ ھىناۋەتە پىش، دوو فرىشتە لە شىۋەي دوو پىۋادا چوۋنە لاي، داۋايەكى وروژئىنەريان بۇ باسكىردۈ، زۆر عاتىفە بزۋىن بوۋە، ئەۋەندە وروژئىنەرو عاتىفە بزۋىن بوۋە، داۋود لە بىرى چوۋە لە داۋا لەسەر كىراۋ (مُذْعَى عَلَيْهِ) كە بىرسى: ئايا ئەۋ داۋاكەر (مُذْعَى)، راست دەكات؟! بەكسەر گوتۋىيەتى: ستمەي لىكىردۋىي.

ھەلەكەي داۋود لەۋە دابوۋە، باسى ژنان ھەر لە گۆژىدا نىە، بەداخەۋە ھەندىك لە توتۇرەۋەۋانى قورئان، ھاتوۋن ئەۋ بەسەرھاتەي كە لە پەيمانى كۇندا ھەيە، كە بوختانئىكە بە داۋود كىراۋە بە سولەيمانىش ھەر كىراۋە، گۋايە: دايكى لە كاتتىكىدا ئەۋى ۋەسك كەۋتۈۋە، كە لە ژىر نىكاھى مىردىكى دىكەدا بوۋە داۋود بە زىنا لەگەلى جوۋت بوۋە، ئەمە تۆمەتە بۇ سولەيمانىش و، بۇ داۋودىش، ھاتوۋن ئەۋ بەسەرھاتەي لە پەيمانى كۇندا ھەيە، لەگەل ئەۋ ئايەتەنەي سوۋرەق (ص)، لىكىيان داۋن كە ئايەتەكانى سوۋرەق (ص)، ھىچ پەيۋەندىيان بەۋ بەسەرھاتەۋە نىە، شتى ئاۋاش نەك لە داۋود **الْحَقُّ**، بەلكو لە مسولمانىكى ئاسايىش ناۋەشىتەۋە، تەماع لە ژنى برادەرىكى خۇي بىكات و، بىنئىرى بە كوشتى بدات و، دواتر ژنەكەي مارە بىكاتەۋە!! شتى ئاۋا چۆن لە پىغەمبەران دەۋەشىتەۋە؟ بۇيە بە پىۋىستىم زانى ئەۋ ھەلەيە، راست بىكەمەۋە، كە ئەگەر لە ھەندىك لە تەفسىركانى دىكەدا ھاتبايە، رەنگە بە پىۋىستىم نەزائىبايە، راستى بىكەمەۋە، بەلام (التحرير والتنوير) تەفسىرىكى موعتەبەرەۋ، پىم ناخۇش بوۋ، ئەۋ دوو ھەلەيە، ئاۋا بەسەريان دا بىرۇم.

مه سه له ی سته م:

به سه ر کرده وی سوله یمان **النحل** بؤ بالندان و، دیار نه بوونی هود هودو،
 هه ره شه لیکردنی به سزادانی، نه گهر به بن پاساو غایب بوویتی، پاشان قسه کردنی
 هود هود له باری شازی سه به نه وه، که خوی و گه له که ی خور ده په رستن و،
 شه یتان گومرای کردوون و، له ری خوا لایداون:

خوا **وَقَفَّذَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ كَانَ**
مِنَ الْغَائِبِينَ (۱) **لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ**
مُبِينٍ (۲) **فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْطُ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبِيلٍ يَبْلُغُ**
يَقِينٍ (۳) **إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ**
وَجِئْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (۴) **أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي**
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُغْفُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ (۵) **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ**
الْعَظِيمِ (۶)

شیکردنه وی، نه م، ثایه تانه، له هه ژده برکه دا:

(۱) **وَقَفَّذَ الطَّيْرَ** (سوله یمان) بالنده کانی به سه ر کرده وه، چاوی پندا گپران،
الْتَفَقَّدَ (تفقّد)، **يَذُلْ عَلَى التَّكْلِيفِ**، **وَالْتَفَقَّدَ**، **طَلَبَ الْفَقْدَ**، **ثُمَّ تَوَسَّعُوا فِيهِ فَأَطْلَقُوهُ عَلَى طَلَبِ**
مَعْرِفَةِ سَبَبِ الْفَقْدِ، (تفقّد) واته: به دوا ی دیار نه ماندا گه ران، دوا یی چه مکه که بان
 فراوان کرده وه، به کاریان هیناوه بؤ گه ران به دوا ی هوکاری دیار نه ماندا، که واته:
وَقَفَّذَ الطَّيْرَ، واته: چاوی پندا گپراو، به سه ر یانه وه گه راو پشکینی.

(۲) **فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ** (سوله یمان گوئ):
 نه وه چیمه! بوچی هود هود نابینم؟ واته: چ شتیک بوته هوکاری نه بینینی من بو هود هود؟

واتە: ئايا ھۆكاری نەبىنىنى من بۇ ھودھود، خۆم، ياخود خۇيەق كە لىرە نىھ؟ واتە: ئايا من نايىبىم و شتىك بۆتە پەردەو نىوان نايىبىم، ياخود ھۆكارەكە ئەودىھە كە ئەو لىرە نىھو ئامادە نىھ؟ [ھودھود كە بە كوردىي (پەپو سولەيمانە)ى پى دەلىن، جۆرىكە لە بالندە، دەنگىكى تايەتتى ھەيەو، بۆنىكى ناخۇشى لى دى، سەرى وەك ئەوہ وايە كۆلۆكى پەشى لەسەر بى، پىلۆودەكانى چاوى زەردىن، نىنۆكەكانى پەشن، ھەم دانەوئىلە دەخوات و ھەم كرمىش، لە دوورودە ئاودەبىنى، ئەگەر ئاودە لى ژىر زەوېشدا ھەبى، ھەستى پى دەكات، بۆيە لە ھەر شونىك كە بالى راودەشاندن، ئەوہ نىشانەى ئەودىھە كە لەو شونەدا، ياخود لە ژىر ئەو شونەو لە زەوېدا ئاودەھە].

سولەيمان **الْحَمْدُ** ھەم بۇ ئەودە بەكارى ھىناوہ، ھەم بۇ ھەوالگىرى و نامە ھىنان و بردنىش بە كارى ھىناوہ.

۳- ﴿لَا عَذْبَآءَ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْنَهُ﴾، بە دلىبايى يان زۆر بە سەختى سزاي دەدەم، يان سەرى دەبىم، واتە: بە پى جۆرى سەرىپىچىيەكەى، سزاي دەدەم.

۴- ﴿أَوْ لِيَأْتِيَنَّ سُلْطٰنٌ مِّنْ بَيْنِ﴾، ياخود دەبى بەلگەيەكى پوونم بۇ بىنى، بۇ ھۆكاری ئامادە نەبوونى، بۆچى لىرە نىھ؟ واتە: ھەر چۆن بى دەربازى نابى لە سزادان، مەگەر بەلگە بىنى، نىجا جۆرى سزادانەكەشى دەگەرئەتەوہ بۇ جۆرى سەرىپىچىيەكەى، ئەگەر سەرىپىچىيەكەى زۆر سەخت نەبى، ئەوہ بەس سزاي دەدەم و، ئەگەر زۆرىش سەخت بى، سەرى دەبىم.

۵- ﴿فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾، مانەوہى ھىندەى پىنەچو، (بەيىر) دوور يان سىفەتە بۇ كات، يان بۇ شونى، واتە: لە شونىك كە دوور نەبوو، ياخود كاتىك كە دوور نەبوو، زۆرى پى نەچو، بە كورتى: دواى ماوہىيەكى كەم، كە پى نەچو، گەرپاھەو.

۶- ﴿فَقَالَ أَحْطُتْ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ﴾، گوئى: شتىكم زانىوہ كە تۆ نەترانىوہ، (اطلعت على ما لم تطّلع عليه)، لە شتىك ئاگادار بووم، تۆ لى ئاگادار نى، وشەى (إحاطة): برىتە لە دەورەدانى شتىك، شتىك وەخۇ بگرى، بىخەيە ژىر پكىفى خوتەوہ، بەلەم لىرەدا خوازوہتەوہ بۇ زانىبارى ھەبوون بە شتىك، ئاگادارى ھەبوون لە شتىك.

(۷) - ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنْتٌ رَقِيقٌ﴾، لە سەبەئەوه هەواڵێکی جێی دُنیا بۆ هێناوی، کە هیچ گومانی تێدانیه، (سَبَا) ناوی ھۆزێکە، لە ولاتی (سَبَا) پیاویک بووه، ئەو ھۆزە لەو پیاوھوون و وەچەیی ئەون، کە ئەوانە لە عەرەبی بە عەرەبکراو (المُسْتَعْرَبَةُ)ن، لە ئەسڵدا عەرەب نەبوون، بە عەرەب کراون، پایتەختی ولاتی (سَبَا)، شاری (مَارِب) بووه، لە نێوانی (مَارِب) و (صَنْعَاء)دا، سێ قوئاغە ڕێی بووه.

(۸) - ﴿إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾، من ئافرەتیکم بینی، ھوکمراڤانە، (تَمْلِكُهُمْ مِنَ الْمَلِكِ وَتَيْسَ مِنَ الْمَلِكِ)، (مَلِك) واتە: خاوەندارێتی، بەلام (مَلِك) واتە: ھوکمراڤانێتی، واتە: ئافرەتیکم بینی ھوکمراڤانە، شازێانە.

(۹) - ﴿وَأَوْتَيْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، لە ھەموو شتێکی پێدراوه، واتە: لە ھەموو شتێک کە پتویست بۆ ھوکمراڤانی، یانی: ھۆکارەکانی ھوکمراڤانی بۆ ڕەخسێندراون، لە سوپاو کۆڕو مەجلیستێک کە ڕاویژیان پێتکات، لە کەسانێک کە لە شوئەکان بیانکات بە بەرپرس، وەک تێستا پێتان دەگوترێ: پارتێزگارو قائیمقام و، لە کەسانێک کە کاروبارەکانی جێبەجێکردن پێ دەسپێردرێ، کە تێستا پێتان دەلێن: وەزیران و ئەنجومەنی وەزیران، ھەموو ھۆکارەکانی لە ڕووی ماددی و مەعنەوی و بەشەرییەوه، بۆ ڕەخسێندرابوون.

(۱۰) - ﴿وَلَمَّا عَرَّشُ عَظِيمٌ﴾، تەخت و نشینگە یەکی مەزنیشی ھەبە، لە ڕووی قەبارەییەوه و لە ڕووی بەھاو نرخییەوه.

(۱۱) - ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بینی ھۆی و گەلە کەھی کڕنووش بۆ خۆر دەبەن، لە جیاتی خوا.

(۱۲) - ﴿وَرَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَلَهُمْ﴾، شەیتانیش کردەوه کانیان بۆ ڕازاندوونەوه.

(۱۳) - ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، لە ڕێی راست لابداون، (سَبِيل) یانی: (صراط الله المُسْتَقِيم)، یانی: لەو راستە ڕێیە کە ھەر ئەو ڕێیە، بەس ئەو ڕێیە ڕێیە، بۆ کەسێک کە تۆزێک عەقل و وێژدانی پێیە.

۱۴- ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾، بۇيە سەرەنجام ئەوانە پرى پاست ناكرن.

۱۵- ﴿الَّذِينَ لَا يَجِدُوا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (لە پرى راست لايداون) تاكو كرنووش نەبەن بۇ ئەو خوايەي كە نەيتىي لە نىو ئاسمانەكان و زەوى دەردەهيتى، ئەو وائايەكى و، چەند وائايەكى ديكەشى هەن، كە لە كۆتايى تەفسىرى ئايەتەكەدا دەيانخەينە روو.

تيرەدا ئەوئەي پىويستە هەلەستەي لەبەردەمدا بكەين، ئەوئەيە: كە ئەم ھودھودە لە چەند وشەبەكى كورتدا، كۆمەتلىك زانبارىي، گرنگى: جوگرافىي و ئابوورىي و سياسىي و ئاينىيى و شارستانىي و ئاودەدانىي، بۇ سولەيمان دەخاتە روو، كە لە دە (۱۰) ورده خال دا دەيانەيتىن:

۱- ﴿وَجِئْتِكَ مِنْ سَيْمٍ﴾، لە رووى جوگرافىيەو ديارىي كرد ھەوالەكە لە كوئودە دى؟ لە (سبا)ھو.

۲- ﴿رَبِّكَ يَعْينُ﴾، لە رووى ھەوالگريەو، ئەو ھەوالەكە دى، ھەوائىكى جىي دىئايەو جىي گومان نە، قىل قال و پروياگەندەو بانكەشەي بى جى نە.

۳- ﴿إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ﴾، لە رووى سياسىيەو، ئافرەتلىك بىنى كە ھوكمرانىان بوو، كە ئەوئەش شتىكى سەيرەو، ئەو كاتەش ھەر شتىكى پرىزەپ بوو، كە ئافرەتلىك لە جىياي پىاو، ھوكمران بى، لە رووى سياسىيەو.

۴- ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، لە ھەموو شتىك پىدارو، سەرچەم ھۆكارەكانى ھوكمرانىي بۇ رەخسىندراون.

۵- ﴿وَلَمَّا عَرَّشٌ عَظِيمٌ﴾، نشىنكەو تەختىكى مەزنىشى ھەيە.

۶- لە رووى ئاينىيەو: ﴿وَجِدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، خوى و كەلەكەيم بىنى، كرنووش بۇ خور دەبەن، لە جىياي خوا، يانى: خور پەرسى.

۷- بۆچی وایان لیهاتوه؟ ﴿وَرَبَّيْنَاهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾. شهیتان کردهوه کانی بۆیان پازاندوونهوهو، بۆی جوان کردوون، یانی: هودهود شیکاریی دهکات: بۆچی تاوا بوون؟ دهلی: شهیتان بهو دهردهی بردوون و بهو مهردهی بردوون.

۸- ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ئنجا شهیتان له راسته ڕی لایداون.

۹- ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾، بۆیه به ڕێه نازانن، ئنجا تایا بۆچی شهیتان له راسته ڕی لایداون و کردهوه کانی بۆ جوان کردوون؟

۱۰- ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، تاکو کړنووش نهبن، بۆ نهو خوا بهی که نهیئیی له تاسمانه کان و زهوی دهردههیتن.

۱۶- ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾، ههروهها خوا دهزانی تهوهی په نهانی دهکهن و تهوهی ئیوه ناشکراشی دهکهن، ههلبهته خوتندراویشه تهوه: ﴿وَمَا يُخْفُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، واته: تهوهی نهوان ناشکرای دهکهن و، تهوهش په نهانی دهکهن:

۱۷- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئهه دهگونجی ههه قسهی هودهود بێ: خوا، جکه لهو هیچ په رستراوتک نیه.

۱۸- ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾، خواوهنی تهختی مهزنه، نهو تهخته مهزنهی که ههه تهوه تهختی حوکمرا نییهو، له گه ل هی حوکمرا ن و پادشاکاندا بهراورد ناکری.

زانایان چهند مانابه کیان لیکداوه نه تهوه بۆ نهو رسته بهی که خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ (۱۱).

یه کهم: ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ﴿أَلَا يَسْجُدُوا﴾، واته: بۆ تهوهی کړنووش بۆ خوا نهبن، له ڕی لایداون.

سَيِّئِهِم: لَيَّرَهُدَا (أَلَا) بِهِ مَانَاي (هَلَا) يَه، كِه مِه به سِت پِي هاندانِه بُو كِر نووش بَرْدَن.

چوارهم: هه‌ندێکیان گوتووایانه: (أَلَا يَسْجُدُوا) مُرْكَبٌ مِنْ «يَا» النَّدَاءِ وَفِعْلُ أَمْرٍ: أَلَا يَسْجُدُوا،
واته: ئاگاداربڕ! کرنووش به‌رن. بۆ خوای به‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان.

به لام من مانای به کهم و دووهم زیاتر به دلن.

بوخته‌ی قسه که نه‌وه‌یه:

که هودهود ده‌لٽ: من ٿه و شازنهم بينی، خوئی و گله‌که‌ی خور ده‌په‌رستی و شه‌یتان کرده‌وه‌که‌ی بۆ جوان کردوون، بۆیه‌ش بۆی جوان کردوون و له‌ ږی لایداون، تاکو کړنووش بۆ خوا نه‌به‌ن و خوا نه‌په‌رستی، هه‌میشه‌ په‌رستی جگه‌ له‌ خوا، ئنجا خۆره، مانگه، دارو به‌رده، هه‌وا و تاره‌زوویه، حیزبه، ږټمه، مرۆقه، هه‌رچی هه‌یه، ده‌بټه‌ به‌دیل و جیگروهه‌ بۆ خواپه‌رستی، واته: بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک خوا نه‌په‌رستی، تووځی بټه‌رستی و شت په‌رستی ده‌کړی و، شه‌یتانیش به‌و درده‌ی بردوون، خور په‌رستی بۆ پازاندوونه‌وه، تاکو کړنووش بۆ خوا نه‌به‌ن و خوا نه‌په‌رستی.

مهسه لهی چوارهم:

نامه ناردنی سوله ایمان الذین به هودهود ده بۆ شازنی سهبه، که به ته بایی و ناشتی بیته لای و، راویژ کردنی شازن به ده سترویشتوالیی ولاته که ی و، ناماده بی پشاندانیان بۆ جهنگ و، ههلبژاردنی شازن بۆ بژاردی ناشتیانه و، ناردنی دیارییه کی گرنگ بۆ سوله ایمان الذین:

خوا ده فه رموی: ﴿قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (۱۷) أَذْهَبَ بِكَتَبِي هَذَا فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ قَوْلَ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ (۱۸) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِلَيَّ الْغَىٰ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ (۱۹) إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۲۰) أَلَّا تَعْلَمُوْا عَلَىٰ وَأَتَوْنِي مُسْلِمِينَ (۲۱) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُوْا (۲۲) قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوْا قَوْلٍ وَأَوْلُوْا بَأْسٍ شَدِيْدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ (۲۳) قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا مَرْكَبَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا آعْرَةً أَهْلِهَا أَذَلَّةٌ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُوْنَ (۲۴) وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ (۲۵) ﴿

شیکردنه وی ئهو ئایه تانه، له نۆژده برگه دا:

دوا ی نه وهی هودهود به سوله ایمانی گوت: له سه به نه وه هه وائیکی جیی دنیایی و مسۆگه رم بۆ هیناوی، پاشان نیه پۆکی هه واله که ی بۆ شیکرده وه:

۱- ﴿قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، سوله ایمانی گوتی: پاده مینین، ساغی ده که بینه وه، ئایا راست کردوه، یا خود له درۆکه رانی، سوله ایمانی الذین گومانی نه وه که هودهود درۆ بکات، له لای زاتر بووه، له گومانی راستکردنی، نه وه ش به ته نکید بۆ ته مبن کردن و په رو ده کردنی سوپایه که ی به گشتیی، له په نای هودهود دا، کاریگه رتره، بۆ نه وهی نه وانهی خراپه کارن، ته ماع له و حوکمرانه نه که ن، که ده توانن به ئاسایی کلای له سه ر بنین و هه لیخه له تینن، نه وه لایه کی مه سه له که، لایه که ی دیکه شی: نه وه

ھاندانە، بۆ ھودھود کە ھەرچی زووتر راستیی بۆ و، ئەگەر لەو ھەوالەدا زۆردەپۆییەکی کردبێت و، کەم و کورتییەکی ھەبێت، راستی بکاتەو، بەر لەوێ ئەو دەست بکات بە لێکۆڵینەوێ و پامان، ھودھود بۆ خۆی چاوە بە ھەوالەکی خۆیدا، بگێڕێتەو.

٢- ﴿أَذْهَبَ يَكْنِي هَذَا﴾، ئنجا سولەیمان ھودھود دەنێرێ، دەلێ: ئەم نووسراوەم بەرە، (کتاب) واتە: نووسراو، چاوە، (کتب، یکتب، کتاباً و کتاباً)، بەلام خوازاراوەتەو بۆ ناو، لە ئەسڵدا بە مانای نووسراو، بەلام دواوی وەک ناو بۆ نامەو کتیب بەکارھێناو.

٣- ﴿فَالْقَلْبَ إِلَيْهِمْ﴾، بۆیان فری بەد، ھوكمړانان و پادشایان پانای کۆ بۆ یەکدی بەکاردێنن، وەک پزلیکرتن، لە ھەموو ئایەتەکاندا، ھەم سولەیمان پانای کۆ بۆ شاژن بەکاردێنن و، ھەم شاژنی سەبە پانای کۆ بۆ سولەیمان بەکاردێنن، وەک دواوی دەیکەین.

کە دەفەرئەو: ﴿فَالْقَلْبَ إِلَيْهِمْ﴾، بۆیان فری بەد، لە بەر ئەوێ کە ھودھود دەستی نەبوو، بە دەستی پێشکەشی بکات، بەلام نامەکیان لە بانی بەستو، یان بە دندووکی ھەلیکرتو، یان بە پێانەو بەستو، بە شیوەیک کە بتوانی بە دندووکی بە شیوەیک بیکاتەو، ئنجا ھەر دەبێ بۆیان فری بدات، یاخود: ﴿فَالْقَلْبَ إِلَيْهِمْ﴾، یانی: نامەکیان وێدە.

٤- ﴿ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظَرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾، دواوی لێیان دوور بکەو و پشتیان تێکە، سەرنج بەد، داخۆ چی دەلێن؟ داخۆ چ وەلامێک دەدەنەو، واتە: شاژن چ وەلامێک دەداتەو؟ وەک گوتمان پانای کۆی بۆ بەکارھێناو.

ئنجا خوا ﷻ ئەو ھەمووی دەپێچێتەو، کە ھودھود لە قودسەو، پوشت بەرەو وڵاتی (سبأ)، کە شارەکیان (مأرب) ەو، ئنجا چو بۆ لای کۆشکی شاژنی سەبە، پاشان دەرگیان بۆ کردۆتەو، یاخود شوێنەکی ئاوێلا بوو، یان بالە فرە ی کردو، ئەو کاتە کۆتری نامەبەر ھەبوو، ھودھودیش بۆ ئەو مەبەستە بەکارھێناو و زانیوانە کە نامەیک پێی، ئیدی دەرختیان داو، نزیك بێتەو نامەکیان لێوەرگرتو، ئەو ھەمووی دەپێچێتەو، یەكسەر باسی ئەو کراو کە نامەیک پێگەشتو.

(٥) ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْٓءُ الَّذِيْنَ كَفَرَ اٰتٰىكَ اَللّٰهُ اَلْغَنٰى عَنْكَ اَلْغَنٰى عَنْكَ اَلْغَنٰى عَنْكَ﴾ شازن گوێ: ئەى دەستڕۆشتووان، ئەى بێیار بە دەستانى خەلكەكەم كە لە دەورووبەرم.

(٦) ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرَ اٰتٰىكَ اَللّٰهُ اَلْغَنٰى عَنْكَ اَلْغَنٰى عَنْكَ اَلْغَنٰى عَنْكَ﴾ بە دُنْيايەوه من نووسراویكى بەرێزم بۆ فێردراوه.

بۆیە گوتراوه (کتاب کریم) چونکە: بە دُنْيايى نامەیهك لە سولهیمانەوه بێ، کە وهك پێغه‌مبەرێكى پایه به‌رزى خوا، لە لووتکەى ره‌وش‌ت به‌رزى و لە لووتکەى ئاکار په‌سندى دا بووه، بێگومان مادده‌ی نامەکه، ده‌بێ شتیکی زۆر نایاب بووبێ، ئنجا پێست بووبێ، یان هەر شتێک بووبێ، دیاره مادده‌یه‌کی نایاب بووه، ئنجا نێوه‌پۆکه‌کەشی زۆر به‌رێزو حورمه‌ته‌وه نووسراوه، کە پوخته‌کەى خ‌واى په‌روه‌ردگار لێره‌دا گێراویه‌ته‌وه، دیاره ه‌ودهدویش به‌رێزو حورمه‌ته‌وه نامە‌کەى وێداوه و بۆی فێرداوه، که‌واته: (کُتِبَ کریم)، واته: نامە‌یه‌کی به‌رێز، یان نامە‌یه‌کی زۆر په‌سندو چاک، چونکە: (الْکَرِیْم هُوَ الْجَبْدُ مِنْ نُّوعِهِ)، (کریم) یانی: شتی هه‌ره چاک له‌ جو‌ری خ‌وێ.

ئه‌مه‌ش نه‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گیرێ، کە کاتێک که‌سیک نامە ده‌نووسێ بۆ که‌سیک، پێویسته هه‌م نه‌و شته‌ی که نامە‌کەى لێ ده‌نووسێ، له‌ قه‌ده‌ر لایه‌نى به‌رانبه‌ر بێ، نامە‌یه‌ک که بۆ حوکمرانیك ده‌نووسرێ، بۆ که‌سیکی گه‌وره‌ ده‌نووسرێ، یان بۆ زانابه‌ک ده‌نووسرێ، جیاپه‌ له‌وه‌ی که بۆ گه‌نجیک ده‌نووسرێ، یان بۆ که‌سیکی دیکه‌ی ساده‌و ئاسایی ده‌نووسرێ، هه‌ر که‌سه به‌ پێی خ‌وێ: (لِکُلِّ مَقَامٍ مَّقَالٌ)، ده‌بێ مرو‌ف پێز له‌ هه‌موو که‌س بگرێ، به‌لام هه‌ر که‌سه به‌ پێی خ‌وێ، چونکە هه‌ندیک که‌س نه‌گه‌ر له‌ خ‌وێ زیاتر پێزت لێنا، هه‌ر بپرواش ناکات!

من زۆرجار له‌ پێ و بانان ده‌گه‌مه‌ خه‌لك و، عاده‌تم وایه‌ سه‌لام له‌ هه‌موو که‌س ده‌کهم، ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی خه‌لكێکی ساده‌و له‌ پرووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه له‌ خ‌وار، که نه‌یانینیوه به‌رپرسان س‌لاوی لێ بکه‌ن، هه‌یه من سه‌لامی لێ ده‌کهم، سه‌ری سو‌رده‌میتێ و وه‌لام ناداته‌وه، هه‌یه که‌مێک سه‌رسام ده‌بیت، دوا‌ی وه‌لام

دهداته‌وه، چونکه رانه‌هاتوه سلاوی لی بکری، به‌لام له نیسلاندا ده‌بی هه‌موو ک‌ه‌س ریزی لی بگیری و، سلاو له هه‌موو ک‌ه‌س بکری، مه‌به‌ستم نه‌ودیه که هه‌ر ک‌ه‌سه، ده‌بی به نه‌ندازه‌وه به پیتی خو‌ی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکری، وه‌ک له فهرمووده‌دا هاتوه: که دایکمان عایشه (خوا لی‌ی پازیبی)، گوتویه‌تی: (أَمَرْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرْسِلَ النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ) (أُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٨٤٢)، و‌ذکره مسلم فی مقدمة صیحه)، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا فهرمانی پیکردووین، خه‌لک له پیکه‌ی خو‌یاندا دابنیتین.

عایشه به‌وه بۆنه‌یه‌وه نه‌وه‌ی گوت، که رۆژنیک سواکه‌ریک هات، دایکمان عایشه له‌تکه نانیک ویدا، پیاویکی به‌ری و جیش هات، داوا‌ی خواردنی کرد، دایکمان عایشه فهرمووی: لیکردو دانیش‌ت و نایان بۆ هیتنا، تنجا له‌وه باره‌وه پرسپاری لیکرا، نه‌وه‌یان دانتیش‌تاندو ریزت لیناو ناتان بۆ هیتنا، نه‌وه‌ی دیکه‌ش له‌تکه نانیکت پید؟ له‌وه‌وه گوت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وا فهرمانی پیکردووین که خه‌لک له پیکه‌ی خو‌یاندا دابنیتین، هه‌له‌به‌ته کاره‌که‌ی دایکمان عایشه زۆر هه‌کیمانه بووه، چونکه که‌سیک که سواکه‌ره، له‌تیک نان له‌وه وه‌رده‌گری و، یه‌کی له‌وه له‌وه، به‌مالاندا ده‌گه‌ری، به‌لام نه‌وه‌ی دیکه که پیاویکی به‌ری و جی بووه، په‌نگه ریبوارنیک بووبن، ری‌ی که‌وتۆته مالی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌گه‌ر له‌تکه نانیک پتی بدەن، به‌سووکا‌یه‌تی ده‌زانن! بۆیه ده‌بی هه‌ر ک‌ه‌سه به‌پیتی خو‌ی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکری.

تنجا باسی نیره‌ری نامه‌که ده‌کات:

(٧) - ﴿إِنَّهُمِنْ سُلَيْمَانَ﴾، به‌دنیایی نهم نامه‌یه له سوله‌یمان‌ه‌وده‌یه، تاکو بزاننن سهرچاوه‌ی لیوه‌هاتنی نامه‌که کو‌تیه؟

(٨) - ﴿وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَىٰ وَاتْرَئِ مَسْلُومِينَ﴾، بیکومان به‌ناوی خوا‌ی به‌به‌زی به‌خشنده، که له به‌رانبه‌رمدا خو‌تان به‌به‌رز مه‌گرن و، به‌ته‌با‌ی و ناشتیانه وه‌رن بۆ لام.

زۆربەى تەفسىرەكان^(۱)، لېرەدا ئەم وشەى (مُسْلِمِينَ) يان، بە مسوئلمانەتېى تەفسىر كىردو، بەلام ئەو ە راست و گونجاو ە نېو. مانايەكەى ئاوايە: ﴿الَّا تَعْلَمُوا﴾ عَنَّا، خۇتان لە بەرانبەرم دا بە بەرز مەگرن، (الَّا تَعْلَمُوا)، پانايى كۆ وەك رېزو حورمەت بۆ شاژن بەكارھېتراو، واتە: ئەى شاژن! لە بەرانبەر مندا خۇت بە بەرز مەگرە، ﴿وَأَتُوْنِ مُسْلِمِينَ﴾، بە ملكەچىى وەرن بۆ لام، واتە: بە تەبايى و بە ناشىيانە، بەلام تەفسىرەكان زۆربەيان دەلېن: ﴿وَأَتُوْنِ مُسْلِمِينَ﴾، واتە: بە مسوئلمانەتېى وەرن بۆ لام، كە ئەو مانا لېكدانەو، ەئەيە، چونكە (مُسْلِم) لە ئەصلى زمانى ەدەبىيدا بە ماناي ملكەچە، (وَأَتُوْنِ مُسْلِمِينَ)، واتە: بە ملكەچىى وەرن بۆ لام، مسوئلمان بۆيە پېتى دەگوتى: (مسلم) چونكە بۆ خوا ملكەچە، نىجا ناگونجى شاژنى سەبە، مسوئلمان بېتى كە نەزانى مسوئلمانەتېى چىيە! سولەيمانىش لەو ە عاقلەترو تېكەبشتوتەرە، شارەزاترە لە پەيامى خواو نايىنى خوا، كە نەزانى نايىن فەرز ناكى و بەسەر خەلكدا ناسەپتەت، تاكو پېتى بلى: وەرە ئەگر مسوئلمان دەي، لە بەرانبەر مندا خۇت بە بەرز مەگرەو مسوئلمان بە! چونكە: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقرة، ۲۵۷) زۆرى نېە لە نايىن دا، ئەمە بەلى نايەتېكى قورئانەو بۆ پېغەمبەرى خاتەم ﷺ ھاتو، بەلام ئەو ە راستىيەكى بوونناسى و ئيمانىيەو، بۆ ەموو پېغەمبەران ەر و ابوو، خوا پەرستىي و دىندارى ناگونجى فەرز بكى، خوا پەرستىي و دىندارى سەروكارى لەكەل ەقل و دلى مروفدا ەيە، لەكەل دىوى پەنھانى مروفدا ەيە، نىجا چۇن دەتوانى بە زۆر دىوى پەنھانى مروف قەناعەت پى بىنى؟! ەرگىز ئەو ە ناگونجى، بۆيە: ﴿وَأَتُوْنِ مُسْلِمِينَ﴾، يان: بە ملكەچىى وەرن، بە تەبايى و ناشىيانە وەرن و، ناچارم مەكەن ەيز بەكاربىنم، بۆ ھاتنە سەرتان، نەك بۆ شەر، بەلكو بۆ ئەودى بە تەبايى و لە بارىي پەيامى خوات پېكەيەنم، من پەيامىكى خوام پېيەو، تۆ شاژنىكى ولاتىكت بە دەستەو، وەرە ئەو ە پەيامەى خوام لى وەرېگرە، وەرە

(۱) بۆ نمونە پروانە: التحرير والتوير: ج ۱۹، ص ۶۰، التفسير الكبير للرازي: ج ۲۴، ص (۱۷۹).

(المختصر في تفسير القرآن الكريم: ص (۲۷۹)، جامع البيان للطبري: ج ۱۹، ص ۱۵۲.

با دیالوگ و وتوتوز بکهین، داخو قه ناعه تت دئی، یان نا، به به لگه؟ هر نه وه شایسته ی پیغمبرانه (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، هر نه وهش مانا راسته که یه قی، به به لگه ی نه وهش که له کو تاید ا شازن ده لئ: ﴿رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِی وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَیْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾، په روه ردگارم! من ستمم له خو م کرده، واته: له رابردودا، ستمم له خو م کرده که مسولمان نه بووم، تیتناش له گه ل سوله یماندا بو خوی په روه ردگاری جیهانیان ملکه چ ده بم و مسولمان ده بم، واته: دوی دیالوگ و دیتنی موعجیزه کانی سوله یمان، له کو تاید ا مسولمان بووه، نه ک به نامه ناردنه که.

تنجا شازن له سره راوړز کردنی خو ی به بریار به ده ستانی ولاته که ی، به قسه رپویشتووه کانی کوړو مه جلیسه که ی به رده وام ده بی:

۹- ﴿قَالَتْ یٰأَيُّهَا الْمَلَأُوْاْ أَفْئُوْنِیْ فِیْ اَمْرِیْ﴾، شازن گوئ: نه ی ده سترپویشتووان و نه وانه ی چاوو دئی خه لک پر ده کمن، له سام و ریز! له باره ی کاره که مه وه، رای خو تانم پئ بلین، (الإفتاء: الإخْبَارُ بِالْفَتَوٰی وَهِيَ إِزَالَةُ مُشْکِلٍ یَعْرَضُ)، (افتاء) بریتیه له هه والدان به فتهوا، (فتوی)ش بریتیه له لبردنی گرفتیک که هاتوته پیش، که ده لئ: ﴿اَفْتُوْنِیْ فِیْ اَمْرِیْ﴾، (الأمر: الحال المهم)، (امر) حالیکې گرنک، که خه فته به خش بئ بو مرو ف، واته: وایکات که گرنکی پئ بدات و خه فته بو په یدا بکات، تنجا نایا بوچی شازن ده لئ: له باره ی کاره که تانه وه رای خو تانم پئ بلین؟

۱۰- ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰی تَشْهَدُوْا﴾، من عاده تم نه بووه، بریاری یه کلاییکه ره وه له کاریک به دم، تا کو تپوه تاماده نه بن، یانی: من هیچ کاریکم نه کرده، تا کو تپوه تاماده نه بن، یانی تا کو تپوه رازی نه بن، لهو بریاره دا که یه کلاییکه ده که مه وه، تنجا چ به قسه کردن بئ، چ به بئ دهنک بوون، نه مهش نه وه ی لی وه رده گیرئ که نهو شازنه شازنیکې عاقل بووه، نه وه ی که تیتنا پئی ده لین: حوکمی دیموکراسی، حوکمی خه لک، نهو ده سترپویشتووان (ملا)، که به ده ور یه وه بوون، که نو تنه رانی خه لک بوون، وه ک چو ن تیتنا

پەرلەمان ھەبە، ئەنجوومەنی نوێنەرانی ھەبە لە ولاتانی تێمەدا، لە ولاتانی دیکەدا کۆنگرێس ھەبە، ئەنجوومەنی پیرانی ھەبە ئەنجومەنی لۆردات ھەبە، دۆما ھەبە، کێتست ھەبە، ئەو شازەنش دیارە بەو شێوە ھۆکمرانی کردووە، وەك من لەو دیبەیتە لە گەڵ کاک مەلا بەختیاردا کردوومە، بە ناوی: (دیموکراسیی و سیکۆلاریزم لە ئەزموونی کوردستاندا)، گوتووومە: تێمە لە قورئاندا ھەونە ی گەرانیوە بۆ ھۆکمی گەل و پای خەلکمان ھەبە، ئەوەتا خوا ﷻ باسی ئەو شازەنە دەکات، کە سەرەنجامیشی سەرەنجامیکی خێرە، چونکە سەرەنجام لە گەڵ سولەیماندا دێتە ئێو ئیسلامە، کەواتە: پرس و پا کردن بە خەلک، لە راستیدا مەرووف بەرھەو راستیی دەبات.

بە پێچەوانەوێش: خوا ﷻ کە لێرەدا مەدحی ئەو ئافەرەتە دەکات و بە شێوەیەک دەیکێرێتەوێش کە دەبێتە مەدح و ستایش بۆی، لە چەندان ئایەتی قورئاندا، زەم و سەرزنەشتی فیرعمون دەکات، ئەو ئافەرەتە دەلی: ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾، من هیچ بریارێکم نەداوە، لە پارێردوودا تاكو تێوە ئامادە نەبن، ئایا راتان چیبەو پای خۆتانم پێ بلێن، پاورێزان پێ دەکات، بەلام فیرعمون دەلی: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ غافر، واتە: ھەر ئەوەتان پێ دەلێم کە خۆم بەراستی دەزانم و، ھەرچی منیش دەلێم، بەس بەرھەو پێی راست پێنماییتان دەکەم، واتە: فیرعمون خۆ سەپێن بوو، پای خۆی پێ پەسند بوو، خواش ﷻ سەرزنەشتی دەکات، دەشزانین کە سەرەنجامی فیرعمون چۆن بوو؟ سەرەنجامی ئەو شازەنش چۆن بوو؟ کەواتە: خوا ﷻ لە قورئانەکی خۆیدا پێمان دەفەرموێ: وەك فیرعمون مەکەن، بلێن بەس پای خۆمان پێ پەسندەو، پای خەلکتان پێ هیچ نەبێ و، خۆتان بە پەرستراو پەرەردگار بزانن و، خەلکتان پێ خزمەتکارو کۆیلەو بەردەست و ژێر دەست و کەودەن و نەقام بێ و، پێتان وا بێ پێویست بەو ناکات و شایستە ی ئەو نین، پرس و رایان پێ بکەن! ئەگەر وەك فیرعمون بن و ئاوا بیربکەنەو، سەرەنجامیشتان وەك ھی فیرعمون دەبێ، نەخێر وەك شازنی سەبە بن، بەلێ ئافەرەتیکە، بەلام تەماشای پەگەزەکی مەکەن، تەماشای ئێوە پۆک بکەن، مەرووفەکان بە پەگەزو ناوونیشان بەرزو نزم نابن، بەلکو پێوەری مەرووف بە ئێوە پۆک و کردەوێ، تەماشای

بەكەن ئەو ئافرەتە چەندە سەر راست بوو، چەندە لىزان بوو، كە بەبى كە پانەو بو پاي ئەنجوومەنى بېرىدان لە ولاتەكەيدا، ھىچ بېرىرتكى ئەداو، ھەر بابەتەك، پىويستىي بە پايۇزكردن بى، ھەلىنە بېرەو يەكلابى ئەكردۆتەو.

۱۱- ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، بېرىار بە دەستان (مَلَأَ) گوتيان: ئىمە خاوەنى، ھىزىن و خاوەنى زەبرى توندىشىن، واتە: ھەم ھۆكارەكانى جەنگمان ھەن، ھەم زەبرو زېرىشمان ھەيە، چونكە ھەيە ھۆكارى جەنگى ھەيە، بەلەم غىرەقى نىەو، تواناى جەنگى نىە، ياخود مەشق و پراھىتانى ئەكردو، بەلەم گەلى سەبەم گوتوويانە: ئىمە ھەم لە پروو ماددىيەكەبوو، ھۆكارەكانى جەنگمان ھەن، ھەم لە پرووى مەعنەويىشەو، ئازابەتتى و غىرەت و خۇراھىتان و مەشق لەسەر چەكىشمان ھەيە.

۱۲- ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيَّ﴾، كارەكەش بو تۆ دەگەرتەو، واتە: بېرىارى كۆتايى بە دەست تۆيە.

۱۳- ﴿فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾، بو خۆت سەرەنج بدو پامىتەو ھەلىسەنگىنە، بزانە داخو فەرمانت بە چىي دەبىت! واتە: بە جەنگ، ياخود بە ناشتى؟

تەماشاش ئەو ئافرەتە بەكەن! تاكو لىي ورد دەبىو، عەقل و قامىدەيەيى تىدا دەبىنى.

۱۴- ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا﴾، وا ديارە شازن زۆر شارەزاي مېژووو شارەزاي ھۆكمى پادشايان و ولتان بوو، دەلى: بە دلئايى پادشايەكان ئەگەر بچەن ئاودەانييەكەو، تىكىدەدەن.

۱۵- ﴿وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا آذَلَّةً﴾، پادشايەكان خەلكى ئاودەانييەكان ئەوانەي عەزىزو بالادەستن، زەبوونيان دەكەن، واتە: ئەوانەي كار بەدەست و ھۆكمران بوون لەو شارو ئاودەانييەكاندا.

۱۶- ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾، عادەتىشان وايە بەو شىوہيان كردو، ھەر واشدەكەن، واتە: بەبىي ئەزموونى من: پادشاو ھۆكمرانەكان، ھەروايانكردو و ھەرواشدەكەن، ئىجا

نه گهر ئيمه به شه پټين له گه ل سوله يمان دا، نه گه رى نه وهى هه يه به سه رماندا زال بيت و
بيتته ولا ته كه مانه وه، ئنجا كه بيتته نيو ولا ته كه مانه وه، وهك عاده ق پادشايان ټي كيد ه دات و
كاو لى ده كات و، نه و خه لكهش كه بالادستى ټييدا^{١١}، مه به ست پټيان نه و بهر پر سانه يه كه
حوكم پران بوون، نه وانهش زه بوون ده كات، عاده تيشيان وايه و هر و ا شده كات، واته: هه م
حوكم پرانه كان دوور ده خاته وه و، هه م ياسايه كان ده كوړى و، هه م مال و مندال و خه لكه كهش
به كويله و به ديل ده گرى و به تالان ده يانبات، ليره دا به ته نكيد شازنى سه بهه (مليكه سبا)،
به پټى نه زموونى خو و شاه زايى خو قسه ده كات، واته: پادشايانم هر وا بينيون، ئنجا
نهمه پى خوشكردنه بو نه و برياره ي دوايى ده يدات، يان: نه گهر سوله يمان پادشا بى و، له و
حوكم پرانه بى كه ئيمه ناسيومانن، نه گهر بيتته ولا ته كه مانه وه، به و شتو هيه ده كات، بويه:

١٧- ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ﴾، من تيره رى ديار ييه كه ده بم، بو لايان، (الترجم) بو
لايان راناوى كو بو سوله يمانه، واته: من ديار ييه كه بو سوله يمان ده تيرم، به لام به ريزه وه
ناوى دټى، بيگومان كه ديار ييه كه ده تيرى، بهس نه وه نيه كه يهك قه تار ولاخ پر وڼ:
خو شترو ئسترو هه رچى هه يه، به زير و زيوو گه وهرو مروا رى و شتى نايابه وه،
به لكو نامه يه كيش ده تيرى و نوټنه ريكيش ده تيرى، ده چى بو لاي سوله يمان و، ده لى:
نه وه نامه ي شازنه، نه و ديار ييانه شى بو ناردووى و، نه ودهش نامه كه يه قى، به لام خوا ي
زاناو شاه رزا نه وه هه مووى كورت ده كاته وه، چونكه نه وهى به لاي شازنه وه گرنك بو وه،
نامه و نوټنه ره كه نه بو وه، به لكو ديار ييه كه بو وه، چونكه ده يه وى سوله يمان تافيك كاته وه،
ثا يا پادشاييه كه، به دواى مولك و مال و ساماندا وټله، نه گهر وايه با بو نيه پت بو
(سبا) و ولا ته كه شمان كاو ل بكات و، ولا ته كه غاره ت بكات و تالانى بكات، به لكو نه وه تا
خومان سامان و ديار يى و خه لاتيكى چاكى بو ده تيرين.

وشه ي (هَدِيَّة) به پتى سياق و سه ليقه نه وه ده زانرى، يان: شانديك ده تيرين،
كه هاوړى بى له گه ل نامه يه ك و له گه ل ديار ييه كيشدا، ديار يى (هَدِيَّة) يش برتية
له وهى ده درى به كه سټك، به مه به ستى خو ليك نيزيك كردنه وهى و خو له لا

خوښه ويست كړدى.

۱۸- ﴿فَنَاطِرُهُۥٓ يَمۡرُجُ الْمُرْسَلُونَ﴾، ننجا چاوه پړى ده كه م، بزلم نوښنه ران به چى ده كه پښه وه، لير هوه ده زانين كه شازن كه دياريه كه ده نيړى، به نوښنه راندا ده نيړى، ده لى: بزلم نوښنه ران و نيردراوان، به چ وه لآم و نه نجامي كه وه ده كه پښه وه! ﴿فَنَاطِرُهُۥٓ اِسْمُ فَاعِلٍ، نَظَرَ مَعْنَى اِنْتَظَرَ﴾، واته: (ناظره) ناوى بكه ره له (نظر) هوه هاتوه، يانې: چاوه پړى كړد، چاوه پړى ده بم، بزلم په وانه كراوان و نيردراوان به چى ده كه پښه وه، چ نه نجامي كم بو دښنه وه؟

نه مه لټى وه رده كيړى كه نه شو شازنه زور عاقل و فاميده و ليزان بووه، ويستوويه تى سوله يمان تاقي بكاته وه: نه گهر پادشايه ك بى، وه كه شو پادشايانه ي ديكه، كه به دواى غار هت و تالآن و كوكر د نه وهى مآل و ساماندا ده كه پړى، نه وه دياريه كه قبول ده كات، بويه نه گهر دواى قبول كړدى شو دياريه، ته ماعى شهرو شوړى بوو، خوږى بو تاماده ده كات، به لآم نه گهر وه كه له نامه كه بيدا ده بيړى، پيغه مبه رى خوا بى، كه خوا به كور تيبى و پوختيبى گيړاويه ته وه، نه گهر نا حه مهن له نامه كه دا گوتوويه تى: من پيغه مبه رى خوا م و، په يامى خوا م بو هاتوه، تو وه ره له كه لم بدوى، با نه وه په يامه ي خوات پيړا بگه يه نم و، پيى فعا عات هاتوو، ﴿مُقْتَبِح﴾ ده ي، به لآم نه گهر واشتب پيغه مبه رى خوا بى، چاوى له تالآن و ده سكهوت و سامان نيهو، هر سوور ده بى له سر داواكاريه كه ي خوږى كه بچم و گوږى لى بگرم و، په يامه كه ي خوا م پيښه يه نى.

مه سه له ی پنبجه م:

بردی دیاریه که ی شاژن، بۆ سوله یمان ﷺ، قبول نه کردنی و، هه ره شه کردنی که نه گهر نه یه ن بۆ گفتوگۆ ته بایانه، سوپایان بۆ ده بات، پاشان دوایی بریاردانی شاژن به سهردان کردنی بۆ لای سوله یمان و، داوا کردنی سوله یمان که به ره له وهی خۆی بیت، په کیل ته خته که ی بۆ بینن و، هینانی له لایه ن نه و که سه وه که زانیاری له کتیی ئاسمانی له لایه، له چاوترو و کانی کدا:

خو! ﷺ ده فرموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَسْمِعُونِي بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيِكُمْ فَرِحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِخِزْيَانٍ لَّهِمْ يَوْمَهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ أَتُكُم بِأَيِّبِي بِعَرِشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُوِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عَفِيتُ مَنْ لَعِنَ أَنَا مَا يَكُ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَكُفِّرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ عَذِيبٌ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ ۞

شیکردنه وهی نه و ئایه تانه، له حه قده بر گه دا:

١- ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ ۞ ﴾، کاتیک شان دو نوته ره کان هاتنه لای سوله یمان، ﴿ فَلَمَّا جَاءَ الْمُرْسَلُونَ، أَوْ الْوَفْدُ سُلَيْمَانَ ۞ ﴾، یانی: کاتیک نوته ره رانی شاژن، یان: شان ده که هاته لای سوله یمان، نه مه به چی ده زانی ن؟ له کاتیک دا که پسته ی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ ۞ ﴾، وشه کانی: (رسول، مرسلون، وفد)، نه هاتو ن؟! به به لکه ی قسه که ی شاژن نه وه ده زانی ن، که ده لن: ﴿ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۞ ﴾، من دیاریه کیان بۆ ده نیرم و چاوه رنی ده کم، بزانی ره وانه کراوان چ نه نجامیک دینه وه، که واته: له وه وه ده زانی ن، که نه و ره وانه کراوه و نیردراوانه نه وانه بوون، که چوون بۆ لای سوله یمان ﷺ.

(۲) ﴿قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ﴾ سولهیمان گوتی: ئایا بە مَال و سامان هاوکاریی من دەکەن؟! دیسان لێرەدا خوای زاناو توانا قسەکان زۆر کورت و پوخت دەکاتەوه، چونکە یەکیەک لە پرووہ زۆر گرنگە کانی ئیعجازی قورئان، بریتیە لە بە کورتیی (ایجاز) فەرماشتکردن و، باس نەکردنی ئەو شتانەی کە پێویست ناکات باس بکەین و، بە سیاق و سەلیقە دەزانرێن، هەر دیارە کە نوێنەرە کە دەچن بۆ لای سولهیمان و دەڵێ: ئەوہ دیاریی و خەڵاتەکانن کە شاژن بۆی ناردووی و، نامەکی وینەداو، لێی حالیی دەکات و، دیارییە کانی پێشان دەدات، ئەوہ هەمووی دەپێچرێتەوه، (أَتُمِدُّونَ) پاناوی کۆی بۆ شاژن بە کارهێناوہ، واتە: ئایا ئەی شاژن! ئەی بێیار بە دەستانی ولاتی (سبأ)، ئەمە پرسیار لێکردنی نکوولییەکەرانیە، ئایا مَال و سامان دەدەن، بە من، هاوکاریی من بە مَال و سامان دەکەن، دیاریی و خەڵاتی مَال و سامانم دەدەن؟ وشە: (أَتُمِدُّونَ)، خۆتێندراویشەتەوه: (أَتُمِدُّونَ) واتە: دوو نوونە کان تێکدا دەغم کراون.

(۳) ﴿فَمَا آتَيْنَاهُ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ﴾ ئەوہی خوا بە منی داوہ، زۆر چاکتر و زیاتر لەوہی بە تێوہی داوہ.

(۴) ﴿بَلْ أَنتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾ بەلکو تێوہ بە دیارییەکی خۆتان دڵخۆشن، واتە: ئەم دیارییە، لە چاوی تێوہدا، شتیکی گەورەو گرنگە، بەلām لە لای من، شتیکی کەم بایەخ و بچووکی، چونکە:

یەکەم: ئیمکانیەت و توانای ماددی زۆرم هەبە.

دووہم: من لایەنی ماددی ژبانی دنیا بێ شتیک نیە، تاکو بایەخی پێ بەدم و، بە دواویدا وێڵ و عەوداڵ بێم.

هەلبەتە سولهیمان کە ئەو دیارییە پێتکردۆتەوه، بەو ئیعتیبارە پێت کردۆتەوه، کە وەک بەرتیل (رشوة) بووہو، ئاوا هاتۆتە بەر چاوی، یاخود وەک بەرتیل و جێگرەوہ بۆ وەرگرنتی هیدایەتی خواو، گەیانندی هیدایەتی خوا بە شاژن و بە خەڵکی (سبأ)، دیارە ئەوانەش کە خواوێن مەبەدەن، مەبەدەئەکانیان بە پارەو سامان ناگۆڕنەوهو بازرگان نین، چۆن زیاتر قازانج بکەن وایکەن و، چۆن

زیاتریان دەست بکەوێ، وابکەن، بە لکو مە بە دە ئێس و دە یانە وێ مە بە دە نه کانیاو
بچه سپێن و، بگە یەنن، بۆ یە سوله یمان دە لێ:

(۵) ﴿ اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَا يَنْبَهُمْ يُخَوِّدُ لَا قِيْلَ لَهُمْ بِهَا ﴾ (اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ): ئە ی نوێ نه را!
بگە پێوه بۆ لایان، واتە: بگە پێوه بۆ لای شاژن، بە لکم بە پێزه وه ناوی دێن، پادشاو
حوکم پاران عاده تیان وابوو، بە پێزو حورمه ته وه ناوی یه کدی بێن، ﴿ فَلَا يَنْبَهُمْ يُخَوِّدُ
لَا قِيْلَ لَهُمْ بِهَا ﴾، بە دلنایای سوپایه کیان بۆ دێن، سەربازانیکیان بۆ دێن، که نه توانن
بەر هه لستیی ئەو سوپایه و سەربازانه بکەن.

(الْقِيْلُ: الطَّاقَةُ وَأَصْلُهُ الْمَقَابَلَةُ، فَأُطْلِقَ عَلَى الطَّاقَةِ، لِأَنَّ الَّذِي يُطِيقُ شَيْئًا يَنْبُتُ
لِقِيٍّ يُقَابَلُهُ)، (لَا قِيْلَ لَهُمْ)، وزه توانایان بە سەریدا ناشکی، که له نه صلدا له
به رانبه ر (مقابله) هوه، هاتوه، به لکم ﴿ قِيْلَ ﴾ بۆ تواناو وزه به کارهاتوه، چونکه
که سێک شتیک بتوانی، له به رانبه ری دا ده چه سپیت و پوو به پرووی ده بیتته وه.

(۶) ﴿ وَلَخَرَجَتْهُمْ مِنْهَا آدِلَةٌ وَهُمْ صَغِيرُونَ ﴾، به دلنایای له وێ به زه بوونی ده ریان ده که ی،
له حالیک دا که داماوو ملکه چن، راناوی (ها) بۆ شاره که ده چیتته وه، که شاری (مأرب) و،
پایته ختی (سبا) بووه، واته: له پایته خت و شاره که که کردوویانه به چه قی حوکم پرا نی
له وێ ده ریان ده که ی و، وه ده ریان ده ئێن به زه بوونی، ﴿ وَهُمْ صَغِيرُونَ ﴾، له حالیکدا
که ده سه ته پاچه و هیچ له ده ست نه هاتون، ئە گەر تیمه به سوپایه بچین و له گه لمان به
شه ر بێن و تیکبگیرین، سەره نجامی شه رو تیکگیرانه که یان له گه ل تیمه دا، هەر تیکشکانه
به مسوگه ری، سوله یمان ﴿ الْغِيْلَ ﴾ زۆر له خوێ و سوپایه که ی خوێ رابینیوه، دلنیا بووه،
بۆ یه ئە گه ری ئە وه ی دانه ناوه که ئە وان به سه ریان دا زāl ده بن، به لکو هەر یه که سه ر
فه رموو یه قی: له شاره که یان ده ریان ده که ی به ملکه چیی، له حالیکدا که زه بوون و،
ده سه ته پاچه و هیچ له ده ست نه هاتون.

وشه ی (صَاغِر) من پێم وایه به مانای زه بوون نایه ت، چونکه پێشی (آدِلَةٌ)
ی به کاره یناوه، که کۆی (ذَلِيلٌ)، به لکم (صَاغِر) به مانای ده سه ته پاچه و هیچ

لە دەست نەهاتوو، دێ، چونکە (إِنَّمْ فَأَعْل) ه، لە (صَغَر) واتە: بچووک بوو، نابوو ت بوو، هەرچەندە (صَغَر) یان بە (ذَل) لیکداوەتەوه، بەلام چاوەکە ی: (صَغَار)، یانی: دەستەپاچەیی و، هیچ لە دەست نەهاتوو یی و، هیچ پێنەکران لە بەرانبەر ئەو کەسەدا، کە هاتۆتە رووبەر ووی.

ئەجا لێرە دیسان ئەو هەمووی پێچراوەتەوه: کە شاندەکە ی شازن چوونەوه و، دیاری ی و خەلاتەکە یان بردهوه بۆ لای شازن، دیارە پەیا مەکە ی سولەیا نیشیان پێگەیا ندوه، بۆیە ئەو دەپێچرێتەوه، کە شازن، نامە، یان نوێنەر دەنێرێتەوه، کە: باشە ئێمە دێن، بۆ ووتوێ، بە شێوەیەکی ئاشتیانە دێن و پێویست ناکات تۆ سوپا و سەربازان بێن، ئەو هەمووی دەپێچرێتەوه و بەکەر دەلی:

(۷) ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيَكُمُ يَأْتِي بِعَرِشِي قَبْلَ أَنْ يَأْتُوِي مُسْلِمِينَ﴾، ئە ی دەستڕۆشتوو و بریار بە دەستانی کۆر و مەجلیسە کەم! کامتان تەخت و کورسیە کەیم بۆ دێن، بەر لەو ی بەملکەچی بێتەلام؟ (عَرْش) وەک گۆمان، ئەو کورسی و تەختە بە کە حوکمران لەسەری دادەنیش، یانی: ئە بریار بە دەستان! کامتان کورسی و تەختە کەیم بۆ دێن، پێش ئەو ی بە تەبا یی بێن؟ کورسی و تەختە کەیم بۆ بێن، تا کە هات سەری سورمێن، کە چۆن کورسی و تەختە کە ی، کە بەس خوا دەزانن چەند ژووری لەسەر داخستوون و، لە چ قەلایەکی مەحکەم دا بووه، چەند سەرباز و پاسەوان و ئێشکچی هەبوون، ئەد ی چۆن سولەیا ن پێش خۆی کورسی و تەختە کە ی بگە یە بێتە وێ؟! لێرەدا کە دەفەر موی: (قَبْلَ أَنْ يَأْتُوِي مُسْلِمِينَ) زۆر بە ی توێژەرەوانی قورئان پێشتریش ئاماژەمان پێدا، دیسان وایان لیکداوەتەوه، بەر لەو ی شازن بە موسولمانەتی بۆ بۆ لام، لە پستە ی: ﴿يَأْتُوِي مُسْلِمِينَ﴾، پاناوی کۆی بەکارهێناوه، بەلام لە هەر مەبەست پێی شازنە، بەلام بۆ ریزو حورمەت، بەکارهاتوه، بەلام دیسان مەبەست ئەو نە بە موسولمانەتی بۆ، چونکە جاری ئەصلەن نەهاتوه، پەیا می خوا ی پێنەگە یوهو، نازانن ئیسلام چیه، ئەجا جاری کە نازانن ئیسلام چیه، چۆن موسولمان بووه، چۆن ئیسلامی قبوول کردوه؟ نەخیر، (مُسْلِمِينَ)، یانی: (خَاضِعِينَ)، یانی: بەملکەچی و بە تەبا یی و بە ئاشتیانە و بە (مُسَالِمِينَ).

۸- ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنَّ﴾، عفرىتىڭ لە جىنن گوڭ، (عِفْرِيتُ: الشَّيْطَانُ الَّذِي لَا يُنَالُ وَلَا يُصَابُ فَهُوَ يُتَقَالُ لِسَرِّهِ)، (عِفْرِيت) تەفسىرەكان بە زۆر شېۋە لىكىيان داۋەتەۋە، بەلەم گىرگ ئەۋەدە، لىرە دەلى: ئەۋ بە ھىزەپە كە كەس ناتوانى زەبرى لى بدات و، كەس پىتى ناۋىرى، بۇيە خۇ لە خراپەى دەپارىزى، ھەندىكى دىكە گوتوۋىانە: ئەۋ كەسەى زۆر خراپەكار بى و، زۆرىش بە زەبر بى، بەلەم گىرگ ئەۋەدە (عِفْرِيت) جۆرىكە لە جىنن، كە زۆر بە توانايەۋ، تواناكەشى زياتر لە خراپەدا بەكاردىتى، بەلەم ئەۋ عىفرىتەى لە سوپاى سولەيماندا بوۋە، ملكەچ بوۋە بۇ چاكەۋ، تواناۋ وزەكانى بەكارھىتانۋ، بە فەرمانى سولەيمان.

۹- ﴿إِنَّا أَنَايَكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ﴾، (عِفْرِيتُك لە جند گوڭ): من تەخت و كورسىيەكەيت بۇ دىنم، پىش ئەۋەى لە شوئىنى خۆت ھەلىسى.

نەم رستەيەش دوو واتاى ھەن:

يەكەم: واتە: كە دادەنىشى، پىش ئەۋەى ھەلىسى، يانى: چەند چىركەيەك و چەند خولەكىكى پىندەچى.

دوۋەم: كە زياتر پىندەچى ئەۋە مەبەست بى: سولەيمان **الْعَلِيَّة** عادەتى وابوۋە، كە پىش نيۋەرۇيان دانىشتوۋە نيۋەرۇيە ھەلساۋە، بۇ دادەۋرىى و حوكمرانىى دانىشتوۋە خەلك موراجەھەى پىكردوۋە، بۇ وئە: لە سەعات ھەشت (۸)ى بەيانىيەۋە، يان زووتر دانىشتوۋە نيۋەرۇ ھەلساۋە، واتە: بە چەند سەعاتىك بۆت دىنم، كە ماۋەى چەند رۇزە رىيەكە، لە يەمەنەۋە بۇ شام.

كە دەفەرەمۇ: ﴿قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ﴾، لەۋ بارەۋەش ئەم شوئەۋارە دىنن: (قَالَ الشَّيْطَانُ وَعِزَّة: كَانَ سَلِيمَانُ يَجْلِسُ لِلْقَضَاءِ وَالْحُكُومَاتِ، وَلِلطَّعَامِ مِنَ أَوَّلِ النَّهَارِ إِلَى أَنْ تَزُولَ الشَّمْسُ) ^(۱).

ۋاتە: سوددىي و غەبرى ئەۋىش گوتوۋيانە: سولەيمان عليه السلام بۇ دادوهرىي و بۇ چارەسەرى كىشەي خەلک و بۇ نان خواردن، لە سەرەتاي پۇژەۋە تاكو خۇر لاي دەداۋ بەلای خۇر ئاۋادا، تاكو دۋايى نيۋەرۇ، دادەنىشت. كەۋاتە: كە گوتوۋيەق: ﴿قَبْلَ أَنْ نَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ﴾، ۋاتە: كە دانيشتى پىش ئەۋەي ھەلەس، ۋاتە: لە چىشتەنگاۋەۋە تاكو لاي نيۋەرۇ، من ئەۋ كورسىي و تەختەت، بۇ دىنم.

۱۰- ﴿وَلِيَّ عَلَيْهِ لَقَوَىٰ أَمِينٌ﴾، من لەسەر ھىتاي ئەۋ كورسىي و تەختەش، ھەم بەھىزىم، ھەم ئەمىندارىشم، ۋاتە: بەھىزىم لەسەر ھەلگرتى و، ئەمىندارىشم لەسەر پاراستى كە دەستكارىي نەكرى و، نەگەر شتىكى لەسەر بى، بە ھەر شىۋەيەك دانراۋە، دەيھىنم.

سولەيمان عليه السلام ئەۋە باس نەكراۋە، بەلەم ۋادىارە پىتى زۆر بوۋەۋ، چەند سەعاتىك زۆرە، ئەۋ كورسىي و تەختە لە يەمەنەۋە بگاتە شام، كە لە راستىدا تىستا لەم سەدەي بىست و يەكى زايىنى و، سەدەي پازدەي كۆچىشدا، بە چەند سەعاتىك شتىك لە يەمەنەۋە بھىترى بۇ شام، ھەر زۆر نىە، بەلەم دىارە سولەيمان عليه السلام خوا تعالى توانايەكى زۆر سەرسۈرپھىنەرى پىنداۋە، بۇيە پىتى زۆر بوۋەۋ، داۋاي كىردەۋ كە دەمەۋى خىراتر بى، بۇ لام.

۱۱- ﴿قَالَ أَلَيْسَ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ﴾، ئەۋ كەسە كە زانيارىي لە كىتەي لە لا بوۋ، گوتى:

۱۲- ﴿أَنَا أَيْنِكَ بِهِ﴾، قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ، من بۆتى دىنم بەر لەۋەي كە چاۋت بگەرىتەۋە بۇ لات، ۋاتە: كە تەماشاي شتىك دىكەي و سەرنجى دەدەي، پىش ئەۋەي چاۋتى لەسەر لاپدەي، دەيھىنم بۇ لات.

ياخود (طَرْف) بە ماناي (جَفَن) پىلۋوي چاۋ، دى، يانى: كە چاۋت دىكەيەۋە، پىش ئەۋەي چاۋت بىرووكى، بە چاۋترووكاتىك بۆت دىنم، ۋاتە: لە چەند چىركەبەكدا، نەك لە چەند خولەكىكىش دا، لە چەند چىركەبەكدا بۆت دىنم.

ئىنجى لىرىدا زانا يان زۆر مشتومريان بووه، لهبارهوه كه: ده بى نهوه كى بى،
ئهو توانا له پادده به ده رهى هه بووه، ئهو توانا ياساڊر (خارق العاده) بهى هه بووه؟
أ- هه ندىك گوتوو يانه: (أَصَفِ بْنِ بَرْخِيَا) به، كه له به نوو ئيسرائيل بووه، سوله يمان
خوشى له به نوو ئيسرائيل بووه، كه له باره به وه گوتراوه: (كَانَ صِدِّيقًا يَحْفَظُ اسْمَ اللَّهِ
الْأَعْظَمَ)، زۆر بروا پتهو بووه، ناوى هه ره مه زى خواى له بهر بووه.

ب- هه ندىك گوتوو يانه: كه سىكى زانا بووه، به كىبى خوا تى.

ج- هه ندىكى دىكه گوتوو يانه: هه ره سوله يمان خوى بووه، بۆ وىنه: (الشعراوى) له
(خواطر) كه كهى خويدا^(١) واىگوتوه.

به لىم زۆر به يان ده لىن: (أَصَفِ بْنِ بَرْخِيَا) بووه، بۆ موه: ته فسرى (ابن
الكثير)^(٢) ته فسیره كان هه موويان لهو باره وه را جيايان هه به، به لىم زۆر به يان
ده لىن: (أَصَفِ بْنِ بَرْخِيَا) بووه.

منيش ده لىم: خوا تى هىچى نه فهرمووه، روونى بكاته وه كى بووه، پىغه مبه ريش
لهو باره وه هىچ شتى به سه ندىكى راست لى نه گىڤدراوه ته وه، بۆ به راسترو
چاكر وابه، بللىن: خوا ته نيا نه وه ندهى فهرمووه، ئهو كه سهى زانبارى له
كىتب، له لايى، كه مه به ست پى كىبى ئاسمانى به، ئهو كه سهى زانبارى له
كىتبى ئاسمانى له لا بوو، ئاواى گوت و ئاواى كرد، به لىم كى بوو؟ ديارى به،
به لىم به دلىباى كه سىك بووه له نيزىكانى سوله يمان و، له كار به ده ستانى و،
له وانه بووه كه له كۆڤو مه جلىسه كهيدا بوون و، له وانه بووه كه كاروباره كانى
بۆ پا په راندوون، وه كه نه نجمه نى وه زىرانى ئىستا، واته: به كىك بووه له وانهى
زۆر له سوله يمان نيزىك بوون و، زۆرى تىراپىنىوه، به لىم نهوه كه سوله يمان بۆ
خوى بوو بىت، هه ره چه نده هه ندىك له ته فسیره كان وايانگوتوه، به لىم نهوه

(١) ج ١٧، ص ٧٨٥-١٠.

(٢) ج ٢، ص ٣٦٤.

ناكونجى، چونكى دەلتى: (أَنَا أَيْنِكَ يَه)، من بۆي دېنىم، يانى: دواندىن لەگەل سولەيمان دەكات، ئنجا سولەيمان چۈن بە خۇي دەلتى: بۆي دېنىم؟! ھەندىك لە پروونكەرەوان خوا لىيان پازى بى، پەنگە باش سەرنجى عىبارەتەكەيان نەدابى، نەگەرنا ئىنسان بۆ خۇي نالى من بۆي دېنىم، ﴿قَالَ أَلَيْكَ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا أَيْنِكَ يَه﴾، ئنجا ئەگەر وابووايە، خوا ﷻ: يەكسەر دەيفەرموو: (قَالَ سُلَيْمَانُ أَنَا أَنَا يَه)، سولەيمان فەرمووى من بۆ خۇم دەيېنىم، ئنجا نەشىدەفەرموو: ﴿قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾، بەلكو دەيفەرموو: (قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ)، پېش نەھى چاوتان بگەرېتەھە لاتان، بە چاوترووكانىك دەيېنىم! بېگومان سولەيمان نەبۇە، چونكى سولەيمان پىغەمبەرى خوا بۇوہو حوكمپان بۇوہو، حوكمپانىش عادەت نىە بۆ خۇي شتەكان بكات، بەلام كەستىك بۇوہ كە نىزىك ھاوكارى سولەيمان بۇوہو، بەردەستى بۇوہو كار پاپەرېنەرى بۇوہ.

۱۳- ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ﴾، ئەو ھەموو دەپېچىتەھە كە چۈن بۆي ھىتا؟ چونكى مادام بە چاوترووكانىك بى، پىويست ناكات، درېژى بدرېتى: كاتىك سولەيمان تەختەكەي بىنى لە لاي خۇي، سەقامگىر بوو، نامادە بوو.

۱۴- ﴿قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي﴾، كوتى: ئەو لە بەخشى پەرەردگارمە، كە بەو خىرايە ئەو تەختەم بۆ ھات، لە يەمەنەھە بۆ شام.

۱۵- ﴿لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ﴾، تاكو تاقىيم بكا تەھە: ئايا سوپاسگوزارىي دەكەم، ياخود سېلەي دەكەم، چونكى سوپاسگوزارىي دەپتە ھۆي زىادبۇون، ۋەك گوتراوہ: (الشُّكْرُ قِيْدُ النِّعْمَةِ الْمَوْجُودَةِ)، سوپاسگوزارىي بەستەھەيە بۆ ئەو نىعمەتەي كە ھەيە، ناھىلى لە دەست بېتى، ۋەك خوا ﷻ دەفەرموي: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ ﴿٧﴾ ﴿إِبْرَاهِيمَ، وَاتە: بە دىنبايى نەگەر سوپاسگوزارىي بگەن، بۇتان زىاد دەكەم.

۱۶- ﴿وَمِن شُكْرٍ فَلَنِمَّا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾، ھەر كەستىك سوپاسگوزارىي بكات، سوودى سوپاسگوزارىيەكە بۆ خۇيەتى.

(١٧) - وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَجْفَ عَذَابٍ كَرِيمٍ، ههه كه سټكيش سپلهی بکات، به دنیایی په روه ردگارم بټ نیازی به خشندهیه، بټ نیازه له سوپاسگوزارییه که، به خشنده شه خه لک سوپاسی بکات و نه کات، نه گهر بیهوټی پټیان ده به خشی.

نه وه که سولهیمان عليه السلام دیارییه که ی رته کردو ته وه، وه ک کوغان: له بهر نه وه بووه، که نه و به به رتیل (رشوة) لټی حالیی بووه، نه گهرنا دیاریی نابټی رته بکړته وه، (الهدیة لا ترد)، هه رچه نده نه وه بهس قسه یه کی باوه وه فهرمووده نیه، پټغه مبه ریش عليه السلام له و باره وه فهرموویه تی: (إِلَيَّ تُهَيِّتُ عَنْ زُبَدِ الْمُشْرِكِينَ) (أخرجه: أبو داود: ٣٠٥٧، والترمذي: ١٥٧٧، والبيهقي في الكبرى: ١٩٢٦٤).

واته: من لټم قه ده غه کراوه دیاریی و به خشی هاو بهش بټ خوادانه ران وه ربگرم.

بټ نه وهی منه تبارو چاو به ره ژیریان نه بیت، که واته: سولهیمان عليه السلام له و پوه وه نه و دیارییه ی وه نه گرتوه، نه گهرنا دیاریی وه رده گیرئ.

مەسەلەى شەشەم:

ئىنجا بەر لەۋەى شاۋن (بلىقېس) بىن، سولەيمان **الْقِيَّسُ** گوتى: تەختەكەى دەستكارىى بىكەن و بىگۈپن، تاكو بزانىن دەيناسىتەۋە، يان نا؟ ئىنجا كە ھات و لىيان پىرسى: ئايا تەختەكەى تۆ ئاۋابوو؟ گوتى: دەئىسى ئەۋە، سەرەنجام بە ھۆى ئەۋەۋە كە لە خەلکىكى كافىر بوو، مىلى نەدا بۆ خواپەرستىى و، سولەيمانىش كۆشكىكى ھەببوو، زەۋى ھەۋشەكەى شوۋشە بوو، شىۋەى شەپۆلى ئاۋى دەکرد، بۆيە (شاۋن) لاقى ھەلکەردن تاكو تەپ نەبىى، سولەيمانىش پىنى گوت: ئەۋە كۆشكى شوۋشەيە، نەك ئاۋى جۆگەلە، ئەۋىش لە ژىر كارىگەرىسى ئەۋ ھەموو موەجىزانەدا مەسولمان بوو:

خو دەفەرمىۋى: ﴿قَالَ تَكْرُؤًا لِّمَا عَرَّسَهَا تَنْظُرَ أَتَنْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾^(۱) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرَّسْتِكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾^(۲) وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^(۳)

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە چۈاردە بىرگەدا:

(۱) - ﴿قَالَ تَكْرُؤًا لِّمَا عَرَّسَهَا﴾ سولەيمان گوتى: تەختەكەى بۆ نەناس، بىكەن، لىى بگۈپن، واتە: دەستكارىى بىكەن، (اجعلوا العرش منكراً مغيراً عن شكله، كما يفتكر الرجل للناس، بقلأ يغيروه)^(۱)، واتە: تەختەكە نەناسراۋو گۆپدراۋ بىكەن، لەۋ شىۋەيەى كە لەسەرەتەى، ۋەك چۈن پياۋيەك خۋى دەگۆپى و نەناس دەكات، بۆ ئەۋەى خەلەك نەيناسنەۋە.

(۲) ﴿نَظُرًا أَتَّيَدَى﴾ [ته خسته که ی بۆ نه ناس و ده ستکاری بکه ن] نجا نیمه سه رنج ده ده ی: نایا پئی راست ده گری بۆ ناسینه وه ی ته خت و کورسیه که ی؟

(۳) ﴿أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ یا خود له وانه ده بن که پئی راست ناگرن، واته: نایا ده یناسیته وه، یا خود نایناسیته وه؟ کورته که ی نه وه ده، به لام خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به و ته عبیره هینا وه ی، چونکه نه وه مونسه به تیشی هه به، له گه ل هیدایهت وه رگرن و هیدایهت وه رنه گرتنی دا، واته: نایا له وه شدا هیدایهت وه رده گری، که ته خسته که ی بناسیته وه، هینده عه ق ل و سه لیه ی هه بن، کورسی و ته خسته که ی خوی بناسیته وه، له گه ل نه وه شدا که ده ستکاری کراوه؟ نجا مه زنده ی نه وه ی لی ده کری، نه و عه ق ل و سه لیه یه ی بیگه یه نئ به وه ش، که هیدایه ی مه عته ویش وه ربگری و په یامی خواش وه ربگری و، خوا بناس و له مه و دوا ته نیا خوا به رستی و خور نه په رستی.

نه وه له ته فسیره کانداس نه کراوه - یان من نه مبینیه - به لام من وای تیده گم، که نه مه ناما زیه به وه ش، که ته گه ر له مه دا هیدایهت وه ربگری، مه زنده ی نه وه ی لی ده کری، هیدایه ته مه عته ویه که ش وه ربگری، ته گه رنا مانا روا لته یه که ی نه وه ده: نایا کورسی و ته خسته که ی خوی ده ناسیته وه، یان نایناسیته وه؟

هه ندیکش گو تو وایه: ﴿أَتَّيَدَى أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾، واته: نایا به هوی نه و کورسی و ته خسته وه، که له به مه نه وه بوی هاتوه، بۆ تیره، به چاو تروو کانتیک، پیغه مبه راهه یی سوله یمانی پی ده ناسی، یا خود پئی ناسی؟ نایا ده بیته هوی هیدایه ی، یا خود نابیته هوی هیدایه ی؟

(۴) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ﴾، کاتیک شاژن هات، گو ترا: نایا ته خسته که ی تو ناوا به؟ نه گو تراوه: (أَهَذَا عَرْشُكَ)، نایا نه مه ته خسته که ته؟ چونکه نه مه ده بوو به جوړیک له فیرکردن و ته لقین، به لکو گو تو ویه ی: (أَهَكَذَا عَرْشُكَ): یانی: (أَمِثِلَ هَذَا الْعَرْشِ، عَرْشُكَ؟)، نایا ته خسته که ی تو ش، وه ک نه مه ته خسته بوو؟ ته ماشا بکه ن، چ وه لامیکی عاقلانه وه زانایانه ده داته وه!

۵- ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾، گوئی: دەلئى ئەو، بۆيەش وایکوتودە چونکە: لە سەرئیکەو دە کورس و تەختەکەى خۆی دەناسیتتەو، لە لایەکی دیکەو دەستکاریی کراو و گۆڤدراو، پاشان بەو خێرایە، چاودەروان نەکرەو، لە یەمەنەو هاتو بۆ وئ، ئەویش زانیویەتی لەوئ لە کۆشکدایەو پاسەوانی هەبەو، دەرگای لەسەر داخستو، ئنجا نەگەر یەکسەر بئى: ئەو، ئەدى چۆن هاتو بۆ تیرە؟ ئنجا دەستکارییش کراو، نەگەر بئى ئەو نیە، زۆر بەوى دەچى! بۆیە وەئەمیکى زۆر لیزانەو کارامانەى داوئەتو، گوتوویەتی: دەلئى ئەو، نەگوتوویەتی ئەو، نەگوتوویەتی ئەو نیە، نە نکوولئى لیکردو، نە یەکسەرىش دالى پێداھیتاوە، بەئکو سنوورئى میانجی گرتو.

۶- ﴿وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾، لە پێش ئەو (شاژن)دا، زانیاریمان پێدرا بوو، ئیمە مسولمان بووین، ملکەچ بووین.

زانایان زۆر لەو بارەو دەستورمان کردو، ئایا ئەم قسەبە ھى کئیە؟! زانیاریمان لە پێش ویدا پێدراو، ئیمە بۆ خوا ملکەچ بووین:

أ- ھەندیک گوتوویانە: قسەى شاژنە، یانی: زانیاریمان پێش ئەم موعجیزەبەش، لە بارەى پێغەمبەرەبەتیی داوودو سولەیمانەو پێدرا بوو، ﴿وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾، ئیمە پێشتریش بۆ خوا ملکەچ بووین.

ب- ھەندیک گوتوویانە: ئەو ھەر قسەى سولەیمان و خەئکەکەى دەورەبەرەتی، واتە: ئیمە پێش ئەم موعجیزەبەش، زانیاریمان بە خواو توانای بئ سنووی خوا ﷻ پێدرا بوو، یاخود: پێش ئەودى ئەو ئافرەتەش بئ، ئیمە زانیاریمان پێدرا بوو ھەر بۆ خواش ملکەچ بووین.

ھەردوو ئەگەرەکەى ھەن و، ئەو دەش بەکێکە لە ڕووەکانى ئیجازى قورئان کە خوا ﷻ، رستەبەک یان وشەبەک دەفەرموئ، کەس ناتوانئ بئى: بەس ئەو ھەمانەبەتیی، بەئکو زۆر جارەن ئەو مانایەش ھەئدەگرتی و، مانایەکی دیکەش

ھەلدەگىرى، ۋە دەگونجى زۆر شتى دىكەشى لەسەر بىگوتىرى، ھەرگىز نەئىيەكانى قورئان نابىرىن، ھەرگىز گەۋھەرەكانى دەرياي قورئان نابىرىن.

(۷) - ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ئەۋەدى پىشتىر لە جىياى خوا دەپەرست، گىرپاھەۋە.

ئەۋ راناۋە (ھا) بۇ شاۋن دەگەرپىتەۋە، بە دىئىيەۋە، يانى: (صَدَّتْ الْمَلِكَةُ)، شاۋنى گىرپاھەۋە، لە خواپەرستىيى ۋە لەۋە كە ئەنیا خوا پەرستى، ئەۋەدى لە جىياى خوا دەپەرست، يانى: (صَدَّهَا عِبَادَتُهَا لِغَيْرِ اللَّهِ، عَنْ عِبَادَتِهَا لِلَّهِ)، پەرستىش ئەنجامدانى بۇ جگە لە خوا، گىرپاھەۋە لە پەرستى ئەنجامدان بۇ خوا ﷻ، واتە: بىتپەرستىيى ۋە خۆرپەرستىيى پىرى خواپەرستىيى لىگرت، يان جگە لە خواپەرستىيى، پىرى خوا پەرستىيى لىگرت، ئەم رستەيە دوو ماناي دىكەشى ھەن دوايى لە كۆتايى تەفسىر كىردى ئايەتەكەدا، باسيان دەكەين.

(۸) - ﴿إِنَّمَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾، چونكە بە دىئىيە ئەۋ ئافەرەتە لە كۆمەلىكى كافر بوو، واتە: ئەۋىش ھەر لەسەر ئايىنى خەلكەكەي خۆي بوو، واتە: ھۆكارى خوا نەپەرستى ئەۋە بوو، كە لە كۆمەلىكى كافر بوو، ئەك لە خودى خۆيدا، قەناعەتى بە كوفر بوو بى، بەلام خەلك ۋە كۆمەلگايەكەي كافر بوو، ئەۋىش ۋەك وانى كرد، بۇ دلپاگرتنى ئەۋان، ئەك بۇ خۆي قەناعەتى ۋابوۋى.

ئىنجا رستەي: (وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ) - ۋەك پىشتىرىش گومان -
واتايەكى دىكەشيان بۇ لىكداۋەنەۋە:

أ- خوا گىرپاھەۋە ولايدا لەۋەي كە لە جىياى خوا دەپەرست: (وَصَدَّهَا اللَّهُ: عَمَّا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، خوا گىرپاھەۋە دوورى خستەۋە لەۋەي كە لە جىياى خوا دەپەرست ۋە بەرەۋ خوا بەبەككرتنى ھىئا، ﴿إِنَّمَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾، چونكە پىشتىر لە كۆمەلى بىپروايان بوو.

ب- كە (وَصَدَّهَا): راناۋەكەي دەچىتەۋە بۇ سولەيمان، يانى: (وَصَدَّهَا: سُلَيْمَانُ عَمَّا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، سولەيمان گىرپاھەۋە لەۋەي لە جىياى خوا دەپەرست، لەۋ

خۆرپەرستی و جگە لە خواپەرستیە گێڕایەوه، کە ئەمە ئەنجامیکە پێش خراوه، واتە: لە ئەنجامی ئەو وتوێژەی کەگەڵیدا کردو، لە ئەنجامی ئەو موەجیزانەدا کە پێشانیان، سولهیمان بوو بە ھۆی ھیدایەتی و، بوو بە ھۆی دەرباز بوونی لە بێتەرستی و ھیتانی بەردو لووتکەیی بەرزێ خواپەرستی، کە خوا بەیەکگرتن (توحید)ە.

٩- ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾، پێی گوترا: بچۆ نێو ئەو کۆشکەو، وشە (صَرْح) بە مانای کۆشک (قصر) دی و، بە مانای ھەوشە خانووش، دی، واتە: ئەو ھەوشەییە کە کراوە بۆ کۆشکە، دەگرتەو، وشە (صَرْح) زیاتر مەبەست پێی کۆشکە، بەلام ناشرایە پێش ئەوێ بچیتە کۆشکەو، دەبێ بچیتە ھەوشەو.

١٠- ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾، کاتیک کۆشکەکی بینی، یاخود ھەوشە کۆشکەکی بینی، پێی وابوو شەپۆلە، یاخود پێی وابوو جوولە ئاو، (لُجَّة) کە بە (لُجَج) کۆ دەگرتەو، بریتە لە جوولە شەپۆل، (مَوْجَة) کە بە (أَمْوَاج) کۆدەگرتەو، یانی: شەپۆل، شەپۆلەکان، وایزانی کە جوولە ئاو، ژێر زەویەو دەبێت.

١١- ﴿وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقِيهَا﴾، لاقەکانی خۆی دەرخست، واتە: داوینی خۆی ھەڵکرد، بۆ ئەوێ تەب ئەبێ، وایزانی شەپۆلی ئاوو جوگەلە، (سَاقِيهَا) خۆندراویشەتەو: (سَاقِيهَا).

١٢- ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ﴾، سولهیمان گوت: ئەو کۆشکەکی سییی و سافە لە شووشان، بێگومان بێزەری ئەو قسە بە سولهیمان بوو، چونکە ئەو لە پێشوازیی دا بوو.

(صَرْح) کۆشکە، (مُمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ): (مُمَرَّد) یانی: (مُمَلَّس)، لووس و سییی و صاف (مِّن قَوَارِيرَ)، (قَوَارِير) کۆی (قَارُورَة) یە، واتە: شووشە، یانی: کۆشکەکی شووشە بەندەو، تەختەکی وادروستکراو، ئاوکە بە ژێردا بپروات، بەلام ئەو شووشەو پێش ئەوێ لاقت بچیتە نێو ئاوکە، شووشەو دیگرتەو ئاوکە بە ژێردا دپروات.

١٣- ﴿قَالَتْ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾، شازن گوت: پەرودگارم! من ستمم لە خۆم کرد.

۱۴- ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، (له رابردودا ستمم له خۆم کردوه، که تۆم نه په رستوه) ئیستاش له گه سوله یماندا بۆ خوای پهروه ردگاری جیهانیان ملکه چم. نائه لیره دا شازن مسولمان ده بن.

که واته: که سوله یمان نامه که ی بۆ ده نیتری و ده نووست: ﴿وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ (۲۱) که پوونکه رهوان (مفسرین) وایان لیکداوه تهوه، مه به ست پنی مسولمانه تیه، له راستیدا لئی حالیی نه بوون، چونکه پش نه وهی بن بۆ لای سوله یمان و، وتویری له گه لدا بکات و، په یامی خوای تی بگه یه نی و، بۆی باسی به رنامه و نایینی خوا بکات، مه عقوول نیه، مسولمان بن، چونکه پروا به شتیکی نه ناسراو ناهیتنی! سوله یمان له به نه رت دا بۆیه بانگی کردوه، که بیدوتنی و نهو شتانهی پیشان بدات و سه ره نجام قه ناعه قی بیت، نه که به نامه یه ک و به هه ره شهو فشار، مسولمان بن، چونکه ئه وه:

۱- پیچه وانهی سروشتی نایینی خواجه: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقرة،

۲- پیچه وانهی عه ق و سه لیه ی سوله یمانه و، پیچه وانهی حیکمه قی سه فره و هاتنه که ی شازنی سه به تیشه، چونکه بۆچی چوو به شام؟! بۆ ئه وهی سوله یمان ئه و موعجیزانه ی پیشان بدات، ته خته که ی له چا و ترووکانتیک دا له یه مه نه وه بۆ بیتنی، پاشان ئه و کۆشک و ته لاره ی به شووشه به ند بۆ دروست بکات، که له سه رووی توانا و نیمکانیه قی به شه ره و، سه ره نجام ده زانی که سوله یمان توانایه قی سه رسوره پنه ری یاسا در (خارق العاده) ی، پندراوه، که واته: ده بن پیچه مبه ری خوا بن، و پرای ئه وهی وتویری شی له گه لدا کردوه، که خوا ﷻ باسی وتویره که ناکات، به لām به دلنایایی ئه وه هه مووی به سیاق و سه لیه ده زانری، نجا دوا ی هه موو ئه وانه، ده گاته ئه و قه ناعه ته ی که مسولمان بن.

شایانی باسه: له به سه ره ها ق سوله یماندا شت زۆر باس کراوه، بۆ وینه: بۆچی سوله یمان هه وشه ی قه صه ده که ی وا هه لخستوه، که شازن هات وایزانی ناوه و داوتنی هه ل بکات، کراسه که ی هه ل بکات تا کو لاقی ته ر نه بن؟

دەلّین: لەبەر ئەوەی سولهیمان زانیویەتی دایکی جینییهو، پێشەکانی وەك پیتی کەر وان! یان هەندیک گوتووایە: لەبەر ئەوەی سولهیمان بیستوویەتی: مووی لاقی شاژن وەك مووی وڵاخ وایە، ئنجا گوتوویەتی: با بزانم وایە، یان نا؟ بەلام ئەو حیکایەتە لە راستیدا هیچ نین و خەیاڵی هەندیک لە زانیان، دایاناشیون و، وا پێدەچێ ئەو جوړە زانیانە ی زۆر سەرقال ئەبوون و کەم نیش بوون، بواریان هەبوو بە خەیاڵی خۆیان ئەو شتانەیان داتاشیون، پەنگە زۆریشیان هەر لە ئیسراییلیاتەو وەرگیرا بن، بەلام کتیبی خوا لەو بەرزترە، کە بەو حیکایەت و بەسەرھاتە بێ سەندو ناماقوولانە، تەفسیر بکری، بۆیە من ئەوانەم هیچیان باس نەکردن، مەگەر جاری وایە بۆ دەرس و پەند لێوەرگرتن، یان بۆ ناگادارکردنەوێ بینەرەن و بیسەرەن و خوێنەرانی بەرێز، ناماژە بە شتیک بەکەم، ئەگەرنا ئەو جوړە قسانە هی ئەو نین، تەفسیری کتیبی خولیان پێ قەرەبالخ بکری!

لە کۆتایی بەسەرھاتی سولهیماندا (سورة النبیان) لەگەڵ شاژنی سەبە دا دەلّین: هەندیک لە زانیان گوتووایە: شاژن (ملکة) ناوی بەلقیس بوو، بەلام ئەویش لە قورئاندا نەهاتوو لە سوننەتیشدا نەهاتوو، لەبەر ئەوە ناتوانین بە مسۆگەریی بلّین: ناوی بەلقیس بوو، بەلام بە ھەر حال واکوتراو، بۆیەش ھەر بە شاژن ناوم ھێناو، چونکە خوا وایفەرموو: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾، یانی: (وَجَدْتُ مَلِكَةً)، شاژن، ئەویش ئافەرتیکە: پادشایەو ژنی، بەو واتایە (شاژن) من بەو واتایەم بەکارنەھێناو، کە ژنی شایە، بەلکو بەو واتایەم بەکارنەھێناو کە ژنیکی شایە، شایەکی ژنە، پادشاو حوکمرانیکی ئافەرتە.

کورتە باسیک:

حیکمەت و حوکمە شەرعییەکانی بەسەرھاتی سولەیمان

بەرزان!

بۆ ئەم کورتە باسە، سەرئەجی زۆر لە تەفسیرەکانم داوودو بۆ خوشم پامام و، سەرەنجام، چل (٤٠) حوکم و حیکمەتم لەو بەسەرھاتەدا، ھەڵھێتجان، کە بە کورتیی و پوختیی باسیان دیکەم و، ئاماژەش بە ئایەتەکان کە لێیان وەرەگیرێن، دەکەین:

١- بەرزیی پلەو پایە زانیاری و زانیان، خوا ﷻ، کە باسی داوودو سولەیمان دەکات، دەفەرئەوێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النمل، ١٥) واتە: بە دنیایی زانیارییمان بە داوودو سولەیمان داوود و، گوتیان: ستایش بۆ ئەو خواپەیی کە بەسەر زۆرێک لە بەندە برۆادارەکان دا تێمە ی ھەڵبۆاردو (بە ھۆی ئەوەوە کە زانیاری تایبەتی پێداوین).

ئەجا ئەمە بەرزیی پلەو پایە زانیاری و زانیان دەگەینەتی، کە خوا ﷻ، لە ئێو ھەموو ئەو شتانەدا کە بە داوودو سولەیمانی داوود، باسی زانیاری دەکات، ئەوانیش کە دەتێن: ستایش بۆ ئەو خواپەیی بەسەر زۆرێک لە بەندە برۆادارەکانیدا ھەڵبۆاردوین، واتە: بەھۆی ئەو زانیارییە تایبەتیەوە کە پێماندراو.

٢- سولەیمان میراتی زانیاری لە داوود گرتووە، ئەک میراتی حوکمیان، بەو واتایە کە حوکمی بنەمالەیی و میراتی، یان میراتی مآل و سامان، مەبەست بێ، بە بەلگەیی: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ﴾ (النمل، ١٦) واتە: سولەیمان میراتی لە داوود گرت

و گوئ: ئەي خەلکینه! دواندنې بآلنداھمان فێرکراوه، کەواتە: ئەوھي کە سولھيمان لھ داوودي به ميراث گرتوھ، زانباريي بووھ، ھەرودھھا پيغھمبەر ﷺ دھفرموئ: [إِنَّا مَعَشَرُ الْأَنْبِيَاءِ لَا نُورِثُ مَا تَرَكْتَاهُ صَدَقَةً] (أخرجه البخاري: ٤٠٣٣، ومسلم: ١٧٥٧)، واتھ: تيمھي کۆمھلئ پيغھمبھران ميراثمان لئ ناگيرئ، ھەرچي به جيمان ھيشت، خيرو صھدھقھبھ، دھبئ بدرئ به خھلک، واتھ: مال و سامان لھ پيغھمبھران لھ ميراث ناگيرئ.

پاشان به پتي (پھيمانئ کۆن)، داوود يازدھ کورئ بوون و، پھکيکيان سولھيمان بووھ، ئنجا چۆن سولھيمان لھ نئو ھھموو کوپدکانيدا، ميراث لھ بابئ دھگرئ، ئەوانئ دپکھش ميراثئ لئ نھگرن؟! بەلام نا، مھبھست لھ ميراث، ميراثئ زانباريھ، وھک لھو فھرمابيشتھي پيغھمبھريشدا ﷺ ھاتوھ: [الْعَلَمَاءُ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ] (أخرجه أبو داود: ٣٦٤١، والترمذي: ٣٦٨٢، وابن ماجه: ٢٢٣٠، وابن حبان: ٥٨)، واتھ: زانايان ميراثگرائ پيغھمبھرانن.

ھھلھتھ وھ پيشتريش گوتمان: سولھيمان لھ شوئني داوود بوئتھ ھوكمران، بەلام نھک به پتي ھوكمي بنھمالھبي و ميراثي، بەلکو به پتي تواناو شايستھي و لئھا تووي خوي، ديارھ خھلکئ ولاتھکھ، ھھليانبزاردوھ نھرکئ ھوكمراينيان پتي سپاردوھ، بەلام ئەوھي کھ لھ داوودي بابئ وھريگرتوھ، زانباريي بووھ، نھرکئ پيغھمبھرايھتيش بووھ، کھ خواي پھروھرگا، نھرکئ پيغھمبھرايھتي کھ به خشراوو وھدھستھينراو نيھ، خوا پتي به خشيوھ، بەلام بويھ وشھي ميراثئ بو بەکارھاتوھ، لھبھر ئەوھي وھک چۆن ميراث لھ باب و داپکھوھ بە پۆلھ دھگات، يان لھ خزمھوھ به خزم دھگات، بئ ئەوھي ميراتگر پئوھي ماندوو بئ، ياني: نھو پلھو پايھو زانباريي و پيغھمبھرايھتيھش به سولھيمان درا، بئ ئەوھي پيئھوھ ماندوو بئ، واتھ: لئيرھدا خواي به خشر وشھي (وَرِثَ) بەکارھيئاوھ، لھو پوھوھ کھ وھک سامانئک کھ باباي ميراتگر دھگات، بئ ئەوھي پيئھوھ ماندوو بئ، سولھيمانيش بھو زانباريھوھ کھ زانباريي وھحييھو، بھو پئگھو پلھو پايھيھو، کھ پيغھمبھرايھتيھ، پئوھي ماندوو نھبوو بوو، ھھولئ بۆ بدات و تھقھللاي بۆ بکات، تاکو دھستي

بکه‌وی، به لکو خوا پئی به خشیوو، بی ناره‌قه کردن و ماندوو بوون، به لَم
بیکومان شایسته بووه، وهک خوا ده‌فهرموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾
﴿١٦﴾ ﴿الْإِنْعَام﴾ خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوی ده‌زانی، په‌یامی خوی له کوئی دادده‌نی!

۳- باسکردنی چاکه‌ی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾:

وا باشه مروّف که خوا چاکه‌یه‌کی له‌گه‌لدا کرد، باسی بکات و یادی بکات، وهک
خوا ده‌فهرموی: ﴿وَأَمَّا يَنْعَمَ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ﴿١١﴾ ﴿الضُّحَى﴾ باسی چاکه‌ی په‌روه‌دگارت
بکه، که لی‌ره‌دا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پی‌غه‌مبه‌ری خاتمه موحه‌ممه‌د ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌دوینتی، به‌لَم هه‌موو
که‌سیکی دیکه‌ش ده‌گریته‌وهو، به‌لکه‌شمان له سووره‌ی (النمل) دا، تابه‌ته‌که‌ی (١٦) به،
که ده‌فهرموی: ﴿عَلِمْنَا مَقَاتِلَ الْفَرِيقَيْنِ﴾ (دیاره له کوپنکی گشتیدا سوله‌یمان ﴿الْفَرِيقَيْنِ﴾ نه‌و
قسه‌یه‌ی بُو خه‌لک کرده) نه‌ی خه‌لکینه! دواندن بالندامان فیرکراوه، واته: بزنان خوا
نه‌و نیعمه‌ته‌ی به‌ تیمه‌ داوه، باسی نیعمه‌ته‌که‌ی خوی کرده، ﴿وَأَوْثِنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾
﴿إِنْ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ ﴿١٢﴾ هه‌روه‌ها له هه‌موو شتی‌کمان پیدراوه، بیکومان تا
نه‌وه به‌خششیکی ناشکرایه (که خوا به‌ تیمه‌ی داوه).

۴- ﴿وَحَسْبَ لِسَانِكَ جُودُهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ ﴿١٧﴾ ﴿النمل﴾ واته:
سه‌ربازه‌کان بُو سوله‌یمان له جندو مروّف و بالندان کوکرانه‌وه، ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ هه‌ی
پیشتیان پاده‌گیرا، تا‌کو هه‌ی دوابی پینان ده‌گه‌بشت، یاخود (يُوزَعُونَ)، واته: (يُضْطَوْنَ)
واته: زه‌بت کرابوون، کو‌ترو‌لک‌رابوون، پاهیترا بوون، (القرطبي) ﴿١٧﴾ ده‌لن: ﴿فِي آيَةِ ذَلِيلٍ﴾
عَلَى اتِّخَاذِ الْإِمَامِ وَالْحَكَّامِ وَزَعَةً يَكْفُونَ النَّاسَ، وَيَتَعَوَّنَهُمْ مِنْ تَطَاوُلِ بَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ، إِذْ
لَا يُمْكِنُ الْحَكَامُ ذَلِكَ بِأَنْفُسِهِمْ، واته: له‌م تابه‌ته‌دا به‌لکه هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که پیشه‌واو
حوکمرانان، بُو‌یان هه‌یه، که‌سانتیک دابتن به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه، سه‌ربه‌رشتیان بکات و،
پئی بگرن له‌وه‌ی هه‌ندیکیان ستم له هه‌ندیکیان بکه‌ن، چونکه ناتوان بُو خویان
راسته‌وخو نه‌و کاره نه‌نجام بده‌ن (ده‌بن به‌ هو‌ی هاوکاران‌ه‌وه نه‌نجامی بده‌ن).

۵- كۈشتى ئاياندارو زىندەدەران دروست نى، مەگەر زىان بگەيەن، ۋەك دەيىن: ھودھود، ئەو خزمەتە گەورەيە دەكات بە سولەيمان عليه السلام، ھەۋالەتتى بۇ دىتى كە سولەيمان و نەيزانىۋەو جندو مروئىش نەيزانىۋە، بەلەم بالندەيەك تۈنۈيەتتى ئەو زانىباريەي بۇ دىتى.

پاشان مېروولەكە كە سولەيمان بە لاي شارەكەياندا دەپوات، بە لاي شېۋەكەياندا دەپوا، ئەۋىش مېروولەكە دىكە دەۋىتى، كەۋاتە: ھەركام لە جۈرى ئاياندارانىش، كۆمەل و دروستكرالانىك خوا دروستى كىروون و بى چىكمەت نى، بۇيە دروست نى، بكوژرىن، مەگەر زىان بگەيەن، پىغەمبەرىش عليه السلام لەۋبارەۋە لىي كىرارۋەتەۋد: (عَنْ إِبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ: الْفُلَّةِ، وَالنُّحْلَةِ، وَالْهُذُفَةِ، وَالصَّمُرَةِ) (خىرجە أحمد: ۳۰۶۷، تعلق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين، وأبو داود: ۵۲۶۷، وابن ماجه: ۳۲۲۴، وابن حبان: ۱۰۷۸)، ۋاتە: ەبەدوللاي كورى ەبەباس (خوا لىيان رازىيى) دەلتى: پىغەمبەرى خوا عليه السلام پىكرى كىردە لە كۈشتى چوار لە ئايانداران: مېروولە، ھەنگ، (مىشەنگۈيە) ھودھود (تىمە پەپوۋ سولەيمانەي پى دەلتىيىن) و، سورەد (ئەۋىش جۈرە بالندەيەك سەرتكى گەورەي ەيە).

ھەلبەتە تىمە لە سوورەتى (الأنعام) دا، لەۋ بارەۋە باسكى تايەئەن كىردە، كە چ كاتىك دروستە زىندەدەران و ئايانداران، كاميان دروستە بكوژرى و كاميان نەكوژرى؟

۶- قسەي ئەو مېروولەي: قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِلَنَّكُمْ سُلَيْمٌ وَجُذُؤُهُ وَفَرُّ لَا يَشْعُرُونَ (۱۸)، ۋاتە: مېروولەيەك كۈتى: ئەي مېروولەكان! بچەن ئىۋ مالىەكانى خۇتائەۋە، بۇ ئەۋەي سولەيمان و سەربازەكانى لە كاتىكدا ھەستەن پىناكەن، تىكتان نەشكىتىن، ئەمە مەدەتتى گەورەيە بۇ سولەيمان عليه السلام بۇ سوپايەكەشى، كە تەنەت پى لە مېروولەش نانتىن، مېروولەش ناكوژن، مەگەر ھەستى پى نەكەن، ئىناج جاي بەسەر ۋلاتان ۋەربىن، ۋلاتان غارەت بگەن و خەلەك بكوژن و، خەلەك بە سۇغرو بىكار بگرن و، مەرو مالىان بە تالان بەرن! بەلكو پى لە مېروولەش نانتىن!

۷- که له نایه تی (۱۹) دا دهفه رموی: ﴿فَبَسَّصَ صَاحِبًا مِّن قَوْلِهَا﴾ النمل، به زهرده خه نه پټکه تی به هوئی قسه که به وه، نه میش نه وهی لټوهرده گیری که عاده تی پټغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه وه بووه که له کاتی پټکه نیندا، زیاتر به شټو دی زهرده خه نه پټکه نیون، واته: به زهرده خه نه پټکه نین عاده تی پټغه مبه ران و شوټکه وتووانی پټغه مبه رانه: زهرده خه نه ی کرد، له کاتی پټکه نیندا، به هوئی قسه ی میرووله که وه، به دنیایی سوله یمان پټی خوش بووه، نه و میرووله به نه و مه دحه ی سوله یمان و سوپایه که ی ده کات: میرووله کان وریابن! نه وه ک سوله یمان و سوپایه که ی تیکتان بشکټن، له کاتی کدا که هستان پټنا که ن، واته: نه گهر هستان پټ بکه ن، ته نانه تی له میرووله ش نانټن، پټش تریش باس مان کرد، که نه مه نیعجاز ټکی عیلمشی تټدایه، که ده تی: ﴿لَا يَحِطُّ بِكُمْ﴾، چونکه جهسته ی میرووله زیاتر له مادده یه که شووشه ی و ټده، دروست بووه، کاتیک که سټک پټی پټدا بټی، تټک ده شکی، نه ک پان بیته وه، وه ک کرم و سیسر که وه ندټک له زینده وهران، به لکو تټک ده شکی، له بهر نه وهی مادده که ی ټده، نه مه ش نیعجاز ټکی عیلمیه، که دوا یی له میرووله کولدر او ده وه لټی ورد بوونه ته وه، ته ماشایان کردوه، میرووله کاتی پټی لټی بټی، تټک ده شکی، نه ک پان بیته وه.

۸- که دهفه رموی: ﴿وَتَقَعَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْفَسَادِ﴾ النمل، نه مه ش حوکمیکی گرنکی لټ وهرده گیری، وه ک (القرطبی) له سه رچاوه ی نامازه بو کراودا ده تی: ﴿فِي هَذِهِ آيَةِ ذَلِيلٍ عَلَى تَقْصِدِ الْإِمَامِ أَخْوَالِ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَحَافَظَةِ عَلَيْهِمْ﴾، له م نایه ته دا به لکه هه به له سه ر نه وهی که پټشه و او حوکمران، ده بی ناگی له کومه لکا که ی خوی بټ و، پاریزگار یان لټ بکات و به سه ر یان بکاته وه و سه ره رشتیان بکات.

۹- که سوله یمان دهفه رموی: ﴿لَأَعَذِّبَنَّكَ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحَنَّهُ﴾ النمل، یان زور به سه ختی هودهود سزا ده ده م، یا خود سه ری ده بټم، (القرطبی) ده تی: ﴿هَذَا ذَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْعَذَّ عَلَى قَدْرِ الذَّنْبِ لَا عَلَى قَدْرِ الْجَسَدِ، أَمَّا إِنَّهُ يُرْفَقُ بِالْمَعْدُودِ فِي الزَّمَانِ وَالصُّفَةِ﴾^(۱)

که سوله یمان ده‌لن: ﴿فَقَالَ مَا لِي لَأَ أَرَى الْهَٰذِهِدُ أَمْ كَانَ مِنَ الْفٰسِقِیْنَ﴾ (۱۰)
 لَعَذِبَنَّهُ عَذَابًا شَدِیْدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِیْنٍ﴾ (۱۱) ﴿جیمه!
 بۆچی هودهود نابینم، یان له ناتامادانه؟ یان به سهختی سزای دده‌دم، یان سه‌ری
 ده‌برم، یان ده‌بن به‌لگه‌یه‌کی پرووم بۆ بیتن، ده‌لن: نهمه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که سزادان
 به پئی گونا‌هانه، نه‌ک به پئی جه‌سته، به‌لَم دیاره که‌سِک که سزا ده‌دری، پیوسته هم
 له پرووی کاته‌وه‌و، هم له پرووی سیفه‌ته‌وه، میهره‌بانیی له‌گه‌لدا به‌کار به‌یتری.

نه‌وه شتیکی دیکه‌یه، به‌لَم له قه‌ده‌ر تاوان خه‌لک سزا ده‌دری، نه‌ک له
 قه‌ده‌ر جه‌سته‌یان.

۱۰- که هودهود به سوله یمان ده‌لن: ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سِجِّ بَنِي إِفْرَیْمَ﴾ (۱۲) ﴿النمل،
 من له سه‌به‌نه‌وه هه‌والتی جینی دلتیایم بۆ هیناوی، (القرطبی) (۱۳)، ده‌لن: ﴿فِي الْاَیَةِ ذَلِیْلٌ
 عَلٰی اَنَّ الصَّغِیْرَ یَقُوْلُ لِلْکَبِیْرِ، وَالْمُتَعَلِّمُ لِلْعٰلِمِ، عِنْدِی مَا لَیْسَ عِنْدَكَ، اِذَا تَعَقَّقَ ذٰلِكَ وَتَبَقَّنَهُ،
 واته: له ثایه‌ته‌که‌دا، به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه هه‌یه که بچووک بۆ هه‌یه به‌گه‌وره بلن و،
 فیرخواز بۆ هه‌یه به زانا بلن (قوتابی به ماموستا بلن) من زانیاریه‌کم له‌لایه که تو
 له‌لات نیه، به مه‌رجیک نه‌وه‌ی ساغ‌کردبیته‌وه‌و که‌یشیتبته دلتیایی که شتیکی له‌لایه، که
 له‌لای ماموستایه‌که‌ی و، گچکه‌که شتیکی له‌لایه‌و له‌لای گه‌وره‌که نیه.

۱۱- که ده‌لن: ﴿اِنِّیْ وَجَدْتُ اَمْرًا تَمْلِکُهُمْ﴾ (۱۴) ﴿النمل، نهمه به پروونی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نن،
 که حوکمرانیی نافره‌قی شایسته، دروسته، له کاتیکدا که پیاوێکی وه‌ک نه‌و شایسته نه‌بن،
 به‌لن نهم ثایه‌ته: ﴿اِنِّیْ وَجَدْتُ اَمْرًا تَمْلِکُهُمْ﴾ (۱۵) ﴿النمل، من نافره‌تیکم بینی که شازن و
 حوکمرانیان بوو، نهمه به ناشکرا حوکمرانیی نافره‌قی شایسته ده‌گه‌یه‌نن، له کاتیکدا که
 پیاوێکی وه‌ک نه‌و شایسته نه‌بن، وه‌ک له کیتی: (نافرقت و خیزان) و، له کیتیبه‌کانی دیکه‌م
 دا، باسم کردوه، که له نه‌صلدا حوکمرانیی هی پیاوانه، وه‌ک چۆن سه‌ره‌پرشتی خیزان هی
 پیاوانه: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُوْنَ عَلَی الْاِنْسَاءِ﴾ (۱۶) ﴿النساء، سه‌ره‌پرشتی کۆمه‌لگاش، باشر

ھى پياۋانەو، پياۋان زياتر لە تواناياندا ھەيە، بەو ئەركە ھەلسن، بەلام بە دەگمەنیش و بە پىز پە، پى دەگمەن، ئافرىتىكى شايستە ھەي، لە كاتىكداو لە كۆمەلگاپەكداو لە شوئىنىكدا، كە ھىچ پياۋىك بۆ ئەوکارە وەك وى شايستە نەي، ئەو كاتە دروستە، ئەو ئافرىتە بېتە ھۆكمىر، چ بە ھۆكمى ناچارى و پىۋىستى بى، چ بە ھۆكمى ئەو بە، كە ئەو لە ھەموۋيان باشت دەتوانى ئەو كارە بىكەت، كەچى لە تەفسىرەكاندا ھەموۋيان لە كاتىكدا دەيانەۋى ئەو ئايەتە تەفسىر بىكەن، ئەو فەرمائىشتە دېتن: (لَنْ يَفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ اَمْرَهُمْ اِمْرًا) (أخرجه أحمد: ۲۰۵۳۶، والبخاري: ۶۶۸۶، والترمذي: ۲۳۶۲)، واتە: كۆمەلىك ئافرىتەتەيكان كىرەيتە سەپەرشتىارو گەورەى خۇيان، سەرفراز نابىن.

كە ئەو كاتىك كىسرا دەمرى و كچەكەى (بوران) لە شوئىنى دەيتە ھۆكمىر، پىغەمبەر ﷺ بۆ ئەوانى وا فەرموۋە، كە وەك واقع دوايىش سەرفراز نەبۇن، بۆيەش وا دەلىم، چونكە ناگونجى پىغەمبەرى خوا ﷺ شىتەك بىفەرمۆى، لەگەل واقعدا تىككىگىرى، (مارگرىت تاتشەر) لە بەرىتانياۋ، (ئەندىرا گاندى) لە ھىندستان و، (تەجىلا مىرەل) لە ئەلمانىاۋ، (گۆلدا مانىر) لە نىۋ قەۋارەى جۈۋەلەكاندا و، مەلىكەى سەبە، كاتى خۇى، ھەندىك لە ئافرىتان سەپەرشتى خەلەكەى خۇيان كىرەۋە، خەلەكەشيان سەرفراز بۈۋە، ئىجا وەك چۆن ئايەت ھۇى ھاتنە خوارەۋى ھەيە، فەرموۋدەش ھۆكارى ھاتن (سبب الورد) ھەيە، ھۇى گوترانى فەرمائىشتەكەى پىغەمبەر ﷺ، واقىعى خەلەكى فارس بۈۋە، كە دوايى فەرمائىشتەكەى پىغەمبەر ﷺ لەگەل واقىقەكەشدا ھاتۆتە دى، بەلام پىغەمبەرى خوا ﷺ وەك ھۆكمىكى گىشتى و پەھا نەبىفەرموۋە، ھەر كۆمەلگاپەك ئافرىتە بىكەنە سەپەرشتىارو ھۆكمىر، خۇيان، سەرفراز نابىن، چونكە واقىقەكە وا نىۋ، پىغەمبەرىش ﷺ شىتەك ئافەرمۆى پىچەۋانەى واقع بى، بۆيە بەراستى زۆر گرنگە تىمە قورئان وەك قورئان تەماشا بىكەين، وەك فەرمائىشتى خوا ﷺ، ھەروەھا فەرمائىشتى پىغەمبەرىش وەك فەرمائىشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە بە تەئكىد ئەۋەى خوا ﷺ دەيفەرمۆى، پەھا (مطلق) يەۋ بى سنوۋرە، بەلام ئەۋەى

که به شهر ده یلی، نه گهر پیغه مبه ری خواش ﷺ بی، سنورداره و پیغه مبه ری خواش ﷺ هه رگیز شتیکی نه فره رموو، له گه ل فره مایشتی خوادا ﷻ دژ بوهستی.

کهواته: نه گهر دژ وه ستاتیکمان بینی له نیوان قورنان و سوننهت دا، وهک لیته دا بهرچاو ده کهوئ، نه وه چاک حالیی نه بوونی ئیمهیه، یاخود نه وهیه که ئیمه، ویستوومانه حوکیک له فره مایشته که ودر بگرین، که لئی وه رناگری، که وهک گوتمان: پیمان وابی به ردهایی پیغه مبه ر ﷺ فره رمویی، هه ر کۆمه لگایه ک نافرته بکه نه سه ره پهرشتیارو گه وری خوین، سه رفراز نابن، که نه واینه فره رموو، به لکو بو کۆمه لگایه کی دیار بیکراو، نه وهی فره رموو.

۱۲- که سوله یمان به هودهود ده لن: ﴿قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ النمل، سه رنج ده دهین، راده مینین، بزانی راسهت کردوه، یاخود له درۆکه رانی؟ (القرطبی) ده لن: (ذلیل علی أن الإمام يجب عليه أن يقبل عذر رعيته، ويذرا العقوبة عنهم في ظاهري أحوالهم بباطن أعذارهم، لأن سلفان لم يعاقب الهذند حين اعتذر إليه)، واته: نه م رسته قورناییه، به لگه یه له سه ر نه وه، که پیشه واهو حوکمران ده بی، پوزشی خه لکه که وه ریکری و سزایان لی دوور بخاته وه، له رواله قی حالیان، به هوئ پوزشی په نهانیان، چونکه سوله یمان سزای هودهودی نه دا، دواي نه وهی پوزشی بو هینایه وهو بوئ پروونکرده وه.

۱۳- که سوله یمان ﷺ ده فره رموی: ﴿أَذْهَبَ بِكَتْنِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ﴾ النمل، نه مه نه وهی لی ودرده گیری، که درسته مسولمان نامه بنیری بو کافران، بو هه ر مه به ستیک بی، چ بو گه یاندنی په یامی خوا بی، چ بو هه ر مه به ستیکی دیکه بی، چونکه نامه ناردنه که، بو خوئ شتیکی روهایه و حوکمه که ده گه رته وه بو ئیوه رۆکه که ی: نه گهر ئیوه رۆکه که ی واجب بی، نه وه نامه ناردنه که واجب ده بی و، نه گهر ئیوه رۆکه که سوننهت بی، نامه ناردنه که سوننهت ده بی و، نه گهر رهوا بی، رهوا ده بی، به پیچه وانه شه وه: نه گهر ئیوه رۆکه که ی چه رام بی، بو ته سلیم بوون بی، بو ماستاو بو کردنیان بی، نه و کاته چه رام ده بی، واته: نامه ناردن بو کافران، پینج حوکمه شه رعییه کانی به سه ردا ده چه سپن، نه ک یه ک حوکمی هه بی.

۱۴- مَرُوفٌ دهبى له گهَلْ نهوانه‌ی که حوکمران و کاربه‌دهستن، کاروباری خه‌لکیان به ده‌سته، نه‌دهب و پَرزى زیاتر پاچا و بکات، نه‌وه‌تا سوله‌یمان به هودهود ده‌لئ: ﴿فَالْقَلْعَةُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ﴾، نامه‌که‌یان بو فریبنده دوايى لتيان دوور بکه‌وه‌وه، یانی: به پَرزو حورمه‌ته‌وه نامه‌که‌یان ویتده، دوايى لتيان دوور بکه‌وه‌وه، نه‌ک هه‌ر له بن لووئ بن! نه‌وه‌ش پَرزو نه‌دهب نواندنیکه، ﴿فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾، دوايى سه‌رنج بده، بزانه داخو وه‌لامیان چی ده‌بئ؟ واته: لتيان دوور بکه‌وه‌وه مؤله‌تییان بده، خوْیان نامه‌که ده‌خوتنه‌وه، شاژن ده‌یخوتنیتته‌وه بو کوْرو مه‌جلسه‌که‌ی و، بوْیان باس ده‌کات، توْ نابئ هه‌ر له‌وئ بی، ده‌بینی قسه‌یه‌کی نه‌مانه‌ت و تابه‌تییان هه‌یه، پَیان خوش نیه، توْ گویت لی بئ.

۱۵- کاتیک مَرُوفٌ نامه‌یه‌کی بو دئ، نه‌گه‌ر سلّاوئ تیدا بئ، یاخود هه‌ر شتیکی تیدابئ، پتویسته وه‌لامه‌که‌ی بداته‌وه‌وه سلّاوئه‌که‌ی بو بنتریتته‌وه، چونکه نامه ناردن له که‌سیکی ناباره‌وه، وه‌ک سلّاو کردنه له که‌سیکی ناماده و دیار، نه‌میش هه‌ر (القرطبي) ناماژه‌ی پتداوه، که‌واته: وه‌لامئ سلّاو دانه‌وده‌یه‌ک، که له نامه‌دا هاتوه، پتویسته، ودک چوْن وه‌لامئ سلّاوکردنی رووبه‌روو، پتویسته.

۱۶- (القرطبي) ده‌لئ: (اتَّقُوا عَلَى كُتُبٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فِي أَوَّلِ الْكُتُبِ وَالرَّسَائِلِ، وَعَلَى خَتْمِهَا، لِأَنَّهُ أَبْعَدُ مِنَ الرَّبِّ، وَعَلَى هَذَا جَرَى الرَّسْمِ (۱)، واته: زانایان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌کده‌نگن و ده‌بئ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، له سه‌ره‌تای نامه‌و کتیب بنووسرئ، هه‌روه‌ها مۆریش بکری (واژو بکری) نه‌وه له گومانه‌وه دوورتره، به‌و شتوده‌ش عورف و نه‌ریت هاتوه، له‌و باره‌وه نه‌و فه‌رمایشته‌ش هه‌یه: (وَقَالَ أَنَسٌ: لَمَّا أَرَادَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى الْعَجَمِ قِيلَ لَهُ: إِنَّهُمْ لَا يَقْبَلُونَ إِلَّا كِتَابًا عَلَيْهِ خَتَمٌ، فَاصْطَنَعَ خَاتَمًا وَنُقِشَ عَلَى قَمِيهِ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُعَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» وَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبَيْضِهِ وَبَيَاضِهِ فِي كَفِّهِ)، (أخرجه البخاري: ۶۵۱۷، ومسلم: ۲۰۹۲).

نه‌نه‌س ده‌لئ: کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ویستی نامه بنووسئ بو عه‌جه‌م (واته: غه‌یری عه‌ره‌به حوکمرانه‌کان) پیی گوترا: نه‌وانه نامه‌یه‌ک وه‌رناگرن، که مۆر

نه کرابن، پیغمبر ﷺ فرمانی کرد مۆزیکیان بۆ دروست کردو، که له سه ره نهمه که ی نووسرا بوو، (مَعْمَدُ رَسُوْلُ اللهِ)، نه نه سه ده لئ: وهك ئیستا ته ماشای سپیه تی و بریقهی نه نگوستیله که بکهم، له ده ست و په نجهی پیغمبردا ﷺ.

١٧- که ده لئ: ﴿لَوْ اَنَّ اِلٰهِيْكَ كُنْتُ كَرِيْمٌ﴾، من نامه یه ی به ریزو به حورمه تم بۆ هاتوه، یان نامه یه ی زۆر چاکم بۆ هاتوه، پیوسته مرووف له نامه ناردندا، پاچاوی ریزگرتنی به رانه به بکات، ههم له ماده ده ی نامه که وه، ههم له نیوه پۆکه که پدا، وهك پیشتیش ئاوازه یه کمان پندا، ئنجا: ﴿اِلٰهِيْكَ كُنْتُ كَرِيْمٌ﴾، ههم نیوه پۆکی و ههم پوا له تیشی ده گرتیه وه، وا دیاره ههم له جوړه ماده ده یه کدا بۆی نووسیوه، که شایسته ی پادشایان و حوکمرانان بئ. ههم نیوه پۆکه که شایسته ی به ریزو حورمه ته وه بۆی نووسیوه، که شایسته ی لایه نی به رانه به بئ.

١٨- گرنگی راویژکردن: که شاژن ده لئ: ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَنْزَلَ حَتّٰی تَشْهَدُوْنَ﴾، من هیچ به یاریک یه کجاری نادهم، یه کلایی ناکه مه وه، تاکو ئیوه ئاماده نه بن، که واته: که خوا ﷺ به سه ره قی ئه و ئافره ته مان بۆ ده گیریتیه وه له گه له خه لکه که ی، که دواییش سه ره نجامیکی خیری بووه، یانی: به هوی ئه وه وه بووه که سیاسه تیکی راست و دروستی بووه، حوکمرانییه کی ده شیدی بووه، که بناغه که ی بریتی بووه له راویژکردن و پرس و پا به خه لک کردن، نهك خۆسه پاندن و ته نیا پای خۆ دیت.

١٩- ئه وه که سوله یمان ﷺ دیاریه که ی وه رنه گرتوه گو توویه تی: ﴿اَتَمِذُوْنَ بِمَالِ قَمَّاءَاتِنَا ۚ اللهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتٰكُمْ بَلْ اَنْتُمْ حٰدِثِيْكُمْ فَرْحُوْنَ﴾، وهك پیشت به اسمان کرد، هوکاره که ی ئه وه بووه، که شاژن وهك به رتیل (رشوة) ئه و دیاری و خه لاتهی بۆ ناردوه، وهك به دیل بۆ ئه وه، که به ی بۆ لای و گوئی له په یامی خوا بگری، بۆیه سوله یمان وه ری نه گرتوه، نه گه رنا دیاری و خه لات، له خه لک وه رده گیری، وهك له م فه رموده به دا هاتوه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ، وَيُعْطِيْهَا﴾ (آخرجه البخاری: ٢٥٨٥)، واته: دایکمان عائشه خوا لئی پازیب، ده لئ: پیغمبره ری خوا ﷺ دیاری وه رده گرت و پاداشتی شی له به رانه به ردا دده ایوه.

كەواتە: ئەو دەفەرمۇي: **{إِنِّي نُهَيْتُ عَنْ زَيْدِ الْمُشْرِكِينَ}** (آخرجه: أبو داود: ۳۰۵۷، والترمذي: ۱۵۷۷، أخرجه أبو داود: ۳۰۵۷، والترمذي: ۱۵۷۷، والبيهقي في الكبرى: ۱۹۳۶۴)، واتە: من لېم قەدەغە كراوہ كە ديارى و بەخشى ھاوبەش بۇ خوادانەران، وەرېگرم.

يانى: ئەگەر چاۋەرۋانىيەكى ناشەرعيان ھەبى، لە بەرانبەرىدا، يان بۇ ئەو دەفەرمۇي: **{إِنِّي نُهَيْتُ عَنْ زَيْدِ الْمُشْرِكِينَ}** (آخرجه: أبو داود: ۳۰۵۷، والترمذي: ۱۵۷۷، أخرجه أبو داود: ۳۰۵۷، والترمذي: ۱۵۷۷، والبيهقي في الكبرى: ۱۹۳۶۴)، واتە: من لېم قەدەغە كراوہ كە ديارى و بەخشى ھاوبەش بۇ خوادانەران، وەرېگرم.

ھەرۋەھا ئەو فەرمايىشتەش لە يېغەمبەرۋە **{وَتَذَاهِبُ الشُّحَاةُ}** (آخرجه: مالك في الموطاء ج ۲، ص ۹۰۸، مرسلا عن عطاء الغراساني، وضعفه الألباني: ۲۴۳۸)، واتە: توقە بگەن، كېنە بوغز لا دەچى و، ديارى بدن بە يەكدى دەبىتە ھۆى يەكدى خۇشويستتان و، دەبىتە ھۆى لاچوونى رىق و بوغز لە تىوتاندا.

ھەلبەتە ئەگەر لە پىۋى سەنەدەۋە بى ھىزىش بى، بەلام زانايان گوتتوپانە: بۇ كەردەۋە باشەكان (فضائل الأعمال) جار جار كار بە فەرمودەدى بى ھىزىش دەكرى.

۲۰- که دهفه رموی: ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَايَكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ﴾. عیفریتیک له جینن گوئی: من بۆی دینم بهر له وهی له شوینی خۆت هه لستی، که پیش نیوه پۆیان داده نیش و کاتی نیوه پۆ هه لده ستا.

ئه مه نه وه ده گه به نئی که عیفریت ده توانی سوود بگه به نئی، دیاره بۆ پیاویکی وهک سوله یمان (الصلوة)، که خوا (الله) جیننی بۆ ده سته مۆ کردوه، به لām ده شگونجن زیانیش بگه به نئی، نه گهر ده سته مۆ نه کرابی، وهک له وه فرمایشته ی پیغه مبه ردا ﴿إِنَّ عِفْرِيتًا مِّنَ الْجِنِّ يَفْتِكُ عَلَى الْبَارِحَةِ لَيَقْطَعَ عَلَيَّ صَلَاتِي، وَإِنَّ اللَّهَ أَمْكِنِي مِنْهُ فَدَعْنَهُ﴾ (أخرجه البخاري: ٤٦٦١، ومسلم: ٥٤١).

وانه: دوینی شهو عیفریتیک ویستی زه بزم لی بداو نوێزه که م لی ببری، خواش منی به سه ردا زāl کرد، ده نگمدا.

(دَعْنَهُ: قُلْتُ، دَعْ دَعْ، أَوْ دَعْ دَعْ، وَهُوَ أَمْرُ الرَّاعِي بِالنَّعْيِ بِالْعَنَمِ)، مرووف که مه پو بزنی دهنگ ده دت، که به کوردیی به شیوه بهک دهنگ ده درین، بۆ وینه: به سه گ ده گوتری: چغه، به کهر ده گوتری: هۆش، به لām به عه پهبی شتیکی دیکه ده گوتری، (فَدَعْنَهُ)، یانی: وهک چۆن و لāخ دهنگ ده دری، ناوا ده نگم داو، دوور که وته وه.

۲۱- که عیفریته که ده لن: ﴿وَلَيْتَ عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾، ئه مه نه وهی لی وه رده گیرئ، که ههر کاریک پتویتی به دوو سیفه تان هه به، بۆ ههر که سیک بیهوی نه نجامی بدات: یه که م: توانای نه نجامدانی کاره که ی هه بن.

دووهم: نه مینداریش بن، توانای هه بن نه نجامی بدات و، پارێزه ریش بن بۆی.

جاری وایه، که سیک توانای هه به کاریک نه نجام بدات، به لām نه مانه قی نیه، جاری وایه توانای پاراستن هه به، به لām توانای نه جامدانیت نیه، به هه ر دووکیان ته واد ده بن، ﴿وَلَيْتَ عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾، من له سه ر نه نجامدانی تهو کاره، همم به هیزم و به توانام، همم نه مینداریشم، که زایه نه بن له ده ستم و زیانی پتی نه گات.

خوای مرؤفی له قوریکي وشك هه لاتووی وهك قوری سووره وه کراو دروست کردوه، جینیئی له بلیسه ی ناگر دروست کردوه، نجا له کاتیکیا نه دوو جایاویانه هه، ناگونجی تیکه ل پوون هه بی، ناگونجی وه چه کهوتنه وه هه بی، له گه ل نهو لیک جاییه دا.

قسه کهشی راسته، هه رچه نده هه ندیک له زانایان له کتیب و به ره مهه کانی خوایندا، باسی نهو هیان کردوه، که دهگونجی هاوسه رگیری له نیوان مرؤفی و جندا بی، له هه ندیک له کتیه کانی (ابن تیمیه) دا په حمه ق خوی لیب، بینومه، به لām له راستیدا، نهو هه یچ به لگه یه کی له سه ر نهو، نهوانه ی هاوسه رگیری ده کهن له گه ل جندا به زوری نهوانه که شیت ده بن و تیک ده چن، بابای شیت پتی وایه هاوسه رگیری ده کات! به لām نهو که به کردوه وه چه یان لی بکه ویتته وه، نهو موسته حیل، دهگونجی وهك خه یالیک بی، وهك من به هو ی نه فهریکي سییه مه وه، قسم له گه ل هه ندیک له جندا کردوه، ده لین: نهوانه ی پیان وایه له نیوان نهوان و تیمه دا هاوسه رگیری ده بی، نهو هه ر خه یالیکه، تیمه وهك شه یانه کان فیلیان لی ده که بن، که هه ست به جوریک له له ززه ده کهن، به لām له راستیدا مه سه له که زور لهو دوورتره که وه چه بی، چونکه مرؤفی مرؤفه و جندیش جنده! به لی جند له ناگر دروستکراون، لهو شیوه مادده یه کی که تیمه هه بن، نهوان بهو شیوه یه بن، کهواته: نهو هه یچی بنچینه یه کی جی پشت پییه سستی نه، هه رچه نده هه ندیک له زانایان باسیان کردوه، باسی حوکه کانیشیان کردوه، نایا نه که ر پیاونک نافرته تیکی جند بیئی و مندالیان لی بکه ویتته وه، یان نه که ر نافرته تیکی مرؤفی، شوو به پیاویکی جند بکات و مندالیان لی بکه ویتته وه، چی بکه و و چۆن بکه و؟ له هه ندیک کتیاندا نهو شتانه باسکراون، به لām له راستیدا نهو زیاتر له چوارچیوه ی خه یال و خولیاو خوتخوته دایه، که شه یان و جنده کان ده پره خستین، به پتی زانیاری به نده، که تاکو تیتا پتی گه یشتووم، به لی وهك (الموردی) گوتوویه ق: ناگونجی

نهو دوو جوړه دروستکراوه، لیک جیایه، هیچ جوړه تیکه لیبی و هاوسه رگریبه کی به مانای هاوسه رگریان له نټواندا هه بی.

۲۵- ټیپه ربوونی سوله یمان و سواپه که ی، به لای نهوه شاره میرووله به دا، پاشان قسه کردنی له که ل هودهودو، دواتر ناردنی نامه به هودهودو بو شازنی (سبا) و باقی رووداوه کان، نهو به سه رهاته، نهوه ده که به نټی که پووناکیی خواناسی و خوا به یه ککرتن، له هه موو دروستکراوه کانداهه یه، ته نانه ت له بالنده کانیش دا، نهوه تا هودهود که باسی شازنی (سبا) بو سوله یمان التَّائِبِينَ ده کات، په غنه یان لی ده گری که چون کړنووش بو غور ده بن؟ نه وانه شه یثان پی لی تیکداون، پاشان پیناسه ی خوا التَّائِبِينَ ده کات، وه که له سووره کی (النور) دا، خوا التَّائِبِينَ ده فهرموئ: ﴿لَا تَزِرُ عَنْكَ اللَّهُ يُسَبِّحُ لَكَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْطَّيْرِ صَفَاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ (۱۱) .

واته: ثایا نابینی، (به چاوی عه قل و دل) که هه رچی له ئاسمانه کان و زهویدا هه یه، خوا به پاک ده گری و، بالنده کانیش به پیز ده وه ست، هه ر کامیکان پارانه وه ی خو ی و خوا به پاک کرتنی خو ی، ده زانی و، خواش زانی به به وه ی که ده یکن.

کاتی خو ی ټیمه له ته فسیری سووره کی (الإبراء) دا، باسی کی سه ربه خو مان له باره ی خوا به پاک کرتن و ستایش خوا کردنی، سه رجه م دروستکراوه کانه وه، کرد، له به ر پو شنایی ټیمه ثایه ته موباره که دا که ده فهرموئ: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا عَلِيمًا غَفُورًا﴾ (۱۱) .

۲۶- شکاندن پهرده و دیواری له خو بایی بوون، بو هیدایه ت دانی که ساتیک که گیروده ی له خو بایی بوون (غور) بوون، زور گرنگه، هه ر بویه ش سوله یمان التَّائِبِينَ دوو کاری کردن، تا کو شازنی (سبا)، هیدایه ت بچټه نټو دل و ده روونیه وه:

یه که م: ته خت و کورسیه که ی بو هیتا، له چا و ترووکانیکدا، له یه مه نه وه بو شام.

دووهم: کۆشکیکی بۆ دروستکردبوو، هەر بۆ وی، یان کۆشکه که پێشتر دروستکرا بوو و پێشانی شاژنی (سبا)یدا، که هەر کام لهو دوو کاره، له سهرووی سنووری توانای جند و مروّفیشهوه بوون، تنجا نهوه بوو که نهو شاژنه، که پادشاو هوکمران بووهو ئیمکانیات و دهسته لاتی زۆری بووه، تنجا به هۆی نهوهوهش مروّف جوړیک له لهخوبایی بوون و، له کهولی خۆ دهرچوونی بۆ دروست دهی، بۆیه سولهیمان عليه السلام بهو زمانه دواندی، که تێیدهگات، ههلبهته نهگهر نهو دوتراوه شاژن و، هوکمران نهبووایه، به دنیایی سولهیمان عليه السلام به زمانیکی دیکه دهیدواند، بهلام گوتراوه: (لَکُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ)، بۆ هەر شوێنه جوړه قسهیه که ههیه.

٢٧- پێغه مهران و بهنده چاکهکانی خوا، ههموو توانای ماددی و مهعنهویان بۆ هیدایهت دانی خه لک به کاردیتن، وهک سولهیمان عليه السلام کردی، وهک ببنیمان: کاتیک که بآندهی بۆ دهستمۆ بووه، هودهود نامه ی پێدا نهیترى، پاشان عیفریتی جند ئامادهی دهردهبری که کورسی و تهخته کهی شاژنی بۆ بێنن، له ماوهی چهند سهعاتیکدا، دواى نهوهی که زانیاری له کتیبی خواى له لایه، به چهند چرکهیه که بۆی دههێنن، پاشان مآل و سامانه کهی و سوپایه کهی که له بهر دهستیدا ههیه، ههمووی به کاردیتن، بۆ بلاوکردنهوهی په یامی خواو، هیدایهت دانی خه لک، بۆ راسته شهقامی خوا، نهک بۆ پارهو سهروهت و سامان و دهسه رهکنان و، دهسته لاتی خۆ پانان به سههر خه لکداو، ستم و چهوساندنهوه کردن، له گه ل دروستکراوهکانی خوادا.

٢٨- مروّف هه رچهنده توانادار بێ، نابێ له هاوکاری ئاوانی دیکه بێ نیاز بێ، هودهود چ رۆتیکى گرنگی بۆ سولهیمان عليه السلام گێرا! له حالیکدا که په پوو سولهیمان (هُدُودٌ) بآندهیهکی بیهێژه، له چاو مروّف، به لام هاوکارییهکی باشی سولهیمان عليه السلام کرد، که پێغه مهربری خوا بووهو خاوهن ئیمکانیهتیکى زۆر بووه، نهگهر هودهود نهبووایه، پهنگه ههوالی نهو شاژنهى سه به ئی نه زانیبووایه، پاشان نهو نامهیه که بهو شیوهیه بۆیان نهیترى و، بانگیان بکات بۆ وتوێژ، تاکو په یامی خاویان پێ بگهیهنن.

۲۹- ھۆكۈمراڭ ھەرگىز ئابى، ھۆكۈمى ئادىيارى (الحكم الغيايى) بىسەر كەسدا بىدات و، پىئويستە بە باشى گۆي لى باباى تۆمەتبار، يان گومانلىكلو بىگىرى، قىسەى خۇي بىكات و ھەئۆيىستى خۇي رۈون بىكاتەو، ئەو كاتە ئەگەر بەلگەيەكى ئىقناغ كەرى پى بوو، بىگومان دەپى لىي ۋەربىگىرى و لىي بىسەلپىنى، ئەك لەبەر ئەۋەى تۆمەتبارى كىردەو گومانى خرابى پىردەو، ھەر لىي لە بەھانە بى، ئەگەر پۆزىش بىتتەو، بەلگەو پاساۋىشى پى بى، ھەر ئادىدەى بىگىرى، ۋەك سولەيمان عليه السلام دۋاى ئەۋەى ھودھود قىسەى بۇ دەكات، ھەلەبەتە يەكسەر تەسلىمى قىسەكەى ئابى، بەلەم گۆيى بۇ دەگىرى و، دۋاىي قىسەكەشى لى ۋەردەگىرى، سولەيمانىش عليه السلام پىش ھەموۋان خۇي لەو باردەو قازانچ دەكات.

۳۰- دەپى ھىندە پى ئازادىي دەربىرىن و بىرۈپا بىرى، كە بچوۋكىرىن كەس بتۋانى قىسەى خۇي بىكات و، بىرۈپاى خۇي بىخاتە رۈو، بە تايىتە بۇ كەسانىك كە ھۆكۈمراڭ و دەسەلتان ھەيە، دەپى بە شىۋەيەك مامەلەلەگەل ئەۋاندا بىكەن، كە لەبەر دەستىانن، كە ئەك تەنبا ئەۋانەى بىرار بە دەست، بەلەك بچوۋكىرىن كەشىش بتۋانى بىرۈپاى خۇي دەربىرى و، ئەۋەى بە چاكى زانى، بىخاتەرۈو.

۳۱- دەگۈنچى كەسىكى ئاساى شتانىك بزانن، كە بابايەكى خاۋەن پىنگەى سىياسىي و كۆمەلەپەتىي و زانايەكى گەۋرە، نەيانزانن، بۆيە مەۋۇ ئابى بە زانباريەكەى خۇي و، بە توانايەكەى خۇي لە خۇي بابى بى و، لە كەۋلى خۇي دەربىچى و، زانباريەكەى بۆي بىتتە پەردەيەك كە لە زانباريى ئەۋانى دىكەو، ئەزمۈون و شارەزايى ئەۋانى دىكە، ھەر كەسىك بى، بى بەشى بىكات و، ۋاى لىبىكات زانباريەكەى بۆي بى بە قۇزاخەيەك، ۋەك چۈن كىرمى ئاورىشم قۇزاخەيەك لە لىكى خۇي بە دەۋرى خۇي دا دروست دەكات، دۋاىي ھەر بۇ خۇي لەو قۇزاخەيەدا دەخنىكى و، پى چۈنە دەرى لى دەگىرى، ئابى مەۋۇ بەو شىۋەيە بىكات، كە لە دەسەلەكەى خۇي و، زانباريەكەى خۇي و، توانايەكانى خۇي، قۇزاخەيەك بۇ خۇي دروست بىكات و، خۇي تىدا قەتەس بىكات.

۳۲- پۈتۈستە مەرۇف تەسلىمى بەلگەۋ دەلىل بى، نەگەر لە بچوۋىكىن كەسشەۋە بخرىتە روو، ھەر كەسك بە بەلگە قسە بكات، مەرۇف دەبى تەسلىمى بىت، خۋاى پەرۋەردگار لە چەند شۈبھىك لە قورئاندا دەفەرمۇي: ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة، ھەم لە سوۋرەتى (البقرة) دا، وا دەفەرمۇي، ھەم لە سوۋرەتى (الأنبياء) و (النمل) دا، خوا ﷻ نامازە بە ھىتائى بەلگە دەكات، كەۋاتە: ھەر كەسك بەلگەى پىن بىن و مادام بە بەلگە قسە بكات، پۈتۈستە بەرانبەرەكەى ھەر كەسك بى، تەسلىمى بەلگەۋ دەلىل بى، كوردەۋارىش دەلتىن: (لە ھەقى ئاۋ رادەۋەستى)، (لە بەرانبەر ھەقد، ئاۋ دەۋەستى).

۳۳- لە بەك جىياى تايىن - بە چەمكە باۋەكەى، كە برىتە لەۋ بەرنامەبەى لە خۋاۋە ھاتوۋە - لەگەل سىياسەت و ھوكمرانىي دا، تنجا چ تايىنى خۋاىي راست، ۋەك ھى سولەيمان العلي، يان ھى ھەلە، ۋەك ھى شازن، كە ئەۋىش ھەر جۆرىك بوۋە لە تايىن، كە خۇربان پەرستوۋ، بەلتى لىك جىياى تايىن و سىياسەت و ھوكمرانىي، پىتچەۋانەى ۋاقىع و مېژوۋشە، ھەم پىتچەۋانەى ۋاقىعە، تەماشى دىنيا بىكەن: تايىنەكان چ راست بىن، ۋەك نىسلام، چ ھەلە بىن، ۋەك ئەۋ بەرنامە خۋاىيانەى كە گۆردراۋن، يان ئەۋانەى مەرۇف دايانۋن، گرنگ ئەۋەبە تايىن، ۋاتە: ھەبۋونى بىرۋو ەقىدەبەك كە مەرۇف لە سەرۋوى خۋىۋە دايىنى و، پىتى ۋابى لە سەرۋوى خۋىۋە بۋى ھاتوۋە، لەگەل سىياسەتكردن و ھوكمرانىيدا، لىك جىياى ئەۋ دوۋانە، كە رەۋى سىكۆلارىزم بانگەشەى بۋ دەكات، پىتچەۋانەى ۋاقىع و مېژوۋشە، نە لە مېژوۋدا ۋابوۋە، نە لە ۋاقىعە تىستاش دا ۋايە، ۋاتە: نابتى لىك دابىرىن، ۋەك گوتم بە نىسبەت ئىسلاموۋە، كە ديارە خوا ﷻ ئىسلام، دۋا پەيام و دۋا ھىدايەتى خۋايە بۋ تاكو بۋ كۆمەل، تاكو ژيانى تاكىي و، خىزائىي و، كۆمەلەتەىي و، سىياسىي خۋاىيانى پى رىك بىخەن، ئەۋانى دىكەش چ خۋاىيان پال بدەنە لاي خۋاۋ ئاسمان، چ رىشەبەكى بەشەرىيان ھەبى، ھەمىشە تايىن تىكەل بە سىياسەت دەبىتەۋە.

۳۴- كلتۈرو نەرتى كۆمەلگا، كارىگەرىي ئەرتىنى، يان نەرتىنى لەسەر مەرۇف ھەبە، ۋەك لەۋ نايەتە قورئاننىبەدا دەردەكەۋى: ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ

مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿١٠﴾، نهوه لايدا له خوا په رستۍ [شاژن لادا له خوا په رستۍ] كه پښتړ له جياتي خوا ده په رست، چونكه نهو له كومه ټپكي كافرو پيپروا بوو، واته: چونكه كومه لكاهه وي واوو، نهو پش كارتيكراو بوو، به نه ريت و عاده ق كومه لكايه كه وي خو، كه واته: كلتور ووه په ننگ و نه ريتي كومه لكا، چ چاك بيت، چ خراب بيت، كاريگه ربي له سره مروث هه به.

۳۵- حوکمی پادشایه تی و خو سه پاندن، همیشه سه ری له تیکدان و ویرانکاریه وه دهرده چی، وه ک شازی (سیا) کوتوو به تی: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾. به دنیایی پادشایه کان (واته: ئەوانە ی که خو یان به سه ره خه لک و ولاتاندا ده سه پیتن، حوکمرانیی پادشایانه ده که ن) کاتیک چوونه ناوه دانیه که وه، تیکی ده ده ن و خه لکه بالادهسته که شی زه بوون ده که ن، هه ره به و شتو به ش ده که ن.

نا نه‌وه خوكمی پادشایه‌تی و خو‌سه‌پاندنه، كه هه‌میشه نه‌وه‌ره‌اویشته خرابانه‌ی ده‌مین.

۳۶- مهرج نیه، ههمیشه پاو بریاری زۆرینه لهسهر ههق بێت، به بهلگهی نهو، که کاتیک شازنی (سبا)، پاوێژ دهکات به بریار به دهستهکان، نهوان زیاتر پیشنباری جهنگی بۆ دهکهن و دهلێن: ﴿قَالُوا لَنْ نَمُوتَ وَأَنْلَوْا آبًا شَدِيدًا وَالْأَمْرُ لِلْكَافِرِينَ مَاذَا تَأْمُرُنَّ﴾. واته: گوتهان: تیمه خاوهن ههزین و خاوهن زهبری توندین، بهلام بریاره کهش به دهسته تویهو بزانه فهرمانت به چیه! ئنجا نهگهر به قسهی نهو بریار به دهستانه ببوایه، به قسهی (مَلا) ببوایه، شازنی سه بهه و ولاته کهی زیانبار ده بوون، چونکه نهو ڕووبه ڕوو بوونه و دهی لهگهژ سوله یمان و سوپایه کهیدا، دهیانکرد، به دلنایای ههر تیکشکانیان پێ ده برآ، بۆیه مهرج نیه ههمیشه پای زۆرینه، بیهێکی، بۆیه دهبن له ڕووی بهلگه وه، له بیرو پایهکان بکۆلدرێتهوه، نهک له ڕووی داخۆ کێ گوتووێتی و چهند کهس گوتووینانه؟ ههر بۆیه گوتهاوه: ﴿انْظُرْ إِلَى مَا قُتِلَ، وَلَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَاتَلَ﴾، ته ماشا بکه چی گوتهاوه، ته ماشا مه که کێ

گوتوۋىيەتى، جارى وايە سەد كەس لەسەر رايەك كۆدەبنەۋە، بەلەم بە ھەلەداچوون، چونكە ھەموۋى چاولىكەرىي بەكدىيە، بەلەم رەنگە يەك كەس پىكابى.

ھەلبەتە لىرەدا مەبەست ئەۋە نىيە، كە ھوكمى زۆرىنە رەفز بىكرى، چونكە لەو شتانەدا كە زۆربەي خەلك سەريان لىي دەردەچى و، عەقلىان پىي دەشكى، راي زۆرىنە دىيارە بەكاردى، ھەم لە سىستى ھوكمرانىي ئىسلامىدا وايە: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ ۳۸ الشورى، كاروبارىان لە ئىتۋايان دا بەراۋىزە، پىغەمبەرىش ﷺ بە راي زۆرىنەۋە پابەند بوۋە، ھەروەھا لە دىموكراسىيىدا وايە، بەلەم مەبەست ئەۋەيە كە مەرج نىيە ھەمىشە، زۆربە بىيىكىن، بە تايەتتەي لەو شتانەدا كە ھى خەلكى پىسپۆرۇ شارەزان و ھى ئەۋە نىن، كە بە گشتىي خەلك سەرى لىيان دەرىچى، لەۋەدا راي خەلكى پىسپۆرۇ شارەزا، رەچاۋ بىكرى، لە رۋوى بەلگەۋە، باشترە لەۋدى كە تەماشاي رەشايى و ئاپۇراسى خەلك بىكرى، ۋەك مەن زۆرجار گوتوۋمە: ئەگەر مەسەلەيەك تەندروستىي بىتتە ئاراۋە، پرس بە پزىشكىك دەكرى، نەك بە خەلك بە گشتىي، نەرى خەلكىنە! راتان چىيە؟ ھەروەھا بابەتتىكى زامەنۋانىي بىتتە پىشنى، دەبى پرس بە شارەزايانى زامان بىكرى، نەك لەبەر ئەۋەي زۆربەي خەلك دەللىن: قاعىل كە مەرفوۋە، دەبى مەنصوب بى! نەخىر، ئەۋە دەگەرپتەۋە بۇ خەلكى شارەزا.

۳۷- دەبى بانگەۋاز كاران وريابىن، پەيامى خوا بە تەماع و دىارىي نەگۆرنەۋە، ۋەك سولەيمان ﷺ كاتىك كە دىارىي و خەلاتەكەي لە شاۋنەۋە پى دەگات، دەللى: ﴿قَالَ أَتُمِدُّوْنَ بِمَالِ مِمَّا آتَيْنَاْ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتٰنَاْكُمْ﴾، واتە: ئايا ئىۋە مال و سامان بۇ مەن دەنرىن و ھاۋكارىم دەكەن، ئەۋەي كە خوا پىي داۋم، باشترە لەۋدى بە ئىۋەي داۋە.

۳۸- پەيامى تەنيا خواپەرستىي، فەرزە بگەيەنرى بە ھەر كەسك و ھەر شۇئىتك كە دەلۋى، تەمasha دەكەين: سولەيمان ﷺ لە شامەۋە، كە ئەۋ كاتە شام و يەمەن، بە بارو سوارو پىرۇ ھاموشۇيان لە ئىۋاندا بوۋە، يەمەن شۇئىتكى دوۋرە دەستە، بەلەم سولەيمان

الْقُرْآنُ که دەبیستێ شائێتێک لەوێ هەیەو، خەڵکە کەشی خۆر دەپەرستن، دەیهوێ پەيامی خواي پەرودەگاری پێ بگهیهنێ.

۳۹- پێویستە لە ژبانی ژيانداران ورد بینهو، واتە: چ زیندەوهران و، چ پەرەوهران و، چ نازەلەن و، هی وشکانی و هی دەریایی و، هی نیو هەوا، لیان بکۆلینهو، چونکە ژيانداران زۆر پێک و پێک و سیستماتیکەو، دەگونجێ مەرووف زۆر شتیان لێ فێر بێ، ئەو زیندەوهرانهش که ناویان له قورئاندا هاتوه، به پێی ئەوه که من تەماشام کردوه، پەنگە هی دیکەش هەبن، بەلام ئەو نۆیەم بۆ دەرکەوتووون:

- ۱- (ذباب)، مێش، که له سوورەتی (الحج) - ۲۷ - دا هاتوه.
- ۲- (بعوضه)، مێشوو له، که له سوورەتی (البقرة) - ۶۲ - دا هاتوه.
- ۳- (دابة الأرض)، مۆرانه، که له سوورەتی (سبا) - ۱۴ - دا، هاتوه.
- ۴- (العنكبوت)، جالجالۆکه، که له سوورەتی (العنكبوت) - ۴۱ - دا، هاتوه.
- ۵- (النمل)، مێرووله، که له سوورەتی (النمل) - ۱۸ - دا، هاتوه.
- ۶- (النحل)، مێشهنگوین، (هەنگ) که له سوورەتی (النحل) - ۶۸ - دا، هاتوه.
- ۷- (فراش)، پەپووله، که له سوورەتی (القارعة) - ۴ - دا، هاتوه.
- ۸- (فمّل)، ئەسپ، کێچ، که له سوورەتی (الأعراف) - ۱۳۳ - دا، هاتوه.
- ۹- (الجراد)، کولله، که له سوورەتی (الأعراف) - ۱۳۳ - دا، هاتوه.

شایانی باسە: خواوەنی (الجواهر فی تفسیر القرآن الکریم)، (الطنطاوي)، لە تەفسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، سی (۳۰) لاپه‌ری ته‌واوی ته‌رخان کردوه بۆ باسی مێرووله، که دیاره ئەویش له زانا پۆژناوایی و ئەورووپاییه‌کانه‌وه، زانیاری زۆری هێناوه له باره‌ی ژبانی مێرووله‌و شاره‌کانی و چۆنیه‌تی ژبانی کۆمه‌لابه‌تیان و، چۆنیه‌تی کشتوکالیان و، چۆنیه‌تی پێک و پێکی کاریان، به‌ ته‌فصیل باسی کردوه.

٤٠- رسته: ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ- وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَرٍ يَقِينٍ﴾ النمل،
 واته: من شتيكم زانيوه، تو نه ترانيوه، له سه به ته وه هه واليكي جني دنياييم بو هيناوي.
 ليى وهرده گيرى كه مروف ده گونجى زور شت له بالندان فير بيى، به كرده وه ش
 ئيستا وايه، له واقيعى ئيستا دا، نه م ته كنولو جيايهى ئيستا كه ده بيينين، كومه ليك
 له و شتانهى كه مروف دروستى كردوون، به لاسايى كردنه وهى هه نديك له
 بالندان، يا خود دروستكراوه كافى ديكه خواي پهروه ردگاره، بويه خوا ﷻ باسى
 نه وه هه موو زينده وه رانهى كردوه له قورئانداو، هه نديك له سووره ته كافى قورئان
 هه ر به ناوى زينده وه رانه وه ناو نراون، به تايبه تيسى سووره قى (النمل) و (النحل)،
 نه مه ليى وهرده گيرى كه مروف ده توانى به سه رنجدان و ليورد بوونه وهى ژيان و،
 چونه تيسى كار كردن و، به رتوه چوونى زينده وه رو په روه ران، هه روه ها ژيانداران
 به گشتيى، زور شت فير بيى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي چوارهم** ❖

پیتاسه ی نهم دهرسه

پیتاسه: نهم دهرسه له نو (۹) نایهت پیک دی، نایهته کانی: (۴۵ - ۵۳)، باسی به سهرهاتی گهلی (همود) ده گریته خوئی، که صالح علیه السلام پیغه مهربان بووهو، زور به کورتیی به سهرهاته که یان خراوه ته روو، که چون صالح علیه السلام بانگی گهلی خوئی (همودی) کردوه، بو لای خوا عليه السلام به لام نهوان بوونه دوو کومه لی ناکوک و خراپه کار، دیاره که مینه یه ک پروایان پی هیتاوهو، زور به شیان دژی بوون، بی پروایه کانیان که وتوونه پیلانگیان، له دژی صالح و پرواداران، که نو کهس یاخود نو گرووپ سهره رشتیان کردوون، هی خراپه کاره کان، سهره نجام خوا عليه السلام پرواداران پارتزکاری دهر باز کردوون و، بی پروایان ستمکاری له بهین بردوون.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ نُوحٍ أَخَاهُم صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَلَمَّا هَمَّ فَرِقَانٍ
يَخْتَصِمُونَ ﴿١٥﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ لِمَنِ تَتَّبِعُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا
سَتَفَعِلُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا أَطِيعُوا بَكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ
طَاعُواكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْسِدُونَ ﴿١٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ بَنُو إِسْمَاعِيلَ
يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ ﴿١٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ
ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٩﴾ وَمَكْرُؤًا مَكَرًا
وَمَكْرَأًا مَكْرَأًا وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابُهُمْ مَكْرِهِمْ
إِنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢١﴾ فَبَلَكَ بُيُوتَهُمْ بِأَعْيُنِهِمْ لِيَبْصُرُوا
ذَلِكَ آيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَأَنبَيَا الدِّينِ ءَامَنُوا وَكَانُوا بَيْنَهُمْ

مانای ده قواو ده قی نایه تەکان

{ههروه‌ها به دنیایی صالحی برایمان بۆ لای گه‌ل ئه‌موود نارد، که خوا به‌رستن، که‌چی ئه‌وان بوونه دوو کۆمه‌لی پیکه‌وه ناکۆک (صالح) (ص) گوتی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م! بۆچی په‌له ده‌که‌ن به‌وه‌ی به‌لۆ خراپه‌تان به‌سه‌ر بئ، به‌ر له‌وه‌ی خۆشی و چاکه‌تان بۆ ده‌سته‌به‌ر بئ؟ ده‌بووایه داوا‌ی لئ‌ی‌وردن له خوا بکه‌ن، به‌لکو به‌زه‌یتان له‌گه‌ل بنۆت‌ری (گه‌له‌که‌ی) گوتیان: خۆت و نه‌وانه‌ی له‌ گه‌لتان، مایه‌ی نه‌گه‌به‌تیمان، گوتی: نه‌گه‌به‌تیمان له‌لایه‌ن خواوه‌یه به‌ هۆی خراپه‌یتانه‌وه، به‌لکو (راسته‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه) ئیوه کۆمه‌لیکن (له‌ لایه‌ن خواوه) تاقی ده‌کرئنه‌وه (به‌ خۆشیان و به‌ ناخۆشیان) (له‌ شاره‌که‌شدا نۆ ک‌ه‌س (یان نۆ گرووپ) هه‌بوون، به‌رده‌وام خراپه‌کاری و تیکدانیان له‌ زه‌ویدا ده‌کردو، چاک‌سازیان نه‌ده‌کرد (له‌ به‌ینی خۆیاندا) گوتیان: بۆ به‌کدی سوئند به‌ خوا بخۆن، که (ده‌بئ) خۆی و خه‌زانه‌که‌ی شه‌و‌کوژ بکه‌ین، دوا‌یی به‌ سه‌ره‌رشتیارو خۆئ‌ن ئه‌ستینه‌که‌ی بلئ‌ین: ئاماده‌ی فه‌وتانی خه‌زانه‌که‌ی نه‌بووین و، ئیمه‌ش راست‌گۆیین (ئیدی ئه‌وان پیلانیکی بیره‌زایان گه‌ی‌راو، ئیمه‌ش ته‌گه‌یریکی ته‌واومان کرد، له‌ حال‌یکدا که ئه‌وان هه‌ستیان پئ نه‌کرد (ئج‌ا ته‌ماش‌ا بکه‌! سه‌ره‌نجامی فیله‌که‌یان چۆن بوو، ئیمه‌ خۆیان و خه‌لکه‌که‌ی‌امان تیک‌را ته‌خت کردن (ئه‌وه‌ش خانووو ماله‌کانیانن، به‌ هۆی سه‌مه‌کردنیه‌وه چۆل و هۆلن، به‌سه‌رئ‌کدا رماون، بئ‌گومان له‌وه‌دا نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنگ هه‌یه بۆ کۆمه‌لیک بزائن (ئه‌وانه‌ش که‌ پروایان هه‌تابوو و، پار‌یزیان ده‌کرد، ده‌ربازمان کردن (له‌و سزایه‌ی به‌سه‌ر بئ‌یروایه‌که‌ماندا سه‌پاند (

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(يَحْتَصِمُونَ): (المُخَاصِمَةُ: أَنْ يَتَعَلَّقَ كُلُّ وَاحِدٍ بِخُصْمِ الْآخَرِ أَي: جَانِبِهِ، مُخَاصِمَةً): ئەوێهە کە هەر کامێک لە دوو لایەنەکان، یەخە ی ئەوێ دیکە بکڕیت، (خُصْم)، واتە: یەخە، یاخود لاتەنیشت، کەواتە: (يَحْتَصِمُونَ)، یانی: پێکەوه ناکۆک بوون، دەمەقالتیان بوو.

(أَطْرَفْنَا بِكَ): واتە: بە هۆی تۆوە نەگەتییان بۆ هات، (تَطَرَّفَ فَلَانَ، وَطَرَفَ، أَضْلُهُ التَّفَاوُلُ بِالطَّرَفِ ثُمَّ يَسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ مَا يَتَفَاءَلُ بِهِ، وَيَتَشَاءَمُ، طَارِفُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ، أَي: شُؤْمُهُمْ طَارِفُهُ فِي عُنُقِهِ) ئی عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ عَنْهُ مِنْ خَيْرٍ وَشَرٍّ، وشە ی (تَطَرَّفَ): ئەصلەکە ی ئەوێهە کە بآئندەیان هەلفراندووە، ئنجا بەکاریان هێناوە بۆ رەشبینی، یان گەشینی (بآئندەکە ئەگەر بە لای راستدا فری بێ، گوتووایە: (تَفَاءَلُوا)، ئەوێ کارە ی دەتانهوێ بیکەن، بیکەن، چونکە ئەوێ خێری تێدا یە، ئەگەر بەلای چەپدا رۆشی بێ، گوتووایە: (تَشَاءَمُوا)، مادام لای چەپی گرتووە، ئەوێ نەگەتیی و بێ خێری یە، ئەو کارەو ئەو سەفەرە مەکەن! دوا یی وشە ی (تَطَرَّفَ) بەکارهێناوە بۆ هەر شتێک کە بۆ گەشینی، یاخود رەشبینی، بەکارهێنری، کە دەگوتری: (طَارِفُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ)، واتە: نەگەتییەکیان لە لایەن خواوە یە، یانی: بریاری سزاداران و بەلای بەسەردا هاتنتان، لە لایەن خواوە یە، بەلای دیارە بە هۆی خراپە ی خۆتانهوێهە، کە لەسوورەتی: (الإسراء)، ئایەتی (۱۳) دا، دەفرەموی: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمَتْهُ طَرَفُهُ فِي عُنُقِهِ﴾، (طَارِفُهُ أَي: عَمَلُهُ، ئەو کردووە یە ی کە لەوێهە دەرچوو، وە بآئندە یە ک فریو، ئنجا خێر بێ، یان شەر بێ، هەر کەس کردووە ی خۆی لە ئەستۆی خۆیەتی، کە کردووە کە ی مایە ی خۆشەختی، یاخود بەد بەختییەتی.

(رَهْطُ): (الرَّهْطُ: الْعِصَابَةُ دُونَ الْعَشْرَةِ، تِسْعَةُ رَهْطٍ، أَي: تِسْعَةُ جَمَاعَاتٍ أَوْ مَجْمُوعَاتٍ)، (رَهْطُ): به کۆمهله خه لێك ده گوترێ: كه له ده (۱۰) كه متر بن، هه ندێك ده لێن: له سێ تا كو نو، كه ده فەرموێ: ﴿تِسْعَةُ رَهْطٍ﴾، ده گونجی نو گرووپ، نو کۆمهله خه لك، بن، به شێك له زانا یانیش ده لێن: ﴿تِسْعَةُ رَهْطٍ﴾، یانی: (تِسْعَةُ أَشْخَاصٍ)، نو كه س تنجا ئایا وشه ی (رَهْطُ) له زمانێ عه پهبیدا بو كه سێك به كاردی؟ به لێ، وه ك ده گوترێ، (خَفَسُ ذُودٍ)، (ذُود) یانی: كۆمهله حوشر، به لام لێردها، واته: پێنج حوشر، نهو كاتهش وا لێكده درتتهوه، كه ههر كامێك لهو كه سانه، وه ك كۆمه لێك وایه له كاریگه ریی و تواناو ده ستێژیشتوو به تیبدا، چ به باری خێردا، چ به باری شهردا.

(تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ): واته: له نێوان خۆتاندا سوێند به خوا بخۆن، (قَسَمَ وَأَقْسَمَ، أَي: حَلَفَ)، (تَقَاسَمَ): له سه ر كێشێ (تَقَاعَلَ) ه، ههر كامێکیان سوێند به خوا بخوات، بو نهوی دیکه، یانی: له به یینی خۆتاندا سوێند به خوا بخۆن، واته: پێكه وه په ییمان بدهن و په یمانه كه شتان به سوێند، جه ختی له سه ر بکه نهوه.

(لَنْبَيْتَنَّهُ): واته: به شهوێ به سه ری دا بدهین، یان به شهوێ بیهوێتین، (الْبَيْتُ: مَا يَفْعَلُ بِاللَّيْلِ، الْبَيْتُ وَالْبَيْتُ: قَصْدُ الْعَدُوِّ لَيْلًا)، (بَيْتُ): ههر كاریكه به شهوێ ده كری، (بَيْتٌ وَبَيْتٌ): بریتیه له وه كه شهوێ دوژمنێك به نامانج بگیری.

(مَهْلِكٌ): (الْمَهْلِكُ: مُضَرٌّ يَمِيتُ مِنْ أَهْلِكَ)، (مهلك) چاوگی میمییه، یانی: فهوتاندن، (مَهْلِكٌ أَهْلِهِ) فهوتاندنی خێزانه كه ی.

(وَمَكَرُوا مَكْرًا): واته: نهوان پیلانیکی بپه رزاو گه وه ریان گپه را، (المكر: مَكْرٌ الْغِيَرُ عَمَّا يُفْصِدُ بِهِ لَيْلَةً، وَذَلِكَ مَكْرٌ مَحْمُودٌ، وَذَلِكَ أَنْ يُتَخَرَّيَ بِهِ فِعْلٌ جَمِيلٌ، وَمَذْمُومٌ، وَهُوَ أَنْ يُتَخَرَّيَ بِهِ فِعْلٌ قَبِيحٌ)، وشه ی (مَكْرٌ): به مانای لادانی كه سێكه، له وه ی كه ده یه وێ، به لام به قیل لای بدهی، نهویش دوو جوړه:

مەكرى ستایشكراو ھەبە، ئەویش ئەوھىيە كە كەردەوھىيە كى چاك پى بەتەرتە دى،
مەكرى سەرزەنشتكراو و خراپ ھەبە، ئەویش ئەوھىيە كە كەردەوھى خراپى پى
بەتەرتە دى.

(خَاوِيَّةٌ): يان بە ماناي (خَالِيَّةٌ)، (خَالِي)بە، يان (سَاقِطَةٌ) (كەتووتو)ھ، (أَضَلُّ
الْخَوَاءِ: الْخَلَاءُ، يُقَالُ: خَوِيَ بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ يَخْوَى خَوْاءً، وَأَخْوَى أَبْلَغُ مِنْ خَوَى،
كَمَا أَنْ أَسْقَى أَبْلَغُ مِنْ سَقَى)، وشەى (خَاوِيَّةٌ): ئەصلى (خَوَاءٌ) لە (خلاء)ھ، بە
ماناي بۆشايى و بەتالىيى دى، دەگوترى: (خَوَى بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ يَخْوَى خَوْاءً)، زگى
لە خواردن خالىيى بوو، بۆش بوو، خواردنى تەيدا نەبوو، ئنجى (أَخْوَى)، مانايەكەى
بەھەتەرتە لە (خَوَى)، ئەگەر بگوترى: (أَخْوَى بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ)، مانايەكەى
بەھەتەرتە، ھەرەك چۆن (أَسْقَى) لە (سَقَى)، مانايەكەى بەھەتەرتە، واتە:
خواردنەوھى پەيدا، بەلەم ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: (سَقَاءٌ) واتە: خواردنەوھى
پەيدا، بەلەم (أَسْقَاءٌ)، واتە: خواردنەوھى بۆ ئامادە كرد، وشەى (خَاوِيَّةٌ) ھەك چۆن
بە ماناي (خَالِيَّةٌ) دى، يانى: خانووەكانيان بۆشن، بە ماناي (سَاقِطَةٌ)ھەش، دى،
واتە: پرووخواون و پەماون، ھەلبەتە خانووبەرەش كاتى دانىشتووانەكانيان تەياندا
نەبن و خالىيى بن، لە دانىشتووان، سەرەنجام بەسەرەكەشدا دەرووخىن.

مانای گشتیی نابه‌ته‌کان

ئیمه پشتریش گوتمان: که له تهفسیری سوورەتی (البقرە) دا، به درێژی به‌سه‌رهاتی صالح و گه‌له‌که‌یمان، کردوه، بۆیه لێ‌ده‌دا به خێرای به‌سه‌ریدا رەت ده‌بین.

خوا ﷻ هەر له پیزی ئەو به‌سه‌رهاتانه‌ی له‌م سوورەته‌ موباره‌که‌دا، بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ و بۆ هاوه‌لانی به‌رتری به‌ پله‌ی یه‌که‌م، له‌ دوا‌ی ئەوانیش بۆ هه‌موو جیله‌کانی ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌یانگێژتەوه: به‌سه‌رهاتی گه‌لی ئەموودو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صالح) ه. ﷺ، ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾، به‌ دنیایی بۆ لای گه‌لی ئەموود، صالحی برایانمان نارد، بۆچی خوا ﷻ ته‌نکید ده‌کاتوه؟ له‌به‌ر ئەوه‌ی دو‌ینراوه‌کان - هه‌لبه‌ته‌ له‌ بی‌بروایان، نه‌ک له‌ ئیمانداران - واه‌زنده‌ کران، که‌ بروایان به‌وه‌ نه‌بی خوا پیغه‌مبه‌رتی به‌ ناوی صالحی بۆ لای گه‌لی ئەموود ناردبێ، بۆیه خوا ﷻ به‌ (ل)ی سو‌یندو (قد)ی سا‌غکردنه‌وه‌ هیناویه‌تی، واته: سو‌یند به‌ خوا، دنیایان ئیمه‌ صالحی برایانمان بۆ لای گه‌لی ئەموود نارد، ﴿إِنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾، پێی فەرموون، به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌ن و خوا به‌رستن، دیاره‌ ئەوان شتی دیکه‌یان په‌رستوه، ﴿فَإِذَا هُمْ فِي مَكَانٍ خِتَعُونَ﴾، کتوپر ئەوانت بینێ، بوونه‌ دوو کۆمه‌لی پتکه‌وه‌ ناکۆک، که‌مینه‌یه‌ک لایه‌نگری صالح بوون، بروایان پێ هیناوه‌و، زۆرینه‌یه‌کیش له‌گه‌لی ناکۆک بوون و درێ بوون.

﴿قَالَ يَنْفَرُ لِمَ سَتَعْجِلُونَ بِالْآيَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾، گو‌تی: نه‌ی گه‌له‌که‌م! بۆچی په‌له‌ ده‌که‌ن، له‌ (هاتنی) خراپه‌ پش‌ چاکه، واته: بۆچی په‌له‌ ده‌که‌ن خراپه‌تان به‌سه‌ر بێ، به‌لاتان به‌سه‌ر بێ، پش‌ ئەوه‌ی چاکه‌تان بێته‌ پێ، خراپه‌تان

به‌سەر بـی و، به‌لاتان به‌سەر بـی، به هۆی بیرواییتانه‌وه، پێش نه‌وه‌ی چاکه‌تان
 بێته‌ ڕێ، به هۆی ئیمان‌ه‌وه، یان: بۆچی په‌له‌ ده‌که‌ن، که خوا له‌ دوا‌ڕۆژدا
 سزاتان بدات، له‌سەر بیرواییتان، له جیاتی نه‌وه‌ی که پاداشتان بداته‌وه، به
 هۆی ئیمان‌تانه‌وه؟ ﴿لَوْلَا سَتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، ده‌بوایه
 داوای لێبووردن له خوا بکه‌ن، به‌لکو به‌زه‌یتان له‌گه‌ڵ بنوێنێ، به هۆی داوای
 لێبووردن له خوا کردن و، په‌شیمان بوونه‌وه‌وه، که‌رانه‌وه‌وه، ڕێی راست گرتنه‌وه،
 چونکه به‌زه‌یی خوا، به‌گۆتیه‌ نابه‌خشرتی و، به‌که‌سانی شایسته‌ ده‌به‌خشرتی،
 ﴿قَالُوا أَطِيعُوا بَكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾، گوێیان: قیمه‌ نه‌گه‌تیه‌مان تووش بوو، به‌ل‌مان
 تووش بوو، به هۆی خۆت و نه‌وانه‌وه که له‌گه‌ڵت، دیاره ده‌بی دوا‌ی نه‌وه‌ی
 صالح ده‌ستی کردوه به‌بانگه‌وازو که‌یاندنی په‌یامی خوا پێیان، نا‌ره‌حه‌تییان
 تووش بووبی و به‌لاو گرفتاریان به‌سهرهاتنی، ئنجا له‌ پرووی کشتوکالیان و له
 پرووی نا‌زله‌ییانه‌وه، یاخود له‌ پرووی ژبانی دیکه‌یانه‌وه، گوته‌وویانه: نه‌و بێخیری و
 نه‌گه‌تیه‌، به هۆی صالح و نه‌وانه‌وه‌یه که له‌گه‌ڵیدان، واته: بر‌واداران.

﴿قَالَ طَعِبَ رُكْمٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾، صالح پێی فهرموون: نه‌گه‌تیه‌ که‌تان له‌لایه‌ن
 خواوه‌یه، واته: نه‌و به‌لایه‌ی ئێوه به‌ نه‌گه‌تیی ده‌زانن، نه‌وه له‌ لایه‌ن خوای
 دادگه‌ره‌وه بریاری له‌سەر دراوه، ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾، به‌لکو راستیه‌که‌ی
 نه‌وه‌یه: ئێوه کۆمه‌لێکن، تاقیده‌کرێنه‌وه، ئنجا خوا که به‌نده‌کانی تاقیده‌کاته‌وه،
 وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾، ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، به‌خو‌شیی و به
 ناخو‌شیی تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه، نه‌وه واتایه‌کی، واتایه‌کی دیکه‌ی: ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
 تُفْتَنُونَ﴾، به‌لکو ئێوه کۆمه‌لێکن خوا سزاتان ده‌دات، یانی: (تُفْتَنُونَ)، واته:
 (تُعَابُون)، خوا سزاتان ده‌دات، به هۆی هه‌لو‌بستی نه‌رێنی و خراپتانه‌وه له
 به‌رانبه‌ر من و، له به‌رانبه‌ر نه‌و په‌یامه‌ خوایه‌دا که بۆم هێناون.

﴿وَكَاثٌ فِي الْمَدِينَةِ بَتَعَةً رَّحِمٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾،
 هه‌روه‌ها له‌ شاره‌که‌دا (شاری حیجری پێگوتراوه، تێستاش شوێنه‌واره‌کانی ماوان،

له سه رووی دورگه‌ی عه‌ره‌یی و له ټیوان شام و دوورگه‌ی عه‌ره‌بیه‌وه‌یه)، نو کهس هه‌بوون، یاخود نو تاقم و گروپ هه‌بوون، خراپه‌بان له زه‌ویدا ده‌کرد، (له زه‌وی ولاتی که گه‌لی ته‌موودی ټیدا ده‌زایا) هه‌رگیز چاکه‌کاریان نه‌ده‌کردو، چاکسازیان نه‌ده‌کرد، هه‌ر سه‌رگه‌رمی خراپه‌و ټیکدان بوون، ننجا نه‌و نو کهسه، یاخود نه‌و نو گروپ و ده‌سته‌و تاقمه، ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ﴾، گوتیان: وهرن با به‌به‌که‌وه سویند به خوا بخوین، سویند بو به‌کدی بخوین، به خوا، چونکه (تَقَاسَمَ) له‌سه‌ر کیشی (تَقَاعَلَ) ه، له (قَسَمَ) هوه هاتوه، واته: هه‌ر کامیکمان سویند بخوات بو دنیا کردنی نه‌وی دیکه، که راست ده‌کات، له جیه‌جیکردنی نه‌و پیلان و نه‌خشه‌یه‌دا که دایده‌پرژین، وهرن با پیکه‌وه سویند بو به‌کدی بخوین به خوا، دیاره نه‌وانه خواناسیش بوون و خویان ناسیوه، به‌لام هاوبه‌شیان بو داناوه، به‌و شیوه‌یه نه‌یانپه‌رسته‌وه که شایسته‌ی خواجه.

ننجا ئایا بوچی سویند بو به‌کدی بخوون به خوا؟ ﴿لَيْسَ بَشَيْءٍ وَّاهِلٌ﴾، که به شه‌وی خووی و خیزانه‌که‌ی شه‌وکوژ بکه‌ین، (تَبَيَّنَتْ): نه‌وه‌به که دوژمن به نامانج بگیری به شه‌وی، واته: به شه‌وی بیانفهوټیتین، خووی و خیزانه‌که‌ی ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لَوْ اِلَٰهٍ﴾، دواپی به دنیاییه‌وه به سه‌ره‌رشتیارو خوین نه‌ستینه‌که‌ی ده‌لین، ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اٰهْلِهِ﴾، ټیمه فهوټانی خیزانه‌که‌یمان ناگا لی نه‌بووه، واته: ټیمه تامانجمان فهوټاندنی صالحه، به‌لام با خیزانه‌که‌شی پنه‌وه بفهوټیتین، دواپی سویند ده‌خوین، بو خزمه‌کائی و نه‌وانه‌ی خوتنگرو خوین نه‌ستینی، بو نه‌وه‌ی سویندمان لی نه‌که‌وی، ده‌لین: ټیمه ناگامان له فهوټاندنی خیزانه‌که‌ی نه‌بووه، چونکه خیزانه‌که‌ی له په‌نای صالحدا ده‌فه‌وټین و، ټیمه به تامانجیان ناگرین، به پله‌ی به‌که‌م ټیمه مه‌به‌ستمان پتی صالحه، بو نه‌وه‌ی سویندمان لی نه‌که‌وی، ویستوو یانه سوینده‌که‌یان لی نه‌که‌وی، به حیسابی خویان، ﴿وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ﴾، به دنیایی ټیمه له راستانین، له‌و فسه‌یه‌ماندا که ده‌یکه‌ین.

﴿وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا﴾، نهوان پیلانیکی بیرزه‌زو، پیلانیکی ته‌واو و به مانای وشه‌یان گیرا، ﴿وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا﴾، تیمه‌ش نه‌خشه‌یه‌کی به مانای وشه‌مان دانا، (مکر) ده‌گونجی بۆ چاکه به‌کاربی، ده‌شگونجی بۆ خراپه به‌کاربی، نه‌و نه‌خشه‌یه‌کی داده‌نری، نه‌گه‌ر ئامانجیکی باشی له‌ پشته‌وه‌ بی، نه‌وه مه‌کریکی باشه‌و، نه‌گه‌ر ئامانجیکی خراپی له‌ پشته‌وه‌ بی، نه‌وه مه‌کریکی خراپه، وه‌ک (راغب‌ال‌أصفهانی)، ده‌لی: ﴿هُنَاكَ مَكْرٌ مَّخْمُودٌ وَمَكْرٌ مَّذْمُومٌ﴾، به‌لام بۆ خ‌وای په‌روه‌ردگار، وشه‌ی نه‌خشه‌مان به‌کاره‌یتاوه، نه‌ک فیل، چونکه (مکر) به‌ مانای فیل و پیلان دی، به‌لام بۆ خ‌وای تا‌ک و پا‌ک، ده‌بی ته‌عبیرو وشه‌یه‌ک به‌کاربی، که شایسته‌ی خوا ﷻ بی، هه‌لبه‌ته‌ له‌ قورئاندا خ‌وای به‌به‌زه‌یی هه‌ر وشه‌ی (مکر) بۆ خ‌وای به‌کاره‌یتاوه‌و، وشه‌ی (کید) ی‌شی به‌کاره‌یتاوه، ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ (١٥) ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ (١٦) الطارق، که له‌ زمان عه‌ره‌بییدا، (مکر) و (کید) و (حيلة) هه‌ر سیکیان به‌ مانای قیل دین، وه‌ک له‌ نامیلکه‌ی: (ئه‌حه‌مه‌دی) دا ده‌لی:

[مه‌کرو کیدو حيله‌ قیله، جه‌بین و جه‌بهه ته‌وێله] (جه‌ب) و (جه‌ة) هه‌ردووکیان به‌ تیو‌چاوان ده‌گوترین، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که له‌ زمان کوردیدا نه‌گه‌ر بلتی: قیل‌باز، یان قیلی کرد، یان پیلانی گیرا، زیاتر به‌ مانا خراپه‌که‌ی لیکه‌ده‌ریته‌وه، بۆیه‌ پ‌یوسته‌ کاتیک که وشه‌ قورئانییه‌کان، ته‌رجه‌مه ده‌که‌ین، چ بۆ کوردیی بی، چ بۆ زمانیکی دیکه‌ بی، ته‌ماشا بکه‌ین، نه‌گه‌ر نه‌و وشه‌یه، وشه‌یه‌ک بی، بۆ هه‌ردوو‌ک باری خ‌یرو شه‌ردا به‌کاربی، قه‌یناکات، به‌کاری بیتین، به‌لام نه‌گه‌ر ته‌نیا بۆ باره‌ نه‌رتنییه‌که‌ی به‌کاربی، ده‌بی وشه‌یه‌کی دیکه، که نه‌و واتابه‌ بکه‌ینه‌ن، بۆ باره‌ نه‌رتنییه‌که‌ی به‌کاربیتین بۆ خوا ﷻ، چونکه خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (٢٧) الروم، واته: سیفه‌تی هه‌ره‌ به‌رز، هی خ‌وايه له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، نابێ وشه‌و ته‌عبیرک بۆ خوا به‌کاربه‌یتری، که شایسته‌ی نه‌بی، ئنجا خوا ده‌فه‌رموی: نه‌وان پیلانیکی ته‌واویان گیرا، پیلانیکی بیرزه‌زا، تیمه‌ش نه‌خشه‌یه‌کی باشمان دانا، ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، بی نه‌وه‌ی نه‌وان هه‌ستی پتی بکه‌ن.

﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ مُكْرِمِهِمْ﴾، سهرنج بده! سهره نجامی پیلانه که بیان و قیله که بیان چون بوو؟ ﴿اَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، تیمه خویشان و گله که یامان هه موو کاولکردن، به سهریه کماندا پماندن و، ته ختمان کردن، لیره دا خوا ﴿يَا نَهْوَانِ تَهْشِيه كَرْدُوَه بَه خَانُووِيكَه وَه، كَه دَه رُوو خَيْرِي، تَه گهرنا (تدمیر) بَه مانای پوخاندن و پماندن خانووبه ره یه، به لَام تَه وانی تَه شیهه كَرْدُوَه، بَه چهند بینایه كه وه، كه دَه رُوو خَيْرِي، یانی: به سهر یه كدا دَه خَرِي، هه موو یامان تیکرا پوخاندو ته ختمان کردن.

﴿فَإِنَّكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا﴾، ئا تَه وانه ماله کانیا، چوئن به هوی سته مه که یانه وه، یاخود (سَاقِطَةٌ) یانی: به سهر یه كدا پماون، به هوی سته میكه وه كه كَرْدِيان، (ما) له (بِمَا ظَلَمُوا) دا (ما) ی چاوگی (مصدریه) یه، یانی: (بِظْلَمِهِمْ)، به سته مه که یان یاخود (بِمَا ظَلَمُوا)، (ب) هوکاری (سببیه) یه، یانی: (بِالظُّلْمِ الَّذِي فَعلوه)، به و سته مه ی كه كَرْدِيان، خانووبه ره کانیا چوئل و هوئل، به سهریه كدا پماون، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، بیكومان له وه دا نیشانه یه ی كه وه رهو كرنك هه یه، بو كۆمه لَنَك بزانن، به لَام خه لَكِيك كه نه زان و نه فام و بی ناگابتی، هیچ پهند وهرنا گری، ﴿وَأَنجَيْنَا آلِ زَكَرِيَّا إِذْ هُوَ نَادَىٰ وَكَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ﴾، تَه وانه ش كه بروایان هینا بوو و پاریزیان ده كرد، تَه وانه مان دهر باز كرد، واته: دهر بازمان كردن له و سزایه ی تَه وانی گرتَه وه و، تَه وانی فهُوتاندن و سهریان پتی به فتهارهت چوو.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

په وانه کردن صالح عليه السلام بۆ لای گهلی ته موودو، ناموزگاریی کردن بۆیان و، تۆمه تبارکردنی نه وان بۆی، که خووی و شوینکه وتووای هۆکاری نه گبه تی و به لاداریان و، بهر په رچداله وهی صالح بۆیان، که به یتسی سیستمی خوا عليه السلام؛ له نهجای خرابه و لادانی خوایانه وه، نه گبه تی و به لایان به سر دی:

خوا ده فره موی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ (۱۵) قَالَ يَنْفَرِمْ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۶) قَالُوا أَطِغْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَغَىٰ رُكُمٌ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ (۱۷) ﴿

شیکردنه وهی تهو ئایه تانه، له ههشت برکه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾، به دنیای یتمه صالحی برابمان بۆ لای گهلی ته موود نارد، (و) باده ره وه (عاطیفه) یه، بۆ سر تهو به سه ره تانه ی یتستر باسکراون، واته: وه ک چۆن تهو به سه ره تانه بوون، وه ک چۆن: مووسامان عليه السلام بۆ لای فیرعه ون و گه له که ی نارد، هه روه ها داوودو سوله یمان ناردن، به هه مان شپوه ش صالحمان بۆ لای گهلی ته موود نارد، که برای خوایان بوو، ئنجا (ل) لامی سوینده: سویند به خوا، (قد) یش بۆ ساگرده وه (تحقیق) ه، یانی: سویند به خواو به دنیای یتمه صالحی برابمان بۆ لای گهلی ته موود نارد، بۆیه ش فره موویه تی: صالحی برابمان، له بهر تهو دی هه ر له گهلی ته موود بووه، له رووی په چه له ک و له رووی نه تهو ییه وه، نه گه رنا هه موو پیغه مبه ران برای گه له کافره کانیا ن بوون، له رووی مرو فایه تییه وه.

(لقد) پىش كە بۆ جەختكردنهوهو دلىناكردنهوهيه، مه بهست پىتى دانانى
دوئتر اوانه - واپن يان نا - وهك نكووليكه ران له تىررانى پىتخه مبه ران عليهم السلام
بۆ لاي كۆمه لگايه كاينان.

٢- ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾، كه خوا به رستن، (أَنْ: تَفْسِيرُهُ) (أَنْ) بۆ روونكردنهوهيه، نهوهى
له دوايى (أَنْ) دى، روونكردنهوهيه بۆ نهوهى پىشتر گوتراوه، پىتى فه رموون: به ندايه تىي
بۆ خوا بكهن، خوا به رستن.

٣- ﴿فَإِذَا هُمْ فِي يَمِّكَانٍ يَخْتَصِمُونَ﴾، ئىدى كت و پر ئهوان بوونه دوو كۆمه لى
پىكه وه ناكۆك، پىكه وه به دهمه قالى هاتن، به (ف) (تَعْقِيبُ)، به (إِذَا) (فُجَاءَةً)، يانى:
به كسه ر به دواى نهوه دا، كتوپر بوونه دوو كۆمه لى پىكه وه ناكۆك و، پىكه وه تىككىراو،
پىكه وه دهمه قالىكه ر، كه بىگومان كتوپر رووى نه داوه و ماوه يه كى پىچووه، به لَام له به ر
نهوهى دابهش بوونه كه يان له به رانبه ر صالح دا، كه زۆرينه يان پىتى بىپروا بوون و كه مىكيان
بروايان پى هيتاوه، شتىكى ئاپه سىند بووه، وهك شتىكى چاوه پروان نه كراو بووبى، بۆيه
به و جوړه هاتوه. پىش ده فه رموى: (فَرِيْقَانِ)، به لَام له جياى نهوهى به فه رموى: (يَخْتَصِمَانِ)،
ده فه رموى: (يَخْتَصِمُونَ)، به تىعتىبارى نهوه كه هه ر كام له و دوو كۆمه له، ژمارديه كى زۆر
خه لىكيان تىدا بووه و، هه موويان كۆمه له خه لىكى بوون، بۆيه پاناوى كۆى بۆ به كار هيتاوان،
ئىنجا نه و دوو كۆمه له ش، كۆمه لى خو به زلكرانى بىپروا بوون، كه زۆرينه بوون، هه روه ها
كۆمه لى چه وسى تراوانى پروا دار بوون.

٤- ﴿قَالَ يَنْغَرِم لِمَ سَتَعِجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾، (صالح) گوتى: نهى
كه له كه! (يانى: من به كىكم له تىوه و گلى خو من و خه لى خو من) بوچى په له ده كه ن،
له هاتى خراپه، پىش چاكه، نه مه چه ند وانا به كيان بۆ لىكدانه وه:

أ- بوچى په له ده كه ن له خراپه، كه برىتبه له به درو دانانى من، له جياى چاكه و پىش
چاكه، كه برىتبه له بروا هيتان به من؟

ب- بۆچی پهله ده کهن له هاتنی خراپه، که بریتیه له سزا به سهردا سه پترانتان، پیش چاکه، که بریتیه له وهی خوا به زهیی پتاندان بیت و چاکه تان له گه لدا بکات؟

ج- بۆچی پهله ده کهن له شتی کدا که سزاتان بۆ دیتی، سزای خراپتان بۆ دیتی، له پیش نه وه داو، له جیاتی نه وهی پهله بکهن له کرده وهیه کدا، له هه لوستیکدا که پاداشتی چاکتان بۆ بیستی؟

٥- ﴿لَوْلَا نَسْتَفِیْزُوكَ اَللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ﴾، ده بووایه داوای لیبوردن له خوا بکهن، به لکو به زه پیتان له گه لدا بنویتری.

نهمه هاندانیانه بۆ گه رانه وه، پیشی ره خنه یان لی ده گری: ئیوه بۆچی پهله ده کهن، که خراپه تان به سهر بیت؟ بۆچی خراپه هه لده بژێرن به سهر چاکه دا؟ دوایش هانیان دعات که بکه پته وهو داوای لیبوردن له خوا بکهن، واز له پهله کردن له سزاو به لا به سهر هیزانیان، بیتن یان: وازی بن له هه لباردن خراپه - که بیروایه به صالح - و پوو له چاکه بکهن و داوای لیبوردن له خوا بکهن، به لکو به زه پیتان له گه ل بنویتری.

٦- ﴿قَالُوا اَطِیْرًا بِكَ وَیَمِّنُ مَعَكَ﴾، گوئیان: تیمه به هوئی توو نه وانه وه که له گه لت دان، به لمان تووش بوو، نه گه تیمان بۆ هات، پیشتەر گوتمان: (تَطِیْرٌ) له چییه و هاتو: عه ره به کان عاده تیان وابوو نه گه ر و یستیان کارک بکهن، بالنده یان هه لفراندوه، نجا نه گه ر به لای راستا رۆیشتی، پتیان وابوو نه و کارهی که به تهمان بیکه، چاکه و گو توویانه: (تَفَاءَلُوا)، یان (تَيَامَنُوا)، نه گه ر به ره و لای چه پیش فریبت، پتیان وابوو که کاره که خراپه و گو توویانه: (تَشَاءَمُوا) نه گه ر نه به لای راست و نه به لای چه پیشدا، فری ب، جارێکی دیکه بالنده به کی دیکه یان هه لفراندوه، نجا له وه وه وشه ی (تَطِیْرٌ)، به مانای ره شبینی (تَشَاءَمُوا) و به مانای گه شبینی (تَفَاءَلُوا) به کارهاتوه، به لای زیاتر به مانای ره شبینی (تَشَاءَمُوا)، واته: بخیتری و نه گه تیی له و شته دا هیه، نجا له نه نجامی نه وه دا که نه و حاله قی ره شبینی و گه شبینی، له هه لفراندنی بالنده وه، سه رچاوهی

گرتۈە، بۆيە وشەى (تَطْرِيْ) يان بۆ بەكارهيتناوہ، ئەگەرنا ھەر شتىكى دىكەش بى، تۆ بىكەى بە نىشانە بۆ گەشىنىى و رەشىنىى، ھەر (تَطْرِيْ) پى دەگوترى، چونكە ئەصلەكەى لەوتوہ ھاتوہ.

(۷) - ﴿قَالَ طَطْرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾، (صالح) گوتى: نەگبەتتى ئىوہو بەلایەكەتان كە بەسەرتان ھاتوہ، بە پى ياساى خوايە لە دروستكراوہكانى دا، بە پى سىستىمىكە خوا ھەر دايانواہ، كە ھەر كەسىك خراپە بكات، خراپەى بەسەر دى و، خراپەى دىتەوہ پى، ھەر كەسە چى بېتى، ئەوہ دەدوورتەوہ، ئىوہش تۆبى بىپروايتان چاندوہ، بۆيە بەرھەمى نەگبەتتى و بى خىرى و بەلۆ گرفتارى دەدوورتەوہ، واتە: ئەو بەلایەى كە بەسەرتان ھاتوہ، لەلایەن خواى كارزانەوہىو بە ھۆى سىستىمى خوايە ھەر، ئەوہ جورىكە لە سزادانى خوا ھەر، بۆ ئىوہ.

(۸) - ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾، بەلكو ئىوہ كۆمەلتىكن سزا دەدرىن، يان: لادەدرىن، يان: تاقىدەكرىتەوہ.

وشەى: (بَلْ) بۆ (إِضْرَاب) ە، واتە: گواستەوہ لە ھالىكەوہ بۆ ھالەتتىكى سەرووتى، ئىنجا ئەمە سى واتاى ھەن:

أ- ھۆى نەگبەتتىيەكەتان ئەوہى كە شەيتان ئىوہى لاداوہو ئىوہ لا دەدرىن، (تُفْتَنُونَ): (تُفْتَنُونَ)، ئىوہ لادەدرىن، بە ھۆى ئەوہوہى كە شەيتان لاتان دەدات.

ب- مەسەلەكە ئەوہى كە ئىوہ لە لایەن خواوہ تاقىدەكرىتەوہ، دوايش بەلاتان بەسەر دى، لە ئەنجامى ئەوہدا كە دەرئەچوون لە تاقىكردنەوہى خوا ھەر.

ج- ياخود (تُفْتَنُونَ)، يانى: (تُعَذِّبُونَ)، واتە: ھۆى بىپروايتانەوہ، ئىوہ ھەم لە دنيادا، ھەم لە دواپۇزىشدا سزا دەدرىن، ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾، ئىوہ كۆمەلتىكن سزا دەدرىن، ئەو بەلۆ نەگبەتتىيە ھۆكاريان ئەوہى كە سزا دەدرىن، ھەم لە دنيادا سزا دەدرىن، ھەم لە دواپۇزىشدا.

كەوانە: بزائىن كە سەرچاۋەي نەگەتیی و نەھامەتیی و گرفتارییەكانتان
خۆتانىن، نەك من و خەلكەكەم، كە لەگەلمدان، ھۆكارەكەي خۆتانىن، بەلام
خوای ^{خوای} ئەو سزایەتان بەسەردا دەدات، لەبەر ئەوەي ھەموو شتێك لە خوای
پەرۋەردگارەوہیە، ئەم دنیاو گەردوونەش شاری بێ خواھەن نیە، خواش بە پێی
سیستەمێکی دادگەرانیە، دروستکراوەکانی سەرپەرشتیی دەکات و بەرپۆوەدەبات.

مهسه لهی دووهم:

پیلانگتیرانی نو کس (یان نو تاقم) ی تیکدهر له دژی صالح الطیث، که سویند بو یه کدی بخون به خوا: صالح و خیزانه که ی شه و کوژ بکن، دواپی به خزمه کانی بلین: ناماده ی فهوتانی خیزانه که ی نه بووین و ناگامان لن نه بووه:

خوا و ده فره رموی: **وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ (۱۸) قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَكِّدُونَ (۱۹)**

شیگردنه وهی ئهم، دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

(۱) - **وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ**، له شاره که دا، نو کس (یان نو کومه ل) هه بوون دیاره (ال) سهر (الْمَدِينَةِ)، بو عه ده، واته: له شاره زانراوه که دا، که شاری (حیجی) بووه، پایته ختی ولاتی خو یان، نهو کاته ده ولته تو که شاره کان (دویلات المدن) هه بوون، واته: ههر شاریک ده ولته بووه، له ویدا نو کس هه بوون، (تِسْعَةُ رَهْطٍ) یانی: (تِسْعَةُ رَجَالٍ)، یاخود (رَهْطٍ) ههر له سهر مانا زمانه وانیه که ی خو یه تی، که بریتیه له کومه له خه لکیک له سی تاکو نو، له سهر پای زو ره ی زانایان، یانی: (تِسْعَ مَجْمُوعَاتٍ)، نو گرووپ هه بوون.

(۲) - **يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ**، تیکدان و خراپه کاریان ده کرد له زه ویداو چاکه کاری و چاکسازیان نه ده کرد، (فِي الْأَرْضِ) لیره دا (ال) ی (الأرض) بو (عهده)، واته: سهر زه مینتی که گه لی نه موودی لن ده ژیان، که (هجره)، له سهر زه مینه که دا، له ولاتی هیجردا، تیکدانیان ده کرد، (وَلَا يُصْلِحُونَ)، هه رگیز چاکسازیان نه ده کرد، بهس خه ریکی خراپه و تیکدان بوون.

(۳) - **قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ**، ئنجا نهو نو که سه خراپ و تیکدهره، یاخود نهو نو دهسته و تاقمه: گو تیان و درن، سویند به خوا خو رانه، یان: سویند به خوا بخوین بو یه کدی، که واته: (تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ)، دوو واتای هه ن:

أ- قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ اخْلُفُوا بِاللَّهِ، به په کدیان گوت: وهرن با سوئند به خوا بخوین، بۆ په کدی.

ب- (قَالُوا مُتَّفَاعِينَ بِاللَّهِ)، گوتیان له حالیکدا که سوئندیان بۆ په کدی بۆ خوا ده خوارد. (٤)- لَبِيتُمْ، وَأَهْلُمْ، به دنیایی خوئی و خیزانه کهی شهو کوژ ده کهین، (لَبِيتُمْ)، یانی: به شهو هتیشیان ده کهینه سه ری، (الْبِيتَاتُ: مُبَاغَةُ الْعَدُوِّ لَيْلًا، أَوْ قَضُ الْعَدُوِّ لَيْلًا) (بیات) نهو ده کتوپر شهو به سه ر دوژمندا بدری، یا خود شهو دوژمن به نامانج بگیری، که به کوردیی: شهو کوژم بۆ به کارهیناوه، چونکه مه به ستیان بووه به شهوئی بیان کوژین و بیانفه ویتین.

ننجا نهو (لَبِيتُمْ)، خوئندراویشه تهوه: (لَبِيتُمْ)، یانی: وهرن ده بی سوئند به خوا بخوین، بیانفه ویتین، ههروه ها خوئندراویشه تهوه: (لَبِيتُمْ وَأَهْلُمْ)، واته: بیکومان خوئی و خیزانه کهی ده بی بفه ویتندری.

به هه ر سئ شیهه کان خوئندراوه تهوه.

٥- لَبِيتُمْ لَوْلَايَ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ، دوا بی به سه ره رشتیاره کهی، ده لیتین: تیمه ناگاداری فهوتانی خیزانه کهی نه بووین.

نهم (ل)، بۆ سوئنده (لام القسم)، (ن) کهش بۆ جه ختکردنه وهیه، یانی: به ختکردنه وهوه سوئند ده خوین بۆ سه ره رشتیاره کهی، بۆ خوین نه ستینه کهی، نهو کهسه ی به رگری لیده کات و خوئنگرو خوین نه ستینه تی، که:

لَبِيتُمْ لَوْلَايَ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ، تیمه ناگامان له فهوتانی خیزانه کهی نه بووه. (مَهْلِكُ)، به دوو جوژی دیکهش خوئراوه تهوه: أ- (مَهْلِكُ) و ب- (مَهْلِكُ)، (مَهْلِكُ) أَهْلُهُ أَي هَلَاكُهُ، فهوتانی خیزانه کهی ناگامان لیتی نه بووه، (مَهْلِكُ)، ههم به مانای چاوگ (مصدر) دی، واته: (هَلَاكُهُ)، ههم به مانای ناوی شوین (إِسْمُ الْمَكَانِ) دی، واته: شوینی فهوتانه کهی، تیمه لهوئی نه بووین، (مَا شَهِدْنَا)، یانی: (مَا حَضَرْنَا)،

تامادە نەبوۋىن، نىجا (مَهْلِكْ أَهْلِهِ) و (مُهْلِكْ أَهْلِهِ)، ھەردووكيان بە ھەمان شېۋە، بە مانای چاۋگ و بە مانای شوپن دېن، واتە: خۇى و خىزانەكەى دەفەوتېپىن، دوابى سوتىند بۇ ئەو كەسە دەخۇين كە سەرپەرشتىارىھەتى و خوتىنگرو خوتىن ئەستىيھەتى، سوتىندى بۇ دەخۇين، بە دۇنياكردنەۋە، كە تېمە ئاگامان لە فەوتانى خىزانەكەى نەبوۋە.

٦- ﴿وَإِنَّا لَصَكِّدُوكُمْ﴾، بە دۇنيائىش تېمە لە راستانين، واتە: لەبەر ئەۋدى مەبەستيان ئەۋە نەبوۋە خىزانەكەى بىفەوتېپىن، بۇيە ئەگەر سوتىندىش بخۇن، سوتىنديان لىناكەۋى! سوتىند خواردنى بە درۇ، ھىندە خراپە گەلى ئەموودىش و لە نىۋيان دا ئەو نۇ كەسە خراپ و ملھورە، يان ئەو نۇ دەستەۋ تاقمە خراپەش، ويستوويانە سوتىندى بە درۇ نەخۇن، بە جورىك لە جورەكان پىنەۋ پەرۋىيەكى بۇ بىكەن و، حىلە شەرعىيەكى بۇ بدۇزنەۋە!

دىارە ئەۋانە جورىك لە عەقىدە و دىندارىيان ھەبوۋە، مادام خوايان ناسىبى، جورىك لە دىندارىيان ھەبوۋە، نىجا بە پىتى ئەو دىنەى خۇيان، سوتىندى بە درۇ خراپ بوۋە، بەلام تامادە بوۋن، پىغەمبەرى خوا بكوژن! ھەلبەتە دەپى بە پىغەمبەريان نەزائىبى؟ بە دۇنيائى بىرپار بە دەستەكان و كاربەدەستەكان زانىويانە، بابەتەكە چۇنە! بەلام خەلكيان بەوجۇرە چەۋاشە كردودە.

مەسەلەى سىنەم و كۆتايى:

پىلانگىراني نو كەسەكەو، نەخشەى مەحكەمى خوا لە دۇيان و، سەرەنجام
فەوتايان و مانەوەى مال و خانووەكانيان بە چۆلى و پماوى و، دەرەزکردن
بەروادارانى پارىزگار، لەو بەلەو سزايە كە بەسەر بىرەوايەكاندا هاتو:

خوا دەفەرموى: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾
﴿٥٠﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابُهُمْ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾
فَإِنَّكَ يُؤْتَاهُمْ حَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾
وَأَجْمَعِنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَعْتَمُونَ ﴿٥٣﴾

شىكردنەوەى ئەم ئايەتانە، لە ھەوت بەرگەدا:

١- ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا﴾، ئەوان پىلانگىراني بىرەزايان گىرا، تىمەش
نەخشەبەكى باشمان، دانا، لە دۆى پىلانەكەى ئەوان و بۆ پووجەكردنەوەى پىلانەكەى
ئەوان.

٢- ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، لە ھالەكدا كە ئەوان ھەستيان پىنەدەكرد.

ھەلەبەتە خوا ﷻ (لَطِيفٌ خَبِيرٌ)، پەنھانكارى شارەزايە، نەخشەى خوا ﷻ،
مروڤەكان ھەستى پىناكەن، ھەلەبەتە ھەندى لە تەفسىردەكان زۆرجاران ھەندى
قسە دەكەن، كە بە بۆچوونى من لە خەيالىدانى خۆيانەو، بە خەيال و نەندىشەو
بىرکردنەوەى خۆيان، ئەو قسانە دەكەن و، مادام ئايەتەكە ھىچ شتێكى ديارى
نەكردو، بۆمان نىە بلێن: بە دلتايى ھەر ئەو مانايەكەيە، بۆ وێنە:
لەوبارەو كە ئايا ئەو پىلان و قىلەى ئەو نو كەسە، يان نو تاقمە كرديان، لە
دۆى صالح و خىزانەكەى چى بوو؟

أ- هەندێکیان گوتووایانە: ئەو نۆ کەسە، یان تاقمە چوونە دەر، شمشێرەکانیان دەرکێشا بوو لە کالانەکانیان و، بە ڕووتیی بە دەستیانەوه گرتبوون و، هێرشیان کرد، بۆ سەر مالی صالح، بەلام فریشتە بەرد بارانیان کردن و بە بەرد کوشتیان.

ب- هەندێکی دیکە گوتووایانە: ئەو نۆیە چوونە نێو خەندێکیکەوه، نێو ئاودێرێکەوه کە ئاو دێبووی، یان شوێنێک کە ئاو بێکۆلی کردبوو، چوونە ژێری و خۆیان لەوێدا پەنھان کرد، بۆ ئەوەی دواوی شەبەییخوون بکەنە سەر صالح و مال و خێزانەکی، خواش ﷻ ئەوێی بەسەردا ڕووخاندن.

یەگومان بە شێوەیەک لە شێوەکان خوا ی دادگەر سزای داوان، کە لە شوێنی دیکەدا دیارییکردووە، کە دەفەرموێ: ئەوان پیلانیان گیرا،و، تیمەش نەخشەبەکی باشمان دانا، بۆ پووجەتکردنەوهی پیلانەکی ئەوان، ئەو چەمکەکی گشتییە، (الطبري) خوا لێی پازی بێ، زۆر جوان دەلێ: دەگونجێ بە شمشیر بووبی، دەشگونجێ شتیکیان بەسەردا ڕووخایی، بۆ وێنە: چووبنە نێو ئەشکەوتێک و ئەشکەوتەکیان بەسەردا ڕووخایی، دەشگونجێ خوا ﷻ بە مەلاییکەتان بەرد بارانی کردب، هەموویان دەگونجین، بەلام هیچی مسوگەر و ڕوون نیە، بۆیەش خوا ﷻ هەندیک جار، جۆری سزایەکی دیار ناخات، بۆ ئەوەی زەین بە هەموو لایەک دا بچێت، ئەگەرنا لێردا بۆ نۆ کەس، یان تاقمەکی بای نەکردووە، وەک لە بەسەرھاتی صالح و گەلەکی دا لە کاتی توژێنەوهی سوورەتی (العنکبوت) دا، لەوێدا باسمان کردووە کە: گەلی ئەموود بەگشتیی بە ھارژن و دەنکیکی بێرەزا فەتینزلون: ﴿فَاَخَذَهُمُ الْمَصِيحَةُ مُصْبِحِينَ﴾، واتە: ھارژن و چریکەبەکی گەورە دەمەو، بەیان گرتی، لەوێدا بای کردووە، ئیدی ئایا زانیان ئەو دیان لە یاد نەبوو، کە خوا ﷻ بای سزایەکیانی کردووە، بە گشتیی بۆ گەلی ئەموود، یان ڕەنگە مەبەستیان ئەو نۆ کەسەو نۆ تاقمە بووبن، کە ئەوانە ڕەنگە بە جۆریکی تاییەت فەوتیندرابن، بۆیە ئاوا هەندێکیان گوتووایانە: وا فەوتاون، هەندێک گوتووایانە: وا فەوتاون، بەلام گەلی ئەموود هەموویان بە ھارژن و چریکەبەکی گەورە، فەوتاون.

۳- ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ﴾، سەرنج بدە! سەرەنجامی پیلانە كە یان چۆن بوو، لیتی ورد بەووە؟!

۴- ﴿اِنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمُهُمْ اَجْمَعِينَ﴾، ئیمە خوێان و گەلەكە یانمان تێكرا فەوتاندن. كەواتە: خوا ﷻ كە لە سوورەتی (العجر) دا، دەفەرموێ: ﴿فَاَخَذَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْحِحِينَ﴾، واتە: ھارپژن و چریكە یەك گەورە بەرە بەیان گرتنی، كەواتە ئەو نۆیەش لە گەڵ گەلەكە ی خوێاند، بەو چریكەو ھارپژنە فەوتاون، بۆیە پێویست بەو ناكات، شتی دیکە لە خەیاڵدانى خۆماندا ئامادە بكەین، بۆ تەفسیری ئایەتەكان، چونكە قورئان ھەندێكی ھەندێكی تەفسیر دەكات، لە راستیییدا باشتەرین شیواز بۆ توێژینەووە لە بارەى بەسەرھاتی پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلەكانیانەو، ئەوێە كە ئیمە ئایەتەكانى كە باسى ھەر گەلیك و، ھەر پێغەمبەرىك لە گەڵ گەلەكە ی دا، دەكەن، ھەموویان پێكەووە بێتین، وەك ئیمە واما نكردو، لەم تەفسیرەدا، لە ھەر شوێنێك بەسەرھاتی پێغەمبەرىكمان لە گەڵ گەلەكە یدا باس كرډبێ، ئایەتەكانى كە پەيوەست، بە ژبانی ئەووە پێغەمبەرەو بەسەرھاتی لە گەڵ گەلەكە یدا، ھەموویانمان ھیناوە، چونكە بە ھەموو ئایەتەكان، ئنجا ھەموو گۆشەو لایەنەكانى بەسەرھاتەكە، ڕوون دەكەنەو، چونكە خوا ﷻ ئەو بەسەرھاتانە، كە لە چەند سوورەتێكدا دووبارە دەكاتەو، لە ھەر سوورەتەدا، بە پێى ئەو بارودۆخە كە پێغەمبەر ﷺ و ھاووەلانی تیییدا بوون، كاتی خۆی، كە دواى بۆ ئیمەش دەبنە سەر مەشق، بە پێى ئەو، خوا ﷻ گۆشە یەك، یاخود بەشێك لە بەسەرھاتی پێغەمبەرىكى ھیناوە، یاخود لە شوێنێك بە وردیى ھیناویەتی و وردەكارىیەكانى باسكردوون، بە ئام لە شوێنێك بە پوختی ھیناویەتی، وەك ئێرە، ئەو ھەمووی ئەو كەش و بارودۆخە كە ئایەتەكانى تیدا ھاتوونە خوارى، خوازىارى ئەو شتوازە بوون، یاخود ھى ئەوئەندە بەشەى و ئەو لایەنەى ئەو بەسەرھاتە بوون.

بۆيە ئەگەر مەنەيى وىنەيە كى تەولوو تىرو تەسەل و گشتگىرمان لە بەسەرھاتى
پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دەستبەكەوى، دەبى ھەموو ئەو ئايەتانەى
پەيوەستى بە بەسەرھاتى پىغەمبەرىك و گەلەكەيەو، ھەموويان پىكەو، پىنن.

(٥) ﴿فَإِنَّكَ بَيْنَهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا﴾ ئەو مەلەكانيان و خانوو بەرەكانيان،
چۆل و ھۆل، بە ھۆى ئەو سەمەو، كە كرديان!

خوا ﷻ قەرە برى كردن و، دوا برأوى كردن و، خانوو بەرەكانيان چۆل و
ھۆل، كە تىستاش خانوو بەرەكانى گەلى ئەموود لە حىجر ھەر ماون و، ھەن،
شويتەكانيان ماون، (خَاوِيَةٌ) كە لە ئەسەلدا لە: (خَوَى مَعْنَى خَلَى) يە، يانى: چۆل
بوو بە تال و بۆش بوو، بەلام دەشكونجى بە ماناى دارماون، بى، چونكە
خانوو بەرە، ئەگەر خەلكەكە تىياندا نەماو بە تالكران و چۆلكران، بەسەر يەكدا
دەپرووخىن و دادەتەپن.

(٦) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بە راستى لەو، نىشانەيەى
گەرەو گرنگ ھەيە، بۆ كۆمەلىك بزەن.

بەلام خەلكى نەزان، لە ھىچ پەند وەرناگرى.

(٧) ﴿وَأَجْمَعْنَا آلِهَتَهُمْ لِيَكْذَبُوا وَكَاؤُوا يَكْفُرُونَ﴾ ئەوانەش كە برأويان ھىنا
بوو و، پارزەيان دەكر، ئەوانەمان دەر باز كرد.

شاياتى باسە: خوا ﷻ لىرەدا لە دواى گەلى (سبأ)، باسى گەلى ئەموود دەكات،
دوايش باسى لوو و گەلەكەى دەكات، پەنگە حىكمەتەكەى ئەو، بى: لە پەوى
جوگرافىيەو، ئەو سىتە لىك نىك بوون، (سبأ) لە يەمەن، (ھود) لە حىجر كە
لە باكورى نىو، دورگەى عەرەبىيە، لە نىوان شام و نىو، دورگەى عەرەبىيە دا،
گەلى (لوط) يەش كە شويتەكەيان، دەرپاچەى مردوو، ئەو سى گەلە، لە پەوى
جوگرافىيەو لىك نىزىكن، بۆيە خوا ﷻ لەم سوورەتەدا بە دواى يەكدا ھىتاوى.

يَتَوَيْسْتَهُ بَشَرَانِ مَيَّ كە: ئەو بەشەي بەسەرھاقى صالح النّاز و گەلى ئەموود،
 تەنیا لىرەدا ھاتو، كە دەفەرموئى: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ بَيْتٌ زَيْنٌ رَّحِيمٌ يَفِيدُونَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا يُضِلُّونَ﴾ (۱۸) قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
 لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (۱۹)، تەنیا لىرەدا ھاتو،
 كە گەلى ئەموود نۆ كەسيان، ياخود نۆ دەستە و تاقميان، بە تەمابوون صالح
 تىرۆر بىكەن و، شەوكوژى بىكەن، تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا، ئەو گۆشە و
 بەشە لەو بەسەرھاتە ھاتو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی پښجه ❖

پيناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له پينج نايهت پيك دى، نايهته‌كانى: (٥٤ - ٥٨)، كه باسې پوخته‌ى به‌سهره‌هاى لوووطو كه له‌كه‌يان تيدايه، هه‌ر له سهره‌تاوه تاكو نه‌نجام، كه سهر به فه‌تاره‌ت چوونيانه، به‌و سزا فورس و ناوازه‌يه‌ى، كه بوونه په‌ند بو مرقابيه‌تسى، خوا ﷻ ته‌نيا نه‌وانى به‌و شيوه‌يه سزا داوه، شوينه‌كه‌يشى بوته شوينه‌وارى كه ده‌رياچه‌ى مردوويه، بو نه‌وه‌ى دهرس و په‌ندى ليوه‌ربگيرى.

﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهَلُونَ ﴿٥٥﴾ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَجْبَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَانَهُ، قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَدِيرِ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾﴾

مانای ده‌قاو ده‌قى نايه‌ته‌كان

{هه‌روه‌ها لوووطيش (پاد بکه‌وه!) كه به‌كه‌كه‌ى خوى گوت: چو‌ن له حال‌يكدا كه (به‌چاوى عه‌قل) ده‌بينن فاحيشه (تيربازى) نه‌نجام ده‌ده‌ن ﴿٥٤﴾ نايابا ئيوه به‌ئاره‌زووه‌وه ده‌چنه لای پياوان (تيربازى ده‌كه‌ن) له جياى ئافره‌تان! به‌لكو ئيوه كۆمه‌ليكن نه‌قامى ده‌كه‌ن ﴿٥٥﴾ وه‌لمى كه‌له‌كه‌يشى هه‌ر نه‌وه‌بوو كه‌گوتيان: لوووط و شوينكه‌وتووانى له ئاوه‌دانىبه‌كه‌تان ده‌ربكه‌ن، چونكه‌ نه‌وانه كه‌سانىكن خويان پاك پاده‌گرن! ﴿٥٦﴾ تيمه‌ش خوى و نيزىكه‌كانيمان ده‌رباز كرد

جگه له ژنهکەى، که له فهوتواندا بپارماندا ﴿٧٧﴾ بارانیک (ى سه رسوپهتیه) پشمان به سه ر داباراندن (ئهو بارانه) خراپترین باران بوو، به سه ر ترستیروان و ناگادارکراواندا باریندرا ﴿٧٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْفَحِشَةَ)، (الْفَحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ فُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، هه ر سى وشه ی (فَحْشٌ، فَحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ)، له زمانى عه ره ببيدا، ماناکه یان بریتیه لهو کرده وهو قسانه ی که زۆر ناشیرین و دزیوو مه زن بن.

(شَهْوَةٌ)، (الشَّهْوَةُ: نَزْوَعُ النَّفْسِ إِلَى مَا تُرِيدُهُ)، (شهوة) ناره زوو، بریتیه له په لکیش بوونی نه فس، بو شتیک که تامه زرویه تی و ناره زوو ی ده کات.

(قَدَرْنَهَا)، (جَعَلْنَاهَا بِتَقْدِيرِنَا)، به نه ندازه گیرى خو مان، وامان دانا، یاخود (الْقَدَرُ وَالْتَقْدِيرُ: تَبْيِينُ كَمِّيَّةِ الشَّيْءِ)، (قَدَرٌ وَتَقْدِيرٌ): واته: نه ندازه ی شتیک دیاری بکری، (قَدَرْنَهَا)، واته: نهو تافره ته وامان بو بریارداو له سه ر بناغه ی نه ندازه گیرى کردن، بپاره کا مان ده ده یین.

(الْغَنِيِّمَ)، یانی: (الْبَاقِينَ)، واته: له وانیه که مابوونه وه، چونکه لوهو (الْغَنِيِّمَ) خو ی و نه وانیه ی بپوایان پى هینابوو، ده رباز بوون و پۆشتن، نه وانیه که مانه وه، که گالته یان به ترساندنه کهو هو شداری پتدانه که ی لوهو ده کرد، نه وانه مانه وه له شارو شوته که ی خو یان و هیچ باکیان نه بوو، تنجا ژنه که ی لوهو طیش له که ت نه واندا مایه وه، ﴿قَدَرْنَهَا مِنَ الْغَنِيِّمِ﴾، واته: وامان بو بریاردا، که نه ویش له نیتو نه وانه دا که ده میننه وه، مینیتیه وه، ده لئ: (الْقَابِرُ: الْمَاكِثُ بَعْدَ مُضِيِّ مَا هُوَ مَعَهُ)، (غَابِرٌ): بریتیه له که ستیک مینیتیه وه، دواى نه وه ی نه وه ی له که تیدابوو، پۆشتنه وه، هه روه ها (غَابِرٌ): وه ک چو ن به مانای ماوه وه دئ، به

مانای تېپەریویش دئی، ئەوانە ی تېپەرین، واتە: بوون بە ھەوالتیک لە ھەوالتەکانی مێژوو و تېپەرین و سزاداران و فەوتان.

(فَسَاءَ)، (فَبِئْسَ)، واتە: خراپترین، ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾، واتە: خراپترین باران، بارانی ئەو گەلە بوو، کە ترستێران و وریاکرانەووە ھۆشداریان پێدرا، بەلام بئ باک بوون و، گوێیان پێنەدا.

مانای گشتیی نایەتەکان

پێشتریش گومان، کە لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (ھود)دا، بە درێژی لە بارە ی بەسەرھاتی لooووط عليه السلام، گەلە پەوشت نزمەگە یەوہو، چۆنەتیی فەوتیتێزانیان و، سزای کەسێک کە ئەو کردەوہ قیزەوہنە دەکات و ... ھتد لەو بارەوہ دواوین، بۆیە لێردەدا بە خێرای بەسەر مانای گشتیی، ئەو پێنج نایەتە موبارەکەدا دەپۆین، خواش عليه السلام لێردەدا بە کورتیی و پوختیی بەسەرھاتی لooووط عليه السلام ھیناوە، لەبەر ئەوہی لە شوێنانی دیکەدا، بە تابیەتیی لە سوورەتی ھوددا، ھەروہە لە سوورەتی (الأعراف) و، لە سوورەتی (الشعراء)دا، لە چەند شوێنی دیکەش دا، خوا عليه السلام درێژە ی ئەو بەسەرھاتە ی ھیناوە.

خوا دەفەرموی: ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾، ھەروہە یادی لooووطیش بکەوہ، کاتیک بە گەلەکە ی خۆ ی فەرموو: ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ بُعُورٌ﴾، نایا تێوہ فاحیشە ئەنجام دەدەن، کردەوہ یەکی زۆر ناڤۆلاو دزێو ئەنجام دەدەن، لە حالتیکدا کە تێوہ دەبینن، بە چاوی عەقل و دڵ دەبینن، کە چەند شتیک خراپە، فاحیشە، یانی: کردەوہ یەکی ناڤۆلاو دزێو، بەلام لێردەدا مەبەست پتی نیربازیە، جووتبوونی پیاوان لەگەل پیاوان، ﴿أَيُّكُمْ لَأْتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾، نایا تێوہ لە رووی ئارەزووہوہ دەچنە لای پیاوان، لە

جیاتی نافرہ تان، ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مَّحْمُولُونَ﴾، به لکو ٲیوه کؤمه ٲیکن، نه فامیی و نه زانیی ده کهن، چونکه نه گهر مرؤفه کان هه موو وه ک ٲیوه بکهن، ٲووی به شهر له سر زهوی ده برٲتهوه، نه گهر ٲیاوان له گه ل ٲیاوانداو، نافرہ تان له گه ل نافرہ تاندا، جووت بن، وه چهی به شهر چؤن پهیدا ده بی؟!

﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾، وه لمی خه لکه کهی هه ر نه وه بوو، گوٲیان: ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾، شوٲنکه وتووای لووط واته، په بره وانی و نه وانهی که له گه ٲیدان، له شارو ناوه دانییه کهی خؤتان دهر بکهن، وه دهریان بنٲین، بوچی؟ ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾، به دٲناییی نه وان کؤمه ٲیکن، خه لکاتیکن، خؤبان پاک راده گرن، له بر نه وه دهریان بکهن، دیاره به توانچ و تهوسه وه وایانگوتوه.

﴿فَأَجْبَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾، ٲیمهش خؤی و نیزیکانیمان دهر باز کردن، لٲرهدا (اهل) به مانای نیزیکان دی، نه وانهی که په یوهندیی تاییه ٲییان له گه لی هه بوو، مه به ست ٲٲی په یوهندیی نیمانییه، ﴿إِلَّا أَمْرًا تَهُ﴾، جگه له نافرته کهی، نه مه هه لاواردنی دابر او (استثناه منقطع) ه، چونکه ژنه کهی له نیزیکانی لووط نه بوو، به لکو ٲٲی دور بوو، له رووی نیمان و عه قیده و له رووی هه لسوکه وته وه، ﴿فَدَرَنَاهُمَا مِنَ الْقَنِينِ﴾، نافرته کهی نه ندازه گیرییان بو کرد، بریارمان بو دا، به شیوه یکی نه ندازه گیریی کر او انه که له ٲٲیه ریوان بی، (غایر) ده گونجٲی به مانای (ماضی) ٲٲیه ریو، بی، له رابر دووان بی و سزای به سردا به ٲٲٲری، ٲٲیه ری و بر او کوٲایی بی، یاخود: (غایرین) یانی: (ماکٲین)، نه وانهی ده مٲینه وه، نه و خؤی و نه وانهی که له گه لیوون، دهر باز بوون و رویشٲی، خه لکه کهش مایه وه، ژنه کهشی له ٲٲو خه لکه ماوه کهدا بوو، له گه ل واند سزادرا.

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾، بارانیکی سه رسو ره ٲنه ریشمان به سردا باراندن، (مطر) لٲرهدا که به نه زانراو (نکرة) هاتوه، واته: (مَطَرًا لَا يُوصَفُ)، بارانیکمان

بەسەردا باراندن، وەسف ناکرێ، بارانیکی زۆر ناوازه، که بریتی بوو لەوێ بەردی سووره وەکراو، بەسەریاندا ببارینێ، لە شوێنی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿حِجَارَةٌ مِّنْ سِجِّيلٍ مَّصْنُورٍ﴾ ٨٢ هود، بەردێکی لە قوڕی بە بەردبووی ریزکراو، هەروەها دەفەرموێ: ﴿مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ٨٣ هود، نیشاندەر کرابوو، لە لایەن پەروەردگار تەو، گوتراو: هەر کەسە بە چ بەردێک دەفەوتێ، ناوی ئەو کەسە لەسەر ئەو بەردە نووسرابوو، ئەوێش بوو خوا ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾، خراپترین باران، بارانی ئەوانە بوو، که ترسێنرابوون و هۆشداریان پێدرابوو، بەلام بیتاک و بێ منەت بوون و، گۆیان پێنەدا، ئەوێ خراپترین باران بوو که بەسەریاندا بارتراو هەموویان قەرە بێ کران، تنجا هەر بەوێندەش خوا ﴿لَتَيَّانَ نَهْگَهْرَا﴾، که بارانی قوڕی وشک بوو وەو بەبەردکراویان بەسەردا ببارین، بەلکو شارەکهشیانی هەلکێراپەو، شوێنەکهشیان بوو بەو دەرپاچەیی مردوو، که ئێستا دیارەو، خەلک بەلایدا گوزەر دەکات و دەبینێتی.

مهسه له گرنگه گان

مهسه له یه کهم:

په خنه و سر زه نشکر دنی لوط عليه السلام بؤ که له که ی له سر نیر بازی، که دهشیانزانی چهند کاریکی دزیوو نا قولایه: که له جیاتی ژنان، له گهل پیاواندا ناره زووی خو یان تیر بکن:

خو عليه السلام ده فرموی: ﴿وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ (١) ایتکم لتأتون الرجال شهوة من دون النساء بل أنتم قوم تجهلون ﴿٥٥﴾

شیکر دنده وی تم دوو ثایه ته، له پینچ بر گه دا:

١- ﴿وَلَوْ كُنَّا﴾، تم (و) ه، بؤ بادانه وهو گپړانه وهی، واته: هه روه ها به سره هانی لوط عليه السلام، یان بؤ باس بکه، وشه ی: (لوطا) یش (منصوب) ه، به کرداریکی مه زه نه کراوه، وهک (واذکر لوطا)، هه روه ها لوط طیش، یاد بکه وه.

٢- ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾، کاتیک به خه لکه که ی خوی گوت، (قوم) لیره دا به مانای خه لکیکه که مروف له یتویاندا ده زی، چونکه به دنیایی خه لکه که، خه لکی فه له ستین بوون و که نعانایی بوون، به لأم لوط عليه السلام برازی نیبراهیمه عليه السلام و، له پرووی نه ته وهو په چه له که وه له وان نه بووه، به لأم لهو پرووه وه که ماوه یه ک ژپانی له یتویاندا به سر بردوه، به خه لکی وی دانراون، خوی په روه ردگار له سوور دتی (الشعراء) دا، ده فرموی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ (٣) کاتیک لوطی بریان پی گوتن، نایا پاریز ناکن! له بهر نه وهی لوط عليه السلام سالانیک له یتویاندا بووه، وهک یه کیک له خویانی

لیتاهوه، بویه خوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ به برای خویان ناوی بردوه، یاخود لهو پرووهوه که له مروّ فایه تیددا، ههموو مروّ فکان ده چنهوه سهر دایکتک و بابیک و خیزانیک، برای یه کدین.

۳- ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، نایا تیهو فاحیشه نه نجام ددهن، له حالیکدا که ده شینن؟ نهو ههمزه به (أَی) (أَتَأْتُونَ)، ههمزه ی پرسیارکردنی نکوولییلکه رانه (الْإِسْطِفَاهُمُ الْإِنْكَارِ) ه، واته: نه ده بوو واکهن، (فَاحِشَةً)، یانی: (الْفِعْلَةُ الْقَبِيحَةُ مُنْتَهَى الْقُبْحِ)، واته: کرده ویه کی، نهوپه ری دزیوو ناشیرین، که مه به ست پتی نیربازییه.

﴿وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، نه مه دوو واتای بو لیکدراونهوه:

ا- له حالیکدا که تیهو ده زانن، چهند شتیکی خراب و دزیوو ناشیرینه، چون ده یکهن؟
ب- هه ندیکیشان وایان لیکداوه تهوه: له کاتیکدا که ته ماشای یه کدیش ده کهن و، له بر چاوی یه کدی نهو کاره خراپه ده کهن!

له شوینی دیکدا ده فهرموی: ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَكَاحِكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ العنکبوت، له تیهو یانه که تان دا شتی خراب ده کهن.

به لام من یم وایه: ﴿وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، یانی: تیهو له حالیکدا به چاوی عه قل و دل ده زانن، نیربازی چهنده خراپه، که چی ده یکهن.

۴- ﴿أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾، دیسان نهو پرسیار لیکدنه ش، پرسیار لیکردنی نکوولییلکه رانه به: نایا تیهو ده چنه لای پیوان و له گه لیاندا جووت ده بن، به ناره زووه وه، جکه له نافرته تان؟ یانی: بو تیرکردنی غهریزه ی جینسیستان، له گه ل پیوان جووت ده بن، له جیاتی نافرته تان؟

(أَيُّكُمْ) خویندراوه تهوه ش: (إِنَّكُمْ)، (إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ)، واته: به یه ههمزه (أَی)، به هه ردووک شیهو کان خویندراوه تهوه، ماناکه شیان یه که، یان لیک نیریکه.

(٥) - ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهَلُونَ﴾، به لکو ٲیوه کوٲه ٲیکن، نه فامی ده کهن. (الزمخشری) کوٲوویهقی: (تَفْعَلُونَ فِعْلَ الْجَاهِلِينَ مَعَ عَلِمِكُمْ بِذَلِكَ) ٲیوه کرده وهی نه فامان ده کهن، له حالیکدا که ده شانن، کرده وهی نه فامانه و نه زانانه یه.

یاخود: (أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهَلُونَ)، یانی: ٲیوه نازانن سه ره نجامی نه و کرده وه خراپه یه تان چونه، که هم له دنیا دا، خوا ٲیو سزاتان ده دات، هم له دواړوژیشدا سزاتان ده دات، یاخود (بَجَهْلُونَ)، مه به ست له (جَهَالَةً)، نه فامی و بی به ندوباریی و په وشت نرمیه، به لکو ٲیوه په وشت نرمی و بی به ندوباریی ده کهن.

مه سه له ی دووه م:

وه لامدانه وه ی که له که ی، که لooط العی و شوینکه وتووای شارب دهه بکه ن، چونکه خو یان پاک راده گرن! سه ره نجام دهه باز گران لooط العی و نیزیکانی، جگه له ژنه که ی و، باراندنی بارانیکی سه رسوپه یته ر، که بریتی بوو له قوړی وشک بسووه وه ی به ردیسن، به سه ر که لی (لooط) ی ترسیزاوی هو شدار یی پیدراوی بیباکدا:

خو الله دهه رموی: ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَظْهَرُونَ ﴿٨٦﴾ فَأَجْبَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِ ﴿٨٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٨٨﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م سنی ثایه ته، له جهوت برگه دا:

(۱)- ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾، وه لمی که له که ی به س نه وه بوو، که گو تیان، یانی: هیچ وه لمتیکیان نه بوو، ته نیا نه وه وه لمتیان بوو، ئه مه بو ده ر خستنی زیده مله وړی و تاوانبار یی نه وه که له یه، که هیچ وه لمتیک دیکه یان نه دایه وه، له جیاتی بېن وتوړی له که لدا بکه ن و بلین: وه ره پیمان به له یته، که چی وه لمتیان به س نه وه بوو:

(۲)- ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾، [ته نیا گو تیان: نیزیکانی لooط، واته: خو ی و نیزیکانی و شوینکه وتووای، (آل) له قوړنندا، به زوړی به مانای خه لکتیک تاییه ت به که سپکه وه وه، شوینکه وتووای، دق، چ له خیردا، چ له شه ردا، (آل فرعون) واته: شوینکه وتووای فیرعمون، (آل لوط)، واته: شوینکه وتووای لooط العی، له شوینی دیکه ش دا باسمان کردوه که: (آل) و (أهل) لیک جیان، (أهل) واته: نه وانه ی که له پووی رده پهلک و نه سه به وه، مرو ف ده چیتته وه سه ریان، به لأم (آل) یانی: نه وانه ی که له پووی تاییه تمه ندیه کانی نیمان

و عه قیده، یا خود کوفرو بیدینییه وه، ده چنه وه سهر که سیک، کوتیان: لوو طو نیزیکانی له
شاره که دا ده ربکه ن و، شاربه ده ریان بکه ن.

به به لکه و پاسوی چی؟

۳- ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾، چونکه به دلنیا بی نه وانه کو مه لیک، خه لکیکن،
خویان پاک راده گرن!

که بیکومان لیره دا مه به ستیان مه دح و ستایشیان نیه به پاکیتیسی! به لکو
به توانچه وه وایانگوتوه.

۴- ﴿فَأَمَّجَنَّهُ وَاهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتُهُ﴾، تیمه ش خوی و نیزیکانی (له پرووی خیزانییه وه،
له پرووی ره چه له که وه) ده ربازمان کردن، جگه له نافرته که ی.

۵- ﴿فَدَرَنَّهُمَا مِنَ الْغَيْبِ﴾، (نافرته که ی) نه ومان بریار دابوو له فه وتاوان، یا خود:
له وانه ی ده میتنه وه بو سزادران.

۶- ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾، هه روه ها بارانیکمان به سه ردا باراندن.

۷- ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾، خراپترین باران، بارانی ترسیترلوان و تاگادارکراوان بوو
(پس المطر، مطر المنذرین).

ههر کام له خاوهی: (التفسير المنير) ^(۱) و خاوهی: (التحرير والتنوير) ^(۲)،
گوتوو یانه: (وَالْمُرَادُ بِالْإِلَ لُوطٍ: لُوطٌ وَأَهْلُ بَيْتِهِ)، واته: مه به ست له نالی لوو ط،
لوو ط و خانه واده که ینی، به لام به دلنیا بی له وه دا به هه له دا چوون، چونکه، وه ک
زور جاران گوتوو مانه: (إِلَ الرَّجُلِ هُمُ أَتْبَاعُهُ وَعَاصُوهُ، آلَ فِرْعَوْنَ، أَي: أَتْبَاعُ فِرْعَوْنَ،
آلَ مُحَمَّدٍ، أَي: أَتْبَاعُ مُحَمَّدٍ ﷺ)، واته: نالی پیاو پهیره وانی و خه لکه تاییه تیه که ینی،
نالی فیرعه ون: شوینکه وتوو انی و، نالی موحه ممه د، شوینکه وتوو انی موحه ممه د.

(۱) ج ۱۰، ص ۳۵۷.

(۲) ج ۲۰، ص ۶.

به لَام (اهل) نهوانهن كه له ږووی په چه له كهوه به مروؤف ده گهن، بویه خوا ﷻ دهفه رموی: (فَأَجْنَحَتْهُ وَأَهْلَهُ)، خووی و نه هله كهی، نافه رموی: (وَالَهُ) چونكه ناشكرايه ناله كهی، نهوانه ی كه شوئكه وتووی بوون، خوا دهربازی كردوون، به لَام له نه هله كه شی، هه نديكي قوتار كردوون، بویه ش باسی نه هل دهكات، چونكه دهیه ووی دواپی هاسوه ره كه بیان لی هه لویتری، واته: خووی و خانه واده كه پیمان دهرباز كردن، وپرای (آل) هكه ی، نهوانه ی له كه لیدابوون، كه په نكه بهس خانه واده كه ی خو شی پروایان پی هیتابی، هه ره نه هله كه شی (آل) ی بووین، چونكه جاری وا هیه، بهس ته هلی كه سیک ده بن به نال و شوئكه وتووای، به لَام ژنه كه بیان لی هه لداویری و دهفه رموی: جكه له هاسوه ره كه ی.

لیره دا دهفه رموی: ﴿قَدَرْنَهَا مِنَ الْغَنِيِّ﴾، به لَام له سووره تی (الأعراف) دا، دهفه رموی: ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَنِيِّ﴾ (۸۲)، ﴿قَدَرْنَهَا﴾، (ژنه كه ی) نهومان نه ندازه گیری كرد، به لَام له سووره تی (الأعراف) دا، دهفه رموی: له فهوتاوان بوو، یاخود له وانه بوو، كه مایه وه، له گه ل فهوتاواندا، بؤ سزاداران.

به لی (آل) به مانای (اهل) نیه، (آل) یانی: شوئكه وتووای، نجا نه گهر (آل) به مانای (اهل) خزم و نیزیکان و خانه واده بی، ده بی بلتین: ژنه كه ی فیرعه ونیش كه خوا ﷻ نهو هه موو مه دحه ی دهكات، له سووره تی (التحریم) دا، نهویش له گه ل فیرعه وندا فهوتاوه، چونكه خوا فهرموویه تی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (۹۶)، ﴿آلَ فِرْعَوْنَ﴾ یانی: نهو پوژده ش كه قیامت دی فیرعه ون و شوئكه وتووای، نهوانه ی به دواپی كه وتوون، له كوفردا، بیانخنه توندترین نازاره وه، به لَام ژنه كه ی دیاره به دوا ی نه كه موت له كوفردا، ژنه كه ی ته هلی فیرعه ون بوو، نهك (آل) ی فیرعه ون، (اهل) واته: نیزیک له ږووی خانه واده ییوه، به لَام (آل) واته: نیزیک له ږووی بهرنامه و ږتیازو موخته قه ده وه.

خوا به لوتف و کهږه می خوږی ټیمه له و که سانه بگيرې، له دهرس و په ند وهرده گرن له به سهرهاتی پڼغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، له و که سانه مان بگيرې که خوږان ده پازتننه وه به سیفته به رزه کانی پڼغه مبه ران و، له و که سانه مان بگيرې که دهرس و په ندو عیبرت وهرده گرن له غه لوت و په له تی، نه و که له فه و تاوانه ی که به هوږ خرابه کانیانه وه خوا فه و تاندوونی و سزای داو، خوا ټیمه و خه لکی ټیمه، له و کرده وه خراب و قیزه و نانه ی که که له پښووه کانیان له سهر سزادراون، به دوور بگری و بیاریزی و، خوا همانکیرې له سه رفرازان و شادمانانی دنیاو دواړوژ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ درسی شه شه ❖

پیناسه‌ی لهم دهرسه

لهم دهرسه‌مان له هه‌شت ئایه‌ت پێك دێ، ئایه‌ته‌كانی: (٥٩ - ٦٦)، هه‌مووشیان له سوپه‌گی خواناسیی و، ته‌نیا خواپه‌رستیی و، خوا به‌یه‌ككرتن (توحید) دا، ده‌خولینه‌وه‌و، له میانی خسته‌ پوو‌ی پازده (١٥) له دیاردده‌و دیمه‌نه‌ دلب‌زوینه‌كانی بوونه‌وه‌رو ده‌روبه‌ردا: یه‌كئایی خوا ﷻ له به‌دییه‌ته‌رایه‌تیی و په‌روه‌ردگار‌تییدا، خراوه‌ته‌ پوو.

پاشان به‌كئایی خوا له به‌دییه‌ته‌رایه‌تیی و خاوه‌ن بوون و په‌روه‌ردگار بوونیدا، كراوه‌ته‌ به‌لگه‌ی یه‌كئابوونی له په‌رستراو‌تییدا، واته‌: مادام ته‌نیا خوا خاوه‌ن و به‌دییه‌ته‌رو په‌روه‌ردگارو مشوورخو‌ری كه‌ون و كانیاته‌، پتویسته‌ هه‌ر نه‌ویش به‌رست‌ری و، به‌ندایه‌تیی بو‌ بكر‌ری، ده‌بن‌ی هاوبه‌شی بو‌ دانه‌ن‌ری.

ئهو پازده (١٥) دیاره‌ده‌و دیمه‌نه‌ش، ئاسمان و زه‌وی و، ژماره‌یه‌كی زو‌ر له پێكهاته‌و حاله‌ته‌كانیان ده‌كرنه‌وه‌: ناو، چیا، با، دره‌خت، پوهه‌ك، وشكانیی، ده‌ریا، تاریكایی، پووناكیی، په‌نه‌ان، ئاشكرا... هتد.

﴿قُلْ لِّلْعَمَلِ لَافَتْهُمُ لَوْنُهُمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ؕ اللَّهُ خَبِيرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٣٨) أَمَّنْ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَابًا ذَاتَ
بَهْجَةٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تَسْتُوا شَجَرَهَا ۖ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿١٠﴾
أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۖ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ
إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُم خُلُفَاءَ ۖ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ ۖ قَلِيلًا مَّا

لَذَكَّرْتُمْ ۖ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ۚ (١٢) أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّيْلٍ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُزِيلُ الرِّيحَ
بُشْرًا يَبْرِئَ رَحْمَتِهِ ۖ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ السَّمْعِ ۚ (١٣) أَمْ يَدْعُوا
الْحُلُقَ ۚ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ ۚ وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ ۚ قُلْ مَا تَدْعُونَ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ (١٤) قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُعَذِّبُهُمْ ۚ بَلَىٰ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلَىٰ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا ۚ بَلَىٰ هُمْ مِنْهَا
عَمُونَ ۚ (١٥)

مانای ده قواو ده قی نابه تەکان

(بَلَى: ستایش بۆ خواو، سەلام لەو بەندانە ی بێ کە هەڵبیزاردوون، نایا خوا
باشترە (بەڕستری)، یان ئەو (کەس و دروستکراو)انە ی دەیانکەنە هاوبەش (بۆ
خوا)؟! (١٢) یان ئەو کەسە ی ئاسمانەکان و زەوی دروستکردوون و، لە سەر تۆه
ناوی بۆتان دابەزاندووە، تنجا باخ و بیستانە گەش و ڕەونەقدارە کامان بۆتان پێی
ڕواندووە، کە بە هیچ چۆریک لە تواناندا نەبوو درەختەکانی ڕوینن؟! بە لێکو
نەوانە (کە هاوبەش بۆ خوا دادەنێن) کۆمەلێکن لە (هەق) لادەدەن (١٣) یان
ئەو کەسە ی زەوی سەقامگیر کردووە، ڕووبارگەلیکی لە نێودا داناون و، چیا
چەسپاوەکانی تێدا داناون و، پەردە ی خستۆتە نێوان دوو دەریابەکان (ناوی شیرین
و سویر)، ئایا لە گەڵ خوادا هیچ پەڕستراویک هەیە! بە لێکو زۆربەیان نازانن (و
بە هۆی نەزانییەوه تووشی شیرک بوون) (١٤) یان ئەو کەسە ی وەلامی بابای
ناچارو بێدەرەتان دەداتەوه، کاتیک لێی دەپارێتەوهو خراپە (و زیان) ی لێ لا
دەبات و، دەتانگاتە جێنشینانی زەوی، ئایا لە گەڵ خوادا هیچ پەڕستراویک هەیە؟!
بە کەمی بێردەکنەوهو پەند وەرەگرن (١٥) یان کەسێک کە لە تاریکییەکانی
وشکانیی و دەریادا پێتیا بیتان دەکات و، کەسێک کە بایەکان موژدە بەخشانە

له پش به زهیی (باران) ده کهیدا، ده نیری، ئایا له گه‌ل خوادا هیچ په‌رستراوێک هه‌یه! خوا به‌رزه له‌وهی ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی ﴿١٦﴾ یان که‌سیک که له سه‌ره‌تاوه دروستکراوه‌کانی هه‌تاونه دی، پاشان (دواى له به‌ین چوون) ده‌یانگه‌یه‌ته‌وه (بوو) به‌روه‌ها که‌سیک که له ئاسمان و زه‌ویه‌وه بژیوتان ده‌دات، ئایا له‌گه‌ل خوادا هیچ په‌رستراوێک هه‌یه؟ بَلَى: نه‌گه‌ر له راستان، به‌لکه‌که‌تان یه‌ن ﴿١٧﴾ بَلَى: جگه له خوا هیچ که‌سی ته‌و ئاسمانه‌کان و زه‌وی، په‌نه‌ان نازانئ و هه‌ستیش نا‌که‌ن (نازان)، که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿١٨﴾ به‌لکو هه‌موو نه‌وانه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان، هیچ زانیاریان له باره‌ی رۆژی دوايه‌وه نه‌، به‌لکو نه‌وان له ئاستیدا کو‌ترین ﴿١٩﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(حَدَائِقُ): (جَمْعُ حَدِيقَةٍ: وَهِيَ قِطْعَةٌ مِنَ الْأَرْضِ ذَاتُ مَاءٍ، سُمِّيَتْ بِذَلِكَ، تَشْبِيْهُاً بِحَدِيقَةِ الْعَيْنِ فِي الْهَيْئَةِ وَخُصُولِ الْمَاءِ فِيْهَا، وَجَمْعُ الْحَدِيقَةِ: حَدَائِقُ وَأَحْدَاقُ، وَحَدَّقَ تَحْدِيقاً شَدَّدَ نَظْرَهُ)، واته: (حَدَائِقُ) کۆی (حَدِيقَةٍ)یه، که بریتیه له پارچه زه‌ویه‌ک ناوی تێدابئ، دپاره که ناوی تێدایه، دارو دره‌خت و کشتوکالێشی تێدایه، چو‌تراوه به بیلبله‌ی چاوه‌وه، له چۆنه‌یه‌که‌ی داو، له وه‌دا که ناوی تێدایه، (حَدِيقَةٍ) کۆیه‌که‌ی (حَدَائِقُ) و (أَحْدَاقُ)ه، (وَحَدَّقَ تَحْدِيقاً) واته: چاوی تێپری و به وردی سه‌رنجی دایه.

(ذَاتُ بَهْجَةٍ): واته: خاوه‌ن په‌ونه‌ق، (الْبَهْجَةُ: حُسْنُ اللَّوْنِ وَظُهُورُ السُّرُورِ، وَقَدْ بَهَجَ فَهُوَ بِهْجٌ، (بَهْجَةٌ): بریتیه له په‌نگی جوان، ده‌رکه‌وتنی شادمانی، ده‌گوترئ: (بَهَجَ فَهُوَ بِهْجٌ)، واته: نه‌و دیمه‌نه په‌ونه‌قداره، سه‌رنج پاکیشه.

(يَعْدِلُونَ): (عَدَلَ عَنِ الْحَقِّ، أَي: جَارَ، وَعَدَلَ بِهِ، أَي: سَوَّى، (يَعْدِلُونَ) دوو واتای هه‌ن:

۱- یان بە مانای لە ھەق لادەدەن.

ب- یان جگە لە خوا، لەگەڵ خوادا یە کسان دەکەن و، وەك یەکیان تەماشای دەکەن، وەك: دوولابارەکی وڵاخ (عَدْلِي الدَّابَّة)، باریك کە لەسەر پشتی وڵاخیک دادەنرێ، بە ھەر کام لە لابارەکان دەگوترێ: (عَدْل)، لەبەر ئەوەی ھێندەیی یەکن.

(قَرَارًا): (قَرُّ يَقْرُ قَرَارًا: إِذَا بُتَّ بُتُونًا جَامِدًا، وَأَضْلَهُ مِنَ الْقَرِّ، وَهُوَ الْبَرْدُ، وَهُوَ يَفْتَضِي سَكُونًا، (قَرَارًا)، سەقامگیر، دەگوترێ: (قَرُّ يَقْرُ قَرَارًا)، کاتیک شتیک چەسپا، بە شێوەیەک کە نەجووڵێ، لە ڕیشەشدا لە (قَر) ھاتو، یانی: (بَرْد) ساردیی، چونکە ساردیی خوازیاری وەستانە، ھەروەك گەرمیی خوازیاری جووڵەو ھاتن و چوونە.

(جَمَعَهَا): (جَمَعَ خَلَلَ: وَهُوَ فَرْجَةٌ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، جَمْعُهُ خِلَالٌ، كَخَلَلِ الدَّارِ، وَالسَّحَابِ وَالرَّمَادِ وَغَيْرَهَا، (خِلَالٌ) كَوَى (خَلَلَ)، واتە: بۆشایی و کەلتنی نێوان دوو شتان، وەك کەلتنی خانوو، کە لە نێوان بەردەکان و خشتەکانی دا کەلتن ھەیە، ھەروەھا کەلتنی ھەور (لە کەلتنەکانی دا ناو دێتە دەر) ھەروەھا کەلتنی خۆلەمیش کە لە ژێرەوی دایەو، لە کەلتنەکانی دا بۆشایی تێدا.

(الْمُضْطَرَّ): واتە: ناچارو بێ دەرەتان و گرفتار، (الْمُضْطَرَّ: عَمِلَ الْإِنْسَانُ عَلَى مَا يَهْرُهُ) (إِضْطَرَّ) بریتێ لەوەی مەزْهُو ناچار بەکی لەسەر شتیک، کە زبانی بۆی ھەیە، (وَهُوَ فِي التَّضَارُّفِ عَمِلُهُ عَلَى مَا يَكْرَهُهُ)، لە ڕووی عورف و باوەوە، بریتێ لە ناچارکردنی مەزْهُو لەسەر شتیک کە پێی ناخۆشە، کەواتە: (مُضْطَرَّ)، یانی: مەزْهُو ناچارو بێ دەرەتان، کە تووشی زیان بوو، دەبەوێ زیانەکی لێ لابچێ.

(أَذْرَكَ): کە بە (أَذْرَكَ)ش، خۆتێراوەتەو، (إِذْرَكَ: تَكَامَلَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ، لِأَنَّهُمْ رَأَوْا كُلَّ مَا وَعِدُوا بِهِ)، واتە: زانیاریان لە پۆژی دوایدا تەواو بوو، چونکە ھەرچی ھەرەشەیان پێی لێکرا بوو، دیتیان، یاخود ھەرچی گفتیان پێی درابوو، ھەموویان

بينى، يان (إِذَا رَكَ: قَضَرَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ) واتە: زانىارىيەكەيان كۆبۆتەوہ سەر يەك و كورت بۆتەوہو نەگەيشتۆتە تامانچ، بەلام (أَدْرَكَ) يانى: لە پوژى دواييدا زانىارىيەكەيان پىدەگات و ھەموو شتەكان دەزانن.

(عَمُونَ): كۆي (أَغْمَى) يە، (عَمُونَ) حالەق (رَفَعَ) يەق، (عَمِينَ) حالەق (نُصِبَ وَجَرَ) يەق، واتە: ئەوان كۆيەن، لە سووپەق (الأعراف) يشدا، (عَمِينَ)، ئەوان كۆيەن، ھاتوہ.

هائای گشتیی نایه‌ته‌کان

ئەم ھەشت ئايەتە، باسی چەسپاندى ئىتھابا خاۋەرستىي و خوا بەيە كگرتن دەكەن، بە بەلگەي تەئىبا بە دىھىنە رو خاۋەن و پەرورەدگارو مشوور خۆربوونى خوا ﷺ، بۆگەردوون و بۆ ژيان و مرووف، خوا ﷺ فەرمان بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەكات، ھەر ھەھ بە ھەر كەسك كە بگونجى بندوتىرى، دەفەرموئى: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِي اصْطَفَى﴾، بلى: ستايش بۆ خواو، سەلام لەو بەندانەي بى، كە ھەلىئەردوون.

به‌نده هه‌لبژارده‌کانی خوا ﷻ، به‌دنیایی پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له‌پیشی پیشه‌وایان، له‌تیو نه‌وانیشدا، دیسان هه‌یانه‌پله‌ی به‌رزترو له‌پیشتره، به‌لَم جکه‌له‌پیغهمبه‌ران، زانایان و میراتگرانی راسته‌قینه‌ی پیغهمبه‌ران و دۆستانی خواش، ده‌که‌ونه‌به‌ر چه‌مک و واتای نه‌و ته‌عبیره، چونکه‌هه‌ر کامێک له‌به‌نده‌زاناکان و، له‌به‌نده‌راسته‌قینه‌کانی خوا، پشک و به‌شیان هه‌یه، له‌وه‌دا که‌له‌لابهن‌خوا‌ی به‌روه‌ر‌دگاره‌وه، هه‌لبژێ‌ردراون و گولبژێ‌رکراون.

﴿اَللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾، ئنجا لتيان بېرسه: ئايا خوا باشتړه، يان نهو شتانه ي ده يانكڼه هاوبه شي؟! چونكه (أَمَّا) له دوو وشه پټك هاتوه: (أَم) و (مَا)، يان: (أَم الَّذِي يُشْرِكُونَ)، ئايا خوا باشتړه، بېهرستړى، خوا باشتړه به نډا به تيسى بؤ بگرى و پشلى پى بېهرستړى، فه رمان به ريسى بگرى و، يا خود نهو شتانه ي نه وان دديانپه رست؟ ئنجا چ ژياندار بن، چ بى ژيان، چ خاوه ن هه ست و شعور بن، چ بى هه ست و شعور، ئنجا له سر نهو پرسياړكردنانه به رده وام ده بى و، نهمه پرسياړكردنى په كه مه: ﴿اَللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾، ئايا خوا باشتړه، خوا باشتړه كه بېهرستړى، به نډا به تيسى بؤ بگرى، يا خود نهو شتانه ي ده يانكڼه هاوبه شي؟!

﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا﴾، یان نایا نهو شتانهی نهوان دهیانپه رستن، چاک ترن، یاخود نهو زاتهی که تاسمانه کان و زهوی هیناونه دی و، له سه ریو نهوای بۆتان دابه زانده، که باخه خاوهن دیمه نه په ونه قدارو جوان و به ده وه کانمان، پی رواندوون، که هر گیز بۆتان نه ده گونجا تیوه دره خته کانیان بروئینن، پوهه که کانیان بروئینن، ﴿أَلَمْ يَخْلُقْنَا يَا لَهُ كَهَلْ خُودَا په رستراویکی دیکه ههیه؟ نه مه پرسیارکردنی نکو و لیلیکه رانه به، واته: نکو و لیلی ده کهم که له کهل خوادا په رستراوی دیکه ههبن، نیه، ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾، به لکو نهوان کومه تیکن لا ده دن، یاخود: کومه تیکن دروستکراوه کان خوا، له کهل خوادا به کسان ده کهن.

تنجا پرسیارکی دیکه ده کات: پتشی باسی تاسمانی کرد، تاسمانه کان و زهوی کی هیناونه دی؟ دواپی باسی نه وه که خوا له تاسمانه وه دایده به زینتی، که بریتیه لهو نه وهی خوا دایده به زینتی به شیوهی به فرو باران و ته رزه، باخ و بیستانه جوان و په ونه قداره کانی پی ده روئین، که مروف بوی نه بوو بیانروئین.

تنجا له باره ی زهویه وه، ده فهرموئ: ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا﴾، نایا نهو شتانهی نهوان دهیانکه نه هاوبه ش بو خواو دهیانپه رستن، باشتن، شاپسته ترن، یاخود نهو زاتهی که زهوی کرده به نشینکه وه سه قامگیری کرده وه له میانیدا پرووباره کانی داناون، له که لین و نمایه کانیدا، پرووباره کانی داناون، ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسٍ﴾، ههروه ها چایه چه سپاوه کانی تیدا گنپاون، ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾، له تیوان دوو ده ریایه کانیش دا په رده ی داناو، که مه به ست پتیا نایو شیرین و سویره، که پتشر له ته فسیری سووره ی (الفرقان) دا، به دریزی لهو باره وه قسه مان کرده، ﴿أَلَمْ يَخْلُقْنَا يَا لَهُ كَهَلْ خُودَا په رستراوی دیکه ههیه؟! ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لکو زوربه یان نازانن، تنجا له نه ناجامی نه زانیندا هاوبه ش بو خوا پیدا ده کهن، نه کهرنا به دیپتته ر له کوئ و به دیپتترو له کوئ!

تنجا دواى خستنه پروى ديمه نه دلبزوين و سه رنج را كيشه كانى ناسمان و زهوى،
 خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هه ندبك حاله قى خوديى مروقى، كه به سه ر مروقى دا دين، باس ده كات،
 ده فهرموى: ﴿أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾، نايبا نهو په رسترلوانه باشتن،
 يان نهو كه سهى وه لآمى باباى ناچارو بى دهره تان ده داته وه، كاتيك لى
 ده پارته وه، ﴿وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾، زيان و خراپه شى لى لاده بات، كه كه ووتنه
 نيو ناخوشيه كه وه، لى لاده بات و دهر بازى ده كات؟ ﴿وَيَجْمَعُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ﴾، نهك هه ر نهو بى دهره تانه دهر باز ده كات، به لكو هه مووشتان
 ده كانه جينشين له سه ر زهوى و ده تانه يتنه وه، تاكو كاتيكى ديار بيكراو، ﴿أَوَّلَهُ
 مَعَ اللَّهِ﴾، نايبا له گه ل خوادا په رسترلوى ديكه، هه يه، كه شايسته ي په رستران بى؟
 به دلتياى نه خير، چونكه وه لآمى نهو پرسيارانه هه موويان هه ر نه خير، به لآم
 نه وانه پرسيار ليكردنى نكو و ليلى كه رانه، يا خود پرسيار كردنى دانپنښدا هيتنه رانه:
 (الإستفهام التقريري)، نهو واتايه، كه هه موو تان دان به وه دادين، كه له گه ل
 خوادا په رسترلوى ديكه نيه، ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾، به كه ميبى بير
 ده كه نه وه، يا خود به كه ميبى بير تان ده كه ووتنه وه، په ند وه رده گرن.

تنجا هه ر له باره ي حاله ته كانى مروقه وه، دوو ديمه نى ديكه مان ده خاته به رچاو،
﴿أَمِنْ يَهْدِيَكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ أَلْوَىٰ وَالْبَحْرِ﴾، يان نايبا نهو شتانه ي ده يان په رستن
 له جياى خوا باشتن، شايسته ترن په رسترين، يا خود نهو زاته ي له تاريخيه كانى
 وشكانيى و دهر يادا، رتنباييتان ده كات، واته: هو كاري واي بو په خساندوون، هه م
 له تاريخيى بيا بان و ده دشت و سارادا، پتى غوتاني پتى بدورنه وه، هه م له
 تاريخيه كانى دهر يادا، چ نه ستيره كان و خوړو مانگ و، چ نيشانه كانى ديكه ﴿وَمَنْ
 يُرْسِلِ الرِّيحَ بَشْرًا يَمُوتْ يَدْنَىٰ رَحْمَتِهِ﴾، هه روه ها نهو كه سهى بايه كان وهك
 موژده، له پش ده ستي به زه ييه كه يه وه، ده نيرى، كه مه به ست له به زه ييه كه ي،
 نهو ناوديه، خوا دايدده به زينى، له شيوه ي باران و به فرو ته رزه دا، ﴿أَوَّلَهُ مَعَ
 اللَّهِ﴾، نايبا له گه ل خوادا په رسترلوى ديكه هه يه، شايسته ي په رستران بى؟

بیگومان نه خیر، ﴿تَعَلَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، خوا به رزه له وهی که نهوان، دهیکه نه هاوبه شی، خوا زور به رزتره، یتکهو مهقامی خوا، بهس خوا دهزانی چهنده به رزهو، لهگه ل دروستکراوه کانی دا، ناگونجی به کسان بکری و بخریته ته رازووهوه.

نجا خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ له کو تاییدا دهیانگیریتهوه بو سه ره تای سه ره تا: ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا الْخَلْقَ ثَرْ يُعِيدُهُمْ﴾، یان نایا نهو شتانه ی نهوان دهیانپه رستن، شایسته ترن به رسترن، یاخود نهو زاته ی که دروستکراوه کانی له سه ره تاوه هیتاونه دی، ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا الْخَلْقَ﴾ یان نهو که سه ی ده ست دهکات به دروستکردن، له سه ره تاوه دروستکراوه کانی هیتاونه دی، (ثَرْ يُعِيدُهُمْ)، دواپی نهو دروستکراوه ده گیریتهوه، دوا ی نه وهی له به نیان ده بات، جارکی دیکه دروستیان ده کاته وه؟ ﴿وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ههروه ها نهو زاته ی که (له سه رتوهو له خوار ی) له ناسمان و له زه ویدا بزیوتان، ده دات، دواپی له مه سه له گرنگه کاندا زیاتر تیشک ده خهینه سه ر هه موو نهو نایه تانهو نهو پرسیارانه، ﴿أُولَٰئِكَ مَعَ اللَّهِ﴾، نایا لهگه ل خوادا په رستراوکی دیکه هه یه، شایسته ی په رستراو بی؟ به دلنیاپی نه خیر.

﴿قُلْ مَكَانُوا بَرَهَنَكُمْ إِن كُنتُمْ حَسِبُونَ﴾، بلن: به لکه نان بیتن، به لکه ی رۆشتان بیتن، نه گهر له راستان، ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾، بلن: نهو که سانه ی که له ناسمانه کان و زه ویدا هه ن، هه موو نهو خاوه ن ویست و هه ستانه ی که له ناسمانه کان و زه ویدا هه ن، هیچ کامیان نادیار نازان، جکه له خوا ﴿وَمَا يَتَّبِعُنَّ أَتَانًا يَبْعَثُونَ﴾، هه ستیش ناکه ن و نازانن، که ی زیندوو ده کرتنهوه، دوا ی نه وهی ده مرن، نازانن که ی زیندوو ده کرتنهوه، ته نیا خوا ده زانی، ﴿بَلْ أَذْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾، به لکو زانیاری نهوان، له پوژیی دوا پیدا کو ده بیتنهوه سه ر یه ک و تهواو ده بی، هه موو شته کانیا ن بو ده رده کهون، واتابه کی دیکه ی: به لکو زانیاری نهوان کورتی

هتياوه و كۆتايى ھاتو، دەر بارەى پۆژى دوايى، واتە: نەگە يىشتۆتە نامانج و زانياريان نيە بە پۆژى دوايى، كەى دى و چۆن دەبن؟ ﴿بَلْ هُمْ فِي شَرِّكٍ مِّنْهَا﴾، بەلكو ئەوان لە بارەى پۆژى دوايەو، لە دوو دايى دان، ﴿بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ﴾، بەلكو ئەوانە، كۆمەلەى كۆيرن، واتە: عەقل و ھۆشيان راستى نادۆزىتەو ھەق نايەكەن، لىرەدا كۆيرى دى و عەقل مەبەستە، نەك كۆيرى چاوى سەر.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

فه رمانکردن به ستایشکردنی خواو، سه لام کردن له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الضَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و به راوردکردن له یتوان خواو، په رستراوه کاندواو، وه سفکردنی خوا به کۆمه لیک سیفه تی گه وره و به رجه سته ی وه: دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و، دابه زاندنی ئاوو، پروواندن باخ و بیستانه جوان و دنگیره کان و، سه قامگیر کردنی زهوی و، پروبار گه له وهاله کردن به که لینه کانی زه ویداو، تیدا دانانی چیا چه سپاوه کان و، دانانی په رده له یتوان دوو ده ریا به کان، ئاوی سوژیرو شیرین دا:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ لِّلْحَمْدِ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰی عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰٓهُ ۚ اَللّٰهُ خَبِيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝۸۰ اَمَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَآءً فَاَنْثَرْنَا بِهٖ ۚ حٰدٰثَیْ ذٰلِكَ بِهَٰجَمَةِ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنۡبِتُوْا شَجَرَهَا ۚ اِنَّهٗ مَعَ اللّٰهِ بَلْ هُمۡ قَوْمٌ یَّعۡدِلُوْنَ ۝۸۱ اَمَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلَالَهَا اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوٰدِیۡمًا وَّجَعَلَ بَیۡنَ الْبَحَرَیۡنِ حَٰجِزًا ۚ اِنَّهٗ مَعَ اللّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمۡ لَا یَعْلَمُوْنَ ۝۸۲﴾

شیکردنه وهی ئه و ئایه تانه، له پازده برگه دا:

- (۱) ﴿قُلْ لِّلْحَمْدِ ۝۸۰﴾، بلی: ستایش بو خوا، ستایش هه ر شایسته ی خوا به.
- (۲) ﴿وَسَلَامٌ عَلٰی عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰٓهُ ۝۸۱﴾، سه لام و ناشتیش له سه ر پیغه مبه رانی بژارده، که ئه و هه موو خوږاگری و پشوو درێژی به یان بووه، له که یاندنی په یامی خوا داو، له به رانه ر ئه و ناږه حه تی و گرفتاریانه دا که هاتوونه ږتیا ن.

که دهفه رموی: (قُلْ) تایا نهو فره مانه به کی کراوه؟ به دنیایی به پله ی
یه که به پیغمبری خاتم موحه مهده ﷺ کراوه، دوی ویش بهو پروادارانیه
یه که مجار له خزمه ق نهو دابوون، که هاوه لانی به پرن (خوا لیان رازی)، به
پیاوان و نافر تانه وه، به لَم بیکومان به هر که سِکی دیکهش کراوه، که فورن
ده خوینتی و، شایسته ی نهو یه خوا بیدوینتی و فره مانی پی بکات و، خاوه
نیراده و عقل و شعور و توانیه.

(السَّلامُ: اِسْمٌ يَقُولُهُ الْقَائِلُ لِمَنْ يَلْقَاهُ، وَمَعْنَاهُ: سَلَامَةٌ وَأَمْنٌ ثَابِتٌ لَكَ لَا تُكُولُ
فِيهِ، فَهُوَ دَعَاءٌ وَتَأْمِينٌ)، (سلام): ناوِیکه بیژهر یت به که سِکی ده لَن که پتی ده گات،
ده لَن: (السلام علیکم)، مانا که شی ناوایه: ناشتی و هیمنی بو تو چه سپاوه
په شیمان بوونه وهو پاشه کشه ی تیدا نیه، که واته: (السلام علیکم)، پارانه ودیه،
که تو سه لامه ت ی و هر له خوشی و ناشتی دای، هر وه ها دنیا کردنه وه شه.

که تو ده گیه که سِک و ده لَتی: سه لامه ت لَن بی، یانی: له لایه نی منه وه
تو سه لامه ق و دنیات ده که وه، هر وه ها دوعا بو کردیشه، سلاو کردن له
نیسلامدا چنده شتیکی گهر یه! زور جیا به له وه: به یانیت باش، نیوه روت
باش، شهوت باش، تیوارت باش، که به داخه وه مسولمانان، نه گهر بزنان نهو
نه دهب و په وشته به رزانه ی، نیسلام فره مانی پی به مسولمانان کردوون، چهند
گهر ون، هر گیز ده سته دراریان نابن، بو هندیك عاده ق نه قامی، که شتیکی
زور بی نیوه روت کن [به یانیت باش] یانی چی؟ مروفت نه گهر بو خوی باش بی،
به یانیه که شی باشه و، تیوارشی باشه و، نیوه روتی باشه و هه موو کاته کانی باشن،
یان: (نه کاته ت باش) چیه؟ نهو مروفت که باش ده بیت و، خراپ ده بیت،
نه گهرنا کات له خودی خویدا، وه ک زهر قِک و تووره که به ک وایه، که شتی تی
ده که ی، نهو تو ی چاک ده ی یان خراپ ده ی، چاکبوونی کات، هیچ واتای نیه،
به لَم سلاوی نیسلامی: (السَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ)، سه لامه تی و به زه ی
و به ره که قی خواتان له سر بی، نهو دوعایه و دنیا کردنه وه شه، چونکه مروفت
نه گهر بو خوی باش بوو، کاته کانی هر باش ده بن.

که ده فهرموی: ﴿وَسَلِّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِيكَ اصْطَفَىٰ﴾، بیگومان نهو به ندانه ی که خوا هه لَبِیزاردوون، پتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) له پتسه وه یانن، به لَم هه موو نهوانی دیکه ش که به رِنی پتغه مبه راندا ده رَوَن، پشک و به شیان هه یه، لهو هه لَبِیزردانه ی لای خوا دا ﷺ، هه ر بَوِیه ش تِیمه له ته حییاتدا ده لَیْن: (السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ)، ناشتی و سه لاهه تی له سه ر ئیوه و له سه ر به نده چاکه کانی خوا، که بیگومان پتغه مبه ران له پتسه وه یانن.

۳- ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ﴾، نایا خوا باشر و شایسته تره، که به رستری، به ندایه تی بَوِ بکری، فره ران به ری بَوِ بکری، (إِنَّمَا يُشْرِكُونَ)، یا خود نهو شتانه ی نهوان ده یانکه نه هاوبه ش، (ما) له (أَمَّا) دا، که له ته سَلْ دا (أَمَّا) به، (ما) (اسم الموصول) ه، بَوِ پرسیار کردن (استفهام) ه، (أَمَّا يُشْرِكُونَ)، یانی: (أَمُّ الَّذِي يُشْرِكُونَ)، یان نه وه ی ده دیکه نه هاوبه ش؟ (خیر) یانی: باشره، به پنی عه قیده و بَوِ چوونی نهوان، نایا خوا باشره، یا خود: نهو شتانه ی که ده یانکه نه هاوبه ش بَوِ خوا، عاتیده که ی قرتیترلو (محذوف) ه، (مَا يُشْرِكُونَ) یانی: نهو راناه ی که (يُشْرِكُونَ) بَوِ ده که رِنته وه، قرتیترلو، به زَوِری له قورئاندا وایه، چونکه به سیاق و سه لیه ده زاندری، رسته ی: (أَمَّا يُشْرِكُونَ)، خوئندراویشه ته وه: (أَمَّا يُشْرِكُونَ)، به شتیه ی دواندن (خطاب).

۴- ﴿إِنَّمَا خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، نایا نهو شتانه ی نهوان ده دیکه نه، هاوبه ش، شایسته ترین به رستری، یا خود نهو زاته ی که ئاسمانه کان و زهوی هیناونه دی.

۵- ﴿وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، له سه ریوه ش ئاوی بَوِ تان دابه زانده، زورجاران گو توومانه، ئاو، واته: به هه ر چوار حاله ی: شلی و گازی و رقی و نه رمی، واته: باران و هه لَم و ئاونگ و ته رزه و به فر، به چوار حاله تان خوا ﷺ له سه ریوه ئاو داده به زیتی.

۶- ﴿فَأَنبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتٍ بِهَجَرٍ﴾، ئنجا بهو ئاوه مان رواند، چه ند باخیکی جوان و دلگیر، (ذات): (صَاحِبَة) خاوه ن (بَهْجَة) رونه ق و جوانی و به رچلوی، که لیره دا: ﴿وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتٍ بِهَجَرٍ﴾، جوړیکه له ئاوردانه وه له

حاله قفسه كردن له گه ل نادياردا، بۇ حاله ق نامادهو دواندن، (حَدِيقَة) ش، پارچه زهويه كه ناوو
 رووه كى تيدا بى، هه نديك له زانايان گوتوو يانه: مه رجه ده بى دارخورماو ترى تيدا بى، دارخورما
 بۇ جوړى هه ره به رزو، ميوو ترى بۇ جوړى هه ره نرم، به لأم زوړ بهى زانايان گوتوو يانه: (حَدِيقَة)
 پارچه زهويه كه، دره ختى ميوه تيدا بى، سهو زهو كشتوكاليشى تيدا بى.

(۷) ﴿مَا كَانَتْ لَكُمُ أَنْ تُلْهِتُوا شَجَرَهَا﴾، تيوه هه ركيز بو تان نه ده گونجا كه
 دره خته كهى و، رووه كه كهى پروتنن، (شَجَر)، ناوى كوؤو جينسهو (شَجَرَة) تاكه كه به ق و،
 به (اشجار) كوؤده كړيته وه، به لأم ليره دا ته نيا به وا قاي دره خت نيه، به لكو (شَجَر) هه موو
 رووه كيك ده گړيته وه، وهك ده فهرموئ: ﴿وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ يَسْجُدَانِ﴾ (الرحمن،
 واته: نه ستيره و رووه كه هه رووويان كړنووش بۇ خوا ده بهن، نه ستيره له ناسمان، رووه كه
 له سه ر زهوى، كه ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَتْ لَكُمُ أَنْ تُلْهِتُوا شَجَرَهَا﴾، يان: له
 بنه رت دا بو تان نه ده گونجاو شايسه تان نه ده بوو، كه رووه كه كهى پروتنن.

(۸) ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾، تايا له گه ل خوا دا په رستراوى ديكه هه به؟ ته مه بيگومان تهو
 پرسيا ركر دنه، پرسيا رى نكو و ليلى كه رانه (الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) به، واته: به دلنبايى نه خير.

(۹) ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾، به لكو تهوان، كو مه ليكن لاده دن، يان: به كسان ده كه ن.
 (بَلْ) لِلْإِضْرَابِ عَنِ الْإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِي، ثَفِيدٌ مَعْنَى لَكِنْ بِإِعْتِبَارِ مَا تَصْمَنَةُ الْإِنْكَارِ مِنْ انْتِفَاءِ
 أَنْ يَكُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهُ، (بَلْ) بۇ گواسته وه به (إِضْرَابِ) و، ليره دا ماناى به لأم (لكن)،
 ده كه به نى، (لكن هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ) به لكو تهوان كو مه ليكن، لاده دن، يان: جكه له خوا
 له گه ل خوا دا به كسان ده كه ن، له به رته وهى ته م (بَلْ) ه، ماناى نكو و ليلى كړدن ده گړيته
 نيو خوئ، له وه كه له گه ل خوا دا په رستراو يكي ديكه شايسه تى په رستران هه بى.

﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾، (يَعْدِلُونَ) يان له (عُدُول) دوه به، يان له (عُدْل) دوه به،

أ- (عُدُول): (العياد والإنعراف) لادان و ترازان له پتي راست (عُدْل يَعْدِلُ عُدْلًا): (حَادٍ
 يَعْبِدُ، حرف يَنْعَرِفُ)، واته: لاي دا، ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾، واته: نه وانه كو مه ليكن
 لاده دن، له هه ق لاده دن،

ب- یاخود له (عَدَلْ) دوه هاتوه، (عَدَلْ بِه، يَعْدِلْ أَيْ سَوَاهُ به)، واته: یه کسانى کرد له که لیدا، واته: نهوانه کومه لیکن له هه ق لا ددهن، یاخود کومه لیکن جگه له خوا، له گه ل خوادا یه کسان ده کهن.

ئنجا دیته سه ر باسی زهوی:

(۱۰)- ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ واته: ئایا نهو زاته که زهوی بۆ کردوون، به نشینگه، یان بۆی نیشته چن کردوون و سه قامگیر کردوون، شایسته تره به رستری، یاخود په رستراوه ساخته کان؟!

(۱۱)- ﴿وَجَعَلْ خِلَالَهَا أَنْهَرًا﴾ له میانى که لێن و درزه کانی و بۆشاییه کانی زهوییدا، ږووباره کانی به ږی کردوون، چونکه ږووباره کان به دابراوایی نیو چیا به کاند، به شوینه بۆشاییه کاند ده ږوون، که له نه جمانی به ردهوام بوونی نهو ږووبارانه دا، نهو شوینانه ی که پتیا دا هاتوون، دایانږیون و فراوانیان کردون و کردوویانته دۆل و شیو، (خِلَال) کۆی (خَلَّلَ) ه، واته: (فُرْجَة)، که لێن و بۆشاییه که له شتی کدا هه ښی.

(۱۲)- ﴿وَجَعَلْ لَهَا رَاسًا﴾ هه روه ها بۆ زهوی، چیا به کانی داناون، (رَاسِي) کۆی (رَاسِي) به، یانی: (ثابت) چه سپاو، له شوینی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿أَنْ تَبِيدَ بِكُمْ﴾ (۱۵) ﴿النَّحْلُ﴾ بۆ نهوه ی نه تانجوولیتنی، لیره دا که ده فهرموئ: ﴿وَجَعَلْ لَهَا رَاسًا﴾ واته: بۆ نهوه ی خیرایی سوورانه وه ی زهوی که م بکاته وه، ده گونجی مه به ست پتی نهوه ښ، که زهوی له خوله کیکدا سی (۲۰) کیلومه تر ده ږی، له سوورانه وه ی به ده وری خویدا، ئنجا نه گه ر چیا به کان نه بوونایه، به دلنایی خیراتر ده خولایه وه، پاشان له نه جمانی نهو خولانه وه یدا، چیا به کان، وه که په یکه ری تیسک، جهسته ی مروؤف راده گرتی، نهو چیا پانه ش به هه مان شیوه زهوی راده گرن، که وه ک پتشر له شوینی دیکه دا داباسمانکرده: چیا چه نده ی به ده روهیده، ده (۱۰) تا کو پازده (۱۵)، هینده ی له زهویدا به، بۆ وینه: لووتکه ی ئیفریست له چیا ی هیمالایا، نزیکه ی نۆ (۹) کیلومه تر (۸۸۶۴) م به رزه، ئنجا چه نده ی به ده روهیده، ده (۱۰) تا کو پازده (۱۵) هینده ی له ناخی زهویدا به، چیا ی هیمالایا، هه ر

چایەکی دیکەش بەو شێوەیە، کەواتە: چایەکان بە تابیەت توێکلی زەوییان، وەک پەیکەری ئێسک ڤاگرتووە، بۆیە دەفەرموی: ﴿وَجَعَلَ حَافِرَاتِهَا﴾، ئەو چایە چەسپاوانەیی بۆ زەوی داناون، بۆ ئەوەی ڤاگیرى بکەن، هەر وەها بۆ ئەودەش کە لە خێرایى سوورپانەووە کەى کەم بکەنەو، کە زەوی وەک لە سوورپانەى بە دەوری خۆیدا، لە هەر خولەکیک دا سی (۳۰) کیلۆمەتر دەبێ، بەلەم لە سوورپانەووەى بە دەوری خۆردا، لە هەر چرکەبە کدا سی (۳۰) کیلۆمەتر دەبێ، واتە: (۶۰) شەست هیندەى کە بەدەورەى خۆیدا دەخولیتەو، خێراتر بە دەوری خۆردا دەخولیتەو.

بۆیەش خوا ﷻ، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الفرقان) دا، باسمان کردو لە چەند شوێنى دیکەش دا باسمان کردو، چایەکان بە گولمىخ (اوتاد) ناو دەبات، لێرەش بە (راوسى) چەسپاوان، ناوی هێتان، گولمىخىک، سینگىک کە وڵاخى پێ دەبەسترتەو، چادرو ڤەشمالی پێ ڤاگیر دەکړی، دیارە بە شێکى کەمى بە دەرهو، یەو، زۆرى دادەکوترى لە زەویدا، خواى ڤەرورەدگاریش چایەکانى تەشبیە کردوون بە سینگ و گولمىخ، بەر لەوێ زانیاری جیۆلۆجیا پێش بکەو، بزانرێ بک و ڤەگى چایەکان چەند قوولەو چ باسە؟ کەواتە: ئەو خواى ئەو قورئانەى دابەزاندو، هەر ئەویش ئەو چایانەى خولقاندوون، بۆیە چاک دەزانێ چۆن؟ هەر وەها هەموو دروستکراوەکانى دیکەش کە خوا ﷻ باسیان دەکات، بەو شێوەیە باسیان دەکات، زانیاری کە لە کۆتاییدا پێی دەکات، هەر ئەو پشت ڤاست دەکاتەو، کە خوا ﷻ فەرمووێتی.

۱۳- ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾، هەر وەها لە نێوان دوو دەریایەکاندا، ڤەردەى داناو، بە دنیایى مەبەست لە ڤەردە، وەک پێشتریش لە تەفسیری سوورەتی (الفرقان) دا، باسمان کردو، مەبەست دوو شتە:

یەکەم: لە ڤووی جوگرافیەو ناوی شیرین، شوێنەکەى بەرزە، چونکە ناوی شیرین بریتیه لە ناوی باران و بەفرو تەرزە، کە لە هەورەکان دێتە خوارى و، لە شوێنى ساردیش ئەو جوړە ئاوانە دێتە خوارى و، لەوێ کۆدەبنەو، کەواتە: شوێنى ناوی شیرین، بەرزترە لە ڤووی جوگرافیەو، لە شوێنى ناوی سوێر، کە زەریاو ئوقیانووسەکان.

دوووم: پەردەى دوووم، دەگونجى مەبەست ئەوە بى، كە مۆلۆكۆلەكانى ئاوى شيرين، لەگەل ھى ئاوى سوپىدا تىكەل نابن، بەلكو تىستا زانست دەريخستو، كە مۆلۆكۆل (جۆيە)ەكانى دەرياکان ھەندىكىان لە ھەندىكىان، جيان، دەريای سىپى ئىوہ پاست لەگەل ئوقيانووسى ھىندىي و، ئوقيانووسى ئارام لەگەل دەريای پەش و، دەريای سوورو ...ھتە، ھەموو ئەوانە لىك جيان، لە پىگای مانگە دەستکردەكانەوہ كە تەماشە دەكەن، كاتى لەو شوئنانەى پىك دەگەن، ئەو زەرياپانە، خەتتىكى باريك ھەيە، كە ئاوەكانيان پىكەوہ ئاوتتە نابن.

١٤- ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾، ئایا لەگەل خوادا پەستراوى دىكە ھەيە؟ كە ئەمەش ھەر پەستركردنى نكوولپىلپىكەرانەيەو، بە دلىيى لەگەل خوادا ھىچ پەستراوئىكى دىكەى شايستە نيە.

١٥- ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلەم زۆربەيان نازانن، واتە: زۆربەى ھاوبەش بو خوا دانەر و بىپروايەكان نازانن و، لەبەر بى عىلمىيە تووشى شىرك و كوفر دىن، لە راستىدا زانىارىي و بەرچا و پوونىي، نىسان بەرەو نىمان دەبات، بەلەم ئەوە نەزانىيە كە مروف لە خوا دوور دەخاتەو، كە دەفەرموى: ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نەيفەرموو: (كۆلەم)، خوا ئەزانى كە زۆربەيان نازانن و لە نەنجامى نەزانىدا تووشى كوفر بوون، بەلەم ديارە ھەندىكىان دەشزانن، بەلەم عىنادىي و نكوولپى دەكەن، بەلەن زۆربەى كافەرەكان لەبەر نەزانىي تووشى كوفر و شىرك بوون، بەلەم ھەندىكىان دەشزانن، بەلەم عىنادىي و كەللەردقىي و دانپىدانەھىتان، دەكەنە پىشەى خوئان.

مهسه لهی دووهم:

وه سفکردنی خوا ښه که هر نهو بابای گرفتارو ټیگراوو ناچار دهرباز دهکات و،
مروغه کان له سر زهوی، دهکاته جینشین، ته نیا نه ویش پرتمای مروغه کان دهکات،
له تاریکایه کانی و شکانی و دهرباداو، بایه کانی له پتش دهستی نهو ناوهدا که
له ناسمانه وه دایده به زنی، دهنیری، وهک موژدهو، دروستکراوه کان دینته دی و،
دوی دوی فووتان و مردن، زیندووشیان دهکاته وهو له سهریو خولریوه، بزوی
مروغان دهکات:

خوا ښه رموئ: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا نَذَكَّرُونَ﴾ (١٢) اَمَّنْ
يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بِشْرًا بِيَدِي رَحْمَتِهِ
أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (١٣) اَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
(١٤)

شیکردنه وی نهو ټایه تانه، له سیزده برګه دا:

(١) - ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاُ﴾ ښه، یان نهو زاته، نهو کهسه که وهلامی بابای ناچارو
ټیگراو دهکاته وه، کاتیک بانگی دهکات، واته: نایا هاوبه شه وه همیه کان باشتړن و شایسته ترن
به برستړن، یاخود نهو زاتهی که وهلامی بابای ناچارو ټیگراو دهکاته وه، کاتیک که
لبی دپارپته وه؟ (الْإِضْطِرَارُ: الْفِتْعَالُ مِنَ الضَّرُورَةِ لَا مِنَ الضَّرِّ) (اضطرار) که له سهرکیشی
(افتعال) له (ضرورة) دوه هاتوه نهک له (ضَرَّ) دوه.

که ده فرموئ: (الْمُضْطَرَّ، نهم (أل) ه، پتی ده گوتړی: (لَمْ الْعَهْدِ الْجَنَسِي)،
واته: هر تاکیک بهو شیوه به بی و بکه وینته حاله ق ناچاروی و ټیگراوی، خوا

وَهَلْ أَمْسَى دَهْدَاتُهُ، هه لَبَه ته نه گهر حیکمه تی خوا بیخوازی و که کاتی مه رگ و کو تایی هاتنی نه هاتنی.

(۲) - ﴿وَيَكْنُفُ السَّوَاءَ﴾، خراپه شی لئ لا دهبات، وشعی (گشف): واته: پهرده لادان، ئنجا نهو حاله ته زیانکه یاندنه ی که تووشی مروف دی، خوا ته شیبهی کردوه به پهرده یه که وه، که له سر شتیک لا ده چیت، واته: خراپه ی لئ لاده بات.

(۳) - ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾، ئیوهش ده کاته جینشینانی زهوی، واته: ده تانه ئیتنه وه له سر زهوی.

(۴) - ﴿أَلَمْ نَكُنْ مَعَ اللَّهِ﴾، نایا له گهل خوا دا پهرستراوی دیکه هه یه؟ به دلنیایی نه خیر.

(۵) - ﴿فَلَيْلًا مَا نَذْكُرُونَ﴾، به که می وه بیرتان دیتنه وه، لیره دا (تَذَكَّرُ) دوو مانای هه ن:

أ- ده گونجی له (دُكِرَ) وه بئ، که بریتیه له پیچه وانهی له بیر چوون و، بریتیه له هاتنه وه یادو، ناماده بوونی شتیک له زهین دا، واته: کهم وا هه یه نهو ناچار یه ی خوتان و، ئاتاجیی خوتان بو لای خوا ته له بیر بئ، هه نهو کاته ی که تیده گیرین، لئی ده پارینه وه، دواتر له بیرتان ده چی.

ب- یاخود (تَذَكَّرُ) لیره دا مه به ست پئی په ند وه رگرتنه، یانی: کهم په ند وه رده گرن.

(۶) - ﴿أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ أَلْبَرٍ وَالْبَحْرِ﴾، ههروه ها ئایا پهرستراوه ساخته کان شایسته ترن به رسترن، یان نهو زاته شایسته تره به رسترن، که له تاریکاییه کانی وشکانیی و ده ریادا، رینماییتان ده کات و ده ربا زتان ده کات، هوکاری وای بو په خساندوون، که پئی پی بدوزنه وه؟

(۷) - ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾، ههروه ها که سیک که بایه کان ده نیرتی، وه که موژده له پیش دهستی به زه یه که یه وه، که مه به ست پئی نهو باران و

بەفرو تەرزهیه، که له سه‌رتوه دێته خوار، که خوا ﷻ ناوی لێناوه ڕه‌حمه‌ت و، وه‌ک چۆن ڕه‌حمه‌ته‌که‌ی هه‌موو که‌س ده‌گرێته‌وه، ئەو ئاوه‌ش که دایده‌به‌زێتی، هه‌موو دروستکراوه‌کان ده‌گرێته‌وه، به‌بێ هه‌لاواردن نجا بۆیه‌ش ده‌فه‌رموی: بایه‌کان وه‌ک موژده له پێش ده‌ستی ئەو ئاوه‌وه که له ئاسمانه‌وه داوده‌به‌زێتی، ده‌نی‌ری، چونکه بایه‌کانن که هه‌لمی ئاو، له‌سه‌ر ئوقیانوس و ده‌ریایه‌کان په‌دا‌ده‌که‌ن، دوا‌ی ئەو بایانه هه‌لمه‌که له‌گه‌ڵ خۆیان ده‌بن، بۆ شوێنه سارده‌کان و، هه‌مو یتک دی و، دوا‌ی متوربه بوونان، باران و به‌فرو تەرزه‌یان لێ دێته خوار.

(٨) - ﴿أَوَلَمْ مَعَ اللَّهِ﴾، ئایا له‌گه‌ڵ خوادا په‌رسترا‌ی دیکه هه‌یه؟!

(٩) - ﴿تَعْلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، به‌رزه خوا له‌وه‌ی ئەوان ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی.

(١٠) - ﴿أَمَّنْ يَدْرُأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ﴾، یان ئایا کێه ئەو زاته‌ی که دروستکراوه‌کان ده‌ست پێ ده‌کات و، دوا‌ی ده‌یانگیرێته‌وه؟! ئەمه لێره‌دا په‌رسا‌رکردنی دانپێیدا‌هێنان (الْإِسْتِفْهَامُ التَّعْرِیْری) یه، چونکه نکوولیان له‌وه نه‌کردوه، که دروستکراوه‌کان خوا دروستیکردوون و ده‌ستی پێکردوون، پاشان که هه‌ر ئەویش له ئاسمان و زه‌وییه‌وه بژیویان ده‌دات، نکوولیان له‌وه نه‌کردوه، به‌لام نکوولیان له‌وه کردوه که خوا ﷻ جا‌ریکی دیکه بیانگیرێته‌وه، دوا‌ی فه‌وتان و مردن، بیانگیرێته‌وه بۆ ژیان، به‌لام خوا ﷻ ئەویشی ده‌خاته‌گه‌ڵ.

(١١) - ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، هه‌روه‌ها ئایاکێ له ئاسمان و زه‌وییه‌وه بژیوتان ده‌دات؟ هه‌لبه‌ته بژیوی ئاسمان ئاوه، که دێته خوارو، تیشکی خۆره‌و، شه‌پۆله جیا‌جیا‌کانن، هه‌موو ئەو شه‌پۆلانه‌ی که مرو‌ف به‌کا‌ریان دێتی، بۆ گواسته‌وه‌ی ددنگ و ڕه‌نگ و، هه‌موو ئەو جو‌ره تیشکانه‌ی که زۆر جو‌راو جو‌رن، هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له ئاسمانه‌وه به‌ره‌و زه‌وی دێن، له‌سه‌ری به‌ره‌و خوار دێن، که ژیان و به‌رزه‌وه‌ندی مرو‌فیان تێدا هه‌یه، بژیوی زه‌ویش بریتیه له: ڕووه‌ک و ئازهل و له هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له زه‌وی وه‌دی دێن.

١٢- ﴿أَوَلَمْ يَخْلُقْنَاكُمْ مَعَ اللَّهِ﴾، آيا له گهَل خوادا په رستاوي ديکه هه يه؟ بيکومان نه خير،
پرسيا رکړدنه که ليره ده، پرسيا رکړدنې نکووليلیکه رانه يه، به لام نه وهی پيشې بويه ده گونجې
پرسيا رکړدنې دانپېندا هيتان بن، چونکه نکووليان نه کړدوه له وه که خوا ﷻ هه موو
شتيکي هيتاوه ته دي و، خواش بزيو ده دات له ناسمان و زه وييه وه، به لام نکووليان
کړدوه له وهی خوا ﷻ مروغه کان زيندوو بکانه وه و، خوا ﷻ به نه نيا په رستري، بويه
پرسيا رکړدنې نکووليلیکه رانه که، ده که ويته سهر نه وهی که نه وان نکووليان لي کړدوه،
نه که نه وهی دانيان پيدا هيتاوه.

١٣- ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، بلن: به لکه تان بيتن، نه گهر تيوه له
راستانن، (البرهان: الحجة الواضحة)، (برهان) به لکه يه کي پوون و ناشکراو بي پيچ و په نايه.
واته: به بي به لکه ي پوون و بي چهندو چوون، هه رچي له باره ي خواوه
بگوتري، پووچ و بوشه.

مەسەلەى سىيەم:

تەنيا خوا ﷻ پەنھان و نەيتىى لە ئاسمانەکان و لە زەوى دا دەزانى و، گاتى زىندووگرانەوہى مردووان، تەنيا لە لای ويە، مەروڤەکان لە بارەى پۆژى دوايەوہە هيج نازانن، بە تايەت مەروڤە پيتر وايەکان، لە بەرانبەریدا دوو دڤن، بە لکو وەك کوپەر وان، لەبەر ئەوہى نە خوڤيان پەى پى دەبەن و، نە لەبەر پۆشنايى وەحيشدا، سەرنجى دەدەن:

خوا ﷻ دەفەرموي: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ ﴿٦٧﴾ بَلْ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٨﴾

شىکردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە پينج بەرگەدا:

١- ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾. ڕووى دواندن لە پيغەمبەر موحەممەد ﷺ بە پەلەى يەكەم، لە دواى ئەويش لە ھەر كەسيكە بە دواى ئەودا دەروات و قورئان دەخوێننەوہو، پەيامى خوا بە خەلك دەگەيەنتى، بۆن: ئەوانەى كە لە ئاسمانەكان و زەوييدان، ئەو خاوەن عەقل و شعوررانە، لە فرشتەو جند و لە ھەر دروستكراوايتكى ديكەو، لە مەروڤەكان كە لەسەر زەويين، هيج كام لەوانە پەنھان نازانن، لە ئاسمان و زەوييدا، جگە لە خوا.

دەبى ئەم ھەلاواردن (إِسْتِثْنَاء) يە، (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ) ھەلاوارديتكى دابراو، بۆ، چونكە خوا ﷻ لەو خاوەن ويست و شعوررانە نيە، كە لە ئاسمان و زەوييدان، خوا ﷻ لە دەرەوہى ئاسمان و زەوييە، واتە: تەنيا خوا ﷻ نەيتىى و پەنھانى نيتو ئاسمانەكان و زەوى دەزانن، بە لأم ئەوانى ديكە هيجيان نايانن، فرشتەو جند و مەروڤ، ئەو سىيە تاكو تىستا بۆ تيمە زانراون، كە خاوەنى ويست و ھەست و شعور بن.

(۲) ﴿وَمَا يَشْعُرْنَ أَيَّانَ يَبْعَثُونَ﴾، ناشزان و هست ناکه ن که ی زیندو ده کرینه وه، نه فرشته کان ده زانن، نه چند ده زانن، نه مروّش ده زانن، مروّش و جند، ناشکرایه که نازانن، فرشته کانیش نازانن، به به لکه ی نه وه که خوا ﷺ هم لیره دا ده فهرموئو، هم له سووره ی (الأعراف) له ثابته ی (۱۸۷) دا، ده فهرموئو: ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّبُهَا لَوْفَهَا إِلَّا هُوَ﴾، بلئ: کاتی خو ی ناخیر زه مان ده رناخت و نابدره وشینته وه، جکه له (خوا) خو ی، هه روه ها له فهرمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که به فهرمووده ی جیریل ناسراوه، لهو فهرمووده یه دا که بوخاری و موسلیم هیناویانه، له عومه ری کوری خه تابه وه، گیراوده توه، فهرمووده یه کی دریزه، له باره ی نیمان و نیسلام و نیحسانه وه، جیریل پرسیار له پیغه مبه ر ﷺ ده کات، هه موو جارنک که پیغه مبه ر ﷺ وه لمی دده اته وه، نهویش ده لئ: (صَدَقَتْ)، راستت کرد، هاوه لآن پتیا ن سه یر ده بن، چونکه که سیک به که سیک بلئ: راستت کرد، مانای وایه خو ی لهو باشت ده زانن، دواپی له باره ی ناخیر زه مان (سَاعَة) دوه، لئی ده پرسن، (مَتَى السَّاعَة)، پیغه مبه ر ده فهرموئو: ﴿مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ بِهَا مِنَ السَّائِلِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۸۰، ومسلم: ۸)، واته: پرسیار لیکراو، له پرسیار که زباتری لی نازانن، یانی: منیش هه ر به قه ده ر تو ی لی ده زانم، که واته: جیریلش نه یرانیوه، بویه ش خوا ده فهرموئو: ﴿وَمَا يَشْعُرْنَ أَيَّانَ يَبْعَثُونَ﴾، نازانن نه ناخیر زه مان که ی دئ، نه قیامه تیش که نکن دئ، که کاتی زیندو و بونه وه وه هه لسانه وه یه.

(۳) ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾، به لکو هه موو خوا وه هست و شعوره کان، له فرشته و جند و مروّش، زانیا ریان له باره ی روژی دواپی وه به جیماوه، (إِدْرَاكَ) سن و اتای هه ن:

أ- (إِدْرَاكَ)، به مانای (تلاحق) واته: کو یوتته وه سه ریه ک و نه گه یشتوه به ثامانج.

ب- زانیا رییه که یان پالپوه نراوه و، ناتوانی بگانه نه وه مه به سته.

ج- ھەندىكىش كوتوووانە: ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾، واتە: زانىارىي ئەوان لە پۇژىي دوايىدا تەواو دەبن، تەنيا لە قىامەتدا تەواو زانىارىيان بە قىامەت دەبن، بەلام وا پىندە چى ماناي بەكەمىيان راستەرن.

۴- ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا﴾، لىرەو ھەگوازىتەو ھە بۇ تەنيا قسەکردن لە بارەي بىپروايەکانەو، چونكە فرىشتەکان گومانىيان نىھو، دوو دڵ نىن، لە ھاتنى پۇژى زىندوو كرانەو، ھەرەو ھا مروؤف و جندە پروادارەكانىش دوو دڵ نىن، بۆيە لىرەدا مەبەست پىي بىپروايەکانە، واتە: بىپروايەکان دوو دڵن لە بارەي پۇژىي دوايىو ھە.

۵- ﴿بَلْ هُمْ مَتَهَا عَمُونَ﴾، بەلكو لە بارەيەو كۆيرن، واتە: بە چاوى عەقڵ و دڵ نايىبن، چونكە نىسان لە بارەي پۇژىي دوايىو ھە، چ ئاخىر زەمان، چ ھەلسانەو ھە قىامەت، كە دوو قوناغە سەرەككەيەكەي پۇژىي دوايىن، مروؤف بە بن بەرچاو پروونىي و ھەحىي، ھىچى لى حالىي نايى و، بە عەقڵ ناتوانى ئەو راستىيانە، ھەرك بكات و، نىستىعاب بكات، عەقڵ زياتر لەگەل جىھانى ماددەو بەرھەستدا مامەلە دەكات، بەلام ئەوان لە ھەرەو ھى جىھانى ماددەو بەرھەست، بۆيە مروؤف بە عەقڵ ناتوانى ئەو شتانە ھەرك بكات و، دەبن پەنا بەرئىتە بەر ھەحىي، ئنجا ئەوانەش خوڤان لە پرووناكىي ھىدايەتى ھەحىي بن بەشكردو، لەبەر ئەو ھى پروايان بە پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ نى، پروايان بە پەيامك نى، كە لە خواو ھىتاوئەتى، بۆيە لە بارەيەو دوو دڵن و لە ناستىشيدا كۆيرو نايىنان.

لىرەدا ئاماژە دەكەين، بە دوو فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ لە بارەي كەسانىكەو ھە كە بە ئاوونىشاني كاھىن، يان فالچىي و فالگرەو، كە لە نىو زۆربەي مىللەتاندا باو، ھەك قاو ھەگرتەو، لەسەر لم نووسىن، لەپە دەست خوئىندەو، قسەکردن لە پەنھان، بەھەر شىوازيك لە شىوازدەكان:

۱- پىغەمبەر ﷺ دەفرموى: (مَنْ أَتَى عَرَافًا، فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) (أخرجه مسلم: ۵۹۵۷ عن بعض أزواج النبي).

واته: هەر که سێک بچیتە لای فالتچیەک (عزّاف) ئەوانەن که لای ئەو هە لێ دەدەن، پەنھان دەزانن) و بە پراستی شێ بزانن لێوەدا که دەیلێ، نوێژی چل (٤٠) پوژی لێ قبوول ناکرێ.

٢- هەروەها پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: **مَنْ أَتَى كَاهِنًا، أَوْ عَزَافًا، فَمُذَقَهُمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** (أخرجه أحمد: ٩٥٣٢، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَالْحَسَنِ، تعليق شعيب الأرنؤوط : حسن رجاله ثقات رجال الصريح)،

واته: هەر که سێک بچیتە لای کاهینێک، یان فالتچیەک (واته: لاف لێدەری پەنھانی زانێک) و، بە راستی دابنێ، لێوەدا که دەیلێ، ئەو بێ پروا بوو بە رانبەر بەوێ بۆ سەر موحمەد ﷺ دابەزیووە.

چونکە ئەوێ بۆ سەر موحمەد ﷺ دابەزیووە، دەفەرموێ: **قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ**، هەموو ئەوانەێ که لێ ناسمانەکان و زەویدا هەن، نادیار نازانن، پەنھان نازانن و ئەنیا خوا ﷻ دەیزانن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي تهوتم** ❖

پیناسه‌ی لهم دهرسه

لهم دهرسه‌مان له نو (۹) نایه‌ته پیک دئی، نایه‌ته‌کانی: (۶۷ - ۷۵) دا، که ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی نه‌و نو نایه‌ته، باسی زیندووکرانه‌وه‌و پوژیی دوایه، که چون کافره‌کان، نکوولیی له زیندووکرانه‌وه ده‌که‌ن، به‌لکه‌شیان نه‌وه‌یه که کاتی خوئی به‌لین به باب و باپیرانی‌شیان دراوه، به‌لام که‌سیان زیندوو نه‌کراونه‌وه، خوای کارزانی‌ش چند وه‌لامیکی کورت و پوختیان ده‌داته‌وه‌و، سه‌رنجیان بو چه‌ند راستیه‌ک پاده‌کیشی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ أَذْكَرْنَا تَرْكًا وَآبَاؤُنَا أَنِنَا لَمُخْرَجٍ ﴿٧٥﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِن هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٦﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٧﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٩﴾ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَنُورٍ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٨١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَمِمَّنْ غَابَتْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِنٍّ مِّمَّنْ ﴿٨٣﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

[هەر وهه ها نهوانه ی بپیروان گوتیان: ئایا کاتیک تیمه و باب و باپیرانمان بووینه وه خاک، ئایا تیمه ده رده هیتیرینه وه (زیندوو ده کرتینه وه؟) ﴿١٧﴾ به دلتیایی ئه م گفته ی به تیمه دراوه، پیتشر به باب و باپیرانی شمان درابوو، ئه مه ته نیا ئه فسانه کانی پیتشووانه ﴿١٨﴾ بلتی: به زه ویدا برۆن، سه رنج بده ن! سه ره نجامی تاوانباران چۆن بوو؟ ﴿١٩﴾ (به هۆی بپیروایانه وه) خه مباریان مه به و، به هۆی پیلانگتیرانیانه وه، سه غله ت و دلته نگ مه به ﴿٢٠﴾ (بپیروایه کان) ده شلین: نه گهر تیه وه له راستان، (کاتی هاتنه دی) نه و به لینه که یه؟ ﴿٢١﴾ بلتی: نیزی که هه ندیک له وه ی په له ی لیده که ن، له ته نیشان بئی ﴿٢٢﴾ به دلتیایش په ره و ردگار تاوون چاکه یه به سه ره خه لکه وه، به لام زۆربه یان سوپاسگوزاری ناکه ن ﴿٢٣﴾ هه ره وه ها په ره و ردگار ته وه ی سینه کانیان په نهانی ده کات و، نه وه ی ئاشکرایش ده که ن (وه که یه ک) ده یزانی ﴿٢٤﴾ هیچ په نهان و شیردراوه یه کیش له ئاسمان و زه ویدا نیه، مه گهر له نو سواریکی روونکه ره وه دایه (و تۆمار کراره) ﴿٢٥﴾].

ئشیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَلَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ): (الْحَزَنُ وَالْغُرُؤَةُ: حُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَغُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ، مَا يُفْضَلُ فِيهِ مِنَ الْغَمِّ وَيُقَادُّهُ الْفَرَحُ)، (عَزَنٌ وَحُزُونَةٌ): زه ربیه که له زه ویداو، به زه ربی دَل و ده روونیش ده گوتری، له به ره نه وه ی خه م و په ژاره ی تیدا په ی داده بئی، که پتجه وانیه ی (حُزَنٌ وَحَزَنٌ)، (فَرَحٌ): دلخۆشی و شادمانیه.

(صَبَّيْ): (الضُّيْقُ ضِدُّ السَّعَةِ، وَيُقَالُ الضُّيْقُ)، هَمٌّ (ضَيْقٌ) دهگوتری، هَمٌّ (ضَيْقٌ) دهگوتری، پیچہ وانہی فرلوانیہ، واتہ: تہنگہ بری و تہسکی، (والضُّيْقُ: تُسْتَعْمَلُ فِي الْفَقْرِ وَالْعَمِّ وَالْبُخْلِ، وَنَعُو ذَلِكَ)، وشہی (ضَيْقَةً) بہ کاردهہیترتی بؤ ہہزاری و خہم و چرووکی و بؤ ہاوشیوہی نہوان.

(رَدَفَ لَكُمْ): واتہ: لہ تہنشتان و لہ بہ ناتان بی، (الرَّدْفُ: التَّابِعُ وَعُدِّي رَدَفَ لَكُمْ، بِاللَّامِ مَعَ أَنَّهُ صَالِحٌ لِلتَّعْدِيَةِ بِنَفْسِهِ، لِيَتَضَمَّنَهُ مَعْنَى اقْتَرَبَ، أَوِ اللَّامِ لِلتَّوَكُّدِ مِثْلُ: شَكَرَ لَهُ، (رَدَفَ) بہ مانای شوینکہوتوو دی، کہ سیک بہ دواۓ شتیکہوہی، (رَدَفَ لَكُمْ) لہ گہل نہوہشدا کہ دهگونجی (رَدَفَ) بہ بی (ل) بہرکار (مفعول بہ) بخوازی، بہ لام بویہ بہ (ل) بہرکاری خواستوہ، تاکو مانای نیزیکہ (اقْتَرَبَ) ش وہ خوۓ بگری، یاخود (ل) کہ خراوہتہ سہری: (رَدَفَ لَكُمْ)، بؤ جہ ختکردنہوہو توخرکردنہوہی واتاہکہیہتی، وہ (شَكَرَ)، سوپاسی کرد، (شَكَرَ لَهُ) سوپاسی کرد زور بہ توغی.

(غَائِبَةٍ): (اسْمٌ لِلشَّيْءِ الْغَائِبِ، وَالتَّاءُ فِيهِ لِلتَّغْلِيهِ مِنَ الْوَضْعَةِ إِلَى الْإِسْمِيَّةِ، كَالْتَّاءِ فِي الْغَائِبَةِ وَالْعَائِقَةِ، وَالْفَاتِحَةِ، وَهُوَ اسْمٌ مُشْتَقٌّ مِنَ الْغَيْبِ ضِدُّ الْحُضُورِ، وَالْمُرَادُ الْغَائِبَةُ مِنَ عِلْمِ النَّاسِ وَاسْتَعْمِلَ الْغَيْبُ فِي الْخَفَاءِ مَجَازًا مُرْتَلًّا)، وشہی (غَائِبَةٍ): ناوہ بؤ شتیکہ پہنہان، شتیکہ دیار نہبی، پیتی (ة) کہ لہ سہریہتی (غَائِبِ)، یانی: نادیار، بہ لام (غَائِبَةٍ)، بؤ نہوہیہ کہ بیگوازیتہوہ لہ حالہتی و ہسف بؤ حالہتی ناو، وہ (غَائِبَةٍ) کہ لہ نہصلدا و ہسف بووہ، بہ لام تیتستا بؤتہ ناو، ہرہوہا (حَائِقَةٍ) و (فَاتِحَةٍ)، نہوانہ لہ نہصلدا، و ہسف بوون، بہ لام بہ ہوۓ (ة) ہوہ، کرلون بہ ناو، وشہی (غَائِبَةٍ) ش، لہ (غیب) و ہرگیراوہ کہ دزو پیچہوانہی نامادہ بوونہ، (غیب) نا نامادہ، نہبیتراوو پہنہان، (حضور) یش نامادہ، مہبہستیش لہ (غَائِبَةٍ)، نہوہیہ کہ لہ زانیاری خہلک دا نامادہنہ، وشہی (غَيْبِ) بؤ پہنہان بہ کارہاتوہ، بہ شتوہی مہجاز.

مانای گشتیی نابه ته کان

تهوهری سه ره کیی ئەم نۆ نابه ته موباره که، پوژیی دوايه، به تايهت
 قیامت، زیندوو بوونه و دهه ستانه وه، خوا ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 هه ره وه ها ئەوانه ی بی پروان، گوتیان، خوا ﷻ ده یتوانی بفهرموئ: ﴿وَقَالُوا﴾، گوتیان،
 چونکه قسه هه ره له سه ره بی پروایانه، به لām ناوی ناشکرا خراوه ته شوینی پاناو
 (وَضِعَ الْمُظْهَرُ، مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ)، بۆ ئەوه ی ئەو سیفه ی کوفه ریان تیدا زه ق بکاته وه،
 ئەوانه ی بی پروان، واته: هه قیان بۆ هاته وه، به لām دایانپوشیوه ره فزیان کردوه،
 گوتیان: ﴿إِذْ ذَا كُنَّا تُرَاكٍ وَمَا بَآؤُنَا إِلَيْهَا لَخَرَجُوكَ﴾، نایا تیمه و باب و باپیرمان
 کاتیک بووینه خاک، نایا ده ره ده یتدرینه وه؟ ئەمه پرسیار کردنی نکوو لیلیکه رانه به،
 واته: هه رگیز ناگونجی که بووینه وه خاک، جارێکی دیکه ده ره به یتدرینه وه له زهوی
 و زیندوو بکرتینه وه، نه تیمه و نه باب و باپیرانی پتشیومان.

ننجا به لکه دیتنه وه، بۆ راستیی ئەو دهعوايه یان، ده لیتن: ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا
 نَحْنُ وَءَبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾، به دنیایی نا ئەمه (ئەم به لیتنه) به تیمه ش و به باب
 و باپیرانی شمان پتشر درابوو، واته: پتشر به باب و باپیرمان درابوو، نیتاش
 به تیمه دراوه، ﴿إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ﴾، به لām ئەمه به س ئەفسانه ی
 پتشیانه، یانی: ئەو به لیتنه پتشر به باب و باپیرمان درابوو، به لām که سیان
 نه هاتۆته وه، بی پروایانی کورده واریی خوشمان زۆر جارن ده لیتن: (که س له
 قیامه تی نه هاتۆته وه)، ئاخه قیامت نه هاته وه، تاکو هه لک له وێرا یتنه وه، خوا
 ﷻ ئەم گهردوونه ی به سیستم داناوه، هه ره مه کیی و پادشا گهردانیی نیه،
 قیامت نیتا بی و، ئاخیر زه مان تیکه ل بی له گه ل قیامت دلو، قیامت
 له گه ل دنیا دا تیکه ل بیو، به رزه خ له گه ل پوژیی دوایدا تیکه ل بی!! نه خیر
 هه ره شته له کاتی خویدا دی، وه ک خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ﴾

أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٧١﴾ المؤمنون، واته: نه گهر ههق به دواي ناره زووي نهوان بکهوئ، ناسمانه کان و زهوی و ههرکهس که تیاندا هه به، تیکده چئ، نه خیر خوا ۱۱۱ ههر شتیک له قوناغی خویدا، نه نجام ددات و په له ش ناکات، وهک خه لک په له په لیه ق، چونکه خوا ۱۱۱ خواوهی هه موو شتیکه، نهو گهر دوونه هه مووی له بهر دهستی خوئی دایه، به په نهان و ناشکرا به وه، به دنیاو دواپوژی هوه.

تنجا نهوانه (ماشاء الله) به لگهی زور به هیز ده هیننه هوه و ده لئن: به لگه مان له سهر نه وه که تیمه بووینه هوه خاک، زیندوو ناکریتنه هوه و درنا هیز تینه هوه له زه ویدا، نه وه یه که پیشتر نهو به لینه به باب و باپیران انیشمان درابوو، که سیشیان نه هاتوونه هوه به لئن به تیمه ش دراوه، بویه نه وه ته نیا نه فسانه ی پیشینانه! که له راستییدا نه وه قسه به کی زور ب سهر و بهرو ب سهر و پایه، خوا ۱۱۱ نه یفه رمووه: له دنیا دا زیندووتان ده که مه وه، ده فهرموئ: له قیامه تا زیندووتان ده که مه وه، له روژی هه لسانه وه دا، نه یفه رمووه: تیتستا، به لئ، تیتستا که مردین، پروحه که مان ده چیتته قوناغی به رزه خه وه و له ویش ژیا نی لیهو، سزای لیهو نیعمه ق لیه، وهک پیشتر باسیکی سهر به خو مان کرد، له باره ی قوناغی به رزه خه وه، له تفسیری سووره ق (المؤمنون) دا، له کاتی تفسیر کردنی نهو تابه تا ده که ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ وَآلِهِمْ بَرَزَ إِلَى بَرِّ مُعْتُونٌ﴾ ۱۱۱، به لام زیندوو بوونه هوی جهسته کان، خوا ۱۱۱ بزو روژی دواپی هه لیکر توه، خوا ۱۱۱ نه یفه رمووه: له دنیا دا زیندووتان ده که مه وه و تاکو بلئی: نه دی بوچی زیندوو نه بووینه هوه؟ خوا ۱۱۱ فهرموویه ق: مرؤف و جند ده بی ژیا نی دنیا یان، له م سهر زه ویه بگوزهر تین و، هه موویان تافیکر د نه وه ی خو یان بدن، تنجا نهو لاپه ریه هه لده گیرئ و لاپه ریه کی دیکه دپته گوئ، له دوا ی فووی یه که م، نه م گهر دوونه تیک ده چئ و ناخیر زه مان (ساعة) دی و، له دوا ی فووی دووم، قیامه ت و زیندوو کرانه هوه هه لستیرانه وه دی، وهک ده فهرموئ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا

مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِي يَوْمٍ يُنْظَرُونَ ﴿٧٨﴾ الزمر، واته: فوو به
 صووردا کرا په کجار (جاری په کهم) ههر کهس له تاسمانه کان و زه ویدا ههیه،
 مردن، مه گهر که سیک خوا ﷻ بیهوئ نه مری، تنجا جاری دووم فوو ی پندا کرا،
 هه موویان په کسر هه لسان و تهماشایان ده کردو چاوه پئی بوون (آیا خوا ﷻ
 فرمانی به چیه و له کوئی کوینه ووه چی بکه نه؟!).

بویه خوا ﷻ له جیاق وه لمی نه و قسه یان بداته وه، ده فهرموئ: ﴿قُلْ
 سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ بلی: به زه ویدا برؤن تنجا
 سه رنج بدن! سه رهنجامی تاوانباران چؤن بوو؟ چونکه نه و قسه به، قسه به که
 هیچ عقل و لوژیکی تیدانیه، خوا ﷻ ده فهرموئ: له قیامت دا زیندووتان
 ده که موه، ده لئن: بوچی له دنیا دا زیندوو نه بووینه وه، به به لکه ی نه وه که
 باب و باپیر امان پیشر به لئنیان پندراوه و، که سیش نه هاتو ته وه له گوړستانه وه،
 له قیامت ته وه؟ تاخر قیامت نه هاتو و نیه، تاکو له ووه بینه وه! جارئ قیامت
 نه هاتو، تاکو خوا ﷻ له گوړه کان دهر یان بیته وه، بویه خوا ده فهرموئ: بلی: به
 زه ویدا برؤن و، سه رنج بدن! سه رهنجامی تاوانباران چؤن بوو؟ واته: نه وانه ی
 که وه ک تیه نکوولیان ده کرد، له و هه موو راستیانه ی که ده چنه چاویانه وه،
 نکوولیان ده کرد له وه ی خوا ﷻ بتوانئ زیندوویان بکاته وه، تهماشای سه رهنجام
 و ناکامی خراپ و بر سزاو نازاریان بکه نه! گرفتی نه وانه نه وه بووه، که برواشیان
 به خوا هه بووه، به لأم گو توویانه: خوا ﷻ زیندوومان ناکاته وه، ناتوانئ زیندوومان
 بکاته وه، که نه وه دژیه کیی (تناقض) یکی زور بن واتیه، چونکه خوا به ک توانیبی
 ژیان به تو بیه خشی، که تو ههر نه بووی، دوا ی نه وه ی تو هه ی، به لأم له
 بهین ده چی، خوا ﷻ ده توانئ زیندووت بکاته وه، گوژه چیه که که گوژه که ی
 لی ده شکئ، ده توانئ دوا یی له تکه سواله ته کانی کو بکاته ووه و بیهارئ و بیکاته وه
 به فوړو، گوژه به کی چاکتری لی دروست بکاته وه، گوژه چیه که نه وه ی لی عاسئ
 نابئ، نه گهر گوژه ی لی بشکئ دروستی بکاته وه، خوا عزو جل چؤن تو ی لی

عاسی ده‌بی، دواي نه‌وهی تۆی دروست‌کردوه و مراندووپی، زیندووت بکاته‌وه؟! شتیکی زۆر نالۆژیکیه، دروست‌کراوێک نه‌و توانایه‌ی هه‌یه، له دروست‌کراوه‌کان، که شتیکی لێ تیکده‌چی، دووباره‌ی بکاته‌وه، خوا چۆن نه‌و توانایه‌ی نه‌یه؟! بۆیه خوا ﷻ به تاوانباریان ناو ده‌بات و ده‌فه‌رموی: بَلَىٰ: به زه‌ویدا برۆن و سه‌رنج بده‌ن، سه‌ره‌نجامی تاوانبارانی وه‌ک تێوه چۆن بوو!!

ئنجایه‌وه ده‌کاته پێغه‌مبه‌ر ﷺ و ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾، خه‌م مه‌خۆ و په‌ژاره‌دار مه‌به، به هۆیانه‌وه که برۆا ناهێنن، ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾، به هۆی نه‌و پیلانه‌شه‌وه که ده‌یکتێرن، مه‌که‌وه حاله‌تی دلته‌نگی و، سه‌غله‌تی و، نا‌په‌حه‌تی، خوا ﷻ نه‌و جوړه قسانه‌ی نه‌وانه به پیلان ناو ده‌بات، چونکه له راستیدا، نه‌و قسانه قسه‌ی زله‌زه‌کان و بریار به ده‌سته‌کانیان بوون، بۆ چه‌واشه‌کردنی خه‌لکه‌ په‌ش و رووته‌که بووه، بۆیه‌ش خوا ﷻ هه‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لام زۆربه‌یان نازانن، یانی: نه‌و زله‌زلانه، زانیوشیانه، که نه‌وه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌یلت، په‌یامی خوایه‌و راسته، به‌لام بۆیه برۆایان پێ نه‌هێناوه، چونکه به‌زم و بازا‌ره‌که‌یان لێ تیکده‌چوو، نه‌گه‌ر گوتبایان: نه‌و په‌یامه‌ی خوا راسته، په‌یامی خوا به‌س نه‌وه‌نده نه‌بوو بَلَىٰ: زیندوو ده‌بنه‌وه! باشه نه‌و په‌یامه‌ی خوا راسته، به‌لام نه‌و په‌یامه‌ی خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: نه‌بوو جه‌هل و، ولیدی کو‌ری موغیره‌و، عوتبه‌و شه‌یه‌و، نه‌بوو سوفیان و فلان و فیسار!! چیدیکه نه‌و خه‌لکه مه‌چه‌وسینه‌وه، چیدیکه ده‌ست به‌سه‌ر مو‌لک و سامانی ولات دامه‌گرن، چیدیکه گه‌نده‌لیی و قو‌رخکاری مه‌که‌ن، چیدیکه خه‌لک به‌کۆیله ته‌ماشای مه‌که‌ن! نه‌و په‌یامه‌ی خوا ته‌نیا نه‌وه‌نده نه‌بوو بَلَىٰ: زیندوو ده‌بنه‌وه! به‌لکو ده‌شیفه‌رموو: باشه مادام زیندوو ده‌بنه‌وه، ژيانه‌که‌تان به‌جو‌ریک بگوزه‌ریتن، که چێگای په‌زاهه‌ندیی خوایه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که داد‌گه‌ریی هه‌بی و ق‌ریی و پ‌ریی و جیاوازیی نه‌بی، نه‌وان ده‌یانزانی نه‌و به‌زم و بازا‌ره‌یان هه‌موو لێ تیکده‌چی! ئنجایه‌وه نه‌وان ده‌یانگوت: نه‌ی موحه‌مه‌د! ﷺ تێمه چۆن

بینه ناستی بیلالی حه به شهیی و، سوههیی پۆمیی و، بینه ناستی نه و کۆیله و
 رهش و پرووتانه؟ ده یانگوت: ده بێ له کۆرو مه جلیست ده ریان بکهی، ئنجا
 ئیمه دێن گوتت بۆ ده گرین، نه وان گرفتی گه وره یان نه وه بووه، بۆیه ش خوا
 ﷻ نه وه به پیلان ناو ده بات: ﴿وَلَا تَكُنْ فِي حَبَقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾، دلته نگ و
 سه غلته مه به، به هۆی نه و پیلانه وه که ده یگتیر.

﴿وَيَقُولُوكَ مَنَ هَذَا الْوَعْدَانِ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، هه روه ها ده شیرسن، کافره کان،
 ده ئین: نه و به ئینه که نکتیه، نه گهر تیوه له راستان؟! ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ
 بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾، بلن: نیزی که له ته نیشان بێ و ههر به دواتانه وه
 بێ، هه ندیک له وهی که په لهی لی ده کهن، که نه وه بوو له جهنگی به دردا نه و
 به لایه یان به سه ر هات، که به سه ر یان هات. یاخود مه به ست مردنی ههر کامیکانه:
 (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، ههر که سیک مرد، قیامهتی دی، مردنیش هه رده م له
 بنانگوتیه، که واته: هه ندیک له وهی په لهی لیده کهن. که سزای به رزه خه، نیزی که
 لیتان، به سه هه ندیک، به لām زۆره کهی، خوا بۆ قیامهت و پۆزیی دوا یی هه لیکرتوه.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾، به دنیایی
 په روه ردگار یشت، خاوهن به خششه به سه ر خه لکه وه، به لām زۆربه یان
 سوپاسگوزاری ناکه ن، خوا خاوهن به خششه به سه ر یانه وه که له گه ل قسه به ی
 ناوا کوفرو شیرک و بێ نه ده بیی ده کهن به رانه به به خوا، یه کسه ر نایانفه وتینن،
 خاوهن به خششه و مۆله تیان ده دات، به لکو بگه رتیه وه و بیربکه نه وه، پێغه مبه ریان
 (عَلَيْهِمُ السَّلَٰةُ وَالسَّلَام) بۆ ده ئیری و، نه و هه موو تابه تانه ی بۆ دابه زاندوون،
 به لām زۆربه یان سوپاسگوزاری ناکه ن، ده بووا یه نه و دوو چاکه و نیعمه ته ی:
 ناردنی پێغه مبه رو، دابه زاندنی قورئان، که دوو چاکه و نیعمه ته ی زۆر گه وره ن،
 سوپاسگوزاریان له سه ر بکه ن، سوپاسگوزاری بۆ خوا بکه ن له به رانه به
 نه و نیعمه تانه داو، نه و چاکانه ی خوا ﷻ قبوول بکه ن و په سه ندیان بکه ن و،
 نیعمه ته کانی خوا ﷻ به سه ر خوا دا نه ده نه وه.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَعَلَّمٌ مَّا تَكُنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾، بە دُنیاوی پەرورەردگار یشت دەزانن سینهکانیان چی پەنهان دەکات و، دەشزانن چی ئاشکرا دەکەن، واتە: ئەوەی کە پەنهانی دەکەن لە دَل و سینهکانی خۆیانداو، ئەوەی ئاشکرای دەکەن بە زارو زمان و قسەیان، پەرورەردگارت هەمووی دەزانن، هەمووی وەک یەک دەزانن، ئاشکراو پەنهان بۆ خوا، وەک یەکە، واتە: ئەو موحەممەد! تۆ سەغڵەت مەبە، ئەگەر تۆ تەنیا قسە ئاشکرایەکانیان دەزانن و، تەنیا حالی پوڵەتیان دەزانن، خوا ﷻ دیوی پەنهان و شێردراوەشیان دەزانن، ئەوەش کە لە سینهکانیاندا پەنهانی دەکەن، خوا ﷻ ناگاداریەتی، ئنجا دەزانن کاتی خۆی چۆنیان سزا دەدا، هەم لەسەر ئەوەی لە سینهکانیاندا شار دوویانە تەووە، هەم لەسەر ئەوەش کە بە زمانیان ئاشکرایان کردووە، چونکە وەک خوا ﷻ لەتایەتی (۱۱۸)ی سوورەتی (آل عمران) دا دەفەر مووی: ﴿وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾، ئەوەی کە سینهکانیان شار دوویانە تەووە گەورەترە.

لە کۆتایی دا دەفەر مووی: ﴿وَمَنْ غَابَ عَنِ الْأَرْضِ إِلَّا فِي كَنْبٍ مُّبِينٍ﴾، هەرەها هیچ نادیارو پەنهانیەک نیه، لە ئاسمان و زەویدا، مەگەر لە نووسراویکی پوونکەرەووەدا، تۆمار کراووە، هیچ شتێک لە خوای پەرورەردگار پەنهان و ون نابێت.

ئەو هەمووی دلدانەووەیە بۆ پیغەمبەر ﷺ لەسەرێکەووە، لە سەرێکی دیکەشەووە: هەرەشەیه بۆ بێروایەکان، کە بزائن! خوا ئێو دَل و سینهشتان دەخوێنێتەووە، بزائن! هیچ شتێک نیه لە خوا پەنهان و شێردراوە بێ، هەموو شتێک لەلای خوا تۆمار دەکری و، سەردنجام ئەگەر خراب بێ، ئێو لەسەری سزا دەدرێن و، ئەگەر چاکیش بێ، لەسەری پاداشت دەدرێتەووە.

(۲) ﴿إِذْ أَكْنَا تُرْبًا وَآبَاءُنَا أَيْتَا لَمُخْرَجُونَ﴾ نایا نه گهر بووینه وه خوَل و خاك و خوْمان و باب و باپیرانشمان، نایا ئیتمه دهرده هیتدیرینه وه؟ (أَءَاذًا) خوئندراویشه ته وه؛ (إِذَا)، واته؛ به بن همهزه ی پرسیارکردن (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام)، هره وه (أَيْتَا لَمُخْرَجُونَ) یش خوئندراوه ته وه؛ (إِنَّا لَمُخْرَجُونَ) یانی: ناوا خوئندراوه ته وه؛ ﴿إِذْ أَكْنَا تُرْبًا وَآبَاءُنَا أَيْتَا لَمُخْرَجُونَ﴾ نه وه جوْرتک له خوئندنه وه ی، جوْره خوئندنه وه ی که دیکه شی

هه‌یه: (إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ)، واکا که شیان هه‌ر یه‌که، چونکه هه‌ردوو هه‌مزده‌ی پرسپارکردنه‌که، هه‌بن یان نه‌بن، هه‌ر به‌ شیوه‌ی پرسپار کردنن، بیگومان به‌ پرسپارکردنی سه‌رسوerman و پی‌سه‌یر بوون، نه‌و پرسپاره‌ده‌که‌ن و، پرسپارکردنه‌که‌ش مانای نکو و لیلی‌کنر دهنه.

۳- ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِن قَبْلُ﴾، به‌ دنیایی نا‌ئمه، ئیمه‌و باب و باپیرانمان پیشت‌ر به‌ ئیتمان پیدرابوو، له‌ سووره‌تی (المؤمنون) دا، هه‌ر نهم ته‌عبیره‌ هاتوه، به‌لام به‌م شیوه‌یه: ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ﴾.

له‌ سووره‌تی (المؤمنون) دا، (هَٰذَا) خراوده‌ته‌ دوایه، لێره‌دا خراوده‌ته‌ پیش، که‌ واکاکیان زۆر لێک نیزیکن، لێره‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِن قَبْلُ﴾، وشه‌ی (هَٰذَا) ناماژه‌یه‌ بو‌ ئه‌وه‌ که‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه، یانی: نا‌ئمه‌ که‌ ده‌لێن: زیندوو ده‌کرینه‌وه، پیشت‌ر به‌لێن به‌ باب و باپیرانی‌شمان درابوو، هه‌روه‌ها به‌ ئیمه‌ش دراوه، به‌لام له‌ سووره‌تی (المؤمنون) دا: ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ﴾، به‌ دنیایی ئیمه‌ش و باب و باپیرانی‌شمان، ئه‌مه‌مان به‌لێن پیدرا بوو، که‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه، که‌ چی هه‌یچی نه‌هاتۆته‌ دی! که‌واته: ناوی ناماژه‌ (هَٰذَا) له‌ (النمل) دا پی‌شخراوده‌و له‌ (المؤمنون) دا دواخراوه، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ بلێن: که‌س له‌ قه‌برستان نه‌که‌راوه‌ته‌وه، که‌س له‌ قیامه‌تی نه‌هاتۆته‌وه! پرسپاره‌که‌یان ئه‌وه‌نده‌ شتیکی بێ جێیه‌و پی‌چه‌وانه‌ی لۆژیک و عه‌قل و واقیعه‌، خوا ﷻ هه‌ر وه‌لامی ناداته‌وه! دوایی ده‌لێن:

۴- ﴿إِن هَٰذَا إِلَّا أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، ئه‌مه‌ ته‌نیا ئه‌فسانه‌کانی پێشینه‌، (أَسَٰطِير) کۆی (أَسَٰطُورَة) یه، که‌ بریتیه‌ له‌ به‌سه‌رهاتیک و گێردراوه‌یه‌ک، واته: ئه‌مه‌ ته‌نیا قسه‌یه‌که‌ دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌و، پێشینه‌ گوتوو یانه‌و، کاتی خۆی نووسیویانه‌و، ئه‌وانه‌ی دوا‌ییان ئه‌و قسانه‌یان لێوه‌رگرتوون و، ده‌ماو ده‌م گێردراوه‌ته‌وه‌، به‌لام هه‌یج بنه‌مایه‌کی نیه! ئه‌وان و ده‌لێن، خواش ﷻ له‌ وه‌لامی ئه‌و قسانه‌یاندا، ده‌فه‌رموی:

(۵) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، بَلَى: بە زهویی دا بړۆن، یانی: بە کردهوه بهولات و شاران دا بکه پړن، یان: میژوو بخوښته و له میژووی کومه لکا پیتشووه کانهوه رامین.

(۶) ﴿فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الْمُجْرِمِينَ﴾، ننجا سه رنج بدن، سه رهنجی تاوانباران، چۆن بوو، یانی: په ند له پیتشووانتان وه ربگرن، چونکه نهو گله کافرانه که سزادراون، عادو، سه مودودو، گه لی نووح و، گه لی فیرعهون و، گه لی لوط، نهوانه سزا دراون، له سه ربپروایان، شوینه واره کانیشیان دپارن، واته: ټیوهش په ند لهوان وه ربگرن و، هه مان شت که به سه ر واندا هات، با به سه ر ټیوهش نه یهت، نهوه واته یهک.

واتایه کی دیکه ی: ټیوه به زهویدا بړۆن، سه رهنجی نهوان چۆن بوو، هی نهو تاوانبارانه، به دنئیایی سه رهنجی ټیوهش هه ر واده بی، واته: ټیره نه م ژبانی دنیایه، ته نیا شوینی تافیکردنه وه یه، ننجا که سیك نه هلی ټیمان بی، سه رهنجی باشی دهبی و، که سیك کافرو تاوانبار بی، سه رهنجی خرابی دهبی، به لام ټیره دا ته نیا تافیکردنه وه که هیهو، نه نجام وه رگرته وه که له قوناغی کی دیکه دایه، خوا ﷻ نه م گه ردوونه ی به سیستم داناوه، جاری قوناغی قیامت نه هاتوه، تاکو بگوتری: که س له قیامت هوه نه هاتوته وه، جاری خوا ﷻ بریاری نه داوه، مردووان زیندو بکاته وه، تاکو بگوتری: بوچی که س زیندوو نه بووه؟ له قوناغی کی دیکه دا نهوه پرووده دات.

(۷) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾، خوا ﷻ پیغه مبه ری خاتمه ﷻ ده دوتی و دده رموی: به هوپانه وه خه مبار مبه، خو ت خه فته خان مه که.

(۸) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي صَبَقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾، به هو ی پیلان کترانیشیانه وه سه غلهت مبه. (وَلَا تَكُنْ فِي صَبَقٍ)، خویندراوه ته وه: (صَبَقٍ) و خویندراویشه ته وه: (صَبَقٍ)، هه ردووکیان به ک واتایان هیه، واته: تووشی ته نکه تاوی و سه غله تی و دلته نگیی مبه، به هو ی پیلان نهوانه وه، که وه ک پیشر باسمان کرد، خوی په روه ردگار نه م قسه و قالانه ی نهوان، به پیلان ناو ده بات، چونکه نهو قسانه

سەرانی كوفر كىدوويانن، بۇ چەواشە كىردنى خەلك و جەماوهرە لاسايىكەرەوۋە شۈبىنكەوتوۋەكەيان، ئەگەرنا مەرج نىيە بۇ خۇيان قەناعەتيان واپوو بى، ئەو قسە بېسەرۈ بەرانە، بگەن، ئەوان لەوۋە ژىرتەر بوون، ئەو قسانە بگەن، بلىن: تەدى بۇچى تىستا كەس نايەتەوۋە لە قىامەت؟ چونكە زانىويانە، پىغەمبەر ﷺ نەيفەرموۋە: تىستا قىامەتە، فەرموۋىيە: لە قىامەتدا مروڤ زىندوۋ دەبىتەوۋە، بەلام بۇ چەواشە كىردنى خەلك و جەماوهرەكەيان و شۈبىنكەوتوۋەكەيان، بۇ ئەوۋى بازارى خۇيانيان لى تىكنەچى، ئەو قسانەيان بلاوكرىدوۋەنەوۋە لە نىو خەلكداو، خەلكىش وەك تووتىي، دووبارەيان كىدوۋەنەوۋە، خەلك و جەماوهر زۇر جاران قسەى بەرپىسان و زلە زلەكان، وەك تووتىي دووبارە دەكاتەوۋە، بە بى ئەوۋى لىتى تى بگات، جارى وايە، بەرپىسك قسەيەك دەكات، هېچ سەرۋەبەرى نىيە، عەقلى و لۇژىك ناخوتىتتەوۋە، كەچى ئەو خەلكە ھەموۋى وەك تووتىي دووبارەى دەكاتەوۋە، ھەموۋى چۆتە سەر سىروشتى: مەر و بزن و ئاژەل، وەك چۆن شۈايتك لە ئاژەلىكەوۋە دەخوڤى، دەيانبات ئاويان دىدات، ھەموۋيان بە قسەى دەكەن، قسەى دەكەن و، تىوارەش دەيانھىتتەوۋە بۇ ئاغەل، ھەموۋيان بە قسەى دەكەن، زۇرجار خەلك و جەماوهر، كە لە ھىدايەت و پۇشنابى ئىمان و خوا پەرسىتى، دوور و بىيەش دەبى، بە داخەوۋە سىروشتى ئاژەل وەردەگرى: بە عەقلى خۇى بىرناكاتەوۋە، بە ئىرادەى خۇى بەرئوۋەناچى، تەماشە دەكات چى پى دەگوترى؟ وەك چۆن ئاژەل تەماشە دەكات شۈان و گاوانەكەى چى پى دەلپىن؟ ئەگەر بلىن: برپۇ، دەپروا، ئەگەر بلىن: بخۇ، دەخووا، ئەگەر بلىن ئاۋ بخۇۋە، دەخووانەوۋە، ئەگەر بلىن: پراۋەستە، پادەوۋەستى، مروڤقەكانىش ئەگەر لە ھىدايەتى خوا دوور و مەحرۇوم بوون، لە پەيامى خوا بىيەش بوون و، عەقلى دىل و دەروونيان پۇشن نەبۇۋە، بە ھىدايەت، زياتر حالەق ئاژەل وەردەگىرن، بۇيە خوا ﷻ دەفەرموۋى: ﴿أُولَٰئِكَ كَانُوا لَدُنَّ رَبِّكَ مُسْتَمِرِّينَ ۖ هُمْ أَصْلُ أُولَٰئِكَ ۚ هُمُ الْكَافِرُونَ ۚ﴾ (الأعراف، واتە: ئەوانە وەك ئاژەلن، بەلكو لە ئاژەلىش گومپراتىرن، ئەوانە بى ئاگان، بۇيە لە ئاژەل

گومراترن، چونکه ناژهل ناتوانن ناژهل نه بئ، مهړ هه مهړه، بزن هه بزنه،
 گا هه گايه، به لام مروف ده توانن وهك مهړو بزن و گا نه بئ، مروف بئ و به
 عهقل و ئيرادهي خوئ به پرتوه بچئ.

مهسه لهی دووهم:

پرسیارکردنی کافره کان له کاتی به لئینی هاتنی قیامت و په له گردنیان لینی و، وه لآمدانه وهی خوا ﷻ که به شتی سزای خوا، په نگه زور لئتان نیزیک بئ، له په ناو له ته نیشان بئ، به لآم خوا ﷻ له سر خه لک، خاوه ن به خششه و، خواش نه ییسی نپو سینه کانیا ن و، نه وهی ناشکرای ده کهن، وه ک یه ک ده یزانی و، هیچ نه ییسه کی ئاسمان و زهوی نیه، که خوا ﷻ نه یزانی و له نووسراویکی روونکه ره وه دا، تو ماری نه گرد بئ:

خوا ده فره موئ: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٧١) ﴿قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (٧٢) ﴿وَلَنُكَفِّرَنَّ عَنْ أَكْثَرِهِمْ وَلَا يَتَكَبَّرُونَ﴾ (٧٣) ﴿وَلَنُكَفِّرَنَّ مَا تَكُنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ (٧٤) ﴿وَمَا مِنَّ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ (٧٥).

شیکردنه وهی ئه و پینج ئایه تانه، له هه شت برکه دا:

(١) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ هه روه ها ده لئین: (بیبیره وایه کان و، هاو به ش بۆ خوا دانه ره کان) ئه م به لئینه، که نگتیه، ئه گهر تئوه له راستان، که ی دی؟ (و ی ﴿وَيَقُولُونَ﴾)، ئه و رسته به باده دا ته وه و ده ی کتر تته وه بۆ رسته ی پتیشوو، که گو تیان: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَآذَكُنَّا تُرَا﴾، به لآم لیره به کرداری تئستا (الفعل المضارع) ده یه تئین، له و ی به کرداری رابردوو (الفعل الماضي)، هیناویه تی، وه ک جۆراو جۆر کردن، له شیوه ی دواندنا، پاشان کرداری تئستا، بۆ ئه وه یه که دیمه نه که بخاته به رچاو، ﴿وَيَقُولُونَ﴾، تئستا ده یلئین و به رده وام ده یلئین، له به ر ئه وه ی به رده وام بوون له سر ئه و قسه یه: ئه و به لئینه که نگتیه، ئه گهر تئوه له راستان؟ واته: به لئینی زیندوو کرانه وه و هاتنی پوژی دوا یی.

٢- ﴿قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾، بَلَىٰ: نيزيکه، له‌وانه‌به، له‌ته‌نیشان بڼ، هه‌ندیک له‌وهی په‌له‌ی لی ده‌که‌ن، واته: سزای هه‌ندیک له‌وهی په‌له‌ی لی ده‌که‌ن، په‌نگه له په‌ناتان بڼ. تنجا نه‌وه دوو واتای هه‌ن:

أ- ده‌گونجی نامازه بڼ، به کاتی مردنی هه‌ر کامیکیان، هه‌ر کامیکیان که ده‌مری: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، هه‌ر که‌سیک مرد، قیامه‌تی وی هاتوه، نه‌گه‌ر بی‌پروا و خراپه‌کار بڼ، سزای خو‌ی ده‌بینی، که سزای گو‌ری پڼ ده‌لڼ و مه‌به‌ست پڼی سزای قو‌ناغی به‌رزخه، یا له نیو گو‌ریش دا نه‌بڼ، چونکه هی وا هه‌یه گو‌ری به‌نسیب نابڼ، هه‌یه له‌و ده‌شت و ده‌ره ده‌مری، با وا نه‌زانری که هه‌رکس نه‌چیته گو‌روهه، سزا نادریت، چونکه سزایه‌که به په‌له‌ی یه‌که‌م له‌سه‌ر روو‌حه، به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانیش، په‌نگه تا‌کو جه‌سته‌که ده‌میتڼ، بیکری‌ته‌وه.

ب- ده‌شگونجی که ده‌فه‌رموی: ﴿رَدْفٌ لَّكُمْ﴾، یانی: (تَبَعَ لَكُمْ، يَقْرِبُ مِنْكُمْ)، لیتان نيزيک بڼ، له په‌ناتان بڼ، مه‌به‌ست پڼی نه‌و به‌لایانه‌بڼ که به‌سه‌ریان دڼ، وده‌ک کاتی خو‌ی له جه‌نگی به‌دردلو، له جه‌نگه‌کاتی دیکه‌دا، هه‌روه‌ها گرانیی و قات و قریبی که به سه‌ریان هات، به‌نسبت نه‌وانه‌وه، به نسبت یت‌ستاشه‌وه: مه‌رج نیه ته‌نیا له قیامه‌تدا، خه‌لک دوو‌چاری گرفتاریی و سزای خوا یت‌بیته‌وه، خوا هه‌ر له دنیا‌ش دا سزایان ده‌دات، وده‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ مَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضُ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ١١، الروم، واته: خراپه ته‌پرو وشکی گرت‌هوه، وشکانیی و ده‌ریای گرت‌هوه، به هو‌ی کرده‌ی ده‌ستی خه‌لکه‌وه، بو‌ نه‌وهی به‌شیک له‌وهی ده‌پکه‌ن، سزایه‌که‌یان پڼ به‌چیزڼ، به‌لکو بگه‌رته‌وه.

پیش‌تریش گو‌مان: (رَدْفٌ لَّكُمْ)، ده‌گونجا بو‌ خو‌ی به‌رکار (مفعول به)، بخوا‌زی، به‌م‌جوره: (رَدْفُكُمْ)، له ته‌نیشان، به‌لام بو‌یه به (ل) به‌رکاری خوا‌سته‌وه، تا‌کو مانای نيزيکه (اقْرَبَ)ی، به‌ریته‌ نیو، یانی: نيزيکه لیتانه‌وه، یا‌خود (ل) بو‌ ته‌نکیده، وده‌ک ده‌لڼ: (شَكَّرَهُ)، سو‌پاسی کرد، به‌لام (شَكَرَ لَهُ)، واته: سو‌پاسی کرد، به‌لام زور به جه‌خت‌کرده‌وه و تو‌خیی.

۳- ﴿بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾، هه نديك له وهی په لهی لیده کهن.

۴- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾، به دلنایي په روه دگارښت، خاوهن به خششه به سره څه لکه وه، واته: خاوهن به خششي، په کيکه له سيفه ته بڼه پرته کافي خوا ښه و په کيکه له کاره کافي وي.

۵- ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾، به لأم زوره بیا (نه بفرمویه هه موویان)، سوپاسگوزاري ناکهن، هه نديك له بنده کان سوپاسگوزاري ده کهن و، به شيکیان سوپاسگوزارن، له سوږدق (سبا) ېشدا، ده فرموي: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ ۱۳، واته: که ميک له بنده کانم سوپاسگوزارن، به لأم زوره بیا ناسپاس و سپله و بي مه کن.

۶- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَعَلَّمٌ مَّا تَكُنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾، به دلنایي په روه دگارښت زور چا د ده زانن نه وهی سینه کانیاں په نهانی ده کهن و، نه وهش که ناشکرای ده کهن، واته: نه وهی که سینه کانیاں په نهانی ده کات، خوا ښه هه مووی ده زانن و، نه وهش که ناشکرای ده کهن، يانی: نه گهر تيوه ته نيا ناشکرایان ده زانن و پواله تيان ده بينن، خوا ښه تيوه ده روونيشان ده بينن، هه مووی يو خوا ښه وهک په که، په نهان و ناشکرا، به نسبت تيمه وه، نه وه په نهانه و نه وه ناشکرايه، به لأم به نسبت خواوه، هه موو شتيك روون و ناشکرايه.

۷- ﴿وَمَآ مِنْ غَآيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾، هيچ نه نښه کيش نيه، له ناسمان و زهويدا، مه گهر له نوو سراوېکي روونکه ره وهدا، تو مارکراوه.

(غَايَة)، ناوه يو شتيكي ناديار، که (ة) چوته سر (غَايَة)، يو نه وه په که له حاله ق وده سفوه، بيگوازته وه يو حاله ق ناو، وهک: (غَايَة) و (فَايَة) و (غَايَة) و (فَايَة)، که هه موو نه وانه بوون به ناو، واته: بي به لايي و (فَايَة)، يانی: ده رگا کرده وه، (غَايَة)، يانی: سه رده نجام، (غَايَة)، يانی: کوتايي پيتمنان.

که ده ده فرموي: ﴿فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾، وشه (کتاب)، له فورنانه جاري واهه، ته عبيري پښ ده کړي، له زانباري خوا، يانی: وشه (کتاب) جاري واهه

خاۋازاۋەتەۋە بۇ زانىيارى خاۋا، چۈنكى شىك كە بنووسرى، ساغ كراۋەتەۋەۋ، ناگوپدرى و چەسپىزلەۋ، زانراۋەكان لە زانىيارى خاۋادا نەگوپن، چەسپاون و گوپانيان بەسەردا نايەت.

ياخود (كُنْزٌ مُّبِينٌ)، مەبەست پىسى دروستكراۋىكى ناديارە بۇ تىمە، كە ھەندىك لە زانايان دەتەن: مەبەست لە (لوح محفوظ) و (كتاب مبین) و (امام مبین)، تۆمارىكە، كە خۋاى پەرۋەردگار ھەموو زانىيارىيەكانى خۆى تىدا تۆمار كىردوون.

بەلام دەشگونجى ئەوانە تەعبىرىكى پەمزى بن، بۇ ھالىى كىردى تىمە.

وشەى (مُبِينٌ)، دەگونجى لە (أَبَانِى) (لازم) مەۋە بى، واتە: (بَيِّنٌ)، ئاشكرا، پروون، دەشگونجى لە (أَبَانِى) (مُتَعَدِّى) بى، يانى: پروونكە رەۋەدو ئاشكراكەر.

لە كۆتايى ئەم دەرسەماندا، دەتەن:

خاۋا قسەى بىپروايەكان كە دىنى، ۋەك خۆى دەبەتتىن و، ھەر نەۋەش شاپىستەى خۋاى پەرۋەردگارە، بە ئەمانەتەۋە چىيان گوتە، ئاۋاى دىنن، ئىنجا ئەگەر چ بىر ھىزو پىزىكى تىدابتى، خاۋا ئەگەر بە پىۋىستى بزانى، ۋەلامى دەداتەۋە، بەلام ئەگەر بىھىزو پىزو بىسەرۋەر بى، خۋاى پەرۋەردگار ۋەلامى ناداتەۋە، يان بە شىۋەيەكى ناراستەۋخۇ ۋەلامى دەداتەۋە، كە ھەندىك لەۋ قسانەى ئىرەيان، بەۋ شىۋەيەن، ۋەك لە ئايەتەكانى پىشتىدا گوتيان: ئايا ئەگەر باب و باپىرئەمان و خۆمان بوۋىنەۋە ھاك و خۆل، ئايا دەردەھىترىنەۋە؟ باب و باپىرئەمان پىشتىر ئەۋ بەلئىنەيان پىدراۋو، تىمەش ئەۋ بەلئىنەمان پىدراۋە، كە چى ھىچىش ديار نى، ئەۋە ئەفسانەكانى پىشيانە؟!

خاۋا بە پىۋىستى نازانى، ۋەلامى ئەۋ قسەيان بداتەۋە، چۈنكى ئەۋان قسەيەك دەكەن، زۆر نا لۆزىكىى و ناۋاقىيە، ئاشكرايە خاۋا ئەۋ قورئانداۋ

يېغەمبەرىش ﷺ كە پەيامى خۇاى گە ياندۇ، فەرمۇيوانە: لە قىامەتدا زىندو دەكرېنەو، ئەك لە دنېادا، قۇناغى قىامەتېش جارى نەھاتوۋە ئىستا قۇناغى دنېايە، بۇيە ئەو قسەيە، قسەيەكى نالۇژىكىيەو، خۇاى ﷺ ۋەلامى ناداتەو، بەلكو سەرنجيان بۇ شىتېكى دېكە رادەكېش ۋەدەرمۇي: بلى بە زەويدا بېرۇن و سەرنج بەدن! سەرنجامى تاوانباران چۇنە؟ دوايىش ئامۇزگارىي يېغەمبەر ﷺ دەكات: لەسەريان خەمبار مەبەو، لە بەرانبەر پىلانگېرانياندا دلتەنگ مەبە.

دوايى كە دەلېن: ئايا ئەو بەلېنە كەنگىيە، ئەگەر ئىتوۋ راست؟

خۇا ﷺ بىفەرمۇي: كەنگىيە! خۇا تەنانتە ژوانگەو كاتى ھاتى ئاخىر زەمان و زىندو بوونەوۋە ھەلسانەوۋى، بە فرىشتەكانېش نەگوتەو، بە جىيرىلىشى نەگوتەو، بە يېغەمبەرى خاتەمېشى ﷺ نەگوتەو، كەواتە: چىيان پى بىفەرمۇي، كە دەلېن: كەنگىيە؟! بۇيە خۇا ﷺ دىفەرمۇي: بلى: نىزىكە ھەندېك لەوۋى پەلەلى لى دەكەن، لە تەنىشتان بى، ھەندېك لەوۋى پەلەلى لى دەكەن، بى، كە ھاتى سزاي خۇايە، رەنگە لە تەنىشتانەوۋە بى، لە تەفسىرەكاندا كەمىر بىنىومە، بەلام زىاتىر ۋا پىندەچى مەبەست پىتى مردى خۇيان بى، چونكە كە مردىيان ھات، ئەو كاتە بەشىك لە سزايەكەيان كە لە قۇناغى بەرزەخدا دىپچېژن، بۇيان دېتە پىش.

دوايى كە دىفەرمۇي: بە دۇنيايى پەرۋەردگارت خاۋەن بەخشە بەسەر خەلكەو، بەلام زۆرەيان سوپاسگوزار نىن، واتە: خاۋەن بەخشە بەسەريانەو، كە لەسەر ئەو قسانە يەكسەر سزايان نادات و، مۇلەتيان دەدات و، دەرەفتيان پى دەدات، بەلكو بگەرېنەو، بەلام ئەوان سوپاسگوزار نىن، نىعمەتەكانى خۇا ﷺ ۋەچاكەكانى خۇا، كە ژياندىنېانە لە دنېادلو، لە پىش ھەموويانەو: نىعمەتى نىمان و ھىدايەت و قورئان و، ناردى يېغەمبەر ﷺ، ئەو نىعمەت و چاكانەي خۇا ﷺ، سوپاسگوزارىيان لەسەر ناكەن.

دوایی خوا ۱۱۱ هم بُو دلدانه وهی پیغمبر ۱۱۱ و برواداران، له لایه که وه، هم وه که هه ره شه و ترساندن بُو بیبروایان له لایه کی دیکه وه دهفه رمویی: به دنیایی پهروه دگارت دهزانی سینه کانیاں چی په نهان ده که ن و چی ناشکرا ده که ن، هیچ شتیکی نادیار نیه له ئاسمانه کان و زه ویدا، مه گهر هه مووی تۆمارکراوه.

که واته: نهی موحه ممه د ۱۱۱! نهی مسوئمانان! بزنانن که نه و قسانه ی بیبروایان دهیانکه ن و نه و پیلانانه ی دهیانگیپن، له لای خوا ۱۱۱ هه مووی پاریزراوه و، له سهریان لیترسینه وه یان لی ده کات و سزایان ددهات، تیوه ش نهی بیبروایه کان! بزنانن که هیچ شتیکی له وهی دهیکه ن، ناشکرا بی یان په نهان له خوای په نهانزان شیردراوه نیه و، هه مووی تۆمارکراوه و دیته وه پیتان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی هه‌شتم ❖

پېئاسەي لەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەژدە (۱۸) ئايەتى كۆتايى سۈرەتى (النمل) دەگرىتە خۇي: (۷۶ - ۹۳)، كە تەۋەرى سەرەككيان باسى قورئان و، باسى پۇزى دوايىە، وپراي خستە پرووى چەند دياردەو ديمەنىكى سەرنجراكىش وەك: نيشانەكانى پەرودەدگاريتىي و، يەكتايى خوا ﷻ لە پەرسترانيدا.

ھەرۋەھا چەند ئامۇژگارپەكى گىرىگ و مەزنىش بۇ پىغەمبەرى خوا ﷻ موخەممەد، لە بۋارى چۇنپەتىي مامەلەو ھەلسۈكەوتى لەگەل ئەوانەدا كە بەرەو خواو، بەرنامەكەي بانگيان دەكات، خراونە پروو.

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۷۶)
 وَإِنَّهُ لَمُدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ
 الْقُلُوبَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿۸۰﴾ وَمَا أَنتَ بِهَدَىٰ الْقَوْمِ مِن صَلَاتٍ ۖ هُمْ إِن تَسْمِعُ إِلَّا
 مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْمِعُونَ ﴿۸۱﴾ ۖ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُم مِّن دَابَّتِهِم مِّن
 الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿۸۲﴾ وَيَوْمَ نُخَسِّرُ مَن كُفِرَ أَمْرُوهُ
 فَوَجَا مِمَّن يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۸۳﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ
 تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸۴﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿۸۵﴾
 أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلَآلَ لَيْسَ كُنُوفًا فِيهِ وَالنَّهَارُ أَثْبَرُ لَيْسَ فِي ذَلِكَ لَآيَتٍ
 لِّلْقَوْمِ يُوقِنُونَ ﴿۸۶﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخْرُجُ مَن فِي السَّمُوتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا
 مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَفْوَءٍ دَخِيرٍ ﴿۸۷﴾ وَرَأَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ

صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٢﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تهاکان

{به دنیایی نه م قورنانه زوریه ی نهوه که به نوو نیسرایل تیدا که وتوونه کیشه و راحاییهوه، بویان باس ده کات (پرونی ده کانهوه) و ﴿٧٦﴾ به مسوگره یی پینمای و به زه ییه بو برواداران ﴿٧٧﴾ بیگومان پهروه ردگارت به حوکی خوئی دادوهر بیان له نتواندا ده کات و، نهو زالی زانابه ﴿٧٨﴾ تنجا پشت به خوا بهسته، به راستیی تو له سه ر (به رنامه ی) هه قی روشنی ﴿٧٩﴾ به دنیایی تو (په یامی خوا) به مردووان نایستی، ههروه ها دهنگی (بانگکردنی) خو ت به که پان نایستی، له کاتیکدا که به پشتیکردنهوه، پروو ورده گیرن ﴿٨٠﴾ ههروه ها کویرانت بو له گومرای (ده رناهیرین و) پینمای ناگیرن، تو ته نیا (په یامی خوا) بهوانه ده بیستی، که پروایان به نایه ته کاغان هیناوه و، نهوان (بو خوا) ملکه چن، ﴿٨١﴾ کاتیکش که قسه یان له سه ر چه سپا (مروغه کان بریاری خویان له سه ر هاته دی، که کو تایی به ژیا نی دنیا یان بی) ژیا ندریکیان بو له زوی ده ردینین، ده یاندوینن (ده لئی): بیگومان خه لک بروای پتهویان به نایه ته کاغان نه ده هینا ﴿٨٢﴾ نهو پوژه ش که له هه ر کو مه لیک، پو لیک لهوانه ی نایه ته کاغانیان به درو دادنهان، کو ده که پنهوه، له حالیکدا که خرده کرتنهوه سه ر بهک (نهوانه ی

يَتَشَى رَادەگىرىن، تاكو ئەوانە دوايى پىيان دەگەن ﴿۸۷﴾ ھەتا كاتىك كە ھاتن (خو! فەرموۋى: ئايا ئايەتە كامەتان بە درۆ دانان، بى ئەوۋى (لەيان بىكۆلنەۋە)، پىيان ئاشان، يان ئايا چىتان دەکرد؟ ﴿۸۸﴾ قەشيان لەسەر چەسپا (بىرىرى خويان لە بارەۋە درا) لە سۆنگە سەمكىردىنەۋە، بۆيە (لەو پۆژەدا) قە ناكەن ﴿۸۹﴾ ئايا نەباندېۋە كە تىمە شەۋگارمان بۆ پەخساندوون، تىيدا بىرەۋن و، پۆژگارىشمان بۆ پۆشن كىردوونەۋە، كە تىدا بىينى (و كاسىبى تىدا بىكەن)! بىگومان لەۋەدا نىشانە ھەن بۆ كۆمەلەك بىروا بىينى ﴿۹۰﴾ ئەو پۆژەش كە فوۋ بە كەپەنادا دەكرى، ھەموو ئەو كەسانەي كە لە ئاسمانەكان و زەۋى دان (لە ترسان) رادەچلەكن، جگە لە كەسەك خوا بىەۋى (رانەچلەكى) ۋ، ھەمووشيان بە زەبوۋىنى دىنە لاي (خو!) ﴿۹۱﴾ چىاكانىش دەبىنى پىت وايە ۋەستاون، لە ھالىكىدا كە ۋەك پۆشتى ھەۋر دەپۆن، ئەۋەش دروستكراۋى خوايە، كە ھەموو شىتىكى بە كارامەيى و وردەكارى دروستكردو، بىگومان ئەو شارەزاي ئەۋدەيە كە دەيكەن ﴿۹۲﴾ ھەر كەس (لە پۆژى دوايى دا) چاكە بىينى (پاداشتى) لەۋ چاكترى ھەيەۋ، لە ترس و بىمى ئەو پۆژەش دىنياۋ ھىمنى ﴿۹۳﴾ ھەر كەسەكىش خراپە بىينى، لەپەۋ ۋو دەخىرتە ئاگر (ي دۆزەخ) ۋە، (پىيان دەگوترى: ئايا تەنيا بەۋە سزا نادرىن كە دەتانكرد! ﴿۹۴﴾ (بلى: تەنيا بەۋە فەرمانم پىكراۋە كە پەرۋەردگارى ئەم شارە (شارى مەككە) بىەرستم كە قەدەغەي كىردو (ھىچ گوناھو لادانىكى تىدا بىكرى) ۋ، ھەموو شىك ھى ويەۋ، فەرمانم پىكراۋە لە ملكەچان بىم ﴿۹۵﴾ ھەرۋەھا فەرمانم پىكراۋە كە فۇرئان بخوئىم، ئىنجا ھەر كەس پىي پاستى گىرت، ئەۋە سوۋدى پى پاستىرتەكە ھى خۇيەتى و، ھەر كەشەش گومرا بوو بلى: من تەنيا لە ترستەران و ھۆشياركەرەۋانم ﴿۹۶﴾ ھەرۋەھا بلى: ستايش بۆ خوا، بەزوۋى نىشانەكانىتان پىشان دەدات و، دەيانناسن، پەرۋەردگار شىت لەۋەي دەيكەن، بى ئاگا نىە ﴿۹۷﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(رَفُصٌ): واته: دهگیرتهوه، باس دهکات (الرَفُصُ: تَتَّبِعُ الْأَثَرَ، وَالْقَصَصُ: الْأَثَرُ، وَالْقَصَصُ: الْأَخْبَارُ الْمَتَّبَعَةُ)، (قَصٌ): بریتیه له شوێن شوێنهوار کهوتن، (قَصَصٌ): به شوێنهوار دهگوتری، ههروهها (قَصَصٌ): بهو ههوالانه دهگوتری که بهدواداچوونیان بو کراوه.

(دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ): ژباندری زهوی، زیندهوهی زهوی، (قِيلَ إِنَّهُ حَيَوَانٌ بِخِلَافِ مَا نَعَرِفُهُ يَخْتَصُّ خُرُوجَهَا بِحَيْنِ الْقِيَامَةِ، وَقِيلَ: غَنِيَّ بِهَا الْأَشْرَارُ الَّذِينَ يَمْنَزِلُهُ الدَّوَابُّ)، (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي)، دهلی: (دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ): گوتراوه: ژباندریکه جیا لهوهی که تیمه پێیان ناشناین، کاتی که دهرددهچی که پوژی قیامهت و ههلسانهوه دی (مه بهستی پێ پوژی ناخیر زه مانه، تیکهچوونی تهه گهردوون و دنیا به).

هه ندیکیش گوتویه: مه بهستی له (دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ): تهو خرا به کارانهن که وهک نازهل وان.

دهلیم: بهلیم تهو پابه بیهێزه، چونکه خوا ﷻ دیاری کردوه، که قسه دهکات و دهلی: خهک بپروا به نایه تهکان ناهیتن.

(يُورَعُونَ): دهگونجی به مانای (يُتَّقُونَ) بێ، واته: رادهگیرتن، پێیان نادری بپو، یاخود (حَسَّ أَوْلَهُمْ عَلَىٰ آخِرِهِمْ)، تهوانه ی پێشیان رادهگیرتن، تاكو تهوانه ی دوا ی پێیان دهگه، یاخود (يُورَعُونَ)، واته: (يُتَّقُونَ مِّنَ الذَّهَابِ إِلَىٰ هَذَا وَهَذَا)، پێیان لیدهگیرێ به ملولادا بپو، کوتهپوول دهکرتن، پێک و پێک ری دهگرته بهر به رهو تهو ئامانجه ی خوا ده بهوی.

(فَفَزَعُ): (الْفَزَعُ: انْقِیَاضُ وَفَقَارُ الْإِنْسَانِ مِنَ الشَّيْءِ الْخَفِيفِ)، (فَزَعُ): بریتیه له
رېك هاتن و سله مینه وهیه كه به سهر نینسان دا دئ، له نه نجامی شتیکی
مه ترسیلیکراودا، یانی: داچله کین و پاچله کین.

(ذٰخِرِیْنَ): (ذٰخِرِیْنَ، كه به (ذٰخِرُونَ)، یان (ذٰخِرِیْنَ) كۆده كریته وه، (أَي: الْأَذْلَاءِ)،
واته: زه بوونان، ده گوتری: (أَذْخَرْتُهُ فَذَخَرْتُ، أَي: أَذَلَّتُّهُ فَذَلْتُ)، (أَذْخَرْتُهُ)، واته:
زه بوونم كرد، (ذَخَرْتُ)، یانی: (ذَلْتُ): زه بوون بوو، بیده سته لات بوو.

(جَامِدَةً): (أَي: ثَابِتَةً وَسَاكِتَةً)، واته: چه ساوو نه جوولآو.

(أَنْقَنَ): (أَي: نَظَّمَ وَأَخْجَمَ)، هه موو شتیکی رېكخستوهو، مه حكه م و پته وی
كردوه.

(فَكُبَّتْ): (الْكَبُّ: إِسْقَاطُ الشَّيْءِ عَلَى وَجْهِهِ)، (كَبُّ): بریتیه له وهی شتیک
له وپه و روو، له سهر روو بخری، كه واته: ﴿فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾، یانی: ده م و
چاویان ده كه ویتته نیو ناگری دۆزه خه وه.

ماناى گىشىنى ئايەتەكان

خوَّا ﴿٥٧٨﴾ لَه كۇتايى ئەم سوورەتە موبارەكەدا، كە وەك لہ پىئاسەكەيدا گوتمان: بە باسى قورئان دەستى پىكردو، بە باسى قورئاننىش كۇتايى پىھاتو، لہ وەدا وەك سوورەتى (الشعراء) واى، ھەروھە لہ وەشدا كە كۆمەلىك لہ بەسەرھاتى پىغەمبەرانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، تىدا خراونە پرو، ديسان وىكچوونى ھەيە لہ كەل سوورەتى (الشعراء) دا، ئنجا لہ كۇتايى ئەم سوورەتەدا خوا دەفەر موئ: ﴿لَإِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، بە دۇنيايى ئەم قورئانە بەسەر بەنى ئىسرائىلدا، واتە: بەسەر گەلى جوولەكەدا، ((إِسْرَءِيلَ))، نازناوى يەعقوب بە **عَلِيهِ السَّلَامُ** يانى: ئەوانەى لہ يەعقوب پەيدا بوون دەخوئىتتەو، زۆربەى ئەو كە تىدا دەكەونە پاجايى و مشتومرەو، بۇيان دەخوئىتتەو: ھەق لہ كۆيەو؟ ناھەق لہ كۆيە؟ نەيغەرمو: ھەمو، چونكە خوا ﴿٥٧٩﴾ راستكردنەودى ھەمو ئەو ھەلەو لہ پى لادانانەى خاوەن كىتەكان كروو يانن، بە تايەت جوولەكە، بە پىويستى نەزانو.

﴿وَإِنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دۇنيايى ئەم قورئانەش پىنمايەو بە بەزىيە بۇ پرواداران، چونكە ئەوانەى لہ قورئان بەھرمەند دەبن، وەك پىتە پاست پى دۆزىنەو، ئەوانەى بەھوى قورئانەو وا لہ خۇيان دەكەن، شايستەى بەزەيى خوا بن، تەنيا پروادارانن، ئەگەرنا لہ ئەصلدا خوا قورئانى بۇ ھەمو مروئەكان ناردو: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (٥٨٠) التكوير، ﴿وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ (٥٨١) آل عمران، وەك لہ چەند شوئىتەك لہ قورئاندا دووبارە بۆتەو.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾، بە دۇنيايى پەرورەدگار ت بە ھوكمى خوى دادوهرىيان لہ نىواندا دەكات، (واتە: لہ سەر ناكوكى و

پاجايىيە كانيان، دادوهرىيان دەكات و، ھەق و ناھەقىيان دەخاتە پووا خواش زالى زاناىيە، كە بە تەئكىد لىرەدا مەبەست پىي پۇژى دواىيەو، لە پۇژى دواىيدا خوا بە ھوكمى خۇي، دادوهرىيان لە نىوان دا دەكات، كە لەوئى بەس ھوكمى خواھەيە و ديارە، بەلام لە دنيادا خوا بوارى داوھ مەرفۇھە كانىش ھوكم و دەسەلاتيان ھەبى بۇ تاقىكرەنەو، بەلام لەوئى: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ غافر، نەمەپۇ ھوكم و ھوكمپراىيى و، دەستەلات ھى كىيە؟ ھى خواى تاكى مليئەكە چكەرە.

خوا لەوئى بە ھوكمە دادگەرەنەكەى خۇي، دادگەرەيان لە نىواندا دەكات، خواش زالى زاناىيە، زالىھو ھىچ كەس لە ژىر دەستەلات و پكىفى قوتار نابى و، زاناىيە بەو شىوھە دادوهرى دەكات، كە شايستەى زانپارىي بىسنوورى خۇيەتى و، دادگەرەى بىسنوورى خۇيەتى.

ھەندىك لە زاناىيانىش وایان لىكدەوھەو: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ﴾ پەرورەدگارگ لە دنيادا بەو ھوكمەى دایبەزانەدوھ بۇ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، دادوهرى لە نىوان مەرفۇھە كاندا دەكات بە گشتى و، بە تايبەت خاوەن كىتبەكان، ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ ئىنجا تۇ پىشت بە خوا بېستە، ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ بە دىنپاىي تۇ لەسەر ھەقىكى پۇشنى، ياخود: لەسەر ھەقىكى پوونكەرەوھى.

﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتُ وَلَا تَسْمِعُ الْقَوْمَ﴾ بە دىنپاىي تۇ بە مردووان نابىستىنى، ھەرودەھا بانگكردن بە كەرانىش نابىستىنى، ﴿إِذَا وَلَوْ أَرْسَلْنَا﴾ لە ھالىكدە كە پىشت ھەلدەكەن و پوو وەردەچەرختىن، پوو وەردەگىرەن بە پىشتىكرەنەو، (أَذْبَنَ) يانى: پىشتى كەردەو، (وَلَّى) يانى: پووى وەرچەرخاندا، جارى وا مەرفۇھ پوو وەردەچەرختىنى، بەلام پىشت ناكاتە شتەكە، بەلكو كەلەكەى تىدەكات و لا تەنىشتى تىدەكات، بەلام ئەمە بۇ جەختكرەنەوھو تۇخكرەنەوھى پوو وەرگىرەنەكەيە، كە تەنپا ئەوھ نپە لاتەنىشت و لاکەلەكەى تىيەكەن، بەلكو كە پووى لى وەردەگىرەن، يەكسەر پىشتىشى تىدەكەن، ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَدَى الْقُرْآنِ﴾

عَنْ صَلَاتِهِمْ ﴿١﴾، نجا وهك چؤن ناتوانی دهنگی خوٚ، به مردووان بیستی و بانگکردنت به کهړان بیستی، به هه مان شیوهش: ناتوانی کوٚره کان، نهوانه ی کوٚر و نابینان، له گومړایی دهر بازبان بکه ی و پټنمایان بکه ی، ﴿إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾، تو ته نیا ده توانی بهوانه بیستی که پروایان به نایه ته کانی ټیمه هه یهو، نهوان بو خوا ملکه چن.

نهم دوو نایه ته موباره که به هه مان شیوه له سووړه تی (الروم) یش دا هاتوون به توزیک جیاوازی یهو، مانای وایه نهو مه به ستانه ی گرتوویاننه خو یان، گرنگ، هه ټبه ته چه مکه که یان به جیا جیا له زور شوټی قورټاندا هاتوه، بو وټنه: له سووړه تی (الأنفال) دا هاتوه، به لأم ناوا به سهر یه که وهو بهو شیوه یه، ته نیا له سووړه ته و له سووړه تی (الروم) دا هاتوون، که ټیمه دواپی زیاتر تیشک ده خه ینه سهر نټوه پړوکیان.

دوا ی نهوه ی خوا ی به رزو مه زن باسی قورټانی کردو، باسی نهوه ی کرد که قورټان هاتوه دادوه ری له نیوان مروټه کاند بکات، به لأم پټغه مبه ر ﴿٢﴾ ناتوانی بانگهوازی خو ی و دهنگی خو ی و بانگکردنی خو ی به مردووان و به کهړان بیستی و، له گومړایی دهر یان بیټی، به لکو ته نیا پرواداراتیک که پروایان به نایه ته کانی خوا هه یهو، بو خوا ملکه چن، ته نیا نهوانه پټغه مبه ری خوا ﴿٣﴾ ده توانی وایان لیبکات، گوټیستی په یام و بهرنامه ی خوا بن و، راستیه کانی که ده یانخانه بهر چاویان، بیانینن.

نجا خوا ی به رز دټه سهر باسی بابه تیکی دیکه، که باسی ناخیر زه مان (ساعة) واته: قوناغی یه که می پوژی دواپی، که ناخیر زه مان و تی که چوونی نهم که ردوونه یه، ده فره موټی: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾، هه رکاتیش قسه یان له سهر چه سپا، که به سیاق ده زانری، واته: پیریاری خوا یان له سهر هاته دی، که ده بی ژبانی دنیا کوټایی پی بن، ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾، لهو

کاته‌دا زینده‌وهریک، ژاینداریکیان له زه‌وی بۆ ده‌ردیتین، ﴿تَكْلُمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾، ده‌یاندوینتی، خه‌لك ده‌دوینتیو، به‌شیک له‌ دواندنه‌که‌ی
ئه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌لك برۆایان به‌ نایه‌ته‌کانی تیمه‌ نیه‌، برۆای پته‌ویان پیتان
نیه‌، یاخود: ئه‌و ژاینداره‌ ده‌یاندوینتی به‌ ه‌وی ئه‌وه‌وه‌ که‌ خه‌لك برۆای به‌
نایه‌ته‌کانی تیمه‌ نیه‌، ئنجا مادام مرو‌قه‌کان برۆای پته‌و و دل دامه‌زراویان نیه‌
به‌ نیشانه‌و نایه‌ته‌کانی تیمه‌، ژاینداریک خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌ری دینتی، خه‌لك
ده‌دوینتی، ئه‌و ژاینداره‌ش بێگومان به‌رگری ده‌کات له‌ خوا به‌یه‌که‌گرتن و، دژی
کوفره‌و، پشتگیری په‌یامی خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌کات، که‌ خه‌لكه‌که‌ زۆربه‌یان
لێی پشتپهل ده‌بن و، لێی هه‌لده‌گه‌رتنه‌وه‌و وازی لێ دیتن.

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، هه‌روه‌ها
ئه‌و رۆژه‌ش که‌ له‌ هه‌ر کۆمه‌لێکی زۆر، هه‌ندیکیان کۆده‌که‌ینه‌وه‌ له‌وانه‌ی
برۆایان به‌ نایه‌ته‌کانی تیمه‌ نه‌بوو، ئنجا نه‌وان کۆنترۆل ده‌کرتن، یاخود ه‌ی
پیشیان پاده‌گیری، تاکو ه‌ی دوا‌ی پیتان ده‌گات.

لێره‌دا شتیک قرتیزاره‌، واته‌: له‌و رۆژه‌دا: چاکه‌کاران پاداشتی خ‌ویان
وه‌رده‌گرنه‌وه‌و، خراپه‌کارانیش سزای خ‌ویان وه‌رده‌گرنه‌وه‌، یاخود له‌و رۆژه‌دا که
ئه‌وه‌ ده‌که‌ین: کاره‌ساق زۆر گه‌وره‌ ده‌قه‌ومنی، به‌لام ئه‌وه‌ قرتیزاره‌، تاکو زه‌ین
هه‌ر مانایه‌ک مه‌زه‌زنه‌ بکات، که‌ له‌گه‌ل فه‌رمایشتی خ‌وادا ده‌گونجی.

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِمَا عِلْمًا﴾، هه‌تا کاتیک له‌
هه‌ر کۆمه‌لێکی زۆر، کۆمه‌لێکی که‌م له‌وانه‌ی بێپروا بوون به‌ نیشانه‌کانی خ‌وا،
کۆده‌کرتنه‌وه‌و خ‌په‌ده‌کرتنه‌وه‌ سه‌ر یه‌ک، ئنجا هه‌تا کاتیک هاتن، خوا فه‌رمووی:
تایا نایه‌ته‌کانی منتان، نیشانه‌کانی منتان به‌ درۆ داناو، شاره‌زاشیان نه‌بوون،
هه‌روا وه‌ک تفه‌نگ به‌ تاریکیه‌وه‌ نان و دارکه‌ری شه‌وی، بێپروایان نیشاندان
به‌ نایه‌ته‌کانی من، به‌بێ ئه‌وه‌ی لێیان وردبهنه‌وه‌ پیتان ناشانبن؟ ﴿أَمَّا ذَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، یاخود تێوه‌ چیتان ده‌کرد؟! ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ

لَا يَطْفُونَ ﴿١٠﴾ برياريان به سهردا چه سپا، به هوئی نهو ستمه موه که کردیان و، لهو رۆژهدا زمانیان گۆ ناکات، قسه ناکهن و نادوین، چونکه هیچ شتیکیان به دهستهوه نیه وه لأمی نهو پرسپاره ی پی بده نه وه.

ننجا خوا ﴿١١﴾ باسی بابه تیکی دیکه ده کات، ده فهرموی: ﴿١٢﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا اِلَيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ ﴿١٣﴾، نایا نه یانبینوه که تیمه شه و کارمان بۆ گنپاون به هوکاری تیدا سره وتن، تاکو تییدا پشوو بدهن و بخه ون، ﴿١٤﴾ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ﴿١٥﴾ رۆژگار یشمان بۆ کردوون به مایه ی بینین، رۆشمنان کردۆته وه تاکو تییدا بینین و کارو کاسبیی و جموچۆلی تیدا بکه ن! ﴿١٦﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾ بیکومان له وه دا نیشانه ههن بۆ کۆمه لیک برپا بیتن.

به لأم کۆمه لیک برپا نه هیتن و نه خه فتین له برپاهیتان و خوا به رستیی، هه رچی بیبین وه ک دیارده ی سروشتیی ده بینن، به لأم له بهر نه وه ی به چاوی نیمان ته ماشای ناکهن، نایه ستمه وه به خوا وه، وه ک نیشانه ی خوا ی زالی بالاده ست، نایبین، رهنکه بلین: ئەم (خۆر) ه به رده وام تیشکمان ده داتی و، (مانگ) که به به یه ک شه وه (هلال) ده ست پتده کات، دوا یی گه وه ده بی، تاکو ده گاته چوارده و پازده، ننجا دووباره قه باره که ی بچووک ده بیته وه، تاکو له کۆتایی دا، له شه ی بیست و نۆو سیدا، وه ک دهمه داسکی لی دی و، دوا یی دیار نامینتی، هه روه ها چپاکان، باران و به فرو ته رزه، بایه کان، جهسته ی مروف ... هتد، هه رچی ته ماشای بکه ی هه ر وایه، به لأم بابای بیپروا وه ک نیشانه ی خوا، نایبین، بۆیه خوا ﴿١٨﴾ له سووره ی (یوسف) دا ده فهرموی: ﴿١٩﴾ وَكَانَ مِنْ اٰیٰتِ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمْرُوْنَ عَلَيْهِمْ وَهَمَّ عَنْهَا مَعْرُضُوْنَ ﴿٢٠﴾، واته: زۆرێک له نیشانه کان له ئاسمان و زه ویدا هه ن، به لایاندا رهد ده بن، به لأم لامیان تیکر دوون، واته: وه ک که سیک که ته ماشای شتیك ناکات و سه رنجی نادات، نه وانیش سه رنجی ناده ن، له بهر نه وه ی به چاوی نیمانه وه ته ماشای ناکهن.

نجا دووباره خوا عزو جل دېته وه سهر باسی قیامت، ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفُزِعَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ﴾، نهو پوژدهش که فوو به که په نادا ده کړی، هر کهس له ناسمانه کان و زهویدا هیه، داده چله کئی و راده چله کئی، ترس و له رزو بیم دابده کړی، مه گهر نهوهی خوا بیهوئ، نه ترستی و دانه چله کئی، ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَخِيرٍ﴾، هه مووشیان، هه موو نهو کهسانه ی له ناسمانه کان و زهوی دان، به فریشتهو مروؤف و جندهوه، به ملکه چیی و زه بوونی دین بؤ لای، بؤ لای کئی؟ بؤ لای خوا ی په روه دگار.

﴿وَرَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ لِذِي الْإِنْفِ كُلِّ شَيْءٍ﴾، چیا به کانیش ده بینی پیت وایه راوه ستاون، ناجوولین، له حالتیکا دهک پویشتی ههور ده جوولین، نهوه دروستکراوی نهو خوا بهیه که هه موو شتیکی زور به ورده کاریی دروستکردوه، ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾، بیگومان نهو شاره زای نهوه به که دهیکه، دواپی زیاتر تیشک ده خهینه سهر تفسیری نه م تابه تهو، هوکاری به هه له تیکه یشتی زانایان پشین له باره ی نه م تابه تهوه، باس ده کهین و پوونی ده کهینهوه، که نه م تابه ته مه به ست پتی قیامت نیه، به لکو مه به ست پتی تیتابه.

نه گهر سهرنج بدهین: له م تابه تانه دا خوا باسی چهند شتیکی دهکات، جوړاو جوړن، نهوه د له زور شوینی قورنن هیه، وهک (سید قطب) ده لئ: خوا دپه وئ، له هه موو که لئانه وه، له هه موو شوئانه وه، بچیته نیو دل و دهر و نیانه وه، جاریک باسی قورنن دهکات، جاریک باسی دادوهری دهکات لهو شتانه ی تیان دا که و تونه کیشه و راجیا به وه، نجا باس دهکات که قورنن پینمای و به زه به بؤ پرواداران، دواپی باسی بالادهستی خوئی دهکات له دنیا دا، که دادوهری بیان له نئواندا دهکات، هه روه ها به پیغهمبر ﷺ ده فهرموئ: ناکادار بیت نهو له سهر هه قیکی پوونه و ... هتد، ئا نهو جوړه باسکردانه به دواپی به کدا، هه موویان بؤ سهرنج پاکیشان و، به هه موو شیوه که چوونه نیو دلی

مروّفه، کاتیک قورئان ده خوئنی، یان ده بیستی، که نامانج تیاندا (لهو باسه جوړاوجوړانه دا) جوولاندنی هه ست و ناخی مروّفه، ئنجا هه ر که سه به شتیک هه ستی ده جوولتی و، به شیوازیک سه رنجی راده کیشری و راده چله کی!

ئنجا ده فهرموئ: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ﴾ هه ر که سیک چاکه بیتنی له پوژی دواپی دا، نهوه چاکتر له وهی هیناویه، پاداشتی بو هه یهو، نهوان له داچله کین و راجله کین و، ترس و له رزی نهو پوژده دانیان، هیمنن، بی ترسن.

﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هه ر که سیکش خراپه بیتنی، نهوه به پنجه وانه ی نهوه وه که چاکه دینتی: له په وپرو ده خرینه نیتو تاگری دوزه خه وهو پیشیان ده گوتری: نایا به جگه له وهی ده تانکرد، شتیکی دیکه تان وه که به رانبه ر ددرتته وه؟

له کوئابی دا خوا سئ شتان به پیغه مبه ر ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبِدَ رَبَّكَ هَكَذَا أَلْبَدَ الَّذِي حَرَمَهَا﴾، واته: (بلتی:) به دنیایی من فهرانم پیکراوه که په روه ردگارو خواوهی نه م شاره به رستم، که قه ده غه ی کردوه، واته: قه ده غه ی کردوه گوناوه تاوانی تیدا بکری، بیگومان گوناوه تاوان له هه موو شوئنان قه ده غه یه، به لام له وی قه ده غه تره و سزاشی زیاتره، جگه له وهی هه ندیک شت که له شوینی دیکه قه ده غه نین، له وی قه ده غه ن، بو وئنه: شکانده وهی چله گیابه کی سهوز، یان لقه دره ختیکی سهوز، یاخود کوشتنی هه ندیک له زینده ورو زیانداران، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ﴾، هه موو شتیکی هی نهوه ﴿وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، فهرانیشم پیکراوه له ملکه چان بم، له وانه بم که بو خوا ملکه چ و ته سلیمن.

﴿وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾، هه روه ها فهرانم پیکراوه که قورئان بخوئمه وه، ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ لِمَا يَهْدِي لِنَفْسِهِ﴾، ئنجا هه ر که سیک پتی راستی گرت،

ئەو ھەر پىرى راستگرتەكەي بە سوودى خۇي تەواو دەيتى، ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ ھەر كەس تىكىش ون بوو، يان پىرى لى ون بوو، يان ھىدايەتى ونكرد، ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾، تۆ بلى: من تەنيا لە وشياركەرەوان و ترستەرانم، يانى: من نەھاتووم، بە زۆر ھىدايەتى خەلك بدەم و، ئيمان و دىنيان بەسەردا بەسەپنم، نە سروشتى دىن، ئەو ھەر قىوول دەكات، نە ئەركى منىشەو، نە لە تواناشم دايە.

لە كۆتايى دا، خوا فەرمانىكى دىكە بە پىغەمبەر ﷺ دەكات، دەفەرموى: ﴿وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيَرْبِحُهُ مَعْرِفُونَهَا﴾، ھەرودەھا بفرمىو: ستايش بۆ خوا، بەمىزووانە نىشانەكانى خۆيتان پىشان دەدات، مەبەست لە وشەي (مَآئِنِيهِ) لىرەدا، ئابەتەكانى قورئان نىە، چونكە پستەكانى قورئان دەبىستىر و، دەخۆتەرتەو، بەلەم دەفەرموى: دەيانناسن، ئىنجا ئەو ھەر سى ئەگەرى ھەن:

ا- مەبەست پىتى ئەو دىە، ئەو ھەروداوانەي ھەرودەدەن، نىشانەي خوان و دەستەلەق خويان تىدا بەرجەستە دەيتى.

ب- مەبەست پىتى ئەو راستىيانەن، كە راستىي زانستىين و ھەردەكەون، ئەو نەيتىيانەي كەردوون و مەووف كە بەردەوام ھەردەكەون و، سەرەنجام مەووفەكان دەيانناسن و، زياتر ھالىي دەبن، كە خوا چى دروستكردو، چى كەردو ھەر چۆنى كەردو؟

ج- مەبەست پىتى ئەو ھەروداوانەن كە بەسەريان دىن، بۆ وىنە: جەنگى بەدر، كە زۆرىك لە زانايان و مانا لىكەدەروانى قورئان، وايان تەفسىر كەردو.

ئىنجا دەفەرموى: ﴿وَمَارَبُّكَ يُغْنِي عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، بىگومان خوا بىتەگا نىە لەوھى دەيەكن، بەلكو زۆر چاك ئاگادارەو، ھەموو شەيئەك لەسەرتان تۆمار دەكرى.

كە بىگومان ئەو ھەش ھەرەشەيەكى لە نىو خۆيدا ھەلگرتەو، واتە: ئەي بىپرواينە! خۆتان ھەلگىرن بۆ سزاي ئەو كارە خراپانەي دەيانكەن!

مەسەلە گىرەكەكان

مەسەلەى يەكەم:

قورپان ئەو شتەنى گەلى جوولەكە تېياندا كەوتۈنە پاجايىى و مشت و مېرەو، لە زۆرەيدا ھەقىان پىدەلى و، پەھمەت و پىنمايشە بۇ پىرواداران و، خواش بە ھوكمى خۇى دادوھرىيان لە تىواندا دەكات:

خو! ﴿٧٧﴾ دەرەموى: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (٧٦) وَلَئِنَّ هَٰذِهِ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾

شىكردنەوى ئەم سى ئايەتەنە، لە پىنج بىرگەدا:

١- ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، بىگومان ئەم قورپانە بەسەر وەچەى بەنى ئىسرائىلدا دەخوئىتتەو، چىيان بەسەردا دەخوئىتتەو؟

٢- ﴿أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، زۆرەى ئەوئى ئەوان تېدا كەوتۈنە مشت و مېرو پاجايىيەو، ئەك ھەمووى، بەلكو ئەم قورپانە زۆرەى ئەو كە بە پىوئىستى بزانن، لەوشتەندا كە تىيان دا كەوتۈنە ناكۆكىيى و پاجايىيەو، بەسەر وەچەى بەنى ئىسرائىلدا دەخوئىتتەو، بۆيان باس دەكات و، پوونى دەكاتەو: كامە ھەقەو كامە ناھەقە.

ئىنجا ئەوئەش تەنبا يەك بوارو دوو بواران ناگىتتەو، بەلكو ھەموو بوارەكان دەگىتتەو: بووناسىي، ئىمان و ەقىدە، ھوكم و سىاسەت، عىبادەت، مېژوو ... ھتە، ھەمووى دەگىتتەو.

حەوت نەمۇنە لە ھەلە راستکردنە ھەکانى قورئان بۇ خاوەن کتیبان:

۱- لە سۆنگەى ئەو ھەو ھە لەم سوورەتە بەیژەدا باسى سولەیمان و شاژنى (سبا) کراو، دەلێن: لە: (أخبار الأيام الثاني) دا، کە کتیبەکانى لە پەیمانى کۆن، دەلێن: شاژنى (سبا) بۇ خۆى ھە گەشت و سەردان و گەپان و، ھە ئاگادار بوون لە مۆلک و دەستەلانى سولەیمان، لە یمەنە ھەو ھاتو بۇ ئۆرەشەلیم (فەلەستین)، بۇ ئەو ھە بزانى داخۆ مۆلک و دەستەلانى سولەیمان چۆنە؟^(۱) بەلەم بیکومان وا نیەو، ھە قورئان فەرموویەتى: پوپوولە سولەیمانە (ھەدھ) سولەیمان نامە یەکی پێدا دەنێرى بۆ شاژنى سەبە، شاژنىش دیاری و خەلانى بۆ دەنێرى، تاکو بزانى داخۆ پادشایە کە بە دواى مۆلک و سامانە ھەو، بەو دیاریانە رازى دەبى، یاخود پێغەمبەرێکە خاوەن پەيامەو بە کەمتر لەو کە پەيامى خواى پێگە یەن، رازى نابى، لەسەر ئەو بناغە یە، شاژن چوو ھە بۇ شام، ئنجا عەقڵ نایېرى، شاژنىک تەنیا بۇ ئەو ھە بزانى کە دەنگ و باس چىیە لە شام و، بزانى مۆلکی سولەیمان چۆنە؟ بۇ گەشت و سەیران بچى! ئەو پێى تێناچى.

۲- ھەروەھا لەو سەرچاوە یەدا، نە باسى پەيام و بانگەوازی سولەیمان بۆ شاژنى سەبە، کراو، نە باسى وازھێنانى لە شیرک و خۆرپەرستى و، گەرانبە ھەو بۇ تەنیا خواپەرستى کراو^(۲).

۳- ھەروەھا لە قورئان دا باسى عیسا کراو ھە بەندەى خوا، کە بە بى باب لە داىک بوو، ھە شىکى یاسادرو موعجیزە، تاکو خوا پێشانی مرقا یەتیی بدات، کە دەتوانى بە بى بابیش مرقوف دروست بکات، کە چى لەلای نەصرانییەکان کراو تە کوپى خوا^(۳).

(۱) بروانە: التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد القديم، أخبار الأيام الثاني، زیارة ملکہ سبا، الإصحاح: ۹، ص ۹۲۸، ۹۲۹.

(۲) ھەمان سەرچاوە و لاپەرە، بەلکو باسکراو کە شاژنى سەبە (۴۳۲۰) کیلو زېرى داو ھە سولەیمان، و ئېرای چەندان جوړە بوئى خوښ و بەردى بەنرخ!

(۳) ھەمان سەرچاوە، العهد الجديد/ إنجيل متى - الإصحاح: ۳، ص ۱۸۷۵، کە ئەمە دەفى قسە یە: [...] وإذا صوت من السماوات يقول: هذا هو ابني الحبيب الذي سررت به كل السوراء.

٤)- ههروهه له قورنن داسی لوط کراوه و، خواي بهرز بهسه رها ته که ی پوونکردو ته وه، چوون بووه، به پیچهوانهی نهوه وه که له پهیمانی کوندا هه په، که گوايه لوط دوو کچی بوون، دواي نهوه ی دهربازیان بووه، ههردووکیان به نوره بابیان سه رخوش کردوه و له گه لی خهوتوون، بو نهوه ی مندالیان بی!!^(١)

٥)- ههروهه ها قورنن داسی هاروون دهکات، وهک پیغه مبه ریک و بهنده به کی زور صالح، نهک وهک پهیمانی کون ده لی: نهو گولکه زیرینه ی بو که له کی دروستکرد، تاکو بیبه رستن له جیاتی خوا!!^(٢)

٦)- ههروهه ها قورنن داسی داوود دهکات وهک پیغه مبه ریک پایه بهزی خوا، که کاتیکی پازو نیازو مونا جاتی له گه ل خوا دا کردوه، بالنده گوئیان بو گرتوه و له گه لیان کوتوته وه، ههروهه ها چیاکان له گه لیان کوتوته وه، نهک مه بهست پتی دهنگدانه وه (صدی) بی، وهک له بهسه رهاقی داوودو سوله یمان له تهفسیری سوورده ی (الانبیاء) دا باسما ن کرد، ننجا داوودیکي ناوا که خوا داسی دهکات، زور جیا به لهو داووده ی که له پهیمانی کوندا هاتوه، که به داوین پيس و زیناکار وه سفی دهکات!!^(٣)

٧)- ههروهه له داسی سوله یمان دا، له پهیمانی کوندا ده لی: سوله یمان له کوتایی ته مه نیدا په نای برده بهر جادوو و بتی ده په رستن و، خیزانه کافی هه موویان بته په رست بوون و هه لیان کترایه وه!^(٤) به لأم قورنن به جوانترین و باشرین شیوه وه سفی سوله یمان دهکات، دهقه رموی: ﴿وَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَیْمٰنَ یٰعَمَّ الْعِبَادُ إِنَّهُٗ اَوَّابٌ﴾ (٢٠) ص، واته:

(١) هه مان سه رچاوه العهد القدیم / سفر الخروج، الإصحاح: ٣٢، ص ١٩٤ (هارون یصنع عجل الذهب).

(٢) هه مان سه رچاوه العهد القدیم / سفر التکوین، الإصحاح: ١٩، ص ٥٢.

(٣) هه مان سه رچاوه العهد القدیم / سفر صموئیل الثاني، الإصحاح: ١١، ص ١٦٥٩ (خطیئة داود و خداعه).

(٤) هه مان سه رچاوه العهد القدیم / سفر الملوك الاول، الإصحاح: ١١، ص ٧٢٣، ٧٢٢ (زوجات سلیمان، وعید الرب لسلیمان).

سوله یماغان بە داووددا، باشتەین بەندە بوو، زۆر دەگەرپاوەو بۆ لای خوا، سەلات و سەلام لەسەر هەموو پیغمبەرانی خوا بێ.

۳- ﴿وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، بێگومانیش ئەم قورئانە پێنمایەو، بەزەیشە بۆ پرواداران، بۆچی تەنیا بۆ پرواداران؟ چونکە بەس ئەوان لێی بەهرەمەند دەبن، ئەگەرنا لە ئەسڵدا خوا قورئانی بۆ هەموو جیهانیان ناردووە، بەلام کێن ئەوانە ی لە قورئان و، لە پیغمبەری خاتەم بەهرەمەند دەبن؟ تەنیا ئیمانداران، بۆیە تایبەتی دەکات بەوانەو، وەك لەسەرەتای سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿هُدًى لِّلشَّاقِينَ﴾، پێنمایە بۆ پارێزکارانە، چونکە بەس ئەوان لێی بەهرەمەند دەبن.

۴- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ﴾، بە دنیایی پەروەردگارت بە حوکمی خۆی دادوەریان لە تێواندا دەکات.

کە زیاتر وا پێدەچێ مەبەست دواپۆز بێ، ئەگەرنا لە دنیا دا حوکمەکە ی لە قورئاندا بەرجەستە، تەجارتیازی پیغمبەر ﷺ، کە ئەویش هەر بەرجەستە کردن و جێبەجێکردنی قورئانە لەسەر ئەپزی واقع.

۵- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾، بەس ئەو (خوا) یش زالی زانایە، هیچ کەس لە ژێر دەستەلاتی قوتار نابێ و، زاناشە، ئەو دادوەرییە کە دەیکات، لەسەر بناغە ی زانیارییە کێ بێسنوورو پەهایە.

مەسەلەى دووھەم:

چەند رېنمايەك بۇ يىغەمبەر ﷺ كە: بەس پشت بە خوا بەستەو، تۆ لەسەر ھەقى پوونى، بەلام تۆ ناتوانى پەيام و قسەى خۆت بە مردووان و، كەپان بېستىنى و، رېنمايى كۆيران بکەى و لە گومرايى دەريان بىنى:

خوا دەفەرموى: ﴿فَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ (۷۸) إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْأَمُوتَ وَلَا تَسْمِعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدَرِينَ ﴿۸۰﴾ وَمَا أَتَى بِهَدَى الْعَمَى عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۱﴾

شىكردنهوئى ئەم سى ئايەتە، لە ھەشت برگەدا:

لەم سى ئايەتەدا خوا ﷻ چەند رېنمايەكى گەورەو گرنكى يىغەمبەر ﷺ دەكات، لە پشت ئەوېشەو ھى ھاوہلان بەرېزى، پاشان شوئىنكەوتوووانى ھاوہلان، دوايى جىلەكانى دواى وان، ھەتا دنيا بە كۆتا دى:

- (۱) ﴿فَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نىجا پشت بە خوا بەستە، وشەى: (تَوَكَّلْ): لەسەر كىشى (تَفَعَّلْ) ە، واتە: جوړك لە خو ئەزىتەدان و كار لەسەر خو كردنى دەوى. (تَوَكَّلْ) واتە: وەكىل گرتن، يان: وەكىل پەيدا بکە، دەگوئى: (وَكَّلَ إِلَيْهِ الْأَمْرَ، إِذَا أَسْنَدَهُ إِلَيْهِ)، ئەگەر كەسك كارىكى بە كەسك سپارد دەلى: (وَكَّلَ إِلَيْهِ الْأَمْرَ)، نىجا (تَوَكَّلْتُ عَلَى فَلَان) واتە: كارى خۆم بەو سپارد، خوا دەفەرموى: ﴿فَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾، پشت بە خوا بەستە، ئەو بکە كار بېسپاردراوى خۆت، متمانەت بە خواى خۆت بى، كە بىگومان پشت بە خوا بەستى، تىكگىرانى نى، لەگەل دەست بە ھۆكار گرتن دا، دەست بە ھۆكارانەو بى و، دەلت بە خواو پەيوەست بى، پەنا بۇ ھۆكار بردن، ئىشى دەستانەو، دل بە خوا پەيوەست كردنىش، ئىشى دل و دەروونە.
- (۲) ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ بىگومان تۆ (ئەى موحەممەد!) لەسەر ھەقىكى روونكەرەوئى، ياخود لەسەر ھەقىكى رۆشنى، واتە: ئەى موحەممەد! تۆ لەسەر ھەقىكى

ھېچ تەم ومزو پەردەي بەسەرەوہ نىہ، كە برىتيہ لہ قورنان و نہو پربازہ كہ قورنانت
پن بہرجہستہ كردود، لہ گشت پەھەندو بوارەكانى ژياندا، نا نہو پەيام و بہرنامەيہ،
نہو ھەقہ پۆشن و پوونكەرەوہيہ، كە تۆي لەسەري، بۆيہ پشتت بہ خوا بہستہ، وەك
يٰٓيٰغەمبەر ﷺ لہ فەرمايشيتىكدا دەفەرموي: (قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلَهَا كَتَّاهَا لَا يَزِيغُ
عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ) (أخرجه أحمد: ١٧١٨٢، وابن ماجه: ٤٣، والحاكم: ٣٣١، والطبراني في
الكبير: ٦١٩، عَنْ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ
بِطَرَفِهِ وَشَوَاهِدُهُ)، واتە: تۆدەم لەسەر پتيہ كى پروون بە جيتيشتوہ، شەوہكەيشى وەك
پۆژەكەيەنى، كەس لتي لانادات، مەگەر كەسيك فەوتاو بيت.

واتە: تاريكايى و ليليى تيدانيہ، ھەمووي پروون و پۆشنە، ھېچ كەس لتي
ناترازي و لانادات، مەگەر كەسيك فەوتاو بيت.

ھەرەوہا نەمە ئەوہشى ليوہردەگيرى: ئەي موھەممەد! ئەي شۆنكەوتووانى
موھەممەد! تيوہ پشتتان بە نەخشەو پلانى خواو، مشوورخۆريى خوا بۆتان،
قايم بى.

ئىجا خستەنەرووي چەند راستيەك بو يٰغەمبەر ﷺ و شۆنكەوتووانى:

٣- ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتُ﴾، بە دۇنيايى تۆ ناتوانى بە مردووان بيسيستينى، وشەي
(أَسْمَعُهُ) واتە: يتيبيستاند، نەمە واپدەچى وەلامى پرسيارىك بيت، كە بە ميشك دادى،
باشە مادام موھەممەد ﷺ لەسەر ھەقتىكى پۆشن و پوونكەرەوہيہ، ئەدى بۆچى بېيرواو
ھاوبەش بو خوادانەران، پشتى تيدەكەن و قبوولى ناكەن پەيامەكەي ليوہربگرن؟

خوا دەفەرموي: بە دۇنيايى تۆ ناتوانى كەسانىك كە مردوون، پتيان بيسيستينى،
واتە: ئەوانە وەك مردوو وان، راستە بە لاشە زيندوون، بەلام خاوەن ناخىكى
تاريك و دل و دەروونىكى مردوون و لە ھوكمى مردووان، ئىجا تۆش ناتوانى بە
مردووان بيسيستينى. (موتى) كۆي (ميت)ە، واتە: مردووان.

(۴) - ﴿وَلَا تَسْمِعُ أَصْمًا الدُّعَاءَ﴾، ههروههها تۆ ناتوانى بانگکردن به کهرانتک بییستی، وشه: (صم) کۆی (أصم)ه، واته: کهرهکان.

(إسماع) چاوگه، پئیستیاندن، (إِبْلَاحُ الْكَلَامِ بِالْمَسَامِعِ) گه یاندن قسه به به گویه کان، یانی: کۆته ندامی بیستی، گومانى تیدانیه هه ر کام له وشه: (موق، صم، عمي) هه موویان خواراوه نه وه بۆ کهسانیک که قسه ی هه ق وه رناگرن و، بابای هه ق وه رنه گر ونه سه لمین له حوکمی: مردوو و کهرو کویر دایه.

(۵) - ﴿إِذَا وَلَوْ شَاءَ مُدِيرِينَ﴾، کاتیک که پرو ودرده گیرن و پشت تیده کهن، کهر نابیستی، چ جای نه وه ی پشت تیبکات! نه وه هه ر نابیستی.

(۶) - ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾، ههروههها تۆ رینمایکاری کویران نی، له گومرای دهریان بیئی، واته: له گومرای دهریان بیئی و رینمایان بکهی، (هدی) لیره دا به مانای رپی راست پێشاندان هاتوه، بۆچی ده فهرمو: ﴿بِهَادِيَ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾؟ چونکه وشه (بِهَادِيَ) مانای لادهر (صارف)ی خراوه ته بۆ، بۆیه به پیی (عن) بهرکاری خواستوه، نه گهرنا به پیی (فی) بهرکاری ده خواست: به لأم تیسنا مانایه که ی ناوایه: تۆ لادهری کویران و دهرهینه ریان نی له گومرای و، رینمایکاریان نی.

(وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمَىٰ فِي ضَلَالَتِهِمْ) تۆ ناتوانی کویران رینمای بکهی، له گومرای دهریان بیئی.

وشه: (بِهَادِيَ) خویراویشه ته وه: (تَهْدِي) (وَمَا أَنْتَ تَهْدِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ) واته: تۆ ناتوانی کویران له گومرایه که یان دهر بیئی و، بیانیه ئیه سه ر راسته رپی.

(۷) - ﴿إِنْ تَسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾، نه م (إن)ه، (إِنْ الْغَافِيَةِ) به، یانی: (مَا تَسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا) تۆ ناتوانی بییستی مه گهر به کهسک که پروا به ئایه ته کانی ئیمه بین، به (فعل المضارع) یش هیناویه نی، چونکه ئیمان تیاندا تازه ده بته وه، به رده وام.

۸- ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ له حالیکدا که نهوانه ملکه چن، چه سپاون و به رده وامن لهسه ر ملکه چپی بو خوا.

زانیان ده لئن: قورئان دوو شوئنه واری همن و له دوو پرووده کاریگه ریی هه یه:

یه کهم: له پرووی ماناو مه بهسته به رزه کانیه وه، که خاوهن عه قله سه لیمه کان، عه په ب و، جگه له عه په هه موویان له وه دا هاو بهشن و، ده گونجی له زمانه نه سلییه که ی خوی که عه په بییه وه ربگتیردی بو زمانه کافی دیکه، وهك: (ئینگلیزی، هیندی، تورکی، فارسی، کوردی ... هتد)، نهو ماناو مه بهستانهش تارادده یهك پارێزراوین.

دووهم: له پرووی په وانیزی و شیودی دارێشته که یه وه، که نه مه تاییه ته به گه لی عه په به وه، یاخود به که سانیکه وه که زمانی عه په بییه ده زانن.

بۆیه به راستیی نه گهر که سیک بیهوی باش له قورئان تییکات، به لئ، ده گونجی به ته رجه مه کراویی له ماناو مه بهسته کان بگات، به لام بیهوی وهك پیویست لیی حالی بی، به تاییه ته له پروو په وانیزی و دارێشته که یه وه، نه وه چه همن ده بی زمانی عه په بییه بزانی.

ننجا ئایا بۆچی خوا بیپروایان، بهو سی سیقه ته وه سف ده کات؟

أ- بۆیه ده فره موئ: (موئ) چونکه مانایه که ی تییاگهن.

ب- بۆیه ده فره موئ: (صم) چونکه بیژه کان نابیستن.

ج- بۆیه ده فره موئ: (العمی) چونکه رپی راست و چهوت لئک جیانا که نه وه.

کورتە باسیک لە بارەی بیستنی مردوو و نه‌وه

لەبارەی ئەوه‌وه که پێغه‌مبەر ﷺ نه‌یتوانیوه، به‌ مردوو و بیستنی و، واکات که پان لێ تێبگه‌ن و، کوێران له‌ گومرایی ده‌ربێتی، به‌ تابه‌ت که به‌ مردوو و بیستنی، زانیان مشت و مێکی زۆریان بووه‌ له‌ ته‌فسیره‌کاندا، دوو فه‌رمووده‌ له‌وباردوه‌ دێنمه‌وه‌، دوايش قسه‌ی هه‌ندی له‌ زانیان دێنمه‌وه‌، بۆچوونی خو‌شم ده‌لێم:

یه‌که‌م: {عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: ذَكَرَ لَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ يَوْمَ بَدْرٍ بِأَرْبَعَةِ وَعِشْرِينَ رَجُلًا مِنْ صَادِقِي قُرَيْشٍ، فَقَذَفُوا فِي طَوِيٍّ مِنْ أَطْوَاءِ بَدْرٍ حَبِيبَ مُخْبِثٍ، وَكَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرْمَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ، فَلَمَّا كَانَ يَبْدُرُ الْيَوْمَ الثَّالِثُ أَمَرَ بِرَاحِلَتِهِ فَشُدَّ عَلَيْهَا رَحْلُهَا، ثُمَّ مَسَى وَاتَّبَعَهُ أَصْحَابُهُ، وَقَالُوا: مَا نَرَى يَنْطَلِقُ إِلَّا لِبَعْضِ حَاجَتِهِ، حَتَّى قَامَ عَلَى شَفَةِ الرُّكِيِّ، فَجَعَلَ يُنَادِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ: «يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ، وَيَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ، أَيْسَرُكُمْ أَنْتُمْ أَطْعَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَرَأَى قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا، فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا؟» قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا نَكَلِّمْ مِنْ أَجْسَادٍ لَا أَرْوَاحَ لَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لَهَا أَقُولُ مِنْهُمْ»! (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٩٧٦، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٧٥).

واته‌: قه‌تاده‌ ده‌لێ: نه‌هه‌سی کو‌ری مالیک، نه‌ویش له‌ نه‌بوو ته‌له‌وه‌ بو‌ی باسکردین، پێغه‌مبەر ﷺ له‌ جه‌نگه‌ به‌ده‌ردا فه‌رمانی کرد بیست و چوار پیاو له‌ زله‌زه‌ کامی قورده‌یش (له‌ کافره‌ مله‌وره‌کان) فری بدرینه‌ نێو چالێک له‌ چاله‌کانی به‌در، وه‌ک که‌لاک و لاشه‌ی پیس، پێغه‌مبەر ﷺ عاده‌ق وای بوو، که‌ له‌ جه‌نگێکدا به‌سه‌ر کومه‌لێکدا زāl ده‌بوو، سێ شه‌وان له‌ مه‌یدان ده‌مایه‌وه‌ (واته‌: له‌و شوێنه‌ی جه‌نگه‌که‌ی تێدانه‌نجام دراوه‌) کاتیک پو‌ژی سییه‌می جه‌نگی به‌در بوو، فه‌رمانی کرد، وڵاخه‌که‌یان بۆ کو‌رتان کرد، دوا‌ی پو‌شت، هاوه‌لانه‌یش شوێنی که‌وتن، گو‌تیان: پێمان وابوو بۆ هه‌ندیک کاری خو‌ی ده‌چی، پو‌شت تا‌کو

چووهره سه ره راغی نهو چاله که چاک نه کرابوو، دهستی کرد به بانگ کردنیان به ناوی خوْیان و باب و باپیرانیان: نهی فلّانی کوْری فلّان! نهی فلّانکه سی کوْری فلّانکه س! (ههتا ناوی هه موویان، یان زۆربه یانی هینا) فه رمووی: نایا تیوه پیتان خوْش بوو که به قسه ی خواو پیغه مبه ره که پتان کردبایه، تیمه به دنیایی نهوه ی پهروه ردگارمان به لّینی پتدابووین، به راستیی بینیمان، نایا نهوه ی تپودش پهروه ردگارتان به لّینی پتدابووین، به راستیی بینیتان؟ عومهر (خوا لّیی رازیبی) گوئ: نهی پیغه مبه ری خوا! بوچی قسه له گه لّ چهند لاشه یه کدا ده که ی، که پروحیان تیدانین، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: سویتد بهو که سه ی که گیانی موحه ممه دی به دهسته، تیوه لهوه ی که ده لّیم، لهوان باشر نابیسیت، به لام ناتوانن وه لامم بده نهوه.

دووه م: (عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَقَفَ عَلَى قَلْبِ بَدْرِ فَقَالَ: «هَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا»، ثُمَّ قَالَ: «إِنْهُمْ يَسْمَعُونَ مَا أَقُولُ»، فَذَكَرَ لِعَائِشَةَ فَقَالَتْ: «إِنَّمَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنْهُمْ الْآنَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّ الَّذِي كُنْتُ أَقُولُ لَهُمْ هُوَ الْحَقُّ»، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ حَتَّى قَرَأَتْ الْآيَةَ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۹۸۰، ۳۹۸۱).

واته: عه بدو لّای کوْری عومهر (خوا لّیان رازیبی) گوئ: پیغه مبه ر ﷺ له سه ره چالّی به در وه ستا، لاشه ی زله زله کانی قوره یشی دواندن، فه رمووی: نایا نهوه ی پهروه ردگارتان به لّینی پتدابووین، به راستان بو هاته دی؟ دواپی فه رمووی: نهوان تیتستا نهوه ی ده لّیم، ده بیست، تنجا نهوه بو خاتوون عائشه گپدرایه وه، نهویش گوئ: پیغه مبه ر ﷺ نه یغه رمووه، نهوان تیتستا ده بیست، به لّکو فه رمووی: نهوان تیتستا ده زانن، نهوه ی که پیم ده گوتن هه ق بوو، دواپی نهم نایه ته ی خوینده وه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾، تو ناتوانی به مردووان بیستیتنی، تاکو کو تایی نایه ته که.

واته: دایکمان عائشه (خوا لّیی رازیبی) ره خنه ی گرتوه له م پروایه ته، که پیچه وانه ی نهم نایه ته یه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾، تو ناتوانی به مردووان

بيستينى، به لَام پروايه ته که ده لَن: پَيَغْمِبِر ﷺ فه رموى: نه وان نِيَسْتا نه وهى ده يَلْتِم ده ييست.

سَي بُوْجُوْن له وباروه:

(۱) - (القرطبي) ده لَن: (وَقَدْ عُرِضَتْ هَذِهِ الْآيَةُ بِقِصَّةِ بَذْرِ وَبِالسَّلَامِ عَلَى الْقُبُورِ، وَمِمَّا رُوِيَ فِي ذَلِكَ مِنْ أَنَّ الْأَرْوَاحَ تَكُونُ عَلَى شَفِيرِ الْقُبُورِ فِي أَوْقَاتٍ، وَأَنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ فَرْغَ النَّعَالِ إِذَا انْصَرَفُوا عَنْهُ، إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ، فَلَوْ لَمْ يَسْمَعْ الْمَيِّتُ لَمْ يُسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَهَذَا وَاضِحٌ وَقَدْ بَيَّنَّاهُ فِي كِتَابِ «التَّذْكِرة»^(۱)).

واته: رواله نى نهم نايه ته {چونکه مه عقوول نيه، مه به ستى نه وه بى، که نايه ته که له گه ل نهوشانه دا تیکده گیرى} تیکده گیرى له گه ل به سه رهاق جهنگى به دردا، که پَيَغْمِبِر ﷺ زله زله کانی قوره یشی دواندو، سلّو کردن له گورستان و، نه وه که گیردراو ده وه پروحه کان له سه ر قه راغی گوره کان ده وه ستن، له هه ندى کاتانداو، نه وه که مردوو گوئى له دهنگى پتلاوى به خاک سپيږد رانی ده بى کاتى که ده رۆن، هه رو ده ها جگه له وهش، تنجا نه گه ر مردوو نه ييستبايه، سلّوى لى نه ده کراو، نه وهش پروونهو، تيمهش له کتیبى: (التذكرة في أحوال الآخرة) دا باسى نه وه مان پروونکردو ته وه.

که واته: (القرطبي) ليره دا له په نادا (ضمناً) په خنه ده گرى له بُوْجُوْنه که ى دايکمان عايشه خوا لى پازيى.

(۲) - (ابن عطية) ده لَن: (فَيُشْبِهُ أَنَّ قِصَّةَ بَذْرِ حَرْقِ عَادَةَ لِمُحَمَّدٍ ﷺ فِي أَنْ رَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِمْ إِذْ رَأَوْا سَمِعُوا بِهِ مَقَالَةً، وَلَوْلَا إِخْبَارُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِسَمَاعِهِمْ، لَعَمَلْنَا نِدَاءَهُ إِيَّاهُمْ، عَلَى مَعْنَى التَّوْبِخِ لِمَنْ بَقِيَ مِنَ الْكُفْرَةِ، وَعَلَى مَعْنَى شِقَاءِ صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ)^(۲).

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۱۸۸.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۱۸۸، (ابن عطية) زور جار تيبينى جوانى هه ن و، زور جار لى ده خوازمه وه.

واته: وا پنده چنی نهم به سه رهاتی به در، یاسادر (موعیژه) یک بووی بو موحه ممهده ﷺ، لهوهدا که خوا هست و هوئی بو پروحه کان گه راندوونه وه، بایی نهوئنده که فهرمایشته ی پیغمبه ری ﷺ پی بیستی، نه گهر پیغمبه ری خواش ﷺ هه والی پینه داباین، که مردووان وه ختیک سآو له گۆره کان ده کهین، لیمان ده بیستی، نه وه بانگ کردنه که ی پیغمبه رمان وا لیکده دایه وه، که مه بهستی پی سه رزه نشترکردنی کافره کان بووه، نهوانه ی که ماون و زیندوون، هه روه ها مه بهستیش پی هه تووانی دلی برینداری پروانداران بووه (که پروژاتیکی زور نهو بیبروایانه مسولمانانان له مه ککه نه زیه تداو، تیستاش نهو لهوئی که له شتی مردوون و کهو توون).

(۳)- منیش وای تیده گهم، که نهو ی پتشی دایکمان عایشه خوا لی پازی بن گوئی، تیکناگیری، له گه ل نهو شانده که (القرطبی) هیناوانی، چونکه نهو که به لگه به نایه ته که دینیتیه وه، که ده فهرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ﴾، تو ناتوانی به مردووان بیستینی، مه بهست نهو یه که پیغمبه ر ﷺ وه ک پی بیستاندن نهو که لی به هره مه ندبن، خوا ده فهرموی: نهو ناتوانی، چونکه که سیک به زیندووی سوودی لی نه بینیی، به مردووی چون سوود ده بینتی؟ به لآم نهو که که سیک دهری، مسولمان، یان نامسولمان، ناگای له هیچ نه میتنی، وانیه، چونکه پروحه که ی هه یه و، مهرج نهو هه سته یه له گۆره که دایه، بیستی، به لآم پروحه که ی ناگاداره، ته هلی چاکه بی، یان ته هلی خراپه بی، هه روه ها که سآو له گۆره کان ده کری و، پروحه کان ناگاداری هه ندیک شت ده بن و، مردووش گوئی له دهنکی پتلاوی به خاک سپیره رانی ده بی، کاتی که ده پون، نجا بهو شیوه یی که گوتمان نهو ده قانه کۆده کری نهو، بیکومانیش وه ک زانایان (أصول الفقه) ده لین: (إِعْمَالُ النَّصِيحَةِ أَوَّلِي مِنْ إِعْمَالِ أَحَدِهِمَا) واته: کار پیکردنی دوو ده قه کان له پشتگوئی خستنی یه کیان باشته.

ئیدی بهم جوړه تیکه بشت و کۆکردنه وه ی ده قه کان، هیچ پیوست ناکات بلتین: نهو هه و آلانه ی ده لین: پیغمبه ر ﷺ قسه ی کردوه له گه ل مردووان داو دواندوونی، راست نین، یان نه یان پیکاره.

هه لبه ته نهم مه سه له یه ده گونجی قسه ی زیاتری له سه ر بکری، به لآم تیمه له گه ل سروشت و قه باردی نهم ته فسیره نهوئنده، به بهس ده زانین.

مهسه لهی سته م:

خسته پرووی هه نديک پروودای گرنک و گه وره ی پرووی دوايی، که بپروايان
تييدا به کجار گرفتارو شه رمه زار ده بن:

خو ده فه رموی: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (٨٢) وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ تَحْتِ الْأَمَةِ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَآذَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

شیکردنه وهی ئەم چوار ئایه ته، له یازده برکهدا:

(١) - ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾، کاتیک که قسه یان له سه ر چه سپا، وشه ی (الوقع):
خوازراوه ته وه بو پروودان، (قول) یش لیته دا مه به ست پیتی ئەو هه والی هه ره شه و سزاو
نازاره به، که دیته پریان، که پیتشر به درو یان داده ناو گالته یان پیده کرد.

(٢) - ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾، کاتیک بریاریان له سه ر چه سپا و، کو تایی به
ژیانی دنیا هات له سه ر زهوی: ژيانداریکیان بو له زهوی ده ردیتین.

(٣) - ﴿تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾، ده یاندوتین، که خه نك بروای
پتهویان به نیشانه کانی تیمه نه بوو.

بیکومان ئەمه به کیکه له نیشانه کانی ئاخیر زه مان، وه ک پیغه مبه ر ﷺ له
فه رمایشتی سه حیصی خویدا، باسی (دابة الأرض)^(١) ده کات، وه ک به کیک له ده

(١) (عَنْ حَذِيفَةَ بْنِ أَسِيدٍ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: اطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ،
فَقَالَ: «مَا تَذَكَّرُونَ؟» قَالُوا نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قُبُلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ
«تَذَكَّرَ» الدُّخَانُ، وَالذَّجَالُ، وَالذَّابَّةُ، وَظُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
الْعَلِيِّ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَثَلَاثَةُ خُسُوفٍ: خُسُوفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَخُسُوفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخُسُوفٌ

(۱۰) نیشانه‌کان کو تابی هاتنی دنیا.

تەفسیرەکان زۆر وه سەفی ئەو زیندەوەرەیان کردووە، دەڵێن: سەری وایەو، لاقی وایەو، کلکی وایە، بە لām لە راستیدا نە نایەتە کە ناماژە بەو دەکات، نە فەرماشتەکانی پیغمبەریش ﷺ هەندیک شوێنەواری بێهێز لە پرووی سەنەدەوێ گێردا و نەو، کە جێی پشت پێ بەستی نین و، هەر شتیک لەو بارەوێ لە سەرچاوەی راست (صحیح) دۆه نەهاتبێ، زیانی زیاترە لە سوودی.

(۴) ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا﴾، ئەو پۆژە کە لە هەر کۆمەڵیک زۆر، کە برۆایان بە نیشانه‌کانی ئیمە نەدەهێنا، کۆمەڵیکیان لێ کۆدەکەینەوێ.

(۵) ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، ئنجا خڕدە کرێنەوێ سەر یەك، واتە: ئەوانە ی پێش پادەگیرێن، تاكو ئەوانە ی دوابە پێیان ددەگەن، یاخود (يُوزَعُونَ) واتە: (يُمْنَعُونَ مِنَ الْإِنْجِرَافِ) واتە: پێیان لێ دەگیرێ کە بەملاولادا برۆن.

(۶) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوْهُ﴾، هەتا کاتێک کە هاتن.

(۷) ﴿قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي﴾، خوا پێی فەرموون: ئایا نیشانه‌کانی منتان بە درۆ دانان.

(۸) ﴿وَلَمْ يُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا﴾، لە گەڵ ئەوێ زانیاریشتان لە بارەیانەوێ نەبوو، لێرەدا وشە ی: (آيَات) بە نیشانه‌ی سیاقە کە دەزانین، کە مەبەست پێی نایەتە خوێنراوەکان، ئایا شارەزاییان بە فەرماشتەکە ی من نەبوو، بە درۆشتان دانا؟! واتە: ئایا بە درۆتان دانا، بێ ئەوێ لێی تێگەن و پێی ناشنابن؟!

(۹) ﴿أَمَّا أَذْكَتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، یاخود ئایا ئێو چیتان دەکرد؟ لێرەدا (ذَا)، لە دوا ی (ما) ی پرسیارکردن (استفهامیة) دێ و، مانایە کە ی پروون دەکاتەوێ.

(۱۰) - ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا﴾، بریاریان لەسەر هاتە دی، بە ھۆی ئەو ستمەووە
کە کردبوویان.

(بِمَا ظَلَمُوا) (ما) (مَصْدَرِيَّة) أَي: بِسَبَبِ ظُلْمِهِمْ) بە ھۆی ستمەکەیانەووە.

(۱۱) - ﴿فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾، بریاری سزادرازیان لەلایەن خواوە، لەسەر چەسپا، بۆیە
نادوین، زمانیان قسە ناکات، لە ترسان و لە سام و ھەیبەتی ئەو ڕۆژە مەزن و ترسناکە.

مەسەلەي چۈرەم:

باسى ژمارەيەك لە دياردەو ديمەنەكالى گەردوون و، باسى ئاخىر زەمان و،
باسى سوورانهوي زەوي، ھەروەھا باسى سەرەنجامى سەرەرزانهي چاگەكاران و،
سەرشۇرانهي خراپەكاران:

خو دەفەرەمۆي: ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسَانِكُمْ فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّكَ
فِي ذَلِكَ لَأَلَيْتَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْشَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ
السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ أَلَدَى أَنْفِكَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ
فَلَهُ خَيْرُ مِمَّا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتَ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
هَلْ يُخْرَجُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾﴾ .

شىكرەنەوي ئەم پىنج ئايەتە، لە سازدە برگەدا:

١- ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسَانِكُمْ فِيهِ﴾، ئابا سەرنج نادەن! تيمە شەوگارىمان
بۇ گىراون بەووە كە تىيدا پشوو بدەن! لىرەدا ئەم پىنينە دەگونجى مەبەست پىنينى چاو
بى، دەشگونجى مەبەست پىنينى عەقلى بى، چونكە ھاتنى شەوگار بە ھەردووگيان
ھەستى پىندەكرى.

٢- ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، پۆزگارىشمان بۇ كردوون بە پىنينەر، (مُبْصِرٌ: اسْمُ فَاعِلٍ
أَبْصَرَ: أَي: رَأَى)، (أَبْصَرَ: وَاتَه: پىنينەر، لەبەر ئەوێ پۆشنای پۆزگار ھۆي پىنينەر،
بۆيە خوا ﷻ فەرمووېەتى پۆزگارمان بۇ كردوون، بە پىنينەر، واتە: بە ھۆي پۆشنای
پۆزگارەو دەبين، كەواتە: ھەمزەي (أَي) (أَبْصَرَ يُبْصِرُ مُبْصِرًا) واتە: كردنى بە بينەر،
پۆزگارمان وا لىكرەو، بيانكات بە بينەر.

۳- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾. لەو ھەدا نیشانە زۆر، بۆ کۆمەلەیک بېروا بێن، کە خوا شەوگاری تارىک داھىتاو، پشوو تیدا بدەن و، پۆزگارىشى پووناك داھىتاو، تاكو کارو کاسىبى تیدا بکەن، ئنجا چۆنەق جوولەى زەوى بە دەورى خۆیدلو، بە دەورى خۆردا، ئنجا ماوہى شەمو پۆزان دوازدە سەعات بە دوازدە سەعات، کورت و درێژىش دەکەن، بە پێى کەشەکانى سأل و، بە پێى شوئە جوگرافىيەکانى گۆى زەوى، لەسەرەوہى زەوى، لە خوارەوہى زەوى، لە ئیوہ پاستى، لە ھەر یەکەیان جوۆرکە، بىگومان نیشانە زۆر بۆ ئەوانەى بېروا دین، بەلام ھەيە ھەرچەندە نیشانەو بەلگانىش زۆر بىینى، کەچى ھىچ سوودو بە ھەردیان لى نابىن.

۴- ﴿وَيَوْمَ يُفْخَخُ فِي الْأُصُورِ﴾. ئەو پۆژەش کە فوو بە سووڤدا دەکرى، (صور) واتە: شەبىور، کەرەنا (بوقى).

۵- ﴿فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾. ھەرکەس لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەيە، دادەچلەکن و دەترس، ترس و لەرز دايدەگري، (فزع) برىتيە لە وەجوولەکەوتن و ڕىکھاتن و داچلەکىن لە شتىكى ترسناک.

۶- ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾. مەگەر ئەو کەسەى خوا بىھوئى دانەچلەکن، ئەو ھە پۆژەدا داناچلەکن و ناترس.

۷- ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَخِيرٍ﴾. ھەموو ئەو کەسانەى کە لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەن، بە ملکەچىي و زەبوونى، دین، واتە: دین بۆ لای ئەو شوئەى خواى پەرورەدگار بۆيان ديارى دەکات.

۸- ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُ جَآئِدَةً﴾. چىايەکانىش دەبىنى، پىت وایە وەستاو، بى جوولەن.

۹- ﴿وَمَنْ مَّرَّ السَّحَابِ﴾. لە ھالىکدا وەك پۆيشتنى ھەور دەپۆن، لىرەدا مەبەست پى جوولەى چىايەکانە، ئنجا چونکە چىايەکان بە تەنيا ناجوولت، بەلکو لەگەل زەویدا، دەجوولت، وەك چۆن ھەور لە ئاسمان دەجوولت، لەوئى دەچىتە ئەوئى و لەوئى دەچىتە

نەوێ، چیاپەکانیش لەگەڵ زەوی دەجووڵێن، ئەوەش ناماژەبەکی زۆر پوونە بە سوورانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا، بە دەوری خۆردا، کە خێرای سوورانەوێ زەوی بە دەوری خۆردا، شەست (٦٠) هێندە خێرای سوورانەوێ بە دەوری خۆیدا، چونکە خێرای سوورانەوێ زەوی بە دەوری خۆردا، لە هەر چرکەبە کدا سی (٣٠) کیلۆمەترە، بەلام خێرای سوورانەوێ بە دەوری خۆیدا، لە هەر خولەکی کدا سی (٣٠) کیلۆمەترە، کە ئەمەش ئیجازاتی زانستی، بۆیەش زانایانی پیشین، باش لەم ئایەتە حالیی نەبوون، کە گوئیوانە: مەبەست پێی یەکیکە لە دیمەنەکانی قیامت! بەلام ئەوێ لێی تیکداون، ئەو پستەبە: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ﴾! چونکە لە کاتی تیکداندا، چۆن دەگونجێ بگوێی: ئەمەش بکەن! چەند جوان دروستکراو!! خوا دەفەرموێ: چیاپەکان دەبینی، وا دەزانی وەستان، بەلام وەک پۆشتی هەور، دەروێ، ئەو دروستکراوی ئەو خواپەبە کە هەموو شتیکی پێک دروست کردو، واتە: ئەو چیاپەنە لەگەڵ زەوی دا دەخولێنەو، وەک جووڵە هەور، بەلام تێو هەستی پێ ناکەن.

١٠- ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ﴾، ئەو دروستکراوی ئەو خواپەبە کە هەموو شتیکی زۆر بە پێک و پێکی دروست کردو.

١١- ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَفَعَلُونَ﴾، بەراستی ئەو شارەزایە بەوێ دەیکەن.

١٢- ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا﴾، هەر کەسێک چاکە بێنی (کە بریتیە لە نیمان، تاعەت، بەندایەتی بۆ خوا) ئەو چاکتر لەو چاکەبە هێناوێ، پاداشتی هەبە لە پۆزی دوایدا.

١٣- ﴿وَهُمْ مِّنْ فِرْعَ يَوْمٍ مِّمَّا مِثْلُونِ﴾، هەروەها ئەوان لە داچلەکین لەو پۆزەدا، دانیائو هێمن و بێترسن، هەروەها خوێندراوێشەتەو: ﴿وَهُمْ مِّنْ فِرْعَ يَوْمٍ مِّمَّا مِثْلُونِ﴾، (فِرْعَ) دەبێتە پالندراو (مُضَاف)، (يَوْمٍ) دەبێتە پالندراو (مُضَاف إِلَيْهِ)، لە داچلەکینی ئەو پۆزە، دانیائو بێترسن، بەلام ئەگەر بە تەنووین بخوێرتەو: ﴿وَهُمْ مِّنْ فِرْعَ يَوْمٍ مِّمَّا مِثْلُونِ﴾، لە داچلەکین لەو پۆزەدا، دانیائو بێترسن.

نہمہ وہك نہو نایہ تہی سوو پرهی (فصلت) وایہ، کہ خوا دہ فہ رموی: ﴿اَفَنْ یُّقِنُ فِی النَّارِ خِیرًا مِّنْ یَّاتِیْ اَمَّا یَوْمَ الْفِیْئَةِ اَعْمَلُوا مَا کُنْتُمْ اِنْتُمْ. یٰمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ﴾ (۱۳) واتہ: نایا نہو کہ سہی فری دہ دریتہ ناگرہوہ حالی باشترہ، یا خود نہو کہ سہی کہ روژی قیامت بہ ہی ترسی و، بہ ہیمنی و نارامی دیت؟!

(۱۴) - ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَکَبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِی النَّارِ﴾، ہر کہ سیک خراہہ بینن، (بیپروایی، نیفاق، شریک، تاوان و خراہہ) نہوانہ دہم و چاویان لہ پہو پرو دہ خریتہ نیو ناگرہوہ، (کب) بریتہ لہوہ روا لہی شتیکی پروی لہ زہوی بیت، بویہ من بہ لہ پہو پرو مانام کردوہ.

(۱۵) - ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ (پیشان دہ گوتری) نایا جگہ لہودی کہ دہ تانکرد، چ سزایہ کی دیکہ تان بدریتن؟

لہ بارہی کہ رہنا (الصور) دہوہ، نہم دہقہ دینین: ﴿عَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: «لَمَّا فَرَعَ اللّٰهُ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ، خَلَقَ الصُّورَ، فَاَعْطَاهُ اِسْرَافِیْلَ، فَهَوَّ وَصَعَهُ عَلٰی فِیْهِ شَاحِصَ بَصَرِهِ اِلَى الْعَرْشِ یَنْتَظِرُ مَتٰی یُؤْمَرُ»، فَلَمَّا قَالَ: «قُرْنُ» قَالَ: «قُرْنُ» وَکَیْفَ هُوَ؟ قَالَ: قُرْنٌ وَاللّٰهِ عَظِیْمٌ وَالَّذِیْ یَعْنِیْ بِالْحَقِّ اِنَّ عَظَمَ ذَنْبِهِ فِیْهِ لَعَرَضُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ، فِیُلْفَخُ فِیْهِ ثَلَاثٌ نَّفَخَاتٍ: الْاُولٰی: نَفَخَةُ الْفَرْعِ، وَالثَّانِیَةُ: نَفَخَةُ الصُّغٰی، وَالثَّالِثَةُ: نَفَخَةُ الْقِیَامِ لِرَبِّ الْعَالَمِیْنَ» (۱).

واتہ: نہبوو ہو پره پره خوا لئی پازیسی، دہ لئی: پیغہ مہر ﷺ فہ رموی: کاتیک خوا لہ دروست کردنی ناسمانہ کان و زہوی بؤوہ، سوو پری دروست کردو دای بہ ئیسرافیل، نہویش بہ دہ میہوہ گرتوہو، بؤ عہ رہش دہ پروانی، چاوپریتہ، فہرمانی پئی بکری، (فووی پیدا بکات)، منیش گوتم: نہی پیغہ مہری خوا! سوو پچیہ؟ فہ رموی: فوچیہ سویتند بہ خوا زؤر مہ زنہ، سویتند بہو کہ سہی کہ منی بہ ہق ناردوہ، یہك باز نہی بہ نہند ازدی پانایی ناسمانہ کان و زہویہ، سی جار

فووی پئدا ده کات، فووی یه کهم: فووی داچله کینه، فووی دووهم: فووی مردنه، فووی سیتهم: فووی زیندوو بونه وه و هه لسانه وه به بو پهروه ردگاری جیهانیان. هه لیه ته نه م ده که له پرووی سه نه دیشه وه، توژنک مشت و مری له سه ره، به لام هه ر هینام، تنجا نه و ده لی: سنی فوو، به لام وه که له نایه ته کان ده رده که وی، دوو فوویه:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۱۷) وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۱۸) الزمر، ههروه ها که ده فه رموی: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ﴾ (۶) تَبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾ (۷) النازعات.

ههروه ها له چهند شوینیکی دیکه ش، ناماژه به وه کراوه، که دوو جاران فوو به که په نادا ده کری، جاری یه کهم تاخیر زه مانى به دوا دا دی و، جاری دووهمیش هه لسانه وه ی به دوا دا دی.

مهسه لهی یتنجه م و کو تایی:

راگه یاندنی خوا ﷻ له سه ر زمان یتنجه مبه ر ﷻ که فه رمانی یتکراوه:
 به روه ردگاری کابه به رستی و، له ملکه چان بی و، قورنن بخوینتی و رایبگه یهن،
 که پتی راست گرتنی هر که سیک، به سوودی خویتی و، خرابه شی به زیانی
 خویتی، نه و ته نیا ترساندن له سه ره، پاشان خوا فه رمان به یتنجه مبه ر ﷻ
 ده کات که ستایشی خوا بکات و به مروفه کانیش رایبگه یهن، که به زوویی
 نیشانه کانیان یتشان ددهات و، خواش بی ناگانیه له وهی ده یکن:

خوا دده فره موی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّكَ هَكَذَا أَلْبَدَ الَّذِي حَرَمَهَا وَلَهُ
 كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (١) وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا
 يَهْتَدِيَ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ (٢) وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
 فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (٣)

شیکردنه وهی ثم سئ ثایه ته، له ده (١) برکه دا:

(١) - ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّكَ هَكَذَا أَلْبَدَ﴾ ﷻ (بلن:) من ته نیا به وه فه رمانم
 یتکراوه، که به روه ردگارو خاوه نی ثم شاره (که مه به ست یتی شاری مه ککه یه) به رستم.
 (٢) - ﴿الَّذِي حَرَمَهَا﴾ ﷻ، دیاره که ناوی نه هیتاوه، بو ریزو به رزکردنه وه و مه زکردنه:
 نه و خوا به ی ته و شاره ی قه ده غه کردوه.

فه رمانم یتکراوه که هر نه و به رستم، به ندایه یتی بو نه و بکه م، (حرمها)
 واته: قه ده غه ی کردوه، سته می تیدا بکری، پاوی تیدا بکری، دارو دره خت و گزو
 گیای تیدا بپردی، وه ک یتشه و (طبری) له ته فسیره که یدا کوتوو به تی^(١)

(۳) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَتِيمٌ﴾، ههروه‌ها هه‌موو شتیک هی نه‌وه، هی خوایه.

(۴) ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أُكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، فه‌رمانیشم پیکراوه که له گردنکه‌چان بم، له‌وانه بم که ئیسلامیان به به‌رنامه‌ی ژیان قبول کرده، که ئیسلام له خودی خو‌ی دا ملکه‌چییه بو‌خوا.

(۵) ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾، ههروه‌ها فه‌رمانم پیکراوه که قورئان بخوینم، یانی: په‌یامی خویان پترابگه‌به‌نم، له میانی قورئان‌خویندن دا.

(۶) ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَمَاهِ تَدْرِي لِنَفْسِهِ﴾، هه‌ر که‌ستیک پ‌یی راستی گرت، نه‌وه پ‌یی راستی گرتوه بو‌خو‌ی، واته: سوودی پ‌یی راست‌گرتنه‌که‌ی بو‌خو‌یه‌تی.

(۷) ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾، ههروه‌ها هه‌ر که‌ستیک گوم‌رابوو، پ‌یی ونکرد، یاخود له پ‌ی ونبوو، تو بلن: من ته‌نیا له وریاکه‌ره‌وانم، یانی: چاود‌یر نیم به‌سه‌رتانه‌وه، نه‌ه‌یتم، لاب‌ده‌ن، من ته‌نیا گه‌یاندنی په‌یامی خوام له‌سه‌ره

(۸) ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ههروه‌ها بلن: ستایش بو‌خوا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی شایسته‌ی هه‌موو ستایش‌یکه، ههروه‌ها له‌به‌ر چاکه‌و ن‌یعمه‌ته‌کانی، به‌تایبه‌ت هه‌ردووک ن‌یعمه‌ته هه‌ر گه‌وره‌که‌ی، که قورئانه‌و، نار‌دنی پ‌یغه‌مه‌به‌ری خاته‌مه موحه‌ممه‌د ﷺ.

(۹) ﴿سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَاعْرِضُوهَا﴾، بلن: (خوا) به‌زووی ن‌ی‌شانه‌کانی خو‌یتان پ‌یشان ده‌دات، (له‌ئاسو‌یه‌کان و له‌خو‌تاندلو له‌زه‌ویداو) ده‌یان‌سان، یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: نه‌و هه‌ره‌شانه‌ی ل‌یتان ده‌کات هه‌ندیک‌یان د‌ینه دی، ئنجا مر‌دنی هه‌رکام‌یک‌تانه، یان به‌نسبه‌ت کافره‌کانی نه‌و پ‌وژ‌گاره‌وه، ت‌یشکان‌تانه له‌جه‌نگه‌کاندا، یان: ده‌ردوبه‌لاو گرفتاریه‌کانن، یان: گرانی و قات و قریه.

که ده‌فه‌رمو‌ی: (س‌ی‌ر‌یک‌ر) وش‌ه‌ی (س) ن‌ی‌شانه‌ی نه‌وه‌یه: پ‌یشاندانی نه‌و نایه‌تانه ن‌یزیکه، یانی: به‌م ن‌یزیکانه پ‌یشانتان ده‌دات، هه‌لب‌ه‌ته بو‌ئیمه‌چه‌ند سالتک زوره، به‌لام به‌نسبه‌ت خ‌وای په‌روه‌رد‌گاره‌وه، نه‌و ما‌وانه‌ی ت‌یمه پ‌یمان

زۆر، بۇ خوا سفرن، خوا بۇ خۇى لە دەرەهەى کات و شوئنه، بۇ ئیمەى دانىشتووانى زەوى، شەوړۆژىک بیست و چوار سەعانه، سالتیک سیسەدو شەست و پینج (۳۶۵) پۆژ و شەوہو، پتوہرى خوا بۇ کات زۆر جیماوازه، وەك دەفەرموئ:

﴿وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ تُخْلَفَ اللَّهُ وَعَدَهُ وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (۷) الحج

واتە: ... پۆژىک لە لاى پەرورەدگارە بە ئەندازەى هەزار سألە لەوہى ئتوہ دەیزمێرن، لە شوئنى دیکە دەفەرموئ:

﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (۱) المعارج، واتە: .... لە پۆژىکدا کە ئەندازەکەى پەنجا هەزار سألە.

کەواتە: کە دەفەرموئ: ﴿سَبِّحْهُمُ أَيُّهَا فَتَعْرِفُونَهَا﴾، (خوا) نیشانەکانىتان پیشان دەدات، دەیانناسن، ئەوہ چەند واتایەکی هەن:

أ- یانى: نیشانەکانى خوا لە خۆتانداو لە ناسۆیەکاندا، لە گەردووندا، تاکو زانست بەرەو پێشەوہ بچى، نیشانەکانى خوا زیاتر دەبینن و، نىعمەتەکانى خوا زیاتر دەرک دەکەن.

ب- یاخود: ئەمە ھەر شە کردنە لە بێپروایەکان، کە لەمەو دوا، ئەو شتانەى گالتهیان پتدەکەن و، پەلەیان لێدەکەن، بە زوویى ھەندیکیان دەبینن، کە مەبەست پتیشکانیانە لە پووبەپووبوونەوہ لە جەنگەکاندا، بە تايبەت لە جەنگى بەدر دا - بە نىسبەت بێپروایانى ئەوکاتەوہ -.

ج- یاخود مەبەست پتى مردنى ھەر کامیکیانە، کە بیگومان پتیش قیامەتى گەرە، ھەر کامیک لە مروفەکان قیامەتى بچووکی خۇى دەبینن.

د- یان مەبەست ھاتنى بەلاوگرفتارییە تايبەتیی و گشتییەکانە.

۱۰- ﴿وَمَّا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، پەرورەدگار بەشت بیتاگانە، لەوہى ئتوہ دیکەن، خوێراویشەتەوہ: (عَمَّا تَعْمَلُونَ)، واتە: لەوہى ئەوان دیکەن.

خو بە لوتف و کەرەمی خوێ زیاتر ھیدایەتەمان بدات، کە باشتر لە قورئان تێبگەین و، زیاتر پێیدا قوولبێنەوێ و پێوێ پابەند بێن، ھەر و ھا یارمەتییەمان بدات بەر لەوێ قیامەتی تاییبەتیی خوێمان بەسەر بێ، ئامادە بێن و خوێمان پاک و چاک بکەین، تا کو بەسەر بەرزیی و بە ڕوو سووری بچینە خزمەت خوێمان.

لێرەشدا کوئایی بە تەفسیری سوورەتی (النمل) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

۱۶۹.....	مهسه له گرنگه کان.....
۱۷۹.....	دهرسی پینجه م.....
۱۸۱.....	پیناسه ی نهم دهرسه.....
۱۸۲.....	مانای دهقاو دهقی نایه ته کان.....
۱۸۳.....	شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.....
۱۸۴.....	مانای گشتیی نایه ته کان.....
۱۸۸.....	مهسه له گرنگه کان.....
۱۹۵.....	دهرسی شه شه م.....
۱۹۷.....	پیناسه ی نهم دهرسه.....
۱۹۸.....	مانای وشه بهوشه ی نایه ته کان.....
۱۹۹.....	شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.....
۲۰۰.....	مانای گشتیی نایه ته کان.....
۲۰۳.....	مهسه له گرنگه کان.....
۲۱۵.....	دهرسی حه وته م.....
۲۱۷.....	پیناسه ی نهم دهرسه.....
۲۱۸.....	مانای دهقاو دهقی نایه ته کان.....
۲۱۹.....	شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.....
۲۲۱.....	مانای گشتیی نایه ته کان.....
۲۲۵.....	مهسه له گرنگه کان.....
۲۳۱.....	دهرسی هه شه م.....
۲۳۳.....	پیناسه ی نهم دهرسه.....
۲۳۴.....	مانای دهقاو دهقی نایه ته کان.....
۲۳۵.....	شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان.....
۲۳۷.....	مانای گشتیی نایه ته کان.....
۲۴۰.....	مهسه له گرنگه کان.....

دەرسى نۆپەم.....	۲۴۹
يېتاسەي ئەم دەرسە.....	۲۵۱
ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....	۲۵۲
شېكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....	۲۵۴
ماناي گشتىي ئايەتەكان.....	۲۵۹
مەسەلە گرنگەكان.....	۲۶۹
كارىگەرەي شېرك و كوفر لەسەر تېكچوۋى دەروۋىي و جەستەي مەۋف.....	۲۸۴
كورتە باسېك لە بارەي شىعرو شاعىرانەۋە.....	۲۹۱

البُنَجَارِ

دەستېنك.....	۲۹۹
يېتاسەي سوۋرەتى (الْثَّمَل) و بابەتەكانى.....	۲۹۹
۱- ناۋى ئەم سوۋرەتە:.....	۲۹۹
۲- شوئىيى دابەزىنى:.....	۲۹۹
۳- رېزبەندىي لە موصحفەف و دابەزىندا:.....	۳۰۰
۴- ژمارەي ئايەتەكانى:.....	۳۰۰
۵- ئىۋەپۇكى:.....	۳۰۱
۶- تايەمەندىيەكانى:.....	۳۰۱
۷- دابەشكردنى بۇ چەند دەرسىك:.....	۳۰۲
دەرسى يەكەم.....	۳۰۷
يېتاسەي ئەم دەرسە.....	۳۰۹
ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....	۳۰۹
شېكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....	۳۱۰
ماناي گشتىي ئايەتەكان.....	۳۱۱
مەسەلە گرنگەكان.....	۳۱۶

